

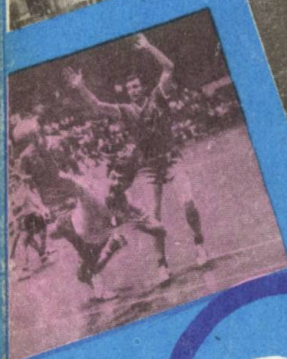
I 11 082

almanahul

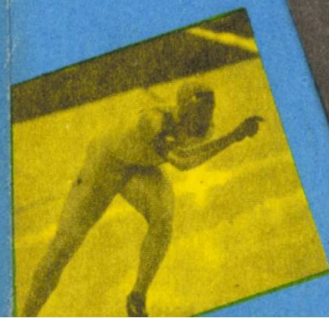
Sportul'80

MOSCOVA

JOCURILE OLIMPICE

LAKE PLACID

almanahul Sportul'80

I 11082

Almanahul SPORTUL '80 este dedicat Jocurilor Olimpice ale anului 1980, a XIII-a ediție de iarnă, desfășurată la Lake Placid, de la 12 la 24 februarie, și a XXII-a ediție de vară, care va avea loc la Moscova, de la 19 iulie la 3 august.

Cititorii vor cunoaște pe larg episoade inedite ale Olimpiadei de iarnă, relatate în reportajul trimisului ziarului „Sportul”, și vor avea la dispoziție o cuprinzătoare prezentare a apropiatei Olimpiade de vară :

- participarea sportivilor români la Jocurile Olimpice moderne
- contribuții românești la dezvoltarea olimpismului
- gazda J.O. '80, Moscova
- revista sporturilor olimpice (istorie, celebrități, performanțe, statistici, actualitate, perspective)
- candidați români la podiumul olimpic
- o bogată ilustrație

Almanahul SPORTUL '80 cuprinde, de asemenea, bilanțul campionatelor mondiale, europene, balcanice și naționale ale anului 1979.

almanahul Sportul'80

32 585

JURĂMÎNTUL PREȘEDINTELUI REPUBLICII

„Jur să slujesc cu credință patria, să acționez cu fermitate pentru apărarea independenței, suveranității și integrității țării, pentru bunăstarea și fericirea întregului popor, pentru edificarea socialismului și comunismului în Republica Socialistă România !

Jur să respect și să apăr Constituția și legile țării, să fac totul pentru aplicarea consecventă a principiilor democrației socialiste, pentru afirmarea în viața societății a normelor eticii și echității socialiste !

Jur să promovez neabătut politica externă de prietenie și alianță cu toate țările socialiste, de colaborare cu toate națiunile lumii, fără deosebire de orînduire socială, pe baza deplinei egalități în drepturi, de solidaritate cu forțele revoluționare, progresiste de pretutindeni, de pace și prietenie între popoare !

Jur că îmi voi face întotdeauna datoria cu cinste și devotament pentru strălucirea și măreția națiunii noastre socialiste, a Republicii Socialiste România !”

**Reales in unanimitate, într-o atmosferă sărbătorească,
în fruntea partidului și statului**

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU

CONDUCE ÎNTREGUL NOSTRU POPOR PE CALEA PROGRESULUI ȘI BUNĂSTĂRII

În consens cu voința înflăcărată a tuturor comuniștilor, exprimată unanim în adunările generale și conferințele de partid, dînd glas celor mai alese sentimente de dragoste nețărmurită și profundă stimă ale întregii națiuni, Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român (19-23 noiembrie 1979) — într-o atmosferă de puternic entuziasm — a reales în înalta funcție de secretar general al partidului pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului, strălucit conducător și eminent revoluționar, patriot înflăcărat și internaționalist consecvent, militant de seamă al mișcării muncitorești și comuniste internaționale, al luptei pentru pace și colaborare între popoare, personalitate de înalt prestigiu a vieții politice internaționale.

Constituind o nouă și puternică manifestare a forței și unității politice și ideologice a Partidului Comunist Român, lucrările Congresului al XII-lea au demonstrat încă o dată unitatea de nezdruccinat a tuturor comuniștilor, a întregului nostru popor în jurul tovarășului Nicolae Ceaușescu, au reliefat faptul că partidul nostru își îndeplinește cu cinstă misiunea sa istorică de a conduce națiunea română pe calea luminoasă a socialismului și comunismului, a bunăstării și fericirii, a independenței și suveranității patriei.

Alegerile de la 9 martie 1980, împlinirea unui deceniu și jumătate de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu se află în fruntea partidului, momentul istoric în care Marea Adunare Națională, la 28 martie 1980, dînd glas sentimentelor de profundă dragoste și stimă, voinței unanime a națiunii, l-a reales în funcția supremă de președinte al Republicii Socialiste România pe cel mai iubit și mai brav fiu al poporului nostru — toate acestea au dat o amploare fără precedent efervescenței creatoare care caracterizează viața politică, economică și socială a țării.

Investind pentru a treia oară în funcția de președinte al Republicii pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, marele forum al puterii de stat a dat glas dragostei, prețuirii, recunoștinței față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care de cînd se află în fruntea partidului a adus prin înțelepciune politică și dăruire patriotică, gîndire științifică și cutezanță revoluționară, o contribuție esențială, hotărîtoare la elaborarea și înfăptuirea liniei politice generale, la realizarea profundelor înnoiri și obținerea strălucitelor succese ce caracterizează atît de pregnant istoria nouă, revoluționară a patriei.

Realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în suprema funcție de președinte al Republicii conferă — totodată — întregului popor certitudinea că istoricele hotărîri adoptate de Congresul al XII-lea al partidului pentru înflorirea multilaterală a țării, pentru ridicarea ei pe trepte tot mai înalte de civilizație vor fi realizate pe deplin, că marilor înfăptuiri care dau astăzi mindria și demnitatea României îi se vor adăuga altele, mereu și mereu mai bogate.

Salutînd cu nemărginită satisfacție evenimentele istorice petrecute din noiembrie 1979 și pînă în prezent, realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în înaltele funcții de secretar general al Partidului Comunist Român, președinte al Republicii Socialiste România și președinte al Frontului Democrației și Unității Socialiste, toate comitetele județene, municipale, orașenești și comunale de partid, organizațiile de masă și obștești — printre care și Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport —, ministerele și alte instituții centrale, academiile de științe și uniunile de creație, unitățile industriale și agricole, institutele de cercetare și de învățămînt, unitățile militare, numeroși oameni ai muncii de pe întreg cuprinsul țării au adresat calde telegrame, mesaje și scrisori secretarului general al partidului, prin care îi urează sănătate, viață lungă și putere de muncă, noi și tot mai mari succese în activitatea pe care o desfășoară în fruntea partidului și statului, pentru propășirea economică și socială a patriei, pentru fericirea și bunăstarea întregului popor.

APLICAREA ÎN PRACTICĂ,
ZI DE ZI,
A INDICAȚIILOR
TOVARĂȘULUI
NICOLAE
CEAUȘESCU
REPREZINTĂ GARANȚIA
DEZVOLTĂRII
ȘI AFIRMĂRII CONTINUE
A SPORTULUI
ROMÂNESC*)

EMIL DRĂGĂNESCU,

ministrul turismului și sportului,
președintele Consiliului Național
pentru Educație Fizică și Sport

În amplul proces de transformare revoluționară a societății noastre, condus cu înțelepciune și clarviziune politică de Partidul Comunist Român, ultimul deceniu și jumătate a înregistrat un avânt impetuos, mari împliniri în toate domeniile de activitate, constituind cea mai prodigioasă perioadă din istoria patriei noastre. În acești 15 ani, de când în fruntea partidului se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, omul a cărui gândire creatoare a înaripat energiile poporului, făuritor temerar al visului de aur al națiunii noastre, înfăptuirea socialismului și comunismului pe pământul României, patria întreagă a devenit un uriaș șantier de strălucită și viguroasă zidire economică și socială. Puternica personalitate a secretarului general al partidului, realismul său, capacitatea deosebită de analiză și sinteză, spiritul său pilduitor de înflăcărat patriot și revoluționar, profund umanist, de justețe și echitate, și-au pus amprenta și au influențat în mod hotărâtor viața politică, economică și social-culturală a patriei noastre. Gândirea strălucită, ideile novatoare ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, concretizate în documente de partid și de stat, au schimbat fața țării și au condus la succese de o măreție și amploare incomparabile cu etapele precedente ale construcției socialiste din România. Este știut că vasta operă creatoare, teoretică și practică, a tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost în toți acești ani și izvorul determinant al prestigiului înalt, ajuns astăzi la cote fără egal în trecut, al României în viața internațională, al deplinei armonii între politica internă și politica externă desfășurată de partidul și statul nostru.

Este un prilej de nețărmurită mândrie pentru toți fiii acestui pământ, al harnicului și talentatului nostru popor, bilanțul de lumină și prosperitate al unui deceniu și jumătate în care — printre altele — alte succese de impresionantă dimensiune și adânci semnificații — sînt consemnate creșteri care au adus României respect și admirație de pretutindeni. Printre acestea, producția industrială s-a mărit de la 113 la sută în 1965 la 537 la sută în 1979, investițiile au crescut de la 100 la sută la 433 la sută, iar venitul național s-a triplat de la 110 la sută, la 374 la sută, în aceeași perioadă. Asemenea importante realizări contribuie din plin la bunăstarea materială și spirituală a întregului nostru popor, țel fundamental al politicii partidului, esența societății socialiste multi-

* Articol apărut în ziarul „Sportul” nr. 9430 din 22 martie 1980

15 ANI DE MARI SUCESE SPORTIVE

Documentarul de mai jos înfățișează realizările sportului românesc în ultimul deceniu și jumătate, exprimate prin clasări pe podiumul de onoare la marile competiții internaționale, la Jocurile Olimpice, la campionatele lumii, la cele europene și la diferitele campionate mondiale studențești.

Bilanțul frumoaselor realizări la aceste competiții, cu o largă pondere și participare în lumea sportului, cuprinde un total de 806 medalii (aur, argint și bronz) obținute de sportivi români în intervalul de 15 ani la care ne referim.

Deci 806 medalii în 15 ani, din totalul celor 1070 cucerite în întreaga istorie a sportului nostru, ceea ce arată că peste 75% dintre acestea au fost obținute în perioada 1965-1979, cînd activitatea sportivă a atins în România cotele cele mai ridicate pe plan valoric.

	Jocuri olimpice Total A AgBr		Campionate mondiale			Campionate europene			Campionate mondiale universitare			T O T A L			
1965			5	2	3	-	23	9	8	6	11		3	4	4
1966			22	9	9	4	9	2	3	4	1		-	1	-
1967			8	2	3	3	31	9	9	13					
1968	16	4 6 6	3	1	1	1	10	1	7	2	1		-	1	-
1969			11	3	5	3	31	8	16	7					
1970			23	8	6	9	15	3	2	10	6		-	4	2
1971			16	2	7	7	30	3	12	15					
1972	16	3 6 7	6	3	-	3	20	3	6	11					
1973			20	4	8	8	21	5	6	10	20		5	7	8
1974			45	10	14	21	17	1	6	10					
1975			19	2	8	9	33	12	9	12	12		3	5	4
1976	27	4 9 14	3	1	1	1	19	4	11	4					
1977			21	5	9	7	33	7	9	17	36		12	10	14
1978			39	9	11	19	33	10	14	9					
1979			24	7	4	13	39	8	10	21	31		13	3	15
Total	59	11-21-27	265	68-89-108	364	85-128-151	118	36-35-47							
Pînă în 1964															
1964															

lateral dezvoltate pe care toți cetățenii țării — români, maghiari, germani și de alte naționalități — o edifică sub steagul partidului, pe strămoșescul pămînt al patriei.

Această complexă și istorică perioadă de cîntorie revoluționară în toate domeniile de activitate a însemnat și pentru mișcarea sportivă o etapă de continuă înflorire și dezvoltare, educația fizică și sportul fiind înconjurare și îndrumate cu grijă părintească de partidul nostru, personal de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Activitatea sportivă a beneficiat în repetate rînduri de indicații, orientări clare, precise, de adevărate programe de excepțională valoare teoretică și practică, pentru a se integra organic în ansamblul de măsuri privind formarea tinerelor generații, educarea acestora, menținerea și întărirea sănătății, creșterea capacității de muncă.

În ideile expuse în dezbaterile pentru elaborarea a numeroase documente de partid cu privire la continua dezvoltare a educației fizice și sportului, în Mesajele cuprinzînd vibrante îndemnuri mobilizatoare, în întîlnirile cu sportivii frunțași, ca aceea de la 19 august 1976 — după Jocurile Olimpice de la Montreal — înscrisă ca cea mai mare sărbătoare din istoria sportului românesc, secretarul general al partidului a găsit întotdeauna drumul spre inimi și conștiințe. Prin sfaturi, îndrumări și sprijin concret, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a arătat tuturor responsabilitățile pe care le avem în dezvoltarea educației fizice și sportului, activități de interes național, precum și mijloacele prin care putem îndeplini așa cum se cuvine, exemplar, sarcinile încredințate de partid.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a indicat ca mișcarea noastră sportivă să se transforme într-o puternică mișcare de masă care să cuprindă practic întregul tineret al patriei. Și tot secretarul

general al partidului, subliniind necesitatea organizării unor competiții naționale — adevărate olimpiade ale sportului de masă și de performanță —, a fost inițiatorul „Daciadei”, cea mai amplă întrecere polisportivă care, în anul 1979, a reunit peste 8 000 000 de tineri și tinere din toate județele țării. „Daciada” a declanșat energii nebănuite, a pus în evidență un ridicat potențial organizatoric și tehnic și, mai ales, a reliefat convingător marea dorință a cetățenilor de toate vârstele și profesiile de a practica exercițiile fizice, sportul și turismul. Dealtfel, este semnificativ faptul că la sfârșitul anului trecut la acțiunile turistice s-au înregistrat aproape 5 500 000 de participări. După cum o altă rezultantă a largului interes stîrnit de organizarea diferitelor etape ale „Daciadei” o constituie și avîntul sportiv general pe care l-au înregistrat multe locuri, pînă nu de mult prea puțin cunoscute în acest domeniu cum sînt Piatra Neamț, Tulcea, Slatina, Medgidia, Tîrgoviște, Buzău, Cîmpulung Muscel, Focșani ș.a.

Un alt obiectiv fundamental asupra căruia tovarășul Nicolae Ceaușescu a insistat în mod deosebit, ori de cîte ori s-a adresat sportivilor, antrenorilor sau activului mișcării noastre sportive, a fost acela privind înalta îndatorire patriotică a tuturor celor care reprezintă culorile țării în marile competiții internaționale, de a se pregăti cu sîrguință și dăruire pentru realizarea unor succese cît mai prestigioase. Profund recunoscători pentru condițiile create, sportivii noștri frunțași s-au angajat în fața partidului să-și îndeplinească în cît mai bune condiții misiunea încredințată, urmînd pentru aceasta îndemnul repetat al secretarului general la o muncă susținută în scopul perfecționării măiestriei sportive și creșterii continue a nivelului performanțelor.

Rezultatele acestor atitudini patriotice ale majorității performenților români s-au înscris de-a lungul ultimilor ani cu litere de aur în istoria sportivă a țării. În acești 15 ani, participanții români la Jocurile Olimpice, campionate mondiale, europene și întrecerile mondiale studențești au cucerit 806 medalii față de numai 264 cîte au fost obținute în deceniile precedente, practic în 41 de ani, de cînd începe istoria performanțelor românești. Statistica medaliei olimpice ne arată că în 15 ani România a obținut la trei Olimpiade (Ciudad de Mexico, München și Montreal) 59 de medalii, față de 41 medalii realizate în 41 de ani (1924—1965) la Jocurile Olimpice.

„S-a demonstrat și la Montreal, spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, în strălucita cuvîntare rostită la Palatul Sporturilor și Culturii, ca pretutindeni, că factorul principal pentru a obține victorii, pentru a te putea ridica pe treptele cele mai înalte, în sport ca și în alte domenii, îl constituie munca, perseverența”. Este singurul drum care poate, așa cum viața a dovedit, să ducă pe sportivii de performanță pe podiumul de onoare al întrecerilor continentale, mondiale și olimpice.

În acești ultimi 15 ani au existat și neîmpliniri în activitatea noastră, a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, a celorlalți factori cu atribuții, a organelor sportive, federațiilor, cluburilor și asociațiilor, a cadrelor tehnice și a unora dintre sportivii frunțași. Avem însă create toate condițiile pentru înlăturarea neajunsurilor, pentru îmbunătățirea substanțială a muncii în toate domeniile mișcării sportive. Dispunem de orientări clare, precise, științific fundamentate. Nu ne rămîne decît să intensificăm permanent eforturile pentru ca, așa cum ne cere tovarășul Nicolae Ceaușescu, să contribuim mult mai eficient la formarea unui „tineret sănătos, atît din punct de vedere al concepției politice și culturale, cît și din punct de vedere fizic, să facem ca omul să fie cu adevărat omul nou al viitoarei societăți pe care o edificăm în România”. În această direcție este necesară atragerea, într-o măsură și mai mare, a populației de toate vârstele la practicarea exercițiilor fizice și sportului, la întrecerile de masă din cadrul competiției naționale „Daciada”. De asemenea, avem datoria de onoare de a spori necontenit gloria sportivă a țării și de a obține la marile competiții internaționale, îndeosebi la cea de a XXII-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară, succese cît mai mari, pe măsura dragostei părintești pe care partidul, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu o poartă tineretului sportiv al patriei noastre socialiste.

Acum, cînd omagiem cu fierbinte recunoștință, din întreaga noastră ființă, un deceniu și jumătate de strălucită și pilduitoare activitate a tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea partidului, ne angajăm cu toată hotărîrea și fermitatea, strîns uniți în jurul său, să facem totul pentru ca educația fizică și sportul să-și îndeplinească în mod exemplar sarcinile de răspundere încredințate de partid, de secretarul său general.

DIN CE ÎN CE MAI MULT DACIADA

CUPRINDE MASELE DE TINERI ȘI VÎRSTNICI

„Daciada”, această mare competiție sportivă națională, a ajuns într-un timp relativ scurt să fie nu numai cunoscută, ci să intereseze, să atragă în întrecerile ei de tot felul, un număr tot mai mare de copii, tineri și adulți, a pătruns efectiv în toate localitățile țării, la orașe, ca și la sate. Fierște, un rol important în acțiunea de generoasă răspundere a „Daciadei” pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării a avut-o propaganda făcută competiției noastre sportive de căpății, adevărată olimpiadă a sportului românesc, ca și activitatea organizatorică desfășurată cu mereu sporită intensitate de organele și organizațiile sportive și cu atribuții. Dar succesul crescînd de care se bucură „Daciada”, după un start avîntat, care a deversat cu ceva reglementarea ei oficială, se explică înainte de toate prin ideea scînteietoare care a generat-o și a fost așezată la temelie ei, idee care a plăcut, de la început, a atras și, mai apoi, după primele experiențe, în practică, deci, a convins, și-a dovedit viabilitatea. Iar această idee scînteietoare care a revitalizat sportul pentru toți l-a dinamizat, l-a ridicat la cote nemaiîntîlnite în practica educației fizice și a sportului de la noi, aparține — după cum prea bine se știe — secretarului general al partidului, președintele României.

Din înalta sa grijă pentru prezentul și viitorul tinerei generații, pentru sănătatea tuturor cetățenilor patriei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a indicat factorilor de răspundere din domeniul educației fizice și sportului să organizeze o competiție sportivă națională, a tuturor — tineri și adulți, femei și bărbați, de la orașe și de la sate, indiferent de profesie —, un fel de olimpiadă a sportului românesc, căreia să i se găsească și un nume potrivit. Ideea a avut darul să răspundă unei cerințe reale, concrete și majore. Ca toate ideile radiînd din gîndirea dinamică, în permanentă căutare și efervescență a secretarului general al partidului, și aceasta venea să dea o soluție eficientă, în adînci implicații sociale, căutărilor specialiștilor din domeniul educației fizice și sportului, care aveau să-și dea seama deîndată că se aflau în posesia soluției-cheie, aparent — dar numai

aparent — simplă. Într-un timp scurt au fost puse la punct amănunțele organizatorice și tehnice, sub îndrumarea personală a secretarului general al partidului, care i-a dat și denumirea, de adîncă rezonanță și semnificație care avea să creeze o emulație puternică — „DACIADA”.

TRADIȚIE ȘI PREZENT, MASA ȘI PERFORMANȚA — INTR-UN TOT ARMONIOS

Pasionat cercetător și păstrător al celor mai bune tradiții ale poporului român, cărora le dă înaltele valențe ale personalității sale, la cota realității prezentului nostru socialist, secretarul general al partidului a indicat ca „Daciada” să valorifice tot ce au vrednic tradițiile sportului nostru, creația și experiența maselor de-a lungul anilor. Duminicile cultural-sportive, serbările sportive populare, întrecerile de trîntă voinicească, de alergare, oina, sîniușul și multe altele își găsesc un larg cadru de manifestare în marea competiție sportivă națională „Daciada”, alături de forme și mijloace moderne și de evidentă eficiență și utilitate de manifestare a exercițiilor fizice și sportului. Gimnastica la locul de muncă, gimnastica de înviorare, Complexele polisportive — „Sport și sănătate” și „Pentru apărarea patriei”, jocuri sportive și sporturi individuale: schiul, biatlonul, tirul — ca să enumerăm doar cîteva din elementele programului „Daciadei” — oferă o gamă bogată de posibilități de petrecere a timpului liber în mod plăcut și folositor, cu efecte evidente în dezvoltarea multilaterală a tinerei generații, în menținerea și întărirea sănătății și puterii de muncă, în recrearea fizică și psihică după orele de producție, indiferent de natura activității. De reținut că multitudinea acestor posibilități are nu numai o mare valoare practică, ci răspunde și oricăror preferințe, indiferent vîrsta, sexul, profesia, ceea ce este, de asemenea, foarte important.

În „Daciadă”, alături de un program minimal de activități prevăzute, își găsesc cîmp de manifestare orice inițiative bune. Așa au și apărut festivalurile sportului fe-

1979 — AN DE PARTICIPĂRI RECORD LA ÎNTRECERILE „DACIADEI“

Participanți la competițiile de masă	8 936 688
Participanți la acțiunile turistice	5 454 215
Participanți la gimnastica de înviorare	
în câmine și internate	390 893
Număr de asociații sportive	14 675
Număr de instructori sportivi	45 069

minin, acțiunile sportive în ospeție (jud. Dimbovița ș.a.), cupele transmisibile la sporturi de iarnă, exclusiv în organizarea școlarilor (în bazinul Dornelor), o zi pe săptămână bazele sportive ale orașului aparțin întreprinderii dv. (jud. Argeș) „Serbările zăpezii” (inițiativă a C.C. al U.T.C.), „Cupa U.G.S.R. la sporturile de iarnă”, festivalurile sportive ale pionierilor etc, unele dintre ele cu faze pornind de la unitățile de bază și pînă la finale pe țară.

„Daciaada”, organizată pe etape de vară și de iarnă, asigură o activitate continuă și diversă, de-a lungul întregului an, punînd accent îndeosebi pe formele simple, larg accesibile, desfășurate în aer liber, la care se adaugă și cele mai pretențioase, necesitînd stadioane, săli de sport, bazine de înot, patinoare artificiale, pîrtii montane amenajate, instalații moderne etc.

DE LA MASĂ, LA PERFORMANȚĂ

În cadrul marii competiții sportive naționale „Daciaada” exercițiile fizice și sportul de masă se îngemănează cu înalta per-

formanță, expresie a conceptului partidului nostru despre legătura indestructibilă și firească între baza de masă a sportului și performanța sportivă. Adăugîndu-și titlurilor de campioni republicani și pe cele de campioni ai „Daciadei”, sportivii frunțași în disciplinele cuprinse în Programul „Daciadei” își fac din aceasta un temei de mîndrie și se străduiesc să dea un plus de strălucire performanțelor.

Una din marile realizări ale „Daciadei”, care atestă o dată în plus lărga ei popularitate, e că a atras pe orbita activității sportive susținute și a impus lumii sportului — chiar de performanță — de la noi, localități despre care nu se vorbea înainte vreme. Sînt cunoscute opiniei publice sportive exemplele Abrudului, care a irumpt — într-un timp el însuși record — în sportul schiului și luptelor, al Rădăuților (hochei și lupte), al municipiului Baia Mare (la numeroase sporturi, slab răspîndite înainte vreme chiar la nivel de masă) și multor altele.

Fiindcă competiții de masă organizate chiar la scară națională au existat, e drept, și înainte, de lansarea „Daciadei”, dar ele

Foto: Vasile BAGEAC

erau rare, nu aveau timp să prindă rădăcini adânci și ramificate, antrenând de fapt în întreceri — limitate în timp — localități și zone în care activitatea sportivă era, oricum, mai încheagată. Or, după cum se vede clar, „Daciada” cu permanența ei, an de an, cu ciclitatea ei neîntreruptă — iarnă-vară — nu numai că creează o emulație nemiștinată pînă la ea, dar devine, în timp, atotcuprinzătoare. Frecvența întrecerilor ei răspunde nu numai unei cerințe fundamentale în ce privește eficiența exercițiilor fizice și sportului, și anume ca ele să fie practicate sistematic, permanent, dar asigură și o răspîndire pe orizontaltă, cuprinzînd, treptat, dar într-un ritm tot mai rapid, întregul teritoriu al țării. Ne sînt martore nu numai datele statistice raportate de organizațiile și organele sportive și cu atribuții (din care reluăm cîteva și în această ediție a Almanahului Sportul) ci și relatările redactorilor noștri ca și ale colegilor de la celalalte ziare și publicații, prezenți la numeroase manifestări, de mai mică sau mai mare amploare ale „Daciadei”. Desigur, uneori nu lipsesc din rapoartele respective accente critice la adresa unor neîmpliniri sau lipsuri, a unor mentalități care nu țin pasul cu vremea, pe care le mai întîlnim pe alocuri. Dar, dominantă o reprezintă, chiar în asemenea cazuri, ceea ce se este pozitiv, participarea mereu în progres — cantitativ și calitativ — a maselor la marea competiție sportivă națională, strădania factorilor de răspundere — asociațiile sportive, sindicatele, organizațiile pionierilor, U.T.C. și U.A.S.C.R., catedrele de educație fizică și organele de învățămînt, C.A.P., cooperație etc. — de a organiza întrecerile prevăzute în Regulamentul „Daciadei” ca și altele, vîdînd competență, pasiune și inițiativă. Iar exemplele pot fi aflate în orice oraș și în orice sat. La Curtea de Argeș sau Dorna Cîndrenilor, pe Valea Dimboviței sau la Cobadin, la Dorobanții Aradului sau Lupeni, la Reșița sau Vaslui, la Sf. Gheorghe sau Alexandria, la Slatina sau la Hirșova, pretutindeni colegii de la ziarul Sportul sau revista Sport — și nu numai ei — au întîlnit fapte și oameni care rămîn în cronică „Daciadei” nu pentru cum s-a scris despre ei, ci pentru ce s-a scris, pentru rolul pe care îl au în răspîndirea practicării exercițiilor fizice, sportului și turismului.

Iar dacă numărul celor ce le practică înregistrează o permanentă creștere, iar vîrsta de la care încep să le practice e în continuă scădere, asigurînd o deprindere de o viață — este de înțeles și ce bază de masă se asigură sportului de performanță, cu efecte care — poate că insuficiente încă față de posibilități — se și simt în unele sporturi, fruntase sau mai rămase în urmă.

O mai frecventă prezență a antrenorilor și tehnicienilor din cluburi și asociațiile mari, cu secții de performanță, la întrecerile de masă ale „Daciadei”, și nu numai la finalele pe țară, împreună cu organizarea în fiecare unitate de bază a fazelor de masă pentru ca promovarea în fazele superioare să o hotărască concursul și nu ceea ce știu mai de mult cei ce se ocupă de această problemă, vor avea darul să asigure creșterea simțitoare a numărului tinerelor talente promovate în eșalonul viitorilor performeri, vor face ca mai mulți campioni ai „Daciadei” să justifice încadrarea în loturile pregătite în vederea participării la diverse campionate și concursuri internaționale.

ETAPA DE VARĂ — HOTĂRÎTOARE ÎN ÎNDEPLINIREA OBIECTIVELOR PROGRAMULUI DE DEZVOLTARE

S-a apreciat — și pe bună dreptate — că etapa de iarnă a „Daciadei”, încheiată la finele lunii martie, a marcat un viguros pas înainte în dezvoltarea activității sportive de masă pe coordonatele stabilite prin Programul privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980 și pregătirea sportivilor români în vederea participării la Jocurile Olimpice din 1980, adoptat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

Favorizată și de condițiile iernii precedente, cu multă zăpadă, întrecerile „Daciadei” albe au fost mai frecvente și cu un număr mai mare de participanți decît în anii precedenți. Concursurile organizate în asociațiile sportive pe orașe, județe și finalele pe țară au fost marcate de un evident progres în cantitate și calitate, în anul hotărîtor pentru îndeplinirea obiectivelor Programului dezvoltării mișcării sportive. Este rîndul etapei de vară să încheie cu succes bilanțul, cînd s-a intrat — cum se spune în sport — în linie dreaptă. Toate asociațiile de la orașe și sate, organele sportive și cu atribuții au în etapa de vară largi posibilități de a antrena masele la practicarea exercițiilor fizice, sportului și turismului. Vara este — mai este nevoie să o spunem ? — anotimpul crosurilor, al jocurilor sportive de tot felul, al drumeției și excursiilor, al canotajului și ciclismului, al înotului și tuturor activităților de agrement. Vara oferă, ca nici un alt anotimp, excelente condiții de mișcare și sport tuturor vîrstelor, efectele binefăcătoare ale acestor activități fiind sporite de influența aerului, soarelui și apei asupra organismului.

Să le folosim din plin !

Mircea COSTEA

CEI MAI BUNI SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1979 ȘI MARILE LOR PERFORMANȚE

CAMPIONATE MONDIALE

7 MEDALII DE AUR

(gimnastică 3, caiac-canoe 2, canotaj 1,
lupte greco-romane 1)

4 MEDALII DE ARGINT

(caiact-canoe 2, canotaj 1, gimnastică 1)

13 MEDALII DE BRONZ

(caiact-canoe 5, canotaj 3, gimnastică 3,
lupte libere 2)

CAMPIONATE EUROPENE

8 MEDALII DE AUR

(lupte greco-romane 4, gimnastică 3,
atletism 1)

10 MEDALII DE ARGINT

(gimnastică 3, lupte greco-romane 2,
box 2, lupte libere 1, rugby 1, tir 1)

21 MEDALII DE BRONZ

(box 5, tenis 4, haltere 3, atletism 2,
lupte greco-romane 2, lupte libere 2,
judo 2, gimnastică 1)

NADIA COMĂNECI — PENTRU A V-a OARĂ

Tradiționalul rendez-vous anual al gazetărilor pentru desemnarea celor mai buni sportivi români a reunit 62 de condeieri din 16 redacții. Sub egida Asociației presei sportive, ei și-au dat votul pentru stabilirea ierarhiilor anului 1979, an competițional desfășurat sub semnul intenselor pregătiri în vederea Jocurilor Olimpice de la Lake Placid și Moscova. Dealtfel, această amprentă o poartă și clasamentele, doar doi reprezentanți ai disciplinelor neînscrise (încă) pe programul J.O. reușind să pătrundă între primii 10 — Virginia Ruzici — tenis și Florin Gheorghiu — șah.

Fără discuție, ierarhia anului 1979 la fete a pus cea mai grea problemă gazetărilor de sport deoarece în acest sfârșit de an se prezentau multe candidate la medalia de aur a clasamentului. Și totuși, Nadia a fost de 39 de ori în fruntea listei, iar Sanda Toma și Emilia Eberle doar de 11 și — respectiv — 8. Celelalte patru s-au... răspândit la Dumitrița Turner și colegile ei „mai mici”. Votul masiv primit de Nadia Comăneci — care îi aduce a 5-a victorie consecutivă în clasamentele anuale — are, desigur, explicații. Ziariștii n-au uitat că Nadia a strălucit la campionatele europene de la Copenhaga, cucerind trei medalii de aur și definitiv trofeul european pentru cea de a treia victorie la individual compus. Și-apoi, Nadia, după ce a cucerit titlul de campioană mondială cu echipa

României, contribuind substanțial la obținerea acestei medalii de aur în condiții ieșite din comun, ea nu a putut, din cauza agravării furunculului de la mîna stîngă, să-și apere avantajul de la concursul individual compus în care avea prima șansă la titlul mondial. Apoi Nadia Comăneci a rămas și după Fort Worth gimnasta și sportiva româncă în jurul căreia gravitează și palpită interesul și inimile a milioane și milioane de iubitori ai sportului din țara noastră și de peste hotare. Din nou : bravo, Nadia !

Emilia Eberle, deci tot gimnastica !, ocupă poziția a doua confirmînd ascensiunea sa în lumea stelelor sportului. Harnica fetiță din Arad și-a șters lacrimile nereușitei la birnă și a atacat, cu o viteză demnă de a fi urmată ca exemplu, cel mai frumos „moment” al gimnasticii competiționale : solul. Zburînd ca un fulg de nea și dînd consistență plastică cuceritoarei melodii „Sanie cu zurgălăi”, Emilia i-a vrăjit pe texani și pe arbitre, furîndu-le aurul... inimilor.

În fine, preferatei crainicilor radioului — Sanda Toma — i s-a dat ce este al... Cezarului. La a 5-a cursă oficială, canotoarea noastră a cucerit titlul mondial la schif simplu, devenind surpriza sezonului. Această performanță o urcă pe treapta a treia, lîngă coechipiere celebre. Sanda — știți bine — este una dintre cele 70 000 de fete care au răspuns la chemarea selecționeților. Este una dintre cele cîteva zeci

FEMININ

1. NADIA COMĂNECI
(Cetatea Deva) gimnastică	537 p
2. Emilia Eberle
(C.S. Arad) gimnastică	470 p
3. Sanda Toma
(Viitorul București) canotaj	447 p
4. Dumitrița Turner
(Lic. de istorie-filologie, Municipiul
Gh. Gheorghiu-Dej) gimnastică	406 p
5. Melita Ruhn
(C.S. Șc. Sibiu) gimnastică	351 p
6. Carmen Bunaciu
(Dinamo București) înot	278 p
7. Eva Zörgö-Raduly
(C.A.S.U. Cluj-Nap.) atletism	230 p
8. Virginia Ruzici
(Dinamo București) tenis	154 p
9. Teodora Ungureanu
(Dinamo Buc.) gimnastică	93 p
10. Elena Oprea-Florica Dospinescu
(Dinamo București) canotaj	54,5 p

MASCULIN

1. CONSTANTIN ALEXANDRU
(Steaua) lupte gr. r.	545 p
2. Ivan Patzaichin
(Dinamo București) caiac-canoe	440 p
3. Dan Grecu
(Dinamo București) gimnastică	114 p
4. Ion Draica
(Farul Constanța) lupte gr. r.	243 p
5. Ilie Floroiu
(Farul Constanța) atletism	229 p
6. Ion Birlădeanu
(Steaua) caiac-canoe	207 p
7. Ștefan Rusu
(Mobila Rădăuți) lupte gr. r.	151 p
8. Daniel Radu
(Steaua) box	109 p
9. Florin Gheorghiu
(I.T.B.) șah	102 p
10. Marin Stan
(Steaua) tir	97 p

care au întrunit, atunci, sufragiile specialiștilor, este una dintre cele câteva care au parcurs fără răgaz un lung drum de muncă, punînd în balanță nu numai harul, ci și rîvnă, ambiția și abnegația. Ceea ce unora li se părea imposibil este astăzi o realitate.

Pe locurile 4 și 5, alte două gimnaste — Dumitrița Turner, medalie de aur la sărituri, și Melita Ruhn — locul III la individual compus și tot poziția a treia la sol. Sigur, titlul mondial al Dumitriței reprezintă o performanță majoră, dar impresia noastră este că performanța Melitei nu se află mai prejos. Spectaculoasa ei ascensiune pînă la locul III la individual compus, o veritabilă goană pe treptele ierarhiei, ni se pare senzațională. Este și motivul pentru care Dumitrița și Melita se află pe locuri vecine, în partea de sus a ierarhiei anului. Și, poate, este ilustrarea cea mai convingătoare a forței colective a gimnasticii feminine românești.

O înotătoare, Carmen Bunaciu, firește, între primele zece sportive române ale anului 1979, dă un prestigiu și mai mare clasamentului. Pentru că înotul — sport cu pondere mare la Olimpiadă — reprezintă mai mult decît o semnificație pur sportivă. Carmen a luptat anul acesta prin... corespondență cu americanca Linda Jezek (încă șefă de pluton la 100 m și 200 m spate) și direct cu acele cronometristului. Poate că au impresionat, în primul rînd, victoriile de la Jocurile Mondiale Universitare, dar noi credem că substanța valorii elevei Cristinei Șoptoreanu se află tocmai în temeritatea cu care atacă recordurile mondiale. Nu este puțin lucru să te încumeți — singură — cînd dincolo sau dincoace de Ocean se află grupuri compacte, care luptă „côt la cöt”. Olimpiada '80 va fi examenul vieții sale sportive.

Lîngă înotul iată și atletismul, și el dătător de speranță. Clujul lui Moina și-a mai trimis un ambasador în lumea mării performanțe atletice, Eva Zörgö-Raduly fiind sportiva prin care sculptorii ar dori să

imortalizeze frumusețea deplină a atletismului. Într-un an, în care a cucerit și o medalie de aur la J.M.U., Eva a adăugat recordului la sulită nu mai puțin de 3,54 m, cifră exorbitantă dacă ne gîndim că saltul a fost de la 63,66 m la peste 67 m. Există și aici un duel (sportiva noastră l-a și cîștigat anul acestaodată), un duel pasionant, Eva Zörgö-Raduly — Ruth Fuchs, care se va constitui într-un „clou” al Olimpiadei moscovite.

Fără discuție că lumea sportului a fost profund impresionată de dîrzenia... bărbătească a Virginiei Ruzici, de stoicismul cu care suportă mai vechiul accident, protejîndu-și genunchiul cu un aparat și luptînd fără răgaz pentru a ajunge pe Everestul tenisului feminin. La Antipozi a mai adăugat ceva unei glorii ce se conturează tot mai puternic.

Pentru Teodora Ungureanu, simpatia și admirația noastră se păstrează neștirbite. Ba chiar s-au amplificat după ce la Ciudad de Mexico unde a cucerit trei medalii de aur, Teodora, după o absență cauzată de boală, a revenit spectaculos demonstrînd că ambiția, pregătirea susținută și dăruirea pot face minuni!

Un „cuplu navigator” : Elena Oprea — Florica Dospinescu încheie clasamentul de onoare ale sportivelor noastre în '79. Fetele acestea au și ele o poveste frumoasă. Sînt — de cînd se știu în aceeași... barcă — mereu împreună. În diferite ambarcațiuni, pe lacurile de la Nottingham sau Lucerna, la Karapiro sau Amsterdam, ele au urcat — tot împreună! — la fiecare ediție a mondialelor pe podium. Abonate la premiere, ele au pînă acum patru medalii de bronz și un „argint”, ultima performanță (și cea mai bună) fiind realizată anul acesta la Bled. Un alt total, al medaliilor la campionatele mondiale și europene, ne arată că fetele apelor sînt de nouă ori medaliate. Ei bine, dorința lor este să-și rotunjească cifra pe lacul Kri-latskoe. Ar fi frumos ca între atîtea medalii să se afle și una olimpică!

CONSTANTIN ALEXANDRU — „HERCULE DE BUZUNAR”, NR. 1 LA BĂIEȚI

45 de ziariști sportivi l-au indicat pe **Constantin Alexandru** drept sportivul român nr. 1 al anului 1979. Preferință dreaptă pentru că acest luptător la stilul clasic este un mare performer, un mare sportiv. Sigur, în balanță a fost pus titlul mondial cucerit la San Diego, căruia i s-a adăugat cel european, obținut în primăvară la București. Alexandru nu este însă un meteorit, ci o certitudine valorică confirmată în sportul mondial. El n-a bătut

din cupa succesului pentru prima oară în California, performanța sa la mondialele nord-americane fiind o repetare a aceleia de pe platourile înalte de la Ciudad de Mexico, după cum nici aurul de la București nu era o premieră, alte patru titluri europene aflîndu-se în palmaresul acestui „Hercule de buzunar”. Și toate aceste victorii au fost obținute în bătălii crîncene, cu adversari de excelentă valoare, între care sovieticul Șumakov este doar un

exemplu. Un exemplu ar trebui să fie și Constantin Alexandru pentru colegii săi din echipa națională de lupte greco-romane care la San Diego ne-au rămas datori. Li se oferă la J.O. șansa revanșei.

În **Ivan Patzaichin**, „medalia de argint” a clasamentului '79, avem personificarea pasiunii pentru sport. La cei 30 de ani ai săi, Ivan este mai tânăr decât mulți dintre tinerii săi colegi și, în primul rând, decât Vasile Dîba, pentru că flacăra nestinsă a pasiunii îi dăruie acea „tinerețe fără bătrînețe” pe care lumea întreagă o caută cu sirg. Conștiințios, deopotrivă talentat, pășind drept pe axa drumului dintre limitele „vieții invizibile” (sportive), adăugînd cu fiecare cursă ceva înțelepciunii sale, Ivan Patzaichin se află nu la a doua tinerețe, ci în plenitudinea forțelor sale de bărbat puternic. Trei medalii — una de aur și două de bronz — au însemnat aproape jumătate din bilanțul canoistilor și al caiaciștilor noștri la „mondialele” de la Duisburg, o pondere onorantă pentru acest senior al canoei.

Dănuț (nu, nu-l alintăm, acesta este adevăratul lui prenume) **Grecu** dobîndește locul III în ierarhia anului ca o binemeritată răsplată a strădaniilor sale de o viață. El a făcut din nespectaculoasa probă a inelelor, o rampă a virtuților. Acolo sus, Dănuț pare gigantic, deși în realitate nu depășește statura medie. Amploarea îi este conferită de forța herculeană cu care-și realizează superbul exercițiu, de talentul cu care îmbină grelele acrobații. Gimnastica noastră îi datorează mult acestui sportiv-exemplu pentru nenumărate generații, cum **Dan Grecu** îi datorează gimnasticii înălțarea sa în lumea vedetelor autentice. „Argintul” de la Fort Worth — singura distincție a gimnasticii noastre masculine la campionatele lumii din S.U.A. — este o dovadă peremptorie că și băieții pot călca pe urmele fetelor. Condiția: talent și muncă, foarte multă muncă.

Copilul minune al luptelor greco-romane de la noi, **Ion Draica** — cel care junior fiind a învins elită seniorilor — a fost anul acesta doar pe jumătate cum îl știam și cum îl doream. La „europene” a învins, la mondiale n-a urcat pe podium. Locul 4

ocupat în clasamentul anului este mai mult un vot de încredere, un stimulent pentru viitoarele bătălii. Draica este — orice s-ar spune — abia la începutul carierei.

Pentru **Ilie Floroiu** plasarea sa pe locul 5 a fost, desigur, o plăcută surpriză. Atletul de cursă lungă, campion mondial universitar la 5 000 și 10 000 m în aerul rarefiat al capitalei Mexicului, merita această răsplată fiindcă este unul dintre cei mai inimoși atleți pe care-i avem și — mai ales — pentru că el gustă nu numai satisfacția succesului, ci și frumusețea cursei.

Campion al lumii în același caiac cu Nicușor Eșeanu, **Ion Birlădeanu** a fost despărțit de colegul său pentru că și-a dublat „aurul” cu un argint la caiac 1—1 000 m. El își consolidează astfel locul în „flotila” de aur românească.

Rădăuțiul se vede — spre cinstea lui — încorporat în elita sportului românesc. Datorează această ascensiune luptătorului **Ștefan Rusu**, campion european la greco-romane, om care ar putea la J.O. de la Moscova să argumenteze satisfacția orașului din nordul Moldovei.

După atîta amar de vreme, de așteptare în zadar, iată un boxer urcînd spre culmile cercetate cîndva de Nicolae Linca. Este tînărul **Daniel Radu**, încă elev, talent de excepție, dotat cu viteză de reacție și de execuție. Medalia de argint de la europenele găzduite de orașul vest-german Köln este o promisiune pe care tînărul pugilist promite s-o onoreze.

Avem convingerea că introducerea lui **Florin Gheorghiu** pe o treime din buletinele de vot se datorează performanțelor realizate de marele maestru internațional al șahului în turneele amicale de peste Ocean. Altfel, rezultatul său cu... Trois nu i-ar fi adus locul într-o ierarhie în care înainte și după se află medaliați la mondiale și la europene. Să credem că Florin ne va aduce în curînd satisfacții și în competițiile oficiale.

Marin Stan se ambiționează să se adauge pleiadei de mari campioni ai tirului într-o probă — pistol viteză — în care pîrtia succeselor olimpice a fost deschisă de Ștefan Petrescu la Melbourne. Medalia de argint de la Lvov este, desigur, o premisă.

Hristache NAUM

ianuarie

1980

L	M	M	J	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

REZULTATE 1979

● 1 Sao Paulo, Tradiționalul cros internațional din noaptea Anului Nou a fost câștigat de francezul Radhouano Bouter; ● 4 U.R.S.S. campioană mondială la hochei juniori; ● 6 Cambridge (S.U.A.), Carmen Bunaciu, prima înotătoare română învingătoare într-un concurs din S.U.A.; ● 8 Poznan, România-Polonia 3-0 în C.E. de tenis indoor; ● 8 Secțianul Paul Motwani, campion mondial de șah (juniori); ● 13 București, Steaua-A.Z.S. Olsztyn

3-0 în C.C.E. la volei(m); ● 14 Berlin, Dynamo-Dinamo București 3-0 în C.C.E. la volei(f); ● 14 Cracovia, Hutnik-Dinamo București 1-3 în „Cupa cupelor” la volei(m); ● 14 Iași, Penicilina-Zaon Zirinos Atena 3-0 în „Cupa cupelor” la volei(f); ● 14 Skopje, Vadar-Explorări Baia Mare 1-3 în prima manșă a finalei „Cupei balcanice” la volei(m); ● 14 New

York, Finala „Turneului campionilor” la tenis a fost câștigată de John McEnroe, care l-a întrecut pe Arthur Ashe cu 6-7, 6-3, 7-5; ● 18 Bruxelles, Belgia-România 1-2 în C.E. de tenis indoor; ● 21 Brașov, România-Iugoslavia 2-1 în C.E. de tenis

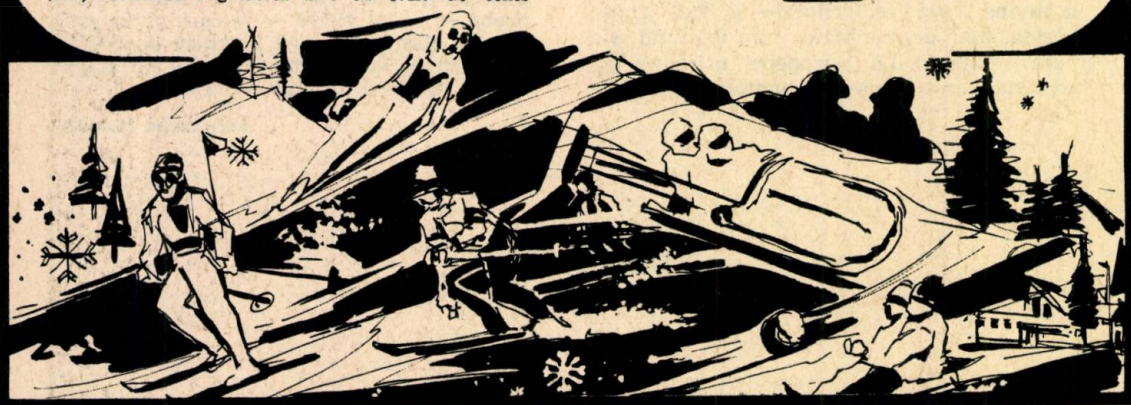
indoor; ● 21 Olsztyn, A.Z.S.-Steaua 3-0 (dar bucureștenii se califică) în C.C.E. la volei(m); ● 21 București, Dinamo-Dynamo Berlin 3-1 în C.C.E. la volei(f); ● 21 București, Dinamo-Hutnik Cracovia 3-0 în „Cupa cupelor” la volei(m); ● 21 Atena, Zaon Zirinos-Penicilina Iași 0-3 în „Cupa cupelor” la volei(f); ● 21 Baia Mare, Explorări - 3-0 cu Vardar Skopje - câștigă „Cupa balcanică” la volei(m);

● 20-21 Deventer, C.E. de patinaj viteză(m); ● 24 Praga, Marita Koch și Pietro Mennea laureați ai „Pantofului de aur” oferit de ziarul „Ceskoslovenski sport”; ● 26 Giessen (RFG), T.V. Huttenberg-Minaur Baia Mare 22-23 în „Cupa cupelor” la handbal(m); ● 27-28 Königsee, C.M. de sănătate; ● 26-

28 Achenkirch (Austria), C.E. de schi alpin (juniori); ● 28 Ruhpolding(RFG), Au început C.M. de biatlon; ● 26 Las Vegas, S.U.A.-U.R.S.S. 12-10 la box; ● 27-28 Winterberg (RFG), C.E. de bob 2; ● 28 Saccolongo (Italia), C.M. de ciclocros; ● 28 București, Dinamo-Calpisa Alicante 28-14 în C.C.E. la handbal(m); ● 27 Auckland, Natalia Mărășescu 4:22,1 pe o milă-record mondial.

februarie 1980

L	M	M	J	V	S	D
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29		

REZULTATE 1979

● 2 Zagreb, S-au încheiat campionatele europene de patinaj artistic; ● 2-4 București. Campionatele republicane de tir(aer comprimat); ● 3 Baia Mare, Minaur-T.V. Huttenberg(RFG) 24-19 în „Cupa cupelor” la handbal(m); ● 4 Alicante, Calpisa-Dinamo București 24-20 în C.C.E. la handbal(m); ● 3-4 Cervinia, C.E. de bob(tineret); ● 4 Focșani,

România-U.R.S.S. 1-2 în C.E. de tenis indoor; ● 4 Kula, Nana Joseliani(URSS) — campioană de șah(junioare) a Europei; ● 3-4 Winterberg(RFG), C.E. de bob 4; ● 3-4 Haga, C.M. de patinaj viteză(f); ● 3-4 Oberhof, C.E. de săniște; ● 9-11 Schaan(Liechtenstein), R.H. Praga câștigă „Cupa cupelor” la volei(f); ● 9-11 Izmir, T.S.K.A. Sofia învingătoare

în C.C.E. la volei(f); ● 10-11 Krynica(Polonia), C.E. de săniște(juniori); ● 9-11 Sofia, Balcaniada de tir(aer comprimat); ● 10 Budapesta, Natalia Mărășescu 4:03,0 pe 1500 m, record mondial de sală; ● 10-11 Miercurea Ciuc, Campionatele țării la patinaj viteză; ● 11 Chrudim(Cehoslovacia), Cehoslovacia-Ungaria 3-1 în finala C.E. de tenis

indoor; ● 10-11 Oslo, C.M. de patinaj viteză(m); ● Poldi Kladno (4-4 și 4-4 cu Spartak Moscova) câștigă C.C.E. la hochei (ediția 1978) la... șuturi de penalitate; ● 15-18 Poiana Brașov, Campionatele republicane de schi alpin; ● 17-18 Sinaia, Campionatele republicane de sanie; ● 16-18 Kristianstadt

(Suedia), Gabriela Szabo (Ungaria) și Dragutin Surbek(Iugoslavia) câștigă „Top 12” la tenis de masă; ● 16-18 St. Anne(Canada) C.M. de schi fond(juniori); ● 17-18 Inzell, C.M. de patinaj viteză(sprint); ● 18 Bruxelles, Dinamo câștigă „Cupa cupelor” la volei(m); ● 17-18 Königsee, C.M. de bob 2; ● 21 Bruxelles, C.H. Bratislava-Steaua 3-2 în finala C.C.E. la volei(m); ● 21 Arad, C.S.Arăd-Sparta Vlasim 5-3 în semifinala C.E. la tenis de masă(f);

● 24-25 Viena, C.E. de atletism (indoor); Natalia Mărășescu medalie de aur la 1500 m; ● 24-25 Grenoble, C.M. de patinaj viteză(juniori); ● 25 București, Dinamo 23-22 (după prelungiri) cu Steaua câștigă „Cupa României” la handbal(m).

martie 1980

L	M	M	J	V	S	D
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

REZULTATE 1979

● 4 Cluj-Napoca, Confecția București-Hidro-tehnica Constanța 14-13 în finala „Cupei României” la handbal(f); ● 4-8 Miercurea Ciuc, Norvegia câștigă grupa B a C.E. de hochei(juniori); ● 4 Suedezul Ola Hassis învingător la a 56-a ediție a tradiționalei curse de schi-fond „Vasaloppet” (85 km); ● 5 Bulgaria — locul I în grupa C a C.E. de hochei (juniori);

● 8 Cehoslovacia câștigă „Cupa Ligii Europei” la tenis de masă; ● 10 Torino, Steaua învingătoare în „Cupa Europei” la floretă(f); ● 11 Duisburg, Spartakus Budapesta cucerește C.C.E. la tenis de masă(m); ● 12 Budapesta, Statisztika Budapesta-C.S. Arad 5-1 în finala C.C.E. la tenis de masă(f); ● 12-18 București, „Centura de aur” la box ● 13-18 Viena, C.M. de patinaj artistic; ● 15-18 Hunedoara,

Campionatele naționale de inot indoor; ● 16 Paris, Tauber Bischofsheim (RFG) pe locul I în „Cupa Europei” la floretă(m); ● 16-19 Tg. Mureș, Campionatele republicane de tenis de masă; ● 16-24 Galați, Întrecerile grupei B a C.M. de hochei; ● 17 Țara Galilor câștigă „Turneul celor 5 națiuni” la rugby ● 17-18 Planica, C.M. de sărituri la schi; ● 18

Dinamo București pentru 16-a oară campioană la baschet(m); ● 16-18 Bruxelles, Belgia-România 1-4 în „Cupa Davis”; ● 18 Pristina(Iugoslavia), Opt victorii românești la „Crosul balcanic”; ● 19 Anemarie Moser Pröll (Austria) și Peter Luscher (Elveția) câștigă „Cupa Mondială” la schi; ● 20 Partizan Belgrad-Arrigoni Rletti 108-98 în finala „Cupei Korac” la baschet; ● 21 S.C. Magdeburg-Minaur Baia Mare 27-19 în semifinalele „Cupei cupelor” la handbal(m); ● 21 București, România-Grecia 3-0 la fotbal; ● 21 Dinamo București la al 14-lea titlu de campioană la volei(f); ● 22 Norvegienii Bente Dahlum și Jarle Halsnes învingători în „Cupa Europei” la schi; ● 22 Poreci(Iugoslavia), Gabetti Cantu-Den Bosch (Olanda) 83-73 în finala „Cupei cu-

pelor” la baschet(m); ● 24 Empor Rostock-Dinamo București 19-14 în semifinalele C.C.E. la handbal(m); ● 25 Limerick(Irlanda), C.M. de cros; ● 27 Augsburg, Au început C.M. de patinaj artistic(juniori); ● 29 Madrid, Steaua roșie Belgrad-B.S.E. Budapesta 97-62 în finala C.C.E. la baschet(f); ● 29 Spartak Lewski Sofia-Marița Plovdiv 79-69 în finala „Cupei Liliana Ronchetti” la baschet; ● 31 Dinamo București campioană a României și la volei(m); ● 31 Baia Mare, Minaur-S.C. Magdeburg 26-22, dar oaspeții se califică în finala „Cupei cupelor” la handbal(m); ● 31 Sofia, A început balcaniada schiorilor.

aprilie

1980

L	M	M	J	V	S	D
7	1	2	3	4	5	6
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

REZULTATE 1979

● 1 București, Dinamo-Empor Rostock 22-18 în semifinalele C.C.E. la handbal(m), dar campioana R.D. Germane continuă cursa; ● 2 Toledo (SUA), U.R.S.S.-locul I în „Cupa Mondială” la lupte libere; ● 4 Craiova România-Spania 2-2 în C.E. de fotbal; ● 5 Grenoble, în a 22-a finală a C.C.E. la baschet(m):

Bosna Sarajevo-Emerson Varese 96-93; ● 6-8 Atena, J.B. de judo; ● 8 Sibiu, Campionatele țării la cros; ● 9 Cehoslovacia locul I în C.E. de hochei (juniori), grupa A; ● 7-8 Londra, Nadia Comăneci și Andrei Popov(URSS) învingători în „Turneul

campionilor” la gimnastică; ● 11-15 Lisabona, Franța-campioană a continentului la rugby juniori; ● 12 Klaus Siebert(RDG), câștigător al „Cupei Mondiale” la biatlon; ● 13-15 București, Campionatele internaționale ale României la gimnastică:

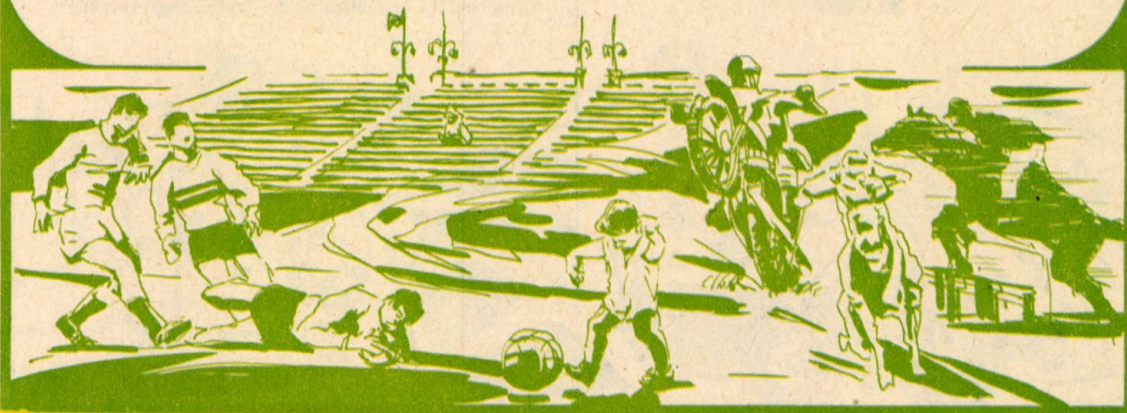
● 13-15 Timișoara, Campionatele republicane de canotaj (fond); ● 14-27 Moscova, U.R.S.S. campioană a lumii la hochei; ● 15-22 București, Constantin Alexandru, Ștefan Rusu și Ion Draica-campioni europeni la lupte greco-romane; ● 9-14 South

Bend (SUA), Campionatele lumii de scrimă (tineret); ● 16-19 Cluj-Napoca, A 4-a ediție a „Cupei României” la polo; ● 18-20 Sibiu, Campionatele internaționale ale României la sărituri; ● 19 Campionatele țării la caiac-canoe (fond); ● 20-21 Budapesta, T.S.K.A. Moscova cucerește „Cupa Europei” la sabie; ● 20-21 Heidenheim, „Masque de fer” Lyon pe locul I în „Cupa Europei” la spadă; ● 22 Budapesta, Vasas Budapesta-Spartak Kiev 17-13 în finala C.C.E. la handbal(f); ● 26 Phenian, Au înce-

put campionatele mondiale la tenis de masă; ● 27-29 București, Întrecerile balcanice de tir(arme cu glont); ● 27 Jucătoarele de la Dinamo București pe locul I în campionatul național de tenis(echipe); ● 29 Belgrad, Au început meciurile primei ediții a „Cupei Mondiale” („Cupa F.I.N.A.”) la polo, competiție câștigată de formația Ungariei.

mai 1980

L	M	M	J	V	S	D
5	6	7	1	2	3	4
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

REZULTATE 1979

● 2 Rostock, Empor-T.V. Grosswalstadt 18-16 în returul finalei C.C.E. la handbal(m). În primul meci: 10-14 și formația din Grosswalstadt a intrat în posesia trofeului; ● 2 Budapesta, Ferencvaros-T.S.C. Berlin 15-20 în returul finalei „Cupei cupelor”

la handbal(f). Echipa berlineză a câștigat trofeul; ● 3 Dinamo București pentru a 5-a oară campioană a țării la hochei; ● 4 Steaua campioană republicană la tenis (echipe băieți); ● 4 Franța-campioană a continentului la rugby; ● 5-6 Belgrad, J.B. la

caiac-canoe; ● 5-6 București, J.B. la talere; ● 5-12 Köln, C.E. de box; ● 5 Los Angeles, Reinaldo Nehemiah 13,0 la 110 m garduri-record mondial; ● 8-9 București, Balcaniada la skeet; ● 9-24 Tradiționala „Cursa Păcii” la ciclism; ● 10-13 Brașov, Au fost desemnați campionii țării la popice; ● 11 Constanța, Suzana Ardeleanu campioană a Ro-

mâinii la floretă; ● 11-13 Copenhaga, Nadia Comăneci — campioană a continentului la gimnastică și alte două medalii de aur în concursul pe aparate; ● 13 Dortmund, V.f.L. Gummersbach 15-11(15-18 în primul meci) cu S.C. Magdeburg câștigă „Cupa

cupelor” la handbal(m); ● 13 Crișul Oradea campioană națională la baschet feminin; ● 13 Limasol Cipru-România 1-1 în C.E. de fotbal; ● 16 Barcelona, C.F. Barcelona-Fortuna Dusseldorf 4-3 în finala „Cupei cupelor” la fotbal; ● 18-20 Jambol, J.B.

de lupte (tineret); ● 18 Tg Mureș, Ion Popa-campion al țării la spadă; ● 19-20 Essen, Bulgarul Stelian Delcev este noul campion european la gimnastică; ● 19 Varna, Au început C.E. de haltere; ● 21 Augsburg, Primele întreceri în C.E. de popice juni-

ori; ● 22 Berna, Aniversarea a 75 de ani de la crearea F.I.F.A.; ● 23-27 București, J.B. la volei; ● 24 Serghei Suhurucenko (URSS) câștigă „Cursa Păcii”; ● 24-27 Bruxelles, C.E. de judo; ● 27 Steaua (la băieți) și Știința Bacău (la fete) — campioane ale țării la handbal; ● 27-29 București, Campionatele republicane de lupte greco-romane.

iunie 1980

L	M	M	J	V	S	D
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

REZULTATE 1979

● 1 Berlin, R.D. Germană-România 1-0 la fotbal; ● 1 București Petru Kuki campion al țării la floretă; ● 1-3 București, Au fost desemnați campioni țării la judo; ● 1-3 Iași, Campionatele naționale la lupte libere; ● 2-3 București, Tradi-

ționalele campionate internaționale de atletism ale României; ● 3 Mangalia, Dinamo București campioană la oină; ● 2-4 Tokio, Patru medalii de aur pentru Nadia Comăneci și Emilia Eberle la „Cupa Mondială” de gimnastică; ● 3 Leipzig, Marita Koch

22,03 pe 200 m-record mondial; ● 5-8 Gabrovo, Balcaniada tinerilor boxeri; ● 6-8 Campionatele țării la caiac-canoe; ● 6 Dinamo București la al 19-lea titlu de campioană la polo; ● 6 Giuseppe Saronni câștigă „Turul Italiei”; ● 10 Paris, Bjorn Borg și

Chris Evert laureați la Roland Garros; ● 10 Karl Marx Stadt, Marita Koch în serie : 21,71 pe 200m — record mondial; ● 10-20 U.R.S.S. campioană a continentului la baschet (m); ● 14 Dresda, Ruth Fuchs 69,52 m la suliță-record mondial; ● 15-17

Montecatini, C.E. de talere; ● 16-24 Debrețin, C.M. de haltere (juniori); ● 15-17 București, România-R.F. Germania 4-1 în „Cupa Davis”; ● 17 Voința Tg. Mureș (la fete) și Aurul Bala Mare (la

băieți) — noile campioane republicane la popice; ● 20 Au început campionatele cicliștilor; ● 22-24 Montecatini, C.E. de talere (trap); ● 25 După 7 ani, F.C. Argeș reîntră în posesia titlului de cam-

pioană a României la fotbal; ● 28 Brașov, Ion Pantelimonescu este noul campion al țării la sabie; ● 28-30 Snagov, Sportivele române au dominat întrecerile tradiționalei „Regate Snagov” la canotaj; ● 30 Au început campionatele internaționale de pentatlon modern ale României.

iulie

1980

L	M	M	J	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

REZULTATE 1979

● 1 San Juan, Au început Jocurile Panamericane; ● 1-4 Campionatele internaționale de pentatlon modern ale României; ● 1 București, Steaua -- 3-0 cu Sportul studențesc, câștigă pentru a 13-a oară „Cupa României” la fotbal; ● 2-3 Dinamo București, campioana națională la caiac-canoe (echi-

pe); ● 2 San Juan, Cynthia Woodhead 1:58:43 la 200 m liber-record mondial; ● 3-7 Tulcea, J.B. la box; ● 3-7 Vukovar, Balcaniada voleibaliștilor juniori; ● Dan Goia campion de decatlon al României; ● 4-8 Ankara, Campionatele balcanice de tenis; ● 5-7 București, Campionatele țării de sări-

turi în apă; ● 5 Oslo, Sebastian Coe 1:42,33 pe 800 m -- record mondial; ● 6-7 Tradiționala „Regata Snagov” la caiac-canoe; ● 6 Martina Navratilova și Bjorn Borg (a 4-a oară) învingători la Wimbledon; ● 7 San Juan, Jesse Vassallo 2:03,29 la 200 m mixt și Mary Meagher 2:09,77 la 200 m fluture -- recorduri mondiale; ● 8 Slavia Praga câștigă C.C.E. la tenis; ● 10 Bruxelles, în finala „Cupei

intercontinentale” la tenis: T.C. Buenos Aires-Slavia Praga 6-3; ● 11-13 București, Campionatele naționale de atletism; ● 13-15 Atena, Balcaniada cicliștilor; ● 13-15 București, România-Suedia 2-3 în „Cupa Davis”; ● 15 Wilhelmshaven, Sabine

Everts(RFG) 4627 p la pentatlon -- record mondial;

● 17 Oslo, Sebastian Coe în serie: 3:48,95 pe o milă -- record mondial; ● 18-28 Au fost desemnați noii campioni de box ai României; ● 20 Harapanda(Suedia), C.M. de lupte greco-romane (juniori); Gheorghe Minea (74 kg)-medalie de bronz; ● 20-30 Italia, C.E. baschet junioare; ● 20 Paris, Bernard Hinault câștigă pentru a 2-a oară consecutiv „Turul Franței”; ● 20-29 Madrid, C.E. de volei junioare; ● 20-29 Damasc, Iugoslavia campioană europeană de baschet juniori (cadeți); ● 23-25 București, „Internaționalele” de tir ale României; ● 25 Medalii de aur pentru canotoarele Sanda Toma, Olga Homeghiși Valeria Roșca-Răclă la „Spartachiada popoarelor din U.R.S.S.”; ● 27 Moscova, Carmen Bunaciu-medalie de aur (100 m spate) la „Spartachiada popoarelor din U.R.S.S.”; ● Au început campionatele țării la tenis; ● 28-29 Jambol, Balcaniada atleților juniori; ● 28 Potsdam, Marita Koch 48,89 pe 400 m -record mondial; ● 29 Moscova, Natalia Mărășescu-medalie de aur (1500 m) la „Spartachiada popoarelor din U.R.S.S.”

august

1980

L	M	M	J	V	S	D
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

REZULTATE 1979

● 1 Roma, S-au încheiat C.E. de tenis de masă (juniori); ● 2-5 Campionatele republicane de halterc; ● 2-5 Sofia, J.B. de înot și sărituri(juniori); ● 2-5 Kraguevac, Balcaniada baschetbaliștilor juniori; ● 4-5 Torino, Echipele R.D. Germane câștigătoare ale „Cupei Europei” la atletism; ● 4-5 Tampere C.E. de caiac-canoe (juniori); Elisabeta Băbeanu și Petrică Pocora-medalii de bronz; ● 6-9 Ulan Bator, C.M. de lupte libere (juniori); ● 6 Sopot, Au început C.E. de tenis; medalii de aur pentru Maria Romanov, Andrei Dirzu și Liviu Mancaș; ● 6-12 Portugalia, C.E. de volei juniori; ● 8-12 Loveci, Balcaniada handbaliștilor juniori; ● 10-12 Sibiu, „Cupa Europei” la sărituri în apă; ● 10-12 Stanke Dimitrovo, J.B. de baschet junioare; ● 10-12 Atena, Balcaniada atleților; ● 11 Skien, Yaser Seirawar (SUA), campion mondial de șah (juniori); ● 11-12 R.D. Germană (la fete) și U.R.S.S. (la băieți) câștigă „Cupa Europei” la înot; ● 11-16 Budapesta, Robert Nieman și echipa S.U.A. — campioni ai lumii la pentation modern; ● 12-19 București, Campionatele României de ciclism pe velodrom ● 12 A început al 62-lea campionat de fotbal al României; ● 15 Zurich, Un nou record mondial al lui Sebastian

Coe: 3:32,1 pe 1500 m; ● 16-19 București, Campionatele naționale la înot; ● 16-19 Mamaia, Campionatele țării la yachting; ● 16-19 Sofia, Balcaniada poloistilor juniori; ● 16-19 Duisburg, C.M. de caiac-canoe; Ivan Patzaichin, Petre Capusta și Ion Bărlădeanu-medalii de aur; ● 18-19 București, Campionatele internaționale de judo ale României; ● 18-19 Bydgoszcz, C.E. de atletism juniori; Cristina Cojocaru și Mihai Ene-medalii de bronz; ● 18-28 Melbourne,

C.M. de scrimă; ● 17-18 Moscova, C.M. de canotaj (juniori); Rodica Grădinaru și Maria Tănase-medalii de aur; ● 19-25 Atena, J.B. de călărie; ● 19-26 Sao Paulo, C.M. de baschet(juniori); ● 19 Moscova, Vladimir Salnikov (URSS) 3:51,41 la 400 m liber-record mondial; ● 20-26 Atena, J.B. de tenis(juniori); ● 21 Olanda, Au început C.M. de ciclism;

● 21-28 San Diego, C.M. de lupte; Constantin Alexandru (48 kg)-medalie de aur; ● 23-26 Istanbul, Balcaniada înotătorilor; ● 25-27 Montreal, R.D. Germană (la fete) și S.U.A. (la băieți) învingătoare în „Cupa Mondială” la atletism; ● 25 Japonia, A început Campionatul mondial de fotbal (juniori); ● 28-31 Campionatele țării la pentation modern; ● 29 Varșovia, Polonia-România 3-0 la fotbal.

septembrie 1980

L	M	M	J	V	S	D
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

REZULTATE 1979

● 1-3 Tokio, Înotătorii din S.U.A. învingători în prima ediție a „Cupei Mondiale”; ● 1-2 Dresda, Finala „Cupei Europei” la decatlon; ● 2 Bled, O medalie de aur (Sanda Toma), una de argint și trei de bronz pentru canotoarele românce la C.M.;

● 2 Ciudad de Mexico, Au început întrecerile Universiadei; ● 5-9 Bled, C.M. de canotaj(m); ● 5 Ciudad de Mexico, Teodora Ungureanu-medalie de aur în concursul de gimnastică de la Universiadă; ● 6 Paris, „Cupa Mondială” la hochei pe iară (juniori);

● 6 Ciudad de Mexico, Carmen Bunaciu(100 m spate) și Ion Chechicheș (gimnastică-inele)-campioni mondiali universitari; ● 6 Lvov, Au început întrecerile C.E. de tir; ● 7-11 Istanbul, România campioană balcanică la polo; ● 7 Ciudad de Mexico, Teodora Ungureanu dublă campioană mondială uni-

versitară în concursul pe aparate; ● 8 Campionatele naționale de canotaj (f); ● 9 Constanța, A început Balcanjada la yachting; ● 9 Ciudad de Mexico, Ilie Floroiu (atletism), Virginia Ruzici, Florența

Mihai și Traian Marcu (tenis)-medalii de aur la Universiadă; ● 10 Ciudad de Mexico, Natalia Mărășescu(1500 m), Carmen Bunaciu (și la 200 m spate), Eva Zörgö (suliță)-medalii de aur la Universiadă; ● 11-16 Baia Mare, Campionatele republicane de talere; ● 11 Paris, Rugbystul galez Gareth

Edwards și canoistul ungar Tamas Wichmann laureați de U.N.E.S.C.O. cu „Premiul Fair-play”; ● 12 Ciudad de Mexico, Paul Copu (3000 m obstacole)-medalie de aur la Universiadă; ● 14-18 Atena, Grecia campioană balcanică la baschet(m) ● 14 Ciudad de Mexico, Ilie Floroiu (și la 5000 m)-medalie

de aur la Universiadă; ● 16 Split, Au început Jocurile Mediteraneene; ● 17 Serghei Suhurucenko (U.R.S.S.) câștigă „Tour de l'Avenir”; ● 23 Steaua a câștigat „Cupa României” la atletism; ● 24 Veghel (Olanda), S-au încheiat întrecerile C.M. de pentatlon modern (juniori); ● 26 Campionatele țării la canotaj(m); ● 27-30 Frankfurt pe Main, C.E. de tir feminin.

octombrie 1980

L	M	M	J	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

REZULTATE 1979

● 2-7 Bihaci, Balcaniada şahistilor; ● 3-4 Sna-
gov, J.B. de canotaj; ● 3 Atena, A.E.K.-F.C. Argeş
2-0 în C.C.E., dar fotbalistii piteşteni se califică pentru
faza următoare; ● 3 Steaua-Young Boys Berna 6-0 în
„Cupa Cupelor” şi Universitatea Craiova-Wiener Sport

Klub 3-1 în Cupa U.E.F.A., reprezentantele noastre
obţinând calificarea; ● 4 Larnaca, Dinamo Bucureşti
— 9-0 cu Alki Larnaca se califică pentru turul urmă-
tor al „Cupei U.E.F.A.”; ● 4-7 Atena, J.B. la tenis
de masă ● 5-14 Echipele Uniunii Sovietice, campioane

continentale la volei; ● 6 Cardiff, Țara Galilor-
România 13-12 la rugby; ● 6-10 Buenos Aires,
C.M. de ciclism juniori; ● 7 Tirgoviste, Dinamo
Bucureşti campioană a ţării la oină; ● 9 Berlinul
Occidental, Honved Budapesta câştigă „Cupa Eu-

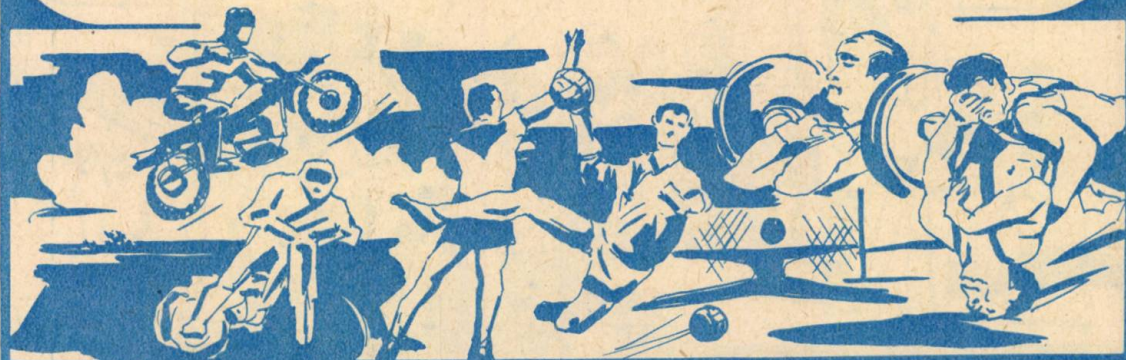
ropei” la pentatlon modern; ● 10-14 Atena, Bal-
caniada scrimerilor juniori; ● 11-14 Montecatini,
Campionatele mondiale de talere; ● 11 Salonic,
Aris-Dinamo Bucureşti 76-74 în C.C.E. la baschet(m);
● 11-19 New York, S.U.A. câştigă prima „Cupă
Mondială” la box; ● 11-14 Ljubljana, Balcaniada
gimnaştilor; ● 14 Zurich, Tragerea la sorţi pentru
C.M. de fotbal din 1982; ● 14 Moscova, U.R.S.S.-

România 3-1 la fotbal; ● 14-16 Sibiu, Campiona-
tele ţării la călărie; ● 15-24 Echipa U.R.S.S. cam-
pioană mondială la handbal (junioare); ● 18 Tel
Aviv, Maccabi-Dinamo Bucureşti 97-69 în C.C.E.
la baschet; ● 24 A. început campionatul mondial
al handbaliştilor juniori; ● 24 Nottingham Forrest-
F.C. Argeş 2-0 în C.C.E.; ● 24 F.C. Nantes-Steaua

3-2 în „Cupa cupelor”; ● 24 Dinamo Bucureşti-Ein-
traacht Frankfurt pe Main 2-0 în „Cupa U.E.F.A.”;
● 24 Universitatea Craiova-Leeds United 2-0 în
„Cupa U.E.F.A.”; ● 30 Bucureşti, Steaua-Eczaci-
basi Istanbul 71-67 în „Cupa cupelor” la baschet
masculin; ● 31 Kossovska Mitroviţa, Iugoslavia-
România 2-1 în Campionatul european de fotbal.

noiembrie

1980

L	M	M	J	V	S	D
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

REZULTATE 1979

● 1 București, Dinamo-Efes SK Istanbul 102-63 în C.C.E. la baschet masculin; ● 1-4 Edinburg, Campionatele europene de judo (juniori); ● 2-4 Cluj-Napoca, Campionatele naționale de gimnastică (m); ● 2 Rostock, R.D. Germană-România 6-5 la box; ● 2-4 Varazdin, Campionatele balcanice de handbal (m); ● 3 Wismar, R.D. Germană-România 6-5 la box; ● 3-10 Salonic, Campionatele lumii

la haltere; ● 5 Poiana Brașov, Nicolae Savu campion al țării la ciclocros; ● 7 Universitatea Craiova învingătoare și la Leeds cu 2-0 se califică în turul următor al „Cupei U.E.F.A.”; ● 7 Eintracht Frankfurt pe Main-Dinamo-București 3-0 („Cupa U.E.F.A.”), F.C. Argeș-Nottingham Forrest 1-2 (C.C.E.), Steaua-F.C. Nantes 1-2 („Cupa cupelor”) și reprezentantele noastre părăsesc scena competițiilor europene de fotbal; ● 7 Istanbul, Eczacibasi-Steaua 86-76 și formația turcă va continua cursa în „Cupa cupelor”

la baschet(m); ● 8 București, Dinamo-Aris Salonic 77-71 în C.C.E. la baschet masculin; ● 9 Munchen, R.F. Germania-România 12-14 la handbal masculin; ● 10 Böblingen, R.F. Germania-România 16-17 la handbal masculin; ● 13-18 Brașov, Echipa României pe primul loc în „Trofeul Carpați” la handbal feminin;

● 17 Corenne (Belgia), Palette Star-C.S. Arad 1-5 în C.C.E. la tenis de masă(f); ● 17-18 Budapesta, Turneele finale ale C.C.E. la popice. Laromet București-locul II în competiție feminină, Aurul Baia Mare — locul III în cea masculină; ● 18 București, România-Cipru 2-0 la fotbal; ● 18 București, Ro-

mânia-Polonia 49-15 la rugby; ● 21-25 Sofia, Balcaniada scrimerilor seniori; ● 22-27 Timișoara și Arad, România pe locul I la „Trofeul Carpați” de handbal masculin; ● 22 Brașov, Dinamo București-Maccabi Tel Aviv 69-81 în C.C.E. la baschet (m); ● 27 Lausanne, C.I.O. a adoptat o rezoluție privind

restabilirea locului R.P. Chineze în mișcarea olimpică internațională; ● 28 Mönchengladbach, Borussia-Universitatea Craiova 2-0 în „Cupa U.E.F.A.” la fotbal; ● 28 Burevestnik Moscova-Volmac Rotterdam 10-8 în finala C.C.E. la șah; ● 29 Vranje, A început Balcaniada halterofililor; ● 30 Efes Istanbul -Dinamo 73-91 în C.C.E. la baschet(m).

decembrie 1980

L	M	M	J	V	S	D
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

REZULTATE 1979

● 1 Viena, Admira Ländhaus-Confecția București 6-15 în „Cupa cupelor” la handbal feminin; ● 1 Belgrad, Radnicki-Știința Bacău 19-13 în C.C.E. la handbal feminin; ● 2 Începe al 35-lea campionat național de polo; ● 2 Budapesta, Ferencváros Budapesta câștigă „Cupa cupelor” la polo; ● 2 Montauban, Franța-România 30-12 în campionatul european de rugby; ● 2 Dinamo București cucerește pentru a 29-a oară titlul de campioană (pe echipe) la lupte greco-romane; ● 4-10 Fort Worth (SUA), Trei medali de aur pentru gimnastele române la campionatele lumii. Echipa feminină a României — pentru prima oară campioană mondială; Dumitrița Turner (la sărituri) și Emilia Eberle (la sol) pe primul loc în concursul pe aparate; ● 5 Tradiționala anchetă internațională organizată de I.S.K. Stuttgart a desemnat pe Sebastian Coe și Marita Koch ca cei mai buni sportivi ai lumii în 1979; ● 6-9 Paris, Campionatele mondiale la judo; ● 6 Se împlinesc 50 de ani de la înființarea F.R. Tennis; ● 7-9 Berlinul Occidental, Vasas Budapesta cucerește C.C.E. la polo; ● 8 C.S. Arad-Karlsberg Butterfly Duisburg 5-3 în C.C.E. la tenis de masă feminin; ● 8 Bacău Știința-Radnicki Belgrad 19-18, dar formația oaspete va continua cursa în C.C.E. la handbal feminin; ● 8 București, Confecția — 25-4 cu Admira Landhus Viena — se califică pentru turul următor al „Cupelor” la handbal feminin; ● 9 Steaua pentru a 18-a oară campioană republicană la lupte libere (echipe); ● 8 în campionatul pe echipe la

haltere — Steaua pe primul loc; ● 10-16 Yokohama, Primul campionat mondial al boxerilor juniori. Petre Borneșcu-medalie de argint, Florian Tîrcomnicu-bronz; ● Universitatea Craiova-Borussia Mönchengladbach 1-0 în „Cupa U.E.F.A.”, dar Borussia merge mai departe; ● 14-16 Sofia, Echipa Bulgariei, campioană balcanică la handbal feminin (!); ● 14-16 San Francisco, S.U.A. — Italia 5-0 în finala „Cupelor Davis” la tenis; ● 15-16 Sibiu, Carmen Bunaciu 63,11-100 m spate și 2:12,33-200 m spate, cele mai bune performanțe mondiale ale anului în bazin de 25 m; ● 16 în finala „Supercupelor Europei” la polo, Ferencváros Budapesta-Vasas Budapesta 7-6; ● 16 C.S. Arad II (f) și C.S.M. Cluj-Napoca (m) — campioane ale țării la tenis de

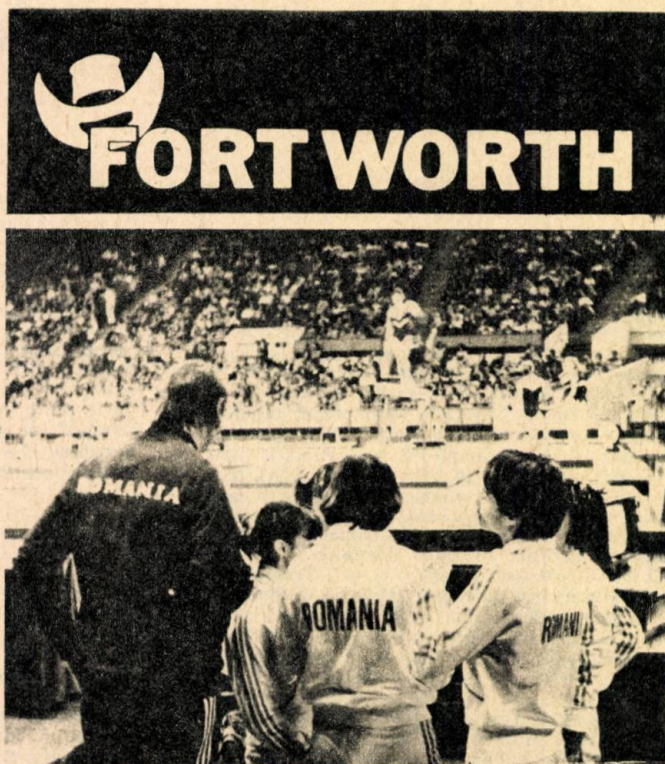

masă; ● 18-23 în finala „Supercupelor campionilor mondiali și olimpici” la handbal, R.F. Germania-România 15-13; ● 20 Asociația presei sportive din România a desemnat pe Nadia Comăneci și Constantin Alexandru ca cei mai buni sportivi ai țării pe anul 1979; ● 21-23 Focșani, Balcaniada gimnaștilor juniori; ● 24 Steaua, cvadruplă campioană (la toate armele) la scrimă-echipe; ● 23-25 Plovdiv, Bulgaria campioană balcanică la baschet feminin; ● 23 Dinamo București pentru a 6-a oară campioană a țării la judo-echipe; ● 25 Kevin Keegan obține pentru a doua oară „Balonul de aur”; ● 25 V.F.L. Wolfsburg 5-2 și 6-1 cu J.C. Boersma Amersfoort în finala C.C.E. la judo; ● 30 Dana Nuțu din nou campioană a României la șah.

Amintiri de la...

În primele săptămîni ale serialului american, Ewing Oll Company, început la televiziunea noastră acum un an, nu știam că acest Fort Worth de care se amintea în trecut, va fi pentru gimnastica feminină românească locul de mare triumf comparabil, din toate punctele de vedere, cu ceea ce a fost Montreal. Dacă în Canada am avut „o regină” a gimnasticii mondiale, la Fort Worth, locul de unde a început Vestul îndepărtat (Far West), am oferit lumii sportive „6 regine” ale gimnasticii: **echipa României a devenit pentru prima oară campioană mondială**, întrerupînd șirul de victorii, de 7 ani la rînd, al echipei Uniunii Sovietice. Revista World Gymnastics scria în primul său număr din anul 1980: „În istoria de 75 de ani a gimnasticii, seara de 6 decembrie 1979, a fost cea mai formidabilă din cîte seri de vis a avut acest sport de-a lungul sfertului de secol de cînd încîntă pe oamenii de pretutindeni”. Mii de americani au venit la imensa sală curioși să vadă dacă **Nadia Comăneci**, cu mîna bolnavă, va fi în măsură să concureze și să înșereze, cu echipa, să devină campioană mondială. Cînd echipele s-au prezentat în sală, Nadia se afla cu mîna bandajată, în rîndurile echipei României. O respirație generală de ușurare dar și de uimire a cuprins sala. Prin urmare Nadia va fi văzută, Nadia va concura în condiții cu totul ieșite din comun! Echipa României începe exercițiul la paralele. Nadia rămîne ultima. Se prezintă la aparat. Se apropie de paralele, prinde cu mîna paralela inferioară și apoi trece pe sub aparat. Din liniștea siderală izbucnește un „Ah!” de uluire generală. Gestul Nadiei însemna că poate continua concursul, dar sala nu avea de unde să știe amănuntele regulamentului. S-a dezmeticit abia cînd Nadia o reîntră în firul de 6 gimnaste al echipei României, în-

dreptîndu-se spre bîrnă. Ce va face Nadia în continuare? O liniște profundă pune din nou stăpînire pe sală. Fetele noastre lucrează bine și foarte bine, dar aceea de la care se aștepta cel mai mult, Emilia Eberle, greșește și este punctată doar cu 8,95. Echipa noastră, care, pînă în acest moment, păstra șanse la medalia de aur este acum periclitată de mica notă care urma să intre în calcul. După cum se știe, din notele obținute de cele 6 gimnaste care alcătuiesc o echipă, cea mai mică notă se elimină, nu contează la adiționare. În acel moment era nevoie de Nadia. Și Nadia se prezintă la aparat. Și asumă riscul exercițiului în condițiile accidentării. Salută juriul. Spectatorii nu-și cred ochilor. Sînt concentrați spre bîrnă, crispați, înmă-

muriți... Nadia începe exercițiul. Întins, destins, exact, cu arcuțul ei inegalabil, cu salturile periculoase dar precise, cu o aterizare foarte bună și cu o de-clanșare de aplauze ca și cum o furtună de fulgere și trăznete ar fi zburat acoperișul sălii: 9.95! O notă sublimă, în aceste condiții dramatice, o opțiune de mare preț pentru duelul cu echipa Uniunii Sovietice. Fetele noastre se îndreaptă spre al treilea aparat, săriturile, în ovațiile întregii săli. Dar Nadia nu se mai prezintă la aparat. Stupefacție. În acel moment cîteva sute de spectatori părăsesc sala. Nu-și închipuiau această finală fără Nadia și nu se împăcau cu acest gînd. Nu știau dacă fetele noastre au sesizat acest gest și de înțeles, dar și de neînțeles. Aproape sigur că nu l-au

observat. Cert este însă că știindu-se fără Nadia, ele au făcut eforturi ieșite din comun pentru ca, rămase cinci în echipă, să obțină cele mai mari note posibile. Și au reușit cu un suspens extraordinar în final, la sol, când, ultimele două note ale Emiliei Eberle și Nelli Kim au definitivat victoria echipei României. Concursul luase sfârșit, rezultatele nu se anunțau din cauza contestației. În picioare, 10 000 de spectatori așteptau hotărârea juriului. Când s-a anunțat ordinea echipelor, **Romania campioană mondială**, o explozie de aplauze și urale a cutremurat sala. Fetele noastre plîngeau de bucurie! În sfârșit Bela Karoly a devenit și el exuberant. Se bucura ca un copil. A urcat -pe podium lângă fete. Fotoreporterii roiau în jurul lor. Mîna Nadiei era inundată de blîțuri, televiziunea în culori își fixase obiectivul tot pe Nadia, dar de această dată pe lângă Nadia, străluccea ca un diamant de zeci de karate, ECHIPA. Din păcate singura fotografie a acestui moment unic al gimnastei noastre redă foarte puțin contururile și mărția momentului, din cauza nedibăciei și emoției autorului.

Strălucitoarea victorie pe echipe a fost ca un preludiv wagnerian. Cu tumult, cu revărsare de forțe, răscolor și promițător de noi victorii. La aparate, românele au realizat din nou o seară de basm. La

Nadia suferindă

Noile campioane mondiale, Emilia Eberle și Dumitrița Turner, asaltate de amatorii de autografe de la Fort Worth

primul aparat, la sărituri, **Dumitrița Turner** este declarată campioană mondială. Cea mai bună, precisă și sigură săritură. După Nadia, campioană mondială la Strasbourg în 1978, iată o nouă deținătoare a titlului suprem. Școala românească de gimnastică a mai făcut o breșă în reduta acestor campionate. Și nu s-a

oprit aici. În încheierea finalelor pe aparate, la sol, exercițiul plin de grație, atât de mult pe placul inimilor spectatorilor, tot o gimnastă româncă avea să încheie glorios marea gală de la Fort Worth. **Emilia Eberle** a fost sublimă. Cu o forță lăuntrică uimitoare ea a depășit momentul de criză de la exercițiile pe

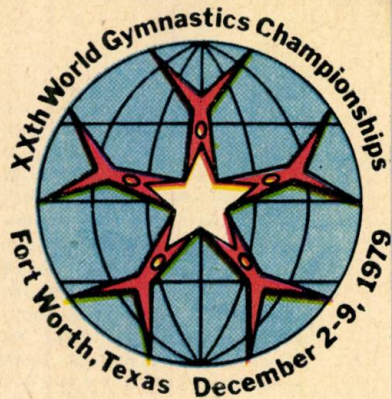
Satisfacțiile au fost multiple la Fort Worth. Texanii au înconjurat echipa României cu atenție și căldură ieșite din comun. Aceștia au susținut pe Nadia și echipa română ca și cum gimnastele lor s-ar fi aflat în lupta pentru titluri și medalii. Organizat în bună parte cu sprijin voluntar, campionatul mondial de gimnastică s-a bucurat de aportul deosebit interesat al multor iubitori ai sportului. Surpriza noastră a fost să găsim la sosire ca interpreți, o familie de americani de origine română, ambii soți născuți în S.U.A. D. Charles Draghish, în vîrstă de 63 ani, vorbește românește doar atât cît să poată fi înțeles cu bunăvoință, el a fost însă atât de doritor să se afle lângă echipa română, încît, după cîteva zile, vorbea aproape curent. Era de înțeles deoarece, de 17 ani nu văzuse și nu vorbise cu români veniți din țară. Doamna Drăghici, împreună cu 2-3 din cele 7 fete care știau cîteva cuvinte românești, înconjurau fetele noastre cu o căldură frățească. Am fost foarte impresionati cînd, într-una din zile doamna Drăghici a venit la sală îmbrăcată cu costumul românesc de la Sibiel, cu care mama sa a venit în 1926 la Chicago și trăiește încă în acest oraș. În altă zi, fata cea mai mare a familiei Drăghici ne-a primit cu același costum de la Sibiel al bunicii, atunci cînd am fost invitați acestei splendide familii româno-americane. Pe lângă aceștia, un tînăr american, funcționar de bancă, prieten al familiei Drăghici, s-a preparat cu luni înainte de campionate pentru a fi admis voluntar pe lângă echipa României, învățînd românește cu dicționarul. Tim Star, așa se numește, un fost baschetbalist de peste 2 metri, și-a luat concediu pentru a servi echipa noastră. Dimineață de dimineață el a adus cu mașina personală lapte pentru Nadia și colegile ei, de la o fermă situată la 40 km de Fort Worth. În nopțile de spital ale Nadiei, a fost și zi și noapte la dispoziția asistentului medical Borș. Este greu de descris, atât de scurt, marea simpatie de care se bucură în lume țara noastră, sportul românesc, aceste minunate gimnaste de aur ale României. Într-o zi, aceste emoționante pagini vor fi, desigur, scrise.

echipe cînd a ratat la bîrnă și a reușit o „Sanie cu zurgălăi” la sol, atît de amețitoare încît premierea Emiliei a fost un triumf scenic !

Cîte nu s-ar putea scrie despre acest Fort Worth legat atît de mult de inimile noastre, ale acelor care au fost acolo și tot atît de mult, de ale acelor care au re trăit în fața televizoarelor acele momente inegalabile de satisfacție și de mîndrie ? Aveni acum **Nadia I**, **Nadia II**, **Nadia III** pînă la **Nadia VI**, acea micuță și sprinteră **Marilena Vlădărău**, trecînd pe la **Melita Rühn**, care a jurat răzbunare la Olimpiada de la Moscova, și **Rodica Dunca**, al cărei zîmbet în colțul gurii parcă spune : „Nu mă uitați. Acu mă urc pe podium !”

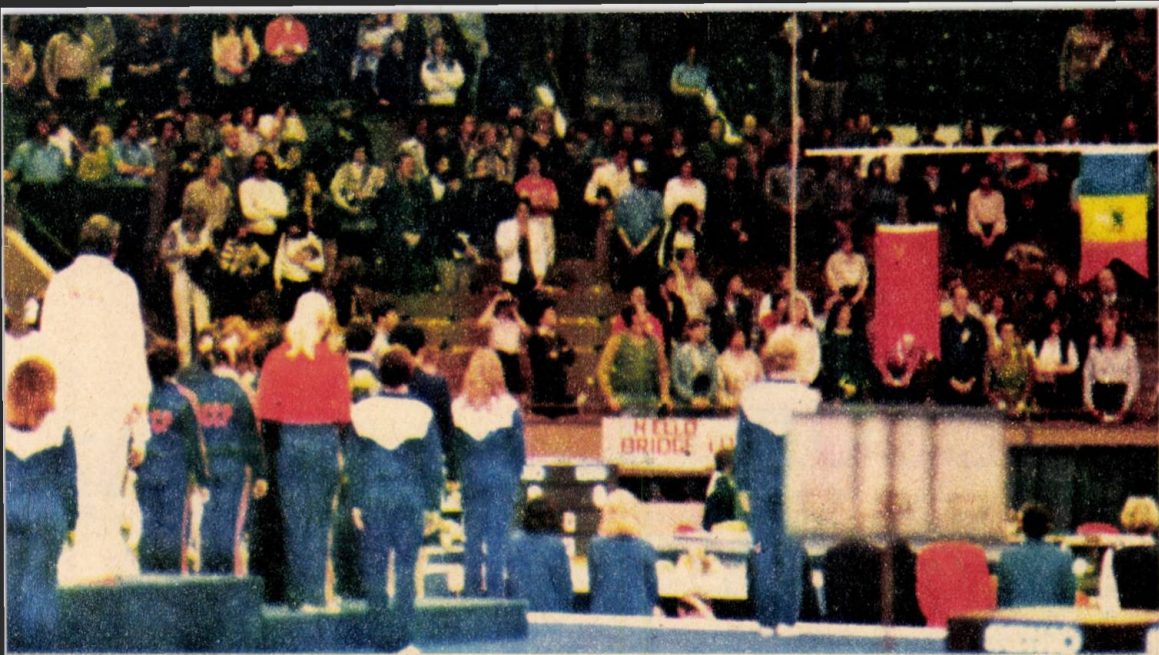
Au trecut repede cele 7 luni, din decembrie 1979 și pînă la apariția almanahului nostru, pînă în pragul Jocurilor Olimpice de la Moscova. O nouă confruntare a gimnasticii noastre cu tot ceea ce este mai valoros în lume. Acum echipa României este aceea care va primi asaltul. O poziție mult mai dificilă. De fapt gimnastelor noastre nu le lipsește decît titlul olimpic pentru ca panoplia cu medalii să aibă întregul sortiment de titluri și medalii. Este de fapt ceea ce și-au propus ca obiectiv. După serile pline de satisfacții de la Montreal și Fort Worth, așteptăm serile Moscovei în care întrecerile de gimnastică vor fi una din marile atracții ale Olimpiadei '80.

Aurel NEAGU

CAMPIOANELE LUMII

Echipa României se pregătește pentru concurs, în atenția a sute de ziariști și mii de spectatori, deși era numai o repetiție. De la stînga la dreapta : **Marilena Vlădărău**, **Emilia Eberle**, **Melita Rühn**, **Rodica Dunca**, **Dumitrița Turner** și **Nadia Comăneci**.

CLIPLE MARIOR RECOMPENSE

Iată, la Fort Worth, la Center Arena, clipele de mare satisfacție trăite de gimnastica română. Se intonează imnul de stat al României pentru marea victorie a gimnastelor ei, în timp ce tricolorul nostru este înălțat pe cel mai înalt catarg. Apoi salut cald adus cunosătorului public texan. Și marea bucurie trăită de Dan Grecu, medalliat cu argint care-l precede pe Ditiatin, campionul olimpic

UNIVERSIADA 79

SUB SEMNUL ODEI BUCURIEI...

„David ne va ocoli! Avem noroc. Jocurile mondiale universitare vor începe conform programului. Bine că am scăpat de David!“. Aceasta a fost prima mare emoție pe care au trăit-o organizatorii ediției jubiliare, a X-a, a jocurilor sportive ale studenților din întreaga lume. O emoție trăită cu „o mutare înaintea“, deschiderii lor. În ajun. Cine era David? Un ciclon ca toate cicloanele mexicane care vin de obicei dinspre Golf, ajung deasupra Capitalei, revarsă câteva ore sau câteva zile un fluviu de apă peste oraș, smulg, prin forța unor curenți de aer nebuni, câteva zeci sau câteva sute de pomi împreună cu câteva zeci sau sute de acoperișuri, și apoi pleacă așa cum au venit. Au venit din senin și lasă în urma lor tot senin... Oamenii sînt obișnuiți cu cicloanele. Nu disperă chiar dacă le-a rămas casa fără acoperiș. Știu de la părinți că acesta este unul din prefurările pe care-l pot plăti o dată sau chiar de două ori în viața lor. De aceea, de obicei, după asemenea vizite atmosferice, fluieră lung a pagubă, își trag sombrero-urile pe frunte și țin treaba de la capăt, sau de unde a lăsat-o ciclonul Baby, sau George, sau Diana etc., pentru că în Mexic toate cicloanele au nume, nume frumoase, de copii. Copii pe care-i accepți așa cum sînt și nu ai ce să le faci...

Așadar, ciclonul David s-a răzgîndit, a ocolit Mexicul și Jocurile mondiale universitare au putut începe la timp...

Și au început sub semnul unei mari bucurii, crescute cîndva în inima lui Beethoven și revărsate peste un stadion olimpic imens, un stadion plin ca un stup, un stadion fremătînd de emoție, un stadion cîntînd ca un uriaș cor de școală celebra Oda a bucuriei a lui Beethoven. Nu există o altă muzică, o altă compoziție care să-ți însușească și această Oda sublimă un sentiment mai puternic de optimism, de speranță, oricum te-ai afla, oricît de trist, de amărît, sugerîndu-ți, parcă, gîndul că viața merge mereu înainte, că ceea ce e rău va fi învins și va triumfa pacea, adevărul, dreptatea și tot ce este bun în oameni. Iertăși aceste considerații personale ale reporterului spor-

tiv care trăind atunci, acolo, Oda bucuriei împreună cu zeci de mii de tineri din întreaga lume, s-a întors cu gîndul și cu sufletul acasă, la marea Coloană a infinitului, a celebrului nostru compatriot Brîncuși, Coloană românească, dar și Coloană universală prin sensurile sale. Oda bucuriei „spune“, poate, ceea ce spune și Coloana infinitului, iar Coloana infinitului spune, poate, ceea ce spune și Oda bucuriei...

Totul a fost grandios. Totul a fost emoționant. Zeci de mii de elevi și copii au demonstrat pe gazonul viitoarelor întreceri. Au defilat, maiestuos, toate delegațiile. Între ele, reprezentanții studenților din Nicaragua, cei care cu numai câteva zile înaintea începerii Universiadei mai luptau încă pe străzi, cu armele în mână, împotriva regimului dictatorial din țara lor. Cine putea să simtă mai adânc, în acele momente, decît

studenții veniți din Nicaragua, Oda Bucuriei? !? Printr-o atît de firească și omenească comunitate de simțire, toată tribuna a izbucnit într-o formidabilă ovăție la apariția studenților veniți din Nicaragua.

Onorată de înalta prezență a președintelui Mexicului, Jose Lopez Portillo, deschiderea Universiadei a fost un grandios spectacol al tinereții și al vieții, dar și o mare uvertură sportivă, subliniată ca atare în grandioarea ei de Primo Nebiolo, președintele Federației Internaționale a sportului universitar, care a declarat că cea de-a zecea Universiadă înregistrează demonstrația sportivă cea mai mare din lume prin numărul record al participanților. 5700 sportivi...

Nu vom reveni, în cele ce urmează, asupra întrecerilor sportive propriu-zise. Pe cine ar mai interesa un al doilea comentariu al concursurilor după aproape un an de zile de la disputarea lor? Vom spicui pentru dumneavoastră, stimați cititori ai acestui almanah, cartelele cu note de la Universiadă din care vom extrage mai ales prezența oamenilor, concurenți și neconcurenți, în afara întrecerilor... Vom selecta astfel din „Cursa Universiadei” un jurnal de bord firește subiectiv, dar poate atractiv tocmai datorită scoaterii la lumină a dimensiunilor omenești care nu se văd în întrecere. Care stau ascunse și pe care fiecare le poartă cu sine înaintea întrecerii, în timpul și după întrecere. Ele întregesc — adeseori în chip decisiv — portretul omenesc real al campionilor și al necampionilor... În asemenea ocazii „necăutate”, naturale, firești, descoperi nu o dată adevărați campioni ai omeniei...

Ion Checiș a fost, nu încapă nici o îndoială, primul model moral al delegației studenților români, și nu numai al ei, la cea de-a X-a Universiadă. Suferind o fractură la antrenamentele efectuate în Mexic, o fractură la calcanu, Checiș era teoretic eliminat din orice... discuție despre concurs. Nu putea face nici o aterizare, orice atinge-a a călcîiului cu podeaua producîndu-i dureri atroce. Nu putea merge ca lumea nici pe stradă! Șchiopăta! Mergea pe vîrfurile piciorului! Majoritatea specialiștilor prezenți în Mexic propuneau trimiterea lui Checiș acasă, în țară, în locul lui urmînd să fie trimis cît mai repede un alt gimnast. Aproape toți erau, cum spuneam, de această părere, un singur om era hotărît împotriva ei. Omul acela era Checiș! „Cum o să plec tocmai acum? — spunea el. Cum o să-mi părăsesc coechipierii tocmai acum, la greu? Sîntem cu toții un singur mecanism. Unit, strîns legat. Toți au încredere în mine! Nu pot să-i las!”

Și nu i-a lăsat.

I-am văzut aterizările la concurs.

Galerie adhoc : HAI ROMANIA

Zimbea publicului, deși îi venea să urle de durere. Sînt sigur că îl durea teribil piciorul, pentru că după întreceri — întreceri în care echipa noastră a ocupat și datorită evoluției foarte bune a lui Checicheș un onorant loc III —, după întreceri, zic, în vestiar, în timp ce se primeau felicitări și

flori, un singur băiat stătea încovoiat pe o bancă, într-un colț, cu fața în jos, să nu-i vadă ceilalți colegi lacrimile, care-i șiroiau pe tot obrazul...

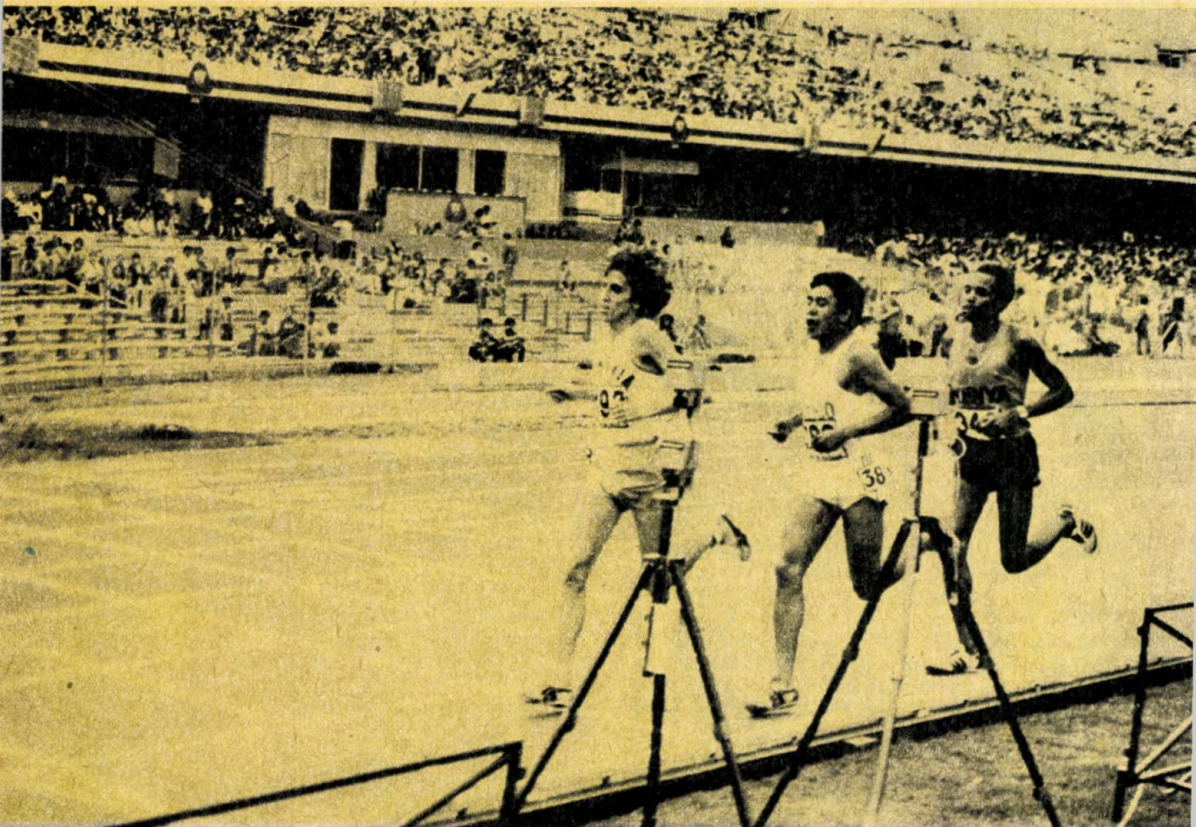
Alt om cu totul deosebit. Virginia Ruzici. „Firma” cea mai mare din concursul feminin de tenis. Firmă, da, dar un genunchi doar pe jumătate disponibil. Pentru palmaresul ei individual, Virginia ar fi trebuit să nu joace. Pentru că o așteptau înfringeri aproape sigure. Dar era în joc prestigiul și clasarea superioară a delegației României. L-am văzut deseori în acele zile pe antrenorul Virginiei, pe apreciatul căpitan ne jucător al echipei României de Cupă Davis Ștefan Georgescu. Se plimba singur, se apropia de grupurile de sportivi români și le asculta discuțiile, dar gîndurile lui se concentrau la cu totul altceva. Ce să facă Virginia? Își frîngea mîinile și o pornea îngîndurat la plimbare prin satul sportivilor. Ce era de făcut? Dacă-și strica Virginia și mai rău piciorul?

Pînă la urmă, Virginia Ruzici a jucat, cu o genunchieră enormă, de rugbyst...

A pierdut, dar a și cîștigat medalii pentru România.

Dar mai presus de toate, a luptat cît a putut, pînă la capătul puterilor, pentru culorile patriei noastre.

Floroiu conduce, cu impetuositatea-i obișnuită, cursa de 10 000 m pe care o va cîștiga la Ciudad de Mexico

Virginia Ruzici în acțiune

Iliușă Floroiu este, probabil, cel mai modest component al tuturor echipelor de atletism românești din toate timpurile. Stă întotdeauna „la cutie”, nu se bagă în vorbă peste nimeni, înainte de cursă abia îl observi în plutonul concurenților, iar după cursă, și adeseori după victorie — în Mexic au fost două, la 10 000 m și la 5 000 m — nu-l mai găsești! Dacă nu e „prins” de fotografi și gazetari, și încolțit de-a binelea, dispăre în vreun colț de tribună să-și tragă sufletul și să privească și el, „ca tot omul”, vedetele în arenă, pentru că el nu s-a considerat niciodată și nu se consideră nici acum o „vedetă”.

„Eu sînt — zice el — un muncitor al atletismului. Muncesc cît pot de mult, iar citeodată „bat” și vedetele...”

Eva Zörgö-Raduly. Are, se zice, o singură adversară în lume. Renumita campioană Ruth Fuchs. În viața de toate zilele, profesoară și studentă, ea fiind pe cale să termine o a doua facultate, Eva este tipul de campion cu o mare trăire interioară. Nu-i simți zbuciumul decît după cîte o izbucnire care țîșnește din ea abia atunci cînd reușește ceva cu totul deosebit, sau cînd vede ceva care o uimește. În restul timpului, este cel mai adesea tăcută, ascultă ca o elevă silitoare și premiantă sfaturile antrenorului său Naghy și repetă, repetă de mii de ori un gest, o miș-

care, cîțiva pași, pînă se apropie de perfecțiunea execuției aruncării sulifei.

Visează intens J.O. de la Moscova. De cîțiva ani, toată viața ei și-a subordonat-o realizării „visului de aur” de la J.O. Îi urăm din toată inima să i se înfăptuiască.

Cînd o căutai, Carmen Bunaciu era la piscina olimpică Francisco Marquez. Dimineața, la prînz, după-amiaza, seara, tot timpul și-l petrecea în bazin, unde străbătea zeci și zeci de kilometri. Se antrena fantastic, se antrena continuu, chiar și în zilele celor două finale, la 100 m și 200 m spate, în care a învins două înotătoare de certă valoare, pe americancele Chris Breedy și Margaret Browne. Alcătuind cu antrenarea Cristina Soptereanu un cuplu care ajunseser proverbial prin faptul că nu-l puteai întîlni în satul sportivilor decît noaptea, Carmen parcurgea în Mexic o importantă etapă... intermediară în cursa ei pentru Jocurile olimpice. „M-a bucurat, desigur, faptul că am atins prima peretele bazinului în cele două finisuri universitare, dar supremul meu țel este să ating prima peretele bazinului la Moscova! Visez în somn cursa olimpică! Dacă aș putea, m-aș antrena continuu pînă în ziua finalei olimpice!” Extraordinar exemplu de muncă și de dăruire, această sportivă cu chip de fetișă mare care-și cumpără și acum păpuși, dar vrea neapărat să ajungă prima în lume. În piscina Francisco Marquez a cîștigat un spectaculos duel la distanță Ciudad de Mexico-Tokio cu multipla campioană mondială americană Linda Jezek. 1:03,35 — pe 100 m Bunaciu, 1:03,72 Jezek. Un stimulent în plus pentru exemplara noastră sportivă, care-și păstrează însă realismul și declară: O singură cursă contează, cea de la Moscova! Atunci să vedem cine va fi învingătoare”.

Clasată pe locul 3 — după reprezentativele U.R.S.S. și S.U.A. — din 98 de națiuni participante, echipa fărăi noastre a făcut o bună propagandă sportului românesc la cea de-a X-a Universiadă, prilejuind în același timp scrutarea admirativă a României și a oamenilor de la noi, reprezentanți la realele lor dimensiuni omenesti și în această mare întîlnire a tineretului din întreaga lume. Avem toată convingerea că la sfîrșitul întrecerilor din Mexic, România și românii și-au cîștigat mulți noi și adevărați prieteni pe tot globul. E și acesta un mare cîștig. Probabil cel mai important.

Încheiem aceste note cu invitația: La revedere, la București, în 1981, la cea de-a XI-a Universiadă, la care studenții din țara noastră, întregul tineret, toți sportivii patriei se gîndesc încă de pe acum cu un sentiment de mare bucurie.

Marius POPESCU

CAMPIOANA ȚĂRII

'79 la fotbal

F.C. ARGES

Pentru a doua oară în cariera sa, F. C. ARGES PI-TESTI a cucerit la sfârșitul campionatului 1978—1979 al Diviziei A, titlul național. Iată-i pe campioni. De la stînga la dreapta, sus : Doru Nicolae, Radu II, Fl. Halagian (antrenor principal), Cîrstea, Iovănescu, Ion Barbu (președintele clubului, fost jucător și căpitan al echipei), Toma, Ivan II, Moiceanu, L. Iakovschi (antrenor, făuritorul multora dintre jucătorii de azi ai formației campioane), Molescu, Dobrin, C. Oțet (antrenor secund) ; jos : M. Zamfir, Istrate, Speriatu, Cristian, Stancu, Bărbulescu, Turcu, Chivescu, Radu III

Foto : Ion MIHAICA

CLASAMENTUL GENERAL AL EDIȚIEI NR. 61 (1978-1979) A CAMPIONATULUI DIVIZIEI A LA FOTBAL

LOC	ECHIPA		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	MECIURI				GOLA- VERAJ	P ₂	LOC
			J	C	E	P ₁																					
1	F.C. ARGES PITEȘTI	T R	1-0 4-3	2-1 1-0	2-2 0-1	3-1 0-0	3-0 0-1	0-1 1-0	1-0 2-2	0-1 3-1	0-1 4-0	3-1 0-2	2-1 4-0	2-0 0-0	0-2 2-0	2-1 2-0	2-0 2-0	1-1 1-1	1-3 4-1	1-2 1-0	34	20	5	9	54-29	45	1
2	DINAMO BUCUREȘTI	T R	0-1 3-4	1-1 1-2	1-0 0-2	0-2 1-0	1-1 3-1	2-1 2-0	0-1 4-0	1-2 1-0	0-1 3-1	1-1 1-0	3-1 1-1	4-0 0-0	1-1 5-1	0-0 2-0	4-0 0-1	0-0 3-1	1-0 1-1	1-0 4-2	34	16	9	9	51-28	41	2
3	STEUA BUCUREȘTI	T R	1-2 0-1	1-1 2-1	0-0 1-0	0-1 4-1	0-1 3-0	3-1 1-2	2-1 1-2	4-1 0-1	3-1 1-0	2-0 0-1	0-1 2-0	1-4 4-0	4-1 0-1	1-1 0-1	1-1 2-0	3-1 2-0	4-2 4-1	34	18	4	12	57-32	40	3	
4	UNIVERSITATEA CRAIOVA	T R	2-2 1-0	0-1 2-0	0-0 0-1	0-1 1-0	1-4 3-0	0-0 1-0	0-0 2-0	2-0 2-4	1-1 0-2	1-1 2-0	1-0 0-0	4-1 0-1	0-1 2-0	0-1 4-1	1-1 1-0	1-0 0-1	5-0 0-1	34	15	8	11	40-25	38	4	
5	F.C. BAIA MARE	T R	1-3 0-0	2-0 0-1	1-0 1-4	1-0 0-1	1-0 2-1	0-2 5-0	3-1 1-3	2-0 2-4	0-3 3-1	0-2 1-1	0-1 1-0	0-0 1-0	1-0 4-1	3-0 0-1	1-0 1-0	1-4 1-1	1-0 1-3	34	17	4	13	42-38	38	5	
6	SP. STUDENTESC BUCUREȘTI	T R	0-3 1-0	1-1 1-3	1-0 0-3	4-1 0-3	0-1 1-2	0-3 2-1	1-4 1-0	1-1 2-1	5-0 0-1	1-2 0-1	0-0 1-0	4-1 2-2	1-1 0-1	3-1 1-0	0-1 2-0	1-1 0-1	1-0 3-1	34	14	7	13	42-41	35	6	
7	C.S. TÎRGOVIȘTE	T R	1-0 0-1	1-2 0-2	1-3 2-1	0-0 0-1	2-0 0-5	3-0 1-2	0-2 0-0	0-0 2-1	0-1 3-1	1-0 0-2	1-0 0-2	1-0 3-1	1-0 2-0	1-2 4-1	3-3 0-2	2-0 1-1	0-2 1-0	34	15	5	14	38-38	35	7	
8	SPORT CLUB BACĂU	T R	0-1 2-2	1-0 0-4	1-2 2-1	0-0 0-2	1-3 3-1	4-1 0-1	2-0 0-0	4-2 1-3	3-0 0-2	1-0 0-0	0-1 1-1	0-1 2-1	1-0 1-2	0-1 1-0	0-2 1-0	1-1 1-0	3-1 0-2	34	14	6	14	37-38	34	8	
9	A.S. ARMATA TG. MUREȘ	T R	1-0 1-3	2-1 0-1	1-4 1-0	0-2 4-2	0-2 4-2	1-1 1-2	0-0 3-1	2-4 2-1	0-1 1-1	3-1 1-3	2-1 0-2	4-1 1-3	1-1 0-5	1-1 5-1	0-5 0-2	3-2 3-1	0-0 3-1	34	13	6	15	49-59	32	9	
10	OLIMPIA SATU MARE	T R	1-0 0-4	1-0 1-3	1-3 0-1	1-1 2-0	3-0 1-3	0-5 1-0	1-0 1-3	0-3 2-0	1-0 1-1	1-0 3-1	1-2 3-2	1-0 0-2	0-3 3-1	1-2 0-3	3-1 1-4	0-0 2-0	0-1 1-1	34	14	4	16	38-52	32	10	
11	POLITEHNICA TIMIȘOARA	T R	1-3 2-0	1-1 0-1	0-2 1-0	1-1 0-2	2-0 1-1	0-1 0-1	0-1 2-0	0-1 0-0	1-3 3-1	1-2 1-3	0-0 0-2	0-2 3-0	0-2 0-1	2-0 1-3	3-1 1-3	0-1 1-0	2-1 1-2	34	13	5	16	35-37	31	11	
12	POLITEHNICA IAȘI	T R	1-2 0-4	1-3 1-1	1-0 0-2	0-1 0-0	1-0 0-1	0-0 2-2	0-1 2-0	1-0 1-1	1-2 2-3	2-1 0-2	0-0 0-2	1-3 0-1	2-0 1-1	4-1 1-2	1-0 0-2	4-1 2-6	1-1 1-1	34	11	9	14	37-44	31	12	
13	GLORIA BUZĂU	T R	0-2 0-0	0-4 0-0	4-1 0-4	1-4 1-0	0-0 0-1	1-4 1-1	0-1 1-3	1-0 1-2	1-4 3-1	0-1 2-0	2-0 0-1	3-1 1-0	0-2 2-0	1-1 0-1	2-0 1-4	2-1 1-0	1-0 1-2	34	13	5	16	34-46	31	13	
14	JIUL PETROȘANI	T R	2-0 0-2	1-1 1-5	1-4 1-0	0-1 0-2	1-1 1-4	1-1 1-0	2-1 0-2	0-1 2-1	1-1 1-3	3-0 0-0	2-0 1-1	0-2 1-1	2-0 0-2	3-0 0-3	2-3 2-0	0-3 0-0	0-5 0-1	34	13	5	16	38-51	31	14	
15	CHIMIA RM. VÎLCEA	T R	1-2 0-2	0-0 0-2	1-1 1-0	1-0 1-4	0-3 0-1	1-3 1-4	3-3 0-1	1-0 1-2	1-1 3-0	2-1 0-1	0-2 1-0	1-4 2-1	1-1 1-0	0-3 3-0	0-3 3-1	0-3 3-2	3-1 1-3	34	13	5	16	38-54	31	15	
16	CORVINUL HUNEDOARA	T R	0-2 1-1	0-4 1-0	1-1 0-2	1-1 0-1	0-1 0-2	1-0 0-1	0-2 2-0	5-0 0-1	1-3 1-5	1-3 4-1	0-1 3-1	0-2 2-0	0-2 4-1	3-2 0-2	3-0 1-3	3-2 1-3	1-1 3-1	34	13	4	17	45-50	30	16	
17	U.T. ARAD	T R	3-1 1-4	0-0 1-3	1-3 0-2	0-1 1-0	4-1 1-1	1-1 1-0	0-2 1-1	1-1 0-1	2-3 2-0	0-0 0-2	1-0 0-1	1-4 6-2	1-2 0-1	3-0 0-2	3-0 3-1	2-3 0-0	3-0 0-0	34	11	7	16	45-46	29	17	
18	F.C. BIHOR ORADEA	T R	2-1 0-1	0-1 1-1	2-4 1-4	0-5 0-1	0-1 3-1	2-0 1-3	0-1 2-0	1-3 0-1	0-0 1-3	1-0 1-1	1-2 2-1	1-1 1-1	0-1 2-1	5-0 0-0	1-3 3-1	1-1 1-3	0-3 0-0	34	10	8	16	37-49	28	18	

Legendă: T = tur; R = retur; J = jucate; C = câștigate; E = egale; P₁ = pierdute; P₂ = puncte realizate;
• după cifre indică rezultat pe teren propriu.

CÎȘTIGĂTOAREA CUPEI '79

STEUA

Victoria formației STEUA BUCUREȘTI în Cupa României a devenit o... obișnuință: 11-le bucureștean se poate mindri cu 13 victorii înregistrate pînă acum în „competiția k.o.". Iată formația cîștigătoare a ediției 1978—1979. De la stînga la dreapta, sus: Gh. Constantin (antrenor principal), Iordache, Anghelini, Zahiu, Aelenei, Ad. Ionescu, Fl. Marin, Sameș, N. Răducanu; jos: M. Răducanu, Ion Gheorghe, Nițu, Dumitru, C. Zamfir, Iordănescu, Stoica. Din fotografie lipsește antrenorul secund Vasile Zavoda

Foto: Dragoș NEAGU

CUPA ROMÂNIEI 1978-1979

16-IMI	8-IMI	SFERTURI DE FINALĂ	SEMIFINALE	FINALA
F.C. Constanța Steaua	Steaua 0-0	Steaua 4-1	Steaua 3-1	Steaua 2-1
Metalul Buc. Corvinul	Metalul Buc. 3-1			
„U” Cluj-Napoca S.C. Bacău	S.C. Bacău 2-2	„Poli” Timișoara 2-0		
Energia Dr. G. G. Dej „Poli” Timișoara	„Poli” Timișoara 0-0			
Steagul roșu U.T.A.	Steagul roșu 1-0	Steagul roșu 2-1		
Dinamo Slat. Chimia Rm.V.	Dinamo Slat. 1-0			
Laminorul Nadrag Univ. Craiova	Univ. Craiova 5-0	Univ. Craiova 4-1	Steagul roșu 4-3 (11 m)	
Chimia Brazi F.C. Baia Mare	Chimia Brazi 2-0			
Sticla Turda C.S. Tîrgoviște	Sticla Turda 1-0	Gloria Buzău 3-1		
Gloria Buzău A.S.A. Tg.M.	Gloria Buzău 1-0			
Victoria Carei Sp. studentesc	Sp. studentesc 1-0	Sp. studentesc 4-3 (11 m)	Sp. studentesc 4-0	
Min. Ghelar F.C. Argeș	F.C. Argeș 2-0			
Construct. Iași Jiul	Jiul 2-2	F.C.M. Galați 2-1		Sp. studentesc 1-0
F.C.M. Galați F.C. Bihor	F.C.M. Galați 2-0			
„Poli” Iași Olimpia S.M.	„Poli” Iași 5-0	Dinamo 5-3	Dinamo 3-1	
Dinamo Buc. Chimia Rm.V.	Dinamo Buc. 1-0			

STEUA BUCUREȘTI 3-0 (2-0)

Meciurile internationale ale României

303 ROMÂNIA — GRECIA 3-0 (2-0)

București, 21 martie. Meci amical. Stadionul Steaua, 25 000 spectatori. *Au marcat:* 1-0 Dumitru (min. 5), 2-0 Balaci (min. 45), 3-0 Dudu Georgescu (min. 84).

ROMÂNIA (antr. Șt. Covaci, C. Cernăianu, Gh. Staicu): Lung — Tilihoi (min. 46 B. Grigore), Dinu, Sameș, Vigu — Dumitru, Bălăni, Balaci (min. 75 Romilă II) — Lucescu, Dudu Georgescu, Marcu.

GRECIA (antr. Alkis Panagoulis): Constantinou — Gunaris, Ravusis, Firos, Iosifidis — Cusulakis, Damanachis (min. 71 Anastopoulos), Livatinos (min. 65 Kantopoulos) — Cuis, Nikolodis (min. 77 Costikos), Galakos.

Arbitru: Spas Lukov (Bulgaria)

304 ROMÂNIA — SPANIA 2-2 (0-0)

Craiova, 4 aprilie. Meci în preliminariile C.E. Stadionul Central, 40 000 spectatori. *Au marcat:* 1-0 Dudu Georgescu (min. 56 — penalty), 1-1 Dani (min. 57), 2-1 Dudu Georgescu (min. 64), 2-2 Dani (min. 70).

ROMÂNIA (antr. Șt. Covaci, C. Cernăianu, Gh. Staicu): Lung — M. Zamfir, Sameș, Dinu, Lucuță — Dumitru (min. 80 Ștefănescu), Romilă II, Bălăni — Lucescu (min. 51 Crișan), Dudu Georgescu, Marcu.

SPANIA (antr. Ladislau Kubala): Arconada — Marcelino, Felipe, Alesanco, San Jose-Villar, Del Bosque (min. 61 Cundi), Asensi — Dani, R. Cano, Quini (min. 88 Carrasco).

Arbitru: Marcel van Langenhove (Belgia).

305 CIPRU — ROMÂNIA 1-1 (1-1)

Limassol, 13 mai. Meci în preliminariile C.E. Stadionul Tsirion, 10 000 spectatori.

Au marcat: 0-1 Augustin (min. 21), 1-1 Kaiafas (min. 33).

CIPRU (antr. Costas Talianos): G. Pantziaras — Kalotheou, Lyssandrou, N. Pantziaras, Patikis — Mavroudis (min. 79 Aristidou), Papadopoulos, Savva, Tsingis — Kaiafas, Kissonergis (min. 46 Fivos).

ROMÂNIA (antr. C. Drăgușin, Fl. Halașian, I. Marica): Speriatu — M. Zamfir, Cîrstea, Ștefănescu, Ivan II — Bărbulescu, Augustin, Iovănescu — Doru Nicolae, Radu II (min. 46 Cămătaru), Stan (min. 65 M. Răducanu).

Arbitru: Dimităr Parmakov (Bulgaria).

306 R.D. GERMANĂ — ROMÂNIA 1-0 (0-0)

Berlin, 1 iunie. Meci amical. Stadionul Weltjugend, 50 000 spectatori. *Au marcat:* 1-0 Streich (min. 65).

R.D. GERMANĂ (antr. Georg Buschner): Grappenthin — Noack, Dörner, Weise, Weber — Häffner, Pommerenke (min. 75 Kuhn), Lindemann (min. 69 Steibach) — Reidiger, Streich (min. 84 Schade), Hoffmann.

ROMÂNIA (antr. Șt. Covaci, C. Cernăianu, Gh. Staicu): Ștefan — Tilihoi, Sameș, Păltinișan, Koller — Romilă II (min. 74 Tălănar), Dinu, Bălăni — Fl. Grigore, Dudu Georgescu (min. 74 Terheș), Chihaia.

Arbitru: Karoly Palotai (Ungaria).

307 POLONIA — ROMÂNIA 3-0 (1-0)

Varșovia, 29 august. Meci amical. Stadionul „A X-a aniversare”, 20 000 spectatori. *Au marcat:* 1-0 Lato (min. 29), 2-0 Terlecki (min. 77), 3-0 Boniek (min. 84).

POLOŢIA (antr. *Ricsard Kulesza*): Kukla — Dziuga, Janas, Wiczorek, Rudy (min. 88 H. Szimanowski) — Majewski (min. 75 Baran), Wojcicki, Cmieciak (min. 87 Pawlowski) — Lato, Boniek, Terlecki (min. 80 Sybis).

ROMÂNIA (antr. *Şt. Covaci, M. Rădulescu*): Cristian I — Anghelini, B. Grigore, Sameş, Koller (min. 82 M. Zamfir) — Augustin, Ţicleanu, Iordănescu — Crişan, M. Răducanu, Doru Nicolae (min. 46 Radu II).

Arbitru: Anders Mattson (Finlanda).

308 U.R.S.S. — ROMÂNIA 3-1 (2-1)

Moscova, 14 octombrie. Meci amical. Stadionul Lujniki, 40 000 spectatori. *Au marcat*: 1-0 Hidiatulin (min. 14), 2-0 Buriak (min. 18 — penalty), 2-1 Al. Nicolae (min. 24), 3-1 Iurcişin (min. 84).

U.R.S.S. (antr. *Leonid Bazilevici*): Gontar — Ladinski, Nikulin, Bubnov, Mahovikov — Buriak, Hidiatulin, Gavrilov (min. 48 Ogancian), Sevlo — Iarţev (min. 56 Hapsalis), Iurcişin.

ROMÂNIA (antr. *Şt. Covaci, C. Cernăianu, V. Stănculescu*): Cristian I — Tilihoi, Păltinişan (min. 46 Ştefănescu), Al. Nicolae, Munteanu II — Dinu, Balaci (min. 72 Stoica), Bălbăni — Cîrţu (min. 33 Koller), M. Răducanu, Cămătaru.

Arbitru: Alexander Nikici (Iugoslavia).

309 IUGOSLAVIA — ROMÂNIA 2-1 (0-0)

Kosovska Mitrovica, 31 octombrie. Meci în preliminariile C.E. Stadionul Kosovo, 40 000 spectatori. *Au marcat*: 1-0 Z. Vujo-
vici (min. 48), 2-0 Sliskovici (min. 50), 2-1 M. Răducanu (min. 79).

IUGOSLAVIA (antr. *Miljan Miljanici*): Pantelici — Hagici, Zajec, Primorac, Starovlah — Sestici, Sliskovici (min. 88 Stai-
kovici), Surjak (min. 84 Cukrov) — Petro-
vici, Z. Vujo-
vici, Susici.

ROMÂNIA (antr. *Şt. Covaci, C. Cernăianu, V. Stănculescu*): Cristian I — Tilihoi, Sameş (min. 88 Al. Nicolae), Ştefănescu, Munteanu II — Dinu, Muşescu, Bălbăni — Crişan, M. Răducanu, Balaci (min. 77 Au-
gustin).

Arbitru: Jan Redelfs (R.F. Germania).

310 ROMÂNIA — CIPRU 2-0 (1-0)

Bucureşti, 18 noiembrie. Meci în prelimi-
nariile C.E. Stadionul Dinamo, 5 000 spec-
tatori. *Au marcat*: 1-0 Muşescu (min. 42),
2-0 M. Răducanu (min. 75).

ROMÂNIA (antr. *Şt. Covaci, C. Cernăianu, V. Stănculescu*): Cristian I — Tilihoi, Sameş, Al. Nicolae, Munteanu II — Bălbăni, Beldeanu (min. 65 Balaci), Muşescu — Crişan (min. 46 Cîrţu), Cămătaru, M. Răducanu.

CIPRU (antr. *Costas Talianos*): Phamos — Kalotheou, Lyssandrou, Constantinou, Neophytou — Mavroudis (min. 86 Fivos), Tsingis (min. 46 Koudas), N. Pantziaras — Pampoulis, Kalafas, Kanaris.

Arbitru: Dusan Rechnak (Cehoslovacia).

BILANŢ PE 1979: 8 2 2 4 10-12

BILANŢ GENERAL:

310 127 75 108 537-503

„**BILANŢ ŞTEFAN COVACI**”:

35 14 8 13 59-47

Cele 10 goluri realizate în 1979 (faţă de 21 în 1977 şi tot 10 în 1978) de reprezenta-
tîva ţării se datoresc următorilor jucători:

3 goluri — *Dudu Georgescu*

2 goluri — *Marcel Răducanu*

1 gol — *Balaci, Dumitru, Augustin, Al. Nicolae, Muşescu.*

În 1979 tricoul naţional a fost îmbrăcat de 45 de jucători (faţă de 25 în 1977 şi 36 în 1978) de la 12 echipe:

UNIV. CRAIOVA — 10 jucători: *Tilihoi* (5 jocuri), *Balaci* (4), *Ştefănescu* (4), *Crişan* (4), *Cămătaru* (3), *Lung* (2), *Marcu* (2), *Cîrţu* (2), *Beldeanu* (1), *Ţicleanu* (1).

F.C. ARGES PITEŞTI — 9: *Cristian I* (4), *M. Zamfir* (3), *Doru Nicolae* (2), *Radu II* (2), *Speriatu* (1), *Cîrstea* (1), *Ivan II* (1), *Bărbulescu* (1), *Iovănescu* (1).

DINAMO BUCUREŞTI — 7: *Dinu* (5), *Augustin* (3), *Dudu Georgescu* (3), *Muşescu* (2), *Lucuţă* (1), *Ştefan* (1), *Ţălnar* (1).

STEUA BUCUREŞTI — 7: *Sameş* (6), *M. Răducanu* (5), *Dumitru* (2), *Vigu* (1), *Anghelini* (1), *Iordănescu* (1), *Stoica* (1).

SPORTUL STUDENŢESC BUCUREŞTI — 3: *Munteanu II* (3), *B. Grigore* (2), *Chihaia* (1).

F.C. BAIA MARE — 2: *Koller* (3), *Terheş* (1).

GLORIA BUZĂU — 2: *Al. Nicolae* (3), *Stan* (1).

A.S. ARMATA TG. MUREŞ — 1: *Bălbăni* (5).

POLITEHNICA IAŞI — 1: *Romilă II* (3).

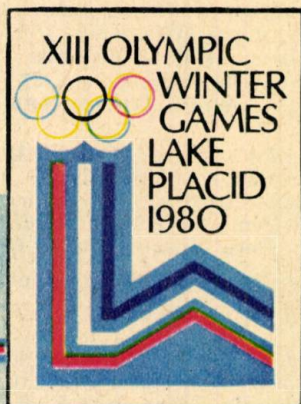
CORVINUL HUNEDOARA — 1: *Lu-
cescu* (2).

POLITEHNICA TIMIŞOARA — 1: *Păltinişan* (2).

C.S. TÎRGOVIŞTE — 1: *Fl. Grigore* (1).

DEBUTANŢII ANULUI 1979 (15 faţă de 6 în 1977 şi 11 în 1978): *Stoica* (Steaua), *Cîrţu*, *Lung*, *Tilihoi*, *Ţicleanu* (Univ. Craiova), *Speriatu*, *Cîrstea*, *Ivan II*, *Bărbulescu*, *Iovănescu* (F.C. Argeş), *Ştefan*, *Ţălnar* (Dinamo), *Chihaia*, *Munteanu II* (Sp. studenţesc), *Al. Nicolae* (Gloria Buzău).

LAKE PLACID 1980

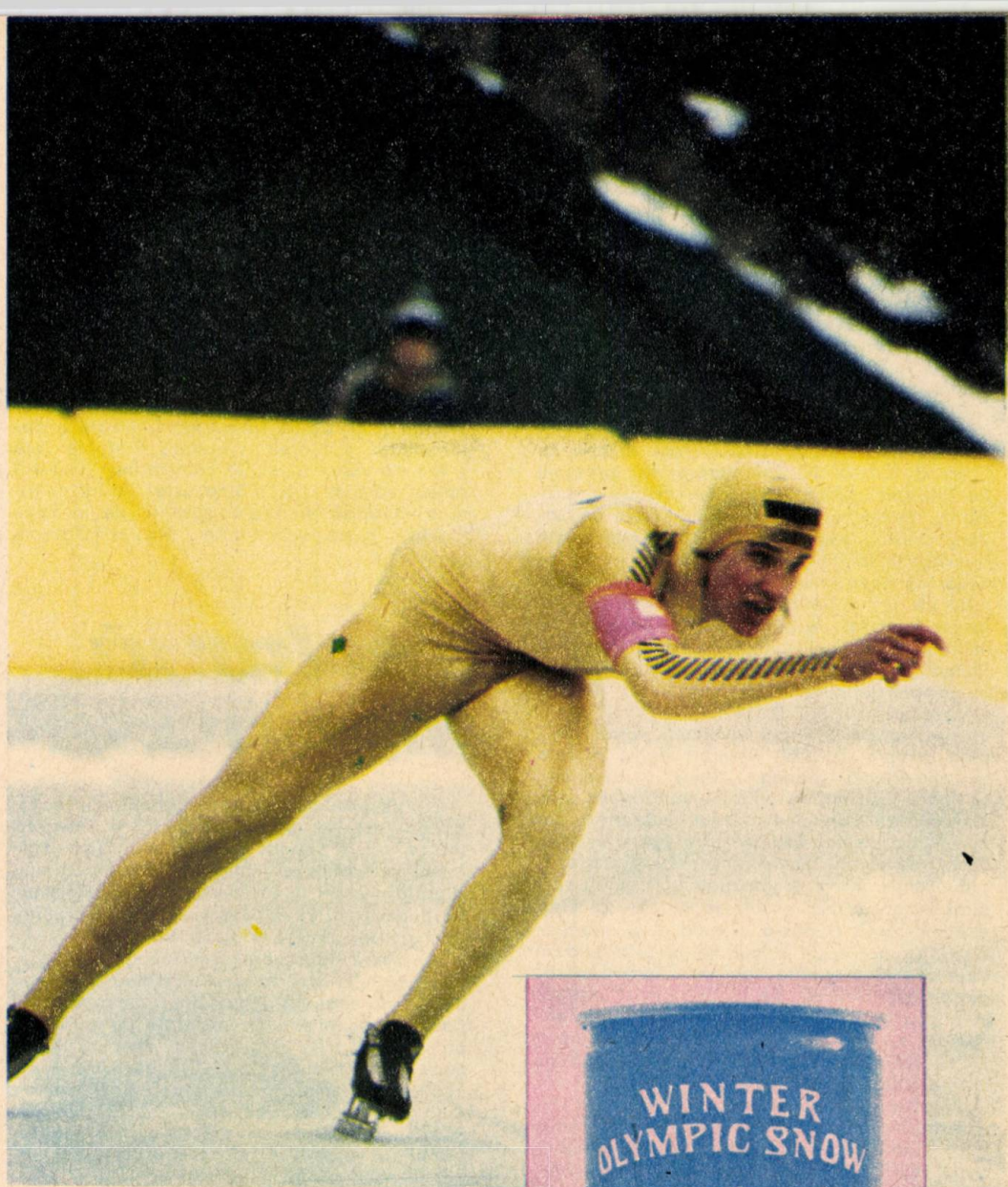
OLIMPIADA ALBĂ

FRENEZIA VITEZEI sau ȘI A RECLAMELOR

Am mai fost la cîteva Olimpiade dar nici una, ca cea de la Lake Placid, n-a stat atît de acut sub semnul comerțului, al reclamelor, al gigantismului hollywoodian, al schimbului de insigne și al... măsurilor polițienești.

Main Street-ul, strada principală a acestei mici localități de la poalele Munților Adirondack, era o adevărată sinteză a afirmației de mai sus. Nu mai lungă de 400 de metri, această stradă era copleșită de reclame de

**Cel mai rapid patinator din lume :
Erich Helden ...și zăpadă de la Lake
Placid, în conservă, ca amintire**

tot felul, aproape nici una dintre ele fără
cercurile olimpice și fără mențiunea „*Olympic
official*”.

Totul era *olimpic*, totul era *oficial* în aceste
zile de februarie 1980, la Lake Placid.

Puloverele, căciulițele, cafeaua, ceasurile,
baticurile, Coca-Cola, răcoritoarele Sprite,
agențiile de voiaj, cărțile poștale ilustrate,
băncile, firmele furnizoare de zahăr în pli-
culețe sau de iaurt pentru restaurantul satu-
lui olimpic, posturile de radio și televiziune,
societățile de transporturi auto, firmele pro-
ducătoare de... bungalowuri, întreprinderile de

construcții, casele producătoare de jocuri mecanice, spălătoriile, telefoanele, firmele de medicamente, ca să nu mai vorbim de firmele de echipament electronic și cronometraj (acestea, mai pe drept cuvânt...) erau „official” și „olympic”, se întreceau în a-și etala reclamele, la concurență cu producătorii de schiuri sau cu cei de echipament sportiv (gen „Adidas” sau „Descente”) care — cu mult înainte de deschiderea jocurilor — și-au închiriat magazine, la prețuri exorbitante, pe strada principală.

Iar trotuarele acestei străzi erau invadate de tot felul de etalaje, de tarabe cu suveniruri, de negustori ambulanți care făceau ca fireasca forfotă și aglomerație din preajma lui Olympic Center, unde se disputau meciurile de hochei și se țineau probele de patinaj artistic, sau a lui Olympic Oval (pista de viteză) să fie — la anumite ore — într-adevăr de nepătruns. Și aceasta, în ciuda faptului că circulația automobilelor particulare fusese interzisă pe o rază de 20 de kilometri în jurul Lake Placid-ului, accesul în localitate făcându-se numai cu autobuzele transportului în comun (bineînțeles, și acestea cu neliipsitul însemn „official” !)

Într-o revistă ilustrată elvețiană, fostul campion olimpic de schi, *Bernard Russi*, prezent la Lake Placid, spunea : „Show”-ul american se joacă în detrimentul omului, Cunosced „the way of life” american. Totul este organizat în funcție de televiziune. Din fericire, acest aspect comercial nu apasă în mod direct asupra esenței înseși a jocurilor”. Și tot el, vorbind despre o altă problemă pe care recenta ediție a J. O. a pus-o în mod acut, *om-material*, spunea : „În schiul alpin, este evident că materialul capătă tot mai multă importanță. Este clar că, de la titlul meu, câștigat la Sapporo, multe lucruri s-au schimbat, Tehnologia a obținut progrese de necrezut. Într-o zi, nu schiorul x sau y, ci schiul z sau h va câștiga titlul olimpic”.

Dar, apropo de transport. În ciuda unor posibilități materiale reale și largi (parc de autobuze și microbuze absolut satisfăcător numeric și calitativ) transporturile au fost „oaia neagră” a organizării celei de-a XIII-a ediții a Jocurilor de iarnă, latura care a trezit cele mai mari nemulțumiri și proteste, ajunse până la președintele C.I.O., *Lordul Killanin*. Care a intervenit și el la organizatori, dar cu un rezultat minor pentru că — din cauza proastei organizări și a bunului plac al unor „drivers” — nici până în ziua închiderii lucrurile n-au intrat pe un făgaș mai bun.

În acest context, de supraumărie a profiturilor, prețurile au ajuns la Lake Placid la niveluri de neînchipuit. În primul rînd, cel al camerelor. Localitatea are circa 3 000 de locuitori permanenți, dar — fiind vorba de o stațiune turistică — are sute și sute de vile cu mai multe camere de închiriat, moteluri, campinguri, hoteluri. De la 10—15 dolari pe noapte, s-a ajuns, în timpul J.O., la 80 și 100 de do-

lari de persoană ! La restaurante, au dispărut de pe liste toate felurile de mâncare ceva mai ieftine. Un *beafsteak* de 10 dolari a ajuns, de exemplu, la 25 ! Prețurile micului dejun s-au dublat. Iar o cafea fierbinte (pe care o puteai cumpăra în mod normal în oraș cu 50 de cenți), la pîrțile de schi, pe un ger de -12 grade, ajungea la vinzătorii ambulanți la 2 dolari. Dacă-ți place !... Magazinul „Meyers, tatăl, fiul și nepotul” îți oferă peste 120 de „obiecte olimpice”. Adică, de fapt, obiecte obișnuite, pe care le puteai cumpăra oricînd, dar pe care s-a aplicat ad-hoc însemnul J. O. de la Lake Placid și care a determinat... dublarea prețului ! Prețurile însă îi fac pe vizitatori să se cam rețină. Singurul obiect care se vinde bine este... cutia conținînd „zăpadă naturală suvenir de la Lake Placid” și pe care scrie „Winter Olympic Snow”.

Reclamă și gigantism

Cît despre reclame, atîta vreme cît nu le dădeai atenție, ba acceptai să le integrezi într-un decor bogat și multicolor (de care Jocurile de la Lake Placid n-au dus lipsă) erau suportabile. Ce te faci însă cînd, în plin meci de hochei sau în plină competiție de patinaj, pe care le urmărești la T. V. (cum făceau mulți dintre noi, seara) emisiunea se întrerupea pentru a face loc unei reclame de cremă de ras, de unguent pentru bronzare rapidă, de pastă de dinți sau de societate de transporturi aeriene ! Te îndispunea chiar și fostul mare schior francez *Jean Claude Killy*, acum negustor în America : el venea în viteză pe schiuri, puneă o frînă de sărea zăpada din micul ecran și, cu un zîmbet onctuos, îți recomanda nu știu ce bancă sau carte de credit. În satul olimpic, în holul corpului B unde locuiam, convenisem cu norvegienii, cehoslovacii și sovieticii, cu care împărțeam palierul, să mutăm televizorul pe posturile canadiene, precă mai puțin ambalate în reclama tele-olimpică...

Odată ieșit din sat, intrai în virtutea schimbului de insigne. Hostesele oficiale, șoferii, polițiștii, oamenii de ordine de la piste sau de la patinoare dar — mai ales — miile de turiști, de îndată ce te vedeau în uniformă olimpică a unei țări participante, se repezeau la tine cu întrebarea : „Pins ?” (Insigne ?) sau „Change ?” (Schimb ?). Trebuie să spun că insigna noastră olimpică a avut un mare succes ; dar una dintre cele mai bine cotate a fost cea a federației române de sanie, frumoasă și, mai ales, rară (n-am avut la noi

decit vreo 20-30) așa încît ea ajunsese spre sfîrșitul Jocurilor în situația... timbrelor filatelice rare. Cei care-și etalau insigne pe căciulițe, pe fulare sau pe reverele hainei ajunseseră să scoată insigna noastră de sanie, de teamă să n-o piardă, ca o piesă rară...

Cît despre gigantism, el a fost ilustrat cel mai bine de festivitatea de deschidere, de la 13 februarie, pusă la punct cu mult fast de un fost regizor de „superproducții” cinematografice, *Tommy Walker*, timp de 12 ani regizor la *Disneyland*. N-au lipsit corurile și orchestrele imense, n-au lipsit... parașutiștii care au aterizat pe stadion purtînd steaguri, n-au lipsit baloanele uriașe și peștrițe (40 l) care au zburat pe deasupra stadionului. Și n-a lipsit nici suprema „originalitate”, aceea de a pune să aprindă flacăra olimpică nu un cunoscut și apreciat sportiv ci pe... profesorul universitar, de la Universitatea Arizona, specialist în psihiatrie, *Charles Morgan Kerr*, în vîrstă de 42 de ani, desemnat printr-o tragere la sorți televizată de rețeaua A.B.C. Iar ceremonia de închidere (în sală) a lăsat de-a dreptul o impresie proastă, nu în partea sa oficială, desfășurată după reguli olimpice bine stabilite, ci în cea premergătoare, susținută de o orchestră de jazz, condusă de un dirijor penibil prin vestimentație și ținută, un afront adus atmosferei olimpice.

În general însă, organizatorii americani s-au străduit să asigure o bună desfășurare a Jocurilor pe care Lake Placid le găzduia după 48 de ani (ediția a III-a, din 1932, a avut loc tot aici) și au reușit, cu excepțiile arătate. În mod deosebit, organizarea a strălucit prin latura tehnică sportivă (patinoar, terenurile de hochei, pîrtii, organizarea arbitrajelor, dotarea cu materiale, programarea antrenamentelor, asistența medicală și farmaceutică, organizarea sistemelor de ghizi) dar, mai ales, prin sistemele de cronometraj și informare vizuală, (*Omega, Texas Instruments*) la toate locurile de concurs, de la cele în sală (mai ușor de asigurat) la cele de la pîrțile de bob sau schi fond sau de la trambuline.

Din punct de vedere, deci, al dotării și eforturilor tehnico-materiale, organizatorilor nu li se poate reproșa nimic. Mai ales că, după cum știm (dacă după zilele fără zăpadă care au precedat Jocurile, n-ar fi urmat — din fericire — ninsori destul de abundente) ei erau gata să acopere pîrțile cu zăpadă artificială. Ceea ce ar fi fost în perfect acord cu... capacitatea tehnică americană și cu... apropiata intrare în penultimul deceniu al secolului 20!

Foarte eficace au fost și măsurile de ordine, mai ales cele luate în privința Satului Olimpic, chiar dacă uneori ele păreau excesive. Pentru a intra în *Olympic Village* (aflat nu în Lake Placid ci într-o localitate apropiată, la vreo 10 km., *Ray Brook*) orice mașină trecea prin 3 puncte de control : unul la circa 2 km; unde drumul se desprindea din șoseaua principală spre *Saranak Lake*, altul la cîteva sute

de metri de sat și ultimul la intrarea principală. Nu treceau decît persoanele care aveau atîrnată de gît, cu un lînțișor, legitimația oficială de participant olimpic, confecționată în diverse culori și purtînd diferite indicative, după calitatea pe care o avea participantul (competitor, antrenor, oficial, medic, șef de misiune, ziarist, membru al Comisiei de organizare, al C.I.O. etc. etc.). Odată ajuns în holul principal al corpului Q (*Security Building*), și se făcea un control direct al legitimației, confruntarea cu fotografia (făcută la sosire, de organizatori și aplicată pe legitimație) iar geanta, sacoșa, orice purtai asupra ta erau trecute pe la aparatul de detectare a armelor, ca la aeroporturi. (Nu mai spun că, în ziua sosirii, bagajele tuturor celor care intrau în sat erau mirosite de ciini special dresați pentru descoperirea stupefiantelor...) Intrat în sat, erai obligat să porți în permanență legitimația atîrnată la gît, oriunde mergeai, la poștă, la primarul satului (simpaticul *Harry B. Frogue*), la cabinele telefonice, la discotecă sau la spălătorie. Chiar și în clădirea în care locuiai, nu era voie să intri fără legitimație. Ți-o cerea poliștîl la intrare. Într-o seară, am ieșit din camera mea pentru a merge la duș (s-a mai scris că erau camere incomode, cu paturi suprapuse și fără baie, grupurile sanitare fiind comune, deoarece clădirile satului olimpic sînt destinate a deveni închisoare pentru delincvenții minori). Ei bine, n-am ieșit bine din cameră, că poliștîl m-a și oprit :

— „*Your accreditation card, please !*” (Vă rog, legitimația Dv. de acreditate).

— „Bine, i-am răspuns eu, dar vedeți bine că sînt în pijama ! Trebuie s-o port și așa ?”

— „*Yes, sir. Even in the drawers !*” (Da, domnule. Chiar și în chiloți !) mi-a răspuns policemanul, zîbind înțeleghător, dar destul de ferm în recomandarea pe care mi-o făcea.

Adevărul este că, avîndu-se în vedere unele incidente tragice petrecute în satele olimpice la alte ediții (în special München, 1972), aceste măsuri, chiar dacă erau uneori enervante, au fost justificate și mai ales eficiente, pentru că Jocurile de la Lake Placid s-au încheiat fără evenimente neplăcute.

O mare mobilizare de forțe polițienești și chiar militare, în scopul menținerii ordinii, s-a înregistrat în întreaga zonă olimpică. Noi am apreciat acest lucru ca o grijă manifestată în primul rînd pentru oaspeții Satului Olimpic și ai Lake Placid-ului, pentru că Olimpiada, în general, să nu fie tulburată.

Singurul lucru cu care nu ne împăcam era că poliștîii, care staționau permanent în fața Satului Olimpic, a bazelor sportive, oriunde, nu opreau niciodată motorul imenselor lor „*Dodge*”-uri...

Și acum, după această introducere în atmosferă, să intrăm în marea arenă a întrecerilor.

MARI FIGURI ALE SCHIULUI ALPIN

Competițiile de schi alpin, disputate pe pistele de la *Whitface*, au debutat cu o mare surpriză: victoria austriacului *Leonard Stock*, la coborire! Avea, dealtfel, să fie prima și ultima surpriză, pentru că — în rest — în această specialitate, marii favoriți „au făcut lege”... Considerat în Austria ca un consacrat în slalomul uriaș, îndepărtat de antrenori de la antrenamentele coboritorilor aproape tot sezonul, occidentat la umăr în decembrie în concursul de la *Val-d'Isère*, *Stock* a făcut deplasarea la *Lake Placid* ca rezervă și nu și-a cucerit un loc în echipa țării sale decât în urma coboririlor cronometrate din zilele anterioare deschiderii jocurilor. Iar titularizarea și-a câpătat-o abia în ajunul probei! Este un tânăr de 22 de ani, de 1,86 m și 81 kg. energic, tenace. „Ghinioanele din acest sezon și faptul că am fost tratat cu indiferență nu m-au dezarmat ci, din contră, m-au îndirjit” spunea el după primirea medaliei de aur. Dealtfel, pentru a vă face o idee despre acest tânăr, am să vă spun că *Leo*, care locuiește la *Finkenbergl*, în valea *Ziller*, la zece minute de locul unde se antrena echipa olimpică a Austriei, avea obiceiul ca după o dimineață întreagă petrecută pe pistă, să se ducă acasă la gospodăria părinților, pentru a îngriji vitele... Prin victoria sa olimpică, *Leonard Stock* l-a dezis în mod categoric pe antrenorul coboritorilor austrieci, *Charly Kahr*, care, acum cîțiva ani, văzîndu-l în coborire, spunea despre el: „Dacă l-ar vedea un instructor de schi și-ar pune mîinile în cap, pentru că tehnica lui *Stock* este fantezistă...”

Dar, într-o lume ca cea a schiului de azi, în care materialul a ajuns să conteze aproape mai mult decît calitățile umane, victoria lui *Stock* este nu numai a omului, a perseverenței și ambiției (după accident, a suferit o intervenție chirurgicală și a stat trei săptămîni fără să schieze) ci și a... firmei *Kneissel*. *Stock* este unul dintre puținii schiori de mari concursuri care mai merge cu schiurile *Kneissel*, marcă de mare renume cu ani în urmă. Dar de trei ani *Kneissel* nu mai cîștigase o mare cursă și, pierzînd teren în fața mărcilor concurente, băncile austriece nu mai susțineau o întreprindere care înregistra un deficit de mai multe milioane de șilingi. S-a pro-

pus, deci, un „reviriment *Kneissel*”, dar cine știe cît va ține!?

Dealtfel, la această Olimpiadă am avut impresia că asistăm la una din cele mai mari bătălii ale războiului de ani de zile al firmelor occidentale producătoare de schiuri. Acestea parcă au mobilizat toate resursele științei pentru a pune la punct schiuri cît mai perfecte, recurgînd chiar la ajutorul ordina-toarelor.

Cu mult interes a fost așteptată coborirea — fete. Toată lumea se întreba: *Annemarie Moser-Proell* sau *Marie-Thérèse Nadig*? Austria domină schiul alpin de zece ani, mai ales coborirea, cu 40 de victorii internaționale numai în această specialitate. Ea cîștigase de șase ori Cupa Mondială, de două ori titlul de campioană a lumii la coborire, dar Jocurile Olimpice nu i-au suris pînă acum. Mare favorită în 1972 la *Sapporo*, *Annemarie* fusese bătută, contra tuturor așteptărilor, tocmai de rivala sa, de aici, de la *Lake Placid*, elvețiana *Marie-Thérèse Nadig*. (Care, în plus, se prezenta și cu avantajul unui scor direct de 6-1 în coboririle din acest an competițional!). În 1976, la *Innsbruck*, *Moser-Proell* nu participă la Olimpiadă (se căsătorise recent și apoi îi murise tatăl). Revine în schi însă, în mod strălucit, și iată-o la startul de la *Lake Placid*, pe o vreme nefavorabilă, ger de minus 14 grade, vînt puternic. Au fost emise chiar păreri ca proba să fie aminată, dar strictețea programului olimpic, servituțele televiziunii au impus startul. Și marea campioană a schiului mondial a cîștigat (la 27 de ani) prima sa medalie olimpică de aur, în aclamațiile unui grup de suporteri veniți din satul său de origine, *Kleinarl*, de undeva dintr-o vale pierdută de lume a munților din regiunea *Salzburg*. Splendidă încununare a unei cariere care se încheie! Și emoționantă scena de la soșire, cînd *Marie-Thérèse* a îmbrățișat-o pe cîștigătoare spunîndu-i: „Ai meritat medalia de aur! A fi bătută de o asemenea campioană nu e o dezonoare!”

Și, cu toate calculele, n-a lipsit mult ca duelul dintre cele două „dive” ale schiului mondial să fie arbitrat de noua stea apărută pe firmamentul acestui sport al curajului, *Hanni Wenzel*, cea care s-a intercalat în clasament între cele două protagoniste, pierzînd aurul la 70 de sutimi de secundă și smulgîndu-i argintul lui *Nadig* la 18 sutimi! Ea avea să primească însă, în zilele următoare, deosebite onoruri: dublă învingătoare, la slalom uriaș și special, primele medalii de aur olimpice ale țării pe care o reprezintă, *Liechtenstein*, micul principat european care — foarte popular prin... timbrele sale poștale, atît de căutate de filatelisti — devine deosebit de popular în lumea sporturilor prin *Hanni* și frațele său *Andreas Wenzel*, un alt schior alpin de certă valoare internațională.

La „uriaș”, *Hanni Wenzel*, după o primă manșă aproape perfectă, care i-a adus șefia clasamentului, a făcut în manșa a doua un

Hanni Wenzel (Lichtenstein) zburînd spre medalia de aur în „slalomul uriaş

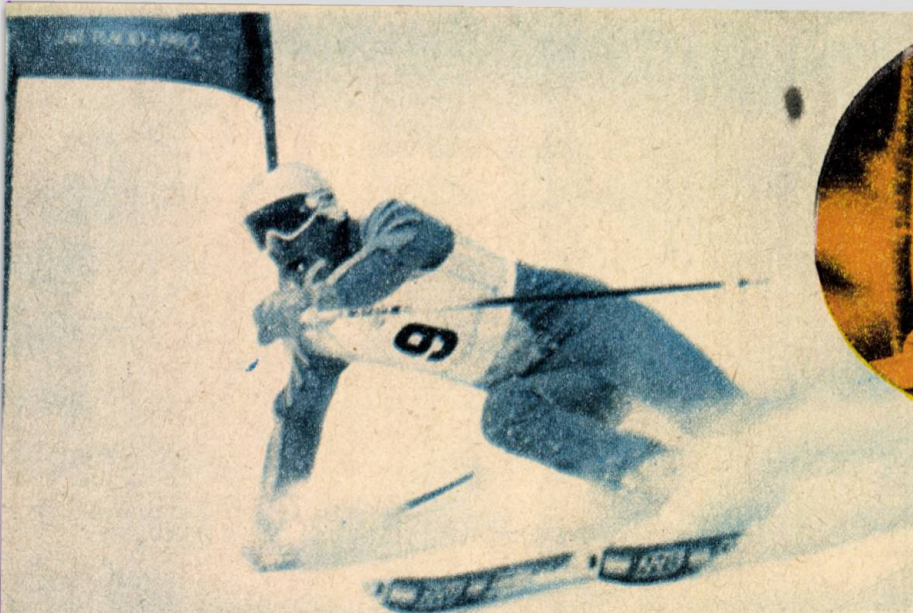
Foto A.P.

traseu prudent, căutînd să îndepărteze riscurile, dar această tactică a fost gata-gata s-o coste scump. Vest-germana *Irene Epple* (care a terminat pînă la urmă la 46 de sutimi de secundă de învingătoare) şi franţuoaica *Perrine Pelen* (cel mai bun timp din manşa a doua) au ameninţat-o serios. Peste două zile, Hanni Wenzel avea să cîştige însă mult mai clar slalomul special, bătînd-o cu o secundă şi o zecime pe vest-germana *Christa Kinshofer*, distanţă clară şi din ce în ce mai rar întîlnită în marile întreceri de schi, unde departajările au ajuns să se facă (în condiţiile unor valori extrem de apropiate actualmente) nu numai în zecimi ci chiar în sutimi de secundă. Fără îndoială, Hanni Wenzel merită titlul (pe care în 1976 l-a primit *Rosi Mittermaier*) acela de „regină a Jocurilor de iarnă”. Bilanţul la Lake Placid al acestei tinere de 23 de ani, dintr-o ţară cu numai 25 000 de locuitori, este : două medalii de aur, la slalom uriaş şi special, una de argint la coborîre !

Una dintre explicaţiile succesului său triumfal o constituie faptul că n-a avut probleme de adaptare la zăpada de pe White-face, un amestec de zăpadă artificială (la

început, singura de pe pîrtii) şi cea naturală căzută în zilele din timpul Jocurilor Olimpice, amestec care a creat destule probleme schiorilor şi schioarelor.

Dar, ce este cu această zăpadă artificială, despre care s-a vorbit atît ? Ea a fost inventată de un horticultor american, din statul Massachusetts, în 1955. El se ocupa cu creşterea orhideelor. În scopul de a obţine o mai bună repartizare a apei asupra plantelor sale, acum 25 de ani, el a avut ideea de a monta nişte compresoare la tuburile de stropire a grădinii. Într-o dimineaţă, după o noapte rece, horticultorul şi-a găsit orhideele acoperite de un strat de zăpadă de vreo zece centimetri. Zăpada „făcută de mîna omului” devenise o realitate. Bineînţeles, mecanismul a fost perfecţionat cu timpul şi – pentru J.O. de la Lake Placid – ridicat la scară industrială. „Tunurile de zăpadă” au funcţionat din plin, la temperatura de minus 6 grade şi zăpada artificială, fabricată ca gheaţa, a acoperit pista în întregime. Tasată cu piciorul, udată, ea a dat pîrtiilor o haină acceptabilă, care ar fi permis oricum ţinerea concursurilor, evitîndu-se istoria neplăcută din 1932 cînd lipsa zăpezii a influenţat buna desfăşurare a

Ingemar Stenmark n-a lăsat nici o speranță adversarilor.

primelor J.O. de iarnă de la Lake Placid, epocă eroică a Olimpiadelor albe, dacă ne gândim că atunci au luat parte 17 țări cu 278 de participanți (printre care și 6 boberi români!) iar acum numărul țărilor a ajuns la 37 iar al concurenților la aproape 1700!

Dar să ne reîntoarcem la probele de schi alpin, la băieți, unde – după surpriza numită Stock, de la coborîre – cele două probe de slalom au fost, cum se sconta, apanajul lui Ingemar Stenmark. Ca aproape totdeauna, „Ingo” a fost și acum „omul manșei a doua”. Nu s-a dezmințit, și în ziua a doua a fost fantastic, a jucat „totul pe o carte”, mai ales că (nici el, ca și Annemarie Moser-Proell) nu avea în vitrina de trofee – dealtfel, arhiplină! – o medalie olimpică de aur. La uriaș, după manșa întâi, era condus și de Andreas Wenzel, și de austriacul Hans Enn! O surpriză imensă se va produce? Nu. Pentru că în a doua manșă, suedezul a mers excepțional, s-a dezlănțuit pur și simplu și l-a bătut pe Wenzel cu o secundă și 7 sutimi, trecînd fără nici un dubiu pe primul loc. După această cursă de mare campion, în care și-a asumat riscuri, Ingemar a fost felicitat de regele Karl-Gustav al Suediei (prezent, pe schiuri, la concurs) și care i-a spus: „Am avut teamă; credeam că ai să cazi!” Cuvinte la care Stenmark a răspuns cu sinceritate și modestie: „Și eu, la fel...” În vîrstă de 24 de ani, Stenmark venea la Lake Placid aureolat de 48 de victorii în curse ale Cupei Mondiale sau ale Campionatului mondial și de 14 victorii consecutive în slalomul uriaș. Și-a apărut prestigiul în manșa a doua, în care a mers febril dar controlat (nu sînt puțini cei care-l compară, pentru forța sa de concentrare, pentru puternica sa interiorizare, cu un alt mare sportiv suedez, tenismanul Bjorn Borg) și a adus țării sale – renumită prin schiul de fond, în special – prima medalie de aur în cursele alpine.

La slalomul maximei tehnicități, cel special, Ingemar Stenmark a învins din nou, jonglînd pur și simplu cu adversarii. Ca de obicei, manșa a doua a fost cea în care „și-a plasat lovitura”. După prima zi, era din nou condus, ca și la uriaș, de data aceasta de americanul Phil Mahre. Diferența de recuperat: 58 sutimi de secundă. Stenmark n-a lăsat nici o speranță adversarilor: cel mai bun timp al manșei secunde și a doua medalie de aur! Dealtfel, această vigoare a suedezului în manșa a doua a devenit aproape legendară. După unele statistici Stenmark a cîștigat în Cupa Mondială 25 de probe grație timpului din manșa a doua. Iar acum 6 ani, la slalomul de la Madonna di Campiglio, cînd obținea prima sa victorie în Cupa Mondială, a cîștigat după ce în manșa întâi terminase pe locul... 23!

MARATONISTII Zăpezilor

Dar nu numai schiul alpin ci și cel de fond și-a avut eroii săi. În primul rînd pe acest extraordinar concurent sovietic Nikolai Zemiakov, cîștigător a trei medallii de aur: la 30 km, la 50 km (nimeni pînă acum în istoria J. O. n-a reușit acest eveniment) și la ștafetă! El intră astfel în legenda schiului nordic, mai ales că în epuizanta cursă pe 50 de km a terminat proba cu un avans de aproape 3 minute (mai exact, 2 minute și 56 de secunde, față de cel de-al doilea clasat, finlandezul Mieto) pe un parcurs accidentat, cu zăpadă moale, care impunea eforturi enorme. Dacă

Zemiatov (26 de ani, înălțime 1,81 m, greutate 70 kg, student la Krasnogorsk) a câștigat ușor la 50 km, în schimb la 30 km el a avut dificultăți, trebuind să se întrebuințeze serios pentru a-l întrece pe compatriotul său Roșcev.

Marele învins al schiului de fond de pe pârțile Complexului Van Haevenberg a fost fără îndoială finlandezul Mieto. Și nu atât pentru că a fost întrecut la 50 km, de Zemiatov ci pentru felul cum a ratat medalia de aur la 15 km. Am asistat la această probă și am tras concluzia că și o probă de fond poate fi dramatică, bineînțeles în condițiile de informare electronică perfectă, cum au fost cele de la această Olimpiadă, care permiteau spectatorului aflat la sosire (la schi, la bob sau la sanie, la patinaj) să aibă mereu în față timpul concurenților, și după fiecare sosire, locul fiecăruia în clasamentul general.

Mieto trecuse linia de sosire și cronometrul marcase 41 minute 57 secunde 64 de sutimi. Avea cel mai bun timp și toți îl considerau campion olimpic. Mai urma să sosească doar suedezul Thomas Wassberg, ultimul concurent pornit în cursă. El mergea bine și toată lumea era cu ochii pe cronometrul electronic care marca sutimile de secundă într-o amănunțită sarabandă a cifrelor. Wassberg apare dintr-o vilcea situată la vreo 100 de metri de linia de sosire, avansind într-un stil foarte caracteristic. Ochii ne fug de la cronometru și îl urmărim acum pe suedez. Sprint al acestuia, Wassberg trece linia de sosire, în întrecere cu sutimile de secundă luminoase de pe tabelă și „stop” la 63! Timp final: 41 minute 57 secunde și 63 de sutimi. Suedezul devine campion olimpic grație unei sutimi de secundă! O sutime de secundă, într-o cursă de 15 km! Tradusă în... lungime, această sutime înseamnă 59 de milimetri! Cu 59 de milimetri, deci Mieto pierde medalia de aur. O clipă, cei doi se opresc, cu privirile pe tabelă, apoi se privesc unul pe altul și, deodată, se îndreaptă unul spre celălalt și se îmbrățișează într-un gest spontan, de înaltă sportivitate, unindu-și bărbile albite de chiciură. Ca o simbolică sinteză a tradițiilor și valorii schiului de fond în țările din nordul Europei (de aici și numele de probe nordice), pe podiumul olimpic urcă, în ordine, un suedez, un finlandez, un norvegian. Pe extraordinarul Zemiatov de care am vorbit mai înainte, specialist al distanțelor lungi, îl găsim însă și aici: locul 4, la doar 5 secunde de medalia de bronz!

Să părăsim pârțile de fond, situate într-un splendid decor montan, în imediata apropiere a „jgheburilor de gheață” pe care s-au întrecut boburile și săniile, și să revenim mai în centrul așa-numitei „Olympic Area” (zona olimpică), în punctul „Intervale”, la trambuline de sărituri. Și pentru că în acest moment reportajul nostru face joncțiunea între schiul de fond și sărituri, să profităm pentru a aduce un omagiu unui alt mare sportiv al disciplinei de iarnă, Ulrich Wehling (R.D. Germană).

El a triumfat în combinata nordică, această prestigioasă probă care asociază fondul și săriturile. Dacă Stenmark este „Domnul Slalom”, atunci Wehling este... „Domnul Combinată nordică”, pentru că acest admirabil sportiv câștigă aici, la Lake Placid, pentru a treia oară consecutiv medalia olimpică de aur a probei. La „Intervale” el a reușit sărituri de 85 m și 81 m, câștigând ușor proba, chiar dacă în cursa de 15 km a fost întrecut de finlandezul Karjalainen, care a trebuit să se mulțumească cu medalia de argint.

Pentru echipa R.D. Germane (prezentă la această Olimpiadă cu o garnitură pe cit de numeroasă, pe atât de puternică și de... multilaterală), cu remarcabile reușite în schiul de fond, în bob, sanie, patinaj artistic, patinaj viteză, a fost o zi bună, pentru că în timp ce Wehling câștiga combinata, un alt... Ulrich (de astă-dată, nume de familie!), compatriotul său Frank Ullrich, se clasa pe locul secund la biatlon (în ciuda celor 2 penalizări de la tir!) probă câștigată de sovieticul Alibiaev.

Zburătorii fără aripi

Așadar, acum spre trambulinele de schi!
Două frumoase construcții paralele care parcă țîșnesc din pădurea de brazi. Ele nu

fac discordanță cu peisajul înconjurător, de o saibatică frumusețe, chiar dacă, pentru a le amenaja, organizatorii au fost obligați să taie peste 10000 de pini din pădurea care ondulează spre frontiera cu Canada, aflată nu departe.

În dimineața în care am mers la „Intervale”, pentru a asista la săriturile de la trambulina mare, ceea ce m-a impresionat însă în primul rând a fost nu atât construcțiile, nu atât peisajul, cât mulțimea enormă a spectatorilor, estimată (după numărul biletelor vândute : 10 dolari intrarea !) la 25 000 ! De fapt, publicul fusese „încălzit” pentru săriturile la trambulină încă de câteva zile înainte, cînd admirase curajul și măiestria concurenților la trambulina mică (70 m), probă care revenise net austriacului *Innauer*, cu sărituri de 89 m și 90 m.

Acum, la trambulina de 90 m, se bătea recordul de spectatori la o întrecere olimpică de iarnă. Rezultatul a fost oarecum surprinzător, pentru că n-au cîștigat nici laureatul de la 70 m, *Innauer*, nici compatriotul său *Neuper* (învîgător în tradiționalul turneu european al celor 4 trambuline), nici finlandezul *Pulkkonen*, nici vreunul din specialiștii probei din R.D. Germană, ci un concurent mai puțin „cotent”, finlandezul *Jauko Tormanen* (26 de ani). Desigur, aici a contat destul de mult ajutorul vîntului. *Tormanen* a prins o rafală ajutătoare bună, s-a lansat la momentul optim, a „tras” în zbor la maximum, s-a alungit aproape complet pe schiuri și a aterizat la 117 m, săritură record a concursului, după ce la prima lansare realizase 114,5 m. Cu aceasta, țara sa cucerește din nou „aurul” olimpic la această probă, după o pauză de 16 ani (Innsbruck, 1964).

Ziua însoțită, decorul montan splendid, masa imensă a spectatorilor de pe marginile pîrtiei de aterizare, formînd o mare multicoloră de hanorace și costume de schi, din mijlocul căreia se ridicau spontan explozii de admirație la aterizări, tot acest decor impresionant aducea parcă un omagiu acestor veritabili „zburători fără aripi” care planau peste 100 de metri într-o ținută stilistică demnă de veritabilii „ași” care erau aproape fără excepție. Un sport splendid, o admirabilă îngemănare de curaj, de stăpînire de sine, de măiestrie tehnică și artistică. Pe scurt, o dimineață de înalt spectacol sportiv, pe care ne-a întunecat-o, pentru câteva minute, dramatica ratare a săriturii de către suedezul *Holmlund*, care — în cădere — și-a rupt clavicula ; episod neplăcut dar care ne-a făcut să părăsim tribunele de la Intervale cu un motiv de stimă în plus pentru toți temerarii care zboară fără aripi, deseori, mai mult decît lungimea unui teren de fotbal...

„The golden boy”

Chiar pe strada principală a localității Lake Placid se află inelul de gheață de 400 m, pista de patinaj viteză denumită *James B. Sheffield*. În plin centru, la intersecția dintre *Main Street* și *Cummins Road*, „*The Speed Skating Oval*” a fost punctul de atracție pentru spectatorul mediu american, pentru turistul fără pasiune față de un sport sau altul, care se îndrepta spre patinoar atras de voga și gloria celui care — pe drept cuvînt — a fost socotit eroul Jocurilor Olimpice de iarnă 1980, americanul *Eric Heiden*. Supranumit „*the gol-*

Eric Heiden, cu cele 5 medalii de aur.

den boy (băiatul de aur) – desigur, nu atât pentru splendidul său costum de patinaj, de culoare galbenă, cât pentru cele 5 medalii de aur cucerite – Heiden a fost nu numai figura centrală a acestei Olimpiade dar el devine una dintre cele mai mari figuri ale sportului mondial.

Concursurile masculine au început cu proba de 500 m, cea la care Heiden părea mai puțin îndreptățit să obțină victoria. A câștigat însă (învingându-l pe sovieticul Kulikov, câștigătorul ediției precedente și principalul favorit), cu 34 sutimi de secundă și această primă medalie de aur i-a deschis drumul spre „marele șlem”, locul întâi în toate probele de patinaj viteză, performanță nerealizată încă până acum. Au urmat, rind pe rind, victoriile de la 5000 m, 1000 m, 1500 m și în fine 10 000 m, înșirate ca mărgelile pe ață.

Cine este Eric Heiden? Un tânăr student în medicină din Wisconsin, în vîrstă de 21 de ani, cu un gabarit impresionant (1,84 m și 85 kg), care talentului său natural îi adaugă o muncă enormă: 20 de km pe zi, haltere (de genul 300 de genoflexiuni cu 80 de kg pe umăr!), viață sportivă riguroasă, calcul de mare precizie al mișcărilor. Este impresionant să vezi un patinator care însumează toate calitățile, atât pe cele de sprinter cât și pe cele de... maratonist. Pe gheață, Heiden are și forță și suplețe dar ceea ce-l caracterizează în special este puterea lui în viraje, unde poate să accelereze și mai mult grație impulsului pe patina exterioară și unui echilibru al corpului în alunecare care-i permite să se aplece pînă la limită.

După ultima cursă (cea de 10 000 m), l-am văzut la obișnuita conferință de presă de după fiecare probă olimpică. Modest, surizător, cu aceeași căciuliță de lină multicoloră

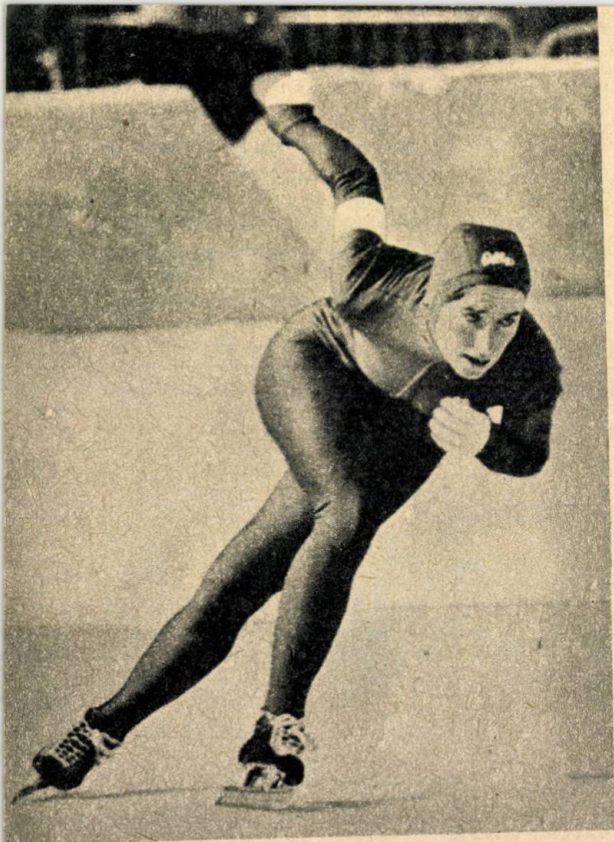
(un cadou de la prietena sa, o norvegiană numită Cecilia), Heiden spunea: „Dacă te concentrezi mai mulți ani asupra unui obiectiv precis nu se poate să nu-l atingi. Știind că Jocurile Olimpice au loc în țara mea, am sacrificat aproape totul pentru a obține cel mai bun rezultat posibil. Nu m-am gîndit la

Irina Rodnina și Alexandr Zaitsev, doi virtuozii ai patinajului artistic.

Anett Pöttsch (R.D.G.) o campioană olimpică a grației

Natalia Petruseva (U.R.S.S.)
în timpul cursei de 1 000 m pe care a câștigat-o

5 medalii de aur. Asta a venit pe parcurs. La început mă gindeam la 2 sau 3, dar după ce am câștigat la 500 m, unde mă consideram mai slab, am început să sper..."

Întrebat de un ziarist care a fost evenimentul cel mai marcant al acestei ediții, Heiden a declarat: „Victoria echipei S.U.A. în turneul de hochei". Performanța sa excepțională a lăsat-o deoparte, cu aceeași modestie și același bun simț care l-au făcut, în zilele următoare, să respingă toate ofertele unor firme de publicitate și să declare că, de acum înainte, nu-l interesează, în afară de patinaj, decît studiile sale de medicină. Vrea să se facă ortoped, ca și tatăl său...

Dacă probele de patinaj viteză ale băieților au avut un supercampion acaparator al medaliilor de aur, la fete s-a înregistrat o „dispersare" a valorilor neobișnuită la alte ediții. La 4 probe, patru campioane olimpice diferite, din 4 țări. La 1500 m, o surpriză: învinge olandeza *Annie Borckink*, în vîrstă de 28 de ani (!), fără a avea în palmares vreo victorie anterioară într-o mare competiție. La 500 m, urcă pe cea mai înaltă treaptă a podiumului *Karin Enke* (R.D.G.) în vîrstă de 18 ani și care practică patinajul viteză de numai 2 ani, după ce fusese pînă atunci...

Primele trei clasate în proba de slalom special la schi. De la stînga la dreapta: *Erika Hess* (bronz), *Hanni Wenzel* (aur) și *Crista Kinshofer* (argint)

patinatoare artistică, ocupind chiar un onorabil loc 9 la „europenele” din 1977 ! În continuarea tradiției sovietice în patinajul viteză (să ne-o reamintim pe *Lidia Skoblikova*, cu cele 4 medalii de aur ale sale la J. O. din 1964), *Nina Petrușeva* a învins la 1000 m, în timp ce la 3000 m Norvegia a cucerit singura sa medalie de aur la Lake Placid, prin *Björg-Eva Jensen*. Dar să nu trecem peste această probă fără a reține succesul... sorei lui Eric Heiden, *Betty Heiden*, care a urcat pe cea de-a treia treaptă a unui podium devenit, pentru fratele său, un adevărat... tron !

„După douăzeci de ani...”

Să trecem acum Cummins Street și să intrăm în sălile de hochei.

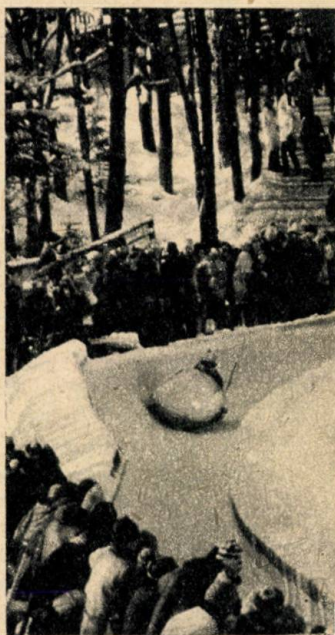
Vechea sală *Colliseum* din 1932, numită acum *Olympic Arena*, ar fi fost neîncăpătoare pentru o competiție de asemenea amploare (2500 de locuri). De aceea, lângă ea s-a construit pentru aceste J. O. o sală nouă, *Field House International Ice Rink*, desemnată — mai

simplu — sub numele de *Olympic Center*, cu 8000 de locuri pe scaune rabatabile din material plastic, construcție foarte modernă și excepțional de bine dotată cu instalații anexe. Cele două săli sînt legate între ele printr-un culoar acoperit, așa încît se poate trece foarte simplu de la una la alta, de la un meci la altul. Cele 12 echipe participante la turneul olimpic au fiecare vestiarul său, același pe toată durata competiției, aceste vestiare fiind în ambele săli. Echipa României avea vestiarul la *Olympic Arena* iar cînd juca la *Olympic Center* hocheiștii treceau prin culoarul amintit în sala cea mare.

Nu vom intra în amănuntele turneului (disputat în două grupe, roșie și albastră) ci vom consemna doar marea surpriză pe care a produs-o turneul final de 4 echipe (S.U.A., U.R.S.S., Suedia, Finlanda) : victoria gazdelor, care cîștigă titlul olimpic după douăzeci de ani (*Squaw Valley*, 1960). După ce, în grupă, nu lăsase o impresie deosebită (a egalat greu, cu cîteva secunde înainte de fluierul final, în fața Suediei, 2-2 !), echipa americană s-a montat, de la un meci la altul și a cucerit, practic, medalia de aur în memorabila partidă cu U.R.S.S., pe care a întrecut-o, după un meci dramatic, cu 4-3. Sovieticii au condus cu 1-0, 2-1, 3-2 dar au pierdut nu din cauza superiorității tehnice a americanilor ci din cauza pregătirii fizice mai bune a acestora.

Hocheiștii americani își manifestă bucuria după cîștigarea titlului olimpic.

Bobul de 2 persoane în plină cursă

După părerea noastră, ca hochei propriu-zis, sovieticii sînt mai buni dar la Lake Placid echipa antrenată de *Herb Brooks* a avut un plus de vigoare, de viteză și de... tinerețe. Americanii au făcut un pressing continuu, au luptat dezlănțuit și pînă la epuizare, pur și simplu nu i-au lăsat pe adversari să joace. Vedetele echipei americane (remarcabilă, totuși, prin jocul său colectiv) au fost: portarul *Jim Craig* (devenit, după *Heiden*, al doilea erou al delegației americane), jucătorii de cîmp *Schneider*, *Silk*, *Christian*, *McClanahan*, *Johnson*, *Harrington*, *Christoff* și *Eruzione*, autorul golului victoriei în meciul cu U.R.S.S., la scorul de 3-3, cu cîteva minute înainte de final. Aproape la fel de dramatic a fost și meciul S.U.A.-Finlanda din turneul final, care a urmat „marelui derby”. Gazdele aveau nevoie de victorie pentru a-și asigura aurul olimpic. Au trecut însă prin mari emoții, pentru că finlandezii conduceau, înaintea ultimei reprize, cu 2-1! Finalmente, americanii au cîștigat cu 4-2 și pe patinoar a fost o explozie de bucurie de nedescris, un adevărat delir, jucătorii se tăvăleau și țopăiau pe gheață, publicul arunca flori din tribune iar în stradă — unde mii de oameni care nu mai găsiseră bilete (prețul ajunsese „la negru”, 150 de dolari!) ascultau meciul la radio — entuziasmul era indescriptibil: se agitău steaguri, oameni necunoscuți se sărutau, se deschideau una după alta sticlele de whisky.

Nu mai spun ce a fost la televiziune, unde, toată seara și multe zile după aceea, fazele golurilor (atît din meciul cu U.R.S.S., cît și din cel cu Finlanda) erau reluate și iar reluate la nesfîrșit, ca și scenele de bucurie de pe patinoar, de după aceste două jocuri care au constituit un fel de „clou” al turneului. Echipa campioană olimpică, S.U.A. (care, surprinzător, pierduse cu 10-3 un meci de verificare susținut, cîteva zile mai înainte, la New York, cu U.R.S.S.!), nu are însă o viață lungă pentru că, după 2-3 săptămîni, șapte dintre componenții ei au și trecut la cluburi profesionale. Este problema de totdeauna a hocheiului american și canadian; echipele amatoare nu rezistă sau trec meteoric prin campionatele olimpice și mondiale, pentru că ele nu sînt decît furnizoare ale cluburilor din Professional League.

Echipa U.R.S.S. și-a întrerupt seria titlurilor olimpice inaugurată în 1964, mulțumindu-se cu „argintul”. Este o mare echipă, dar a resimțit vîrsta înaintată a primei sale linii *Petrov*, *Mihailov*, *Harlamov*, toți de peste 30 de ani. După americani, a doua mare surpriză,

Finlanda, cu un joc de luptă, asemănător celui al campionilor olimpici. Decepiile turneului: Cehoslovacia (în ciuda valorii liniei formate din cei trei frați *Stastny*) și Canada. Cît despre echipa României, ea s-a clasat pe locul 4 în grupă, realizînd un 3-3 cu Norvegia și o victorie de prestigiu, 6-4, în fața R. F. Germaniei, formație de Grupa A a Campionatului Mondial, într-un meci care a relevat clasa lui *Doru Tureanu*, autor a trei goluri consecutive, decisive pentru soarta meciului: de la 4-2 pentru R.F.G., la 5-4 pentru România!

VITEZĂ și gratie

Pentru bob și sanie, organizatorii au construit piste noi, artificiale bineînțeles. Două piste apropiate una de alta, ca niște imenși șerpi de gheață, iluminate seara, pe marginea cărora, în zilele de concurs, se înghesuiau cîte 10000 de spectatori. La sosire, un sistem electronic de afișaj perfect, precum și un crainic neobosit și avizat, permiteau spectatorului să urmărească întreaga coborîre a boburilor, timpii intermediari (50 m după start, punctele numite *Cliffside* și *Shady*, zig-zagul de la virajele 13-14), timpul final și — concomitent cu trecerea liniei de sosire — poziția echipajului în clasamentul general. Pista de bob este, după aprecierea specialiștilor, cea mai rapidă din lume la ora actuală. S-a coborît pe ea cu viteze nemaiîntîlnite (cel mai bun timp pe cei 1557 de metri a fost de 59 secunde și 73 de sutimi, al echipajului de 4 persoane condus de *Nehmer*), dar, spre deosebire de alte concursuri și spre lauda proiectanților virajelor, accidentele au fost aproape inexistente, atît la antrenamentele cronometrate, cît și în cele 4 manșe de concurs. Medalii de aur au revenit la dublu Elveției (*Erich Schärer* — *Josef Benz*) iar la patru R.D. Germane (pilot *Meinhard Nehmer*), dar concursul olimpic ne-a arătat că din punct de vedere al pilotajului, al tehnicii de concurs, diferențele, între concurenți sînt minime, ceea ce determină de fapt departajarea fiind calitatea constructivă a boburilor și a patinelor acestora, capacitatea de a monta de fiecare dată patinele cele mai

adecvate stării gheții. Diferențele de sutimi de secundă, la care s-au câștigat medaliile stau mărturie... Nu numai la bob ci și la sanie, unde sportivii din R.D.G. s-au impus în probele masculine (*Glass* la simplu, *Rinn* și *Hahn* la dublu) iar sovietica *Vera Zozulia* a învins destul de detașat la singura probă de fete.

Stind multe ore pe marginea pirtiei de bob pentru a-i urmări pe concurenții români (la 4, ei au ocupat un frumos loc 8, cu pilotul *Dragoș Panaitescu*), mi-am dat seama că cei care au denumit competițiile de la Lake Placid „*Olimpiada marilor viteze*” n-au greșit. Fenomenul de la bob este general, se aplică și patinajului viteză, și saniei, și schiului, și permite a se face aprecierea că „*Olimpiada albă 1980*” a fost o întrecere a marilor viteze, că sportul de performanță se încadrează (dacă nu dă chiar el tonul...) în această „*beție a vitezei*” de care este cuprinsă azi omenirea și pe care o sugerează sloganul devenit atât de popular „*lumea se grăbește*”.

Adevărul este că cifrele marilor performanțe de viteză din atletism, natație, automobilism sau din alte sporturi nu puteau ocoli nici disciplinele de iarnă și Lake Placid-ul ne-a dovedit-o. Nu numai la bob, unde pirtia de la Mount Van Hoevenberg și-a văzut doborâte recordurile nu numai de la o manșă la alta, ci chiar de la o zi de antrenamente cronometrate la alta, în așa fel încît concurenții și-au îmbunătățit uneori timpul cu secunde întregi.

Să mai notăm și vitezele de peste 100 km pe oră ale coboritorilor la schi și vom avea imaginea unor Jocuri Olimpice de iarnă dominate de frenezia vitezelor, obținute însă nu numai prin curajul și îndemînarea concurenților ci și prin neîntrerupta perfecționare a materialelor de concurs (boburi, schiuri, costume speciale) folosite de ei și care au furnizat, în fapt, o întrecere separată, indirectă, a... constructorilor.

Din fericire pentru spectatorul Olimpiadei de la poalele munților Adirondack, după goana de năluci a bolizilor de oțel pe „*igheabul de gheață*” (pirtia de bob), după alunecarea electrizantă a lui *Stenmark*, *Stock*, *Annemarie Moser-Proell* sau *Hanni Wenzel* pe pantele albe, după zborul de săgeată al lui *Heiden* pe ovalul de gheață, privirea i-a fost încintată de alunecarea lină, grațioasă, în ritmul unor melodii selectate cu simț artistic și perfect adecvate mișcării, a vedetelor patinajului artistic.

Din delegația sportivă română la Lake Placid s-a remarcat echipa de hochei, al cărei căpitan, *Doru Tureanu*, a primit aprecieri numeroase pentru tehnica lui avansată.

În sala de la „*Olympic Center*”, seara, la lumina multicoloră a reflectoarelor, zăpăcit poate de fulgerătoare treceri prin fața sa ale boburilor, ale schiorilor sau patinatorilor, pe care-i înregistra doar în fracțiuni de secundă, spectatorul Olimpiadei descoperea (sau redescoperea) cealaltă față a sportului, frumusețea și armonia mișcării, grația și chiar poezia.

Și îi aplauda pe patinatorii sovietici *Irina Rodnina* și *Alexandr Zaitsev* (campioni la perechi ; Irina la a treia medalie de aur olimpică a spus „*adio*” sportului de competiție), pe compatrioții acestora, *Natalia Liniciuk* și *Ghenadi Karponosov* (primii la dans), pe câștigătorii probelor individuale *Anett Poetzsch* din R.D.G. și englezul *Robin Cousins*, cu bucuria constatării că sportul nu înseamnă (chiar și azi !) numai viteză și încordare...

RADU URZICEANU

A 13 editie a JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

REZULTATE TEHNICE

BIATLON

20 km : 1. ANATOLI ALIABIEV (U.R.S.S.)
1h.08:16,31(0); 2. Frank Ullrich (R.D.G.)
1h.08:27,79(3); 3. Eberhard Rösch (R.D.G.)
1h.11:11,73(2); 4. Sverin Engen (Norvegia)
1h.11:30,25(3); 5. Erkki Antila (Finlanda)
1h.11:32,32(4); 6. Yvon Mougél (Franța)
1h.11:33,60(2).

10 km : 1. FRANK ULLRICH (R.D.G.)
32:10,69(2); 2. Vladimir Alikin (U.R.S.S.)
32:53,10(0); 3. Anatoli Aliabiev (U.R.S.S.)
33:09,16(1); 4. Klaus Siebert (R.D.G.)
33:32,76(2); 5. Kjell Sobak (Norvegia)
33:34,64(1); 6. Peter Zelinka (Cehoslovacia)
33:45,20(1).

4X7,5 km : 1. U.R.S.S. (VLADIMIR ALIKIN, VIKTOR TIHONOV, VLADIMIR BARNAȘOV, ANATOLI ALIABIEV) 1h.34:03,27(0); 2. R. D. Germană (Mathias Jung, Klaus Siebert, Frank Ullrich, Eberhard Rösch) 1h.34:56,99(3); 3. R. F. Germania (Franz Bernreiter, Hans Estner, Peter Angerer, Gerd Winkler) 1h.37:30,26(2); 4. Norvegia (Sverin Engen, Kjell Sobak, Odd Lirhus, Sigleif Johansen) 1h.38:11,76(3); 5. Franța (Yvon Mougél, Michel Sandona, Andre Gourjon, Christian Poirot) 1h.38:23,69(1); 6. Austria (Horn, Weber, Koll, Eder) 1h.38:32,02(4).

BOB

2 persoane : 1. ERIC SCHÄRER—JOSEF BENZ (ELVEȚIA) 4:09,36; 2. Bernhard Gerneshausen—Hans Jürgen Gerhardt (R.D.G.) 4:10,93; 3. Meinhard Nehmer—Bogdan Musiol (R.D.G.) 4:11,08; 4. Hans Hildebrand—Walter Rahm (Elveția) 4:11,32; 5. Howard Siler—Dick Nalley (S.U.A.) 4:11,73; 6. Brent Rushlaw—Joseph Tyler (S.U.A.) 4:12,12.

4 persoane : 1. R. D. GERMANĂ (MEINHARD NEHMER, BOGDAN MUSIOL, BERNHARD GERMESHAUSEN, HANS JURGEN GERHARDT) 3:59,92; 2. Elveția (Eric Schärer, Ulrich Bächli, Rudolf Marti, Josef Benz) 4:00,87; 3. R. D. Germană (Horst Schönau, Roland Wetzig, Detlef Richter, Andreas Kirchner) 4:00,97; 4. Austria

(Fritz Sperling, Heinrich Bergmüller, Franz Rednak, Bernhard Purkrabek) 4:02,62; 5. Austria (Walter Delle Karth, Hans Paulweber, Josef Zaunschirm, Kurt Oberhöller) 4:02,95; 6. Elveția (Hans Hildebrand, Ulrich Schindler, Walter Rahm, Armin Baumgartner) 4:03,69.

HOCHEI

1. S.U.A.; U.R.S.S.; 3. Suedia; 4. Finlanda;
5. Cehoslovacia; 6. Canada.

PATINAJ ARTISTIC

Perechi : 1. IRINA RODNINA—ALEKSANDR ZAITEV (U.R.S.S.) 9/147,26 p; 2. Marina Cerkasova—Sergei Sahrail (U.R.S.S.) 19/143,80 p; 3. Manuela Mager—Uwe Bewersdorff (R.D.G.) 33/140,42; 4. Marina Pestova—Stanislav Leonovici (U.R.S.S.) 31/141,14 p; 5. Kathleen Carruthers—Peter Carruthers (S.U.A.) 46/137,38 p; 6. Sabine Bäss—Tassilo Thierbach (R.D.G.) 53/136,00 p;

Dans : 1. NATALIA LINICIUK—GHENADI KARPO-
NOSOV (U.R.S.S.) 13/205,48 p; 2. Kristina Regöczy—Andras Szallay (Ungaria) 14/204,52 p; 3. Irina Moiseeva—Andrei Minenkov (U.R.S.S.) 27/201,86 p; 4. Liliana Rehak—Stanislav Drastich (Cehoslovacia) 39/198,02 p; 5. Jayne Torvill—Christopher Dean (M. Britanie) 42/197,12 p; 6. Lorna Wighton—John Dowding (Canada) 54/193,80 p.

Masculin : 1. ROBIN COUSINS (M. BRITANIE) 13/189,48 p; 2. Jan Hoffmann (R.D.G.) 15/189,72 p; 3. Charles Tickner (S.U.A.) 28/187,06 p; 4. David Santee (S.U.A.) 34/185,42 p; 5. Scott Hamilton (S.U.A.) 45/181,78 p; 6. Igor Bobrin (U.R.S.S.) 55/177,40 p.

Feminin : 1. ANETT PÖTZSCH (R.D.G.) 11/189,00 p; 2. Linda Fratiane (S.U.A.) 16/188,30 p; 3. Dagmar Lurtz (R.F.G.) 28/183,04 p; 4. Denise Biellmann (Elveția) 43/180,06 p; 5. Lise Marie Allen (S.U.A.) 45/179,42 p; 6. Emi Watanabe (Japonia) 48/179,04 p.

PATINAJ VITEZĂ

Feminin — 500 m : 1. KARIN ENKE (R.D.G.) 41,78; 2. Leah Muller—Poulos (S.U.A.) 42,26; 3. Natalia Petrușeva (U.R.S.S.) 42,42; 4. Ann Sofie Jarnström (Suedia) 42,47; 5. Makiko Nagaya (Japonia) 42,70; 6. Kornelia Jacob (R.D.G.) 42,98;

1 000 m : 1. NATALIA PETRUȘEVA (U.R.S.S.) 1:24,10; 2. Leah Muller—Poulos (S.U.A.) 1:25,41; 3. Sylvia Albrecht (R.D.G.) 1:26,46; 4. Karin Enke (R.D.G.) 1:26,66; 5. Beth Heiden (S.U.A.) 1:27,01; 6. Annie Borckinck (Olanda) 1:27,24;

1 500 m : 1. ANNIE BORCKINCK (OLANDA) 2:10,95; 2. Ria Visser (Olanda) 2:12,35; 3. Sabine Becker (R.D.G.) 2:12,38; 4. Eva Bjorg Jensen (Norvegia) 2:12,59; 5. Silvia Filipsson (Suedia) 2:12,84; 6. Andrea Mitscherlich (R.D.G.) 2:13,05;

3 000 m : 1. EVA BJORG JENSEN (NORVEGIA) 4:32,13; 2. Sabine Becker (R.D.G.) 4:32,79; 3. Beth Heiden (S.U.A.) 4:33,77; 4. Andrea Mitscherlich (R.D.G.) 4:37,69; 5. Erwina Rys—Ferens (Polonia) 4:37,89; 6. Mary Docter (S.U.A.) 4:39,29.

Masculin — 500 m : 1. ERIC HEIDEN (S.U.A.) 38,03; 2. Evgheni Kulikov (U.R.S.S.) 38,37; 3. Lieuw De Boer (Olanda) 38,48; 4. Frode Rønning (Norvegia) 38,66; 5. Dan Immerfall (S.U.A.) 38,68; 6. Jarle Pedersen (Norvegia) 38,83;

1 000 m : 1. ERIC HEIDEN (S.U.A.) 1:15,18; 2. Gaetan Boucher (Canada) 1:16,68; 3. Frode Rønning (Norvegia) și Vladimir Lobanov (U.R.S.S.) 1:16,91; 5. Peter Muller (S.U.A.) 1:17,11; 6. Bert De Jong (Olanda) 1:17,29;

1 500 m : 1. ERIC HEIDEN (S.U.A.) 1:55,44; 2. Kay Arne Stenshjemmet (Norvegia) 1:56,81; 3. Terje Andersen (Norvegia) 1:56,92; 4. Andreas Dietel (R.D.G.) 1:57,14; 5. Iuri Kondakov (U.R.S.S.) 1:57,36; 6. Jan Egil Storholt (Norvegia) 1:57,95;

5 000 m : 1. ERIC HEIDEN (S.U.A.) 7:02,29; 2. Kay Arne Stenshjemmet (Norvegia) 7:03,28; 3. Tom Erik Oxholm (Norvegia) 7:05,59; 4. Hilbert Van der Duim (Olanda) 7:07,07; 5. Oeyvind Tveter (Norvegia) 7:08,36; 6. Piet Kleine (Olanda) 7:08,96;

10 000 m : 1. ERIC HEIDEN (S.U.A.) 14:28,13; 2. Piet Kleine (Olanda) 14:36,03; 3. Tom Erik Oxholm (Norvegia) 14:36,60; 4. Michael Woods (S.U.A.) 14:39,53; 5. Oeyvind Tveter (Norvegia) 14:45,53; 6. Hilbert Van der Duim (Olanda) 14:47,58.

SANIE.

Masculin : 1. BERNHARD GLASS (R.D.G.) 2:54,796; 2. Paul Hildgartner (Italia) 2:55,372; 3. Anton Winkler (R.F.G.) 2:56,545; 4. Detlef Günther (R.D.G.) 2:57,163; 5. Gerhard Sandbichler (Austria) 2:57,451; 6. Franz Wilhelmer (Austria) 2:57,483;

Feminin : 1. VERA ZOZULIA (U.R.S.S.) 2:36,537; 2. Melita Sollmann (R.D.G.) 2:37,657; 3. Ingrida Amantova (U.R.S.S.) 2:37,817; 4. Elisabeth Demleitner (R.F.G.) 2:37,918; 5. Ilona Brand (R.D.G.) 2:38,115; 6. Margit Schumann (R.D.G.) 2:38,255;

Perechi : 1. HANS RINN—NORBERT HAHN (R.D.G.) 1:19,331; 2. Peter Gschnitzer—Karl Brunner (Italia) 1:19,606; 3. Georg Fluckinger—Karl Schrott (Austria) 1:19,795; 4. Bernd Hahn—Ulrich Hahn (R.D.G.) 1:19,914; 5. Hans Jorg Raffl—Alfred Silginer (Italia) 1:19,976; 6. Anton Winkler—Anton Wembacher (R.F.G.) 1:20,012.

SCHI ALPIN

Coborire (m) : 1. LEONHARD STOCK (AUSTRIA) 1:45,50; 2. Peter Wirnsberger (Austria) 1:46,12; 3. Steve Podborski (Canada) 1:46,62; 4. Peter Muller (Elveția) 1:46,75; 5. Pete Patterson (S.U.A.) 1:47,04; 6. Herbert Plank (Italia) 1:47,13;

Coborire (f) : 1. ANNEMARIE MOSER—PRÖLL (AUSTRIA) 1:37,52; 2. Hanni Wenzel (Liechtenstein) 1:38,22; 3. Marie Therese Nadig (Elveția) 1:38,36; 4. Heidi Preuss (S.U.A.) 1:39,51; 5. Kathy Kreiner (Canada) 1:39,53; 6. Ingrid Eberle (Austria) 1:39,63;

Slalom uriaș (m) : 1. INGEMAR STENMARK (SUEDIA) 2:40,74; 2. Andreas Wenzel (Liechtenstein) 2:41,49; 3. Hans Enn (Austria) 2:42,51; 4. Bojan Krizaj (Iugoslavia) 2:42,53; 5. Jacques Lüthy (Elveția) 2:42,75; 6. Bruno Nöckler (Italia) 2:42,95;

Slalom uriaș (f) : 1. HANNI WENZEL (LIECHTENSTEIN) 2:41,66; 2. Irenne Epple (R.F.G.) 2:42,12; 3. Perrine Pelen (Franța) 2:42,41; 4. Fabienne Serrat (Franța) 2:42,42; 5. Christa Kinshofer (R.F.G.) 2:42,63; 6. Annemarie Moser—Pröll (Austria) 2:43,19;

Slalom special (m) : 1. INGEMAR STENMARK (SUEDIA) 1:44,26; 2. Phil Mahre (S.U.A.) 1:44,76; 3. Jacques Lüthy (Elveția) 1:45,06; 4. Hans Enn (Austria) 1:45,12; 5. Christian Neureuther (R.F.G.) 1:45,14; 6. Petar Popanghelev (Bulgaria) 1:45,40;

Slalom special (f) : 1. HANNI WENZEL (LIECHTENSTEIN) 1:25,09; 2. Christa Kinshofer (Austria) 1:26,50; 3. Erika Hess (Elveția) 1:27,89; 4. Maria Rosa Querio (Italia) 1:27,92; 5. Claudia Giordani (Italia) 1:29,12; 6. Nadejda Patrakieva (U.R.S.S.) 1:29,20.

SCHI (probe nordice)

30 km : 1. NIKOLAI ZIMIATOV (U.R.S.S.) 1h.27:02,80; 2. Vasili Roșcev (U.R.S.S.) 1h.27:34,20; 3. Ivan Lebanov (Bulgaria) 1h.28:03,87; 4. Thomas Wassberg (Suedia) 1h.28:40,35; 5. Jozsef Luszczek (Polonia) 1h.29:03,64; 6. Matti Pitkanen (Finlanda) 1h.29:35,03;

5 km (f) : 1. RAISA SMETANINA (U.R.S.S.) 15:06,92; 2. Hilka Riihivuori (Finlanda) 15:11,96; 3. Kveta Jeriova (Cehoslovacia)

15:23,44; 4. Barbara Petzold (R.D.G.) 15:23,62; 5. Nina Baldișeva (U.R.S.S.) 15:29,02; 6. Galina Kulakova (U.R.S.S.) 15:29,58;

15 km : 1. THOMAS WASSBERG (Suedia) 41:57,63; 2. Juha Mieto (Finlanda) 41:57,64; 3. Ove Aunli (Norvegia) 42:28,62; 4. Nikolai Zimiatov (U.R.S.S.) 42:32,99; 5. Evgheni Beliaev (U.R.S.S.) 42:46,02; 6. Jozsef Luszczek (Polonia) 42:59,03;

Sărituri (70 m) : 1. ANTON INNAUER (Austria) 266,3 p; 2. Manfred Deckert (R.D.G.) și Hirokazu Yagi (Japonia) 249,2 p; 4. Masahiro Akimoto (Japonia) 248,5; 5. Pertti Kokkonen (Finlanda) 247,6 p; 6. Hubert Neuper (Austria) 245,5 p;

10 km (f) : 1. BARBARA PETZOLD (R.D.G.) 30:31,54; 2. Hilka Riihivuori (Finlanda) 30:35,05; 3. Helena Takalo (Finlanda) 30:45,25; 4. Raisa Smetanina (U.R.S.S.) 30:54,48; 5. Galina Kulakova (U.R.S.S.) 30:58,46; 6. Nina Baldișeva (U.R.S.S.) 31:22,93;

Combinată nordică : 1. ULRICH WEHLING (R.D.G.) 432,200 p; 2. Jouko Karjalainen (Finlanda) 429,500 p; 3. Konrad Winkler (R.D.G.) 425,320 p; 4. Tom Sandberg (Norvegia) 418,465 p; 5. Uwe Dotzauer (R.D.G.) 418,415 p; 6. Karl Lustenberger (Elveția) 412,210 p;

4X10 km : 1. U.R.S.S. (VASILI ROȘCEV, NICOLAI BAIUKOV, EVGHENI BELIAEV, NICOLAI ZIMIA TOV) 1h.57:03,46; 2. Norvegia (Lars Erik Eriksen, Per Knut Aaland, Ove Aunli, Oddvar Braa) 1h.58:45,77; 3. Finlanda (Harry Kirvesniemi, Pertti Teurajärvi, Matti Pitkänen, Juha Mieto) 2h.00:00,18; 4. R. F. Germania (Peter Zipfel, Müller, Notz, Jochen Behle) 2h.00:22,74; 5. Suedia (Sven Ake Lundbäck, Thomas Eriksson, Benny Kohlberg, Thomas Wassberg) 2h.00:42,71; 6. Italia (De Zolt, Carrara, Capitanio, Venzetta) 2h.01:09,93;

4X5 km (f) : 1. R. D. GERMANĂ (MARLIES ROSTOCK, CAROLA ANDING, VERONIKA HESSE, BARBARA PETZOLD) 1h.02:11,10; 2. U.R.S.S. (Nina Baldișeva, Nina Roșceva, Galina Kulakova, Raisa Smetanina) 1h.03:18,30; 3. Norvegia (Britt Pettersen, Anette Boe, Marit Myrmael, Berit Aunli) 1h.04:13,50; 4. Cehoslovacia (Kveta Jeriova, Peleckova, Svobodova, Paulu) 1h.04:31,39; 5. Finlanda (Auromaa, Hämäläinen, Helena Takalo, Hilka Riihivuori) 1h.04:41,28; 6. Suedia (Lena Carlsson—Lundbäck, Lambreg, Marie Johansson, Eva Olsson) 1h.05:16,32;

50 km : 1. NIKOLAI ZIMIATOV (U.R.S.S.) 2h.27:24,60; 2. Juha Mieto (Finlanda) 2h.30:20,52; 3. Aleksandr Zavialov (U.R.S.S.) 2h.30:51,52; 4. Lars Erik Eriksen (Norvegia) 2h.30:53,03; 5. Serghei Saveliiev (U.R.S.S.) 2h.31:15,82; 6. Evgheni Beliaev (U.R.S.S.) 2h.31:21,19;

Sărituri (90 m) : 1. JOUKO TÖRMÄNEN (Finlanda) 271 p; 2. Hubert Neuper (Austria) 262,4 p; 3. Jari Puikkonen (Finlanda) 248,5 p; 4. Anton Innauer (Austria) 245,7 p; 5. Armin Kogler (Austria) 245,6 p; 6. Roger Ruud (Norvegia) 243,0 p.

REZULTATELE SPORTIVILOR ROMÂNI LA J. O. DE LA LAKE PLACID

HOCHEI

România pe locul 4 în grupă, respectiv 7-8 în clasamentul general (la egalitate cu Polonia, clasată pe locul 4 în cealaltă grupă).

Rezultate : 6-4 cu R.F.G., 0-8 cu Suedia, 2-7 cu S.U.A., 2-7 cu Cehoslovacia, 3-3 cu Norvegia) Au jucat : Huțan, Netedu, E. Antal, S. Gall, Moșan, Justinian, Popescu, Berdilă, I. Antal, Costea Tureanu, Axinte, B. Naghi, Solyom, Z. Naghi, Nistor, Olenici, Căzacu, Pisăru, Hălăucă.

BOB

Proba de 2 persoane :

România I (Panaitescu, Lixandru) locul 11; România II (Iancu, Obreja) locul 18 (total concurenți 20)

Proba de 4 persoane :

România I (Panaitescu, Cristudor, Mitrofan, Lixandru) locul 8, România II (Iancu, Duminicel, Francu, Obreja) locul 14 (total 17 concurenți)

SANIE

Simplu fete :

Locul 20 (Elena Stan) și 21 (Maria Maioru) din 26 concurente

Dublu băieți :

Locul 15 (Apostol, Picioarea) din 19 concurenți

PATINAJ VITEZĂ BĂIEȚI

Proba de 500 m. :

Locul 27 Vasile Coroș, locul 30 Dezideriu Jenei, din 37 de concurenți

Proba de 1 000 m. :

Locul 31 V. Coroș și 33 D. Jenei din 41 concurenți

La 1 500 m n-am participat

Proba de 5 000 m :

Andrei Erdelyi locul 22 din 29 concurenți

Proba de 10 000 m :

A. Erdelyi, locul 20 din 25 concurenți

Avanpremieră OLIMPICĂ

SPARTACHIADA '79 O REUȘITĂ REPETIȚIE

Pentru numeroși moscoviți — dar și pentru străinii care au trecut acum un an, în miez de vară, prin capitala sovietică — ambianța olimpică nu va fi chiar o impresie inedită. Ei vor fi întâlnit, vrînd-nevrînd, semnele atît de izbitoare ale sărbătorii în devenire, simbolurile și indiciile vestitoare ale pregătirilor pentru marea fiestă a Olimpiadei. Noi înșine am făcut această experiență în luna lui Cuptor a anului 1979, cu senzația netă că participăm la o repetiție generală.

Dacă n-ar fi fost decît prezența celor 841 ziaristi din 44 de țări de pe 5 continente (adăugați sumei sportivilor: 8 000 sovietici + 2 000 străini) și încă ar fi trebuit, dincolo de dimensiunile aritmetice,

să considerăm cea de a 7-a ediție a Spartachiadei popoarelor din U.R.S.S. drept o competiție ieșită din comun. Timp de două săptămîni, la mijlocul verii trecute, am trăit, pe malurile Moscovei, atmosfera olimpică, „aceea care cu siguranță va apărea aici — amplificată — și peste un an”. Așa scriam atunci și, iată, sorocul aceluia an e atît de aproape încît rememorarea clipelor petrecute se justifică...

Pe aeroportul internațional Șeremetiev, avioanele companiei Aeroflot purtau de pe atunci pe pîntece inscripția „Official olympic carrier”, adică „Transportor olimpic oficial”, obișnuind pe călători și turiști cu o nomenclatură ce a devenit repede familiară. Simptom olimpic.

Înainte încă de a ajunge la vreo bază sportivă, o puteai întîlni, în dreptul hotelului „Ukraina”, pe excentrica Susan Chafee, fostă campioană americană de schi, acum urcată pe patine cu roțile, traversînd dezinvolt podul de unde începe bulevardul Kutuzov, pentru necesitățile publicitare ale unei companii transoceanice de televiziune. Avans olimpic.

Întregerile Spartachiadei sovietice s-au disputat pe numeroase stadioane, în variate săli, bazine, poligoane, care împînzesc Moscova. Dar arhitectii localnici sînt mîndri în primul rînd de principalele 7 mari centre sportive care vor fi cele mai frecventate în timpul Olimpiadei: imensul complex Lujniki de la poalele colinei străjuită de universitatea Lomonosov; marele complex „Olimpiiski” de pe bulevardul Mira (cu piscină și sală pentru 35—40.000 de spectatori); complexul

Ț.S.K.A. de pe bulevardul Leningrad; pista de apă de la Krîlatskoe; Satul olimpic din sud-vestul capitalei sovietice; sălile de la Sokolniki-Izmailov; parcul sportiv Bîtsa. Majoritatea sînt desigur în funcțiune, la unele abia se usucă mortarul. Ajun olimpic.

Sportivii sovietici și-au desemnat cu acea ocazie campionii, avînd nume nu lipsite de faimă: Svetlana Ilinici (atletism), Natalia Sapoșnikova (gimnastică), Olga Kolciunova (înot), Serghei Novikov (judo), Valeri Sari (haltere), Viktor Rîbakov (box) etc. Dar fuseseră acolo și o seamă de sportivi străini, veniți să cunoască, un ceas mai devreme, ambianța olimpică, să se obișnuiască cu locurile și aparatura de concurs, poate chiar să-și vadă adversarii potențiali de mîine. Foarte reușit a fost acest test pre-olimpic pentru canotoarele noastre Sanda Toma, Olga Homeghi și Valeria Răcilă-Roșca — suverane pe apele splendidului canal de la Krîlatskoe, unde au luat un „aconto” pe care nădăjdum să-l poată rotunji la suprafața întregă a medaliei olimpice; pentru atleta Natalia Mărășescu, care pe pista de rekortan a marelui stadion „V.I. Lenin” a pus în discuție ierarhia fondistelor lumii; pentru înotătoarea Carmen Bunaciu care — secundată în apele piscinei deschise de la Lujniki de către Irinel Pănulescu și Mariana Paraschiv — a arătat o superioritate semnificativă, cel puțin pentru zona europeană, în rîndurile specializatorilor stilului „spate”. Dar, fără îndoială, la fel de benefic va fi fost testul pre-olimpic și pentru boxerul cubanez Jesus Sollet, pentru judokanul japonez Iasuhiko

Moriwaki, pentru alergătorul american Henry Marsh, pentru luptătorul cehoslovac Vitezslav Maha, pentru aruncătoarea de greutate Ilona Slupianek din R.D. Germană sau pentru fondistul etiopian Miruts Yifter. Asemenea nume se pot uneori foarte ușor înscrie în categoria numită pronosticuri olimpice...

Iată și exemple pentru valoarea unora dintre concursurile Spartachiadei cu caracter internațional, chiar dacă condițiile de atunci nu se vor putea repeta identic la Olimpiadă: un medaliat al campionatelor europene de haltere nu se clasează aici decât al 16-lea, după 15 concurenți sovietici; la lupte greco-romane, dintre participanții străini (din 18 țări) doar trei (un japonez, un cehoslovac și un român) obțin medaliile! Acesta din urmă este Vasile Andrei (cat. 100 kg) care a confirmat atunci, din nou, importanța concentrării pentru un țel suprem: învins alte două dăți de sportivul ungar Antal Bodo, el se mobilizează exemplar, luptă cu curaj, punând în valoare progresele înregistrate în ultimul timp, și obține nu numai o strălucită revanșă, ci și o medalie de bronz. Să fie într-un ceas bun! **Auguri olimpici.** Spartachiada a oferit și al-

te mostre olimpice. În sala muzeală a vechiului „Manej” din vecinătatea Kremlinului, prefațind o vastă expoziție consacrată sportului în arta plastică, am zărit cu plăcere — printre laureatele concursului de afișe sportive — lucrarea

graficianului român Nicolae Popescu (distinsă cu premiul III). Precum la concertele ocazionale „Ștafa orașelor olimpice”, din sala „Rossia”, după recital, cântăreața Edit Pieha ne-a mărturisit cu câtă plăcere își amintește de întâi-

La Moscova, Natalia Mărășescu a pus în discuție ierarhia fondistelor lumii

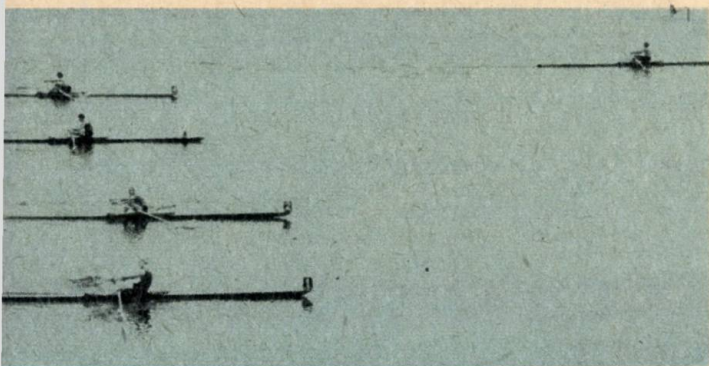

Proba de „obstacole” a fost, ca întotdeauna, foarte spectaculoasă

nirile cu melomanii români la București și Brașov.
Avanpremiere olimpice.

Cînd în zilele Spartchiadei agențiile de presă anunțau lansarea satelitului artificial de telecomunicații „Molnia-1”, destinat emisiunilor televizate spre puncte situate în regiuni ale Nordului extrem, Asiei Centrale și Extremului Orient, am înțeles mai bine geografia universală a Jocurilor Olimpice care im-

Pe apele canalului Krilatskoe, Sanda Toma (și colegile sale) — „aconto” pentru întrecerea olimpică. Iată-o pe admirabila noastră sportivă, în două ipostase pe care le-am dori repetate și în iulie 1980 : conducînd cursa în stil de mare campioană — una, două bărci avans ! și, respectiv, în timpul festivității de premiere

placă mijloace tehnice tot mai moderne. Constructorii obiectivelor olimpice din capitala sovietică susțin că toate instalațiile au viitorul asigurat: cele 18 blocuri din Satul olimpic, de pildă, vor constitui, după Jocuri, un nou cartier rezidențial al Moscovei.
Futurologie olimpică.

Cu prilejul ceremoniei de închidere, ne amintim că pe tabloul electronic al stadionului central de la Lujniki au apărut cuvintele „Spartchiada s-a încheiat, bun venit Olimpiadei!”, urare întregită de imaginea mascotei Jocurilor Olimpice de vară de la Moscova 1980, păpușa atît de familiară astăzi iubitorilor de sport, ursulețul Mișka. **Prolog olimpic.**

Victor BÂNCIULESCU

Repetiția preolimpică s-a făcut și în cazul „sportului-rege”, fotbalul. Iar meciurile apropiatului turneu final, care vor avea loc la Moscova, Leningrad, Kiev și Minsk, se anunță veritabile puncte de atracție ale J.O. Nici nu s-ar putea altfel vizavi de cel mai popular sport din lume...

Succes deplin sportivilor noștri la Jocurile Olimpice de la Moscova!

general lt. MARIN DRAGNEA
prim-vicepreședinte al C.N.E.F.S.,
președintele Comitetului Olimpic Român

Ne mai despart doar câteva zile de debutul celei de a XXII-a ediții de vară a Jocurilor Olimpice. La 19 iulie, la Moscova, pe stadionul „V.I. Lenin”, se va desfășura solemnitatea de inaugurare. Mii de sportivi de pe toate continentele lumii vor fi prezenți pentru a participa la cel mai important și spectaculos eveniment sportiv mondial, așteptat cu nerăbdare la fiecare patru ani.

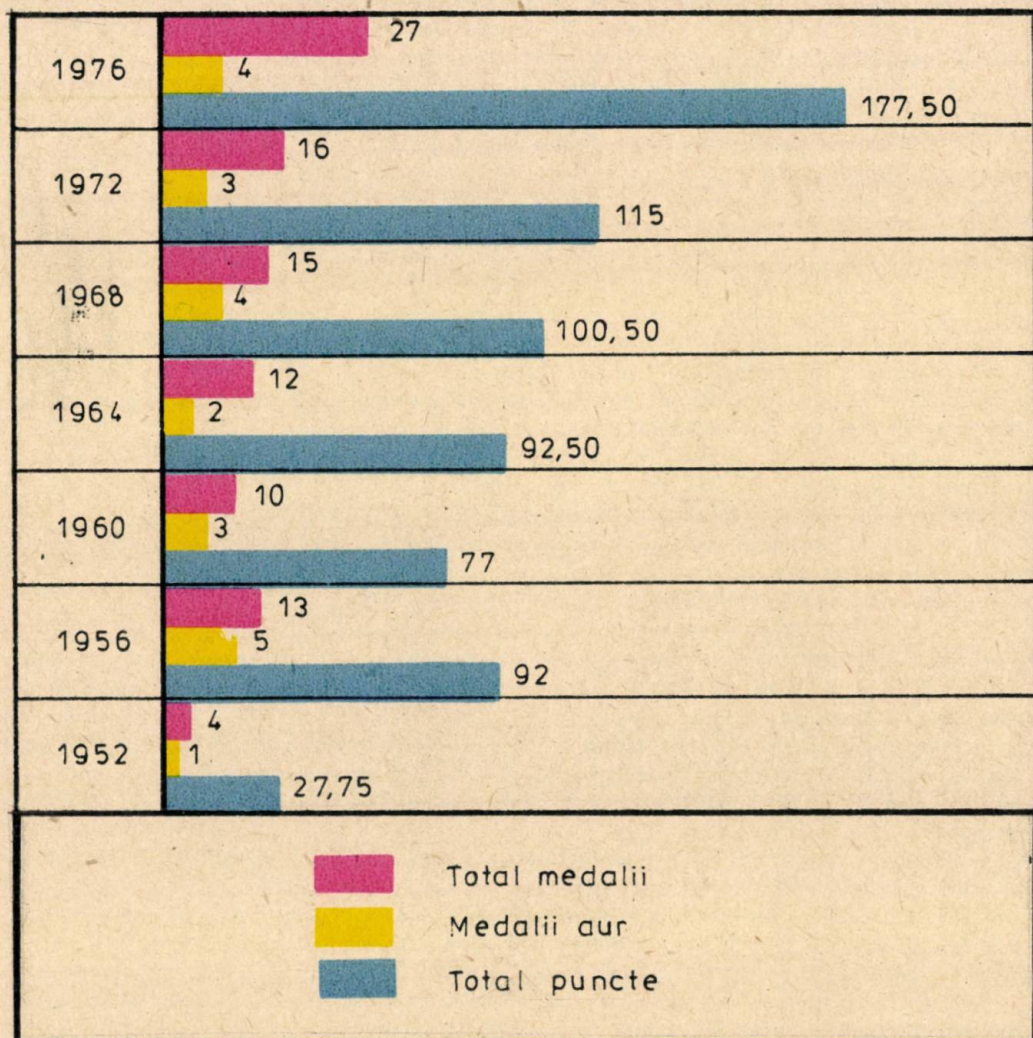
În cei aproape 36 de ani de la victoria revoluției de eliberare națională antifascistă și antiimperialistă în țara noastră, la 23 August 1944, sportul românesc a cunoscut, alături de toate celelalte domenii de activitate, o puternică dezvoltare și afirmare. Datorită îndrumării, grijii și sprijinului permanent acordat de Partidul Comunist Român, din primii ani ai construcției României noi, mișcarea sportivă a luat an de an un mare avânt. Dacă la începutul anului 1945 existau în România numai 520 grupări sportive cu câteva mii de membri, în prezent sînt înregistrate peste 10 000 de asociații sportive, 120 cluburi sportive, peste 200 cluburi școlare, încadrate cu circa 15 000 profesori de educație fizică și antrenori, mii și mii de instructori voluntari, pe ramuri de sport. În anul 1979 circa 8 000 000 de tineri și vîrstnici au luat parte la competițiile sportive de masă.

Cu numai două medalii olimpice obținute în perioada antebelică (1924—1940) sportivii români au acumulat după Eliberare, 98 de medalii olimpice (1952—1976), inclusiv medalia de bronz de la Jocurile olimpice de iarnă din anul 1968. De asemenea, după 23 August 1944, ei au cucerit, pînă la sfîrșitul anului 1979, 332 de medalii la campionatele mondiale și 478 la campionatele europene, în comparație cu numai 8 medalii la campionatele mondiale și 8 la cele europene înainte de 1944.

Cele mai strălucite succese le-au obținut sportivii români în ultimii 15 ani (1965—1980), în această perioadă istorică, cea mai fertilă din viața poporului nostru, de cînd la cîrma țării se află cel mai iubit fiu al patriei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România. Jocurile Olimpice din anul 1976 de la Montreal, au constituit cel mai mare succes din istoria sportului românesc. Cele 27 de medalii cucerite au adus României poziția a 5-a în lume în clasamentul general neoficial olimpic pe medalii și puncte. Acest succes deosebit a produs o satisfacție generală. În 1976, la Palatul Sporturilor și Culturii din București, medaliații olimpici, în frunte cu Nadia Comăneci, triplă campioană olimpică, revelația Olimpiadei de la Montreal, au primit înalte ordine și distincții înmîinate personal de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Purtăm și astăzi în sufletele noastre emoția, caldă recunoștință și profundele sentimente de nespūsă bucurie pe care le-am încercat în acea zi memorabilă de 19 august cînd, la cea mai mare sār-

BILANȚ OLIMPIC ROMÂNESC

bătoare din întreaga istorie a sportului românesc, tovarășul Nicolae Ceaușescu rostea o vibrantă și mobilizatoare cuvântare. În aprecierile și îndemnul secretarului general al partidului, sportivii și antrenorii, întregul activ al mișcării sportive au primit cea mai înaltă prețuire a muncii și strădaniilor depuse pentru ca România socialistă să se situeze în rândul celor mai puternice națiuni în ierarhia olimpică și, totodată, cea mai clară orientare a drumului pe care trebuiau să-l parcurgă, în continuare, pentru sporirea continuă a gloriei olimpice a României socialiste.

Expresie a grijii părintești pe care partidul o poartă mișcării sportive, rolului și locului tot mai importante pe care i le conferă în marea operă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, Programul privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980 și pregătirea sportivilor români în vederea participării la Jocurile Olimpice din 1980, aprobat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., în noiembrie 1976, a stabilit obiective precise, direcții practice de acțiune pentru ca la J.O. de la Moscova, România să se prezinte cu un potențial sportiv valoros și să obțină cât mai multe poziții fruntașe în ierarhia olimpică.

Au trecut de atunci aproape 4 ani! Puternic mobilizați de sarcinile de răspundere ce le-au fost încredințate, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, Comitetul Olimpic Român, organizațiile cu atribuții în mișcarea sportivă, federațiile și cluburile sportive au acordat o atenție deosebită, prioritară, organizării și desfășurării în cele mai bune condiții, pe bază de norme științific fundamentate, a întregului proces de pregătire a sportivilor fruntași cu posibilități de a obține titularizarea în delegația olimpică a țării noastre pentru Jocurile Olimpice de la Moscova. Au fost aplicate cu fermitate măsuri pentru sprijinirea și dezvoltarea ramurilor sportive individuale cu mare pondere în programul J.O., pentru consolidarea pozițiilor de vîrf cucerite la gimnastică, lupte, caiac-canoe ș.a., inițierea unor acțiuni speciale de largă selecție a celor mai valoroase și mai talentate elemente tinere din canotaj, caiac-canoe, atletism, pentru lichidarea rămîinerii în urmă la unele discipline, printre care haltere, judo, tir cu arcul etc.

Marile competiții internaționale, campionatele mondiale și europene desfășurate în acest interval au îmbogățit considerabil colecția de titluri și medalii a sportivilor români, dovedind că aceștia, împreună cu antrenorii lor, cu alți specialiști, și-au sporit tot mai mult eforturile pentru perfecționarea pregătirilor, pentru creșterea continuă a nivelului performanțelor, răspunzînd astfel cerințelor de creștere a potențialului olimpic al sportului românesc.

Pe drumul de la Montreal '76 spre Moscova '80 sportivii români au continuat să înregistreze performanțe de prestigiu la nivel mondial și european. În anii 1977 și 1978 ei s-au situat pe locul al cincilea în lume în clasamentul neoficial al medaliilor cucerite la campionatele mondiale, iar în 1979, pe locul al cincilea în clasamentul medaliilor europene. Există toate premisele ca la Jocurile Olimpice de la Moscova, sportivii români să cucerească un număr mai mare de medalii și să obțină un punctaj superior față de ediția anterioară, de la Montreal 1976.

La Olimpiada '80 România socialistă va fi reprezentată de o delegație numeroasă — cea mai numeroasă din istoria tuturor participărilor olimpice românești. Cei peste 250 de olimpici români vor lua startul în marea majoritate a competițiilor și probelor care se vor disputa la Moscova. Aceasta înseamnă, desigur, o ridicată valoare de ansamblu, creșterea performanțelor într-un număr mai mare de discipline, faptul că, după strălucite succese obținute la gimnastică, lupte, caiac-canoe, atletism, scrimă sau tir, există posibilități reale ca sportivii români să se impună și în alte sporturi, cum ar fi, în primul rînd, handbal, încă fără „aur” olimpic, canotaj feminin, box, natație, volei, judo.

Componentii loturilor noastre reprezentative, sportivi încununați cu laurii olimpici la edițiile anterioare sau debutanți, tineri care în ultimii 2—3 ani s-au afirmat puternic în elita sportivă mondială sau europeană, doresc din toată inima să dovedească cu prilejul Jocurilor Olimpice de la Moscova talentul, pregătirea lor superioară, fierbintele patriotisme de care sînt animați, puterea de luptă și de dăruire exemplară de care sînt capabili pentru reprezentarea cît mai prestigioasă a sportului românesc.

Cu aceste gînduri și sentimente, cu marea ambiție de a depăși bilanțul-record realizat în 1976 la Montreal, sportivii români se prezintă acum la noul start olimpic. Ei sînt animați de dorința de a înregistra mari victorii și de a contribui, așa cum au făcut-o întotdeauna, la dezvoltarea și întărirea legăturilor de prietenie dintre sportivii tuturor țărilor lumii, în spiritul olimpic, al fair-play-ului, al umanismului și al păcii.

Îi înconjurăm pe toți olimpicii noștri cu dragoste și prețuire, cu urarea fierbinte de a-i vedea pe podium, cu medalii cît mai multe, cu mîndria de a privi tricolorul românesc ridicîndu-se de multe ori pe catarguri, cu bucuria de a auzi acordurile emoționante ale Imnului nostru scump „Trei culori”.

Succes deplin sportivilor noștri la Jocurile Olimpice de la Moscova !

DE LA MONTREAL LA... CIUDAD DE MEXICO!

Clasamentul – neoficial – după numărul total de medalii

	1976	1972	1968
U.R.S.S.	125 (1)	99 (1)	91 (2)
S.U.A.	94 (2)	94 (2)	106 (1)
R.D. Germană	90 (3)	66 (3)	25 (6)
R.F. Germania	39 (4)	40 (4)	26 (4)
ROMÂNIA	27 (5)	16 (13)	15 (11)
Polonia	26 (6)	21 (7)	18 (7)
Japonia	25 (7)	29 (6)	25 (5)
Bulgaria	22 (8)	21 (8)	9 (16)
Ungaria	22 (9)	35 (5)	32 (3)
Cuba	13 (10)	8 (17)	4 (25)
Marea Britanie	13 (11)	18 (10)	13 (13)
Italia	13 (12)	18 (9)	16 (9)
Canada	11 (13)	5 (22)	5 (21)
Franța	9 (14)	13 (14)	15 (10)
Iugoslavia	8 (15)	5 (20)	8 (17)

La Montreal au obținut medalii sportivi din 41 de țări, la München, din 47 de țări, iar la Mexico, din 44 de țări (în parantează locurile obținute).

Clasamentul – neoficial – după numărul de puncte

	1976	1972	1968
U.R.S.S.	792,5 (1)	667 (1)	592,5 (2)
R.D. Germană	641 (2)	475,5 (3)	238 (3)
S.U.A.	606 (3)	638 (2)	708,5 (1)
R.F. Germania	279 (4)	302,5 (4)	184 (6)
Polonia	183,5 (5)	158 (7)	125 (8)
ROMÂNIA	177,5 (6)	115 (12)	100,5 (13)
Japonia	170 (7)	213 (6)	190 (5)
Bulgaria	156,5 (8)	143 (8)	66 (15)
Ungaria	155,5 (9)	220 (5)	194 (4)
Canada	107 (10)	40 (21)	54 (17)
Italia	101,5 (11)	116 (11)	102,5 (12)
Marea Britanie	91 (12)	122,5 (10)	107 (10)
Cuba	90 (13)	51 (18)	25 (25)
Cehoslovacia	77 (14)	73 (15)	103,5 (11)
Franța	67,75 (15)	81,5 (14)	122 (9)

La Montreal au obținut puncte sportivi din 49 de țări, la München și la Mexico, din 52 de țări (în paranteză locurile obținute)

BILANT OLIMPIC ROMÂNESC

99 de medalii la J.O. de vară pentru sportivii români

	Aur	Argint	Bronz	Total
1924 — Paris	—	—	1	1
1928 — Amsterdam	—	—	—	0
1936 — Berlin	—	1	—	1
1952 — Helsinki	1 (23)	1	2	4 (23)
1956 — Melbourne	5 (9)	3	5	13 (12)
1960 — Roma	3 (11)	1	6	10 (10)
1964 — Tokio	2 (14)	4	6	12 (12)
1968 — Mexico	4 (12)	6	5	15 (11)
1972 — München	3 (13)	6	7	16 (13)
1976 — Montreal	4 (9)	9	14	27 (5)
	22	31	46	99

În paranteză, locurile ocupate în clasamentele generale — neoficiale după medalii de aur și după total medalii.

Cele 695,25 puncte ale sportivilor noștri

	I	II	III	IV	V	VI	Total
1924	—	—	1	—	—	—	4
1928	—	—	—	—	—	—	0
1936	—	1	—	—	2	—	9
1952	1	1	2	—	3	5	27,75 (23)
1956	5	3	5	3	5	4	92 (12)
1960	3	1	6	1	9	9	77 (10)
1964	2	4	6	4	9	5	92,50 (12)
1968	4	6	5	5	3	2	100,50 (13)
1972	3	6	7	4	8	8	115 (12)
1976	4	9	14	10	8	6	177,50 (6)
	22	31	46	27	47	39	695,25

În paranteză, locul ocupat de țara noastră în clasamentul general — neoficial — pe puncte.

1924
1976

SPORTIVII ROMÂNI LA JOCURILE OLIMPICE DE VARĂ

Membră a comunității olimpice din 1914, România a participat la Jocurile Olimpice numai după 10 ani, adică de la ediția de la Paris, din 1924. Din 1952, de la Jocurile disputate la Helsinki, tricolorul românesc a fluturat alături de celelalte drapele din marea familie olimpică la toate edițiile de vară.

Iată, în continuare, o scurtă trecere în revistă a prezențelor românești la cele 10 ediții ale Jocurilor Olimpice de vară, jocurile de la Moscova fiind al 11-lea start olimpic al sportivilor români.

PARIS — 1924

● 35 de sportivi români iau parte la concursurile de rugby, tir, tenis și fotbal ● Plecarea s-a făcut după interminabile intervenții și repetate amânări, cu contribuția bănească a cluburilor sau a sportivilor înșiși. ● Plini de entuziasm, dar cu o pregătire insuficientă și după o călătorie oboșitoare cu tren de persoane clasa a III-a, rugbystii au fost învinși și de formația Franței, și de aceea a S.U.A. Participând numai trei reprezentative, echipa noastră a primit medalia de bronz — prima medalie olimpică cucerită de sportivii din România ● Cei cinci trăgători au realizat și ei performanțe slabe ● În turneul de tenis, concuren-

Diploma primită cu 56 de ani în urmă de Ing. Paul Vidrașcu, unul dintre componenții echipei de rugby a României, medaliată cu bronz la J.O. de la Paris.

tul Gheorghe Lupu a obținut calificarea în turul secund după victoria în fața mexicanului Declanto ● Participarea la Jocurile Olimpice din capitala Franței a avut darul de a înscrie România pe tabelul de onoare al țărilor care au dobândit puncte și, în primul rînd, medalii olimpice.

Medaliile cucerite de sportivii români:

BRONZ ● *Echipa națională de rugby* (Dumitru Armășel, Gheorghe Benția, Teodor Florian, Ion Gârleșteanu, Teodor Marian, Nicolae Mărășescu, Sorin Mihăilescu, Paul Nedelcovici, Iosif Nemeș, Gheorghe Sfetcu, Mircea Sfetcu, Soare Sterian, Anastasie Tănăsescu Mihai Vardala, Paul Vidrașcu, Dumitru Volvoreanu).

AMSTERDAM — 1928

● 22 de sportivi români (printre care și două femei) iau parte la întrecerile de atletism și scrimă ● În loc ca participarea din 1924 și rezultatele sale înregistrate

Afișul J.O. de la Amsterdam — 1928.

Floretistul Mihail Savu.

atunci să constituie un stimulent pentru pregătirea sportivilor români la viitoarele întreceri, și de această dată domnește o stare generală de confuzie, antrenamentele — câte se fac! — sînt dominate de diletantism ● Ca de obicei, guvernul promite ajutor, dar rămîn doar promisiunile, oficialitățile sportive apelînd ca și în trecut la listele de subscripție ● Sosiți la Am-

sterdam în ajunul începerii competiției, sportivii noștri au fost eliminați în serii și calificări ● Dintre scrimeri, floretistul *Mihail Savu* s-a evidențiat prin cîștigarea seriei a 8-a, din care făcea parte și francezul Roger Ducret (medaliatul cu aur, în urmă cu 4 ani, la Paris). ● Participarea noastră este importantă prin faptul că pentru prima dată au concurat la Jocurile Olimpice și sportive din România, ambele la atletism: *Irina Orendi* (săritura în înălțime) și *Berta Jikeli* (aruncarea discului) ● Cu prilejul acestor

Capitanul Henri Rang și calul său Delfis.

întreceri țările balcanice participante iau în discuție crearea unei „Olimpiade” regionale: așa s-au născut Jocurile Balcanice de mai tîrziu — unicul rezultat cu adevărat pozitiv al Jocurilor de la Amsterdam, singurele de la care sportivii români s-au înapoiat fără nici o medalie.

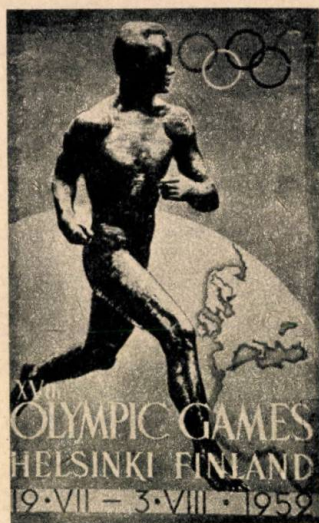
BERLIN — 1936

● Participă 52 de sportivi (printre care, din nou și două femei) ● Aria prezențelor noastre se lărgeste: atletismului și scrimii li se adaugă *călăria*, *handbalul*, *luptele greco-romane*, *gimnastica*, *tirul*, *boxul* ● De data asta oficialitățile au sprijinit nu numai deplasarea unei numeroase delegații sportive, ci și a unor grupuri de

Iosif Tözser

elevi, studenți, dansatori, coriști etc., totalizînd peste 100 de persoane. ● În proba individuală a „Marelui premiu al națiunilor” a fost nevoie de o întrecere suplimentară pentru desemnarea campionului olimpic dintre doi concurenți aflați la egalitate: românul *Henri Rang* și germanul *Kurt Hasse*. Parcurgînd noul traseu fără a-l fi cunoscut în prealabil (spre deosebire de călărețul german), Rang obține un timp mai slab cu 6 secunde decît Hasse, se mulțumește cu locul al II-lea și, deci, cu *medalia de argint*. La „Marele premiu al națiunilor” pe echipe, formația României, avînd numai 37 puncte penalizare, mai puțin decît prima clasată (Germania — 44 p) a fost descalificată. De ce? Unul dintre călăreți, pe parcursul său, a doborât un tchet la un obstacol, nu a așteptat reconstituirea definitivă a obstacolului și a continuat, insufletit și nestăpinit, plătînd elanul cu eliminarea ● La lupte greco-romane am fost foarte aproape de a realiza un rezultat bun la prima apariție în arena olimpică. Sportivii români au obținut mai multe victorii și un meritos loc 5, revenit lui *Iosif Tözser*. Ca o „recompensă” pentru modul demn de laudă cum a reprezentat țara, Tözser, muncitor zugrav la Oradea, a aflat la înapoierea în pa-

Afișul J.O. de la Helsinki — 1952.

cest fel obținută de țara noastră. Ea dovedește că, bine pregătiți, sportivii români ar fi putut lupta de la egal cu oricare dintre vedetele vremii pentru medalii olimpice ● La sfârșitul verii anului 1936, cotidianul bucureștean „Gazeta Sporturilor” scria: „Cu pregătirea pe care au avut-o, cu «sprijinul» pe care statul nu a înțeles să-l acorde, nici nu e de mirare că expediția noastră nu se întoarce de la Berlin cu prea multe succese. Jocurile Olimpice devin din ce în ce mai pretențioase, și, pentru a fi în ritmul lor, trebuie să se întronizeze în România o altă concepție asupra sportului”. Aceasta se va petrece după

Canoistul Leon Rotman, de două ori pe treapta cea mai de sus a podiumului la J.O. de la Melbourne.

	PAYS, COUNTRY	REP. POP. ROUMAINE
	NOM DE FAMILLE, SURNAME	SARBU IOSIF
	PRENOM, GIVEN NAME	IOSIF
	NEC. LL. DATE OF BIRTH	21.IX.1925
	NEC. LL. PLACE OF BIRTH	Sibot, Huned., Roumanie
	ADRESSE, ADDRESS	V. Lascăr 100
	ADRESSE, ADDRESS	Bucarest
	PROFESSION	Employé
	NATIONALITE, NATIONALITY	Roumaine
	LE COMITE OLYMPIQUE NATIONAL DE REP. POP. ROUMAINE (President: <i>Iosif Sirbu</i>) (Vice-President: <i>Ion Gheorghe</i>) (Secretary General: <i>Ion Gheorghe</i>) (President: <i>Iosif Sirbu</i>) (Vice-President: <i>Ion Gheorghe</i>) (Secretary General: <i>Ion Gheorghe</i>)	
QUALITE, POSITION	Compétiteur	
XV OLYMPIADE HELSINKI 1952 COMITE ORGANISATEUR	XV OLYMPIADE HELSINKI 1952 ORGANISING COMMITTEE <i>A. J. H. H. H.</i> SECRETARY GENERAL	

Legitimația lui Iosif Sirbu de participant la J.O. de la Helsinki.

Boxerul Gheorghe Fiat.

trie că... a fost concediat de patron! ● Importantă pentru noi rămîne medalia de argint cucerită de *Henri Rang* (pe calul Delfis), prima medalie olimpică de a-

Eliberarea patriei noastre la 23 August 1944.

Medaliile cucerite de sportivii români:

ARGINT ● *Henri Rang* (călărie, individual, „Marele premiu al națiunilor”).

HELSINKI — 1952

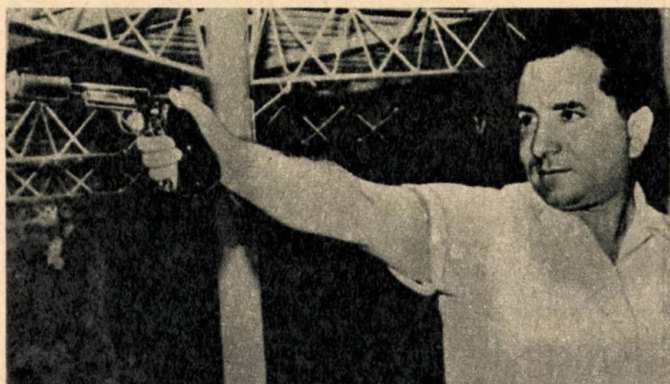
● 72 de sportivi români și 11 sportive vor lua parte la întrecerile olimpice din capitala Finlandei, cea mai numeroasă delegație românească la Jocurile organizate pînă atunci. Dar nu numai cea mai numeroasă, ci și prima care s-a bucurat de

bune condiții de pregătire

● Competiția de la Helsinki este importantă pentru sportul românesc în primul rînd pentru că acolo a fost cucerită prima noastră medalie olimpică de aur: în ziua de 29 iulie 1952, *Iosif Sirbu* cucerește titlul la tir în proba de armă liberă, calibru redus, 40 de focuri, poziția culcat, cucerind aceluși „nec plus ultra”: 400 de puncte din 400 posibile, învingîndu-l pe egalul său, *Boris Andreev* (U.R.S.S.) la numărul de „muște” (33 — 28). În aceea după-amiază, pe poligonul de la Malmi s-a ridicat pentru prima dată tricolorul românesc pe catargul olimpic cel mai înalt, și a răsunat, tot pentru prima oară, Imnul de stat al României în cadrul unei ceremonii de premiere olimpică ● Încă o medalie la tir, una de bronz, a fost obținută de arhitectul *Gheorghe Lichiardopol* la proba de pistol viteză ● Foarte bine s-au comportat și boxerii: *Vasile Tiță* (cat. 75 kg) cucerește medalia de argint ajungînd în finală, unde pierde în fața viitorului campion mondial profesionist la toate categoriile, *Floyd Patterson*. ● Dintre atleții români se evidențiază mai ales *Lia Manoliu* (aruncarea discului) și *Ioan Söter* (să-

Simion Ismailciuc și Alexe Dumitru, un imbatabil cuplu de canoști.

Ștefan Petrescu s-a înapoiat de la Melbourne cu medalia de aur la pistol viteză.

ritura în înălțime), ambii clasându-se pe locul 6 în probele lor; la fel și ciclistul *Ion Ioniță*, la 1 000 m cu start de pe loc ● Fotbaliștii, prezenți după 24 de ani în arena olimpică, sînt eliminați după un meci dramatic de echipa Ungariei (1-2), care avea să devină apoi campioană olimpică și care, peste numai doi ani, va disputa finala campionatului mondial din Elveția ● În clasamentul (neoficial) pe baza numărului de medalii, România figurează pe locul 23, din 43 de țări medaliate.

Medaliile cucerite de sportivi români:

AUR ● *Iosif Strbu* (tir, armă liberă calibru redus, 40 de focuri, poziția culcat).

ARGINT ● *Vasile Tiță* (box, categoria 75 kg).

BRONZ ● *Gheorghe Fiat* (box, categoria 60 kg) ● *Gheorghe Lichiardopol* (tir, pistol viteză).

MELBOURNE — 1956

● 39 de sportivi și 12 sportive se vor alinia la întrecerile de la antipozi ● Jocurile de la Melbourne reprezintă una dintre cele mai frumoase pagini de istorie sportivă românească. Beneficiari ai unor condiții mereu îmbunătățite de practicare a sportului, pregătindu-se bine, concurînd cu multă însuflețire, animați de dorința de a obține cît mai multe succese pentru pres-

tigiul patriei lor, sportivii români au cucerit aici un număr de 13 medalii: 5 de aur, 3 de argint și 5 de bronz, cu care România s-a situat pe locul 9 în clasamentul neoficial pe medalii ● Românii au fost o revelație la caiac-canoe. Vechea supremație a canadienilor, cehoslovacilor și americanilor a fost spulberată, trei dintre cele patru medalii decernate la canoe revenind sportivilor noștri: *Leon Rotman* cîștigă ambele probe individuale, iar *Alexe Dumitru* și *Simion Ismailciuc*, fiii ai Deltei, s-au impus în proba de viteză dublu ● Cu deosebit succes au conturat boxerii: 4 spor-

JEUX DE LA XVII OLYMPIADE

ROMA

25.VIII-11.IX

Afișul J.O. de la Roma — 1960.

tivi prezenți — 4 medalii cucerite, *Nicolae Linca* devenind campion olimpic la categoria 67 kg ● La tir, proba de pistol viteză este dominată de doi concurenți români: *Ștefan Petrescu* cucerește medalia de aur, iar *Gheorghe Lichiardopol* — „re-cidivist“! — pe aceea de bronz ● Gimnastele noastre se înapoiază de la Melbourne cu un frumos buchet de performanțe (între care două medalii de bronz, una dintre ele obținută de *Elena Leuştean*). În inimile spectatorilor de la West Melbourne

Taleristul Ion Dumitrescu

Stadium a rămas vie amintirea „exercițiului cu corzi” prezentat de sportivele noastre în proba de ansamblu pe nemuritoarele acorduri ale Rapsodiei române de George Enescu. Entuziasmată, președinta comisiei tehnice a Federației Internaționale de Gimnastică a declarat că: „Româncele au fost cele mai bune; regret că nu au primit medalia de aur”, iar ducele de Edinburg, prezent în sală și fermecat de frumusețea lui, a solicitat ca româncele să repete exercițiul ● La scrimă, Olga Orban (Szabo) a pierdut primul loc la baraj, în fața unei concurente, englezoiața Gillian Sheen, pe care, pînă atunci, în diferitele etape ale

concursului, o întrecuse de trei ori! Căpitanul echipei britanice, C.L. de Beaumont, scria după jocuri în volumul-bilanț al lotului olimpic englez: „Domnișoara Orban se bizuie pe un foarte puternic atac «en marchant» (din mers) ... Ea are, fără îndoială, un mare viitor”. Cuvinte profetice pentru că ea avea să devină campioană a lumii ● Cu cele 13 medalii cucerite și aproape 100 de puncte acumulate, sportivii noștri au instalat România în elita țărilor sportive ale lumii, devansînd numeroase altele, printre care Franța, Belgia, Japonia sau Finlanda.

Medaliile cucerite de sportivii români:

AUR ● Leon Rotman (canoe — 1, 1000 m) ● Leon Rotman (canoe — 1, 10 000 m) ● Alexe Dumitru, Simion Ismailciuc (canoe — 2, 1000 m) ● Nicolae Linca (box, cat. 67 kg) ● Ștefan Petrescu (tir, pistol viteză).

ARGINT ● Gheorghe Negrea (box, cat 81 kg) ● Mircea Dobrescu (box, cat. 51 kg) ● Olga Orban-Szabo (scrimă, floretă, individual).

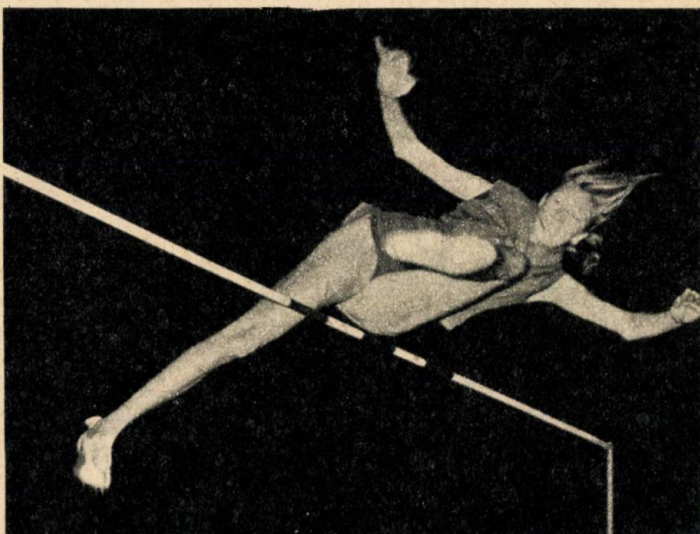
BRONZ ● Constantin Dumitrescu (box, cat 63,5 kg) ● Echipa feminină de gimnastică (Elena Dobrovolschi, Georgeta Hurmuzache, Sonia Iovan, Elena Leuștean, Elena Săcălici, Emilia Vătășoiu) ● Francisc Horvath (lupte greco-romane, cat. 57 kg) ● Gheorghe Lichiardopol (tir, pistol viteză) ● Elena Leuștean (gimnastică, sol).

ROMA — 1960

● Participare bogată la întrecerile din capitala Italiei: 84 de țări, printre care și România, reprezentată de 84 de sportivi și 16 sportive ● „Tricolorii” noștri au obținut o serie de excelente rezultate între care trei titluri olimpice, menținînd ast-

Iolanda Balaș...

...și „foarfeca” sa.

fel țara noastră pe poziția de onoare deja dobândită (locul 10, după numărul de puncte și locul 11 după cel al medaliilor de aur în clasamentele neoficiale ale ediției) ● La atletism, *Iolanda Balaș*, care ratase la Melbourne medalia olimpică, la înălțime, o cucerește acum pe aceea de aur. Rămăsă singură la 1,73 m ea a sărit apoi — adevărat recital — 1,77 m, 1,81 m și 1,85 m, până la un centimetru de recordul mondial din acea vreme ● Alături de Iolanda, atleta *Lia Manoliu*, aflată la a treia participare consecutivă, cucerește medalia de bronz la aruncarea discului ● Să nu-i uităm pe *Dumitru Pîrvulescu* și *Ion Dumitrescu* care cuceresc medalii de aur. Primul la lupte greco-romane, celălalt la talere, după o întrecere foarte disputată ● Începută la Melbourne, suita medaliilor cucerite la canoe, gimnastică feminină, box și scrimă continuă. La canoe prin același *Leon Rotman* (bronz),

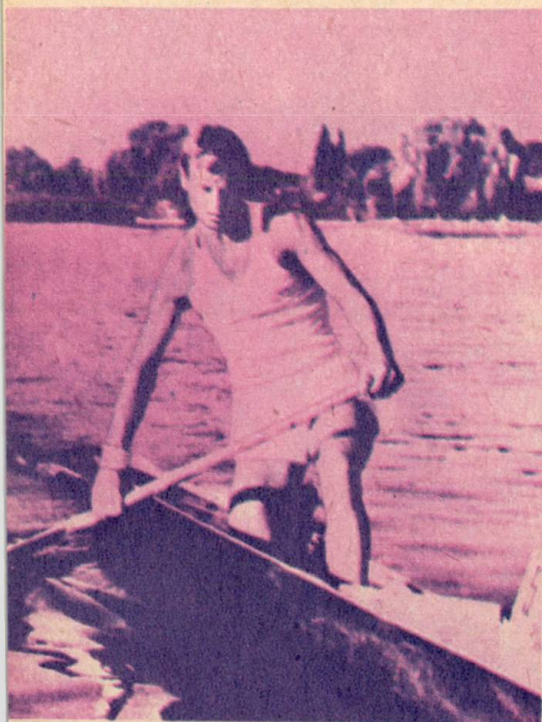
Mihaela Penes, victorioasă, pe podiumul olimpic la Tokio.

la gimnastică feminină datorită echipei, clasată pe locul III, la box prin *Ion Monea*, iar la scrimă, urmașa *Olgăi Orban-Szabo* este *Maria Vicol* ● Un scurt bilanț general arată că România, cucerind 3 medalii de aur, una de argint și 6 de

bronz, ca și o seamă de locuri de onoare, ocupă în clasamentul (neoficial) pe puncte un loc 10 extrem de valoros, înaintea multor țări cu o veche tradiție sportivă. Mai este de menționat că țara noastră a obținut cele 10 medalii în șapte ramuri spor-

Canoistul **Andrei Igerov**, medaliat cu argint la J.O. de la Tokio — 1964.

Cupele lui **Valeriu Bularca**.

tive (atletism, box, caiac-canoe, gimnastică, lupte, scrimă, tir), ceea ce dovedește o valoare multilaterală.

Medaliile cucerite de sportivii români:

AUR ● *Iolanda Balaș* (atletism, săritura în înălțime) ● *Dumitru Pîrvolescu* (lupte greco-romane, cat. 52 kg)

● *Ion Dumitrescu* (tir, țalere).

ARGINT ● *Ion Cernea* (lupte greco-romane, cat. 57 kg).

BRONZ ● *Lia Manoliu* (atletism, aruncarea discului) ● *Ion Monea* (box, cat. 75 kg) ● *Leon Rotman* (canoe 1, 1000 m) ● *Echipa feminină de gimnastică* (*Elena Leuștean, Atanasie Ionescu, Sonia Iovan, Emilia Liță, Elena Niculescu, Uta Poreceanu*) ● *Ion Țăranu* (lupte greco-romane, cat. 79 kg) ● *Maria Vicol* (scrimă, floretă, individual).

TOKIO — 1964

● Sportul românesc este reprezentat de o delegație numeroasă: 109 sportivi și 30 de sportive care s-au alinat la nu mai puțin de 13 discipline ● Purtătorii tricoului național s-au menținut și la această ediție în elita sportivă a lumii (locul 12 în clasamentul neoficial, din 95 de țări participante) în urma mai multor rezultate excelente (12 medalii cucerite și aproape 100 de puncte acumulate) ● Distincțiile olimpice cele mai înalte au fost obținute la atletism: pe cît de așteptată și sigură era victoria *Iolande Balaș* (chiar la înălțimea de 1,90 m), pe atît de neprevăzută a fost aruncarea de 60,54 m la sulită a *Mihaelei Penes* cu mult peste recordul său personal ● Printre protagoniste s-a aflat și *Lia Manoliu*, actualmente vicepreședintă a Comitetului Olimpic Român, care a cucerit medalia de bronz ● Dacă la box reprezentanții noștri nu pot trece de sferturile de finală, în schimb la caiac-canoe sin-

Lia Manoliu, campioana olimpică

tem prezenți în primele cinci locuri la toate probele! ● Medalia de argint a lui *A. Igorov* menține faima noastră în domeniul canoelor ● Recoltă bună, demnă de prestigiul nostru pe plan mondial, și la lupte greco-romane: 3 medalii și concurenți plasați printre primii cinci la 5 categorii. Cei mai merituoși: *Valeriu Bularca* (medalie de argint la cat. 70 kg), *Dumitru Pîrvolescu* (medalie de bronz la cat. 52 kg) și *Ion Cernea* (bronz la cat. 57 kg) ● Sîntem încă prezenți în elita tirului mondial, dar nu cu strălucirea de altă dată. Pentru prima oară, după trei ediții încununate de succes, nu avem un campion olimpic la tir ● În sporturile de echipă, fără a ne evidenția cu deosebire, ocupăm locurile 4 la volei

(masculin și feminin), locurile 5 la polo pe apă și fotbal. Tot locul 5 și în turneul feminin pe echipe la floretă, în timp ce echipa masculină de floretă este a șasea ● Dacă am compara cu rezultatele înregistrate la Roma, vom constata că am obținut cu 16,5 p mai mult, dar o medalie de aur în minus și 3 de argint în plus. Oricum, România a dovedit încă o dată că prezența sa la Jocurile Olimpice este dintre cele mai notabile.

Medaliile cucerite de sportivii români:

AUR ● *Iolanda Balaș* (atletism, săritură în înălțime) ● *Mihaela Penes* (atletism, aruncarea sulitei).

ARGINT ● *Andrei Igorov* (canoe-1, 1000 m) ● *Valeriu Bularca* (lupte greco-romane, cat. 70 kg) ● *Hilde Lauer* (caiăc-1, 500 m) ● *Ion Tripsă* (tir pistol viteză).

BRONZ ● *Lia Manoliu* (atletism, aruncarea discului) ● *Emilia Sideri*, *Hilde Lauer* (caiăc-2, 500 m) ● *Aurel Vernescu* (caiăc-1, 1000 m) ● *Simion Cuciuc*, *Afanase Sciortnic*, *Mihai Țurcaș*, *Aurel Vernescu* (caiăc-4, 1000 m) ● *Ion Cernea* (lupte greco-romane, cat. 57 kg) ● *Dumitru Pîrvolescu* (lupte greco-romane, cat. 52 kg).

CIUDAD DE MEXICO — 1968

● 67 de sportivi și 16 sportive au reprezentat România la marea competiție de

pe platourile mexicane ● Ei s-au înapoiat cu mai multe medalii și puncte decât la Tokio, situându-se și acum pe poziții de onoare și întrecând ca număr de medalii obținute câteva țări cu frumoase tradiții sportive ca Anglia, Cehoslovacia, Suedia, Canada, Elveția sau Finlanda ● La atletism, sportivele noastre *Lia Manoliu* (prezență remarcabilă pentru a 5-a oară la Jocurile Olimpice) și *Viorica Viscopoleanu* (cu un nou record mondial și olimpic) au cucerit medalii de aur. ● Din nou medalie de argint la canoe-2 unde sportivii noștri *Ivan Patzaichin* și *Serghei Covaliov*, după 100 m de la plecare, au preluat conducerea cursei și nu au mai cedat-o ● În întrecerea individuală de floretă masculin s-au remarcat sportivii români (*I. Drîmbă* — medalie de aur, *Mihai Țiu* — locul VI) ● Confirmând rezultatul de la Tokio, *Mihela Peneș* cucerește medalia de argint la aruncarea sulitei ● Dintre caiaciști și canoști, doar formația de caiac-4 și *Viorica Dumitru* obțin medalii. Cellalti, deși merg bine pe prima parte a cursei, cedează inițiativa în a doua ● La box, România a avut reprezentanți la majoritatea categoriilor, dar rezultatele nu au fost pe măsura așteptărilor. *Ion Monea*, medaliat cu argint, nu și-a putut apăra șansele în finală fiind accidentat ● La lupte greco-romane, *Ion Baci* (cat. 56 kg) a fost foarte aproape de medalia de aur, pierzând-o datorită unui egal cu maghiarul Janos Varga, în timp ce *Simion Popescu* (cat. 63 kg) și *Nicolae Martinescu* (cat. 97 kg) au cucerit medalii de bronz ● Față de Tokio, sportivii români au cucerit în plus două medalii de aur și două de argint.

Medaliile cucerite de sportivii români:

AUR ● *Lia Manoliu* (atletism, aruncarea discului) ● *Viorica Viscopoleanu* (atletism, săritură în lun-

Berceanu, Patzaichin, Martinescu, victorioși...

Dan Iuga și... decarii

gime) ● *Ionel Drîmbă* (scri-mă, floretă, individual) ● *Ivan Patzaichin*, *Serghei Covaliov* (canoe-2, 1000 m).

ARGINT ● *Mihela Peneș* (atletism, aruncarea sulitei) ● *Ileana Silai* (atletism, 800 m) ● *Ion Monea* (box, cat. 81 kg) ● *Anton Caleniș*, *Dimitrie Ivanov*, *Haralambie Ivanov*, *Mihai Țurcaș* (caiaca-4, 1000 m) ● *Ion Baci* (lupte greco-romane, cat. 57 kg) ● *Marcel Roșca* (tir, pistol viteză).

BRONZ ● *Calistrat Cuțov* (box, cat. 60 kg) ● *Vio-*

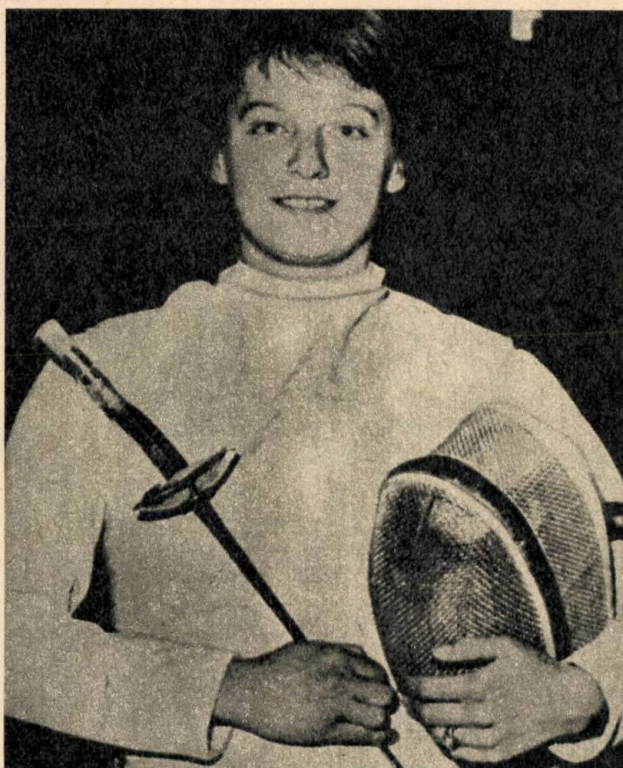
rica Dumitru (caiaca-1, 500 m) ● *Nicolae Martinescu* (lupte greco-romane, cat. 97 kg) ● *Simion Popescu* (lupte greco-romane, cat. 63 kg) ● Echipa feminină de floretă (*Ileana Gyulai*, *Ana Ene*, *Ecaterina Stahl*, *Olga Orban-Szabo*, *Maria Vicol*).

MÜNCHEN — 1972

● 135 de sportivi și 27 de sportive au reprezentat România la competiția din capitala Bavariei ● Prezența românească la această ediție a fost cea mai numeroasă dintre toate participările de până atunci. Luând startul la 16 discipline sportive (din 21) în câteva dintre ele (box, lupte, caiac-canoe și scrimă), reprezentanții noștri, majoritatea tineri debutanți la o asemenea întrecere, au

reușit, în condițiile unei concurențe deosebit de aspre, să domine câteva probe și să asigure României un loc de onoare în ierarhia olimpică ● Nu au lipsit nici câțiva veterani ai sportului românesc căliți în întreceri de anvergură și posesori ai unor frumoase palmares internaționale, ca aruncătoarea de disc *Lia Manoliu* (participantă la toate cele șase Jocuri din perioada 1952 — 1972), floretista *Olga Orban-Szabo* (la a cincea prezență consecutivă), caiacis-tul *Aurel Vernescu*, trăgă-

torul *Nicolae Rotaru*, tale-ristul *Ion Dumitrescu* și scri-merul *Tănase Mureșan* (care reprezentaseră țara la încă trei ediții) ● Grupul de lup-tători a constituit nucleul forte al delegației românești, mai mult de un sfert din cele 115 puncte care au revenit României au fost obținute de acești sportivi, din rîndul cărora *Gheorghe Berceanu* (categoria 48 kg) și *Nicolae Martinescu* (cat. 100 kg) au devenit cam-pioni olimpici ● La canoe-1, *Ivan Patzaichin* cîștigă a doua medalie de aur (prima revenindu-i la Jocurile Olim-pice de la Ciudad de Mexico) după ce ne-a dat mari emoții: în calificări, Patzaichin a sosit ultimul! Motivul? I se crăpase pagaia și se putea rupe dacă românul ar fi con-tinuat în același ritm ● Două medalii de argint la atletism, cucerite de *Argentina Menis* (aruncarea discului) și *Vale-ria Bufanu* (100 m garduri) ● Dintre boxeri, doar *Ion A-lexe* (cat. +81 kg) s-a îna-poiat cu o medalie (argint). Învîgător în toate meciu-urile susținute, nu și-a putut apăra șansele în finală fiindd oprit de medici să boxeze ●

O mare campioană : floretista Olga Orban-Szabo (medalie de argint la J.O. Melbourne, campioană mondială în 1962, la Buenos Aires).

„Tunarul” echipei de handbal a României la J.O. de la München, Gheorghe Gruia (nr. 10 în imagine), în plină acțiune.

La tir, *Dan Iuga*, specialist la pistol viteză, a participat la „pistol liber” numai pentru a-și exersa mîna. Încercarea sa a întrecut toate așteptările, soldindu-se cu obținerea unei medalii de argint. Bucuria a fost cu atât mai mare în tabăra românilor cu cît succesul s-a înregistrat în prima zi a întrecerilor. În schimb, la pistol viteză, Iuga s-a clasat pe locul 12! ● Din 101 concurenți la armă liberă calibru redus, *Nicolae Rotaru* se clasează al treilea, la un punct de recordul mondial și cucerește „bronzul” ● Caiacul de 4, în altă alcătuire decît la Olimpiada anterioară, avîndu-l acum drept lider pe *Aurel Vernescu*, obține din nou medalia de argint ● Adăugînd medaliile de bronz aduse de caiacul de dublu feminin, de schif de 2 + 1, cele aduse de luptători (*Victor Dolipschi* la „greco-romane” și *Vasile Iorga* la „libere”), de echipa feminină de floretă și de formația masculină de handbal — iată-i trecuți în revistă pe toți medaliații români de la München ● Ocupînd locul 12 din 51 trecute în clasamentul neoficial pe puncte și fiind al 13-lea atît în ierarhia medaliilor de aur cucerite, ca și în totalul medaliilor cucerite, sportul românesc a demonstrat forța, buna pregătire a reprezentanților lui, rezultate ale interesului crescînd manifestat în țara noastră pentru educație fizică și sport.

Medaliile cucerite de sportivi români:

AUR ● *Gheorghe Berceanu* lupte greco-romane, cat. (48 kg) ● *Nicolae Martinescu* (lupte greco-romane, cat 100 kg) ● *Ivan Patzaichin* (canoe 1, 1000 m).

ARGINT ● *Valeria Bufanu* (atletism, 100 m garduri) ● *Argentina Menis* (atletism, aruncarea discului) ● *Ion Aleze* (box, cat. +81 kg) ● *Dan Iuga* (tir, pistol liber) ● *Ivan Patzaichin*, *Sergei Covaliov* (canoe 2, 1000 m)

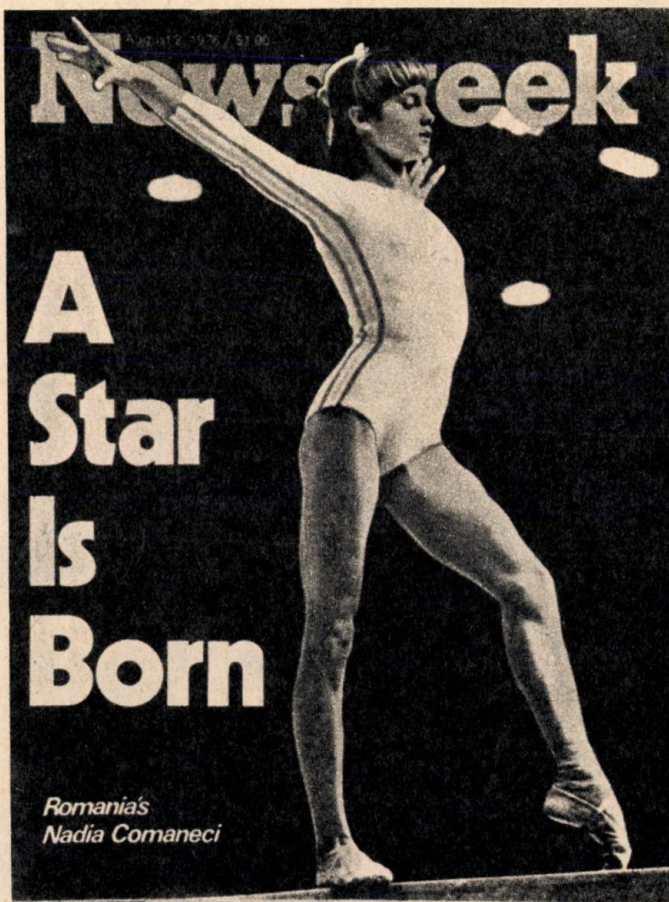
„S-A NĂSCUT O STEA”
NADIA

● *Afanasie Sciotnic*, *Roman Bartolomeu*, *Aurel Vernescu*, *Mihai Zafiu* (caiac 4, 1000 m).

BRONZ ● *Viorica Dumitru*, *Maria Nichiforov* (caiac 2, 500 m) ● *Petre Ceapura*, *Ladislau Lavrenschii*, *Tudor Ștefan* (schif 2 + 1, 2000 m) ● *Victor Dolipschi* (lupte greco-romane, cat. +100 kg) ● *Vasile Iorga* (lupte libere, cat. 82 kg) ● *Echipa feminină de floretă* (*Ileana Gyulai*, *Ana Pascu*, *Ecaterina Stahl*, *Olga Orban-Szabo*) ● *Echipa masculină de handbal* (*Ștefan Birtalan*, *Adrian Cosma*, *Alexandru Dincă*, *Cristian Gașu*, *Gheorghe Gruia*, *Roland Gunesch*, *Gavril Kicsid*, *Ghișă Licu*, *Dan Marin*, *Cornel Penu*, *Valentin Samungi*, *Werner Stöckl*, *Virgil Talle*, *Constantin Tudosie*, *Radu Voina*) ● *Nicolae Rotaru* (tir, armă liberă calibru redus, 60 de focuri, poziția culcat).

MONTREAL — 1976

● O delegație numeroasă reprezintă și de această dată sportul românesc: 107 spor-

tivi și 50 de sportive ● *Cele 27 de medalii cucerite de reprezentanții noștri, dintre care 4 de aur, au situat pentru prima dată România în primele 10 națiuni sportive ale lumii, a 5-a după totalul medaliiilor, a 9-a după numărul medaliiilor de aur și a 6-a după numărul punctelor realizate* ● Sute și sute de mii de spectatori, din cei peste trei milioane cîți au asistat la Jocurile de la Montreal, ca și sutele de milioane de telespectatori de pe mapamond au luat cunoștință direct de evoluția sportivilor români cărora le-au admirat nu numai performanțele, ci și atitudinea corectă, disciplinată, abnegația cu care au știut să lupte pentru victoria culorilor românești ● *Olimpiada de la Montreal a fost supranumită „OLIMPIADA NADIEI COMĂNECI”, într-alt de răsunător a fost succesul acestei gimnaste, pe atunci în vîrstă de 14 ani, cîștigătoare a trei medalii de aur — cea mai tînră campioană din istoria Olimpiadelor — și una de bronz, cu un aport deosebit de mare la cucerirea medaliei de argint de echipa feminină a României* ● Cu prilejul concursului de la „Sport Forum” Nadia cucereste primele note de 10 din istoria concursurilor olimpice de gimnastică, 5 la număr. ● Nadia a fost secundată cu brio de *Teodora Ungureanu*: „argint” la paralele inegale și la echipe, „bronz” la birnă ● Fiind vorba despre gimnastică, să amintim excelenta comportare a lui *Dan Grecu* (medalie de bronz la inele și locul IV la sărituri), în ciuda unui accident petrecut înaintea concursului, la încălzire ● Cinci medalii — și puncte prețioase — aduc boxerii ● Pentru prima dată prezent la întrecerile olimpice, caiacistul *Vasile Dîba*, și el un fiu al Deltei bătrînului Danubiu, cucerește aurul în cursa de 500 m ● Performanța lui este întregită de...

Vasile Dîba la caiac-1 1000 m) (bronz); de Serghei Larion și Policarp Malihin la caiac-2, 500 m) (bronz); de canoistii Gheorghe Danilov și Gheorghe Simionov la 500 m) (argint). Caiacul și canoea și-au făcut datoria! ● La handbal masculin, Ștefan Birtalan, tînarul nostru, se clasează primul în rîndul golgeterilor, cu 32 de glouri la activ, dar echipa națională pierde finala și se mulțumește cu medalia de argint, iar formația feminină ocupă locul IV ● Ca și la alte ediții, luptătorii de la greco-romane s-au numărat printre favoriți, dar pînă la urmă, bilanțul lor (trei medalii de argint și una de bronz) a fost totuși sub cel de la München. Revelația echipei României s-a numit *Ștefan Rusu*, cu doi ani în urmă campion european de juniori ● În schimb, la lupte libere, cucerim două „bronzuri” prin *Stelică Morcov* și *Ladislau Șimon* ● La scri-mă rezultate mai slabe ca altădată: singura medalie cucerită este de bronz și a fost obținută de echipa masculină de sabie. Fetele, care ne obișnuiseră cu comportări frumoase, nu s-au clasat în primele șase locuri nici la echipe, nici la individual ● La Montreal, cea mai puternică ediție de pînă acum a Olimpiadelor erei moderne, tinerii reprezentanți ai României socialiste au depășit substanțial bilanțurile Jocurilor anterioare, cucerind cel mai mare număr de medalii și obținînd cele mai multe puncte din istoria participărilor noastre olimpice.

Medaliile cucerite de sportivii români:

AUR ● *Nadia Comăneci* (gimnastică, individual compus) ● *Nadia Comăneci* (gimnastică, paralele inegale) ● *Nadia Comăneci* (gimnastică, birnă) ● *Vasile Dîba* (caiact, 500 m).

ARGINT ● *Echipa feminină de gimnastică (Nadia*

Comăneci, Teodora Ungureanu, Mariana Constantin, Anca Grigoraș, Georgeta Gabor, Gabriela Trușcă) ● *Teodora Ungureanu* (gimnastică, paralele inegale) ● *Echipa masculină de handbal (Cornel Penu, Nicolae Munteanu, Gabriel Kicsid, Cristian Gafu, Ghiță Licu, Cezar Drăgăniță, Radu Voina, Roland Gunesch, Alexandru Folker, Ștefan Birtalan, Adrian Cosma, Constantin Tudose, Werner Stöckl, Mircea Grabovschi)* ● *Gheorghe Berceanu* (lupte greco-romane, cat. 48 kg) ● *Nicu Gîngă* (lupte greco-romane, cat. 52 kg) ● *Ștefan Rusu* (lupte greco-romane, cat. 68 kg) ● *Gheorghe Danilov, Gheorghe Simionov* (canoe-2, 1000 m). ● *Simion Cuțov* (box, cat. 60 kg) ● *M. Simon* (box +81 kg.).

BRONZ ● *Alec Năstac* (box, cat. 75 kg) ● *Costică Dafinoiu* (box, cat. 81 kg) ● *Victor Zilberman* (box, cat. 67 kg) ● *Vasile Dîba* (caiact, 1, 1000 m) ● *Serghei Larion, Policarp Malihin* (caiact-2, 500 m) ● *Ioana Tudoran, Maria Micșă, Felicia Afrăsiloaie, Elisabeta Lăzăr, Elena Giurcă* (schif 4 + 1 vîsle) ● *Dan Grecu* (gimnastică, inele) ● *Gh. Megelea* (atletism, aruncarea suliței) ● *Nadia Comăneci* (gimnastică, sol) ● *Teodora Ungureanu* (gimnastică, birnă) ● *Roman Codreanu* (lupte greco-romane, cat. +100 kg) ● *Stelică Morcov* (lupte libere, cat. 90 kg) ● *Ladislau Șimon* (lupte libere, cat. +100 kg) ● *Echipa de sabie (Dan Irimiciuc, Ion Pop, Marin Mustață, Cornel Marin, Alexandru Nilca).*

* * *

Aceasta este, pe scurt, istoria participărilor românești la Jocurile Olimpice. O istorie bogată, încununată, după 23 August 1944, cu rezultate dintre cele mai

Caiacistul Vasile Diba și antrenorul său, Nicolae Navasart.

frumoase, care au făcut să se vorbească admirativ despre sportul românesc, care a adus în arenă internațională câțiva campioni de excepție.

Cît despre medaliile obținute de sportivi români, pe arenele Montrealului, ele

și-au sporit semnificația prin acele înalte distincții pe care tovarășul *Nicolae Ceaușescu*, președintele țării, le-a înmînat celor care s-au evidențiat. În cadrul festivității de la București consacrate cinstirii succeselor obținute la Montreal, au fost înconju-

rați cu toată dragostea tinereții care au dobîndit gloria olimpică, antrenorii și specialiștii ce i-au ajutat să urce pe podiumul de onoare, reprezentînd astfel cu demnitate și cinste culorile patriei.

Momentul decorării campionilor de tovarășul *Nicolae Ceaușescu* a electrizat întreaga sală pentru că el a însemnat mai mult decît înmînarea unor distincții. Gestul îmbrățișării campionilor de către președintele republicii, fie că a fost vorba de medaliați, ori de antrenorii lor, cei al căror nume nici nu apar pe tabelele electronice, dar care au pus umărul la succesul olimpic românesc, a sugerat sălii simplitatea și puritatea înmînării laurilor olimpici în vechea eladă — într-atît de caldă și de generoasă a fost răsplata oferită celor care binemeritau de la patrie. Iar faptul că sportul românesc a fost pentru prima dată cinstit — prin *Nadia Comăneci* — cu înaltul titlu de Erou al muncii socialiste, răsplată a unui efort perseverent, simbol al luptei pentru desăvîrșire, reprezintă o apreciere cu totul deosebită, un puternic stimulent pentru generațiile de astăzi și cele de mîine de sportivi ai țării noastre.

Ion Brad

FLACĂRA OLIMPICA

Să tacă armele nimicitoare
Ce-atîrnă, nevăzute, peste noi
Ca săbiile lui Damokles !
Perfide, vor să ne-nfășoare
Ca șerpii pe Laokoon
În crunt și inegal război,
Ca Hidra pe Heracles,
Ca leul din Nemea să ne-nghită,
Armele lacome, multiplicare
În serie de cancer, infinită.

Doar focul sacru să vorbească,
Hrănit din singele lui Prometeu,
Doar focul vetrelor,
Doar focul frate,
Cu care-aș vrea s-alerg prin lume eu !

A XXII-a OLIMPIADĂ MOSCOVA '80

Foto A.P.N.

Viena, 23 octombrie 1974...

La orele 9,37, în sala de conferințe a primăriei orașului Viena, lordul Killanin, președintele Comitetului Internațional Olimpic (C.I.O.), a primit protocolul încheiat de comisia de numărătoare, s-a apropiat de microfon și a anunțat rezultatul votării în cadrul sesiunii ordinare a C.I.O. la care au fost prezenți 61 de membri ai Comitetului.

„Ca loc de desfășurare a ediției a XXII-a a Jocurilor Olimpice de vară a fost aleasă Moscova”.

Din acel minut capitala U.R.S.S. a devenit cel de-al 17-lea oraș din istoria mișcării olimpice contemporane căruia i s-a acordat onoarea de a organiza marea sărbătoare sportivă internațională.

Desemnarea capitalelor olimpice este o caracteristică a timpurilor noi, moderne. Jocurile Olimpice antice aveau un loc permanent de desfășurare: din anul 776 î.e.n. până în anul 394 al erei noastre ele s-au ținut în orașul OLIMPIA din nord-vestul Peloponesului.

După renașterea Jocurilor Olimpice, din 1896 a apărut, de asemenea, un pretendent la organizarea lor permanentă. Atena, capitala Greciei, după ce a organizat cu succes prima Olimpiadă, s-a adresat C.I.O. cu rugămintea de a i se acorda statutul de oraș olimpic veșnic. Însă Pierre de Coubertin, inițiatorul mișcării olimpice moderne, era convins că pentru a conferi Jocurilor Olimpice un caracter cu adevărat internațional este necesar ca ele să aibă loc în diverse țări. Membrii C.I.O. s-au declarat de acord cu liderul lor. De atunci, în decursul anilor, 43 de orașe au declarat oficial că doresc și sînt gata să devină gazde ale Olimpiadelor de vară.

Unele au avut șansă. Astfel, Parisul și Londra i-au avut ca oaspeți pe olimpici de cîte două ori. În anii postbelici Melbourne și München au cîștigat candidatura de la prima încercare. Roma și-a

adjudecat Olimpiada anului 1960 în competiție cu alte cincisprezece orașe. Ciudad de Mexico și-a depus de trei ori candidatura și a fost recompensat prin organizarea Olimpiadei — 68. Și mai mult a avut de așteptat Montrealul: Jocurile din 1940 și 1944, pe care acest oraș al Canadei le-a invitat, nu s-au ținut din cauza celui de-al doilea război mondial, iar cele din 1956 și 1972 au fost atribuite altor orașe. Numai în anul 1976, în sfârșit, a avut loc la Montreal ediția a XXI-a a J.O.

Mai întâi, însă, câteva cuvinte despre prima încercare.

În anul 1951, C.I.O. a recunoscut Comitetul olimpic al U.R.S.S. Cu 18 ani mai târziu, în 1969, după ce reprezentanții sportului sovietic s-au integrat în mișcarea olimpică mondială, au participat la cinci ediții ale Jocurilor Olimpice de vară și patru ale celor de iarnă, orașul cel mai sportiv al Uniunii Sovietice — Moscova — a intrat în competiția capitalelor olimpice potențiale. În 1969 C.I.O. i-a fost prezentată solicitarea Moscovei de a organiza ediția a XXI-a — din 1976 — a Jocurilor Olimpice de vară.

Dar, la sesiunea din mai 1970 a C.I.O. care s-a ținut la Amsterdam, a fost preferat orașul Montreal. Dar Moscova a început să se pregătească în vederea concursului de la Viena al orașelor pretendente la organizarea Olimpiadei de vară din anul 1980.

În ianuarie 1974, în Capitala sovietică a fost înființat Comitetul pregătitor special „MOSCOVA-80”.

CITEVA CUVINTE DESPRE

MOSCOVA

„Vă rugăm să comunicați date generale despre orașul dumneavoastră (dimensiunile, populația, clima, altitudinea) și dovezile că poate organiza Jocurile Olimpice”.

Așa este formulată una din întrebările obligatorii pe care C.I.O. le pune orașelor ce pretind la rolul de capitală olimpică.

Răspunsul dat de Comitetul Național Olimpic al U.R.S.S. glăsuiește: „Moscova este unul din cele mai mari orașe ale lumii. Teritoriul ei se întinde de la apus la răsărit pe 35 kilometri, de

la nord la sud pe 40 kilometri. Altitudine — 120 metri, populația — 7 700 000 oameni. Teritoriul orașului este 886,5 km. p. Moscova are legătură prin linii aeriene directe cu 80 țări ale lumii. Condițiile de climă favorabile, existența de obiective sportive, dorința fierbinte a populației orașului de a fi gazda ediției a XXII-a a Olimpiadei vor permite desfășurarea cu succes la Moscova, în anul 1980, a Jocurilor Olimpice”. Suprafața Moscovei este de trei ori mai mare decât aceea a Londrei și depășește pe cea ocupată de New York.

Leagănul Moscovei este Kremlinul. Această străveche cetate e o originală cronică arhitectonică a Capitalei U.R.S.S. Paginile ei înscrise în piatră sînt mărturia a numeroase evenimente importante din istoria statului rus.

Totodată, Kremlinul este centrul vieții de stat și politice a Uniunii Sovietice.

În Moscova sînt 660 de scuaruri, grădini, bulevarde. Pentru un moscovit revin în medie 22 m.p. de spații verzi, în timp ce la New York, de pildă, revin 7 metri pătrați, la Londra — 8, la Paris — 4.

Populația Moscovei este formată din reprezentanți ai tuturor naționalităților din Uniunea Sovietică. Aceasta pentru că Moscova se află la răscrucea a nenumărate drumuri și destine. Ea a devenit simbolul comunității tuturor celor cincisprezece republici ale Uniunii Sovietice. Capitala U.R.S.S. este un oraș al studenților: în universitatea și zecile de institute și școli medii tehnice învață peste 635 000 tineri și tinere, inclusiv din numeroase țări străine. Ea e totodată un oraș al muncitorilor din cele 1 500 întreprinderi industriale de aici, un oraș al oamenilor de știință, al meșterilor culturii, sportivilor.

S-a calculat că fiecare al șaptelea locuitor al capitalei sovietice practică sistematic sportul în cadrul unuia din cele 4000 de colective de educație fizică care oferă o variată gamă de discipline: de la olimpice și clasice la cele naționale. 22 500 secții pentru diferite discipline sportive organizează pentru moscoviți un intens program de antrenamente și întreceri. Orele de sport se desfășoară sub conducerea a circa 8 000 specialiști în ramura educației fizice, fără a mai lua în calcul imensul detașament de ajutoare fidele ale antrenorilor — instructorilor voluntari.

Moscova demonstrează a avea adevărul că „sportului i se supun toate vîrstele”. Anume în acest oraș au apărut la timpul lor primele cercuri pentru oameni de vîrstă medie și înaintată. Primele „grupe de fortificare a sănătății”, după cum sînt ele îndeobște denumite, au fost înființate pe lângă complexul sportiv de la Lujniki — principalul stadion al țării — și cuprind astăzi 115 000 de moscoviți. Printre participanți se numără și septuagenari.

Firește, sportul este îndrăgit și de cei mai tineri dintre moscoviți. Băieții și fetele din grădinițele de copii și școlari se întrec cu în-suflețire la alergări, sărituri, participă la crosuri de schi, concursuri de înot, jocuri sportive. La Moscova funcționează școli sportive pentru copii și tineret pe care le frecventează peste 70 000 elevi cu aptitudini deosebite pentru sport. Se poate spune fără a exagera cu nimic că aproape toți campionii vestiți care locuiesc la Moscova au făcut primii pași în sportul de performanță în secțiile școlilor amintite.

În mod cu totul justificat Moscova poate fi denumită oraș al campionilor. Numai la ultimele Jocuri Olimpice de la Montreal din reprezentativa U.R.S.S. au făcut parte 109 moscoviți, din care 20 au devenit campioni. La Moscova domiciliază eroii multor Olimpiade, cum sînt *Lev Iașin*, laureat olimpic în 1956, cel mai bun portar sovietic de fotbal, *Boris Lagutin*, dublu campion olimpic de box (1964, 1968), ciclistul *Viktor Kapitonov*, erou al J.O. de la Roma, re-cunoscutul atlet *Valeri Brumel*, apoi *Veaceslav Ivanov*, triplu campion olimpic la canotaj academic, gimnastul *Mihail Voronin*, așii patinajului artistic *Irina Rodnina* și *Alexander Zaïev*, scrimerii *Alexandra Zabelina* și *Iakov Riiski*, săritorul în lungime *Igor Ter-Ovanesian*, participant la cinci ediții ale J.O. și această listă nu cuprinde toate stelele sportive ale capitalei U.R.S.S.

Grădile de gazdă a Olimpiadei nu revin numai Moscovei. Capitala sovietică le va împărți — e drept, doar în mică măsură — cu alte patru orașe ale țării și anume: TALLIN, KIEV, LENINGRAD și MINSK. Dispersare prilejuită de două dintre disciplinele înscrise pe program, yachtingul și fotbalul.

TALLIN

Pentru a-și disputa medalii olimpice, yachmenii vor acosta pe malul Mării Baltice, în rada golfului Pirta din apropierea TALLINULUI. Capitala R.S.S. Estone va fi așadar, în ordinea importanței, al doilea centru al celei de-a XXII-a ediții. Distanțarea regatelor olimpice de yachting într-o altă localitate decît cea care organizează grosul întrecerilor a devenit tradițională și lesne de explicat. La Tallin, vechi oraș portuar, minutorii velelor vor găsi cele mai bune condiții pentru a-și demonstra cîtezanța și măiestria. În acest sens pledează configurația golfului, adîncimea apelor sale, ca și curenții favorabili stabilirii unor trasee de întrecere optime. Distanța medie de la mal pînă la centrul celor trei parcurșuri principale este de numai 5,5 km, cu mult mai mică decît în cazul precedentelor gazde ale „Olimpiadei pînzelor”. De altfel, pentru mulți dintre candidații olimpici toate aceste amănunte sînt prea bine cunoscute, Tallinul fiind desemnat de aproape două decenii drept sediul regatelor internaționale dotate cu „Cupa Mării Baltice”, care la ultima lor ediție, de anul trecut, a reunit participanți din 27 de țări. Aceștia s-au întrecut pe aceleași piste de apă pe care vor concura acum pentru medalii olimpice, în clasele „Finn”, „Olandezul zburător”, „Tornado”, „Soling”, „470” și „Star”. Ultimele dintre aceste șase categorii îllocuiește pe cea a yachturilor „Tempest”, prezente la Kingston, în ediția canadiană a Jocurilor din 1976. Pentru apropiatul eveniment sportiv, capitala estoniană a întreprins importante dotări, dintre care pot fi citate aici un nou hotel cu 28 etaje (unde vor locui oficialii competiției, ca și trîmșișii speciali ai presei și radio-televiziunii), satul olimpic cu 700 locuri, așezat pe malul golfului Pirta, tribune pentru 5.000 spectatori, un modern yacht-club (cu restaurant și braserie, precum și un centru pentru pregătirea fizică generală), un turn de televiziune, înalt de 314 m, de la care

vor fi transmise pretutindeni în lume imagini de la întrecerile velistilor. Și un ultim amănunt, acesta cu iz pitoresc. Ca și marea Olimpiadă moscovită, cea a pînzelor își are și ea o mascotă-talisman. Este „Vigna”, o micuță focă, animal marin specific acestor locuri, care poartă costum de marinar...

KIEV

Pentru fubitorii de fotbal, numeroși și pasionați, programul Olimpiadei '80 prevede deasemeni o derogare de la principiul unității de loc. La Moscova se vor disputa numai jocurile uneia din grupele sferțurilor de finală, precum și semifinalele și finala turneului olimpic. Organizarea celorlalte grupe preliminare este încredințată altor trei mari orașe, mai sus menționate.

Mai întîi, despre KIEV. El și-ar merita primul loc printre „sateliți” fotbalistici ai J.O., dat fiind că aici așii balonului rotund vor avea la dispoziție uriașul stadion de 90.000 locuri „Dinamo”, complet reconstruit și înzestrat cu cele mai moderne instalații anexe. Capitala Ucrainei își va întîmpina oaspeții și cu alte importante dotări. Astfel este noul hotel „Rusi” cu 22 etaje, aflat în imediată apropiere a stadionului (de care este legat direct printr-un lift pus la dispoziția sportivilor), apoi alte 18 centre de cazare, 30 restaurante, numeroase cafeuri și cofetării. Mențiuni necesare, fiindcă la Kiev, în zile de iulie, sînt așteptați peste 12.000 de turiști din țară și de peste hotare. Ucraina sovietică este purtătoare a unor vechi și prețioase tradiții sportive. La actuala ediție a Jocurilor, ea va fi reprezentată de asemenea campioni renumiți ca Vladimir Iascenko, fostul recordman mondial la săritura în înălțime, precum și de înotătorii bine cunoscuți Serghei Fecenko și Aleksandr Sîdorenko.

LENINGRAD

Și mai mulți turiști, bineînțeles, vor dori să se numere printre spectatori meciurilor preliminare ale grupei de la LENINGRAD. Bătrînul oraș de pe Neva așteaptă nu mai puțin de 45.000 asemenea oaspeți. Pentru aceștia este pusă la dispoziție o largă rețea de hoteluri, la cele 17 existente adăugîndu-se alte șapte noi. Întrecerile fotbalistilor se vor desfășura pe gazonul stadionului „Kirov”, o altă construcție sportivă cu vechi state de serviciu, acum complet renovată. Tribunele sale pot cuprinde 69.000 spectatori. Va fi punctul principal de atracție al vizitatorilor orașului lui Lenin, dar și numeroasele sale palate și muzee le vor oferi amintirea de neuitat a unor inestimabile comori de arhitectură și artă.

MINSK

În sfîrșit, MINSK. Capitala Bielorusiei se poate mîndri și ea cu frumoase realizări în domeniul sportului. Este suficient să amintim că la precedenta ediție a J.O., 25 de sportivi din această republică unională au făcut parte din delegația sovietică, iar dintre ei 7 s-au întors cu medalii de aur. Meciurile grupei de la Minsk se vor disputa pe stadionul „Dinamo” (tribune pentru 50.000 spectatori), iar pentru antrenamente fotbalistilor le stau la dispoziție și terenurile stadionului „Traktor”, precum și cele de la tabăra „Stalki”, acolo unde vor fi cazați, într-o zonă pitorească din apropierea orașului, înconjurată de păduri. Numeroase serbări, focuri de tabără și concerte corale, după cele mai bune tradiții bielorusse, vor da o notă aparte șederii în acest oraș a sportivilor participanți, ca și numeroșilor turiști care-i vor însoți.

SATUL OLIMPIC

Satul olimpic de la Moscova poate fi denumit „sat” numai în mod convențional, el oferind un peisaj autentic citadin. Este situat în zona de sud-vest a Moscovei, pe bulevardul Miciurin. O șosea îl leagă de canalul de canotaj de la Kri-latskoe și de centrul hipic din parcul Bitsevsk.

18 blocuri de locuit, fiecare având 16 nivele, formează șase curți ce dau spre strada principală a satului. Ele pot găzdui 14 000 de oameni. Clădirile respective au apartamente cu două și trei camere. În fiecare cameră pot fi cazati cîte doi participanți la Jocurile Olimpice. Aici, „Olimpicii” vor putea într-adevăr să se odihnească, ducurîndu-se de liniștea atît de mult dorită după competiții și antrenamente. În clădiri funcționează bufete, frizerii, saloane de coafură,

spălătorii, depozite de inventar sportiv, puncte de prim ajutor sanitar și alte servicii.

Desigur, olimpicii rămîn olimpici și în timpul cît se odihnesc, de aceea în sat este prevăzut un complex sportiv. Acesta cuprinde clădiri cu săli pentru volei, gimnastică și box, apoi o aripă cu piscine, iar alăturat sînt vestiare, din care se trece spre terenurile de tenis, cele de fotbal și spre stadionul de atletism.

Locuitorii satului își vor putea procura tot ce le este necesar fără a face deplasări mari. Centrul său comercial are forma unui gigantic ccreu. Clădirea principală o constituie cantina-restaurant cu 4 000 locuri, a cărei secție de preparare se află în partea centrală. De aceasta sînt legate un magazin alimentar, farmacia, unități comerciale în care se vînd suveniruri, ateliere pentru repararea ceasurilor, aparatelor de fotografiat și filmat, încălzîmintei, echipamentului sportiv.

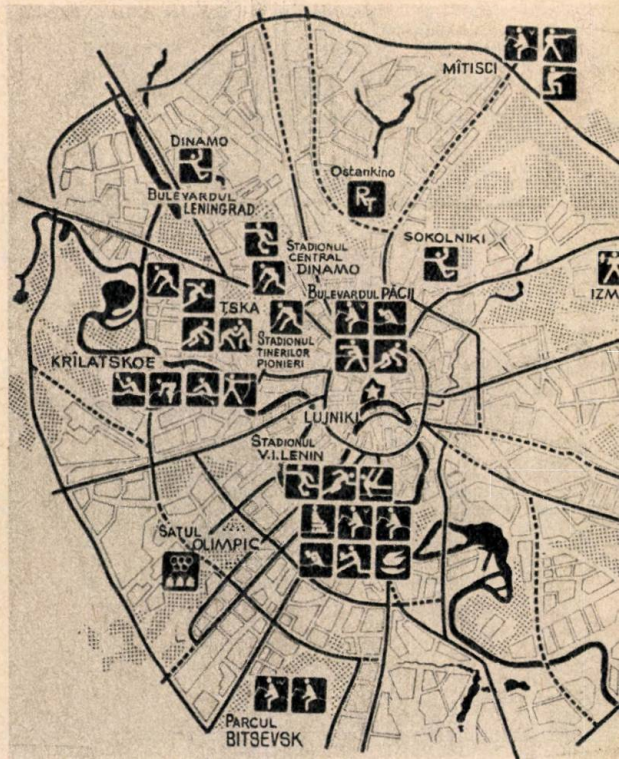
Fiecare din cele șase vaste curți ale satului este, practic, un parc cu vegetație bogată, avînd suprafața de 600 m. p. Mai mult de 100 m îl despart de zgometoasele magistrale ale orașului. În plimbările lor prin sat, participanții la Olimpiadă nu vor vedea automobile; numai pe strada principală, lungă de 800 m, vor circula microbuze. Celelalte mijloace de transport se vor opri în afară, la locul de parcare suficient pentru 300 autobuze și 1 000 automobile. Produsele alimentare și mărfurile vor fi aduse cu autocamioane printr-un tunel subteran.

Arhitecții nu au uitat nici de odihna olimpiciilor. Aici vor funcționa o sală de concerte, două cinematografe, o sală de biliard, diverse jocuri de atracție.

Cele trei medalii mult dorite

Harta olimpică a Moscovei

JOCURILE SE VOR DESFĂȘURA ÎN CONDIȚIUNI BUNE DE TIMP

Simbătă 19 iulie — duminică 3 august 1980, anume acest interval este cel mai indicat, din punctul de vedere al meteorologilor, pentru desfășurarea Jocurilor Olimpice la Moscova. Deși deseori prognoza timpului este întâmpinată cu un zîmbet sceptic, de această dată există tot temeiul pentru a i se da crezare. Institutul unional de cercetări științifice în domeniul informației, hidrometeorologice a studiat observațiile asupra stării timpului începînd din anul 1879, adică practic în decurs de un secol.

Astfel, pentru sfîrșitul lui iulie — începutul lui august, meteorologii și climatologii promit două săptămîni de timp frumos, atît de necesar olim-

plicilor. În perioada respectivă, la Moscova sînt cele mai puține zile cu vînt. Ploile, chiar dacă se produc, au formă de averse torențiale de scurtă durată și, în general, cerul este liber de nori. Temperatura medie zilnică a aerului este de $+10^{\circ}$ — 19°C (minimele se observă la orele 4—5 dimineața, fiind de $+12,8^{\circ}$ — $13,4^{\circ}$, iar maximele, la orele 14—15, de $+23,4^{\circ}$ — $24,5^{\circ}$). Umiditatea relativă între 40 și 68 la sută.

În ce privește Tallinul, unde între 20 și 29 iulie vor avea loc regatele olimpice de yachting, și aici condițiile de climă sînt favorabile: temperatura medie atinge $+16,7^{\circ}$, umiditatea relativă este de 78%, cantitatea lunară medie de precipitații — 45 mm, numărul mediu al zilelor de acalmie — maximum două. Vîntul cu viteză medie de 4,7 m pe secundă va fi, fîrdă îndoială, agreeat de navigatorii olimpici.

● S-au terminat lucrările de construcție a Poștei Olimpice, aflată în raza stației de metro a B-dului Bernadski din Moscova. Pe durata J.O. ea va servi pe locuitorii satului olimpic, aflat în vecinătate, ca și pe oaspeții aflați în hotelul Casei centrale a turiștilor. Lucrătorii acestui oficiu poștal se pregătesc pentru o performanță unică, aceea de a primi, sorta și expedia 5 milioane de scrisori, pachete și trimiteri de imprimare, pe durata a 24 de ore. Se calculează că o asemenea cifră reprezintă legăturile poștale zilnice ale olimpicilor cu țările lor, în timpul Jocurilor.

● Din cele 400 de trasee existente în Moscova, un număr de 170, cele mai încărcate, vor fi total închise circulației pe durata Jocurilor, excepție făcînd doar transporturile necesitate de concurenți și oficiale. Între 10 iulie și 5 august întreaga circulație a autoturismelor va fi deviată pe alte rute.

● Se așteaptă ca în perioada Jocurilor Olimpice avioanele sovietice de pasageri să transporte zilnic un surplus de 80 000 de pasageri. La Moscova s-a dat în folosință o nouă Aerogară „Șeremetievo-2”. S-au efectuat lucrări de reconstrucție și la unul din cele mai mari aeroporturi moscovite, „Vnu-kovo”. De aici vor putea să-și ia zborul 12 milioane de pasageri anual.

● Mascota Jocurilor Olimpice de la Moscova, ursulețul Mișa, veșnic zîmbitor, are o serioasă rivală apărută la Tallin, locul de dispută al regatelor de yachting. E vorba de un pui de focă, botezat Vigna.

● La Moscova își expune producția Combinatul iugoslav „SPORT”, care furnizează concurenților mînuși de box. Acestea n-au nici un fel de cusături între zona cafeinie și cea albă, fiind absolut lipsite de pericol.

● În completarea celor 13 stațiuni meteorologice ce activează la Moscova și împrejurimile sale, au fost date în folosință încă 6 centre noi, situate în preajma obiectivelor olimpice. Ele vor permite o prognoză sigură a stării timpului la locurile de desfășurare a întrecerilor din cadrul J.O.

● În meniurile rezervate participanților la Olimpiada '80, bogat ansamblu cuprînzînd 400 feluri de mâncare, o largă distribuție cunoaște bucătăria tradițională rusească, în special cea veche. Se înțelege de la sine că în alcătuirea meniurilor, îndreptate unor specialiști încercați, rețetele culinare ale țărilor străine cunosc de asemenea bogate sortimente. Maestrii culinari au pregătit la dispoziția atleților participanți peste 100 de suplimente la listele de bază.

● După cum afirmă Aleksandr Ivanîki, redactorul șef al programelor de radio și

televiziune sovietice, s-a luat măsura ca în cadrul transmisiunilor directe de pe stadioanele întrecerilor, operatorii și crainicii să acorde toată atenția, în primul rînd acelor concurenți care dispun de mai multe șanse de a ocupa locuri pe podiumurile de premiere, fără a se ține seama de naționalitatea sau cetățenia lor. La Olimpiada de la Moscova vor lucra 250 de camere de luat vederi ale televiziunii, cu 100 mai multe decît la ediția de la Montreal. Pe arenele sportive vor activa încă 70 de asemenea camere mobile Tv.

● 5 000 de șoferi, conducători de taxiuri din Moscova, trebuie să urmeze cursuri speciale de limbi străine, astfel ca deosebirile lingvistice să nu constituie un obstacol în calea vizitatorilor capitalei sovietice. Prima serie de 280 de șoferi au căpătat atestatele respective trecînd examenele la limbile engleză, franceză, germană și spaniolă.

● Au fost confecționate cheile satului olimpic, care vor fi înmîinate noilor locatari în ziua sosirii lor. Fiecare asemenea cheie este din metal aurit, are o lungime de 40 cm și este împodobită cu gravuri cizelate artistice. Pe acestea, cel mai des reprezentat este ursulețul Mișa, mascota olimpică. La partea inferioară a cheii, zîmții sînt înlocuiți cu o ingenioasă combinație care îmbină cele cinci cercuri olimpice.

CALENDARUL JOCURILOR OLIMPICE DE VARĂ 1980

[illegible]

LUNGUL DRUM AL FLACĂRII OLIMPICE

Unul din cele mai spectaculoase momente ale Olimpiadei nu se înscrie pe foile de concurs și nu este consemnat în cifre de performanță. Și totuși rămâne viu în memoria tuturor celor care urmăresc suprema întrecere sportivă. Este vorba despre tradiționala ceremonie de aprindere a focului olimpic în ziua deschiderii Jocurilor, ca și de transportarea lui pe itinerarul ștafetei cu multe brațe ce o precedează.

Așa a fost la toate edițiile de pînă acum, începînd cu cea de la Amsterdam, în anul 1928. Așa va fi și la cea de-a XXII-a, din acest an, la Moscova. A fost fixat în amănunt programul călătoriei pe care flacăra olimpică o va întreprin-

de din Grecia și pînă la locul de desfășurare a întrecerii, în capitala Uniunii Sovietice. Protocolul semnat la Atena, încă din vara trecută, între reprezentanții Comitetului de organizare a J.O. 1980 și Comitetul național olimpic elen, prevede ca flacăra să fie aprinsă la 19 iunie, ora 12 (ora Greciei), captînd focul de la soare cu ajutorul unor oglinzi, pe altarul templului lui Zeus, în localitatea Olimpia din Peloponez, gazda anticelor Jocuri. Acolo va fi dat startul ștafetei ai cărei purtători urmează să străbată un uriaș traseu de 4.836 km, schimbînd torțele la fiecare kilometru. Caravana flăcării olimpice va traversa teritoriile a patru țări:

Grecia, Bulgaria, România și U.R.S.S.

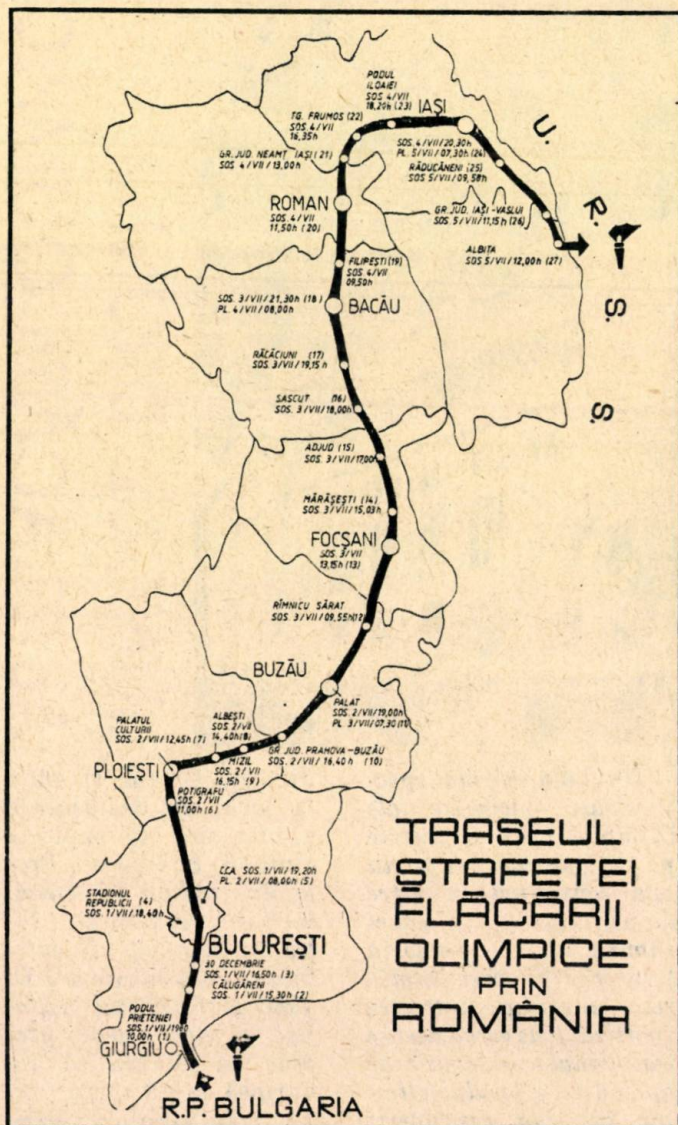
Prima haltă, la cîteva minute după aprinderea torței primului purtător, se va face în fața monumentului lui Pierre de Coubertin, părintele Olimpiadelor moderne, așezat în apropierea stadionului antic din Olimpia. De aci, flacăra va lua drumul Atenei, unde va avea loc un nou ceremonial, într-una din piețele centrale ale capitalei elene. Reaprinșă apoi din torță în torță, ea va călători trecînd prin localitățile Delfi (sediul vechilor Jocuri Apollinice), Larissa, Veria și Serrai. După aceasta, purtătorii flăcării olimpice vor trece prima graniță, în Bulgaria. Urcînd pe frumoasele vâi ale munților Balcani și coborînd apoi spre Dunăre, caravana se va apropia de granița țării noastre.

În ziua de 1 iulie (ora 11 a.m.), ultimul alergător bulgar va preda ștafeta celui dintîi purtător român, pe Podul Prieteniei. Pe pămînt românesc, flacăra olimpică își va continua drumul, de-a lungul a 577 km. Vor fi străbătute opt județe (Ilfov, Prahova, Buzău, Vrancea, Bacău, Neamț, Iași și Vaslui), trecînd prin 13 orașe și 66 comune rurale, cu opriri în centrele importante, unde vor avea loc festivități speciale marcînd evenimentul. La București, caravana urmează să fie

primită pe stadionul „23 August” în cadrul unei demonstrații sportive de amploare. Purtătorii focului olimpic se vor opri apoi la Mărășești, în fața Monumentului Eroilor, iar la Măgura, lângă Buzău, se va face o haltă la tabăra artiștilor sculptori.

La 5 iulie, este prevăzut ca ultimul purtător român de ștafetă să ajungă la granița cu Uniunea Sovietică. La Leușeni (R.S.S. Moldovenească) va fi organizată prima festivitate a primirii flăcării olimpice pe teritoriul sovietic. Trecând apoi prin Chișinău, Kiev, Poltava, Harkov și Tula, caravana este așteptată la Moscova pe data de 18 iulie (ora 16,30) cu o zi înainte de deschiderea oficială a Jocurilor Olimpice. Ajungând în capitala sovietică, flacăra va străbate bulevardele Kutuzov și Kalinin, până la clădirea Sovietului orașenesc, în fața căreia va rămâne aprinsă întreaga noapte.

În sfârșit, ultima etapă a călătoriei focului olimpic va începe în dimineața de 19 iulie, ziua deschiderii marii sărbători sportive. Purtătorul ultimei torțe (nu vor fi doi ca la ultima ediție) va intra pe stadionul din Lujniki, cu câteva minute înainte ca acele cearnicelor să indice ora 15, ora Moscovei. El va urca scara ce duce la imensa cupă de 4,5 m diametru, așezată în vârful tribunei principale, aprinzând focul olimpic,

care va arde neîncetat timp de două săptămâni cât durează întrecerile puse sub semnul celor cinci cercuri înfrățite.

Dar călătoria flăcării olimpice nu se încheie aici. De la Moscova, avioane o vor purta mai departe, împărțită în alte patru noi ștafete, spre Tallin, Kiev, Leningrad și Minsk, celelalte orașe-

gazdă ale Olimpiadei '80. În fiecare dintre acestea va avea loc un nou ceremonial de inaugurare a competițiilor, în care focul adus din Elada va juca rol de „vedetă”. Simultan, pe cinci stadioane și baze sportive, flacăra va scînteia cu lumină vie, marcînd clipa solemnă a des-

(continuare în pag. 125)

REVISTA SPORTURILOR OLIMPICE

Foto Dragoș NEAGU

Atletism

„FLORI DE IULIE
ÎNTR-UN NOU BUCHET“

Pe întreg pământul, din nordul ghețurilor veșnice și pînă în pădurile necuprinse ale brîului ecuatorial, sînt cunoscute astăzi zeci și zeci de sporturi, care se bucură de o popularitate strict locală sau, dimpotrivă, de universalitate. Între acestea din urmă și atletismul, sportul sporturilor, sportul mișcării pure, cel mai natural și cel mai vechi dintre toate cele practicate astăzi sau ieri. Despre atletism se spune, și nu fără temei, că este „muzeul” cel mai autentic în care se păstrează nealterate cele mai de preț dintre gesturile și mișcărilor naturale ale omului.

Ca și în tot, schiul ori călăria, atletismul s-a născut din nevoia de a trăi a omului și nu din necesitatea de a se distra, ca multe alte discipline sportive. Și totuși, iată că de la nevoia de a trăi la distracție n-a fost decît un singur pas, un pas uriaș, ce e drept, dar doar unul pe care omul l-a parcurs într-o bună zi...

Se spune, și nu fără temei, că pentru a afla începuturile atletismului ele trebuie căutate undeva în... „epoca bronzului”. Mai tîrziu, mult mai tîrziu, prin 1500 î.e.n. cretanii și apoi grecii au fost cei dintîi care au practicat atletismul în mod organizat. Într-o altă parte a Europei, în Irlanda, mai precis la „Trinity College” din Dublin se păstrează documente care vorbesc despre competiții de atletism din epoca preceltică, despre Jocurile Tailtine. Dar atletism se practica, de multă vreme, în diferite alte părți ale lumii. Și totuși, la greci atletismul a cunoscut, în trecutul îndepărtat, epoca sa de cea mai mare înflorire datorită Jocurilor Olimpice, olimpismul fiind inseparabil legat de atletism, și invers! Dealtfel, multe olimpiade de-a rîndul atletismul a figurat ca disciplină unică în programul Jocurilor de la Olimpia.

*

După sursa lui Pausanias, primul învingător olimpic a fost **Corebos** din Elida, învingător în proba de alergare de un dromos. Era vorba de o cursă de viteză care se disputa pe lungimea unui stadion, adică pe 192,27 m cît măsura lungimea pistei stadionului de la Olimpia, între afesis (linia de plecare) și terma (linia de sosire). Cursa avea loc cu serii și finală, care decidea olimpicul. Dromosul n-a fost doar cea mai veche dintre probele atletismului, ci și cea mai onorată. Cîștigătorul său primea premiile cele mai importante și era numit eponim, mai pe românește „nașul” olimpiadei respective, adică a intervalului de timp dintre două ediții ale Jocurilor.

Se pare că aproape o jumătate de veac dromosul a fost singura probă a jocurilor după care

programul a fost lărgit prin introducerea diaulosului (începînd cu Olimpiada a XIV) care era un dublu dromos (384,54 m), a dolicos-ului (la Olimpiada a XV-a), probă de fond în care concurenții trebuiau să acopere pista de 24 de ori, de 12 ori dus și de 12 ori întors = 4614,48 m, pentatlonul (de la Olimpiada a XVIII-a). Această din urmă (o cursă, probabil dolicos-ul, aruncarea discului, a suliței, săritura în lungime și lupta) este, fără îndoială, proba cea mai controversată dintre multe probe atletice, în privința modului ei de disputare, de stabilire a învingătorului etc.

Eroii Olimpiadelor antice au avut succesele înconjurate cu un sol de legendă. Isprăvile lor au rămas, de aceea, în istoria sportului ușor exagerate, ca niște povestiri frumoase, pline de farmec, la limita și cel mai adesea dincolo de limita realului....

*

În anul 393 e.n. împăratul roman Teodosiu, convertit la creștinism, hotărăște suprimarea Jocurilor Olimpice, socotite cult păgîn. Sute de ani de-a rîndul Olimpia va zace neștiută de nimeni și uitată de toți în colbul cald al Peloponezului! Atletismul însă, nu! Chiar dacă secole de-a rîndul, atletismul n-a mai fost cel ca pe vremea Olimpiadelor, în anii Evului Mediu, sub o formă sau alta, diferite probe atletice constituiau prilej de întrecere între tinerii orașelor-cetăți. Așa se și face că după aceea memorabilă ședință de la Sorbona, cînd a fost votată reluarea Jocurilor Olimpice, în iunie 1894, la stabilirea programului de desfășurare a întrecerilor primei Olimpiade a erei moderne, atletismul a fost primul ales între cele 9 discipline sportive. Și aceasta nu doar pentru că atletismul începe cu A, ci pentru faptul că, încă de pe atunci, el se bucura de cea mai largă popularitate mondială dintre toate sporturile.

Desfășurarea lui la Atena în 1896, pe marele stadion de marmură albă-Averof, în fața cîtorva zeci de mii de spectatori, zi de zi prezenți la disputele atleților a însemnat, de fapt, deplină recunoaștere a frumuseții gestului athletic. De atunci și pînă astăzi, dintre zecile de discipline sportive care au figurat sau figurează încă pe programul întrecerilor olimpice, concursurile de atletism reunesce cei mai mulți participanți și, la fel, cel mai mare număr de spectatori dintre cei care urmăresc competițiile Jocurilor Olimpice. Dealtfel, este bine să se știe, aproape de atletismul olimpic, că pentru acest sport Jocurile Olimpice, potrivit regulamentului internațional, constituie și **campionate mondiale**, el fiind singurul care nu are „mondiale” or-

ganizate separat. De aceea, mai în glumă, mai în serios s-a spus că atletismul înseamnă însăși Jocurile Olimpice !...

Așa stînd lucrurile, lesne de înțeles că pentru atletism, astăzi ca și ieri, ca și alaltăieri (!), întrecerile din cadrul J. O. au însemnat de fiecare dată, cu fiecare ediție a Jocurilor, o nouă treaptă valorică suită pe drumul deplinei consacări internaționale, atît în ceea ce privește regulamentul disputelor, disputele însăși și nu în cele din urmă performanțele înregistrate. Chiar și acum, cînd volumul competițional a atins cifre impresionante, și deci posibilități nelimitate de a corecta recordurile, iată că totuși și astăzi recordurile mondiale la 8 probe sînt sinonime celor olimpice, ceea ce nu este deloc puțin !

EROII MODERNI AI JOCURILOR

Atletismul olimpic și-a avut, la fiecare ediție, eroii săi, ale căror isprăvi și rezultate au stîrnit, de fiecare dată, ample comentarii unele mai vechi intrate chiar în legendele acestui sport. N-o să mai amintim acum de poveștile celor mai vechi dintre campioni olimpici, ale lui Corebos, Androcle, Meneon sau Pentacle ci despre unele ale celor mai recenți.

Dintre primii cîștigători „moderni” vom aminti, de pildă, numele sprinterului american **Thomas E. Burke** care a învins „suta” în 12,0 secunde. Ceea ce l-a făcut celebru n-a fost, evident, performanța sau victoria în sine, ci faptul că luînd plecare cu un picior sprijinit de sol (cealaltul concurenți porneau din picioare !) a prezentat un nou start care, cu modernizările de rigoare, există încă și astăzi. Este interesant de arătat că această poziție, cu totul neobișnuită, ca de rugăciune, a fost îndelung fluierată de spectatori iar arbitrii probei au fost chemați să se pronunțe asupra valabilității sale. Startul lui Burke a fost admis, în cele din urmă, spunîndu-se că atletul în cauză „n-are decît să pornească din această poziție incomodă”...

Proba atletică urmărită cu un mare și legitim interes de spectatorii atenieni a fost, firește, aruncarea discului, un fel de „specialitatea casei”, în care gazdele își puseseră mari speranțe. S-a întîmplat însă ca printre concurenții de la Atena să se afle și un oarecare **Robert Garrett**, student la universitatea din Princeton, care nu mai văzuse nicicînd un disc și care habar n-avea ce este această aruncare. Și totuși Garrett a cîștigat aruncarea discului cu un rezultat de 29,15 m, tot atît cît aruncase și grecul Failos dar cu peste... 2300 de ani mai înainte. Garrett a mai cîștigat atunci, în 1896, titlul olimpic la aruncarea greutății (11,22 m), a fost al doilea la lungime (6,00 m) și al treilea la înălțime (1,76 m).

Satisfacțiile localnicilor au fost însă împlinite, în proba maratonului, desfășurată chiar în ziua de închidere a întrecerilor Olimpiadei inaugurale. La capătul unei curse urmărită cu suflul la gură, victoria a revenit unui grec, **Spiridon Louys** din Maroussi, în vîrstă de 24 ani. Succesul acestuia a provocat un adevărat delir printre spectatori, fiind apreciat ca o mare sărbătoare națională...

În 1904, pe stadionul special amenajat în incinta Universității Washington din St. Louis, marea vedetă a întrecerilor de atletism a fost un tinerel, scund și plăpînd, **Archie Hahn** care a cucerit toate titlurile în cursele de viteză (60 m, 100 m, 200 m). În proba de 200 m el a fost cronometrat în 21,6/s rezultat care avea să reziste pînă în... 1932, pe tabela recordurilor lumii ! Pe firamentul întrecerilor strălucește puternic și **Ray Ewry**, un mare campion la sărituri. După ce la Paris cîștigase, în 1900, titlurile de campion la

Fenomenalul Jesse Owens

probele fără elan : lungime — 3,21 m, triplu — 10,58 m și înălțime — 1,65 m, la St. Louis el și-a reeditat victoriile : 3,47 m, 10,91 m și, respectiv, 1,49. Dealtfel, acest „om de cauciuc” avea să mai cîștige două medalii de aur și în 1908, la Londra, sărînd 1,57 m la înălțime și 3,33 m la lungime (triplusaltul fără elan a fost scos din programul olimpic). 8 medalii olimpice de campion n-a mai cîștigat nimeni pînă la Ewry și nici de atunci încoa !

O întîmplare nostimă și unică la J.O. din 1908. În finala cursei de 400 m (cu plecare în bloc) au fost prezenți 3 americani și un englez. Unul dintre americani (Carpenter) l-a jenant pe englez (Halswelle) și a fost descalificat, hotărîndu-se, în același timp, realergarea cursei. Dat fiind faptul că americanii au refuzat să mai ia parte la noua finală, cursa s-a desfășurat doar cu participarea lui **Halswelle** care, în întreaga istorie a atletis-

mului, a fost câștigătorul olimpic cel mai fără de emoții...

Un erou fără glorie a fost italianul **Dorando Pietri**. El a condus o bună parte din cursa maratonului și se părea că titlul îl va câștiga fără probleme. Dar, epuizat, a căzut de câte ori pe ultimii metri, încheind cursa cu sprijinul unui arbitru, motiv pentru care a fost descalificat, neșansa lui Dorado făcând o puternică impresie în lumea întreagă.

În 1912, marele erou al Jocurilor de la Stockholm, a fost, de asemenea, un atlet lipsit de glorie **Wa Thon Chuk** din tribul pieilor roșii Siux, căruia i se spunea **Jim Thorpe**. Acest excepțional sportiv a câștigat titlurile la pentatlon și decatlon, întrecându-și copios adversarii și fiind sărbătorit ca un mare erou. La 6 luni după J. O., „Amateur Athletic Union” a comunicat Comitetului olimpic suedez că Thorpe jucase baseball (în 1909 și 1910) într-o echipă profesionistă din Carolina de Sud, fiind remunerat cu 60 de dolari pe lună! A urmat un mare scandal și C.I.O. a decis descalificarea lui Thorpe și obligarea acestuia de a restitui medaliile olimpice (multă vreme noul campion al decatlonului, suedezul Wieslander, a refuzat însă să primească niște onoruri pe care nu le merita) provocându-i lui Thorpe o rană care n-avea să se mai vindece nicodată!

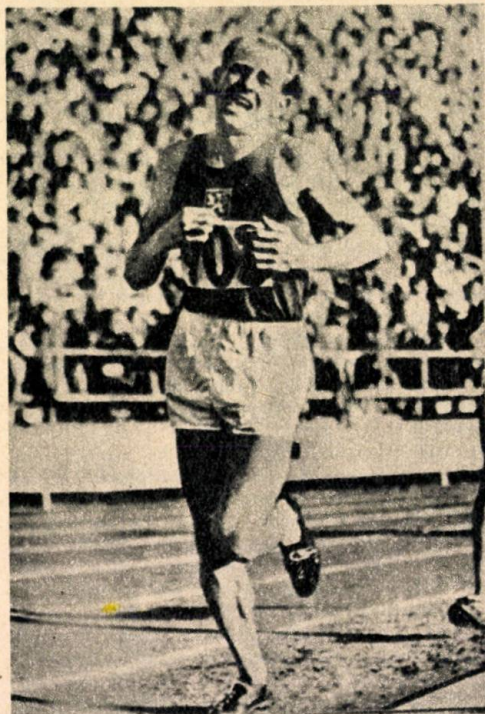
Marea figură a J. O. din 1924 a fost finlandezul **Paavo Nurmi**, unul dintre cei mai mari alergători de fond din istoria atletismului care, între multele-i isprăvi de legendă, a reușit-o și pe aceea de a fi câștigat, în decurs de 90 de minute, două titluri olimpice pe stadionul de la Colombes, din vecinătatea Parisului: 3 : 53,6 la 1 500 m și 14 : 31,2 la 5 000 m. În aceeași competiție, „omul cronometru din Abo” a mai obținut victoria la cros (10 000 m) și la 3 000 m (pe echipe) sosind al doilea, în urma unui alt mare alergător Vile Ritala, la 3 000 m obstacole. Când a depășit, cu un alt prilej, în 1930 la Londra, recordul lumii la 6 mile, record vechi de peste un sfert de veac, Nurmi a fost întrebat dacă nu este obosit. Răspunsul a fost imediat: „De ce aș fi obosit? N-am alergat cu totul decît șase mile...”

Debutînd în concernul olimpic, la atletism, în 1928, la Amsterdam, femeile aveau să-și cucerească curînd faima prin performanțe deosebite. Una dintre acestea a fost și americanca **Mildred Didrikson** care la Los Angeles a devenit campioană la 80 m garduri și la aruncarea suliței și a fost a doua (după baraj) la săritura în înălțime.

Jocurilor de la Berlin din 1936, dacă ar fi să procedăm ca în antichitate, ar trebui să le spunem „Olimpiada Owens”, „eponim”-ul fiind tînărul atlet negru din Cleveland **Jesse Owens**. În decurs de 8 zile el a concurat cu inegalabil succes, în preliminarii și în finalele olimpice a 4 probe, câștigîndu-le pe toate: 100 m—10,3 (în sferturi de finală 10,2), 200 m—20,7, lungime—8,06 m și 4X100 m 39,8 (cu Metcalfe, Draper și Wykoff —, Jesse fiind schimbul întii) — record mondial. Strălucitul buchet de victorii al unui negru, care dădea cîmpul peste cap întregul eșafodaj al teoriilor rasiste din Germania acelor ani, l-a făcut pe Hitler să părăsească tribuna pe furiș pentru a nu

strînge mîna celui mai glorios atlet al celei de a XI-a ediții a Jocurilor.

Între atîtea și atîtea mari vedete ale Olimpiadei de la Londra, din 1948, poate că cea mai mare a fost o femeie, „olandeza zburătoare”, adică **Francina Elsie Blankers-Koen** autoare a patru victorii nete: 100 m — 11,9 s, 200 m — 25,4 s, 80 mg — 11,2 s și 4X100 m — 47,5 (Fany a fost schimbul 4). Atunci la Londra, cehoslovacul **Emil Zatopek** și-a inaugurat strălucitul palmares cu succesul la 10 000 m (29 : 59,6) căreia avea să-i adauge

Emil Zatopek în plin efort

încă trei medalii de aur, toate în aceeași confruntare, la Helsinki: 5 000 m — 14 : 06,6, 10 000 m — 29 : 17,0 și maraton — 2. 23 : 03,2. În momentul în care Emil câștiga, în 1952, titlul la maraton, în prima sa cursă pe această distanță, pe stadionul olimpic se desfășura aruncarea suliței, probă la care participa și soția sa, iar **Dana Zatopkova** a obținut și ea victoria (50,47 m).

Alte figuri mari au apărut la majoritatea probelor atletice, la ultimele ediții ale Jocurilor Olimpice. Ceea ce ni se pare a fi foarte important este faptul că la fiecare probă în parte au existat nu unul ci cel puțin 2—3 superatleți, cu rezultate puțin obișnuite. Ei bine tocmai existența acestora constituie realmente pentru noi o problemă în a selecta doar cițiva, în limitele acestui capitol. Ar fi, să zicem, **Bob Beamon** care datorită celor 8,90 m realizați de el la săritura în lungime, în 1968, la Ciudad de Mexico, a depășit plafonul unor posibile

Eva Zörgő-Raduly pe cea mai înaltă treaptă a podiului

performanțe ale zilelor noastre, atingându-l pe acela al anilor 2000... ar fi și discobolul **Alfred Oerter** autor al unei performanțe unice: patru victorii consecutive în arena olimpică: 56,36 m în 1956, 59,18 m în 1960, 61,00 m în 1964 și 64,78 m în 1968 (nu este deloc exclus ca această „unicitate” să fie egalată de încă un atlet-„cangurul” sovietic **Viktor Saneev**, până acum de trei ori campion olimpic la triplusalt: 17,39 m în 1968, 17,35 m în 1972 și 17,29 m în 1976, cu șanse de a se impune și anul acesta la Moscova!)... ar fi, de asemenea, finlandezul **Lasse Viren**, dublu campion în 1972

(5 000 m — 13 : 26,4 și 10 000 m — 27 : 38,4) și care după o prestație modestă de-a lungul unui întreg ciclu olimpic revine, la Montreal, la nivel de vîrf, obținînd iarăși o dublă victorie — 13 : 24,76 și 27 : 40,38... ar fi alergătorul **Lee Evans** care, în 1968, a acoperit turul de stadion în 43,86 s ceea ce înseamnă că el a parcurs fiecare sută de metri în mai puțin de 11 secunde... dar cîți alți atleți de marcă n-ar mai trebui incluși în această listă de evidențieri. Ne oprim aici, cu un sincer regret de a nu fi amintit, măcar și în treacăt, pe unii dintre aceștia, dar, spațiul e spațiu !

5 MEDALII DE AUR PENTRU ATLETELE NOASTRE

Atletismul pentru care, cum am arătat, Jocurile Olimpice au însemnat principalul prilej de manifestare a consacrat și pe unii dintre atleții români, ei înșiși autentice vedete internaționale. A fost mai întîi **Iolanda Balaș**, marea

noastră campioană, poate cea mai mare dintre toate atletele specialiste ale săriturii în înălțime. În 1956, cu cîteva luni înaintea Jocurilor de la Melbourne, Ioli a devenit recordmană a lumii cu un rezultat de 1,75 m. S-a întîmplat însă

ca la ora marelui examen, Iolanda să nu poată da replica cea mai bună, clasîndu-se a 5-a, pierzîndu-și chiar și înfietatea mondială, pe care a preluat-o (cu 1,76 m) negresa americană **Mildred McDaniel**. Ioli însă a revenit specta-

Viorica Viscopoleanu în săritura ei de aur la Ciudad de Mexico...

culos, și de la Melbourne și pînă în 1966 (deci timp de un deceniu !) nu numai că n-a mai cunoscut înfrîngerea, dar a dominat săritura în înălțime cu o autoritate suverană. În 1960, în „Cetatea eternă” a Romei a cîștigat titlul olimpic cu 1,85 m, devansîndu-le pe următoarele 2 clasate (poloneza Jozwiakowska și britanica Shirley) cu nu mai puțin de 14 centimetri, iar după 4 ani, la Tokio, pe „National stadium”, Iolanda Balaș iese din nou prima, de data aceasta cu 1,90 m (a doua clasă, australianca Brown sărise 1,80 m). În vremea aceea cînd se discutau șansele noastre la Olimpiadă, iubitorii sportului spuneau cam așa : „O medalie de aur o avem cu Ioli, să vedem cine va mai cîștiga în afară de ea !...”

La Tokio, în afara Iolande Balaș, tot o atletă a fost cea care a cîștigat aurul olimpic. Era *Mihaela Penes*, o tînără de 17 ani, ca și necunoscută în lumea atletismului. După ce în calificări, aproape fără efort,

Elena Gorceakova aruncase sulița la 62,40 m—record mondial, în drum spre vestiare, campioana noastră Maria Diți-Diaconescu spunea celorlalte concurente, arătîndu-le-o pe Mihaela : „O vedeți, este un adevărat fenomen... oricînd poate arunca peste 60 m !”... Și iată că, în aceeași după-amiază, chiar în prima sa încercare în concursul de suliță, Mihaela Penes a aruncat, într-adevăr, peste 60 m, mai precis 60,54 m, performanță care, corelată cu gluma Mariei Diaconescu, a avut efectul unei bombe. Și astfel, dintr-o necunoscută, într-o clipă Mihaela Penes a devenit o vedetă certă a atletismului mondial, ale cărei posibilități deosebite au fost scoase în evidență de concursul de la Tokio, dar și de următoarea întrecere olimpică, cea de la Ciudad de Mexico. Este adevărat, în „Țara aztecilor” Mihaela n-a mai fost prima, ci a doua (cu 59,92 m) la numai 44 de centimetri de noua campioană, ungueroaica Angela Nemeth.

La Mexico, alte două atlete românce au trăit marea bucurie a deplinei consacrarî sportive. A fost mai întîi *Viorica Viscopoleanu*, ca și Iolanda, elevă a aceluiași reputat antrenor Ioan Söter (în 1952, primul atlet român clasat într-o finală olimpică ; locul VI la înălțime cu 1,95 m). Viorica a obținut o splendidă victorie la săritura în lungime cu o performanță de 6,82 m care reprezenta o seamă de recorduri reunite într-un singur rezultat : național, european, olimpic, mondial.

În același concurs, reprezentînd în fapt al cincilea său start olimpic, *Lia Manoliu* își vedea împlinite visurile cele mai frumoase ale atîtor și atîtor ani de pregătire. Mizînd totul pe o singură aruncare, din cauza unui accident la brațul drept, Lia a obținut 58,28 m — nou record olimpic care i-a adus, în final, medalia de campioană. Oricum, pentru atletismul nostru — și nu numai pentru el ! — Lia Manoliu, cu șase prezențe la J.O., este o autentică recordmană : 42,65 m (VI) Helsinki, 43,90 m (IX)

Recorduri olimpice

Recorduri mondiale (valabile la 1 ianuarie 1980)

BĂRBAȚI

100 m	9,95	Jim Hines (SUA)	1968	9,95	Jim Hines (SUA)	1968
200 m	19,83	Tommie Smith (SUA)	1968	19,72	Pietro Mennea (Italia)	1979
400 m	43,86	Lee Evans (SUA)	1968	43,86	Lee Evans (SUA)	1968
800 m	1 : 43,5	Alberto Juantorena (Cuba)	1976	1 : 42,4	Sebastian Coe (M. Britanie)	1979
1500 m	3 : 34,9	Kipchoge Keino (Kenya)	1968	3 : 32,1	Sebastian Coe (M. Britanie)	1979
5000 m	13 : 24,76	Lasse Viren (Finlanda)	1976	13 : 08,4	Henry Rono (Kenya)	1978
10000 m	27 : 38,4	Lasse Viren (Finlanda)	1972	27 : 22,5	Henry Rono (Kenya)	1978
3000 m ob.	8 : 08,02	Anders Gärderud (Suedia)	1976	8 : 05,4	Henry Rono (Kenya)	1978
110 mg	13,24	Rodney Milburn (SUA)	1972	13,00	Renaldo Nehemiah (SUA)	1979
400 mg	47,64	Edwin Moses (SUA)	1976	47,45	Edwin Moses (SUA)	1979
4X100 m	38,19	Statele Unite	1972	38,03	Statele Unite	1977
4X400 m	2 : 56,11	Statele Unite	1968	2 : 56,11	Statele Unite	1968
Lungime	8,90	Robert Beamon (SUA)	1968	8,90	Robert Beamon (SUA)	1968
Triplu	17,39	Viktor Saneev (URSS)	1968	17,89	Carlos de Oliveira (Brazilia)	1976
Înălțime	2,25	Jacek Wszola (Polonia)	1976	2,34	Vladimir Jascenko (URSS)	1978
Prăjină	5,50	Tadeusz Slusarski (Polonia)	1976	5,70	Dave Roberts (SUA)	1976
Greutate	21,32	Aleksandr Barışnikov (URSS)	1976	22,15	Uwe Beyer (RDG)	1978
Disc	68,28	Mac Wilkins (SUA)	1976	71,16	Wolfgang Schmidt (RDG)	1978
Ciocan	77,52	Iuri Sedih (URSS)	1976	80,32	Karl Heinz Riehm (RFG)	1978
Suliță	94,58	Miklos Nemeth (Ungaria)	1976	94,58	Miklos Nemeth (Ungaria)	1976
Decatlon	8 618	Bruce Jenner (SUA)	1976	8 618	Bruce Jenner (SUA)	1976

La probele de marș (20 și 50 km) și maraton nu se ține oficial evidența recordurilor.

FEMEI

100 m	11,00	Wyomia Tyus (SUA)	1968	10,88	Marlies Göhr (RDG)	1977
200 m	22,37	Bärbel Eckert (RDG)	1976	21,71	Marita Koch (RDG)	1979
400 m	49,29	Irena Szewinska (Polonia)	1976	48,60	Marita Koch (RDG)	1979
800 m	1 : 54,94	Tatiana Kazankina (URSS)	1976	1 : 54,94	Tatiana Kazankina (URSS)	1976
1500 m	4 : 01,4	Ludmila Braghina (URSS)	1972	3 : 56,0	Tatiana Kazankina (URSS)	1976
100 mg	12,59	Annelie Ehrhardt (RDG)	1972	12,48	Grazyna Rabsztyń (Pol.)	1978
4X100 m	42,55	R. D. Germană	1976	42,00	R. D. Germană	1979
4X400 m	3 : 19,23	R. D. Germană	1976	3 : 19,23	R. D. Germană	1976
Lungime	6,82	Viorica Viscopoleanu (România)	1968	7,09	Vilma Bardauskiene (URSS)	1978
Înălțime	1,93	Rosemarie Ackerman (RDG)	1976	2,01	Sara Simeoni (Italia)	1978
Greutate	21,16	Ivanka Hristova (Bulgaria)	1976	22,32	Helena Fibingerova (Ceh)	1977
Disc	69,00	Evelin Schlak-Jahl (RDG)	1976	70,72	Evelin Jahl (RDG)	1978
Suliță	65,94	Ruth Fuchs (RDG)	1976	69,52	Ruth Fuchs (RDG)	1979
Pentatlon	9 745	Siegrun Siegl (RDG)	1976	4 839	Nadejda Tkacenko (URSS)	1978

Melbourne, 52,36 m (III)
 Roma, 56,97 m (III) Tokio,
 58,28 m (I) Ciudad de Me-
 xico și 58,50 m (IX) Mün-
 chen.

Acestea sînt atletele de
 aur ale sportului româ-
 nesc care are însă și cîteva
 de... argint : *Ileana Silai* la
 800 m în 1968, *Valeria Ște-
 fănescu*, la 100 m garduri
 și *Argentina Menis* la arun-
 carea discului în 1972 și
 mai mulți alți finaliști la
 diferite probe, așa cum se
 poate vedea din tabelul
 alăturat al succeselor noas-
 tre olimpice :

Bucuria unei
 mari împliniri
 în prodigioasa
 carieră athletică
 a Iolande Balas

Excelentul nostru
 atlet
 Ilie Floroiu,
 cîștigător
 a numeroase
 trofee
 internaționale

	I	II	III	IV	V	VI	Puncte
1928	—	—	—	—	—	—	0
1936	—	—	—	—	—	—	0
1952	—	—	—	—	—	2	2
1956	—	—	—	—	1	—	2
1960	1	—	1	—	1	—	13
1964	2	—	1	—	2	1	23
1968	2	2	—	—	—	—	24
1972	—	2	—	1	—	1	14
1976	—	—	1	—	1	1	7
Total	5	4	3	1	5	5	85

Pe podiumul olimpic

1960	1. Iolanda Balaș	înălțime	1,85 m
	3. Lia Manoliu	disc	52,36 m
1964	1. Iolanda Balaș	înălțime	1,90 m
	1. Mihaela Peneș	suliță	60,54 m
	3. Lia Manoliu	disc	56,97 m
1968	1. Viorica		
	Viscopoleanu	lungime	6,82 m
	1. Lia Manoliu	disc	58,28 m
	2. Ileana Silai	800 m	2:02,5
1972	2. Mihaela Peneș	suliță	59,92 m
	2. Valeria		
	Bufanu-Ștefănescu	100 mg	12,84 s
1976	2. Argentina Menis	disc	65,06 m
	3. Gheorghe Megelea	suliță	87,16 m

Pentru întrecerile de la Moscova, ale celei de a XXII-a Olimpiade, se anunță o luptă sportivă extrem de aprigă la fiecare dintre cele 38 de probe înscrise în program, care oferă cele mai multe medallii (114) și cel mai mare număr de puncte (836) dintre toate ramurile sportive aflate în concurs în capitala Uniunii Sovietice. Dată fiind valoarea unora dintre tinerii noștri atleți, nutrim speranța obținerii unor clasări cât mai bune.

Fără îndoială, fruntașii lotului nostru de atleți sînt Eva Zörgö—Raduly și Ilie Floreoiu. Prima a înregistrat în ultimii ani un remarcabil progres, devenind o autentică protagonistă a dificilei probe de aruncare a suliței în orice mare competiție. Iliuță, cum ne-am obișnuit să-i spunem, familiar, constănțeanului, este un model de conștiinciozitate în pregătire. Amîndoi sînt purtătorii celor mai mari speranțe atletice ale noastre pentru apropiatele Jocuri olimpice. Dar și alți atleți români pot intra în lupta pentru poziții fruntașe, într-o probă sau în alta, la discipline în care ne mîndrim cu campioni olimpici de talia Liei Manoliu, Iolande Balaș sau Vioricăi Viscopoleanu. Din categoria celor capabili să încurce calculele specialiștilor face parte și aruncătoarea de disc Florența Țacu, creditată cu bune performanțe de dată recentă.

R.V.

Iată, în rîndurile următoare, cîteva date din cariera sportivă a celor trei atleți, căror le dorim obținerea unor frumoase rezultate și la marea întrecere de la Moscova, urare valabilă — desigur — și pentru ceilalți tricolori...

Locul întrecerilor atletice, marele stadion „V. I. Lenin” din Moscova

EVA ZÖRGÖ

S-a născut la 23 octombrie 1954, la Cluj-Napoca. Înălțime 178 cm, greutate 71 kg. Psiholog; studentă la Institutul pentru Educație Fizică și Sport. Căsătorită cu Carol Raduly, recordman al României la aruncarea... suliței. Practică atletismul din anul 1967 având ca îndrumătoare pe profesoara Florica Gorgoi. În prezent este antrenată de Petre Nagy. Face parte din clubul Universitatea Cluj-Napoca.

● **Recordmană națională:** 67,20 m Ciudad de Mexico 9.9.1979

● **Participări la Jocurile Olimpice:** 1972 — München: neclasată, 3 aruncări nereușite; 1976 — Montreal: XI cu 55,60 m.

● **Participări la campionatele europene:** 1974 — Roma: X cu 54,44 m, 1978—Praga: V cu 61,14 m (record)

● **Participări la „Cupa mondială”:** 1979 — Montreal: II cu 65,82 m.

● **Participări la campionate mondiale universitare:** 1975 — Roma: III cu 59,50 m, 1977 — Sofia: V cu 56,70 m, 1979 — Ciudad de Mexico: I cu 67,20 m (record)

● **Participări la „Cupa Europei” (finală):** 1973 — Edinburgh: IV cu 53,60 m, 1977 — Helsinki: IV 60,16 m, 1979 — Torino: I cu 66,28 m (record).

● **Campionă balcanică:** 1979 — Atena: 67, 10 m (record)

● **Campionă națională:** 1977 — 56,04 m, 1978 — 59,28 m, 1979 — 65, 90 m (record).

● **Evoluția performanțelor:**
1967 — 35,50 m, 1968 — 40,12 m, 1969 — 45,78 m, 1970 — 60,10 m, 1971 — 52,36 m, 1972 54,34 m, 1973 — 57,74 m, 1974 — 58,50 m, 1975 — 59,50 m, 1976 — 59,90 m, 1977 — 60,24 m, 1978 — 63,66 m, 1979 — 67,20 m.

ILIE FLOROIU

S-a născut la 29 noiembrie 1952, la Izvoarele, județul Tulcea. Înălțime 167 cm, greutate 52 kg. Profesor de educație fizică. Căsătorit. Practică atletismul din anul 1970. Membru al clubului Farul din Constanța, antrenor Constantin Craiu.

● **Recordman național:** 5000 m — 13: 15,0 București 23.7. 1978; 10 000 m — 27: 40,1 Praga 29.8.1978.

● **Participări la J.O.:** 1976—Montreal: 5000 m VII cu 13: 37,1 (în serie), 10 000 m V cu 27: 59,9

● **Participări la campionate europene:** 1974 — Roma: 5000 m V cu 13: 27,2 (record) și 10 000 m XIV cu 28: 00,0; 1978—Praga: 5000 m V cu 13: 29,3 și 10 000 m VII cu 27: 40,1 (record)

● **Participări la campionate mondiale universitare:** 1975 — Roma: 5000 m II cu 13: 39,2 și 10000 m II 28: 52,5; 1977—Sofia: 5000 m VI cu 13: 56,0 și 10 000 m III cu 29: 13,4; 1979 — Ciudad de Mexico: 5000 m I cu 14: 29,9 și 10 000 m I cu 29: 56,1

● **Campion balcanic:** 1974 — Sofia 5000 m — 13: 48,2 și 10 000 m — 28: 58,4, 1975 — București 10 000 m 28: 33,8, 1976 — Celje 5000 m — 13: 59,7 și 10000 m — 28: 19,5, 1979 — Atena: 5000 m — 13: 46,1 și 10 000 m—28: 50,0.

● **Campion național:** 1973 — 30,02,0, 1974-13: 49,2 și 28: 57,6, 1975 — 13: 46,2 și 28: 52,4, 1976-14: 02,0 și 29: 01,6, 1977-28: 57,9, 1978-13: 15,0 (record) și 27: 47,8 (record), 1979-13: 48,5 și 28: 35,0

● **Evoluția performanțelor:**

	5000 m	10000 m
1971	15: 31,6	29: 15,8
1972	14: 41,8	—
1973	14: 08,8	—
1974	13: 27,2	28: 28,4
1975	13: 35,2	28: 10,6
1976	13: 35,4	27: 59,9
1977	13: 50,2	28: 29,8
1978	13: 15,0	27: 40,1
1979	13: 20,8	28: 10,0

FLORENȚA ȚACU

● S-a născut la 7 mai 1955 la Roșiori de Vede județul Teleorman. Înălțime 181 cm, greutate 85 kg. Studentă. Căsătorită. Practică atletismul din anul 1971 sub îndrumarea lui Ionel Ghiță din Craiova. În ultimii ani a fost pregătită de Dan Serafim. Face parte din clubul Farul Constanța.

● **Participări la campionate mondiale universitare:** 1979—Ciudad de Mexico: III cu 59,28 m.

● **Participări la „Cupa Europei” (finala):** 1979—Torino: IV cu 61,62 m

● **Campionă balcanică:** 1979—Atena 65,06 m

● **Evoluția performanțelor:**
1971—36,50 m, 1972—47,70 m, 1973—50,83 m, 1974—56,60 m, 1975—59,16 m, 1976—60,10 m, 1977—57,28 m, 1978—58,34 m, 1979—65,06 m, 1980—67,02 m

Baschet

LUPTĂ SUB PANOUL GIGANȚILOR

Apariția în lume a jocului de baschet se datorează profesorului de educație fizică **James A. Naismith** de la colegiul Springfield din statul Massachusetts (S.U.A.) care, în dorința de a dinamiza orele de educație fizică, a prezentat studenților — în anul 1891 — un joc cu totul nou, avînd 13 reguli care constituie și astăzi (cele mai multe dintre ele) principiile de bază ale baschetului. Jocul de baschet a plăcut de la început și, drept urmare, a cunoscut o popularitate extraordinară, răspîndindu-se cu repeziuni în institutele de învățămînt din S.U.A. și, mai apoi, din Europa și Asia. În momentul de față, baschetul este practicat pe toate continentele, iar în unele țări este considerat sportul nr. 1.

La Jocurile Olimpice, baschetul a apărut în anul 1904, la Saint Louis, dar numai ca joc demonstrativ. *Baschetul a fost recunoscut ca sport înscris în mod oficial la Jocurile Olimpice din 1936, de la Berlin, unde a luat parte, ca invitat de onoare, și inventatorul acestui joc sportiv, James A. Naismith* (în anul acela, în vîrstă de 70 de ani). Apoi, baschetul a fost nelipsit de la Olimpiade, iar din anul 1976 (la Montreal) s-a introdus turneu și pentru reprezentative feminine. Interesant de subliniat că pentru baschetbaliștii din S.U.A. selecționarea în lotul olimpic a constituit o „carte de vizită” convingătoare pentru trecerea ulterioară la profesionism, unii dintre ei ajungînd celebriități (*Russell, Walsh*-echipa din 1956, *Bellamy, Lucas*,

O splendidă aruncare la coș a lui Dragan Kicanovic, unul dintre cei mai buni jucători ai reprezentativei iugoslaviei, la rîndul ei dintre cele mai valoroase echipe din lume. Cîteva date dintr-un palmares impresionant: campioană a lumii în 1970 și 1978, campioană a Europei în 1973, 1975 și 1977, medaliată cu argint la Jocurile Olimpice din 1968 și 1976.

Robinson, West-echipa din 1960, Bradley-echipa din 1964).

La toate edițiile Jocurilor Olimpice locul I a fost cucerit de selecționata S.U.A.; o excepție s-a produs în anul 1972, la München. În finala S.U.A.—U.R.S.S., la scorul de 51—50 pentru baschetbaliștii din S.U.A., cînd mai erau 3 secunde de joc, Zarmuhamedov izbutește o pasă lungă de 26 de metri (de la coșul propriu la cel advers) care aduce la regretatul Al. Belov. Acesta înscrie coșul care aduce prima victorie a unei echipe din Europa și singurul insucces al nord-americanilor.

La fete, în singura ediție desfășurată pînă acum (cu participarea a 6 echipe), reprezentativa U.R.S.S. a dominat net întrecerile de la Montreal.

În Europa, baschetul a căpătat răspîndire chiar de la începutul secolului XX, dar F.I.B.A. (Federația internațională de baschet amator) a luat ființă de-abia în anul 1932 prin Congresul ținut la Geneva. Printre țările fondatoare ale F.I.B.A. se află și România. Notăm anii în care au fost inaugurate marile competiții: 1935 (Geneva) — campionatul european masculin, 1938 (Torino) — campionatul european feminin, 1950 (Buenos Aires) — campionatul mondial masculin, 1955 — San-

tiago (Chile) — campionatul mondial feminin.

În România, jocul de baschet și-a făcut apariția datorită unui cetățean american, căruia i se reține doar numele: Stevens. Primul meci a avut loc în anul 1919, la București, pe un teren situat pe locul unde se află acum Teatrul Național. Apoi, baschetul s-a răspîndit în licee. În anul 1931 a luat ființă Federația română de baschet și volei care, după aproape două decenii, s-a detașat în federații care conduc activitatea fiecăruia dintre cele două sporturi.

Una tentativă de participare a unei selecționate masculine române la Jocurile Olimpice a avut loc în anul 1952, la Helsinki, unde, în preliminarii, echipa țării noastre a ratat calificarea, fiind învinsă de reprezentativele Canadei (72—51) și Italiei (53—39). Dintre jucătorii care au evoluat la Helsinki îi amintim pe Vasile Popescu (căpitanul echipei), Andrei Folbert, Emanuel Răducanu, Mihai Nedef, Liviu Nagy, Cezar Niculescu, Grigore Costescu.

Selecționata feminină a României a luat parte la turneul de calificare pentru Jocurile Olimpice de la Moscova, evoluînd, la Varna, în grupa semifinală F, alături de formațiile Canadei, R.F. Germania și Italiei.

Dumitru STĂNCULESCU

Spectatorii întrecerilor de baschet din cadrul celei de-a XXII-a ediții trebuie să cunoască două adrese, către care se vor îndrepta timp de 11 zile (20—30 iulie) pentru a urmări jocurile dintre panouri. Prima se află foarte aproape de centrul Moscovei, pe Bulevardul Păcii (Prospekt Mira). Aici se ridică noul complex sportiv „Olimpiiski”, cuprinzînd o uriașă sală de sport și un bazin acoperit, care face pe drept cuvînt mîndria organizatorilor. Sala reprezintă cel mai mare stadion acoperit din Europa (capacitate 45.000 locuri), iar baschetbaliștii, ca și boxerii, vor fi primii săi beneficiari. Întreg spațiul arhitectonic se împarte în două, printr-un perete despărțitor mobil, sectorului rezervat pentru baschet fiindu-i asigurate tribune pentru 16.000 spectatori. Terenul de joc propriu-zis are dimensiunile de 48X30 m și are montat un planșeu din parchet de lemn, de fabricație sovietică. Complexul mai dispune de toate instalațiile necesare sportivilor (vestiare, săli de dusuri, cabinete medicale, bufet), precum și un sub-centru de presă, o sală de conferințe și alte localuri. Cum am spus, însă, complexul „Olimpiiski” nu va fi singura gazdă moscovită a baschetbaliștilor. O serie de meciuri ale turneului olimpic se vor desfășura în noua sală de sport T.S.K.A., nu departe de cea dintîi în zona din nord-vest a Capitalei. Alte 5.000 locuri în tribune stau aici la dispoziția spectatorilor.

Ion Brad

OLIMPIA

Loc binecuvîntat, ales de Zeus
Pentru refugiu pămîntesc!
Și pentru jocurile-n care
Toți fiii lui se-amestecă-ntre oameni,
Cu ei odată rid și pățimesc.

Chiar Hera, credincioasa lui soție,
O vatră sacră-aici și-a așezat.
Ca să-și vegheze soțul prea zburdalnic?
Să nu coboare noaptea din statuie
Cu Fidias să stea prea mult la sfat?

Loc binecuvîntat, tu faci războiul
Să tacă-n toată lumea, umilit,
Chemînd la trîntă dreaptă luptătorii,
Pe cai jucînd, pe sprintene picioare,
Ca soarele din mări la răsărit!

Cu tine sînt și om și zeu deodată,
Coloană în picioare și marmoră-n pămînt,
Soldat rănit la marginile lumii
Și-alergător încununat cu lauri,
Cel biruit și veșnic neîmfrînt.

(Din volumul „La zei acasă sau o călătorie
lirică prin Elada“)

BOX

VOINICIA FLĂCĂILOR NOȘTRI ÎN RINGUL OLIMPIC

Istorie.

Lupta cu pumnii era cunoscută din antichitate. Pugilatul a fost probă agonistică în programul jocurilor de la Olympia din anul 688 î.e.n. — când se înregistrează primul campion olimpic: Onomastos din Smirna, până în anul 385 e.n. — când, la ultima ediție cunoscută, învingător la pugilat devine Varzdat din Artaxata. În epoca romană, pugilatul degenerează într-o singeroasă luptă de gladiatori cu ceste (curelușe de piele, adesea prevăzute cu gurguie metalice, care înfășurau pumnii). Evul mediu marchează reapariția luptelor cu pumnii ca exercițiu popular, ca instrucție militară sau ca mijloc de reglare a diferendelor. Ca disciplină modernă, în accepția de azi, boxul se naște în Anglia sec. 18. În anul 1719 — dată considerată drept piatră de temelie în evoluția boxului — un anume James Figg deschide la Londra o școală a „științelor auto-apărării”, printre care figura și folosirea pumnilor goi ca armă. Jack Broughton este primul care reglementează lupta cu pumnii (de unde i se trage porecla de „părinte al boxului”) și inventează mănușile. În 1889 se dispută ultimul meci de campionat cu pumnii goi. Dar până la sfârșitul sec. 19, activitatea pugilistică se desfășoară sub semnul profesionalismului, al pumnacilor plătiți. Abia odată cu înființarea organizațiilor care tratează boxul ca un sport și nu ca o meserie, se poate vorbi de apariția boxului amator. În primii ani ai secolului 20 se înregistrează nașterea turneeelor cu caracter internațional. În România, primele manifestări pugilistice sînt menționate pe la 1910; Federația română de box ia ființă în 1927.

Apariția la J.O.

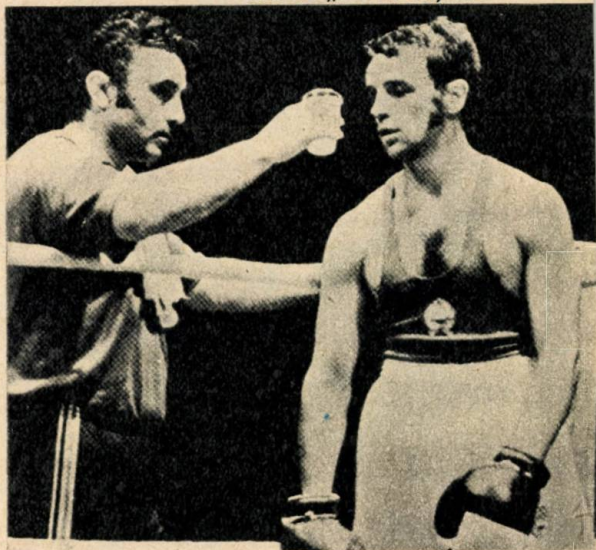
În programul Jocurilor Olimpice moderne, boxul figurează pentru prima oară la ediția din 1904, la St. Louis și este de atunci prezent la toate edițiile (cu excepția anului 1912, la Stockholm), variind doar categoriile de greutate (de la 5 în 1908, la Londra, la 11 în zilele noastre — cu perspectiva de a ajunge la cele 12 recunoscute acum, în campionatele continentale), numărul de țări participante (de la 1 în 1904, la St. Louis, la 80 în 1972, la München) și de sportivi (de la 42 în 1908, la 358 în 1972).

Figuri celebre.

Numele cel mai vestit, pînă acum, în palmaresul olimpic rămîne al sportivului ungar László Papp, singurul care a reușit să cîș-

tige medalia de aur la trei ediții consecutive (1948 la cat. mijlocie, 1952 și 1956 la cat. mijlocie mică). Din lista celor cu două victorii (Mallin — Anglia, Lagutin — U.R.S.S., Kulej — Polonia etc) se distinge desigur „monarhul absolut al categoriei supreme” — cum îi spune presa cubaneză lui Teofilo Stevenson, un superb greu, neînvins, din 1972, la Jocurile Olimpice sau campionatele mondiale, care are toate șansele să-l egaleze pe Papp la turneul olimpic de la Moscova. În schimb, dubla performanță a lui O.L. Kirk (S.U.A.) are mai curînd caracter anecdotic; în 1904, la St. Louis, în lipsă de concurenți, acesta se prezintă la categoriile cocoș și pană, cîștigîndu-le pe ambele! Trebuie să mai menționăm că — înainte de a deveni campioni mondiali profesioniști la toate categoriile — Cassius Clay, Floyd Patterson, George Foreman, Joe Frazier sau Leon Spinks au fost campioni olimpici! În schimb, alt campion mondial profesionist, tot la categoria grea, suedezul Ingemar Johansson, n-a primit, în 1952, medalia olimpică de argint ce i s-ar fi cuvenit pentru locul II, întrucît fusese descalificat în runda a doua a finalei cu americanul Sanders pentru pasivitate continuă!

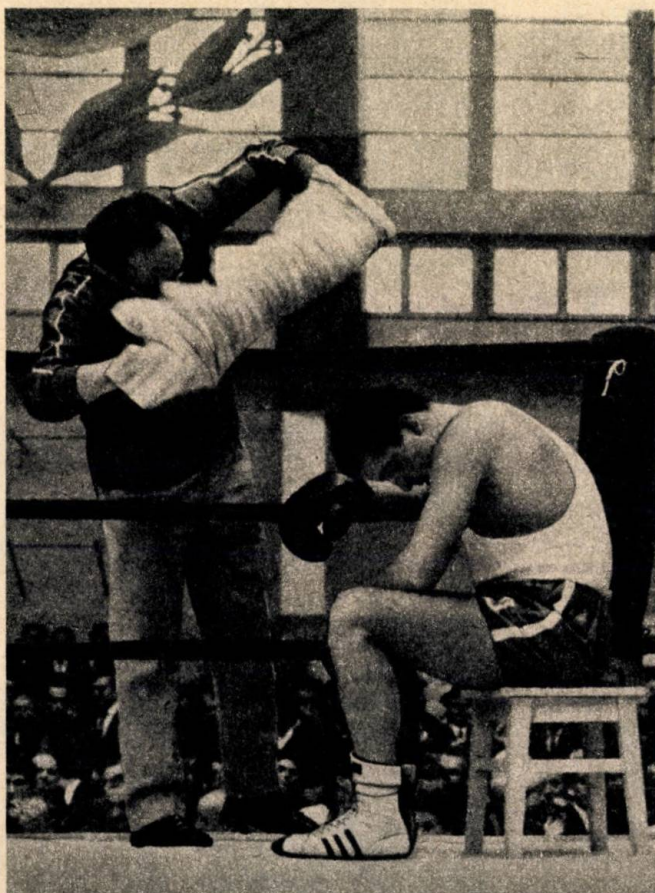
László Papp, acum în postură de „om de colț”...

SCENE MEMORABILE.

Greu va putea fi uitată de către iubitorii boxului seara aceea de noiembrie 1956 când, la West Melbourne Stadium, a răsunat pentru prima oară imnul fării noastre pentru victoria olimpică a unui boxer român. Pușini știau că, la 20.000 de km de patrie, flăcăul din Cergăul Mare — înainte de a învinge toți adversarii înfilniți pe ring — a trebuit să se învingă pe sine, să ascundă durerea acută a unei fracturi de deget la mîna dreaptă, încă din prima dintre cele 4 partide disputate. Așadar, în finală (după ce trecuse de campionul european Nick Gargano), Nicolae Linca trebuia să nu-l lase pe irlandezul Fred Tiedt să ghicească faptul că, de fapt, are în față un adversar cu un singur pumn valid! Injecția cu novocaină nu are efecte prea îndelungate, iar meciul ține peste 10 minute. Strîngînd din dinți, ascultînd cu emoție și înfrigurare sfaturile antrenorului Ion Popa la colț, Nicolae Linca atacă permanent, poate nu întotdeauna cu cele mai ortodoxe metode, dar oricum cu o profundă vitalitate, debordînd un adversar care căuta figuri de stil, de tehnică savantă, exclusiv pentru a epata corpul de arbitri. Inutil. Spiritul ofensiv, numărul superior de lovituri valabile au prevalat. Juriul acordă victoria și medalia de aur boxerului român. A fost, în fapt, o eroică, neștiută, biruință într-o singură mînd!

Recordmanii participărilor la Jocurile Olimpice — de 3 ori: **Callistrat Cuțov** (1968, 1972, 1976), **Mircea Dobrescu** (1952, 1956, 1960), **Ion Monea** (1960, 1964, 1968) și **Gheorghe Negrea** (1956, 1960, 1964).

Ion Monea, reconfortat, la colț, de antrenorul său Constantin Nour

BILANȚUL PARTICIPĂRIILOR ROMÂNEȘTI LA J.O.

	I	II	III—IV	puncte
1936	—	—	—	0
1952	—	1	1	8,5
1956	—	2	1	20,5
1960	—	—	1	3,5
1964	—	—	—	0
1968	—	1	1	8,5
1972	—	1	—	5
1976	—	2	3	20,5
TOTAL	1	7	7	66,5 puncte

Marii Noștri Olimpici

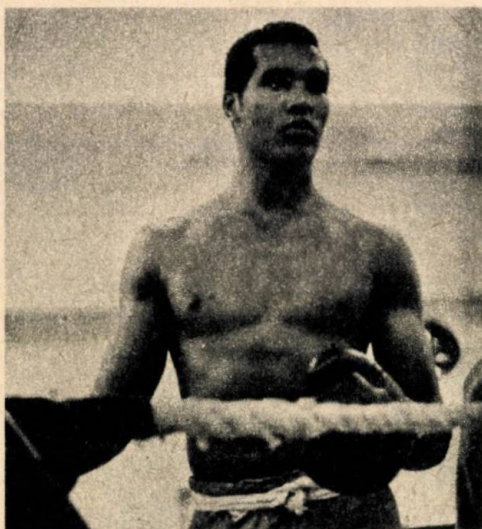
NICOLAE LINCA (n. 2 ianuarie 1929, la Cergăul Mare), primul și pînă acum unicul campion olimpic de box al României, multiplu campion național. Cunoscut pentru stilul său de „sufocare” a adversarului. Uza de contraatac în plin presing asupra adversarului. Dur și rezistent. Foarte puternice lovituri laterale. Astăzi, ofițer de miliție.

ION MONEA (n. 30 noiembrie 1940, la Tohanul Vechi), cel mai înclinat pugilist olimpic român; o medalie de argint și una de bronz. De 11 ori campion al fării. Peste 10 ani prezent în elita mondială a boxului amator. Orientare sigură în ring, apărare fermă, atac primejdios. Astăzi, antrenor.

MIRCEA DOBRESCU (n. 5 septembrie 1930, la Glodeanu Sîrbiștea Cotorca), poreclit „Hercule de buzunar” și „Eternul secund”, una din cele mai bune „muște” în lume în anii '50. Efectua o gamă largă de deplasări, era mereu în ofensivă, folosea directe scurte cu eschive eficiente. „Mașină de pumni”. Vitalitate mare. Bun joc de picioare. Azi, ofițer M.A.N.

GHEORGHE NEGREA (n. 21 aprilie 1934, la Sibiu), unul dintre cei mai buni boxeri amatori pe care i-a avut țara, campion european în 1957. Recunoscut pentru calmul în ring, forța loviturilor și capacitatea de a bloca tentativele adversarilor. Azi, maestru turnător.

Frații CUȚOV, probabil cea mai eficientă pereche pugilistică în epoca postbelică: **Callistrat** (n. 8 octombrie 1948, la Sîntărdanul Nou), posesor al unor calități tehnice deosebite; vitalitate excepțională în ring, mare suprafață de deplasare, asalează aritmic adversarul, cu serii scurte, contre rapide explozive; azi, ofițer de miliție; **Simion** (n. 7 mai 1952 la Sîntărdanul Nou), cu calități native excepționale, un „fighter” de mare clasă, impune luptei un ritm sufocant, are viteză de execuție și trimite lovituri puternice; rezistență de excepție; încă activ.

Teofilo Stevenson

ÎN TRE MONTREAL ȘI MOSCOVA

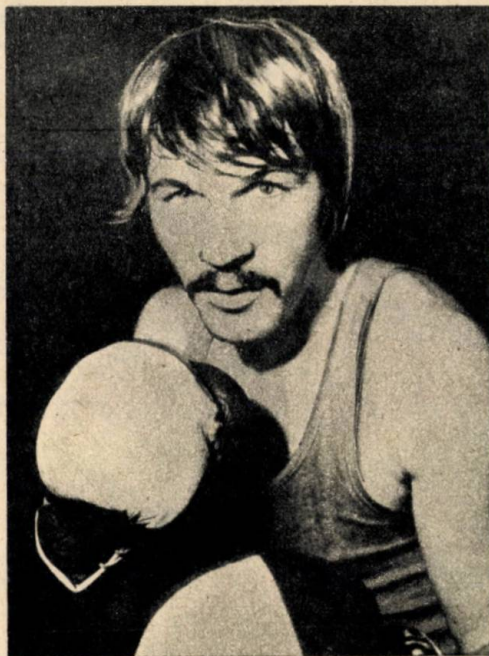
Dintre campionii olimpici de la Montreal (în ordinea categoriilor): **Hernandez** (Cuba), **Randolph** (SUA), **Ciu En Zo** (R.P.D. Coreeană), **Herrera** (Cuba), **Davis** (SUA), **Leonard** (SUA), **Bachfeld** (R.D. Germană), **Rybicki** (Polonia), **M. Spinks** (SUA), **L. Spinks** (SUA) și **Stevenson** (Cuba) — probabil că îi vom revedea pe ringul olimpic, la Moscova, pe faimoșii boxeri cubanezi și de asemenea pe excelentul pugilist nord-coreean Ciu En Zo, trecut acum la o categorie superioară (pană). După cum sîntem informați, Bachfeld și Rybicki au părăsit activitatea. În ceea ce-i privește pe americani, ei au trecut cu toții — cu mai mult sau mai puțin succes — la profesionism: Leon Spinks a și fost pentru cîteva luni campion mondial la toate categoriile, după o victorie neașteptată asupra lui Cassius Clay care, la rîndu-i, n-a întîrziat să-și ia titlul înapoi; mai norocos, Ray Leonard tronează nejenat în fruntea semimijlociilor profesioniști; ceilalți plutesc în anonimul mediocrității unor nîmplinite cariere în boxul pe bani.

Mult mai semnificativă este lista campionilor mondiali pe 1978, care va furniza probabil o porție mai mare de candidați olimpici: **Muchoki** (Kenya), **Srednicki** (Polonia), **Horta** (Cuba), **Herrera** (Cuba), **Davidsen** (Nigeria), **Lvov** (URSS), **Racikov** (URSS), **Savcenko** (URSS), **Gomez** (Cuba), **Sorla** (Cuba) și același **Stevenson** (Cuba). Aici se remarcă din nou falanga pugilistică din Cuba, dar și un reviriment — care va fi probabil și mai marcat, în mod firesc, la Moscova, — al boxerilor sovietici. Semnificativă este și victoria pe echipe a reprezentativei S.U.A. la prima ediție a „Cupei mondiale” (1979),

unde a produs o talentată și foarte tinăra gardă de pugiliști.

După frumosul bilanț de la Montreal (5 medalii olimpice), în ultimul interval olimpic boxul românesc a marcat un oarecare regres, determinat de o necesară schimbare de generații (dar și de nepregătirea temeinică a „schimbului de mîine”). Campionatul european din 1977 (Halle) cu o singură medalie de argint și mai ales campionatul mondial din 1978 (Belgrad) cu nici o medalie au produs amărăciune, dar și un flux de redresare care a dus în 1979, la campionatele europene de la Köln, la obținerea a 7 medalii. Acestea și alte succese internaționale de la începutul anului 1980 ne dau speranța că boxerii români își vor face din nou simțită prezența în arena olimpică.

Victor BÂNCIULESCU

Simion Cuțov

CANDIDAȚII NOȘTRI

Printre aspiranții noștri la onorurile olimpice, să amintim pe:

DANIEL RADU (n. 26 decembrie 1959, la București), tînr pugilist de cat. muscă, tehnic, agil, rapid, care a și cunoscut cîteva succese importante raportate la vîrsta sa: campion european de tineret în 1978 (Dublin) și vicecampion european de seniori în 1979 (Köln). Provine de la clubul Olimpia (primul antrenor: M. Diaconescu) actualmente la clubul Steaua (antrenor: I. Kiriac).

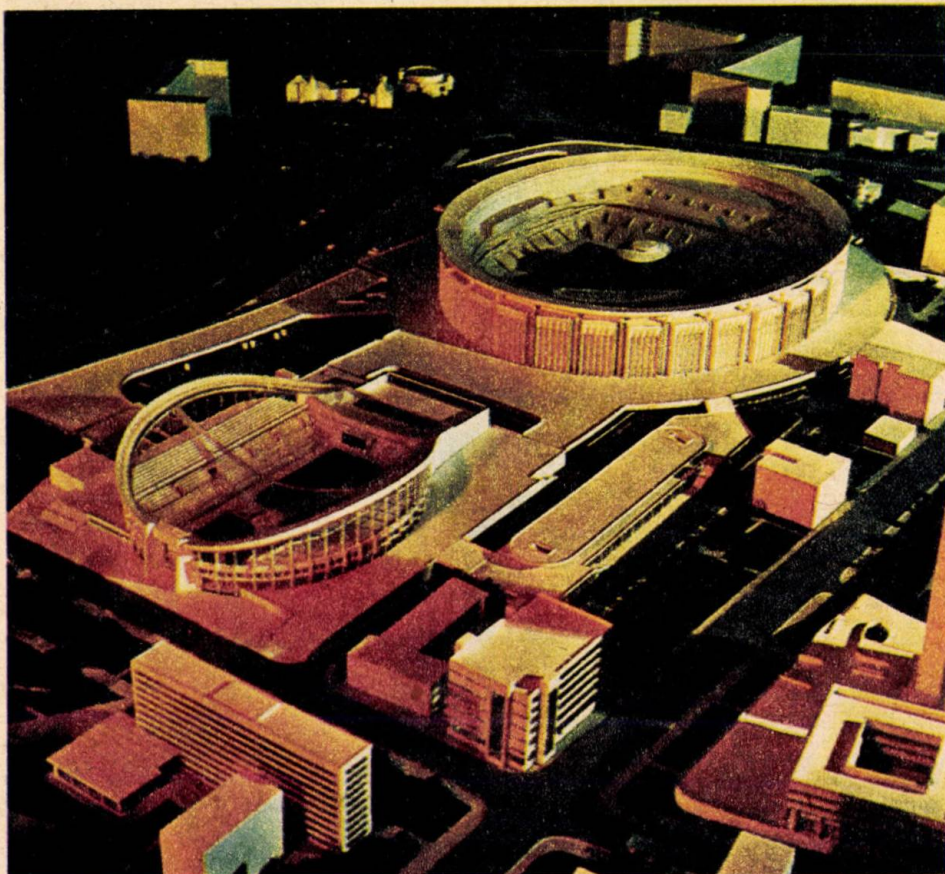
IONEL BUDUȘAN (n. 24 octombrie 1954, la Mociu, jud. Cluj), cat. semimijlocie, extrem

de puternic și de rezistent, de o debordantă vitalitate în ring, medaliat cu bronz la campionatele europene din 1979 (Köln). Provine de la clubul Viitorul Cluj-Napoca (primul antrenor: I. Botezan), actualmente la Metalul București (antrenor: C. Anton)

VALENTIN SILAGHI (n. 21 aprilie 1957, la Boblna, jud. Cluj), cat. mijlocie, boxer de factură clasică, în linie, cu bună orientare în ring, vicecampion european în 1979 (Köln). Provine de la clubul Viitorul Cluj-Napoca (primul antrenor: I. Botezan), actualmente la clubul Dinamo București (antrenor: C. Dumitrescu).

GEORGICĂ DONICI (n. 27 aprilie 1957, la Galați), cat. semigrea, îmbină puterea cu rezistența. Membru al clubului Dunărea Galați (antrenor: O. Tabără). Medaliat cu bronz la campionatele europene din 1979 (Köln).

Se poate conta, desigur, și pe strădaniile de a se afirma, la debutul lor într-o competiție de asemenea anvergură, ale tinerilor: **Dumitru Schlopu** (Steaua) — semimuscă, **Dumitru Cipero** (Metalul Drobeta — Tr. Severin) — cocoș, **Titi Cercel** (Dinamo București) — pană, **Marcel Sirbu** (Electroputere Craiova) — mijlocie mică, **Teodor Pirjol** (Dinamo) — grea.

LOCUL DE DESFĂȘURARE.

La Moscova, boxului îi va reveni onoarea de a inaugura una din cele mai impunătoare baze sportive, cu care a fost dotată Olimpiada '80. Este vorba de stadionul acoperit din cadrul complexului olimpic de pe Bulevardul Păcii (Prospekt Mira), care va reprezenta o adevărată premieră continentală în materie de construcții sportive, putând adăposti totalul-record de 45.000 de spectatori. Gigantica sală poate fi împărțită în două prin derularea unui perete despărțitor, obținându-se astfel două spații separate, unul rezervat turneului de box (18.000 locuri în tribune) și celălalt pentru întrecerile de baschet. Întilnirile pugiliștilor reprezintă cea mai întinsă competiție olimpică, ele începând duminică 20 iulie (ora 12) și încheindu-se, cu finalele, peste două săptămâni, în seara de sâmbătă 2 august, cu o zi înainte de închiderea Jocurilor Olimpice. COJO în acord cu AIBA prevede organizarea a 20 de meciuri în fiecare reuniune de dimineață și tot atâtea în galele de seară. În total se contează pe participarea a aproximativ 450 boxeri din 100 de țări, ceea ce depășește în mod considerabil cifra precedentelor jocuri.

Caiac-canoe

„FLOTILA DE AUR”
ÎȘI CONSOLIDEAZĂ TRADIȚIA

Înainte de a fi un sport, caiacul-canoea a fost o îndeletnicire născută din necesități practice. La urma urmei, trei sferturi din suprafața globului este acoperită de ape, iar deplasarea în acest mediu puțin familiar a obligat pe primii oameni, pe cele mai vechi popoare să construiască ambarcațiuni felurite și prin urmare să vâslească diferit.

Precursora canoei de azi trebuie considerată drept cel mai vechi mijloc de deplasare din istoria civilizației. Cu câteva mii de ani în urmă, bărci scobite în trunchiuri de copaci, propulsate cu ajutorul unor pagăi erau folosite pentru pescuit și vânătoare în Africa, în Asia meridională și în Polinezia. Cea mai veche măturie existentă reprezintă o canoa de argint în „vîrstă” de 6 000 de ani, descoperită în 1920 de arheologul englez Leonard Woolley în mormîntul unui rege sumerian la Ur, în delta Eufratului. Indienii din America de Nord foloseau o canoa din scoarță de copac, iar mai la Nord eschimoșii utilizau pentru vînațoare caiace acoperite cu piei de focă. Ei foloseau pentru a vîsli o pagae dublă — cu pale la ambele capete —, deosebit de cele ale indienilor, cu pală la un singur capăt. Se poate spune că canoea indienilor și caiacul eschimoșilor sînt strămoșii ambarcațiunilor sportive de astăzi, a pagoei canoistilor și a padelei caiaciștilor.

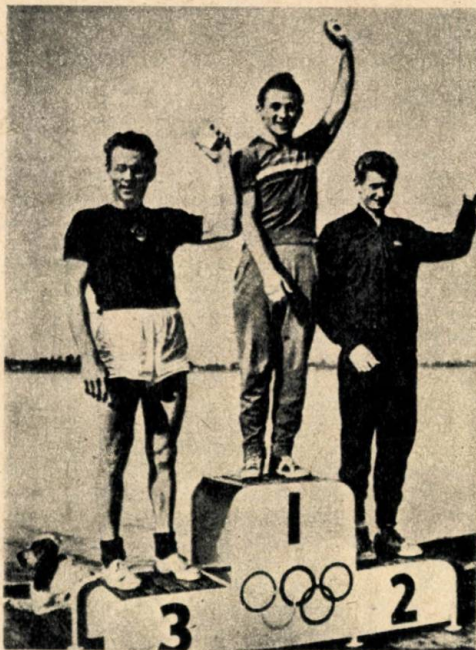
În epoca modernă, începuturile se leagă de numele unui scoțian, avocatul John McGregor. Pe la 1865 acesta și-a construit, din lemn de stejar și cedru, o ambarcațiune specială pe care a botezat-o, după numele eroului lui Walter Scott, „Rob Roy”, și cu care a întreprins mai multe călătorii pe apele rîurilor și lacurilor din nordul și centrul Europei, stîrnind curiozitatea privitorilor. În 1866 Mac Gregor a fondat, împreună cu un grup de prieteni, primul club de canoa din lume, Royal Canoe Club, al cărui președinte a fost Prințul de Wales, mai tîrziu rege al Angliei sub numele de Eduard al VIII-lea. John MacGregor și discipolii lui au continuat croazierele pe rîurile europene la bordul caiacelor de tipul „Rob Roy”, contribuind la răspîndirea acestui sport în numeroase țări.

Peste Ocean, primul club ia ființă în 1871: New York Canoe Club. Membrii săi foloseau ambarcațiuni de tipul Rob Roy importate din Anglia. Mai tîrziu, acest club va adopta forme îmbunătățite ale canoei canadiene, pe care le va exporta, începînd de prin 1880 în Europa, în Anglia și Franța, în Germania și Cehoslovacia. Modelele proliferază către sfîrșitul secolului, la fel cluburile. Prima federație națională ia

naștere în S.U.A. — American Canoe Association (A.C.A.) în 1880. Urmează, în 1887, cea engleză, apoi, în 1900 cea canadiană, în 1904 cea suedeză.

Primul război mondial a oprit dezvoltarea caiacului și canoei, dar după 1920 activitatea este reluată, relațiile se amplifică. Primul concurs internațional are loc la Göteborg în 1923, iar în anul următor ia naștere primul for internațional, căreia suedezii, gazdele reuniunii de constituire, i-au spus Internationella Representantskapet för Kanotidrott (IRK).

În 1924, cu prilejul Jocurilor Olimpice de la Paris, au loc demonstrații de caiac și canoa cu participarea sportivilor din S.U.A. și Canada, dar aceste țări nu erau membre ale I.R.K., astfel că în 1929 C.I.O. refuză admiterea acestui sport

Leon Rotman pe podium la Melbourne

în programul J.O. de la Los Angeles, pe motivul că I.R.K. nu avea mai mult de 6 membri. Abia în 1934, în sesiunea de la Atena, C.I.O. hotărâște, la cererea delegațiilor din 19 țări, primirea sportului padelei și pagael în familia olimpică, începînd cu ediția din 1936, de la Berlin, a Jocurilor. Pînă atunci, însă, să notăm

că în 1933, la Praga se desfășuraseră întrecerile primei ediții a campionatelor europene, cu șase probe pe afix: caiac simplu, canoe simplu și canoe dublu (1 000 m), caiac simplu, caiac pliant simplu și dublu (10 000 m).

Premiera olimpică s-a bucurat de un succes deplin. Pentru întâia oară flacăra olimpică s-a aprins pe marginea unei piste olimpice de caiac-canoe la Grönau, pe lacul Seddin, în ziua de 7 august 1936. Întrecerea inaugurală, la care au luat parte 120 de caiaciști și canoști, a cuprins 9 probe: K 1, K 2, C 1, C 2 — 1 000 m, K 1, K 2, C 2 — 10 000 m și două probe de caiac pliant, una de simplu, alta de dublu. Caiacul pliant, demontabil și deci ușor de transportat, era în mare vogă, mai ales în ceea ce privește turismul nautic. La Berlin probele de caiac pliant figurează pentru prima și ultima dată în programul olimpic, dispărând apoi, asemenea probelor atletice de sărituri fără elan prezente la primele ediții ale J.O.

În 1938, la Vaxholm (Suedia) au loc primele campionate mondiale oficiale, la care participă sportivi din 14 țări. Următoarea ediție a campionatelor lumii va avea loc însă abia după 10 ani, în 1948, la Londra, la câteva zile după cel de-al doilea concurs olimpic...

În programul de la Londra au figurat tot 9 probe. Caiaciștii din țările nordice (Suedia, Finlanda, Norvegia, Danemarca) domină autoritar, ocupând, în cele cinci probe, toate locurile pe podium. La canoe, cehoslovacii sînt din nou cei mai buni.

Să notăm faptul că deși trecuseră 12 ani — și un război pustiitor — de la debutul olimpic al caiacului și canoei, pe lista campionilor de la Londra apare un nume care a figurat și între laureatii de la Berlin, cel a cehoslovacului Kudrna, de două ori învingător la canoe dublu 1 000 m.

Figura centrală a concursului din 1948 este însă caiacistul suedez Gert Fredriksson, învingător în ambele probe de simplu (și care va câștiga, după câteva zile, și titlul de campion mondial în cursa de viteză pe distanța de 500 m). La Londra, blondul suedez avea 29 de ani, dar debutul întârziat nu-l va împiedica să continue o carieră strălucită, unică, de-a lungul căreia va aduna un palmares excepțional.

159 de caiaciști și canoști (146 bărbați, 13 femei) din 21 de țări participă în 1952 la întrecerile de la Helsinki, desfășurate în bazinul nautic Taivallahti. Întrucît România devenise, din 1950, la Congresul de la Copenhaga, membră a Federației Internaționale de caiac, între concurenții de la Taivallahti se numără și caiacistul român Mircea Anastasescu. Debutul este modest (ultimul loc în serie la 1 000 m) și lipsa de bază, de tradiție îl explică. Ca și la Londra, nordicii câștigă toate probele de caiac.

În 1956, în plină iarnă septentrională, cei mai buni caiaciști și canoști ai lumii își dispută medaliile olimpice la 30 noiembrie și 1 decembrie pe lacul Wendouree, la Ballarat, la 124 km est de Melbourne. Olimpiada de la Melbourne va rămîne pentru caiacul și canoea românească cea mai frumoasă amintire, înscrisă cu litere

(și cu trei medalii) de aur în cartea de onoare a sportului nostru. Aliniind la start trei canoști și doi caiaciști, România cucerește trei din cele patru titluri olimpice în probele de canoe, reușind uimitoarea performanță de a se clasa pe primul loc în clasamentul pe națiuni al acestei discipline! Leon Rotman, un bucureștean aproape necunoscut în arena internațională, cucerește ambele titluri olimpice la canoe simplu, în timp ce doi fii ai Deltei, Simion Ismailciuc și Alexe Dumitru, se clasează pe primul loc în proba de dublu pe distanța de 1 000 m.

Apariția românilor în fruntea elitei mondiale a canoștilor a fost elementul de senzație al întrecerilor de la Melbourne, cu atît mai mult cu cît tradiția internă a acestui sport nu avea, la noi, nici măcar întinderea duratei unui ciclu olimpic!

Simion Ismailciuc

Elevi silitori, românii au înțeles că în acest sport de efort intens cheia succesului este munca. Spectaculoasa ascensiune a canoștilor români, a caiaciștilor și canoștilor din U.R.S.S. și Ungaria a modificat raportul de forțe în caiac-canoe, reprezentanții acestor țări dominînd în următoarele două decenii — mai tîrziu li se vor adăuga și sportivii din R.D. Germană — toate marile competiții ale acestei discipline. Succesele de la Melbourne reprezintă punctul de plecare a tradiției unor succese mereu repetate care au născut numele și renumele „flotilei de aur a caiacului și canoel românești.”

Legenda născută la Melbourne ne spune că Rotman, primul dublu învingător olimpic al sportului românesc, era cît pe-acî să nu fie primit în concurs. Canoea sa depășea cu cîțiva centimetri limita maximă permisă de regulament și ea a fost ajustată la dimensiunile regulamentare cu ajutorul unui... fierăstrău... Dacă Rotman a fost marea vedetă a întrecerilor de canoe, omologul său la caiac este același **Fredriksson** care cîștigă, la 37 de ani, cursele de 1 000 m și 10 000 m, ridicînd totalul victoriilor sale olimpice la 51.

După trei ediții consecutive în care programul olimpic fusese neschimbat, lăsînd impresia unei stabilități, la Roma, în 1960, întrecerile de caiac-canoe suferă modificări importante. În locul celor patru probe de 10 000 m, la Roma sînt introduse cursele de caiac dublu 500 m femei și cea de stafetă caiac 4×500 m bărbați, totalul ridicîndu-se, astfel, la 7.

Deși califică finaliști în patru probe, delegația noastră nu obține decît o medalie de bronz, prin **Rotman la canoe simplu 1 000 m**. La canoe dublu, cuplul campion la Melbourne, **Ismailciuc-Dumitru Alexe** (care cucerise în 1958 la Praga primul titlu mondial pentru România la caiac-canoe, tot la 1 000 m) este desfăcut, Dumitru trage alături de **Igor Lipalit** și ocupă locul 4, în timp ce **Ismailciuc** este rezerva lui Rotman la simplu. **Elena Lipalit** și **Maria Sideri** se clasează pe locul șase la **K 2 — 500 m F**, ca și stafeta de caiac 4×500 m, în care **Mircea Anastasescu** ia al treilea start olimpic (în 1956 ocupase locul patru la dublu alături de **Stavru Teodorov**), iar **Aurel Vernescu**, viitorul „caiac amiral” al flotei, își face debutul.

La Roma părăsește arena olimpică legendarul **Fredriksson**! După trei victorii consecutive la 1 000 m, el nu se mai clasează decît al treilea (avea 41 de ani!), dar cîștigă a șasea medalie de aur, la dublu, alături de **Sjödellius**, cu un avans de 18 sutimi de secundă față de echipajul Ungariei!

Să mai notăm că la Roma apare un nou sistem de balizare a pistei, numit „sistemul Albano”, devenit clasic, în vigoare și astăzi.

Între Roma și Tokio, în 1963 la Jajce (Iugoslavia) au loc campionatele mondiale în care sportivii români cuceresc în 15 probe 6 medalii de aur, 4 de argint și una de bronz, cu care se clasează pe primul loc în clasamentul pe națiuni, realizînd totodată cel mai valoros bilanț din istoria participării românești la campionatele lumii. Patru din cele șase titluri sînt obținute la caiac, **Aurel Vernescu**, **Haralambie Ivanov** și **Vasile Nicoară** urcînd de cîte două ori pe cea mai înaltă treaptă a podiumului.

Din păcate, probele de 500 m, pe care Vernescu era imbatabil, nu figurează în programul olimpic din 1964, de la Tokio (unde singura schimbare o constituie înlocuirea stafetei de 4×500 m cu proba de caiac 4—1 000 m), astfel că cel mai rapid caiacist al deceniului trebuie să se mulțumească cu două medalii de bronz: una la simplu, alta în caiacul de 4, alături de **Simlon Cuciuc**, **Atanase Sciotnic** și **Mihai Turcaș**. Cea mai bună clasare o constituie locul doi al

Aurel Vernescu

canoistului **Andrei Igorov** la simplu 1 000 m. Deși „flotila” noastră a calificat toate cele 7 echipaje aliniate în finale și a cucerit cinci medalii de argint și bronz, absența aurului a lăsat senzația unei neîmpliniri totale în întrecerile de pe lacul Sagami.

În 1968 întrecerile au loc la Xochimilco, din nou tîrziu, în octombrie, atunci cînd, de obicei, se închid hangarele și ai noștri se întorc pe la casele lor, cei mai mulți în Delta natală. Flotila regăsește gustul aurului. Un copilandru de 19 ani neîmpliniți, venit de la mila 23 la prima sa competiție internațională, pe nume **Ivan Patzaichin**, urcă în canoea de dublu alături de consăteanul său **Sergei Covaliov** (campion mondial în 1966 la Grünau alături de **Vicol Calabiciov**) și, după ceva mai mult de patru minute, în fața tribunelor se cîntă imnul de stat al României. Mai înainte, Patzaichin trăsese finala de simplu, în care condusese autoritar o bună distanță, dar, lipsit de experiență, terminase doar al 7-lea.

Steaua lui Patzaichin, răsărită la Xochimilco, va străluci din plin peste alți patru ani, la München, în 1972. La 9 septembrie, în ultima zi a Jocurilor, pe canalul nautic de la Oberschleissheim, Ivan cîștigă categoric finala de canoe simplu 1 000 m, cu un avans de trei secunde și jumătate față de al doilea clasat, ungurul **Tamas Wichmann**, avans uriaș, egal cu suma diferen-

IVAN PATZAICHIN

● S-a născut la 26 noiembrie 1949 la Mîla 23, județul Tulcea. ● Înălțime 1,77 m, greutate 76 kg. ● Ofițer, Căsătorit, 1 fată, Ivona (4 ani). ● Practică canoarea din anul 1968, la Dinamo București, antrenor Radu Huțan. ● Campion olimpic în 1968 la Ciudad de Mexico la C 2 — 1 000 m împreună cu Serghei Covaliov (și locul 7 la canoe simplu 1 000 m); campion olimpic în 1972 la München la canoe simplu 1 000 m și medaliat cu argint la canoe dublu — 1 000 cu Serghei Covaliov. ● Multiplu campion și medaliat la campionatele mondiale și europene, la care a urcat de 17 ori pe podiumul de premiere, 25 de titluri de campion al României, dintre care 10 la canoe simplu — 1 000 m.

țelor între aur și argint în toate celelalte șase finale. Ca și în cazul lui Rotman, cu 12 ani înainte, titlul a fost cucerit cu emoții. În serie, pagaia lui Ivan s-a rupt după câteva zeci de metri și campionul nostru a fost cît pe aci să abandoneze. Din barca arbitrilor de cursă, secretarul

federației noastre de specialitate, Jean Zamfir, i-a strigat să ajungă oricum la sosire, pentru a fi primit în recalificări. Și Ivan a ajuns la finiș, vîslind cu un... clot; a tras în recalificări, în semifinale și apoi în finală, refuzînd hazardului o nedreptate...

La o jumătate de oră după finala de simplu Patzaichin s-a urcat din nou în barcă alături de Covaliov și, la capătul celei mai frumoase curse din istoria sportului cu pagaia, echipajul nostru sosește „pe linie” cu cel sovietic. Ochiul spune „egalitate perfectă”, ochiul electronic găsește însă... trei sutimi de secundă în favoarea sovieticilor. Deci, doar argint, ca și la caiac 4—1 000 m, unde Aurel Vernescu își încheie serialul olimpic după patru episoade, obținînd acum cel mai bun rezultat. Istoria a vrut ca unul dintre cei mai valoroși caiaciști ai tuturor timpurilor (de 4 ori campion mondial, de 7 ori campion european, peste 25 locuri pe podium la J.O., C.M. și C.E.) să nu cunoască satisfacția victoriei olimpice.

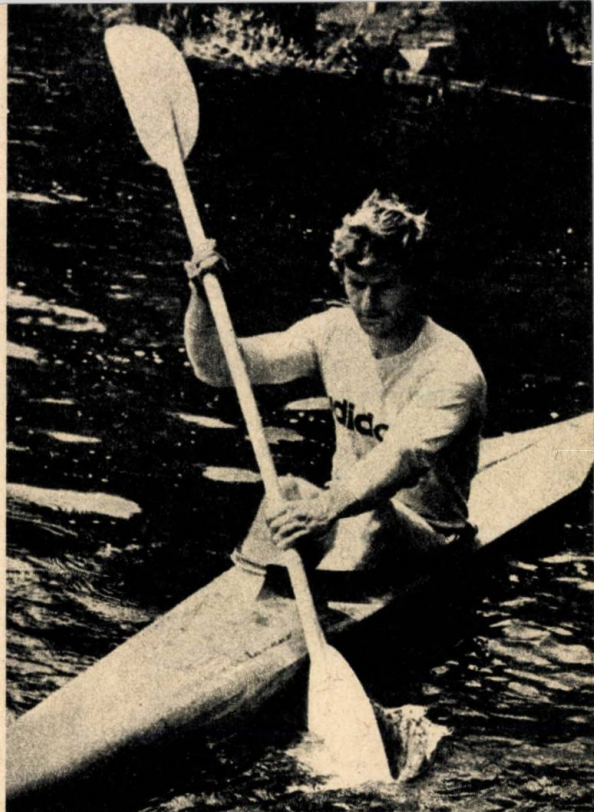
Ca o ironie a soartei, prima ediție a J.O. de după retragerea lui Vernescu, cea de la Montreal în 1976, a cunoscut o modificare a programului, prin introducerea probelor de 500 m. (K 1, K 2, C 1, C 2). Dar ce-ți ia cu o mină. Fortuna îți dă înapoi cu cealaltă. Locul lăsat liber de Vernescu a fost ocupat imediat de un alt „pur sînge”, Vasile Dîba. Dublu campion mondial în 1974 la Xochimilco (500 m și ștafeta 4 × 500 m) la numai 20 de ani, la debutul internațional, Dîba cîștigă cu autoritate pe canalul de la „Notre Dame” primul titlu olimpic într-o probă de 500 m. Este, în același timp, și prima victorie olimpică a caiacului românesc, după cinci victorii ale canoistilor! Dîba urcă pe podium și la 1 000 m (locul 3), ca și echipajul de K 2 Lariou Serghei—Policarp Malhin. Obsedat de vîntul care bate mereu din direcție potrivnică, Patzaichin nu se regăsește și nu se clasează între primii trei nici la 1 000 m și nici la 500 m. Singura medalie a canoistilor este adusă de perechea Gheorghe Danilov — Gheorghe Simionov, clasată a doua la 1 000 m.

După Montreal, bilanțul general al participărilor românești în întrecerile olimpice de caiac-canoe arată astfel: 6 medalii de aur, 6 de argint, 8 de bronz, 7 locuri IV, 5 locuri V, 4 locuri VI, și un total de 139 de puncte. Această recoltă aduce caiaciștilor și canoistilor români locul 3 în clasamentul olimpic din toate timpurile în această disciplină, după U.R.S.S. și Suedia (care a participat, în plus, la edițiile din 1936 și 1948) și, totodată, locul 1 în clasamentul contribuției ramurilor sportive la bilanțul olimpic total al sportului românesc! Aceste cifre vorbesc mai grăitor decît orice cuvinte despre poziția școlii românești de caiac-canoe în lume și în familia sportului românesc, despre priceperea și pasiunea tehnicienilor care s-au aflat la cîrma lotului (antrenorii emeriti Radu Huțan și Nicolae Navașart sînt celebrități de renume mondial), despre înzestrarea naturală a tineretului nostru pentru acest sport frumos, dar dificil.

Ce va fi la Moscova, pe apele canalului de la Krilatskoe? Pronosticuri, în general, dar mai

VASILE DIBA

● S-a născut la 24 iulie 1954 la Jurilovca, județul Tulcea. ● Înălțime 1,83 m, greutate 87 kg. ● Funcționar; necăsătorit. ● A început caiacul la Clubul sportiv din Tulcea sub îndrumarea lui Igor Lipalit. Este legitimat la Dinamo București, antrenor Radu Huțan. ● Campion olimpic în 1976 la Montreal la caiac simplu — 500 m, locul 3 la canoe simplu 1 000 m. ● Campion mondial în 1974, Xochimilco, la caiac simplu 500 m și ștabela de caiac 4X500 m, în 1977 la Pancearevo, la K 1—500 m și K 1—1 000 m, și în 1978 la Belgrad la K 1—500 m. ● Este primul campion olimpic din istoria probei de 500 m și primul caiacist român medaliat cu aur la J. O.

ales olimpice, sînt greu de dat. Campionatele mondiale desfășurate în intervalul olimpic Montreal—Moscova (Pancearevo 1977, Belgrad 1978, Duisburg 1979) au confirmat poziția fruntașă în ierarhiile mondiale ale calaciștilor și canoiștilor români, care au cucerit 8 titluri mondiale. Ei se numără, alături de sportivii din R.D. Germană, U.R.S.S. și Ungaria, în rîndul favoriților olimpici la majoritatea celor 11 probe ale programului. La nivel de ansamblu aceste țări domină de mai mulți ani ierarhiile mondiale, dar în diferite probe există sportivi și echipe valoroase și din alte țări, care emit pretenții justificate la titluri și medalii.

Cîteva probe constituie adevărate puncte de atracție. Este interesant de văzut dacă Vasile Diba și Rudiger Helm (R.D.G.), cei doi campioni de la Montreal la caiac simplu (500 și 1 000 m), vor reuși să-și apere titlurile. Ei sînt, dealtfel, singurii dintre campionii ediției trecute cu șanse reale la „bis”. În alte probe echipele au dispărut sau au fost modificate. Carola Zirzow (R.D.G.) cîștigătoare la caiac simplu a abandonat activitatea, iugoslavul Matija Ljubek, campionul la canoe simplu 1 000 m, a devenit aproape un anonim. Diba a cîștigat titlurile mondiale la 500 m în 1977 și 1978, dar anul trecut sovieticul Vladimir Parfinovici, în mare progres, a trecut în fruntea probei. Helm a cîștigat, la 1 000 m, două titluri consecutive, în 1978 și 1979 și este

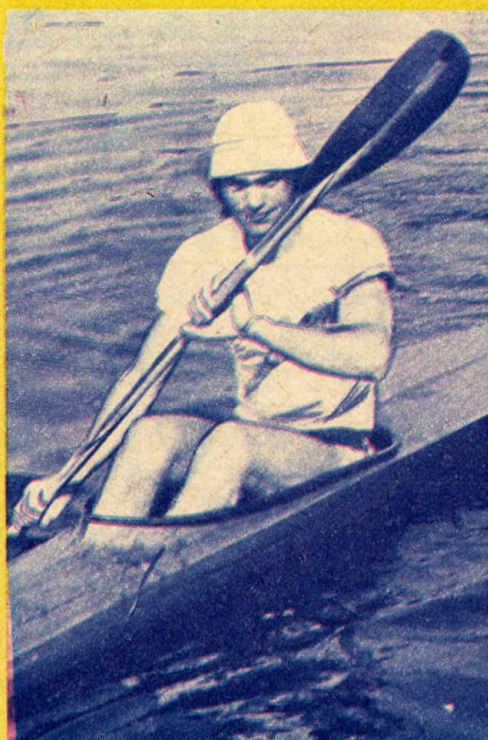
principalul favorit, dar mulți specialiști îi acordă șanse lui Ion Bîrlădeanu, revelația campionatelelor mondiale de la Duisburg, unde s-a clasat pe locul doi. În sfîrșit, la canoe simplu, un duel al „veteranilor”, Ivan Patzschin și Tamas Wichmann (Ungaria), cei mai buni specialiști ai ultimului deceniu. Pentru amîndoi, J.O. de la Moscova reprezintă, probabil, ultimul start olimpic. Patzschin a cîștigat în 1972 la München, dar Wichmann, de mai multe ori campion mondial (și în 1979), nu a cunoscut gustul victoriei olimpice...

Vladimir MORARU

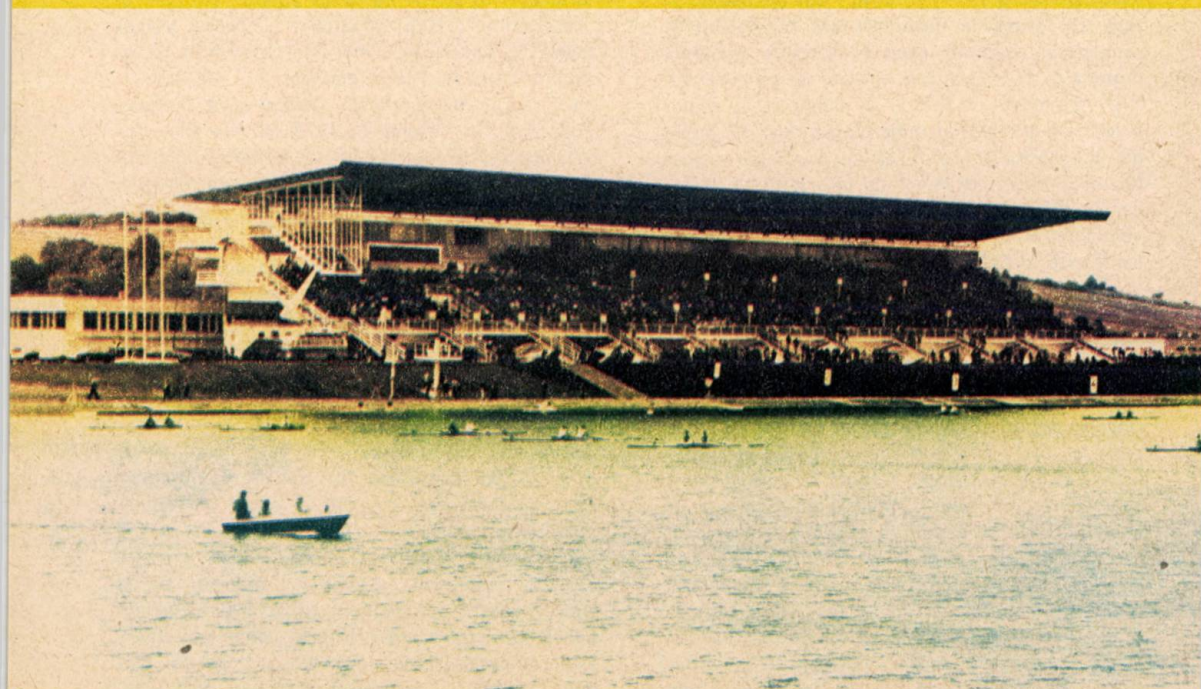
Firește, pentru majoritatea concurenților în întrecerile olimpice de caiac-canoe din cadrul ediției moscovite, locul lor de desfășurare reprezintă o veche cunoștință. Pe apele aceluiași canal artificial de la Krilatskoe, pe care altă dată au dat luptă pentru însemnele victoriei în mari competiții internaționale, ei își vor disputa medaliile purtînd gravate cele cinci cercuri. E drept, Krilatskoe a îmbrăcat acum o haină nouă. Baza nautică este complet renovată și tuturor instalațiilor sale le-au fost aduse substanțiale îmbunătățiri. Cea mai spectaculoasă privește desigur majorarea capacității tribunelor de la sosire, dotate actualmente cu 30 000 locuri pe bănci. Un cadru organizatoric demn de importanța întrecerilor care vor desemna pe cei mai buni „olimpici” ai acestei atractive discipline.

ION BIRLADEANU

● S-a născut la 1 august 1958 la Cornești, județul Galați. ● Înălțime 1,86 m, greutate 87 kg. ● Funcționar; necăsătorit. ● A început să practice caiacul în cadrul Clubului sportiv școlar Galați sub îndrumarea lui Ion Gălășteanu. ● Este legitimat la clubul Steaua București, antrenor Nicolae Navasert. ● Campion mondial în 1979 la Duisburg la caiac dublu 10 000 m împreună cu Nicușor Eșeanu; medaliat cu argint la C.M. din 1978 (Belgrad) la K 2—500 m (cu Nicușor Eșeanu) și la K 4—1 000 m (Eșeanu, Bîrlădeanu, Mihai Zafiu, Alexandru Giura) și la C.M. din 1979, Duisburg, la caiac simplu 1 000 m.

LACUL KRİLATSKOE ÎN AȘTEPTAREA AȘILOR PADELEI ȘI PAGAEI

CANOTAJ

UN SINGUR GÎND : VICTORIE
PE TRASEUL SNAGOV-KRILATSKOE

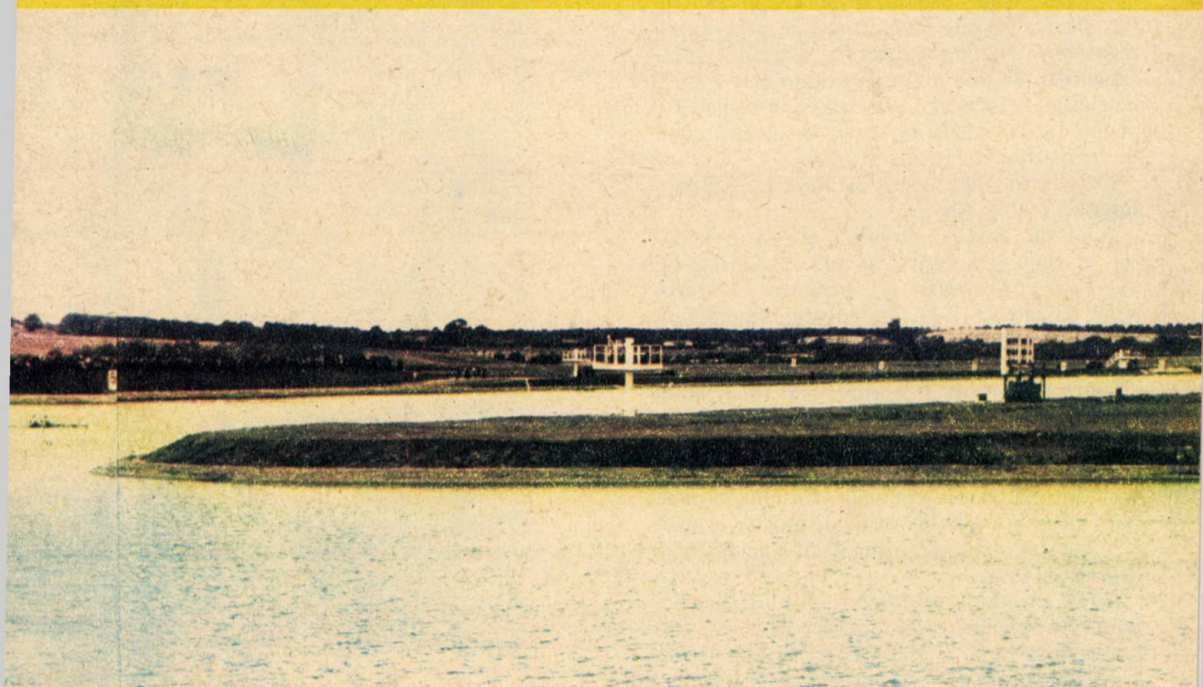
Chiar și istoriograful sportului modern le este foarte greu să precizeze, în timp, vechimea canotajului academic, sport care se deosebește de caiac-canoe prin faptul că în locul padelelor și pagaelor sînt folosite visle și rame, iar concurenții înaintează cu... spatele.

Pentru a aminti cîte ceva din trecutul să-i zicem competițional al acestui sport, despre care Pierre de Coubertin afirma că reprezintă „cea mai frumoasă gimnastică a corpului” va trebui să ne întoarcem la China antică, la acea vestită cursă a dragoanelor (ambarcație condusă de 27 de vislași) sau să amintim de bărcile ce brăzdau apa sfîntului Nil, cu cîteva milenii înaintea erei noastre.

Grecii antici programau întreceri nautice în cadrul tradiționalelor jocuri istmice sau în festivitățile organizate în cinstea unor zei-tăți, printre care și Minerva. De la ei au prins romanii gustul unor asemenea dispute, astfel că locuitorii Romei au avut prilejul să urmărească pe Tibru, la fiecare sărbătoare de la 7 iunie, acele curse populare denumite „ludi pescatori”

În secolul XIX și mai precis în 1829 — deci cu aproape 70 de ani înaintea primei ediții a J.O. — englezii au avut ideea organizării primei curse între echipajele universităților Oxford și Cambridge. De atunci, întrecerea se desfășoară cu regularitate pe Tamisa, pe o distanță de 6838 m, între podurile Puttney și Moulme. Zece ani mai tîrziu, documentele atestă desfășurarea primei regate internaționale de la Henley.

Pînă la debutul olimpic al canotajului să mai amintim că în 1893, la Orta, în Italia, s-au desfășurat primele campionate europene. La ediția inaugurală, competitorii s-au prezentat cu schifuri de o persoană și bărci de 4 + 1 rame și 8 + 1 rame. „Europenele” au fost programate cu regularitate pînă în 1913 (Gand); au fost reluate în 1920 (Macon) și au putut fi urmărite — cu excepția a doi ani olimpici, 1928 și 1936 — pînă în 1938 (Milano). Canotorii europeni și nu numai ei (adesea au fost prezente și ambarcații din cele două Americi sau de la Antipozii) s-au reîntîlnit la start în 1947, la Lucerna, ultima edi-

ție a C.E. fiind programată în 1973, la Moscova. Fetele au vizitat pentru prima oară în cadrul unui campionat european în 1954, la Amsterdam, iar cea de a doua ediție a competiției continentale a avut loc un an mai târziu, la Snagov.

Primul campionat mondial a fost găzduit tot de orașul elvețian Lucerna, în 1962. Următoarea ediție (1966) a avut loc în Iugoslavia, la Bled, iar cea de a 3-a, în 1970, la St. Catharines (Canada), prilej cu care sportivii români au obținut primul lor succes de răsunet, Petre Ceapura, Ștefan Tudor și Gheorghe Gheorghiu ocupând primul loc la 2+1. Din 1974 (tot la Lucerna), când Cornelia Neacșu și Marinela Ghiță au devenit, la rândul lor, campioane ale lumii la 2 f.c., competiția se organizează anual. La ultima ediție Bled — 1979, canotoarele române au obținut un succes fără precedent. Sanda Toma a devenit campioană a lumii la simplu, Elena Oprea și Florica Dospinescu au cucerit „argintul” probei de 2 f.c., iar la dublu vîsle, 4+1 rame și 4+1 vîsle, reprezentantele României au dobîndit medalii de bronz.

Cel dintîi start olimpic este legat de ediția din 1900 de la Paris. Cu acest prilej s-au prezentat în competiție ambarcații de simplu, 2+1, 4+1 și 8+1, întrecerile fiind dominate de sportivii francezi, „optul” revenind canotorilor din S.U.A. În 1904, La St. Louis, au apărut și curse de dublu vîsle și 2 f.c., iar în paralel s-au organizat și probe pentru juniori. La edițiile care au urmat, programul regatelor a fost mereu diferit. Abia din 1924 concursul olimpic a cuprins toate cele 7 probe clasice, a opta (4 vîsle) trăgîndu-se pentru prima dată în 1976, la Montreal, atunci cînd în competiție au intrat și fetele.

Galeria marilor campioni de-a lungul anilor este foarte bogată.

„Opt”-ul S.U.A., de pildă, a ieșit învingător în 1900 și a reușit să păstreze titlul la 10 ediții consecutive (!), performanță rarisimă în istoria J.O. Îndeobște, americanii au prezentat în concurs bărcile unor Universități, care s-au impus prin omogenitate. „Seria” lor a fost întreruptă în 1960, cînd Germania (echipă unită) s-a clasat pe primul loc, nord-americanii sosind abia în poziția a 5-a. La ediția următoare (Tokio-1964), canotorii din S.U.A. s-au dovedit din nou cei mai buni (a 11-a medalie de aur), dar de atunci ei nu au mai reușit să obțină decît o medalie de argint, în 1972.

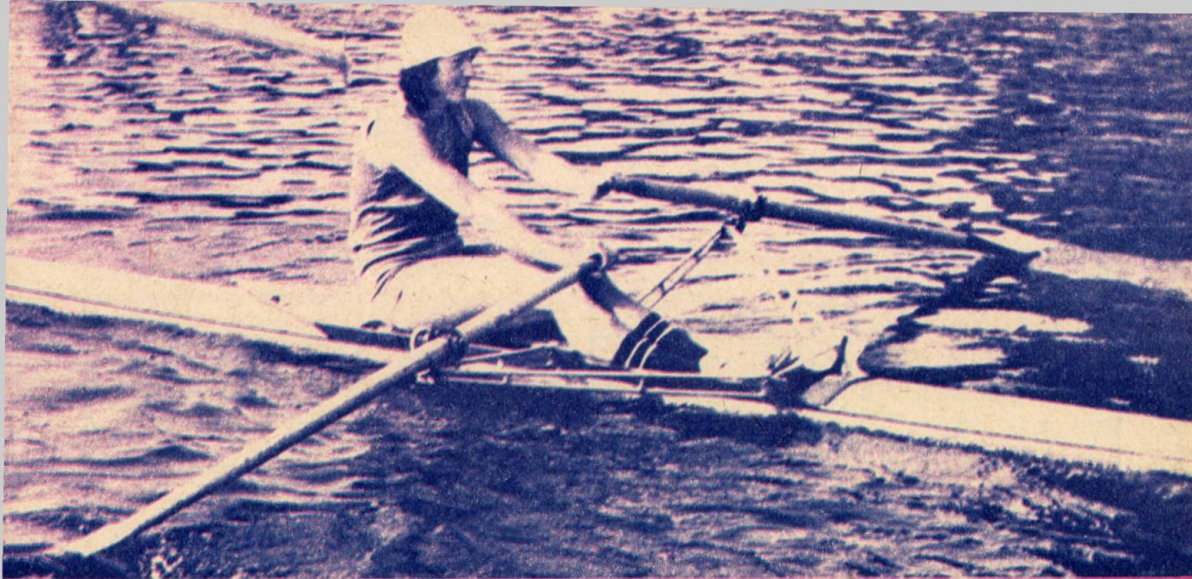
Cinci succese consecutive și-au trecut în palmares vîslașii din dubloul S.U.A., iar barca de 4 rame a Marii Britanii a ieșit învingătoare la 4 ediții consecutive. În proba

de simplu, reprezentanții U.R.S.S. au triumfat de 4 ori consecutiv. În 1952, la Helsinki, a învins *Iuri Tiukalov*, iar acesta a predat ștafeta lui *Viaceslav Ivanov*, una dintre figurile legendare ale canotajului mondial, învingător la 3 ediții consecutive (Melbourne—1956, Roma—1960 și Tokio—1964). Ivanov a depășit astfel recordul deținut pînă atunci de australianul *Henry Pearce*, cîștigător la simplu în 1928 și 1932.

Istoria îl plasează la un loc de frunte și pe englezul *Jack Beresford*. În 1920, la Anvers, el a sosit al doilea la simplu. Patru ani mai târziu, la Paris, a devenit campion olimpic, performanță pe care avea s-o repete în 1932, la Los Angeles, cu barca de 4 rame și în 1936, la Berlin (avea 37 de ani și se afla la al 4-lea start olimpic, în 16 ani), în proba de dublu vîsle. În fine, australianul *Merwyn T. Wood* are în colecția sa o medalie de aur (Londra-1948) și două de argint (Helsinki—1952 și Melbourne—1956).

Jack Beresford

La primul start olimpic (Helsinki—1952), nici una din bărcile reprezentând România nu a reușit să se califice în finale. Primul punct (locul VI) l-au marcat componenții echipajului de 2+1 la Roma, în 1960. Prima medalie olimpică o datorăm lui Petre Ceapura, Ștefan Tudor și Ladislau Lovrensch, clasati pe locul III în 1972, la München, tot în cursa de 2+1. Performanța a fost repetată patru ani mai târziu, la Montreal, când Ioana Tudoran, Maria Micșă, Felicia Afrăsiloaia, Elisabeta Lazăr și Elena Giurcă au sosit pe locul III la 4+1 visle.

Cine va izbîndi în iulie, pe lacul Krtlatskoe? Fără îndoială că prima șansă o au sportivele din R.D.Germană, care la ultimele 6 competiții supreme au cîștigat 25 de titluri din 36 posibile, celelalte revenind reprezentanților Uniunii Sovietice (5), Bulgariei (4) și României (2). De reținut că în 1977, la C.M. de la Amsterdă, canotoarele din R.D. Germană au izbutit performanța maximă: 6 titluri de campioane mondiale.

De data aceasta însă, sportivele din R.D.G. vor fi puternic concurate, în primul rînd de canotoarele române. Specialiștii consideră că Sanda Toma (a preluat titlul de la Christine Scheiblich, învingătoare la C.M. și J.O. fără întrerupere din 1974 și pînă în 1978) are cele mai mari șanse în proba de simplu, victoria categorică obținută anul trecut, la Bled, recomandînd-o cu prisosință. Mari șanse anunță și dublourile canotoarelor române, atît vislașele Olga Homeghi, Valeria Roșca, cît și ramerele Elena Oprea și Florica Dospinescu. În cursele de 4+1 (rame și visle) bărcile R.D. Germane vor fi greu de învins, în timp ce la 8+1, schiful Uniunii Sovietice campion mondial în ultimii doi ani are mari posibilități de a trece primul linia de sosire.

Adrian VASILIU

SANDA TOMA

S-a născut la Ștefănești, județul Botoșani, la 24 februarie 1956. A absolvit Liceul de Atletism de la Cîmpulung Muscel și în momentul cînd a fost descoperită de profesorul Cornel Răduț făcea parte din echipa atletică (aruncarea greutății) a județului Timiș.

A învățat să vîslească în primăvara anului 1977, iar un an mai târziu lua startul, pe lacul Karapiro (Noua Zeelandă) la primul ei campionat mondial. A făcut parte din barca de dublu visle, împreună cu Olga Homeghi, o altă debutantă, și s-a clasat pe locul V, înaintea echipajului R. D. Germane alcătuit din Anke Borchmann-Roswitha Zobel, campioane mondiale în 1977.

În iunie 1979 antrenorul emerit Victor Mociani și-a dat seama de calitățile deosebite care le are pentru proba de simplu. Urmarea? Sanda Toma cîștigă prima ei cursă în marea regată internațională de la Grünau (R. D. Germană). De atunci, ea nu a mai cunoscut înfrîngerea și la al 5-lea concurs din cariera sa a devenit campioană a lumii (Bled-septembrie 1979).

Sanda Toma este studentă la I.E.F.S. și se pregătește să devină profesoară de educație fizică. Ea reprezintă la această oră una dintre marile speranțe ale României la J.O. de la Moscova.

CELE XXII OLIMPIADE DE VARĂ ÎN CIFRE

E D I Ț I I L E			Număr țări	Total participanți	Femei	Spor- turi	Probe
I	1896 (5-14.IV)	Atena	13	285	-	9	42
II	1900 (14.V-20.X)	Paris	20	1066	6	14	60
III	1904 (11.VII-29.X)	St. Louis	11	496	-	13	67
IV	1908 (6.V-29.X)	Londra	22	2059	36	21	104
V	1912 (29.VI-22.VII)	Stockholm	28	2541	57	15	106
VI	1916	Berlin		Nu s-a	disputat		
VII	1920 (20.VI-21.IX)	Anvers	29	2606	63	20	154
VIII	1924 (3.V-27.VII)	Paris	44	3092	136	20	137
IX	1928 (28.VII-12.VIII)	Amsterdam	46	3015	290	17	120
X	1932 (31.VII-7.VIII)	Los Angeles	37	1408	127	17	124
XI	1936 (2-16.VIII)	Berlin	49	4069	328	22	142
XII	1940	Tokio/Helsinki		Nu s-a	disputat		
XIII	1944	Londra		Nu s-a	disputat		
XIV	1948 (29.VII-14.VIII)	Londra	59	4468	438	19	138
XV	1952 (19.VII-3.VIII)	Helsinki	69	5867	573	17	145
XVI	1956 (22.XI-8.XII)	Melbourne	67	3184	371	17	145
XVII	1960 (25.VIII-11.IX)	Roma	84	5396	537	18	150
XVIII	1964 (10-24.X)	Tokio	94	5558	732	20	162
XIX	1968 (12-27.X)	Mexico	113	6059	844	20	172
XX	1972 (26.VIII-12.IX)	München	122	7830	1171	21	199
XXI	1976 (17.VII-1.VIII)	Montreal	86	6189	1274	21	198
XII	1980 (19.VII-3.VIII)	Moscova	-	-	-	21	203

CELE MAI MULTE MEDALII...

La Olimpiadele antice, Leonidas din Rodos a câștigat de 12 ori alergările, între anii 164 și 152 î.e.n. Cele mai multe medalii de aur câștigate de către un concurent (masculin) la Jocurile Olimpice moderne este de 10, „record” aparținând americanului Raymond Clarence Ewry (1874—1936). Recordul feminin este de 7 medalii, realizat de către gimnasta Vera Ceaslavska. Singurul campion olimpic care a câștigat 4 titluri individuale consecutive în cadrul aceleiași probe a fost Alfred Oerter (S.U.A.), campion olimpic la aruncarea discului la edițiile 1956—1968.

CEA MAI LUNGĂ CARIERĂ OLIMPICĂ...

Are 40 de ani, recordul fiind deținut de doi sportivi: dr. IVAN OSIIER (Dane-marca) care a participat ca scrimer între 1908 și 1932 și în 1948 și de yachtmenul MASNUS KONOW (Norvegia) între 1908—1920 și 1936—1948. Cea mai lungă carieră olimpică feminină este cea a scrimerei austriece ELLEN MÜLLER—PREIS — 24 ani. RAIMONDO D'INZEO a participat pentru echipa de călărie a Italiei la 8 ediții, între 1948 și 1976, câștigând o medalie de aur, 2 de argint și 3 de bronz. Printre fruntași acestui clasament se află și sportiva româncă LIA MANOLIU care a participat la toate Olimpiadele între 1952 și 1972 câștigând și medalia de aur la aruncarea discului în 1968.

CĂLĂRIE

PE „PARCURS” — MAESTRII ECHITAȚIEI

Calul, animal sălbatic, începe să fie domesticit la sfîrșitul erei paleolitice, dar numai după multe secole se acomodează omului pentru a-i servi, mai întîi, ca mijloc de locomoție și, apoi, și ca „partener” de întrecere. Asirienii aveau călare; perșii aveau o temută armată ecvestră și jucau... polo călare; grecii organizează concursuri hipice și acest sport ajunge la o perfecțiune atît de mare, încît Xenofon, la 350 î.e.n., scrie cartea sa renumită despre echitație, în timp ce la Roma hipismul, ca sport, ia o dezvoltare și mai mare, organizîndu-se curse în Circus Maximus. Avînd, așadar, o istorie de veacuri, călăria își găsește azi numeroși simpatizanți, fapt demonstrat, spre exemplu, de o singură cifră: numai în acest an, 1980, sînt programate 207 concursuri internaționale, punctul de rezistență fiind, desigur, Jocurile Olimpice. Dar, să nu uităm a adăuga că pe agenda competițională a călăriei figurează periodic campionate mondiale și europene, Cupa mondială, campionate regionale (Balcanice, Panamericane, Beneluxului, Americii, Mediteraneene ș.a.), fapt care arată marea răspîndire a echitației. Înainte, însă, de a aduce în prim-plan cîteva elemente de actualitate olimpică să facem mențiunea că la sfîrșitul secolului trecut călăria și-a cristalizat disciplinele componente, ele fiind în prezent: sărituri peste obstacole, dresaj și concursul complet (sau „calul de armă”), aceleași pe care le regăsim astăzi și în programul olimpic.

Pentru echitație, Olimpiada '80 marchează un jubileu: opt decenii de la primul start sub semnul celor cinci cercuri, opt decenii de cînd Aimé Haegeman (Belgia) — obstacole, Dominique Maximien Garderes (Franța) — săritura în înălțime și Constant van Langhendonek (Belgia) — săritura în lungime au cucerit primele medalii olimpice. De atunci, după o întrerupere de două ediții (1904 și 1908), călăria a figurat printre punctele de atracție, dovadă și faptul că „Marele premiu pe națiuni” la obstacole individual se dispută în ultima zi a Olimpiadei, precedînd festivitatea de închidere. Și, pentru că am amintit de program, să reținem că proba de obstacole individual s-a desfășurat din 1900, cea pe echipe fiind inclusă în 1912, cînd a apărut și dresajul (individual) și proba completă, dresajul pe echipe figurînd abia din 1928, cu o „pauză” în 1960. În plus au mai fost săritura în lungime și înălțime (1900), călăria artistică, fond 20 km și 50 km (1920). O sumară trecere în revistă a campionilor olimpici reține, printre altele, faptul că doar 3 au fost sportivi care au reușit să cucerească, în probele individuale, mai multe titluri (2): francezul Pierre d'Orliola (1952, 1964) — obstacole, suedezul H. Saint Cyr (1952, 1956) — dresaj, Charles F. Pahud de Mortanges (1928, 1932) — concursul complet. Evident, avînd în vedere și întrecerile pe echipe (în componența lor au fost și dintre cîștigătorii la individual) unii dintre participanți și-au înscris mai multe titluri în palmares. În decursul celor opt decenii, la echipe cele

mai bogate recolte au avut Suedia (8 titluri), R.F.G. (5), Marea Britanie (4) ș.a.

În ceea ce-i privește pe reprezentanții noștri, consemnăm prezențe olimpice doar la Berlin (1936), Helsinki (1952), Stockholm (1956) și Roma (1960), la celelalte ediții ei absenteînd ca urmare a unei valori necompetitive. Desigur, atunci cînd vorbim de echitația românească, în prim-plan se situează Henri Rang, cel care în 1936 a adus, în proba de obstacole, cea dintîi medalie olimpică de argint. Puțin a lipsit atunci ca să fie un mare triumf, germanul Kurt Hasse reușind să-l întrecă pe Rang doar în baraj, ca urmare a unui timp mai bun. Dintre celelalte performanțe să mai amintim și clasarea echipei de obstacole (V. Bărbuceanu, Gh. Langa, V. Pinciu) pe locul 6 la Olimpiada de la Roma. În rest, ceilalți 21 de reprezentanți ai noștri nu au reușit performanțe deosebite. În ultimele două decenii, călăreții români n-au depășit „granițele” campionatelor balcanice, unde s-au aflat, totuși, constant printre cei mai buni.

Vorbînd despre călărie, un fapt atrage în mod deosebit atenția: în această disciplină, nu există probe speciale pentru femei, „amazoanele” fiind obligate să concureze alături de bărbați. Ele s-au încadrat însă cu deosebită măiestrie, cucerind deseori supremația, spre surprinderea adversarilor. Nu ne vom depărta prea mult în timp pentru a găsi exemple: la Olimpiada din 1972, din 33 de concurenți la dresaj, 21 au fost femei, iar între primii 12 clasări s-au aflat doar... 4 bărbați, titlul revenind vest-germane

Liselott Linsenhoff (bronz la individual, argint la echipe în 1956, aur la echipe în 1968), urmată de sovietica **Elena Petrușkova** (aur la echipe), în timp ce la concursul complet (duritatea lui este recunoscută) campioana olimpică, formația Angliei, a avut în componență și două sportive, **Mary Watson** și **Bridget Parker**, la obstacole argintul revenind englezoaicei **Ann Moore**. După 4 ani, elvețiana **Christine Stueckelberger** câștigă „aurul” la dresaj, iar **Gabriella Grillo** (R.F.G.) s-a aflat în echipa campioană, care a întrecut printre altele, S.U.A. cu trei amazoane, **Hilda Gurney**, **Dorothy Markis**, **Edith Master** medaliată cu bronz, în timp ce **Mary Tauskey** a contribuit decisiv ca formația S.U.A. să-și adjudece primul loc la proba completă. Teme-ritate? Voință? Abilitate? Gingășie? — toate la un loc...

La Moscova, timp de 11 zile, la centrul hipic de la **Bitsa Parc**, situat în sud-vestul marii metropole vor avea loc, între 24 iulie și 3 august, în ordine, concursul complet (4 zile), obstacole-echipe (1 zi), dresaj (3 zile) și obstacole-individual (1 zi).

cu câte o zi pauză între probe. Sportivii vor dispune de 12 careuri de antrenament pentru dresaj și obstacole, 1 hotel pentru însoțitori, 5 clădiri destinate cailor, un teren de concurs care are tribune cu 12 000 de locuri. În acest sport ierarhiile olimpice au fost mereu perturbate, așa că un pronostic este greu de dat, pentru că, se știe, forma de concurs nu ține numai de buna dispoziție a sportivului, ci și de a partenerului său — calul —, ambii trebuind să formeze un cuplu perfect, care să răspundă la unison exigențelor întreceri. Având în vedere participarea valoroasă, precum și faptul că o „bară” la obstacole sau o notă mai mică la dresaj poate influența hotărâtor ierarhiile, nu facem pronosticuri. Rareori, la călărie, câștigătorul a fost cunoscut înainte de evoluția ultimului concurent înscris în probă. Așa că...

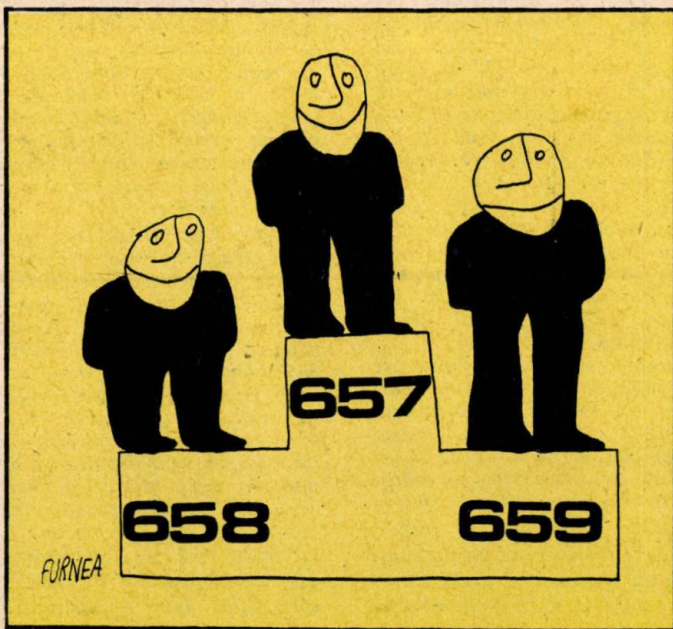
Dar, vorbind despre actuala ediție a J.O., trebuie să menționăm un fapt deosebit de important pentru iubitorii acestui sport de la noi: printre olimpicii români se vor afla și patru specia-

Nicolae Mihalcea are înscrise în palmares două participări la Jocurile Olimpice.

liști în dresaj — **Dumitru Velicu**, **Anghel Donescu**, **Sorin Soveja**, **Petre Roșca** —, ceea ce înseamnă că, după două decenii, pe terenurile de echitație ale Olimpiadei se vor afla și reprezentanții României. Excepțindu-l pe **P. Roșca**, ceilalți sînt cunoscuți amatorilor acestui sport, ei fiind multipli campioni naționali și balcanici, câștigători ai unor concursuri internaționale, dar toți pentru prima oară la J.O. Dintre ei se detașează, prin experiență, **D. Velicu**, dar și coechipierii săi au dovedit, în repetate rânduri, un real potențial, fiind capabili de rezultate bune. Desigur, misiunea lor nu este ușoară, cei patru avînd de depășit și „bariera” psihologică a reînnoirii tradiției. Sîntem, însă, convinși, că ei se vor comporta la nivelul încrederii acordate, ceea ce ar putea influența favorabil întreaga evoluție a echitației noastre.

Emanuel FĂNTĂNEANU

CICLISM

PE DOUĂ ROȚI ÎNTRE VELODROM ȘI ȘOSEA

Pentru ca bicicleta să devină... bicicletă a trebuit să curgă multă apă pe Sena. Din 1790, când dl. de Siorac transforma — pentru joaca copiilor săi — calul de lemn în celerifer, și pînă în 1887, când dl. John Boyd Dunlop îi dăruia „reginei șoselelor” pneuri, iată a trebuit să treacă aproape un secol. Mult mai puțin i-a trebuit acestui vehicul pînă să se impună atenției oamenilor sportului.

Înainte încă de a fi căpătat toate binefacerile tehnicii, înainte încă de a se fi înființat un for diriguitor (National Cyclist Union a luat ființă în 1878, în Anglia, fiind precursorul Uniunii Cicliste internaționale care coordonează astăzi Federația Internațională de Ciclism Amator și Federația Internațională de Ciclism Profesionalist), bicicleta s-a lansat în lumea campionilor și a recordurilor. Organizate în Franța, primele curse cicliste au fost cîștigate de un... englez. Astfel, la 31 mai 1868, pe aleile parcului parizian Saint Cloud s-a disputat prima cursă pe circuit, cîștigată de James Moore, cel care — un an mai târziu (la 7 noiembrie 1869) — avea să devină și primul învingător al unei curse pe șosea: Paris-Rouen, 120 km. Apoi, în Anglia, a început odiseea recordului orei, iar în Lumea Nouă, în Statele Unite ale Americii, sarabanda curselor de 2—3 și apoi 6 zile.

Moda bicicletei a fost adusă la București, înainte de încheierea secolului XIX, de tinerii care studiau la Paris. Ea a prins repede, deși părea o extravaganză, în preajma primului război mondial organizîndu-se competiții pe șosea și chiar pe velodromul din lemn construit de

dl. Cazzavilan la Șosea. Între cele două războaie mondiale ciclismul s-a răspîndit în mai toate regiunile, cu deosebire în cele de pe malurile Dunării. Consacrarea rutierilor și pistarzilor români se obține însă după 1944, prin Marin Niculescu, învingător la Jocurile Balcanice și ale Europei Centrale într-o cursă de fond memorabilă, prin Gabriel Molceanu, Aurel Șelaru (cîștigător al cursei București — Sofia), Teodor Vasile, Mircea Romașcanu și alții. Sportivii români au ocupat locuri fruntașe în „Cursa Păcii”, la Jocurile Olimpice și la campionatele mondiale.

Ciclismul a fost introdus în programul olimpic încă de la prima ediție a Jocurilor moderne, la Atena în 1896.

Proba: o cursă de fond de 100 km, cîștigată de francezul L. Flameng cu timpul de 3 h.08:19,2. Din 1912 pînă în 1960, se adaugă o nouă probă — pe echipe —, de fapt un nou clasament, deoarece se adăunau timpii primilor trei clasași în cursa individuală pentru a se constitui ierarhia la echipe. În titlu titlu a fost cucerit de Suedia (Friborg, Malm, Persson, Lonn). Adevărata istorie olimpică a probei pe echipe — 100 km contratimp, 4 alergători, cîntind timpul realizat de al treilea om — începe în 1960 cu succesul reprezentativei Italiei (Bailetto, Cogliatti, Fornoni, Trape), învingătoare cu timpul de 2h.14:33,53.

Mircea Romașcanu

Prima probă de velodrom — viteza — se dispută în anul 1900 și este câștigată de francezul G. Taillandier, dar abia în 1920 devine stabilă în program. Întrecerea pe 1 000 m cu start de pe loc este introdusă în 1928, la Amsterdam, laureat devenind danezul W. Falk-Hansen cu timpul de 1:14,2. În fine, probele de urmărire debutează în 1920 cu cea pe echipe. Prima clasată, Italia (Georgetti, Ferrario, Carli, Magnani), realizează 5:20,0. Abia în 1964, la Tokio, este înscrisă în program și întrecerea individuală (tot pe 4 000 m), medalia de aur revenindu-i cehoslovacului Jiri Daller cu timpul de 5:04,75 (medie orară: 47,251 km).

De-a lungul anilor, sportivii noștri au reușit să intre în „punctajul olimpic”: locul VI la 1 000 m cu start de pe loc în 1952, la Helsinki, locul V la cursa individuală

de fond și locul VI la întrecerea de contratimp pe echipe, în 1960, la Roma.

Printre marii alergători care și-au înscris în palmares performanțe olimpice se află Ercole Baldini (Italia), Viktor Kapitonov (U.R.S.S.), Hennie Kulper (Olanda), Joop Zoetemelk (Olanda) — la fond, Patrick Sereu (Belgia), Pierre Trentin (Franța), Daniel Morelon (Franța), Jiri Daller (Cehoslovacia), Knut Knudsen (Norvegia) și alții.

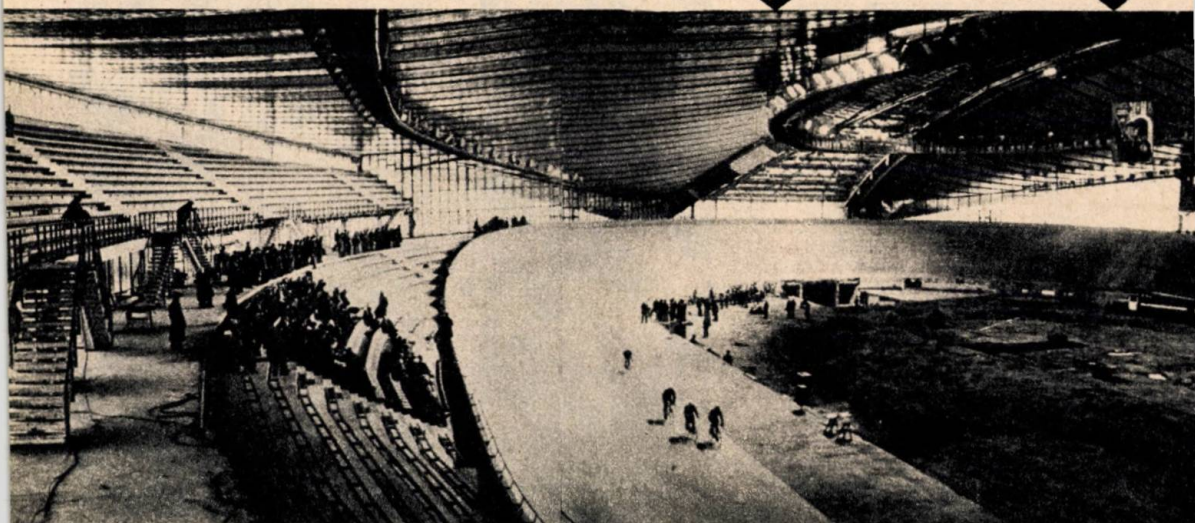
Între favoriții ediției J.O. de la Moscova se situează la loc de frunte sovieticul Serghei Suhurucenko (învingător în „Cursa Păcii” și în „Tour de l’Avenir”, 1979) și echipa R.D. Germane. Speranțele noastre se leagă de Teodor Vășile și Mircea Romașcanu, omniprezenți în plutonul fruntaș al marilor competiții rutiere.

VELODROM ULTRAMODERN

Un ultra-modern velodrom acoperit, ridicat pe malul stîng al canalului artificial de la Krilatskoe, va fi gazda întrecerilor olimpice ale pistarilor. Aspectul exterior al construcției este impresionant. Un imens fluture cu două aripi striate se ridică deasupra solului, formînd împreună cu noile tribune și celelalte clădiri anexe ale bazei nautice un ansamblu arhitectonic de reală frumusețe. În interiorul velodromului, o pistă de 333,3 m, cu pardoseala de lemn, confecționată din molid de Siberia, tribune pentru 6.000 spectatori, ca și toate celelalte instalații trebuincioase întrecerilor de pistă. Pentru proba de fond, un circuit asfaltat de 13,5 km, în sinuoase viraje, este amenajat în apropiere, iar alte tribune cu 3.000 locuri stau la dispoziția spectatorilor, la start și sosire. Aspectul traseului are o lărgime de 7 m, distanță care se dublează (14 m) la sosire. Pe autostrada Moscova-Minsk se va desfășura proba de 100 km contracronometru pe echipe, startul și sosirea fiind fixate la kilometrul 23 (virajul la 73 km). Probele de șosea sînt programate în zilele de 20 și 28 iulie, iar cele de pistă la 22—26 iulie.

BILANȚUL PARTICIPĂRILOR LA J.O.

	I	II	III	IV	V	VI	Pct
1952	—	—	—	—	—	1	1
1960	—	—	—	—	1	1	3
1964	—	—	—	—	—	—	—
1968	—	—	—	—	—	—	—
1972	—	—	—	—	—	—	—
Total					1	2	4

Fotbal

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

Iată-ne în preajma celei de-a 17-a prezențe a fotbalului la J.O., prilej binevenit pentru o scurtă privire retrospectivă asupra evoluției turneele jocului cu balonul rotund la competițiile organizate sub steagul celor cinci cercuri.

Mai întâi de toate, de ce numai 17... înfățișări ale fotbalului la J.O.? Pentru că — deși considerat „sportul rege” și bucurându-se de o uriașă popularitate în lume — nu s-a numărat, totuși, printre disciplinele sportive care s-au aliniat la toate edițiile moderne ale Jocurilor.

Fotbalul a apărut în arena olimpică la cea de-a doua ediție a J.O., aceea de la Paris, la începutul secolului nostru. Existența sa în program a fost apoi constantă, exceptând ediția a IX-a, organizată în 1932, la Los Angeles, în S.U.A. Aici, în primul sat olimpic din istoria J.O., lângă citadela filmului, Hollywood, și păzit de cowboys fotbalul european nu a putut pătrunde. Gazdele, probabil, nu au vrut să-și trădeze preferința pentru fotbalul lor și au rămas refractare soccerului. Iar la ediția a IV-a, la Londra, în 1908, fotbalul este considerat pentru prima dată (dar și ultima!)... sport de iarnă.

Dar să ne întoarcem la prima ediția a turneului olimpic de fotbal, aceea din 1900, când turneul s-a rezumat, de fapt, la un meci demonstrativ disputat în ziua de 20 septembrie, la Paris, între echipele Upton Park din Londra și Selecționata U.S.F.S.A. din Franța. Englezii au câștigat cu 4—0 în fața a vreo sută de curioși, fotbalul fiind pe atunci destul de puțin cunoscut pe continent (în anul imediat următor, la finala Cupei Angliei au asistat 110 802 spectatori...) În 1904, la Saint Louis (S.U.A.) au fost prezente patru echipe de club din S.U.A. și una din Canada. În meciul final (19 noiembrie): Galt F.C. (Canada) — St. Rose of St. Louis (S.U.A.) 4—0. În 1908, la Londra, la turneul de fotbal — prima competiție organizată de F.I.F.A., înființată cu 4 ani mai înainte — au fost prezente cinci reprezentative, Marea Britanie terminând victorioasă. Importanța acestui turneu rezidă și în faptul că a constituit prima competiție serioasă cu caracter european, a permis prima clasificare a valorilor fot-

balului de pe continentul nostru și a contribuit la dezvoltarea acestei discipline pe continent.

Într-adevăr, fiind primele mari turnee internaționale de fotbal, competițiile olimpice au constituit un adevărat „schimb de experiență” între fotbaliști, mai întâi între mai multe țări europene, apoi, când aria olimpică s-a extins, și între fotbaliști din mai multe continente. Azi se poate afirma că fără turneele olimpice nu ar fi existat campionatele mondiale de fotbal. J.O. de la Paris (1924) și Amsterdam (1928) au prilejuit apariția pe continentul nostru a echipei Uruguayului, care a lăsat o excelentă impresie (confirmată apoi în 1930, când a câștigat primul titlu mondial), revoluționând, într-un fel, soccerul. Tot la J.O., în 1936, între victoriile de la C.M. din 1934 și 1938, a terminat pe locul I formația Italiei, oferind selecționeiului Vittorio Pozzo o bună parte din „11”-le ce va triumfa la C.M. din 1938. În sfârșit, tot la J.O., dar la ediția din 1952, s-a afirmat pentru prima dată și echipa de aur a Ungariei care, deși neincoronată la C.M. din 1954, avea să domine fotbalul, și nu numai pe cel european.

Fotbalul românesc și-a făcut debutul olimpic la Paris, în 1924, unde reprezentativa participă alături de alte 21 de echipe. În lotul nostru (24 de persoane) figurau 10 atacanți, dar nici o extremă stînga! Folosindu-se în meciul cu Olanda o formație alcătuită fantezist, cu jucători pe alte posturi decît cele obișnuite, echipa noastră este eliminată (0—6) din turul I. La Helsinki, în 1952, România revine după 28 de ani la turneele olimpice, pierzînd după un meci dramatic (1—2) în fața Ungariei. Prezențele noastre la turneele finale continuă — și se încheie — cu ediția din 1964, de la Tokio, când „11”-le tricolor este eliminat în sferturi de finală tot de Ungaria, care avea să câștige medalia de aur.

Pentru turneul final de anul acesta s-au înscris 88 de reprezentative. Pînă în momentul cînd aceste rînduri iau calea tipa-

rului, se cunosc 14 calificate: *R.D. Germană* (deținătoarea titlului olimpic), *Uniunea Sovietică* (țară organizatoare), *Cehoslovacia*, *Iugoslavia*, *Norvegia*, *Algeria*, *Egipt*, *Kuweit*, *Malaysia*, *Iran*, *Argentina*, *Columbia*, *Costa Rica* și *S.U.A.*, în discuție fiind încă echipele ce se vor califica din grupa III din Europa (Belgia, Spania sau Franța) și grupa II din Africa (Ghana sau Liberia).

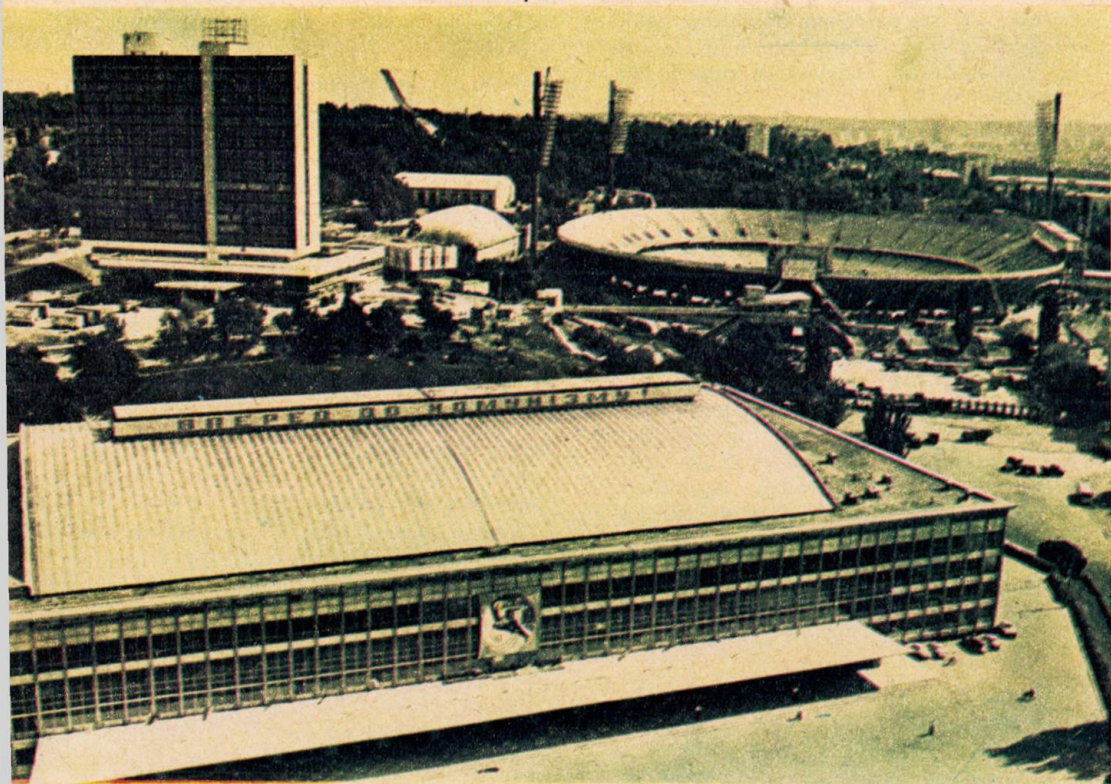
Să arătăm, în încheiere, că medaliile olimpice la fotbal au fost cîștigate de-a lungul anilor de *Marea Britanie* (1900, 1908, 1912), *Canada* (1904), *Belgia* (1920), *Uruguay* (1924, 1928), *Italia* (1936), *Suedia* (1948), *Ungaria* (1952, 1964, 1968), *U.R.S.S.* (1956), *Iugoslavia* (1960), *Polonia* (1972), *R.D. Germană* (1976).

Așa cum s-a arătat și în alte pagini ale prezentării noastre, meciurile turneului olimpic de fotbal 1980 vor avea ca gazde patru orașe din Uniunea Sovietică. Una din grupe își va programa întîlnirile pe stadionul *Dinamo* din Moscova (54 000 locuri) și tot în capitala sovietică vor avea loc meciurile semifinale și finala, dar pe stadionul central „*V.I. Lenin*” de la *Lujniki* (103 000 locuri). Jocurile celorlalte trei grupe preliminare se dispută la *Kiev* (90 000), *Leningrad* (69 000) și *Minsk* (49 000).

Echipa *R. D. Germane* (în imaginea noastră în tricouri albe) s-a dovedit cea mai valoroasă la turneul olimpic de la *Montreal*, cucerind medalia de aur. Iată o secvență din partida *R.D.G.—U.R.S.S.* (2—1), disputată în semifinale: *Hoffmann*, sub privirile coechipierului său *Grobner*, trece de *Kolotov*.

Complexul olimpic din *Kiev*. În prim plan *Palatul sporturilor* iar în al doilea plan stadionul central *V.I. Lenin*, de 90 000 de locuri

Gimnastică

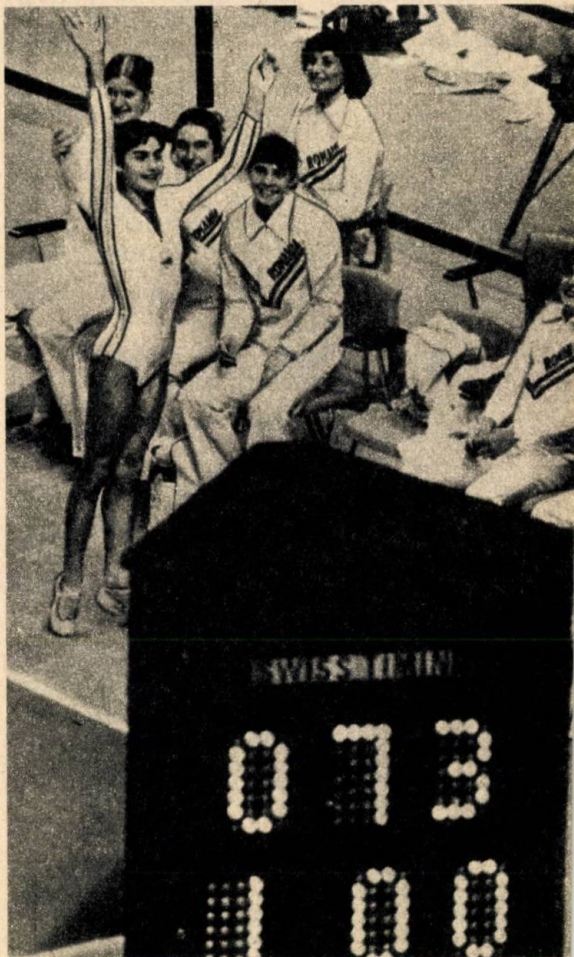
DE LA MONTREAL
LA MOSCOVA : TRIUMFUL ECHIPLEI !

Originea gimnasticii se pierde undeva de-a parte, în negura vremurilor. Se menționează, cu mult înaintea de era noastră, că popoarele din China și India practicau gimnastica după reguli foarte precise. Din vechea Grece sînt cunoscute, mai ales, trei tipuri distincte de gimnastică: cea destinată pregătirii militare, gimnastica medicală, pentru asigurarea unei bune condiții fizice a practicanților, precum și gimnastica de competiție, care presupunea o mai riguroasă specializare a sportivilor. Din datele pe care istoria le-a consemnat, reiese că grecii sînt aceia care au aplicat primii noțiunea de ritm la mișcările corpului, deci și în gimnastică. Sînt suficiente date care atestă că gimnastica a fost practică și de romani, vorbindu-se chiar nu de unul, ci de mai multe tipuri diferite de gimnastică. În Evul Mediu, exercițiile de gimnastică, organizate pe diferite programe, se aflau la baza pregătirii fizice pentru luptă.

JAHN ȘI LING, PRECURSORI REMARCABILI

Gimnastica de astăzi, în accepțiunea ei generală, își are adevăratul start în primii ani ai secolului XIX, precursorii ei fiind socotiți germanul L.C. Jahn și suedezul P.H. Ling. Suedezul este cunoscut ca un adept al mișcării lente și al ansamblurilor ritmice alcătuite din exerciții care puteau fi executate, deopotrivă de băieți și fete, de marea majoritate a tineretului, indiferent de talentul și aptitudinile sportive. L.C. Jahn, în schimb, și-a creat reputația de inițiator al gimnasticii la aparate. Interesul lui se îndrepta, cu prioritate, spre o formă de gimnastică mai selectivă, menită să dezvolte pe cei puternici și sănătoși în particular, într-o mai mare măsură decît a-i menține la un anumit grad de vigoare și sănătate. Numit profesor la Berlin în 1810, Jahn și-a început activitatea prin dezvoltarea gustului pentru sport printre elevii săi. A organizat serii de sesiuni regulate de antrenamente care implicau o mare varietate de exerciții la aparate. Între acestea, săritura peste un cal de lemn, un exercițiu la bară orizontală fixă, mișcarea de-a lungul unei birne înguste, sau un exercițiu la două bare paralele.

Primele cluburi de gimnastică au fost formate pe la mijlocul secolului al XIX-lea, în Germania. Se menționează că, în 1860, Deutsche Turnerschaft avea peste 2 000 de cluburi asociate, din care făceau parte

Clipele de neuitat de la Montreal

peste 200 000 de membri. Țările nordice, precum și Elveția, Franța, Italia, Marea Britanie și Statele Unite au urmat curînd exemplul Germaniei, inițind și organizînd cluburi de sine stătătoare pentru iubitorii și practicanții gimnasticii.

CELE TREI ETAPE ALE DEZVOLTĂRII GIMNASTICII ROMÂNEȘTI

Multele sisteme existente în secolul trecut (suedez, danez, german sau francez) au influențat și dezvoltarea gimnasticii din țara noastră.

tră, dezvoltare care poate fi împărțită în trei etape distincte. Prima etapă este cea cuprinsă între anii 1831—1861, caracterizată prin încercări izolate ale unor profesori străini, care-și propuseseră să facă cunoscută gimnastica tineretului, celor doritori să o practice. Ca atare, în această perioadă nu se poate vorbi de un sistem anume, de o școală. Etapa a doua, care începe imediat după jumătatea secolului trecut și continuă pînă în preajma celui de-al doilea război mondial, este caracterizată prin introducerea în școli a unor sisteme de gimnastică educativă (pedagogică): gimnastica la aparate (sistemul german), apoi — cu o mai largă răspîndire — sistemul suedez. Etapa a treia este cea care începe în perioada imediat următoare celui de-al doilea război mondial și este caracterizată printr-o mai mare preocupare atît în direcția practicării de masă, cît și în direcția îmbunătățirii performanțelor. În acest timp gimnastica sportivă românească a parcurs, într-o perioadă istorică scurtă, un drum în continuă ascendență.

1896—1980, PREZENȚĂ CONSTANTĂ ÎN PROGRAMUL OLIMPIC

Dar, să ne întoarcem la finele veacului trecut, marcat pe plan sportiv prin relansarea Jocurilor Olimpice de către Pierre de Coubertin. Gimnastica este prezentă în programul olimpiadelor moderne încă din 1896, reprezentată mai întîi prin cea masculină, iar din 1928 (cu excepția ediției din 1932) și de cea feminină. Timp de mulți ani, mai ales în gimnastica masculină probele au fost diferite, la nu mai puțin de 4 olimpiade organizându-se întreceri și la... cățărarea pe frînghie, iar la 2 — probe de măciuci indiene. Iată, dealtfel, frecvența probelor în întrecerile olimpice masculine: paralele, bară fixă, inele, cal, sărituri — 14, sol — 10, cățărare pe frînghie — 4, măciuci indiene — 2, sistem suedez (echipe) — 2, exerciții liber alese (echipe) — 2 etc. Întrecerile feminine s-au bucurat de o mai bună structurare încă de la startul lor olimpic astfel că, după ce la 3 ediții ale Jocurilor Olimpice s-au organizat întreceri numai pe echipe, începînd din 1952 se organizează constant competiții la cele patru probe cunoscute și rămase și astăzi în programul fiecărui concurs: sărituri, paralele, birnă, sol.

Cu excepția unei singure olimpiade, cea de la Saint-Louis, din 1904, gimnastica a fost copios dominată în cadrul întrecerilor olimpice de către sportivii europeni, în primul rînd de cei din Elveția, Germania, Italia, Franța și Iugoslavia. Începînd din 1952, cu Jocurile Olimpice de la Helsinki, își fac apariția în arena olimpică gimnastii și gimnastele sovietice, care se situează cu regularitate în fruntea ierarhiilor, pentru ca ulterior în gimnastica masculină, mai ales în ultimii 20 de ani, să aibă un cuvînt greu de spus gimnastii japonezi. Istoria Jocurilor

Olimpice consemnează, astfel, rezultatele remarcabile ale unor sportivi sovietici ca Larisa Latnina, cîștigătoare a 17 medalii olimpice (9 de aur, 5 de argint și 3 de bronz), Boris Șahlin (8,3,3) sau Viktor Ciukarin (7,3,1), pentru a-i aminti doar pe cei care au fost adevărați performeri ai edițiilor Jocurilor Olimpice din 1952, 1956 sau 1960.

GIMNASTELE ȘI GIMNASTII ROMÂNI — 11 MEDALII OLIMPICE

Gimnastica românească este reprezentată pentru prima oară la Jocurile Olimpice la ediția din 1936, de la Berlin, prin echipa masculină a țării, alcătuită din studenți ai Academiei naționale de educație fizică, formație de un nivel competițional evident redus. În consecință, locul 14 apare, desigur, firesc. În 1952, la Jocurile Olimpice de la Helsinki România este prezentă cu ambele echipe. Cea feminină se situează pe locul 9 (o performanță, fără îndoială, meritorie), iar cea masculină pe locul 22. Iată dealtfel tabelul integral al participărilor gimnasticii românești la Jocurile Olimpice:

	Participări la J.O.						Puncte
	I	II	III	IV	V	VI	
1936	—	—	—	—	—	—	0
1952	—	—	—	—	—	—	0
1956	—	—	2	1	1	2	15
1960	—	—	1	—	2	2	10
1964	—	—	—	—	—	1	1
1972	—	—	—	—	—	1	1
1976	3	2	3	3	—	1	53
	3	2	6	4	3	7	80 p

ELENA LEUȘTEAN

- 1956 3. Elena Leuşteanu sol
 3. Elena Leuşteanu, Sonia Iovan, Emilia Vătăşoiu-Liţă, Ileana Săcălici, Uta Schland, Elena Dobrovolschi — echipe
- 1960 3. Sonia Iovan, Elena Leuşteanu, Atanasia Ionescu, Emilia Liţă (Vătăşoiu), Elena Dobrovolschi, Uta Schland — echipe
- 1976 1. Nadia Comăneci — individual compus
 1. Nadia Comăneci — paralele
 1. Nadia Comăneci — birnă
 2. Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Mariana Constantin, Anca Grigoraş, Georgeta Gabor, Gabriela Truşcă — echipe
 2. Teodora Ungureanu — paralele
 3. Nadia Comăneci — sol
 3. Teodora Ungureanu — birnă
 3. Dan Grecu — inele

Teodora Ungureanu, dublă medaliată (argint şi bronz) la J.O. 76

Eroina Olimpiadei de la Montreal : NADIA COMĂNECI

După cum se vede din acest tabel de onoare al gimnasticii româneşti, începînd din 1956, de la Melbourne, şi pînă în 1976, la Montreal (cu excepţia ediţiei din 1964, de la Tokio), prezenţele pe podium au fost constante, iar 1976 a fost anul mării consacări a şcolii româneşti de gimnastică, care prin cea mai autorizată exponentă a sa, Nadia Comăneci, a cucerit sufragiile universale.

Dar, înainte de Montreal, să ne amintim de fetele noastre care, la Melbourne şi Roma, au cucerit primele medalii olimpice ale gimnasticii româneşti. Între ele Elena Leuşteanu, Sonia Iovan, Emilia Vătăşoiu-Liţă, Elena Mărgărit, Elena Săcălici (în 1956), respectiv Sonia Iovan, Elena Leuşteanu, Emilia Liţă, Atanasia Ionescu, Elena Dobrovolschi. În 1956, la Melbourne, Elena Leuşteanu a fost foarte aproape de o mare performanţă, ea conducînd la individual compus înaintea ultimului exerciţiu, la paralele. Dar, o prematură deconectare, pcată şi marea emoţie pe care o încerca în perspectiva unei mari victorii, au privat-o pe gimnasta noastră de titlul de campioană absolută a Olimpiadei australiene, sportiva româncă mulţumindu-se cu locul 4 la individual compus şi cu medalia de bronz cucerită la sol. Peste 4 ani, la Roma, a fost rîndul Soniei Iovan să se afle în fruntea echipei României, medaliată cu bronz, dar cele mai bune rezultate individuale ale sale sînt locul 5 la individual compus şi sărituri, precum şi locul 6 la paralele şi sol.

Şi iată-ne acum la marele examen al gimnasticii româneşti, Jocurile Olimpice de la Montreal. Nadia Comăneci, unanim socotită eroina întrecerilor, întruchipare a perfecţiunii şi desăvîrşitei măiestrii, a cucerit în întrecerile individuale 3 medalii de aur şi 1 de bronz, Teodora Ungureanu dublă medaliată (argint la paralele şi bronz la birnă), iar echipa României — pentru prima oară medaliată cu argint. Vor rămîne de neuitat amuzantele dificultăţi ale computerului electronic, neprogramat pentru a acorda nota 10 în gimnastică, dar obligat să o facă totuşi de această fantastică gimnastă din Carpaţii României, Nadia Comăneci, căreia brigăzile de arbitre au fost obligate să-i acorde nu una, ci şapte note de 10! Sintetizînd parcă toate superlativalele care i s-au adresat după evoluţiile de la Montreal, ziarul „Katemerini” din Atena scria următoarele despre Nadia Comăneci: „Punînd aripi corpului său suplu şi tînăr, Nadia Comăneci a transformat Olimpiada într-un zîmbet de copil, deschizînd noi ritmuri plastice posibilităţilor corpului uman, pe care l-a scos din realitatea consacrată şi l-a îmbrăcat într-o legendă atrăgătoare. Fetiţa de cauciuc din România a creat marele spectacol de la Montreal şi a devenit prima balerină a unui balet de vestale inflăcărate care, toate la un loc, au ridicat mai sus ca oricînd în orchestra olimpică arta gimnasticii — cel mai vechi şi cel mai frumos sport. Nadia Comăneci, cu gra-

ția sa iradiantă de copil, cu farmecul și fața ei zimbătoare, a câștigat într-un timp record admirația și dragostea tuturor. Nadia, cea mai iubită participantă la cea de-a 21-a Olimpiadă, este, într-un fel, o justificare a Olimpiadelor de până acum și a celor care vor veni în viitor. În seara când Nadia Comăneci și celelalte gimnaste au evoluat la Montreal, la Atena n-a existat un singur televizor care să se fi închis sau vreun telespectator, mic sau mare, care să fi plecat înainte de a se fi terminat programul.

Conduse de bagheta sigură a lui Bela Karoly, ajutat de soția sa Maria, cele șase gimnaste române care au îmbrăcat tricourile albe cu tricolorul românesc — Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Mariana Constantin, Anca Grigoraș, Georgeta Gabor și Gabriela Trușcă — au înscris o pagină de neuitat în istoria sportului românesc, a gimnasticii mondiale, despre care se va aminti întotdeauna atunci când se va vorbi sau se va scrie despre neasemuitele frumuseți ale acestui sport al grației și înaltei măiestrii.

Și pentru a întregi parcă acest semnificativ tablou al afirmării școlii românești de gimnastică la Jocurile Olimpice de la Montreal, Dan Grecu, unul din marii specialiști ai inelelor în ultimii 10 ani, concurând accidentat, a reunit un prestigios succes, câștigând medalia de bronz la aparatul care l-a consacrat, după ce, la Varna în 1974, la Berna în 1975, la Moscova în 1973 și Sofia 1977 cucerise titlurile de campion mondial, campion european, campion mondial universitar.

O PERIOADĂ DE MARI AFIRMĂRI INTERNAȚIONALE

Perioada dintre ultimele două olimpiade a însemnat noi și spectaculoase afirmări ale gimnasticii românești. După titlul absolut cucerit în 1975 la Skien, în Norvegia, Nadia Comăneci a repetat performanța la campionatele europene de la Praga — 1977 și Copenhaga — 1979, cucerind astfel definitiv „Cupa Europei”, fiind prima gimnastă de pe continentul nostru care realizează o asemenea performanță în istoria de aproape 25 de ani a campionatelor europene de gimnastică. Apoi, în anii următori, alte prestigioase succese se înscriu în cartea de vizită a gimnasticii românești. La campionatele mondiale din 1978, de la Strasbourg, aceași Nadia Comăneci aduce gimnasticii românești prima medalie de aur la campionatele mondiale feminine, câștigând titlul la birnă, iar echipa României adaugă un nou „argint” în frumosul său palmares. La prima sa participare într-o întrecere de mare anvergură, Emilia Eberle obține trei medalii de bronz. Dacă mai adăugăm la acestea strălucitele succese de la campionatele mondiale de la Fort Worth (Dallas) — 1979 (echipa României pentru prima oară campioană mondială la

Dan Grecu și... Bogdan Grecu

feminin, Emilia Eberle — campioană mondială la sol și medaliată cu bronz la paralele, Dumitrița Turner — campioană mondială la sărituri, Melita Ruhn — medalie de bronz la individual compus și la sol, Rodica Dunca — locul 5 la individual compus) avem astfel platforma ridicată de pe care gimnastica românească abordează cel mai important examen competițional al anului 1980 — Jocurile Olimpice de la Moscova.

Sub conducerea aceluiași colectiv de tehnicieni (Bela și Marta Karoly — antrenori, Pojar Geza — coregraf), lotul olimpic al României, reunit la Deva, în cadrul școlii de gimnastică de aici, cuprinde, de fapt, cele mai bune gimnaste ale țării, apte să evolueze și la Moscova cu același succes de la Fort Worth. Este vorba de: Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Dumitrița Turner, Melita Ruhn, Rodica Dunca, Marilena Vlădărașu, cărora, cum este și firesc, li se adaugă și câteva sportive de rezervă, Aurelia Pinzaru și Gabriela Geiculescu fiind cele mai îndreptățite să aspire în orice moment la selecția în echipa reprezentativă.

NADIA COMĂNECI

(născută la 12 noiembrie 1961, la Onești).

Primii săi antrenori Bela și Marta Karoly. Multiplă campioană națională, europeană, mondială, triplă campioană olimpică, socotită cea mai bună gimnastă a tuturor timpurilor, sportivă de mare talent care, în formă foarte bună, va putea domina și cea de a doua sa olimpiadă.

EMILIA EBERLE

(născută la 4 martie 1964, la Arad).

Începe să practice gimnastica la Arad, avându-i ca primii antrenori pe Barbara Frenkel, Geza Weinhert și Pavel Rosenfeld. Din 1976 lucrează cu Marta și Bela Karoly. Este o gimnastă cu mari calități, riguros și competent valorificate de actualii săi antrenori. Triplă medaliată cu bronz la campionatele mondiale din 1978, cu argint la europenele din 1979, campioană mondială la sol la Fort Worth, campioană europeană de junioare în 1978.

DUMITRIȚA TURNER

(născută la 12 februarie 1964, la Onești). Primii antrenori — Florica și Florin Dobre. În prezent lucrează la Deva, cu Marta și Bela Karoly. Dublă campioană de junioare a țării (1977 și 1978), campioană balcanică absolută de junioare, campioană mondială la sărituri în 1979.

MELITA RUHN

(născută la 19 aprilie 1965 la Sibiu).

În gimnastică debutează în același oraș sub îndrumarea antrenorilor Ana Crihan și Adrian Goreac. În 1978 participă la primul său mare concurs — campionatele naționale ale României —, iar în anul următor, la prima sa participare, se situează pe locul 5 la campionatele europene de la Copenhaga. În 1979 — medalie de bronz la individual compus și la sol la campionatele mondiale.

RODICA DUNCA

(născută la 16 mai 1965, la Baia Mare).

Începe gimnastica cu antrenorii Elena Marinescu și Alexandru Aldea. Locul 5 la individual compus la campionatele mondiale din 1979 este, fără îndoială, cel mai mare rezultat al său. În aprilie 1980 câștigă „Turneul campioanelor” de la Londra.

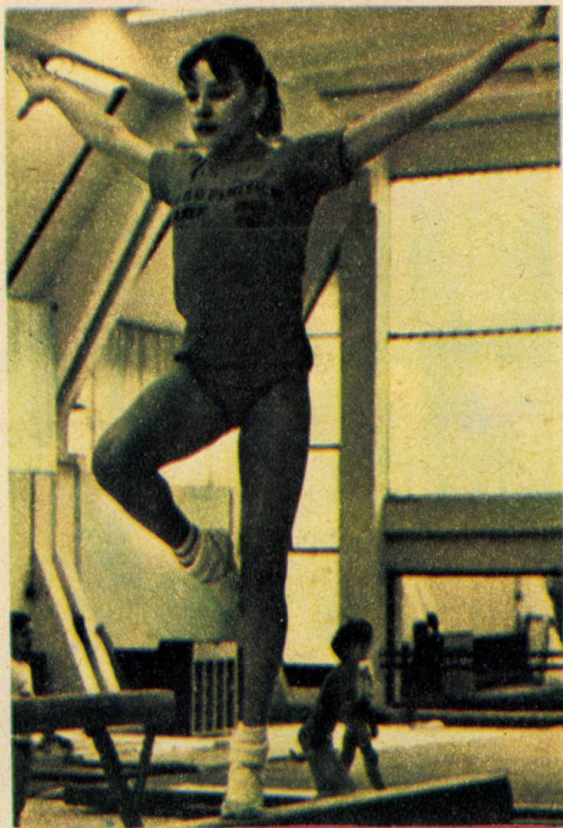
MARILENA VLĂDĂRĂU

(născută la 15 august 1963, la București).

La Clubul sportiv școlar Triumf începe gimnastica cu antrenorii Cristina și Petru Ioan. Gimnastă de echipă, iar la campionatele europene de junioare din 1978 se clasează pe locul 5 la individual compus și câștigă 2 medalii de argint pe aparate (paralele și birnă).

Cele două mari revelații de la Fort Worth, noile campioane mondiale la aparate: Emilia Eberle, la sol (sus) și Dumitrița Turner, la sărituri (jos)

ȘANSE ȘI PERSPECTIVE PENTRU MOSCOVA

Desigur, colectivul de antrenori și gimnastele noastre însele știu foarte bine că întrecerea de la Moscova nu va fi deloc ușoară. Pentru a se situa din nou pe prima treaptă a podiumului, la fel ca la Fort Worth/Dallas, este nevoie de o pregătire exemplară, de o mobilizare a tuturor capacităților de voință și a cunoștințelor tehnice, astfel încât întreaga echipă și fiecare sportivă în parte să evolueze la Olimpiadă la întreaga capacitate a posibilităților sale competiționale. Fără îndoială, echipele Uniunii Sovietice și R.D. Germane rămân în continuare adversare puternice, care vor arunca în luptă cele mai bune gimnaste de care dispun la ora actuală pentru a ataca titlul olimpic. Dealtfel, nu trebuie să uităm că primele două clasate la ultimul campionat mondial din Statele Unite la individual compus sînt componente ale acestor formații, respectiv Nelli Kim și Maxi Gnauck. În aceste condiții, se poate anticipa o spectaculoasă și atractivă dispută pentru primele locuri ale clasamentului, poate cea mai echilibrată din ultimii ani. Și, mai mult decît oricînd, gimnastele noastre aspiră cu îndreptățire la primul loc al clasamentului.

Sînt cele mai mari șanse ca la feminin campioanele olimpice din 1976 să se afle din nou în luptă nemîijlocită pentru cîștigarea medaliilor olimpice. Apreciind situația după ultimul mare concurs al anului 1979, cam-

pionatele mondiale de la Fort Worth, **Nadia Comăneci** (lideră autoritară după exercițiile impuse, nevoită să abandoneze din cauza unui furuncul la palma stîngă) și **Nelli Kim**, campioană mondială absolută, fac parte la această oră din echipele țării lor și pornesc, evident, cu cele mai mari șanse în disputa pentru primele locuri. Nu poate fi omisă de pe lista candidadelor la treptele podiumului medaliata cu bronz de la campionatele mondiale precedente, revelația acelei competiții, gimnasta romîncă **Melita Ruhn**, după cum și celelalte sportive române, medaliatale cu aur la C.M. din 1979, **Emilia Eberle** și **Dumitrița Turner**, aspiră cu bune șanse să se situeze între primele. Dintre celelalte sportive, **Maxi Gnauck**, **Vera Cerna**, **Maria Filatova** pot face parte oricînd din grupul fruntaș al olimpiadei de gimnastică feminină.

În absența lui **Ion Cheieș**, medaliat cu aur la Universiada de la Ciudad de Mexico, component de bază al echipei, reprezentativa masculină a Romîniei se va bizui, în tentativa sa de clasare pe locurile fruntașe ale clasamentului, pe „bătrînul“ dar mereu tînărul **Dan Grecu**, multiplu campion și medaliat al marilor competiții internaționale, și, deopotrivă, pe **Aurelian Georgescu**, noul campion absolut al țării, **Kurt Szillier** și **Sorin Cepoi**, de la care se așteaptă evoluții de înaltă

„CUPA EUROPEI“ cîștigată de trei ori consecutiv de **Nadia Comăneci** sosește și rămîne definitiv în Romînia !

ținută tehnică. Principalele favorite la medalii de aur și argint fiind echipele U.R.S.S. și R.D. Germane, selecționata R.P. Ungare este o adversară redutabilă, dar gimnaștii români sînt hotărîți să lupte cu toate forțele de care sînt capabili pentru cucerirea „bronzului” pe echipe. La individual, **Dan Grecu**

aspiră la o medalie la inele și dorește ca aceasta să fie... de aur. **Aurelian Georgescu** și **Kurt Sziller** vor lupta pentru calificarea în cîteva finale, în care speră să se situeze pe locuri cît mai bune.

Constantin MACOVEI

LA „PALATUL SPORTURILOR” DE LA LUJNIKI

Ca totdeauna, la Jocurile Olimpice, participanții concursurilor de gimnastică se vor întreci pentru 14 seturi de medalii. La început vor fi desemnați medaliații competiției pe echipe la bărbați (22 iulie), apoi la femei (23 iulie). În seara zilei de 24 iulie vom cunoaște numele campionilor absoluți, iar în cea următoare — 25 iulie — pe cîștigătorii întrecerilor pe aparate.

Arena întrecerii este binecunoscutul Palat al sporturilor de la Lujniki, care nu o dată a fost

gazdă primitoare pentru gimnaste și gimnaști. Să amintim că încă în anul 1958, aici s-a desfășurat una din edițiile campionatelor mondiale. Actualmente, întregul edificiu este renovat și ameliorat, fiind pus la zi cu toate noutățile tehnice în materie. Spațiul de întrecere propriu-zis este de 72×36 m, iar în tribune pot lua loc 12 000 spectatori. Alături o altă sală (42×18 m) este pusă la dispoziția competitorilor pentru antrenament și încălzire. Alte numeroase spații-anexe asigură cele mai bune condiții de activitate și relaxare, pentru sportivi, antrenori, arbitri, ziariști și public.

LUNGUL DRUM AL FLĂCĂRII OLIMPICE

(Urmare din pag. 86)

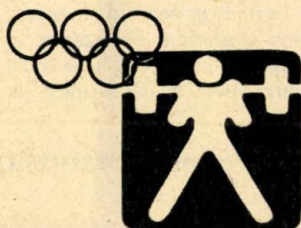
chiderii Jocurilor Olimpice.

Este interesant de descris și instrumentul de lucru al acestei laborioase acțiuni de transportare a focului olimpic, adică torța propriu-zisă. Ea este opera unui colectiv de ingineri și tehnicieni din Leningrad, condus de Boris Tuscin. Torța măsoară 0,55 m lungime și are 900 gr greutate. În interiorul ei se află o instalație miniaturală de întreținere a focului, alimentată de o sursă de combustibil gazos, pe bază de propan și butan, suficient pentru o ardere neîntreruptă de 10 minute. Același sistem este folosit și pentru cupele spe-

cială, necesare ceremoniilor de pe parcurs, care asigură însă o ardere mai îndelungată, mergînd pînă la 24 ore. Torțele s-au dovedit apte să mențină flacăra aprinsă în toate condițiile speciale la care au fost supuse prin test: vînt de 25 m pe secundă și ploaie torențială. Și aceste elemente au trebuit să fie luate în considerare, pentru călătoria de 30 zile a focului. Ca un alt amănunt suplimentar, trebuie precizat că viteza purtătorilor de torță a fost calculată ca fiind de 12 pînă la 15 km pe oră. În total, au fost confecționate 6.000 exemplare de torțe olimpice. Număr suficient, știind că este nevoie de

aproape 5.000 de purtători ai torțelor, care se vor schimba la fiecare kilometru, altele fiind folosite pentru diferitele solemnități prevăzute în program.

Firește, toate cele descrise mai sus vor putea fi văzute nu numai de spectatorii aflați pe traseul uriașei caravane, ci și de toți acei care se vor găsi în fața micilor ecrane ale televizoarelor. În coloana de mașini care va însoți pe purtătorii torței olimpice, de-a lungul celor aproape 5 000 de kilometri ai călătoriei, se vor afla și carele de reportaj ale televiziunii, ce vor asigura transmisia directă (sau înregistrată) a acestui tradițional prolog al Jocurilor.

HALTERE

TOT MAI APROAPE
DE CAMPIONII BARELOR DE OȚEL...

Cele mai vechi mărturii legate de ridicarea greutăților datează din Grecia antică, mai exact din sec. VI (i.e.n.), în așa numita eră a „omului puternic” cum o consemnează mitologia elenă. După legendarul *Hercule*, *Milon din Crotona* a fost considerat în acea epocă primul ridicător de greutăți din lume, de șase ori purtător al cununilor de măslini, semn al învingătorilor la Jocurile Olimpice antice. După ce sculptorul Damos i-a oferit drept omagiu statuia din marmură, *Milon* a luat-o pe umeri și a purtat-o pînă la stadion, unde a așezat-o el însuși pe piedestalul care-i era destinat. Dar, de-a lungul deceniilor au mai existat o sumedenie de oameni cu o forță deosebită. În secolul trecut, scoțianul *August Mc.Aksell* a desprins de la pămînt o ancoră care a cîntărit nu mai puțin de 900 kg, iar la sfîrșitul secolului trecut, austriacul *Karl Svoboda* ridica de la piept 200 kg, în timp ce englezul *Henry Steinbourne* a ridicat pînă la piept o greutate de 249 kg!

Tot la sfîrșitul secolului al XIX-lea se naște un nou sport — *halterele*. În *Rusia*, locul ridicării barelor, a fost luat de întrecerile *podurilor* (un *pod* este echivalent cu 16 kg) care deveneau deosebit de populare, atrăgînd mii de participanți la serbările organizate cu prilejul diferitelor tîrguri de la orașe și sate. Tot în această perioadă, în *Europa centrală* și țările *anglo-saxone* asistăm la concursuri de haltere propriu-zise.

Astfel, în 1891 are loc primul campionat mondial organizat sub egida „*World's Amateur Wight lifter Association*”, cîștigat de englezul *Lawrence Lewy*. Ca urmare, la prima ediție a J.O. din 1896 de la *Atena*, halterele figurează în program fiind incluse în întrecerile de atletism, deoarece nu exista încă o federație internațională. La *Atena* au fost declarați doi campioni olimpici (la cat. ușoară și grea) ca și la J.O. din 1904 la *St. Louis*. Abia în 1920, după ce ia ființă Federația Internațională de Haltere acest sport figurează în programul oficial al Olimpiadelor. În același an, la J.O. de la *Anvers* sînt declarați campioni la cinci categorii (pană, ușoară, semimijlocie, mijlocie și grea), cu trei stiluri (împins, smuls, aruncat), dar medalii se acordă ca și astăzi numai la totalul stilurilor. În 1924 (*Paris*) se introduce pentathlonul (împinsul și smulsul cu cite un braț și aruncatul cu ambele brațe), sistem care apoi se abandonează, așa încît de la Olimpiadele din 1928 pînă în 1972 se revine la triathlonul clasic (împins, smuls, aruncat). La J.O. de la *Montreal* „împinsul” nu mai figurează în program, rămînînd doar stilurile smuls și aruncat. Firește, medalii se acordă și în continuare numai la totalul celor două stiluri.

Interesantă este și evoluția categoriilor. Dacă la primele ediții ale J.O. au fost doar două categorii, din 1920 pînă la J.O. din 1936 inclusiv se participă la cinci categorii, în 1948 la *Londra* se introduce o nouă categorie (cocoș — 56 kg), iar la *Helsinki*, în 1952 (semigrea — 90 kg.) În 1972, la *München* se mai adaugă alte două (muscă — 52 kg și supergrea + 110 kg) astfel încît numărul lor ajunge la 9. Acum, la J.O. de la *Moscova* se va introduce și categoria grea-ușoară (100 kg), așa încît pentru prima oară se vor decerna medalii la 10 categorii de greutate.

În perioada inter-belică olimpiadele la haltere au fost dominate de sportivii francezi, germani, italieni. În 1948 se afirmă puternic halterofilii americani, iar din 1952 și pînă astăzi pe prim plan au stat halterofilii sovietici și în ediția de la *Montreal* și cei bulgari.

Desigur, în lunga istorie a halterelor de la olimpiade sînt multe fapte de relevat. În 1920, la *Anvers*, neexistînd încă un regulament precis asupra departajării învingătorului în caz de egalitate, desemnarea celui mai bun s-a făcut prin... tragere la sorți, iar în 1936,

Prima delegație a halterofililor români la J.O. (*Helsinki*—1952). De la stînga la dreapta, în rîndul de sus : *St. Petrescu* (antrenor), *Gh. Piticar*, *I. Dancea*, *Gh. Apostol*, *St. Vilceanu* (arbitru). În rîndul de jos : *Ilie Tenciu* și *Al. Cosma*.

VIRGIL DOCU

la Berlin, s-au acordat și două medalii de aur acelora care au terminat la egalitate. Pe lista curiozităților vom mai consemna faptul că statura cea mai mică a vreunui campion olimpic a avut-o americanul de Pietro — 140 cm, învingător la cat. cocoș la J.O. de la Londra, iar greutatea corporală cea mai mare a aparținut americanului Paul Anderson — 182 kg (!), învingător la J.O. de la Mel-

bourne. Printre figurile celebre care și-au înscris numele în istoria olimpiadelor se numără Norbert Schemansky (S.U.A.) care deține recordul participărilor (4), Thomas Kono (S.U.A.) — trei medalii de aur, Arkadi Vorobiov, Vasili Alekssev, Leonid Jabotinski, Ian Talts (toți U.R.S.S.), Waldemar Baszanowski (Polonia) — de două ori pe podiumul cel mai înalt. Desigur, o figură prominentă a fost și Iuri Vlasov (U.R.S.S.), care, după ce a câștigat întrecerea greilor la J.O. de la Roma, a abandonat activitatea competițională, devenind scriitor. Un mare campion a fost și actualul recordman absolut, compatriotul său, Vasili Alekseev.

În țara noastră primul campionat național s-a organizat în 1947, din inițiativa unor inimoși sportivi, în frunte cu actualul antrenor emerit Ștefan Petrescu, care și astăzi apropiindu-se de vîrsta octogenară constituie un exemplu de activitate și pasiune pentru sportul halterelor. La numai cinci ani de la acest debut, halterofilii români sînt pentru prima oară prezenți la J.O. (Helsinki). Lipsa unei pregătiri științifice, a experienței explică locurile modeste ale reprezentanților noștri: Al. Cosma și Gh. Piticearu — locurile 12, Ilie Ienciu — locul 11 și Ilie Dancea — locul 13. La J.O. de la Roma, Fiți Balas se clasează al 8-lea la categoria pană, iar Lazăr Baroga, îmbolnăvindu-se subit, nu poate lua parte. Dar, Lazăr Baroga va obține în 1964 la J.O. de la Tokio cel mai mare succes olimpic al halterofiliei românești: locul 5, la categoria semigrea, cu un record olimpic la „aruncat”: 180 kg. Ultima parti-

RECORDURI

OLIMPICE			MONDIALE	
cat. muscă : 52 kg	AL. VORONIN (U.R.S.S.)	242,5 kg	AL. VORONIN	247,5 kg
cat. cocoș : 56 kg	N. NURIKIAN (Bulgaria)	242,5 kg	S. SARKIZIAN (U.R.S.S.)	267,5 kg
cat. pană : 60 kg	N. KOLESNIKOV (U.R.S.S.)	285 kg	N. KOLESNIKOV	292,5 kg
cat. ușoară : 67,5 kg	P. KOROL (U.R.S.S.)	305 kg	I. RUSEV (Bulgaria)	337,5 kg
cat. semimijlocie : 75 kg	I. MITKOV (Bulgaria)	335 kg	I. ZLATEV (Bulgaria)	355 kg
cat. mijlocie : 82,5 kg	V. SARI (U.R.S.S.)	365 kg	I. VARDANIAN (U.R.S.S.)	390 kg
cat. semigrea : 90 kg	D. RIGERT (U.R.S.S.)	382,5 kg	D. RIGERT	400 kg
cat. grea-ușoară : 100 kg	—	—	D. RIGERT	405 kg
cat. grea : 110 kg	I. ZAITEV (U.R.S.S.)	385 kg	L. TARANENKO (U.R.S.S.)	420 kg
cat. super-grea : +110 kg	V. ALEKSEEV (U.R.S.S.)	440 kg	V. ALEKSEEV	445 kg

cipare a reprezentanților noștri la J.O. a fost cea de la München (1972) unde **Ion Hortopan** a ocupat poziția a 8-a, iar **Victor Rusu** locul 11.

Acum urmează J.O. de la Moscova, care succed citorva succese ale sportivilor români realizate în ultimii ani. La C.E. **Ion Buta** locul secund la cat. ușoară în 1978; **Marian Grigoraș** poziția a 3-a la cat. pană, **Gh. Maftei** (locul 4), **Dragomir Cioroslan** (locul 5), **V. Groapă** (locul 6) etc. în 1979. Li se mai adaugă **Virgil Docu**, **Ștefan Tașnadi** și tinerele speranțe **Gelu Radu** și **Dumitru Petre**. Sperăm că unii dintre ei se pot clasa printre primii șase la J.O. de la Moscova, iar alții — cu condiția unor progrese simțitoare — să concureze pentru medalii: **Docu**, **Cioroslan**. Din păcate doi dintre valoroșii noștri sportivi, **I. Buta** și **M. Grigoraș** — accidentați — nu vor lua startul.

Fără îndoială că la ediția moscovită a olimpiadei cele mai multe medalii le vor obține sportivii țării gazdă. Performanțele anului, recordurile mondiale și olimpice pledează în acest sens. Favoriții pe categorii: **Al. Voronin (U.R.S.S.)** și **Han Gen Si (R.P.D. Coreeană)** — muscă; **S. Sarkizian (U.R.S.S.)** și **O. Karainidi (U.R.S.S.)** — cocoș; **G. Todorov (Bulgaria)** și **N. Kolesnikov (U.R.S.S.)** — pană; **I. Rusev (Bulgaria)** — ușoară; **I. Zlatev (Bulgaria)**, **R. Urrutia (Cuba)** — semimijlocie; **I. Varadanin (U.R.S.S.)**, **B. Blagoev (Bulgaria)** — mijlocie; **G. Besonov (U.R.S.S.)** — semigrea, **D. Rigert (U.R.S.S.)** — grea; **L. Taranenko (U.R.S.S.)** — grea-ușoară și **S. Rahmanov (U.R.S.S.)**, **J. Heuser (R.D.G.)** — supergrea. Dar cine vor fi campioni? O întrebare întotdeauna dificilă...

Ion OCHSENFELD

COMPLEXUL DE PE BULEVARDUL LILIACULUI

Intrecerile de haltere din cadrul ediției moscovite se vor desfășura între 20 și 30 iulie, cu o zi de pauză (25 iulie). Ele durează mai mult decât cele de la Montreal, din cauza introducerii în program a celei de-a zecea categorii, cea de 100 kg. Locul de întâlnire este noua sală a complexului sportiv universitar de pe Bulevardul Liliacului, din cartierul Izmailovo. Aci se află și sediul Institutului de cultură fizică din capitala U.R.S.S. și lor le va fi atribuită această sală, după încheierea Olimpiadei. Tribunele pot cuprinde 5.000 de spectatori, iar

scena este ridicată la un metru deasupra nivelului podelei și are dimensiunile de 35×25 m (întreaga anvergură a sălii: 72×66 m). Anunțarea rezultatelor se va face pe un mare tablou electronic, confecționat de firma maghiară „Electroimper”. Anexele cuprind vestiare, dușuri, săli de masaj, o saună, un centru medical. Deasemeni, se află alăturat și o sală de antrenament (cu o suprafață de 1000 m.p.), în care concurenții își vor putea face încălzirea. Vor fi folosite haltere de construcție sovietică, având discurile îmbrăcate în cauciuc colorat.

Tudor George

OLIMPICA

Accept un singur lanț,
dar lanțu-acela
E lanțul prieteniei,
— lanțul care
Inoadă-n ochiuri suple ca dantela
A omenirii sfântă-mbrățișare !

Îmi place, la catart, zbătînd vîntrela
Pe-un Stadion Olympic,
— drept în soare !
Iar Soarele e nimbul nostru
— vela
Kon-Tiki — înfrățirea-ntre popoare !

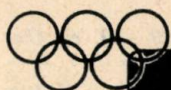
Cinci cercuri văd !

Văd cinci cercei de platin,
Ce se topesc în soare,
cînd se clatin...

Spre soare suie-n zbor
din undă-n undă,
Și-n cercul lui de raze
se confundă...

Cinci-Cercuri văd !

O, lanțu-acesta
fie-i,
Deapururi,
Lumii,
Lanțul-Prieteniei !

HANDBAL

DUPĂ „BRONZ” ȘI „ARGINT”
STRĂDANII PENTRU „AUR” !

Povestea handbalului începe în anii dinaintea primului război mondial. Profesorul Schellenz din Berlin are ideea de a face fotbalul mai accesibil copiilor, cerându-le să joace mingea cu mina. Adaptează și regulile, astfel că se naște un nou sport: handbalul. El se joacă tot pe terenul de fotbal, precizia aruncărilor la poartă fiind mai mare decât aceea a șuturilor fotbaliștilor, ceea ce îi cucerește repede pe copii. În anul 1921, handbalul apare pentru prima oară pe o scenă publică: Festivalul de gimnastică și sport din Germania. Aflat în tribuna manifestării, un profesor din Sibiu își notează conștiincios caracteristicile noului sport și îl aduce în țara noastră. Prima demonstrație de handbal are loc la Sibiu, la 2 mai 1922, și la ea asistă 2 000 de spectatori, desigur mulți dintre ei devenind apoi practicanți ai sportului cu mingea mică. Primul titlu național a fost câștigat în 1933 de echipa Școlii de gimnastică din Sibiu.

Debutul internațional al handbalului (în 11, firește) este consemnat în anul 1925. S-au întâlnit atunci selecționatele de elevi ale Austriei și Germaniei. Primul joc internațional al reprezentativei României a avut loc după constituirea Federației Române de Handbal (7 aprilie, 1936). În acel an, selecționata noastră a jucat în Polonia, cu reprezentativa țării gazdă, câștigând primul meci cu 6—4 și pierzându-l pe cel de al doilea cu 3—7.

În 1927 a fost creată Federația Internațională de Handbal Amator, organism

care la Congresul de la Copenhaga, din 1946, devine Federația Internațională de Handbal, cea care conduce și astăzi destinele acestei discipline. Treptat, handbalul redus, în 7, practicat deopotrivă în aer liber și în sală, dar stabilizat în cele din urmă „sub cupolă”, atrage tot mai mult prin viteza

Debutul în arena olimpică se face la J.O. din 1936. Turneul olimpic și-l dispută selecționatele Germaniei, Austriei, Elveției, Ungariei, României și Statelor Unite ale Americii. Titlul olimpic este cucerit de reprezentativa Germaniei.

Neavând fonduri pentru participare, sportivii români or-

În acțiune, Cristian Gațu, unul din cei mai mari handbaliști români

cu care se derulează fazele, prin spectaculozitatea disputelor, prin dramatismul înfățișărilor cu zeii și zeii de goluri. În 1954 se organizează primul campionat mondial de handbal în 7, întrecerile supreme disputându-se în paralel cu cele ale handbalului „mare”. Impunându-se fără echivoc, el reușește să înlocuiască handbalul în 11.

ganizează la 13 iulie, la Sibiu, un meci România—Germania B (8—10) și cu banii adunați se deplasează la Olimpiadă. Rezultatele realizate: 3—18 cu Austria, 6—8 cu Elveția și 10—3 cu Statele Unite ale Americii. Echipa României se clasează pe locul V.

Revenirea handbalului pe firmamentul olimpic se face în 1972, la J.O. de la München, cu handbalul în 7. De această dată, handbalul este unul din-

tre pionii mișcării sportive din România. El se impusese la campionatele mondiale (locul I la C.M. feminin de handbal în 11 din 1956 și 1960, locul II la C.M. masculin de handbal în 11 din 1959, locul I la C.M. feminin de handbal în 7 din 1962, locul I la C.M. masculin de handbal în 7 din 1961, 1964 și 1970, locul III la C.M. masculin de handbal în 7 din 1967), în cupele europene și în alte întreceri internaționale de amploare (campionate mondiale studențești, campionate mondiale de tineret etc), astfel că pornea spre München cu o șansă întrezărită de întreaga lume a handbalului. Dealțul rezultate obținute de sportivii români confirmă aceste bune aprecieri. Ei întrec, în grupe, cu 18—14 Norvegia, cu 15—12 Spania și cu 13—11 R.F. Germania, apoi, în semifinale, cu 20—14 Ungaria. În această fază a disputelor are loc memorabila partidă cu Iugoslavia. Cele două formații merg „cap la cap” și finalul este dramatic. „Plavii” reușesc un 14—13 de justete promovînd în „finala mare”, pe care aveau s-o câștige, în timp ce reprezentativa României joacă finala locurilor 3—4 în compania selecționatei R.D. Germane. Băieții noștri câștigă acest meci (19—16) și cu 5 victorii din 6 posibile se clasează pe locul III, obținînd primele medalii (de bronz) olimpice pentru handbalul românesc.

Urmează Olimpiada de la Montreal, ediție în care își face apariția și handbalul feminin. Între timp, reprezentantele handbalului românesc cuceriseră noi onoruri: echipa feminină se clasase pe locul II la C.M. din 1973, iar selecționata masculină cucerise, în 1974, la Berlin, cel de al patrulea titlu mondial. Referindu-ne la băieți vom spune că ei dominau cu autoritate handbalul mondial, situîndu-se în fruntea lui prin rezultatele realizate în ultimii 15 ani. Orice pro-

nostic indica pe primul loc echipa României și dacă, pînă la urmă, ea a trebuit să se mulțumească cu medaliile de argint aceasta se datorează faptului că băieții au simțit victoria finală înainte de a o cucerii. Prea marea lor încredere le-a jucat festa, urmînd să lupte pentru împlinirea acestui frumos vis în sala Sokolniki din Moscova olimpică a acestui an. Fetele, pornite cu gîndul să obțină o medalie, au încheiat întrecerea pe locul IV.

Cehoslovacia 19—19, cu Ungaria 23—18, cu S.U.A. 32—19 (în grupe), cu U.R.S.S. 15—19 (în finala locurilor 1—2). Clasament final: 1. U.R.S.S.; 2. ROMÂNIA; 3. Polonia; 4. R.F. Germania; 5. Iugoslavia; 6. Ungaria; 7. Cehoslovacia; 8. Danemarca; 9. Japonia; 10. S.U.A.; 11. Canada (Tunisia s-a retras).

De-a lungul acestor ani, în care au strălucit prin tehnică iugoslavul Horvat și prin detentă, șut surprinzător și manevre abile sovieticul Maximov, handbalul românesc a

Iosif Boroș, unul din pivoții actualei echipe olimpice

Rezultatele obținute de fete: cu Canada 17—11, cu Japonia 21—20, cu R.D. Germană 12—18, cu Ungaria 15—20 și cu U.R.S.S. 8—14. Clasament final: 1 U.R.S.S. 2. R.D. Germană; 3. Ungaria; 4. ROMÂNIA; 5. Japonia; 6. Canada.

Rezultatele băieților noștri: cu Polonia 17—15, cu

dispus de generații întregi de sportivi de valoare deosebită. Ei sînt rodul unei veritabile școlii românești de handbal, ale cărei temelii se află în muncă intensă, în inovarea tehnicii și tacticii, în punerea în evidență a calităților tineretului nostru, în colaborarea permanentă a tuturor membrilor acestei familii unite.

Gh. Gruia sau Cristian Gașu reprezintă mari figuri nu numai ale handbalului românesc, ci și ale celui mondial, Cornel Penu (care la Moscova va fi prezent pentru a treia oară la Jocurile Olimpice) — socotit pe drept cuvânt cel mai mare portar al deceniului al 7-lea, Ștefan Birtalan și alții alții au format generațiile de aur ale unui sport care și-a cucerit nu numai simpatia ci și dragostea oamenilor de la noi și de pretutindeni. Cu atât a fost însă mai mare tristețea aprigilor susținători ai handbalului când la Copenhaga, în 1978, echipa noastră a coborât Everestul performanței pînă aproape de poale: de la locul I, obținut de 4 ori în 5 ediții, la locul VII!... Această contraperformanță a fost analizată pînă la amănunt de conducătorii sportului nostru, de tehnicienii handbalului și de sportivi. Din lacunele, nu puține și nu lipsite de semnificație, s-au tras învățămintele de rigoare, iar specialiștii federației au întocmit un plan amplu de revenire pe culmile ierarhiei. Principalul obiectiv: medalia de aur la Jocurile Olimpice din 1980. În timp ce echipa feminină n-a prins unul din cele 6 locuri ale ediției moscovite, băieții și-au asigurat participarea încă de la Copenhaga (e drept, ei au prins ultimul... vagon al trenului danez) și au pornit cu ambiție sporită la valorificarea lui.

Tehnicienii ai lotului sînt Ioan Kunst-Ghermănescu (președintele F.R.H., profesor universitar la I.E.F.S.), Nicolae Nedef (antrenor federal, împlinește anul acesta 25 de ani de cînd se află în această funcție!), Lascăr Pană (antrenorul principal al singurului club de handbal din România, H.C. Minaur Baia-Mare) — antrenori, dr. Constantin Șerpe și prof. Mihai Cojocaru (metodist al Centru-ului de cercetări al C.N.E.F.S.).

VOR FI PE PODIUM ?

VASILE STÎNGĂ

Cel mai bun produs al handbalului românesc din ultimii ani este, fără îndoială, Vasile Stîngă. Veritabil atlet, cu o detentă uimitoare, cu o forță de șut necrutătoare, Vasile Stîngă s-a impus încă de la 20 de ani în echipa națională, susținînd pînă acum — în trei ani — 72 de meciuri. Inter stînga, el colaborează excelent cu Maricel Voinea — extremă și Radu Voinea — coordonator de joc. Tînărul aspirant la gloria handbalului și-a început activitatea la Hunedoara, din 1977 fiind membru al echipei Steaua (antrenor Cornel Oțelea). Primele sale performanțe notabile au fost obținute cu echipa Steaua: campion al țării și cîștigător al Cupei campionilor europeni. Locul II în „Super Cupa” campionilor mondiali și olimpici este, de fapt, începutul ascensiunii în lumea marilor performanțe în cadrul reprezentativei României. Să sperăm că el va fi la fel de plin de izbînză ca și acela al lui Gruia. Primul popas poate fi chiar această ediție a Jocurilor Olimpice de la Moscova.

MARICEL VOINEA

Maricel și-a urmat fratele, Nicolae, în pasiunea pentru sport. Astfel că H. C. Hinaur Baia Mare are acum pe extrema dreaptă pe Nicolae Voinea, iar pe extrema stîngă pe Maricel Voinea...

Drumul în handbal l-a început la Bacău, deși originar este din Galați (s-a născut la 17 martie 1959). Consacrarea a cunoscut-o însă la singurul club de handbal din țara noastră, Minaur, sub îndrumarea antrenorului Lascăr Pană. Ascensiunea sa — bazată pe creșterea vertiginoasă a măiestriei sportive — în lumea handbalului de mare performanță a început în 1978, cînd a fost selecționat în reprezentativa României.

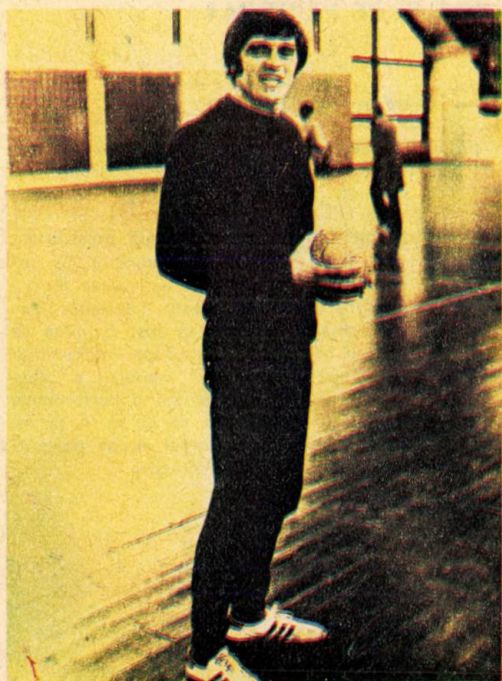
Maricel Voinea este — poate — unul dintre jucătorii care ar putea deveni universali. Excelent pe extremă, el poate evolua și pe posturile de inter și conducător de joc cu destul succes. Îl atrage ca un magnet poarta, adesea numărîndu-se printre golgeterii echipei naționale. J.O.'80 pot însemna primul triumf al acestui mare talent.

CORNEL DURĂU

Născut la 30 ianuarie 1957 în comuna Bechet (Dolj), Cornel Durău și-a început activitatea în handbal la Brașov, în cadrul echipei Tractorul. O scurtă „escală” la Universitatea București și, apoi, din 1977 la Dinamo București (antrenor: Oprea Vlase) — acesta este traseul parcurs de extremul dreapta al echipei olimpice a României.

Cu viteză de execuție și forță de șut, cu un curaj deconcertant pentru adversar, Cornel pare să fie extrema ideală, omul care să destrame apărările gigant. La Copenhaga, în meciul cu Ungaria, el a înscris în ultimele secunde golul victoriei dintr-o acțiune de mare temeritate și printr-o execuție fără greșală. Ceea ce a repetat, dealtfel, și în alte partide cu miză mare.

Visul său este să ajungă campion olimpic. Și nu este făurit acum, ci în 1974, atunci cînd a văzut la televizor memorabila finală a campionatului mondial de la Berlin, la sfîrșitul căreia România a cucerit cel de al 4-lea titlu suprem. Moscova olimpică este la... doi pași!

Vasile Stîngă un tunar de clasă

Cornel Penu „îngerul păzitor” al porții

Lotul este alcătuit din **Cornel Penu** (Dinamo București), **Nicolae Munteanu** (Steaua), **Alexandru Buligan** (Politehnica Timișoara) — portari, **Cornel Durău** (Dinamo București), **Cezar Drăgăniță** (Steaua), **Mircea Grabovschi** (Dinamo București), **Marian Dumitru** (Steaua), **Mihai Mironiuc** (H.C. Minaur Baia Mare), **Radu Voina** (Steaua), **Vasile Stîngă** (Steaua), **Alexandru Fölker** (Politehnica Timișoara), **Stefan Birtalan** (Steaua), **Lucian Vasilache** (Știința Bacău), **Mariel Voinea** (H.C. Minaur Baia Mare), **Werner Stöckl** (Steaua), **Iosif Boros** (H.C. Minaur Baia Mare), **Nicolae Vasileca** (Știința Bacău) și **Adrian Cosma** (Dinamo București).

Activitatea de pregătire a fost triplată ca volum, iar calitatea antrenamentelor a crescut într-o măsură și mai mare. Și, lucru deosebit de important, s-a refăcut unitatea lotului, coeziunea sufletească, omogenitatea. Semnele acestei îmbunătățiri s-au văzut încă din toamna trecută. Echipa olimpică a României a întrecut Elveția în două partide, găzduite de sălile din Brașov și București (această formație face parte din grupa noastră la J.O.), a depășit campioana mondială en titre, R.F. Germania, în două meciuri, chiar la ea acasă, a câștigat cu brio „Trofeul Carpați”, organizat la Arad și Timișoara, și — ca un corolar al performanțelor revenirii sale în înalta societate a handbalului internațional — s-a clasat pe locul II în prima ediție a „Super Cupei” campionilor mondiali și olimpici, găzduită de R.F. Germania.

Anul olimpic a debutat și el sub semnul unor teste reușite (între altele, o prestigioasă victorie în „Trofeul Carpați”, organizat la Oradea, ca urmare a succeselor dobândite în fața reprezentativelor R.D. Germane, Spaniei, Cehoslovaciei și R.F. Germania), dar dificultatea întrecerii olimpice îi face pe handbaliștii noștri și pe antrenorii lor să privească cu maximă exigență nu numai rezultatele, ci și comportarea de ansamblu. Așa se face că după fiecare rezultat bun ritmul muncii s-a amplificat, densitatea lecțiilor mărindu-se și ea pînă la cote fără precedent.

Autoexigența este explicabilă. Grupa echipei de handbal a României cuprinde formațiile **Uniunii Sovietice** (campioană olimpică la Montreal), **Iugoslaviei**, învingătoare la J.O. de la München, **Elveției**, **Kuweitului** și **Algeriei**. Labirintul grupei este, după cum se vede, foarte greu, echipa noastră avînd sarcina de a înfrîna ambele campioane olimpice! În competițiile anterioare sau în meciuri bilaterale — ne referim la ultimul an — reprezentativa noastră a reușit să le învingă pe toate viitoarele sale parteneri din turneul final olimpic. Dar la Olimpiadă alta este forma fiecărei echipe, altele sînt ambițiile jucătorilor și total diferit este ritmul de joc, într-o săptămînă fiind necesar să te confrunți cu fiecare dintre aceste veritabile puteri ale handbalului internațional și — deosebit de

important — să le învingi. Al patrulea meci va fi susținut în compania formației țării gazdă — a J.O., reprezentativa **Uniunii Sovietice**. Caracteristicile ei sînt gabaritul (este cea mai „înalță” echipă din lume), viteza extremelor și forța de aruncare de la 9 m. Înainte sau după vor fi confruntările cu adversare de asemenea redutabile: **Iugoslavia** (tehnică pînă la virtuozitate, putere de luptă) și **Elveția** (al cărei joc poartă amprenta caracteristicilor handbalului german). Apoi, întîlnirile cu **Kuweitul** și **Algeria**.

Iată, dealtfel, programul evoluțiilor reprezentativei noastre în cadrul grupei B a turneului olimpic de la Moscova '80:

20 iulie: **România — Kuweit**
 22 iulie: **România — Algeria**
 24 iulie: **România — Iugoslavia**
 26 iulie: **România — Uniunea Sovietică**
 28 iulie: **România — Elveția**

Sigur, pregătirile aproape fără cusur vor duce formația noastră la un standing maximal, la valoarea reală a componentilor săi. Contăm și noi pe o apărare dacă nu gigant, cel puțin înaltă (Fölker, Birtalan, Vasilache, Grabovschi), pe extreme foarte înuți și cu simțul porții (Durău, Maricel Voinea și Cosma), pe pivoți gata de sacrificiu (Stöckl și Boros sau Vasileca), pe interți cu detentă și forță de șut (Stîngă) sau experiența maximă (Ștefan Birtalan), pe un conducător de joc model în pregătire și deosebit de percutant în evoluțiile din ofensivă (Radu Voinea), pe oameni care vor neapărat să reînălțe handbalul românesc pe culmile de odinioară. Primul obiectiv este calificarea în finală. Dacă vor obține această excelentă performanță, drumul spre titlu mai cuprinde o întîlnire cu prima clasată din grupa B care poate fi R.D. Germană, Ungaria sau Polonia, deși nu pot fi omise nici șansele Spaniei sau Danemarcei.

Așadar, lupta pentru cucerirea titlului olimpic va fi acerbă. La handbal în 7, sportivii noștri o susțin pentru a treia oară. De fiecare dată au fost foarte aproape de cea mai înaltă treaptă. Vor urca acum pe locul I?

Participări la J.O.

	I	II	III	IV	V	VI	Punctaj
1936	—	—	—	—	1	—	2
1972	—	—	1	—	—	—	4
1976	—	1	—	1	—	—	8
Total	—	1	1	1	1	—	14

Pe podiumul olimpic

1972 Locul III. Echipa României: Cornel Penu, Alexandru Dincă, Virgil Tale — Dan Marin, Ghiță Licu, Ștefan Birtalan, Gheorghe Gruia, Cristian Gațu, Gavril Kicsid, Werner Stöckl, Radu Voinea, Adrian Cosma, Constantin Tudosie, Roland Gunesch, Valentin Samungi;

1976 Locul II. Echipa României: Cornel Penu, Nicolae Munteanu — Gavril Kicsid, Cristian Gațu, Ghiță Licu, Cezar Drăgăniță, Radu Voinea, Roland Gunesch, Alexandru Fölker, Ștefan Birtalan, Adrian Cosma, Constantin Tudosie, Werner Stöckl, Mircea Grabovschi.

Din actualul lot au mai participat la Jocurile Olimpice:

de două ori: Cornel Penu, Ștefan Birtalan, Werner Stöckl, Radu Voinea, Adrian Cosma;

o dată: Nicolae Munteanu, Cezar Drăgăniță, Alexandru Fölker, Mircea Grabovschi.

LA „SOKOLNIKI” ȘI „DINAMO”

Turneele olimpice de handbal (masculin și feminin) se vor desfășura, între 20 și 30 iulie, în două mari săli de sport moscovite: „Sokolniki” și „Dinamo”. Prima se află în parcul cu același nume, un loc de recreație binecunoscut al locuitorilor capitalei sovietice. Este una din principalele clădiri, care au servit pînă acum la marile expoziții unionale și internaționale, organizate pe teritoriul imensului spațiu verde. Actuala sală de sport are o arenă de 30×60 m, cu planșeu sintetic din Taraflex, produs de firma franceză BAT, iar tribunele sale oferă 8.000 de locuri confortabile pentru spectatori. La rîndul său, noua sală „Dinamo”, construită special pentru Olimpiadă, are un teren de 46×24 m, cu același planșeu, în tribune putînd lua loc 5.000 spectatori. Amîndouă aceste săli dispun fiecare de alte două săli pentru antrenamentele competitorilor olimpici.

În turneul echipelor masculine iau parte 12 echipe, împărțite în două grupe de cîte 6. Învîgătorele luptă, în finală, pentru medaliile de aur, iar celelalte locuri ale clasamentului sînt disputate de echipele clasate pe locurile următoare, în perechi. La feminin, un singur turneu de 6 echipe. Programul competiției este astfel alcătuit ca toate echipele să evolueze pe rînd în cele două săli mai sus amintite.

Hockey pe iarbă

DE 4 000 DE ANI PE GAZON...

În acest impresionant muzeu care este Atena, pe un zid — construit, în timpul lui Temistocle (514—449 î.e.n.) se poate vedea un basorelief care înfățișează 6 tineri jucători, fiecare cu câte un baston curbat (o crosă să-i zicem noi); doi dintre ei sînt gata să dea lovitura de începere într-o minge, ceilalți, la rîndu-le, sînt gata să intervină. Este o scenă clasică din hockeyul pe iarbă, cel pe care-l cunoaștem astăzi... În Persia jocul era practicat însă cu peste 4000 de ani în urmă... Locuitorii de demult ai celor două Americi cunoșteau și ei un joc asemănător, folosind mingi din lemn sau din piele și bastoane curbate din oase sau din lemn frumos încrustat... Indigenii din Chile se distrau jucînd „cineea“, arabii jucau „koura“... În anul 148 e.n. primul rege irlandez Cathair Mor a lăsat moștenire o panoplie cu 50 de mingi și croșe... Un manuscris din 1175 amintește că „hockeyul“ era practicat pe scară largă în insulele britanice; dealtfel pe vitraliile catedralelor Canterbury și Gloucester (sec. XII) pot fi văzuți jucători cu croșe curbate...

Denumirea de hockey provine de la englezi, aceștia inspirîndu-se de la „hurley“ sau „hurling“, jocuri irlandeze. În Anglia hockeyul a găsit un teren foarte fertil de dezvoltare, el bucurîndu-se de o deosebită popularitate. Primul club de hockey pe iarbă a fost înființat la Bleackhead, în 1840. În 1875 „Men Hockey Association“ din Londra a redactat primul regulament — oficial — al jocului. În 1900 din reunirea lui „Men Hockey Association“ cu „Irish Hockey Union“ și „Welsh Hockey Association“ a luat ființă primul organism internațional („International Board“) al hockeyului pe iarbă. Federația internațională a fost constituită la Paris la 7 ianuarie 1924, dar abia în 1948 s-a făcut unirea celor două foruri „Board“ și F.I.H. care a dus, între altele, și la unificarea regulilor de joc.

Prima întîlnire internațională de hockey pe iarbă a avut loc la Paris, în 1900, opunînd Franța Angliei. În același an hockeyul a figurat, pentru prima oară, pe programul Jocurilor Olimpice din capitala Franței dar, după multe discuții determinate de însăși modul de desfășurare a competiției, titlul olimpic n-a fost decernat. Așa se face că în 1908, la Londra, hockeyul a... debutat din nou la J.O. Prima campioană olimpică a fost — aproape firesc — Anglia care-și reînnoiește supremația și la următoarea ediție a Jocurilor, în 1920 la Anvers. Apoi, pe primul plan al competițiilor olimpice apar noi echipe ale unor țări în care englezii au dus hockeyul — în epoca colonială. India și Pakistanul, îndecsebi, l-au dezvoltat ca pe un adevărat sport național, atîngînd în hockey un nivel cu totul deosebit. Așa se face că, de pildă, la Olimpiade, India a cîștigat de 7 ori medalia de aur, iar Pakistanul de 2 ori (în 1960 și 1968), ele impunîndu-se cu autoritate.

Amploarea pe care hockeyul pe iarbă a luat-o în lume a dus, nemijlocit, la creșterea valorii altor echipe care au început să devină adversare redutabile pentru India și Pakistan, marile forțe ale acestui sport. Astfel, în 1972, la J.O. de la München titlul a revenit țării gazdă, Pakistanul și India fiind nevoite să se mulțumească cu medaliile de argint și, respectiv, bronz. „Accidentul münchenez“, așa cum s-a spus, despre înfrîngerea marilor favorite, avea să se repete însă, chiar la o amploare mai mare, după alți patru ani, pe terenul Universității McGill din Montreal. Pe „Molson Stadium“, în 1976, la Olimpiada XXI, tradiția a fost, pur și simplu, bulversată, ordinea clasamentului final fiind cu totul altă decît ar fi imaginat-o chiar și cei mai competenți dintre specialiștii acestui sport: 1. Noua Zeelandă, 2. Australia, 3. Pakistan, 4. Olanda, 5. R.F. Germania, 6. Spania... India a fost eliminată în preliminarii! Ce va fi la a XXII-a Olimpiadă?

JUDO

DE LA LAURII CONTINENTALI LA CEI OLIMPICI

Cu multe veacuri în urmă, samurail japonezi au început să-și rezolve neînțelegerile prin așa-zisul jiu-jitsu, o luptă în care se folosesc procedee de atac și apărare bazate îndeosebi pe acțiuni asupra articulațiilor, cu strangulări și lovituri aplicate în diferite puncte vitale ale corpului. Din secolul XVI, tehnica samurailor s-a dezvoltat continuu până în secolul trecut, când profesorul japonez *Jigoro Kano* a întrevăzut posibilitatea stilizării jiu-jitsu-lui pentru a-l transforma într-un sport care să contribuie la educarea caracterului, la perfecționarea fizică și intelectuală a omului. Prima școală oficială de judo — *Kodokan*-ul — s-a înființat în 1878, datorată lui *Jigoro Kano*. Eliminând procedeele periculoase din jiu-jitsu, profesorul japonez a prezentat în 1882 noul sport sistematizat, care avea să cîștige, treptat — treptat, tot mai mulți simpatizanți. Deza cadetilor de la Kodokan era „utilizarea maximă a energiei fizice și mintale în scopul perfecționării umane”. Doi ani mai târziu, în 1884, *Jigoro Kano* pleacă cu cei mai buni elevi ai săi într-un lung turneu de popularizare în S.U.A., Franța, Italia, Olanda și în alte țări.

După cel de-al doilea război mondial judo-ul cunoaște o evoluție spectaculoasă, fiind răspîndit în numeroase țări de pe glob. În 1956, la Tokio, s-a desfășurat prima ediție a campionatelor mondiale. În arena olimpică judo-ul și-a desemnat primii laureați la ediția din 1964 a Jocurilor

Olimpice, în capitala Japoniei. De atunci acest sport a intrat și mai mult în atenția federațiilor naționale, care se afiliază în număr tot mai mare la forul internațional.

În țara noastră judo-ul a început să fie cunoscut în 1928, cînd maestrul japonez *Keishichi Ishiguro* a condus primele cursuri, continuate apoi de căpitănelul *Emilian Teacă*. După mulți ani, în 1957, judo-ul reapare la asociația sportivă *Vagonul Arad*, la Liceul I.L. Caragiale și la Institutul Agronomic din București. Apoi, repetatele turnee în țara noastră ale echipei franceze F.S.G.T. au stîrnit și mai mult interesul iubitorilor acestui sport. De bună seamă, începutul practicării organizate a judo-ului a fost marcat de înființarea Federației române de judo, în vara anului 1968. De atunci an de an, au avut loc competiții republicane, individuale și pe echipe. Cei mai buni dintre sportivii români au fost selecționați în loturile reprezentative și înscrși în listele de concurs ale ultimelor ediții ale campionatelor europene, iar anul trecut și pe acelea ale competiției mondiale. Printre rezultatele lor cele mai bune notăm medalia de bronz obținută de *Arpad Szabo* (cat. superușoară) la campionatele europene de la Ludwigshafen (R.F.G.), în 1977, medalie care avea să strălucească și la pieptul reprezentativei române în competiția continentală pe echipe. Tot *Arpad Szabo* a mai urcat o treaptă pe podiumul „europenelor”,

cucerind medalia de argint în 1978, iar la ediția de anul trecut au obținut medalii de bronz *Nicolae Vlad* (cat. ușoară) și *Mihailache Toma* (cat. semimijlocie).

Dar, cea mai frumoasă performanță a fost obținută recent, la Viena: *Nicolae Vlad* (cat. ușoară) a devenit campion al Europei! Medalia sa de aur — alături de care, pentru întregirea bilanțului participării la această ediție a campionatelor europene, trebuie amintite cele de bronz obținute de *Constantin Nicolae* (semiușoară) și *Mircea Frățică* (semimijlocie) — ne permite să ne ducem cu gîndul la... podiumul olimpic!

OLANDEZUL ANTON GEESINK, IMBATABIL ÎN ȚARA JUDO-ULUI I

La primele două ediții ale campionatelor mondiale (1956 și 1958), în capitala Japoniei, cînd au fost desemnați cite un singur campion, deci s-a luptat numai la open, titlurile au revenit, cum era firesc și de așteptat, sportivilor țării gazde, *Shokichi Natsui* și, respectiv, *Koji Sone*. Apare, însă, în arena internațională olandezul *Anton Geesink*. Cine era acest judoka înalt de aproape 2 m și greu de aproape 100 kg? După propriile-i mărturisiri, mai întîi a fost jucător de fotbal. „Tata era zidar și de la 12 ani lucram cu el la binal. Căram cărămizi cu roaba și cînd scăpam de la lucru dădeam

fuga pe maidan la Kondori și jucam fotbal. Mi-a plăcut mult și n-am rupt definitiv legăturile cu acest sport. Acum (n.a. 25 august 1966), sînt antrenor cu pregătirea fizică a echipei Dos Utrecht, din Liga I de fotbal a Olandei. Judo-ul l-am învățat de la un marinar din Rotterdam, cînd aveam vreo 16 ani. Omul acela spunea că pentru greutatea și înălțimea mea sînt foarte agil și suplu și voi deveni campion. Proorocirea lui s-a adevărit”.

Într-adevăr, în 1961, luna decembrie, confruntările mondiale, găzduite în capitala Franței, aveau să se încheie cu „surpriza secolului”, cum au apreciat cei mai mulți dintre comentatorii prezenți la Paris, cununa de lauri fiind cucerită de *Anton Geesink*, în fața căruia toți așii japonezi au îngenuchiat cu respect. Peste 3 ani, la Tokio, gazele au reușit să impună judo-ul între sporturile olimpice, întrecerile organizîndu-se la 4 categorii de greutate; ușoară, mijlocie, grea și open. La primele 3 categorii, japonezii au cîștigat fără dificultate obținînd, neîndoios, victorii prețioase pentru bilanțul lor olimpic, dar faima cea mai mare atunci era atribuită învingătorului la open. Pentru a fi siguri de succes, japonezii au înscris la open aproape pe toți olimpicii, indiferent de categoria lor de greutate. Chiar și „ușorii” s-au încumetat să-l înfrunte pe *Geesink*. Japonezii se temeau de olandez și voiau să-i pună cit mai multe „bețe în roate”. Cu toate acestea, *Geesink* a triumfat în maniera marilor campioni, cucerind medalia de aur și cununa de campion olimpic absolut. După numai un an, la campionatele mondiale de la Rio de Janeiro, *Anton Geesink* avea să-și păstreze supremația.

Moment de la antrenamentul lotului nostru : se exersează procedee deosebit de spectaculoase, dar pentru reușită sînt necesare mii de ore de muncă

SPORTIVII NOȘTRI, LA ORA DEBUTULUI LOR OLIMPIC

După ce au concurat la multe ediții ale campionatelor balcanice, cucerind zeci de titluri, după ce au cîștigat multe turnee internaționale, după promițătoarele lor evoluții la campionatele europene și anul trecut la cele mondiale, iată că anul acesta sportivi noștri judoka debutează la competiția supremă, Jocurile Olimpice de la Moscova. Pregătirile lor, firește, sînt marcate de emoțiile marelui debut. Cu toții știu că va fi greu, mult mai greu decît la confruntările la care au participat pînă acum. Poate și de aceea nici unul dintre candidații olimpici nu-și permite o zi de răgaz, o „fereastră” pentru altceva decît pentru judo și iar judo. Știu că la Moscova vor fi nevoiți să înfrunte mari maeștri, pe cei mai puternici din lume și orice abatere de la rigorile pregătirii s-ar răzbuna la Olimpiadă.

Echipa olimpică de judo a țării s-a pregătit cu multă rivnă și ambiție. Spre marea durere a celor ce iubesc acest sport și în primul rînd pentru minunații componenți ai lotului olimpic dispariția tragică a recentului campion european *Nicolae Vlad*, minunat om și sportiv, lasă un mare gol în echipă. Această dificultate atît de neprevăzută a mobilizat și mai mult pe candidații olimpici români care la această oră se prezintă astfel, pe categorii:

superușoară — *Arpad Szabo* și *Ioan Domnar*
semiușoară — *Constantin Nicolae*
ușoară — *Cornel Roman* și *Mihai Pascal*
semimijlocie — *Mircea Frățică* și *Cornel Roman*
mijlocie — *Mihalache Toma* și *Costel Năftică*
semigrea — *Daniel Radu* și *Vasile Anton*
grea — *Mihai Cioc* și *Iacob Codrea*

Antrenorii lotului *Ion Hantău* și *Gheorghe Ilie* se află la ora titularizărilor.

Costin CHIRIAC

Lupte

ASALTUL PODIUMULUI OLIMPIC...

Originile luptei sportive sînt extrem de îndepărtate, milenare, așa cum o dovedesc printre altele-frescele desenate acum mai bine de 3 500 de ani pe zidurile unei pietre funerare descoperite la Beni Hassan în valea Nilului. Un salt peste multe alte veacuri ne arată că în anul 708 î.e.n. luptele erau înscrise în programul Jocurilor antice, la cea de a XVIII-a ediție ele figurînd ca un sport de sine stătător, dar și ca una din probele pentatlonului care, pe-atunci, cuprindea o alergare, luptele (sau pale în denumirea grecească), săritura în lungime, aruncarea discului și a suliței. Lupta se purta în picioare și pentru a obține victoria trebuia să-și doborî de trei ori adversarul, punîndu-l la pămînt cu spatele, coapsa sau umărul, ceea ce presupunea nu numai o forță deosebită ci și o îndemnare cu totul aparte. Grecii îi atribuiau paternitatea lui Theseu, eroul care îl învinsese pe Minotaur, monstrul care, potrivit legendei, se hrănea cu carne de om. Să mai amintim că la primele întreceri luptătorii se înfruntau complet dezbrăcați, cu corpurile bine unse cu ulei de măsline și că primul olimpic a fost Eurybate, un cetățean din Sparta.

Lupta a fost, însă, din todeauna pentru oameni un mijloc de a-și măsura forțele, rezistența, suplețea și abilitatea, fapt pentru care acest sport face parte din folclorurile naționale, manifestîndu-se într-o mare diversitate de forme. În Turcia, sultanii aveau organizate și întrețineau grupuri de luptători numiți gureși, în Japonia — de două milenii — sumo se bucură de o mare popularitate, în China, wushu, sport multidisciplinar, se practică de multe secole. O puternică tradiție cunosc și vechile lupte rusești-sambo-cele ale mongolilor, ale elvezienilor-lupta la briu ș.a.

Apropiindu-ne tot mai mult de epoca sportului modern, aflăm și câteva amănunte interesante despre lupta amatoare și cele două stiluri, greco-romane și libere, de creație relativ recentă. Astfel, abia în 1848 sînt înscrise primele reguli pentru întrecerile de greco-romane, în 13 articole-fiește, ulterior modificate în repetate rînduri-autorul lor fiind Turquetil, un director al arenei din sudul Franței. Primul regulament de lupte libere, inspirat din întrecerile care se desfășurau la acest sport în Statele Unite, este elaborat mult mai târziu către anul 1880. Și, pentru a încheia acest capitol, să mai amintim că primele cluburi și asociații regionale apar la sfîrșitul secolului XIX, după alți ani federațiile naționale și, în sfîrșit, în 1912 Federația internațională.

În România, luptele au, de asemenea, o veche și frumoasă tradiție, așa cum ne-o dovedesc numeroase izvoare ale bogatului nostru folclor. O puternică manifestare a dragostei pentru aceste întreceri ale curajului și bărbăției au constituit-o, vreme îndelungată, concursurile de trîntă organizate în tîrguri și iarmaroace, prin care jăranii își măsurau voinicia și îndemnarea. Ca sport, luptele s-au dezvoltat, mai apoi, îndeosebi în Transilvania și Banat. În 1905 erau practicate în centrele Oradea, Satu Mare, Arad, Timișoara, Lugoj, București, Brăila, Craiova, Brașov etc. La 23 noiembrie 1930 ia ființă Federația română de lupte și haltere, cu sediul la Oradea, fiind alcătuită dintr-un comitet provizoriu și abia în 1932 va deveni în mod oficial federație.

DE LA ÎNCEPUT LA J.O.

Din 1896 luptele sînt înscrise în programul Jocurilor Olimpice. Este, firește, o recunoaștere a răspîndirii și popularității lor, dar debutul în scena olimpică a fost destul de timid, la Atena desfășurîndu-se întreceri la o singură probă, la stilul greco-romane, la o categorie deschisă. Așadar, categoriile de greutate încă nu se inventaseră! În semifinală, germanul Karl Schumann, un... gimnast talentat, îl învinge pe... halterofilul englez Launceston Elliot, mult mai înalt și cu peste 20 kg mai greu decît partenerul său de întrecere! ...La J.O. din 1900 (Paris), în ciuda popularității pe care și-o cîștigase, sportul luptelor este eliminat dintre manifestările olimpice. Începînd cu ediția 1904 (Saint-Louis) programul se va îmbogăți însă cu întîlniri de lupte libere la șapte categorii. Patru ani mai târziu, la Londra, erau prezente ambele stiluri, dar iată că la ediția următoare (Stockholm, 1912) luptele libere nu sînt admise în programul Jocurilor! Vom mai zăbovi însă puțin asupra acestei file de istorie olimpică a sportului luptelor pentru a relata un fapt inedit: una dintre întîlniri, firește cea mai dîrz disputată, cea dintre rusul Marx Klein și finlandezul Alfred Asikainen a durat aproape ...10 ore! Începînd din 1920 (Anvers) luptele greco-romane și libere figurează constant în programul Jocurilor Olimpice, numărul categoriilor de greutate ajungînd în prezent la 10 pentru fiecare stil.

Lectura palmaresului olimpic arată că pînă în anul 1936 la lupte greco-romane superioritatea a fost, evident, de partea sporti-

vilor din țările nordice. De la Atena la Berlin finlandezii cu câștigat 14 medalii de aur și suedezii 13. În aceeași perioadă, la lupte libere 4 țări au dominat arena olimpică (SUA cu 19 titluri, Finlanda 8, Suedia 6 și

Elveția 4). În 1948 — se afirmă luptători din alte țări-Turcia, Japonia, iar apoi din Uniunea Sovietică, Iran, Iugoslavia, Ungaria, Bulgaria, România, numărul competitorilor crescând de la o ediție la alta.

FIGURI CELEBRE

Cițiva dintre marii performeri...

Din istoria veche a Jocurilor aflăm că un vestit luptător din Sparta, *Hippothene*, după ce a fost campion la copii-tineret la edițiile 37 și 38 a cucerit laurii la seniori timp de 5 Olimpiade consecutive, însumând astfel nu mai puțin de 28 de ani de supremație!

Un alt recordman: *Dicon* din Sparta — campion la patru ediții.

Mulți luptători au cucerit admirația și la diferitele întreceri ale Olimpiadelor moderne.

Dintre cele mai convingătoare exemple am putea să amintim glorioasă carieră sportivă în această disciplină a luptătorilor *Vaino Kokkinen* (Finlanda), *Ivar Johansson* (Suedia), *Alexander Medved* (U.R.S.S.), fiecare dintre ei deținător a câte 3 titluri olimpice. S-au impus, de asemenea, *Mihat Bayrak* (Turcia), *Yugiro Uetaka* (Japonia) și *Peter Kirov* (Bulgaria) — de câte două ori distinși cu medalia de aur a Jocurilor Olimpice.

MARIÎ NOȘTRI OLIMPICI

În rindurile următoare ne propunem să reamintim cititorilor acele momente de aur scrise, prin talent, muncă stăruitoare în pregătire, dârzenie și o pilduitoare pasiune pentru sportul luptelor de către acei sportivi români care au reușit marea performanță de a cuceri titlurile olimpice. Ni se pare însă drept ca mai înainte să subliniem performanțele deosebite — pentru acei ani — realizate de alți doi luptători care, am putea spune, au inaugurat seria succesorilor de prestigiu care aveau să urmeze. Primul a fost **Iosif Tözser**, luptătorul orădean care, concurând la ca-

tegoria muscă, s-a clasat pe locul 5 la J.O. din 1936, după ce întrecuse adversari de valoare recunoscută pe plan internațional, cum erau francezul Bayle, iugoslavul Toth, italianul Bertoli. Al doilea — **Francisc Horvath**, câștigătorul medaliei de bronz la categoria cocoș, la stilul greco-romane: prima medalie din istoria sportului luptelor din țara noastră. În drumul spre podium-victorii la Virupaev (U.R.S.S.), Seweeney (Australia), Nikkanen (Finlanda), Kamunerer (Germania) și... o ruptură de mușchi la umăr! Ce frumoasă era atunci strălucirea „bronzului“!

Și acum **CAMPIONII OLIMPICI**, cei trei luptători români cunoscuți și apreciați în întreaga lume a acestui sport.

ROMA, 1960 — un însoțit sfârșit de august. Tribunele de la Basilica din Massenzio erau neîncăpătoare. Cind crainicii anunțau ultimele finale la greco-romane luna mingia de mult apele Tibrului. Prezent printre numeroșii spectatori, autorul acestor rânduri aștepta împreună cu antrenorul Ion Corneanu, cu întreaga delegație, cel mai important meci al reuniunii... Dar, să începem, cum s-ar spune, cu... minutul 1. Dumitru Pirvulescu (categoria 52 kg) îi întrecuse pe americanul R. Wilson, pe turcul K. Gedik, făcuse un meci egal cu sovieticul Korceghin, obținuse o nouă victorie în fața iugoslavului Vukov și, iată, s-a apropiat meciul cu italianul Ignazio Fabra — decisiv pentru titlul olimpic. Cerem scuze cititorilor pentru un nou... suspans. O facem pentru că această întâmplare avea istoria ei, cu două momente care ne stăruiau în amintire și care ne făceau atunci să nu ne pu-

tem stăpîni emoția. Cu 8 ani în urmă, la J.O. de la Helsinki, italianul Fabra îl învinsese pe Dumitru Pirvulescu în cea de a 3-a repriză, scoțându-l nu numai din cursa pentru medalii ci și din aceea pentru un loc în primii 6 luptători ai categoriei. Revanșa de la Melbourne (1956) a prilejuit o nouă victorie a lui Fabra; Pirvulescu, întrecut de luptătorul italian în repriza a 4-a, a ocupat locul 4 în finalul disputelor.

Începe „marele meci“! De data aceasta, Dumitru Pirvulescu se arată, de la început, imbatabil, deși Fabra este în mare formă. La 28 de ani, Dumitru Pirvulescu își vede împlinită cea mai arzătoare dorință din bogata sa carieră sportivă: titlul olimpic și medalia de aur — cea mai prestigioasă performanță realizată pînă atunci de un luptător român. Printre cei care aveau să-l poarte pe brațe, într-un meritat triumf, se aflau, la acel miez de noapte al „Cetății eterne“, Ion Cernea — medalie de argint la categoria 57 kg — și Ion Țăranu — medalie de bronz la categoria 79 kg. La Basilica di Massenzio steagul României se înălța pe cel mai înalt catarg...

MÜNCHEN, 1972. Pentru prima oară în istoria participărilor la Jocurile Olimpice, echipa României este prezentă la toate categoriile de greutate, atât la greco-romane cît și la „libere“. La sfîrșitul întrecerilor „aurul“ lui Dumitru Pirvulescu devine o... colecție de medalii din cel mai prețios metal. Autorii acestei performanțe, care aveau să confirme încă o dată, în întreaga lume, valoarea ridicată a școlii românești de lupte, au fost — ne amintim și astăzi cu aceeași nespusă bucurie — Gheorghe

Berceanu și Nicolae Martinescu. Despre fiecare, citeva cuvinte...

Gheorghe Berceanu, fostul... fotbalist al echipei din comuna sa natală, Dunăreni— județul Dolj, îndrăgostit mai apoi de sportul luptelor, se prezenta acum la startul olimpic cu o carte de vizită impresionantă. Neînvins în întâlnirile internaționale din anul 1968 pînă în 1972, avînd la numai 24 de ani — în palmares două titluri de campion mondial (Mar del Plata, 1969 și Edmonton, 1970) și două titluri de campion european (Berlin, 1970

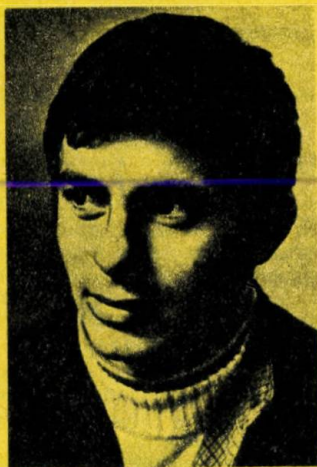
o „premieră“ de-a dreptul senzațională: devenise singurul luptător român care avea în colecția sa de trofee medaliile de aur cucerite la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și campionatele europene!

Nicolae Martinescu, sportivul care de la debutul său — la 14 ani — în competiția populară de trîntă „Cupa Moldovei“, obținuse nenumărate victorii de prestigiu, printre care locul I la C.E. de la Essen, în 1966, locul II la C.M. de la Helsinborg, în 1963 și de la Sofia, în 1971, locul III la J.O. din Mexic, în

pe tabelul de onoare al campionilor olimpici.

MONTREAL, 1976. Trei medalii de argint (**Gheorghe Berceanu** — categoria 48 kg, **Nicu Gingă** — categoria 52 kg, **Ștefan Rusu** — categoria 68 kg) și trei medalii de bronz (**Roman Codreanu** — categoria +100 kg) — toți la greco-romane — **Stelică Morcov** (categoria 90 kg) și **Ladislau Simon** (categoria +100 kg) — la „libere“. Nici una de aur!

Au trecut 4 ani! Cum va arăta, după Jocurile Olimpice de la Moscova, palmaresul luptătorilor români?... Cine va recuci „aurul“ pierdut?

Gheorghe Berceanu

Nicolae Martinescu

Constantin Alexandru

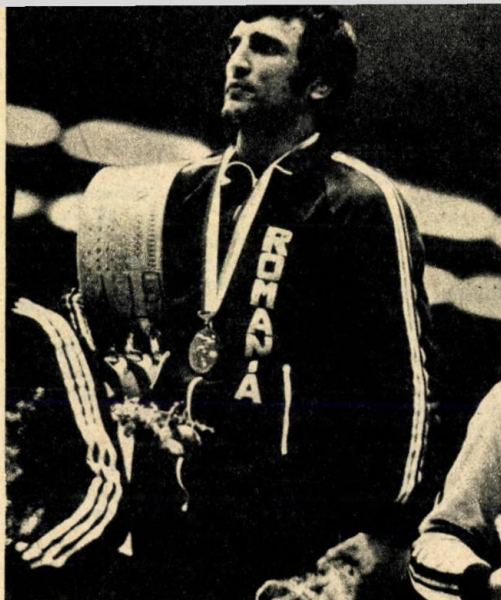
și Katowice, 1972), **Berceanu** era, pe bună dreptate, considerat favoritul principal al categoriei 48 kg. Dar, după cum se vede, lipsea... tocmai titlul olimpic. L-a cucerit, într-o manieră impresionantă, după victorii realizate în compania unor adversari de recunoscută valoare internațională: ungurul Sereș, sovieticul Zubkov, suedezul Svensson, Dreschel (R.D. Germană), italianul Caliafore, iranianul Aliabadi...

Gheorghe Berceanu, acest pilduitor exemplu de muncă stăruitoare, de pasiune pentru sportul luptelor, acest mare performer român, realiza

1968, locul III la C.M. de la Toledo, în 1966, de la București, în 1967 și de la Edmonton (1970), locul III la campionatele europene de la Katowice, în 1972, a intrat pe salteaua de concurs decis să dovedească că este cel mai bine pregătit luptător al categoriei 100 kg. Pe rînd, japonezul Saito, suedezul Svensson, bulgarul Ignatov și, în final, sovieticul Iakovenko au trebuit să se recunoască învinși de puternicul și ambițiosul luptător român. **Nicolae Martinescu**, al treilea dintre reprezentanții acestui sport care-și înscria numele

Printre luptătorii români care aspiră la titluri, medalii și locuri fruntașe în clasamentele finale ale diferitelor categorii de greutate, să amintim pe:

CONSTANTIN ALEXANDRU (n. 15 decembrie 1953, la Constanța), luptător înzestrat cu calități deosebite și avînd astăzi o tehnică cu totul remarcabilă. Domină de mai mulți ani întrecerile disputate în cadrul categoriei 48 kg, la greco-romane, cucerind victorii de prestigiu la cele mai mari competiții internaționale. Este dublu campion mondial (Ciudad de

Ștefan Rusu, recent campion european

PALMARESUL LUPĂTORILOR NOȘTRI

Montreal 1976—Moscova 1980. Un interval de timp relativ scurt dar cu multe și grele examene pentru luptătorii frunțași din România. Înaintea apropiatului start olimpic, să oferim cititorilor câteva repere prin prisma cărora pot fi conturate și șansele reprezentanților noștri la titluri și medalii.

Campionate mondiale

Greco-romane

	I	II	III	IV	V	VI
1977 Gotteborg	1	2	1	—	2	1
1978 Ciudad de Mexico	3	1	2	1	1	—
1979 San Diego	1	—	—	3	—	—

Libere

1977 Lausanne	—	—	1	—	2	2
1978 Ciudad de Mexico	—	—	—	—	1	1
1979 San Diego	—	—	2	—	5	—

Mexico 1978 și San Diego 1979) și de cinci (I) ori campion al Europei (Maidid 1974, Ludwigshafen 1975, Bursa 1977, Oslo 1978 și București 1979). Provine de la clubul sportiv școlar din Constanța (primul antrenor: Constantin Ofițerescu), actualmente la Steaua (antrenor: Gheorghe Suteu).

NICU GINGĂ (n. 10 martie 1953, în comuna Gostinu, județul Ilfov) — categoria 52 kg (greco-romane), excelent tehnician, luptător dinamic. Din bogatul său palmares se detașează câteva performanțe deosebite: campion mondial de juniori (Miami Beach 1973), campion mondial de seniori (Teheran 1973), medaliat cu argint la Jocurile Olimpice din 1976. Provine de la clubul Rapid București (primul antrenor: Marin Belușica), actualmente la Dinamo București (antrenori: Ion Cernea și Dumitru Cue).

ȘTEFAN RUSU (n. 2 februarie 1956, la Rădăuți) — categoria 68 kg (greco-romane), luptător cu o remarcabilă forță și cu un bogat bagaj de cunoștințe tehnico-tactice. Cele mai bune rezultate: campion mondial (Ciudad de Mexico 1978), dublu campion european (Oslo 1978 și București 1979).

Practică luptele din anul 1972 la Rădăuți (antrenor: Virgil Gherasim), legitimat la „Mobila” (antrenori: Virgil Gherasim și Aurel Zegrea).

ION DRAICA (n. 5 ianuarie 1958, la Constanța) — categoria 82 kg (greco-romane), sportiv de o vitalitate neobișnuită, cu mari resurse fizice, un bun tactician. Performanțe deosebite: campion mondial (Ciudad de Mexico 1978), triplu campion european (Bursa 1977, Oslo 1978, București 1979). Provine de la clubul sportiv școlar Constanța, în prezent legitimat la clubul Farul Constanța (antrenor: Constantin Ofițerescu).

AUREL NEAGU (n. 8 iulie 1954, în comuna Văcăreni, județul Tulcea) — categoria 57 kg (stilul libere), luptător tehnic și dotat cu însușiri fizice remarcabile, medaliat cu argint la campionatele europene de la Sofia 1978 și București 1979. A debutat la clubul Dunărea Galați (antrenor: Ion Popescu), în prezent fiind legitimat la Nicolina Iași (antrenor: Toma Popescu).

VASILE PUȘCĂȘU (n. 25 mai 1956, în comuna Bîrsănești, județul Bacău) — categoria 100 kg (stilul libere), luptător cu mari disponibilități fizice, bun tehnician. Printre

performanțele sale: locul III la campionatele mondiale de la San Diego (1979) și locul III la campionatele europene de la București (1979). Provine din secția de lupte a clubului din municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej (antrenor: Cornel Cristuț), în prezent la clubul Steaua (antrenori: Alexandru Geantă și Gheorghe Suteu).

ANDREI IANKO (n. 18 octombrie 1958, la Băgara, județul Cluj) — categoria +100 kg (stilul libere), medaliat cu bronz la campionatele mondiale de la San Diego (1979). Provine de la clubul sportiv școlar din Cluj-Napoca (antrenor: Gheorghe Marton), actualmente la clubul Dinamo Brașov (antrenor: Ion Bătrîn).

Este, însă, de așteptat ca — mai ales la greco-romane — fiecare dintre luptătorii noștri să concureze cu toată ambiția pentru locurile frunțase ale celor 20 de categorii. În funcție de selecția definitivă pentru J.O., am putea aprecia că au șanse de afirmare, printre alții, și luptătorii Mihai Boțilă (categoria 57 kg), Ion Păun (categoria 62 kg), Gheorghe Ciobotaru (categoria 74 kg), Andrei Vasile (categoria 100 kg) — la greco-romane, Marin Pircălabu (categoria 74 kg), Ion Ivanov (categoria 90 kg) — la stilul libere.

Campionate europene

Greco-romane

1977 Bursa	3	2	2	—	2	—
1978 Oslo	4	2	2	1	—	1
1979 București	3	2	2	1	1	—

Libere

1977 Bursa	—	—	3	1	1	1
1978 Sofia	—	3	2	—	1	2
1979 București	—	1	2	1	2	2

După cum se vede din pozițiile cucerite în primele 6 locuri, din numărul titlurilor și al medaliilor, luptătorii români au continuat să se numere printre protagoniștii celor mai mari competiții internaționale preolimpice. Reține în mod special atenția evoluția excelentă a echipei de greco-romane la edițiile 1978 și 1979 ale campionatelor continentale, la care, dealtfel, a cucerit și titlul de campioană a Europei. Tot la acest stil, să amintim performanțele de răsunet realizate la campionatele mondiale de la Ciudad de Mexico, spre deosebire de bilanțul modest, sub așteptări, cu care sportivii noștri au încheiat ediția trecută a CM, desfășurată la San Diego. La libere lucrurile s-au petrecut invers. La CM din 1978 nu s-a câștigat nici o medalie, iar la CM din 1979 au fost obținute două medalii de bronz (la o participare de numai 3 sportivi)!

Rezultatele de ansamblu, cărora le adăugăm, desigur, și bilanțul campionatelor europene disputate în aprilie 1980 la Prievidza în Cehoslovacia, confirmă o valoare de ansamblu care justifică speranțele într-o comportare cât mai bună la Jocurile Olimpice ale acestui an.

Dan GÂRLEȘTEANU

CAMPIONII DE LA MONTREAL '76

Greco-romane

Categoria 48 kg	Alexei Sumakov (Uniunea Sovietică)
Categoria 52 kg	Vitali Konstantinov (Uniunea Sovietică)
Categoria 57 kg	Pertti Ukkola (Finlanda)
Categoria 62 kg	Kazimierz Lipien (Polonia)
Categoria 68 kg	Suren Nalbandian (Uniunea Sovietică)
Categoria 74 kg	Anatoli Bikov (Uniunea Sovietică)
Categoria 82 kg	Momir Petkovic (Iugoslavia)

Categoria 90 kg Valeri Rezanțev (Uniunea Sovietică)

Categoria 100 kg Nikolai Balboșin (Uniunea Sovietică)

Categoria +100 kg Alexandr Kolcinski (Uniunea Sovietică)

Libere

Categoria 48 kg Hasan Isaiev (Bulgaria)

Categoria 52 kg Yuji Takada (Japonia)

Categoria 57 kg Vladimir Umin (Uniunea Sovietică)

Categoria 62 kg Yang Jung-Mo (Coreea de Sud)

Categoria 68 kg Pavel Pinigin (Uniunea Sovietică)

Categoria 74 kg Jiichiro Date (Japonia)

Categoria 82 kg John Peterson (S.U.A.)

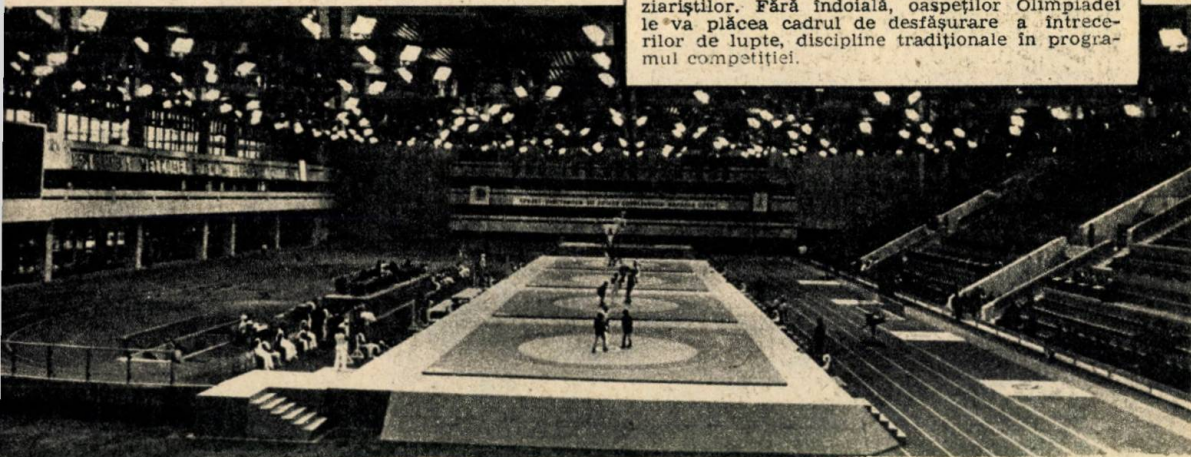
Categoria 90 kg Levan Tediashvili (Uniunea Sovietică)

Categoria 100 kg Ivan Iarighin (Uniunea Sovietică)

Categoria +100 kg Soslan Andiev (Uniunea Sovietică)

După toate probabilitățile lista campionilor olimpici va fi cu totul alta față de întrecerile de la Montreal. În acești 4 ani în aproape toate echipele au apărut luptători tineri, învingători sau medaliați la ultimele campionate mondiale și europene. Ceea ce putem spune la această oră cu destulă siguranță este că întrecerile de greco-romane vor fi dominate de luptătorii sovietici, unguri, români și bulgari, iar cele de „libere” de sportivi din Uniunea Sovietică.

În zilele întrecerilor (20—24 și 27—31 iulie), luptători și spectatori își dau întâlnire la complexul sportiv al clubului T.S.K.A., unul din cele mai moderne ale capitalei sovietice, aflat într-unul din cartierele sale centrale. Este vorba de un uriaș „manej” de 300×84 m, unde se pot organiza concursuri atletice și meciuri de fotbal pe teren acoperit. Pentru cele două turnee de lupte (greco-romane și libere) este rezervat un spațiu de 125×84 m, cu o arenă centrală pe care sînt dispuse 4 saltele de întrecere. În tribune pot lua loc 8.000 spectatori. Alături există 17 vestiare, 5 saune și săli de dușuri, camere pentru masaj și cabinete medicale, 8 bufete, un restaurant cu 200 locuri, un centru de presă cu cabine telefonice și telex, precum și un bar al ziariștilor. Fără îndoială, oaspeților Olimpiadelor va plăcea cadrul de desfășurare a întrecerilor de lupte, discipline tradiționale în programul competiției.

DATAȚIE

IN LUPȚĂ
PENTRU PRIMA MEDALIE !

Numeroase documente atestă practicarea înotului încă din antichitate. Și deși el nu a figurat în programul Jocurilor dinaintea erei noastre, istoricul grec Pausanias comentează, în scrierile sale, curse de înot. Ni se amintește, de asemenea, că pe vremea împăratului Sugiu (anul 36 î.e.n.) se organizau în Japonia mari întreceri de înot. Tot în „țara soarelui răsare” a apărut, mult mai târziu, în 1603, un edict imperial, care prevedea învâțarea înotului în școli.

Abia în secolul 19 însă se poate vorbi de înotul modern. În 1837, „National Swimming Association” organizează la Londra primul concurs oficial. Primul campionat al înotătorilor — la 14 februarie 1846, la Sydney, în Australia. Și tot în Australia, la Saint Kilda, o suburbie a orașului Melbourne, s-a organizat primul „campionat mondial” oficial (9 februarie 1858), în care Jo Bennett, din Sydney l-a învins pe englezul Charles Stedman pe distanța de 100 yarzi.

„Swimming Association of Great Britain” organizează cel dintâi campionat național, pe riul Tamisa, în 1869, iar 20 de ani mai târziu, „Wiener Amateur Schwimm Club” reunește — la primul „campionat european” — pe cei mai buni înotători de pe continent, în probe de 60 m și 500 m.

DE LA JOHNNY WEISSMÜLLER LA MARK SPITZ

În programul ediției inaugurale a J.O. moderne (Atena 1896) au figurat și curse de înot. Întrecerile au fost organizate în apă de mare, în portul Zea-de lângă Pireu. Tânărul (18 ani) Alfred Guttman-Hajos din Ungaria câștigă 100 m liber în 1:22,2 (performanță care astăzi este la îndemna copiilor de 8 ani din țara noastră) și 1200 m în 18:22,0, iar cursa de 200 m a revenit austriacului Paul Neumann în 8:12,6. Patru ani mai târziu, la Paris, un nou start olimpic, pe riul Sena. Printre învingători, englezul John Jarvis la 1000 m (13:40,2) și 4000 m (58:24,0), australianul Frederick Lane (cel care în octombrie

1902, la Leicester, avea să fie primul care a parcurs 100 yarzi în mai puțin de 60 de secunde-59,6) cu 2:25,2 pe 200 m și germanul Ernst Hoppenberg cu 2:47,0 la 200 m spate. Francezul de Vauderville — învingător la 60 m (sub apă) cu 1:53,4.

În 1904, la St. Louis, cursele au avut loc într-un lac artificial. Cel mai rapid a fost ungurul Zoltan Halmay (28,0 la 50 yarzi și 1:02,8 la 100 yarzi), iar americanul Charles Daniels obține 3 medalii de aur, la 220 yarzi (2:44,2), la 440 yarzi (6:16,2) și cu ștafeta S.U.A. de 4×50 yarzi.

19 iulie 1908. La Londra, în prezența reprezentanților Belgiei, Danemarcei, Finlandei, Franței, Germaniei, Ungariei, Suediei și Marii Britanii, la indemnul lui George W. Hearn se constituie F.I.N.A., organism care urma să stabilească regulile de desfășurare a concursurilor de înot, polo și sărituri (după modelul englezesc), să alcătuiască lista recordurilor oficiale și să organizeze viitoarele întreceri olimpice. Competiția olimpică s-a desfășurat într-un bazin de 100 m, amenajat în incinta stadionului de atletism. Daniels devine cel mai rapid sprinter (100m în 1:05,6), englezul Henry Taylor câștigă 3 medalii de aur, la 400 m (5:36,8), 1500 m (22:48,4) și ștafeta 4×200 m iar Arno Bieberstein (Germania) sosește primul la 100 m spate (1:24,6).

Concursul olimpic de la Stockholm (1912) s-a desfășurat într-un bazin (100 m) amenajat în port. Apare hawayanul Duke Kahanamoku (va concura și la următoarele 3 ediții) în fruntea sprinterilor (63,4 la 100 m). Canadianul George Hodson se impune pe distanțele lungi (400 m și 1000 m), iar germanul Walter Bathe, în probele de bras. Pentru prima oară în istoria J.O. — întreceri feminine: australianca Fanny Durack a învins la 100 m (1:22,2), iar ștafeta de 4×100 m a revenit craulistelor britanice.

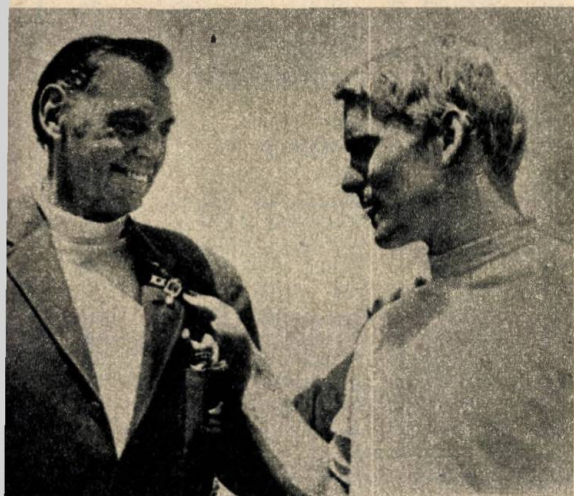
La Anvers (1920) s-a concurat pentru întâia oară într-un bazin (100 m) special amenajat. Au dominat categoric sportivii din S.U.A. cu Kahanamoku (60,4—100 m), Norman Ross în probe lungi, Warren Kealoha (1:15,2—100 m spate) și Ethelda Bleibtrey — 3 medalii de aur la 100 m (1:13,6), 300 m (4:34,0) și ștafeta de 4×100 m. Singurul care a reușit o breșă în rindurile armatei de peste Ocean a fost suedezul Haken Malmroth, câștigător la 200 m și 400 m bras.

La ediția din 1908 a J.O., întrecerile de înot s-au desfășurat într-un bazin amenajat în... mijlocul stadionului de atletism

Pînă la J.O. din 1924 s-a făcut un scurt popas pentru a marca o dată istorică: 9 iulie 1922. În bazinul din Alameda, Johnny Weissmuller, faimosul Tarzan a înnotat pentru prima oară în lume „suta” în mai puțin de 60 de secunde, adică în 58,6 sec. Astăzi, în lume există zeci de înnotătoare care parcurg distanța într-un timp asemănător.

La Paris, în 1924, s-a înnotat pentru întâia oară într-un bazin de 50 m. Ca noutate: apariția culoarelor rezervate fiecărui înnotător. J. Weissmuller îl

Doi campioni celebri: Johnny Weissmuller și Don Schollander

detronează pe Kahanamoku, cîștigînd atît la 100 m (59,0), cît și la 400 m (5:04,2). De altfel, coechipierii săi nu au făcut prea multe concesii la această ediție, scăpînd victoria doar la 1500 m (Andrew Charlton, Australia, în 20:06,6) și la 200 m bras (Lucy Morton, M. Britanie, în 3:33,2). Și ca un fapt cu totul inedit: ambii învingători în probele de sprint. J. Weissmuller și Ethel Lackie (1:12,4) au fost pregătiți de același antrenor, William Bachrach.

În bazinul olimpic din Amsterdam (1928), Tarzan se dovedește din nou invincibil (58,6 pe 100 m), în timp ce argentinianul Alberto Zorilla va produce marea surpriză, cîștigînd la 400 m (5:01,6). Iar Tsuneta Yoshiyuki (2:48,8 la 200 m bras) va deschide drumul unei mai lungi perioade de dominație a japonezilor. Ea va fi de-a dreptul categorică, patru ani mai tîrziu, la Los Angeles, unde Yasuji Miyazaki (58,2—100 m), Kusuo Kitamura (19:12,4—1500 m), Masaki Kiyokawa (1:08,6—100 m spate), din nou Yoshiyuki (2:45,4—200 m bras) și ștafeta de 4×200 m au făcut o adevărată senzație. Doar Buster Clarence Crabbe (urmasul lui Weissmuller în rolul lui Tarzan) a reușit să salveze onoarea S.U.A. În acest concurs (cu 4:48,4 pe 400 m) și, bineînțeles, fetele, din rîndul cărora s-a detașat Helene Madison (3 medalii de aur).

Și la Berlin (1936), imnul japonez a răsunat de trei ori pentru Noboru Terada (19:13,7—1500 m), Tetsuo Hamuro (2:42,5—200 m bras) și ștafeta de 4×200 m. După 32 de ani, un alt înnotător din Ungaria (Ferenc Csik) cîștigă „suta” (57,6), iar olandezele domină concursul feminin cu Hendrika Mastenbroek (1:05,9—100 m și 5:26,4—400 m), Dina Senff (1:18,9—100 m spate) și ștafeta de 4×100 m.

În 1948, din nou la Londra. De această dată într-un bazin acoperit. Înnotătorii americani au cîștigat toate cele 6 curse masculine, spre dezamăgirea francezilor, care-l considerau pe uriașul Alex Jany de neînving. Senzație au produs și cele două victorii ale danezelor, Grete Andersen la 100 m (1:06,3) și Karen Harup la 100 m spate (1:14,4). De la ediția din 1952 (Helsinki) ne reamintim de primul start

al unui înnotător român (Iosif Novac 60,5 la 100 m) la J.O., de senzațională victorie a francezului Jean Boiteux la 400 m (4:30,7), urmată de plonjonul în apă al lui Boiteux-tatăl, pentru a-și îmbrățișa fiul și succesul categoric al sportivelor din Ungaria, Katalin Szoke (1:06,8—100 m), Valeria Gyenge (5:12,1—400 m), Eva Szekely (2:51,7—200 m bras), care folosea procedeul fluture și ștafeta de 4×100 m. Din 1953, braștii veritabili vor fi despărțiți de adepții „papillon”-ului.

Noiembrie 1956. Concurs olimpic, pentru prima oară, la Antipoi. Australienii se simt în largul lor și vor face furori: John Henricks la 100 m (55,4), Murray Rose la 400 m (4:27,3) și 1500 m (17:58,9), David Theile la 100 m spate (62,2). Fetele nu s-au lăsat mai prejos. A apărut cea mai mare înnotătoare a tuturor timpurilor, Dawn Fraser (62,0—100 m), dublată de nu mai puțin celebra Lorraine Crapp (4:54,6—400 m).

Din 1957, F.I.N.A. nu va mai omologa recorduri mondiale decît în bazin de 50 m (sau 55 yarzi). Și iată-ne în „cetatea eternă” — Roma—1960 — la capătul unui pasionant duel Australia—S.U.A. 4—4. Au punctat John Devitt (55,2—100 m), după o mult controversată finală, din nou Murray Rose (4:18,3—400 m), John Konrads (17:19,6—1500 m) — în anii copilăriei suferise de poliomelită — și iar David Theile (61,9—100 m spate) de la australiaeni, Bill Mulliken (2:37,4—200 m bras), Mike Troy (2:12,8—200 m fluture) și ștafetele de 4×200 m și 4×100 m mixt de la americani. Dawn Fraser s-a dovedit, pentru a doua oară, irezistibilă (61,2—100 m), salvînd onoarea fetelor de la Antipoi, dominate evident de californiene.

La Tokio (1964), din nou în bazin acoperit, a strălucit steaua lui Don Schollander: patru medalii de aur la 100 m (53,4), la 400 m (4:12,2) și în ștafetele de 4×100 m și 4×200 m liber. Și ar fi cîștigat-o, sigur, și pe a 5-a, dacă antrenorii nu l-ar fi preferat — pentru ștafeta de 4×100 m mixt a S.U.A., de asemenea învingătoare — pe Stephen Clark, recordmanul lumii (100 m liber) „en titre” la cea oară... Dawn Fraser obține și cea de a 3-a coroană (59,5—100 m), record încă neegalat, după ce la 27 octombrie 1962, la Melbourne, devenise prima femeie din lume care a parcurs 100 m (mai precis 110 yarzi) în mai puțin de 60 de secunde, adică în exact 59,9 sec. În fine, australienii au mai cîștigat trei titluri prin George Wincle (17:01,7—1500 m), Jan O'Brien (2:27,8—200 m bras) și Kevin Berry (2:06,6—200 m fluture), dar pentru ei J.O. de la Tokio aveau să însemne... începutul sfîrșitului.

Patru ani mai tîrziu, concurs la peste 2000 m altitudine, în „alberca olimpică” din Ciudad de Mexico, cu un program complet de 29 de probe. Recordurile — este firesc, gîndindu-ne la aerul rarefiat — nu au mai abundat; în schimb, surprize la tot pasul. Jugoslava Djurica Bjedov cîștigă 100 m bras în 1:15,8 în timp ce... antrenorul ei o urmărea, într-un bazin apropiat, pe compatrioata sa Mirjana Segrt la încălzire, pentru finala de 100 m! La 200m, în același procedeu, a învins mexicanul Felipe Munoz în 2:28,7. Și pentru că tot sîntem în domeniul brasului să amintim și de marea nesansă a lui Vasile Costa, căruia i-a lipsit o singură zecime de secundă pentru a intra în finala de 100 m. Debbie Meyer, „copilul minune” din Sacramento, obține — pentru prima oară — trei medalii de aur în probe individuale (200, 400 și 800 m liber). Alți dubli învingători: Mike Burton (S.U.A.) la 400 m și 1500 m, Roland Matthes (R.D.G.) la 100 m și 200 m spate, Charles Hickox (S.U.A.) la 200 m și 400 m mixt, Mike Wenden (Australia) la 100 m și 200 m liber, Claudia Kolb (S.U.A.) la 200 m și 400 m mixt.

Eroul ediției mînceneze (1972) a fost Mark Spitz, incontestabil cel mai mare performer al Jocurilor moderne: Ceea ce a izbutit elevul lui Doc Counsilman în numai opt zile (din care una de pauză) nu a mai reușit nici un alt sportiv din lume, vreodată. Planul de-a dreptul fantastic, pe care i-l alocuit antrenorul înnotătorilor de la Universitatea statului Indiana (S.U.A.) a fost îndeplinit matematic. Să-l parcurgem din nou: 28 august — 2:02,11 (serii) și 2:00,70 (finală), record mondial, la 200 m fluture; 3:26,42 cu ștafeta 4×100 m liber, record mondial; 29 august — 1:55,29(s) și

RECORDURI OLIMPICE

MASCULIN

100 m liber:	49,99	J. Montgomery (SUA)
200 m liber:	1:50,29	B. Furniss (SUA)
400 m liber:	3:51,93	B. Goodell (SUA)
1 500 m liber:	15:02,40	B. Goodell (SUA)
100 m spate:	55,49	J. Naber (SUA)
200 m spate:	1:59,19	J. Naber (SUA)
100 m bras:	63,11	J. Hencken (SUA)
200 m bras:	2:15,11	D. Wilkie (M. Brit.)
100 m fluture:	54,27	M. Spitz (SUA)
200 m fluture:	1:59,23	M. Bruner (SUA)
400 m mixt:	4:23,68	R. Strachan (SUA)
4 x 200 m liber:	7:23,22	S.U.A.
4 x 100 m mixt:	3:42,22	S.U.A.

FEMININ

100 m liber:	55,65	K. Ender (RDG)
200 m liber:	1:59,26	K. Ender (RDG)
400 m liber:	4:09,89	P. Thümer (RDG)
800 m liber:	8:37,14	P. Thümer (RDG)
100 m spate:	61,83	U. Richter (RDG)
200 m spate:	2:13,43	U. Richter (RDG)
100 m bras:	1:10,86	H. Anke (RDG)
200 m bras:	2:33,35	M. Kosevaia (URSS)
100 m fluture:	60,13	K. Ender (RDG)
200 m fluture:	2:11,41	A. Pollack (RDG)
400 m mixt:	4:42,77	U. Tauber (RDG)
4 x 100 m liber:	3:44,82	S.U.A.
4 x 100 m mixt:	4:07,95	R.D.G.

RECORDURI MONDIALE

MASCULIN

76	49,44	J. Skinner (Afr. de Sud)	76
76	1:49,83	S. Kopliakov (URSS)	79
76	3:51,20	V. Salnikov (URSS)	80
76	15:02,40	B. Goodell (SUA)	76
76	55,49	J. Naber (SUA)	76
76	1:59,19	J. Naber (SUA)	76
76	62,86	G. Mörken (SUA)	77
76	2:15,11	D. Wilkie (M. Brit.)	76
72	54,18	J. Bottom (SUA)	77
76	1:59,23	M. Bruner (SUA)	76
76	4:20,05	J. Vassallo (SUA)	78
76	7:20,82	S.U.A.	78
76	3:42,22	S.U.A.	76

FEMININ

76	55,41	B. Krause (RDG)	78
76	1:58,23	C. Woodhead (SUA)	79
76	4:06,28	T. Wickham (A-lia)	78
76	8:24,62	T. Wickham (A-lia)	78
76	61,51	U. Richter (RDG)	76
76	2:11,93	L. Jezek (SUA)	78
76	1:10,31	I. Bogdanova (URSS)	78
76	2:28,36	M. Kaciusite (URSS)	79
76	59,46	A. Pollack (RDG)	78
76	2:07,01	M. Meagher (SUA)	79
76	4:39,96	P. Schneider (RDG)	80
76	3:43,43	S.U.A.	78
76	4:07,95	R.D.G.	76

1:52,78(f), record mondial la 200 m liber; 30 august — 56,45(s) și 55,98 (semifinale) la 100 m fluture; 31 august — 54,27 (f), record mondial la 100 m fluture și 7:32,78 cu ștafeta de 4 x 200 m liber, record mondial; 2 septembrie — 52,46 (s) și 52,43 (s-f) la 100 m liber; 3 septembrie — 51,22 (f) record mondial la 100 m liber; 4 septembrie — 3:48,16 cu ștafeta de 4 x 100 m mixt, record mondial. Așadar, 7 medalii de aur, cu tot atâtea recorduri ale lumii!

Regina întrecerilor a fost australiana Shane Gould, cu 3 titluri: 2:03,56—200 m liber, 4:19,04—400 m liber și 2:23,07—200 m mixt. Și să mai

amintim două finale care au făcut senzație. La 400 m liber: 1. Rick Demont (S.U.A.) 4:00,26, 2. Bradford Cooper (Australia) 4:00,27, dar americanul a fost descalificat, fiind nevoit să cedeze medalia de aur adversarului. Iar în finala de 400 m mixt, doar cronometrul electronic a putut să departajeze pe suedezul Gunnar Larsson de americanul Tim McKee: 4:31,981 pentru Larsson, 4:31,983 pentru McKee. Să pierzi un titlu olimpic pentru două mimi de secundă!...

Până la ultima ediție de la Montreal (1976) să reținem că în septembrie 1973, la Belgrad, am putut

SHANE GOULD

KORNELIA ENDER

urmări primul campionat mondial al înotătorilor și am consemnat apariția unei noi forțe în arena internațională, sportivele din R.D. Germană. De altfel, în piscina olimpică canadiană, Kornelia Ender (5 medalii de aur) și coechipierele sale au spulberat recordurile lumii, ratând victoria în numai două probe (din 14). La băieți, în schimb, selecționata S.U.A. cu Jim Montgomery (49,99), primul om din lume care a înotat „suta” în mai puțin de 50 de secunde și uriașul (1,98 m) John Naber (4 titluri) nu a scăpat decât o singură cursă, cea de 200 m bras, câștigată de englezul David Wilkie în 2:15,11, care s-a pregătit tot în S.U.A....

Cine vor fi eroii întrecerilor de la Moscova? Nimeni nu întrevăde un super-campion de talia lui Mark Spitz sau Kornelia Ender, căsătorită astăzi cu Roland Matthes (4 medalii de aur, la două ediții). Un lucru este însă cert: pentru prima oară în istoria întrecerilor olimpice, o înotătoare românească, Carmen Bunaciu, se va afla în luptă pentru o medalie la 200 m spate.

ȘTARTURILE OLIMPICE ALE ÎNOTĂTORILOR ROMÂNI

- 1952: **Iosif Novac**, 60,5 la 100 m liber (locul 3 în seria I), locul 25 din 61 de participanți
 1956: **Maria Both**, 1:15,8 la 100 m spate (locul 2 în seria I), locul 12 din 23 de participante

- 1960: **Mihai Mitrofan**, 2:41,8 la 200 m bras (locul 4 în seria a II-a), locul 13 din 41 de participanți
 1968: **Vasile Costa**, 1:10,1 la 100 m bras (locul 2 în seria a III-a) și 1:09,8 (locul 5 în semifinala a II-a), locul 9 din 39 de participanți; 2:36,4 la 200 m bras (locul 4 în seria a IV-a), locul 11 din 32 de participanți
 1972: **Anca Groza**, 2:30,32 la 200 m fluture (locul 3 în seria I) locul 19 din 24 de participante
Marian Slavič, 55,35 la 100 m liber (locul 6 în seria a VII-a), locul 33 din 48 de participanți; 2:00,23 la 200 m liber (locul 4 în seria a V-a), locul 24 din 46 de participanți; 2:19,98 la 200 m mixt (locul 6 în seria a III-a), locul 32 din 39 de participanți
Eugen Almer, 17:49:80 la 1500 m liber (locul 6 în seria a III-a), locul 40 din 42 de participanți

Speranța nr. 1 a înotului românesc, **Carmen Bunaciu**, este gata pentru a se întrece cu cele mai bune spatiste din lume

SĂRITURI

Într-o enciclopedie a nației semnată de Pat Besford aflăm că „icarii piscinelor”, acei curajoși săritori de la trambulină au apărut la finele secolului trecut, în Anglia. Mai întâi într-o serie de exhibiții; apoi, în concursuri oficiale. Primul start olimpic — în

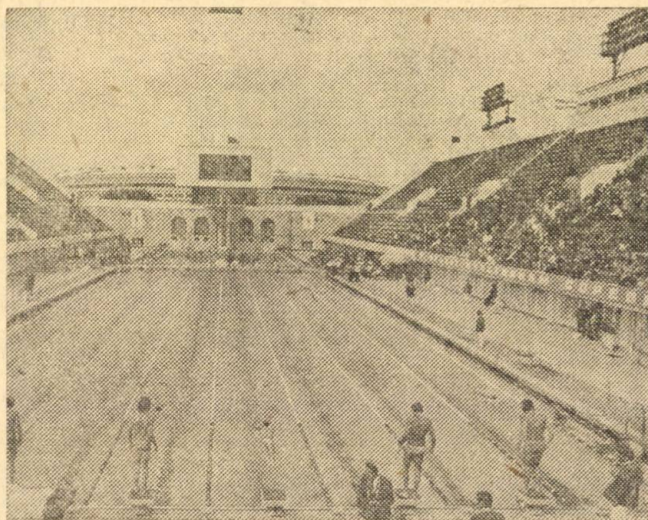
1904, la St. Louis, unde săriturile de la platformă ale americanului George Sheldon au înfrunit majoritatea sufragiilor. În 1908, la Londra s-a sărit și de la trambulină de 1 m și 3 m (câștigător germanul Albert Zurner), în timp ce la platformă (7 și 10 m) a învins

suedezul Hjalmar Johansson. Peste patru ani, la Stockholm, vor sări și fetele la platformă. A câștigat suedeza Greta Johansson, dublind astfel succesul compatriotului ei Erik Adlerz.

Începând din 1920 (Anvers) programul olimpic a cuprins toate cele 4 probe clasice, două de la trambulină și două de la platformă.

mă. Tot din acest an va începe o lungă perioadă de categorică superioritate a sportivilor din S.U.A. La trambulină, de pildă, americanii au prezentat un șir de mari campioni („seria” le-a fost întreruptă doar în 1972, când a câștigat sovieticul Vladimir Vasin): Louis Kuehn, Albert White, Pete Desjardins, Michael Galitzen, Bruce Harlan, David Browning, Richard Clotworthy, Gary Tobian sau Philip Boggs. Nici unul nu a reușit însă să ofere un bis... La platformă însă, dr. Sammy Lee (născut la Fresno, din părinți coreeni) a câștigat atît în 1948, cît și în 1952; Robert Webster a fost invingător în 1960 și 1964. Cel mai valoros s-a dovedit însă italianul Klaus Dibiasi, o figură celebră în acest sport. S-a născut în Austria, dar a trăit în Alpii Dolomiți, la Bolzano. A învățat să sară și s-a antrenat cu tatăl său Carlo, campion al Italiei în perioada 1933—1936, deși în tot orașul nu exista o platformă de sărituri. La 21 de ani a devenit campion olimpic (1968), titlu pe care avea să-l păstreze în 1972 și 1976. Prezent la cîte 3 ediții ale J.O. și C.E. și la două ediții ale C.M., marele campion italian (din 1966 a avut la dispoziție și o piscină acoperită cu turn de sărituri, construită de municipalitatea orașului Bolzano) a dobîndit 7 medalii de aur și 6 de argint!

Și în întrecerile feminine, reprezentantele S.U.A. „și-au tăiat partea leului” de-a lungul anilor. Marjorie Gestring câștigă trambulina (1936) cînd avea numai 13 ani. Dorothy Poynton-Hills a clasat prima la platformă atît în 1932, cît și în 1936. Iar ceea ce Pete Desjardins obținuse în 1928, la Amsterdam — victorie în ambele probe — a reușit Victoria Draves, în 1948, la Londra. Recordul ei avea să fie imediat egalat în 1952 și chiar depășit, în 1956. Patricia Mc

Bazinul „Lujniki” gazda primelor jocuri de polo

Cormick nu a avut practic adversare în concursurile de la Helsinki și Melbourne, obținînd — record absolut — patru medalii de aur. Este interesant de subliniat că Patricia, pregătită de soțul ei, pilotul Glen McCormick s-a prezentat la J.O. din 1956, după ce cu 5 luni înainte adusese pe lume un băiat și o tată!...

Ingrid Krämer din R.D. Germană, o altă faimoasă campioană a săritoarelor a încercat s-o imite pe Mc. Cormick. A câștigat în 1960 ambele probe, dar la Tokio (1964) nu a putut să se impună decît la trambulină. Ar mai fi de amintit succesul cehoslovacei Milena Ducikova la platformă (în 1968), ca și faptul că superba suedeză Ulrika Knape a reușit, la München, să readucă titlul olimpic de la platformă în țara sa după o întrerupere de 60 de ani.

Singurul start olimpic al săritorilor români a fost prilejuit de ediția din 1972. Nici una din cele două sportive prezentate în concurs nu a reușit însă să se califice în finale.

Același modern complex sportiv ce poartă numele de „Olimpiiski”, aflat pe Bulevardul Păci, va fi sediul principal și al întrecerilor înotătorilor, ca și cel al poloștilor și săritorilor în apă. De menționat, însă, că pentru prima oară în istoria Jocurilor Olimpice, concurenții probelor de înot nu se vor întrece în același bazin cu specialiștii salturilor din înălțime. Ei dispun de bazine diferite în noua bază acoperită, situată în centrul Moscovei. Cei dintîi vor lua startul într-un bazin de dimensiuni clasice, cu lungimea de 50 m și lățimea de 25 m (adîncime 2,20 m), avînd tribune pentru 10.800 spectatori. Săritorii au la dispoziție un spațiu alăturat, dîncolo de perețele de sticlă despărțitor, iar aci este amenajat un bazin de 33,3×25 m, cu adîncimea apei de 6 m. Pot asista la spectaculoasele întreceri ale săritorilor și săritoarelor 5.700 de spectatori în tribune. În sfîrșit, participanții turneului de polo vor avea ca loc de întrecere, pentru meciurile din ultima parte a programului, același bazin acoperit de la complexul „Olimpiiski”. Este prevăzut însă ca primele jocuri să fie programate în aer liber, la piscina de la Lujniki (10.000 locuri).

POLO

ȘI ACUM 100 DE ANI
SE JUCA POLO

Polo sau „fotbal în apă”, cum îl mai numeau britanicii, cei care își atribuie paternitatea acestui joc, a apărut în jurul anului 1869. La început a fost un fel de amuzament al înotătorilor, care după ce-și terminau antrenamentul, luau un balon umflat cu aer, și-l pasau de la unul la celălalt, încercând să înoate și să-l depună la unul din capetele bazinului. Cu timpul, înotătorii s-au organizat în echipe; apoi au apărut și portarii — la început au fost cîte doi pentru fiecare formație — care stăteau pe mal, de unde plonjau în apă pentru a împiedica pe adversari să atingă cu „mingea” peretele bazinului. Cam așa se desfășura jocul cu un secol în urmă...

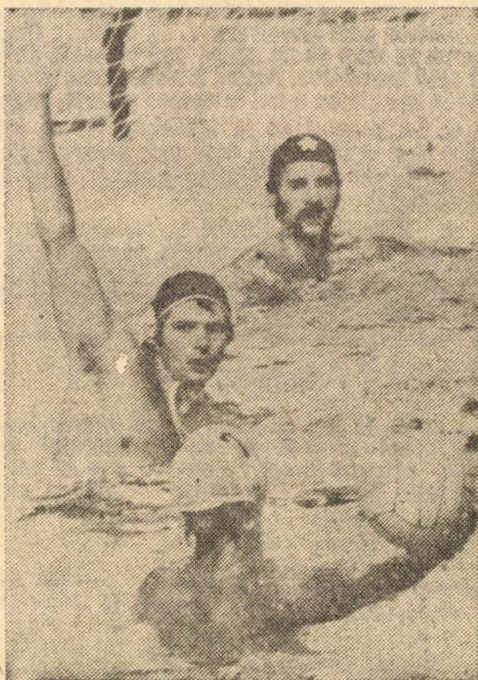
Primele reguli datează din 1877. Doi ani mai târziu a apărut la fiecare capăt al bazinului poarta, după modelul celei de fotbal. Regulamentul a evoluat mult în cei peste 100 de ani și astăzi se joacă pe un teren lung de 30 m și lat de 20 m, adîncimea apei trebuind să fie de cel puțin 1,80 m. Cît privește poarta, aceasta trebuie să aibă o lățime (între barele laterale, groase de 0,075 m) de trei metri, să fie scufundată în apă cam 0,30 m; înălțimea spațiului porții este de 0,90 m.

Oficial, „Swimming Association of Great Britain (mai târziu „Amateur Swimming Association”) a recunoscut — la îndemnul unor cluburi din Anglia și Scoția — jocul de polo în 1885. Istoria consemnează la 28 iulie 1890 și primul meci internațional: Anglia-Scoția 4—0. Zece ani mai târziu, în 1900, la Paris, are loc primul turneu olimpic. Marea Britanie, reprezentată de Osborne S.C. Manchester (au jucat Arthur Robertson, Thomas Coe, Eric Robinson, Peter Kemp, George Wilkinson, John Derbyshire și William Lister) a învins în meciul decisiv formația Belgiei, reprezentată de Sport et Waterpolo Club Bruxelles, cu 7—2. Sportivii britanici au repetat performanța la alte trei ediții (Londra—1908, Stockholm—1912 și Anvers—1920), avînd ca principale adversare echipele Belgiei și Suediei.

În 1924, la Paris, „7”-le Franței, cu Paul Dujardin, Noel Delbearge, Georges Rigal, Henri Padou, Robert Desmetre, Albert Mayaud și Albert Delborgies întrece în finală echipa Belgiei cu 3—0 și devine, la rîndul ei, campioană olimpică. De reținut că în formația S.U.A. (locul III) a jucat și Johnny Weissmuller...

Ediția de la Amsterdam (1928) aduce pe scena turneului olimpic de polo și echipa Ungariei. Învinși în finală de poloștii germani cu 5—2 (după ce la pauză au condus cu 2—0), sportivii din Ungaria s-au clasat pe locul secund. De atunci însă și pînă în zilele noastre poloștii maghiari au dominat autoritar acest sport, au obținut șase titluri, „seria” lor fiind întreruptă doar de Italia (în 1948 și 1960), Iugoslavia (1968) și U.R.S.S. (1972). Din 1948 și pînă în 1964, team-ul Ungariei a avut la cîrmă pe Dezső Gyarmaty, cel mai faimos jucător de polo din întreaga istorie a acestui sport (la 5 ediții a obținut 3 medalii de aur și cîte una de argint și bronz).

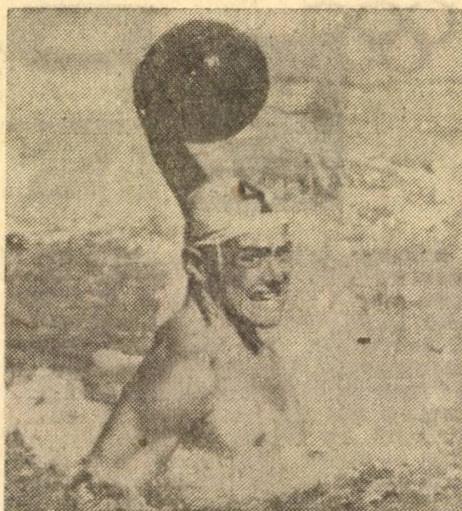
Echipa României a debutat la J.O. în 1952, cînd n-a putut trece de preliminarii. În 1960 și 1964 s-a clasat pe locul V, iar cel mai bun rezultat (locul IV) l-a obținut la Montreal, în 1976.

Imagine dintr-o partidă Italia-România desfășurată la C. E. din 1974, la Viena. Florin Slăvei și Adrian Nastasiu încearcă să se opună șutului lui Simeoni

37 DE PARTIDE ALE ROMÂNIEI

1952: 4-8 cu Germania și 3-6 cu S.U.A.
1956: 4-2 cu Australia, 3-4 cu U.R.S.S.,
2-3 cu Iugoslavia, 15-1 cu Singapore și
2-5 cu Marea Britanie (locul VIII)
1960: 3-4 cu Italia, 5-0 cu R.A. Egipt,
4-1 cu Japonia, 2-3 cu U.R.S.S., 3-3 cu
Germania (echipă unită), 5-4 cu Olanda și
6-4 cu S.U.A. (locul V)
1964: 3-4 cu Italia, 9-4 cu Japonia,
5-4 cu Germania (echipă unită), 2-2 cu
U.R.S.S., 6-1 cu Olanda și 3-5 cu Belgia
(locul V)
1972: 3-4 cu S.U.A., 7-8 cu Iugoslavia,
3-4 cu Cuba, 16-4 cu Canada, 9-6
cu Mexic, 7-4 cu Spania, 4-3 cu Bulgaria,
5-5 cu Olanda, 5-3 cu Australia (locul VIII)
1976: 5-5 cu U.R.S.S., 8-3 cu Mexic,
5-6 cu Olanda, 5-5 cu Iugoslavia, 4-4 cu
Olanda, 4-4 cu Italia, 8-9 cu Ungaria și
5-3 cu R.F. Germania (locul IV)

Kalman Markovits, (Ungaria) unul dintre cei mai valoroși jucători ai polo-ului mondial

CUM A EVOLUAT JOCUL

● Până la ediția din 1964 s-a jucat în două reprize de 10 minute, pentru ca apoi să se treacă la 4 reprize de 5 minute, cu pauze de două minute între reprize.

● Inițial, regulamentul prevedea eliminarea unui jucător pe timp de un minut pentru comiterea unei greșeli grave. În 1968, la Ciudad de Mexico s-a jucat după un alt sistem. Eliminarea pe timp de un minut sau pe toată durata meciului a rămas valabilă numai pentru gesturi și acte nesportive. Pentru orice greșeală gravă de joc, sportivul era penalizat cu „penalty-point“, iar la cumularea a trei asemenea puncte, echipa adversă avea dreptul la o lovitură de la 4 metri.

● La turneul de la München (1972) s-a revenit la regula eliminării pe timp de un minut (sau până la înscrierea unui gol) pentru o greșeală gravă.

● În 1976, la Montreal a apărut și limitarea timpului (la 45 de secunde) pentru încheierea unei acțiuni ofensive.

● Ultimele modificări importante: durata unei acțiuni ofensive este de 35 de secunde, iar cea a unei eliminări temporare, pentru o greșeală gravă — la 45 de secunde. Schimbările de jucători sînt permise acum la orice „timp mort“, iar pentru trei greșeli grave (tot după sistemul baschetului) jucătorul este eliminat definitiv din joc.

ȘTIAȚI CĂ...

... doar 11 țări au reușit să cucerească medalii în turneele olimpice de polo? Acestea sînt: Ungaria (6-3-2), Marea Britanie (4-0-0), Italia (2-1-1), Iugoslavia (1-3-0), U.R.S.S. (1-2-2), Germania (1-2-0), Franța (1-0-2), Belgia (0-4-2), Suedia (0-1-2), S.U.A. (0-0-3) și Olanda (0-0-2).

... în afara lui Dezső Gyarmaty (Ungaria), istoria mai consemnează și pe englezul Paul Radmilovici,

prezent la 5 turnee? În palmaresul său: 3 medalii de aur la polo în 1908, 1912 și 1920 și alta, tot de aur... cu ștafeta de 4×200 m liber a Marii Britanii, în 1908.

... cea mai lungă finală (a necesitat și două prelungiri) s-a desfășurat în 1968, la Ciudad de Mexico? Iugoslavia—U.R.S.S. 13-11. În acest meci s-au acordat 73 de penalty-points (!), iar 19 din cele 24 de goluri au fost înscrise din lovituri de la 4 metri!

... în 10 din cele 14 partide pierdute la J.O., echipa României a fost înțrecută la un singur gol diferență?

... la două turnee titlul a fost decis la golaveraj? În 1936: 1. Ungaria, 2. Germania și în 1972: 1. U.R.S.S., 2. Ungaria.

... meciul decisiv al turneului de la München (U.R.S.S.-Ungaria 3-3) a fost arbitrat de românul Cornel Mărculescu?

PENTATLON

5 PROBE PE DRUMUL CONSACRĂRII

Pentatlonul modern este unul din puținele sporturi care au, deopotrivă, o istorie adevărată și o legendă. Sub forma în care el este practicat astăzi, într-un mare număr de țări de pe toate continentele, este cunoscut din 1912, când Pierre de Coubertin, renovatorul Jocurilor Olimpice, l-a introdus în programul Olimpiadei de la Stockholm, exclamând: „Pentatlonul modern este adevărata consacrare a atletului complet. Orice sportiv capabil să practice acest sport, chiar dacă învinge sau nu, este un adevărat atlet, un atlet complet”.

Istoria menționează prezența pentatlonului modern și în programul olimpiadelor antice, dar se acceptă că, dincolo de numărul de probe (5), nu există nimic în comun între acea disciplină antică care includea luptele, aruncarea discului, aruncarea suliței, săritura în lungime și o probă de alergare și pentatlonul modern de astăzi. În ce privește originea probelor care alcătuiesc programul actual al pentatlonului modern, o legendă nordică relatează despre un curier care a primit ordinul de a transmite un mesaj important; el a trebuit să facă față – pentru a-și duce la bun sfârșit misiunea – la tot felul de dificultăți: calul cu care a plecat i-a fost răpus, a trebuit să se apere cu spadă, a folosit apoi pistolul, a trebuit să traverseze înot un râu, pentru ca în final să alege pe un teren accidentat pentru ajungerea la țintă. În orice caz, cert este că pentatlonul modern include astăzi cinci sporturi complet diferite: **călărie, scrimă, tir, natație, atletism (cros)**, fapt pentru care este adesea numit un adevărat sport al sporturilor.

Inclus în 1912 în programul Jocurilor Olimpice, pentatlonul modern a făcut parte în mod constant din agenda competițională a olimpiadelor, iar timp de 50 de ani suedezi au dominat copios toate marile întreceri. Cu excepția Jocurilor Olimpice de la Berlin, din 1912 până în 1956 suedezi au cucerit toate titlurile olimpice la individual. Mai mult chiar, între 1912–1924 suedezi se clasează pe primele trei locuri, iar la J.O. din 1928 și 1932 – pe primele două locuri. Începând din 1956, când echipa Ungariei câștigă primul său titlu, sta-

feta victoriilor este preluată de pentatoniștii unguri și sovietici care câștigă alternativ atât la individual cât și pe echipe, cu excepția unei singure olimpiade, când la individual victoria revine unui suedez.

Pînă în anul 1948, la Jocurile Olimpice s-au alcătuit numai clasamente individuale, iar de la Helsinki, din 1952, se acordă medalii și pe echipe. Tot pînă în 1948 în programul pentatlonului modern figura și canotajul, înlocuit apoi de tir.

În mod obișnuit, un concurs de pentatlon modern este programat pe parcursul a cinci zile, în următoarea ordine a probelor: **călărie, scrimă, tir, natație, cros**. **Proba de călărie** se desfășoară pe un parcurs de 800 m, cu 15 obstacole, dintre care o combinație dublă și una triplă. Caii sînt trași la sorți de concurenți, iar calculul punctajului se face atât în raport cu timpul în care a fost parcurs traseul, cât și cu corectitudinea cu care au fost trecute obstăcolele. **Proba de scrimă** prevede o întrecere de spadă electrică, în care fiecare

DUMITRU SPIRLEA

concurent trebuie să-i întâlnească pe toți ceilalți într-un singur asalt de 3 minute. **Proba de tir** este una de pistol sau revolver calibru 22 și prevede patru serii a câte cinci focuri, pe o țintă situată la 25 de metri. **Proba de înot** constă într-o cursă de 300 m liber, iar

proba de cros se desfășoară pe teren natural variat, pe distanța de 4000 m.

Istoria pentatlonului modern românesc consemnează unele inițiative rămase fără rezultat încă din anul 1938, iar un anunț-invitație din 1953 la un concurs de triatlon (tir, înot și cros) precede de fapt înființarea propriu-zisă a pentatlonului modern la noi. Pentru că, în 1954, la campionatele mondiale de la Budapesta este prezentă și echipa României care, în ciuda tuturor pronosticurilor, se clasează pe locul 8, din 12 țări participante, ceea ce a constituit un mare succes. Deci, înaintea unui campionat național consemnăm participarea la un campionat mondial! În 1955 echipa României se clasează pe locul 7 la campionatul mondial, iar în țară are loc prima ediție a campionatului național, câștigată de echipa Progresul București.

Pentatloniștii români au fost prezenți la două ediții ale Jocurilor Olimpice, la cea de la Melbourne—1956, când echipa României s-a situat pe locul 6, și la cea de la München — 1972, când a ocupat locul 12.

Rezultate mai bune au realizat pentatloniștii români în cadrul campionatelor mondiale. În 1974, la Moscova, echipa României obține o prețioasă medalie de bronz, iar la Londra, în 1973, se situează pe locul 5, înaintea unor forțe puternice ale pentatlonului modern mondial. **Dumitru Spirlea, Constantin Călina, Marian Cosmescu, Constantin Zamfir, Andrei Moraru, Iuliu Galovici** sînt sportivi care au împins considerabil înaintea pentatlonul modern românesc.

Dumitru Spirlea, Iuliu Galovici, Cezar Răducanu, Eugen Pop, Ștefan Cosma, Vasile Nemețeanu, Tamaș Halasz, ca membri ai lotului olimpic al țării noastre, se pregătesc ca la Moscova, la cea de a treia lor participare olimpică, să obțină un rezultat prestigios pentru pentatlonul modern românesc.

În lupta pentru podium, cele mai mari șanse le au, desigur, echipele **U.R.S.S., Poloniei și Ungariei**, în timp ce la individual, multiplul campion polonez **Pyciak Peceak** pare cel mai îndreptățit să aspire la cucerirea titlului.

Antrenorul Gh. Tomiuc (la mijloc) și o parte din speranțele pentatlonului nostru pentru Olimpiadă: **Cezar Răducanu, Ștefan Cosma, Dumitru Spirlea și Vasile Nemețeanu**

SCRIMA

ÎN VÎRFUL FLORETEI, DE OBICEI O MEDALIE !

Scrima a devansat cu 4 secole Jocurile Olimpice ale Greciei antice, dacă o raportăm la basorelieful templului egiptean Medinet-Abou, construit de faraonul Ramses III în anul 1190 înaintea erei noastre; el evocă, în fapt, o întrecere sportivă organizată de faraon pentru a-și celebra victoria asupra libienilor. Armele se aseamănă cu săbiile de azi (inclusiv garda armei), fețele luptătorilor sînt apărate de măști.

Și imaginea dăltuită în piatră de anonimul artist a traversat mileniile, dar abia în secolul XVI ea se regăsește pe terenul scrimii devenită sport, arenă a întrecerii, a luptei pașnice care își propunea învingerea adversarului și nicidecum suprimarea lui.

Interesant de arătat că în prima carte dedicată acestei discipline, „*Trattato di Scienza d'Arma*”, scrisă de Camillo Agrippa (publicată în anul 1553, la Veneția), multe din desenele ce însoțesc textul sînt atribuite lui Michelangelo. Cert este că francezii — rivalii italienilor — au editat primul lor tratat de scrimă în 1573, sub egida gentilomului provensal Henri de Saint-Didier, avansînd, în schimb, prioritatea clasificării metodice a principalelor lovituri și parade.

Secolul XIX lansează scrima pe orbita popularității, din acest punct de vedere anii între 1880 și 1914 constituind „vîrsta de aur”. Cronica mondenă a ziarelor este „asezonată” cu lungi coloane semnate de reputați specialiști în scrimă, pe marginea galelor unde evoluau celebrii maeștri de arme. Dar iată că în această epocă, cînd tehnica academică prima („contează maniera de a lovi, nu lovitura însăși”), iar scrima se înscrie printre ramurile sportive care au susținut prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne (Atena—1896), vechiul a irumpt la suprafață printr-un celebru duel franco-italian (1902), născut dintr-o rivalitate rău înțeleasă pentru demonstrarea superiorității respectivei școli și deplasată de pe terenul disputei sportive pe cel al luptei durerose. În lupta de la Nisa (lumea bună era doar pe Coasta de Azur...) dintre maeștrii francezi Lucien Merignac și Kirchoffer și cei italieni Pessina și Vega, aceștia din urmă au fost răniți. Scrima debutează în arena olimpică în 1896, cu două arme (floreți masculin și sabie) și cu trei... învingători; pentru că în paralel cu probele pentru sportivi (cîștigate de floretistul francez Emile Gravelotte și sabrerul grec Jean Georgiadis) s-au organizat și cea de floretă des-

tinată maeștrilor de scrimă (care a revenit grecului Leon Pyrgos). De unde se vede că celebra regulă a amatorismului, care a creat atîtea dispute în arena olimpismului, nu-și găsea încă o strictă aplicare... Dispute care se purtau pe atunci în afara planșelor și în ceea ce privește durata asalturilor, priza, lungimea și greutatea armelor, valabilitatea tușelor, componența juriilor. În pofida acestora, Jocurile Olimpice din 1900 (Paris) aduc pe planșe și spadasiinii, pentru ca la ediția 1904 (St. Louis) să apară și proba pe echipe (floreți masculin — campioană formația Cu-bei, pe locul secund, o echipă... internațională, alcătuită din doi americani și un cubanez).

Se resimțea, evident, nevoia unui organism capabil să elucideze și să aplice regulile scrimii (la J.O. din 1912 — Stockholm, Franța nu a participat, iar Italia a absentat de la spadă pentru că n-au fost de acord cu regulile anunțate de organizatori). Numai după crearea Federației internaționale de scrimă (F.I.E.), cu sediul la Paris, la 29 noiembrie 1913, s-au adoptat primele regulamente. După primul război mondial „civilii” intră în scrimă. Articole ale regulamentului se referă acum și la tehnică, materialul de concurs și judecarea frazelor de armă. Puncte litigioase: lupta pentru o tușă (reminiscența duelului) sau mai multe, întreceri pe grupe sau eliminatorii? S-a adoptat asaltul din 5 tușe pentru J.O. și Campionatele Europene (devenite din 1957 mondiale). Valabil și astăzi. La ediția din 1924 (Paris), în premieră — floreta feminină, cu o învingătoare surpriză (daneza Ellen Osier), iar în anul 1934 „copilul secolului” electricitatea, pătrunde și în sala de arme, cea mai veche armă, spada, obiectivindu-se prin aparatul ce partajează tușele, din 1955 urmîndu-i floreta, iar sabia încercînd (neconvingător) o racordare în ultimii cinci ani.

Scrima — sport cu tradiții de legendă — nu duce lipsă de figuri intrate în legendă. Iată-i — de pildă, pionierii întrecerilor olimpice, italianul Nedo Nadi (învingător la floretă și spadă în 1912 și 1920) și francezul Lucien Gaudin (cîștigător la ambele arme în 1928) văzuți de concurentul și amicul lor Roger Ducret (campion în 1924), gazetar de mare clasă, într-o spirituală carte „D'estoc et de taille” („Vîrf și tăișul”), în epoca de pionierat a scrimii sportive. Neputînd tranșa direct duelul dintre ei, Gaudin s-a văzut

nevoit să se mulțumească cu o victorie asupra lui Nadi... Aldo, fratele lui Nedo (saber medaliat cu argint la J.O. 1920). În ianuarie 1922, Gaudin a câștigat cu 20-11.

Acest pasionant duel al performerilor francezi și italieni a fost reeditat peste trei decenii de *Christian D'Oriola* și *Edoardo Mangiarotti*, similitudinea mergind până acolo încât scrimerul italian a avut și el un frate de înaltă clasă, spadasin (*Dario Mangiarotti*) medaliat olimpic tot cu argint, în 1952! Și dacă florestistul *Christian D'Oriola* n-a cunoscut înfrângerea în fața lui *Edoardo Mangiarotti* pe planșele olimpice, italianul și-a luat revanșa ca număr de medalii olimpice (13, din care 6 de aur, la floretă și spadă, la cinci Olimpiade, între 1936 și 1960, record absolut în scrimă, ultimele fiind obținute la vârsta de 41 de ani — aur cu echipa Italiei de spadă și argint cu cea de floretă!). Și pentru că am vorbit de familii, să mai amintim două, la fel de celebre: ungurii *Gerevich* și italienii *Montano*, ambele de sabrieri. *Aladar Gerevich*, campion mondial (Lausanne 1935) și olimpic (Londra 1948, la 38 de ani) a avut satisfacția de a-l vedea pe fiul său, *Pal*, campion al lumii în 1977, la Buenos Aires și medaliat cu bronz la J.O. 1972 (cu echipa Ungariei). Iar *Aldo Montano*, campion mondial în 1938 și 1947, a predat ștafeta fiului său, *Mario Aldo*, și el dublu campion al lumii în 1973 și 1974.

Dintr-o familie celebră de sabrieri, *Gerevich Pal* — fost campion mondial — va fi prezent pe planșele moscovite.

Prima medalie de aur a scrimei românești: *Olga Szabo*, campioană mondială la Buenos Aires 1962.

În galeria floretistelor — acestea intrate mult mai târziu în arena internațională — s-a impus, prin longevitate și serie a rezultatelor înalte, *Iloana Elek*, cea care a debutat în palmaresul învingătoarelor la C.M. în 1934, la 27 de ani, campioană olimpică în 1936 și 1948 și a încheiat activitatea competițională la C.M. de la Roma, printr-un „bronz” obținut la 48 de ani(!).

Între prima participare a scrimei românești de la Jocurile Olimpice (Amsterdam—1928, când din totalul sportivilor noștri, 22, scrima avea 13 floretisti și spadasini!) și prima medalie obținută de aceasta pe planșele olimpice (Melbourne — 1956, când tinăra *Olga Orban-Szabo*, de nici 18 ani pe atunci, a cucerit „argintul” — deși merita pe deplin „aurul”) timpul n-a măsurat numai scurgerea deceniilor ci și marea distanță care separă în România scrima de salon, de ieri, de cea de azi, științific organizată și impulsionată de factorii responsabili, ca întreaga mișcare sportivă, dealtfel. Iată de ce nu considerăm ca un factor întâmplător că printre deținătorii recordului de participare la Jocurile Olimpice a sportivilor români se află patru reprezentanți ai scrimei: floretistele *Olga Szabo*, *Ana Pascu*, *Ecaterina Stahl*, foste campioane mondiale și medalliate olimpice, participante la cinci ediții ale Jocurilor Olimpice, precum și floretistul *Tănase Mureșan*, fost component al echipei României, campioană a lumii, prezent de patru ori pe planșele olimpice. În ceea ce o privește pe *Ecaterina Stahl*, ultima dintre „floretele de aur” ale scrimei românești de acum un deceniu rămasă în activitate, ne-am permis să anticipăm parti-

Fosta campioană mondială, floretista Ecaterina Stahl, împreună cu antrenorul emerit Andrei Vilcea, înaintea participării la cea de a cincea Olimpiadă a carierei sale.

ciparea sa la ediția din acest an, întrucât și în sezonul preolimpic s-a dovedit a fi una dintre cele mai redutabile floretiste din lume, urcând pe podiumul unor mari competiții internaționale (Leipzig, Göppingen) în podida celor 34 de ani pe care îi va implini în preajma debutului întrecerilor de la Moscova.

...În „țara cangurilor“, Jocurile Olimpice din anul 1956 au poposit cu tot cortegiul lor ceremonial, dar atât de pitoresc, atunci când de obicei începem să ne gândim la sărbătorile de iarnă. Dar acolo, la mii de kilometri depărtare, în emisfera australă, la Melbourne, era primăvară și căldură caniculară! În jurul floretistelor, la primăria din Saint Kilda, pluteau, ca o ceață, incertitudinile. În primul rând, participările. Dintre veterane, doar Ellen Müller-Preiss (câștigătoare la J.O. din 1932, adică pe vremea când multe dintre adversarele de la Melbourne, printre care și Olga Orban, nici nu se născuseră...) își anunțase prezența. Apoi, marile semne de întrebare ce planau asupra candidadelor la medalii. Vineri 30 noiembrie, ora 8.30 Olga Orban pășește pe planșe pentru prima întâlnire din cadrul seriei. Adversară: Sheen (Anglia). Trac evident: 0-2. Concentrare și egalitate la doi, apoi rezultat final 4-3. În dreptul numelui Orban apare pe tabela mare a pistei V („victory“). Și cum pofta vine mincînd, Olga trece ca o furtună de Garilhe (Franta), Müller-Preiss (Austria), Rastvorova (U.R.S.S.) și Goodrich (S.U.A.), și se califică în semifinală. Ora 14. Coloana ce poartă numele Orban pe tabela electrică se deschide acum cu un D („defeat“), franțuzoaica Delbarre câștigînd cu 4-3. Auspicii nefavorabile? Nu, căci Romary (S.U.A.) și din nou, Sheen aduc preponderența „V“-urilor. Speranțe renăscute și apoi tinăra noastră reprezentantă se califică în finală. Ora 19. Finala. Tragerea la sorți o opune din nou, la primul asalt, lui Sheen! Sînt față în față pentru a treia oară în aceeași zi și tot româncea câștigă (4-2). Apoi victorii la Delbarre și Müller-

Preiss și o înfringere la Garilhe, cu contri-buția arbitrilor. Pe margine, Alexandru Csipler s-ar vrea mai curînd maestru iluzionist decît antrenor. Două noi victorii, la Romary și Lachmann și — ura! — s-a terminat... Nu, nu s-a terminat: baraj pentru „aur“ cu cea care a urmărit-o pe Orban ca o umbră, Gillian Sheen. Olga se uită la ea ca la o condamnată, a bătut-o doar de trei ori în această zi. Sheen își pune armura tradiționalului calm englezesc. Olga se năpustește ca un fulger, dar 0-2. Zarurile au fost aruncate și scor final: 2-4. Sheen a câștigat o singură partidă din 4, dar aceasta la momentul decisiv. Învîgătoarea morală a întrecerii nu poate privi prin pinza de lacrimi... Ora 21. Ediția specială a ziarului „Sun“ din Melbourne se deschidea cu o mare fotografie a reprezentantel României. Christian d'Orliola, celebrul scrimer francez, care primise cu o zi înainte cununa de lauri a floretistilor, declara: „Olga Orban este adevărata campioană olimpică, dar arbitrii și — în mai mică măsură — tineretea nu i-au acordat decît medalia de argint. Arbitrilor nu le place să facă „eroine“ din scrimere nu prea cunoscute... Totuși, prima medalie obținută de scrima românească la J.O. a rămas o frumoasă amintire.

Și pentru că cvartetul feminin de floretă a fost primul care a adus o medalie în proba olimpică pe echipe („bronz“, la Ciudad de Mexico, 1968), să ne referim pentru început la lotul feminin aflat în pregătire pentru ediția 1980. Îmbinînd marea experiență competițională și valoarea, cu tineretea și dorința nestăvilită de afirmare, noua echipă a României are șanse să urce floreta noastră feminină din nou pe podiumul olimpic. Ecaterina Stahl, Suzana Ardeleanu au alături acum pe Viorica Turcan, Marcela Moldovan, Magda Chezan și Aurora Dan, scrimere aflate în plină detență valorică.

În ordinea șanselor, la medalii olimpice, urmează apoi sabrerii, cei care la ediția precedentă, de la Montreal, au obținut singurele medalii ale scrimii noastre, cele de bronz, învingînd puternica formație a Ungariei. Retrăgîndu-se din activitatea competițională înghinerul Dan Trimiuc, liderul de atunci al echipei, locul i-a fost luat de studentul în psihologie Ioan Pop (24 ani) fost campion mondial de tineret, finalist al probei individuale la Montreal și câștigător în acest sezon al puternicului concurs internațional de la Solingen (R.F.G.). El este talonat de alți doi tineri sabrieri aflați în plină afirmare, Marin Mustăț (finalist al campionatelor mondiale de la Hamburg '78) și Cornel Marin (campion mondial universitar la Sofia '77).

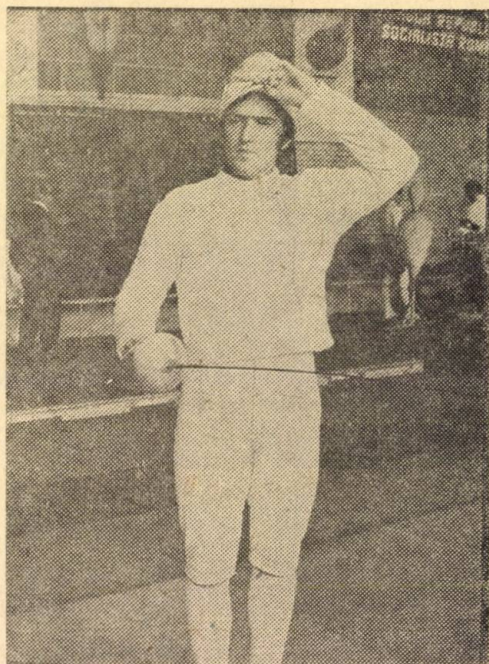
Floreta masculină încearcă să revină în elita internațională a acestei arme, locul 3 obținut în acest an în „Cupa Europei“ cu echipa campioană, Steaua (care se confundă cu echipa reprezentativă), fiind considerat de bun augur. Piese de rezistență se numesc

Petru Kuki, fost dublu campion mondial de tineret, *Mihai Țiu*, veteranul floretistilor noștri, de patru ori în preajma podiumului campionatelor mondiale și Jocurilor Olimpice, dar urmărit mereu de neșansă, și *Sorin Roca*, liderul noii generații.

Spadasinii sînt autorii celei mai mari surprize a sezonului preolimpic prin cîștigarea „Cupei Europei”, echipa noastră campioană, Steaua, învingînd pe rînd campioanele Ungariei (condusă de *Kolczonay*, vicecampion mondial), Franței (cu nr. 1 — *Philippe Riboud*, actualul campion mondial, echipa sa, *Masque de Fer*, fiind fosta deținătoare a titlului), Suediei (lider fiind *Harmenberg*, fost campion mondial) și, în finală, pe *Tauberhofsheim*, campioana R.F.G. și de mai multe ori campioană a continentului, avînd drept căpitan pe *Alexander Pusch*, actualul campion olimpic și fost dublu campion mondial. *Octavian Zidaru*, *Ion Popa* și ceilalți au acum o îndatorire de onoare.

Să sperăm că această surpriză frumoasă va fi urmată de alte înalte performanțe ale scrimerilor români pe planșele instalate în noul complex sportiv T.S.K.A. (sală de 126X84 m, cu tribune pentru 6000 spectatori) din Moscova, care va fi gazda olimpică a întrecerilor din această vară.

Paul SLĂVESCU

Saberul **Ioan Pop**, noul lider al echipei României, medaliată cu bronz la J.O. 1976 de la Montreal.

Spadasinii noștri au produs cea mai mare surpriză a sezonului preolimpic, cîștigînd Cupa Europei. Iată un cvartet reprezentativ posibil pentru competiția olimpică: A. Pongracz, I. Popa, O. Zidaru, L. Angelescu (de la stînga la dreapta)

TIR

ȚINTE MICI DAR OBIECTIVE MARI !

Știi ce era pe la anul 1850 Wimbledonul, actualul templu al tenisului de azi? Primul poligon din lume pe care se practica în mod organizat tragerea cu pușca și cu pistolul. Locuitorii Marii Britanii se pot, de altfel, mândri că au înființat primele asociații de tir din lume. Cîțiva ani mai tîrziu, cîțiva irlandezi alcătuiau o grupare cu același specific, Ulster Rifle Club, devenind în scurtă vreme, grație performanțelor lor ieșite din comun, faimoși în întreaga lume occidentală. În 1871, acești maeștri ai tragerii la țintă au susținut și prima întîlnire internațională din istoria tirului. Ei au trecut Oceanul, au acostat pe țărmul estic al noului continent și i-au provocat la întrecere pe cowboy-ii americani. „Văcarii” americani nu s-au intimidat de faima infumuraților oaspeți și i-au învins la 3 puncte diferență! Irlandezii nu s-au întors în țara lor înainte însă de a le cere gazdelor revanșa. În 1872, interesul în jurul acestei întîlniri de tir a fost uriaș. S-au format garnituri speciale de trenuri spre poligonul unde urma să se tragă; au fost scoase ediții speciale ale ziarelor; au venit delegații de spectatori din toate statele Uniunii; în fine, la întreceri au asistat nu mai puțin decît 100 000 de oameni, record de spectatori greu de depășit. Rezultatul acestui meci de mare atracție? Absolut dezastruos pentru irlandezi, care au pierdut de data asta la 20 de puncte diferență! De remarcă că unele din armele americanilor erau vechi și cîntăreau pînă la 15 kg. Întrucît în secolul al 19-lea păsările pentru vînat începuseră să se rărească, cîțiva amatori de vînatoare, tot englezi, au alcătuit un club numit, absolut neinspirat, „Pălăriile înalte” („High hats”). Neinspirat doar la prima vedere, pentru că, în acel an, 1832, pălăriile înalte au însemnat primii pași în istoria talerelor, în care au jucat un rol de seamă. Iată-l: vajnicii vînători ai clubului trebuiau să împuște o pasăre pe care mai înainte o ascundeau, însă, sub pălărie. Regula jocului era ca vînătorul să ridice pălăria și, după ce pasărea era eliberată, să-și pună la loc pălăria, să ia arma de jos, să țintească și de-abia apoi să tragă. Vînatul avea astfel o șansă, pe care nu arareori și-o valorifica mulțumită... pălăriei vînătorului. Cu vremea, păsările s-au rărit din ce în ce și au fost înlocuite cu mingi de sticlă. Iar spre sfîrșitul secolului, a venit și rîndul talerului de argilă, casant și ușor de fabricat în cantități îndestulătoare. Acum, pălăriile înalte nu-și mai aveau

rostul, așa că asociația vînătorilor de păsări de sub pălărie s-a autodesființat.

*

Inaugurarea, în 1896, a Jocurilor Olimpice moderne a găsit tirul ca o disciplină sportivă foarte cunoscută, apreciată. Uniunea Internațională de Tir a fost alcătuită în anul 1887 din inițiativa unui grup de

Proba de duel, probă de mare spectacol a începutului de secol XX, un fel de strămoș al probei de pistol viteză de azi.

9 state ale vechiului continent, cărora li s-a adăugat și Argentina. Pe la 1890, se făceau chiar demersuri în vederea organizării primului campionat mondial de tir, care avea să se dispute, dar... la un an după prima ediție a Jocurilor de la Atena. În consecință, tirul a fost disciplină olimpică încă din 1896 și va absenta o singură dată, în anul 1928, din programul Jocurilor, din cauza unor neînțelegeri între C.I.O. și F.I. Tir. Medaliile celor 3 probe ale ediției inaugurale de la Atena (pușcă fără interdicție de calibru, pistol liber și pistol automat sau revolver) au fost disputate de reprezentanții a 5 națiuni. Fiind cei mai numeroși, căci la acea vreme nu existau restricții numerice la înscriere, trăgătorii greci au cîștigat cele mai

multe locuri de pe podium. Edițiile următoarelor Olimpiade au inclus noi discipline ale tragerii la țintă: în 1900 s-a ajuns la 6, în 1912, la 15 recordul fiind atins în 1920, când s-au decernat, numai la tir... 17 medalii de aur! În program figurau multe probe, dispărute ulterior, printre ele numărându-se cerbul alergător, armă militară de la 200, 500 și 600 de metri, pușcă miniaturală de la 25 de yarzi, tir la figuri (un fel de strămoș al probei de pistol viteză). Modul de desfășurare actual a întrecerilor de tir la Jocurile Olimpice a fost, în mare, definitivat în 1952, la Helsinki, renunțându-se însă, în 1956, la întrecerea de cerb alergător și introducându-se cea de mistreț, în 1972. A dispărut, de asemenea, proba de pușcă militară de la 300 m.

Numărul mare de probe olimpice practicate în primele decenii ale secolului nostru au favorizat apariția unor numeroși colecționari de medalii olimpice. Iată-i pe cei 7 supercampioni care, între 1900 și 1924, au adunat câte 5 medalii de aur: **Karl Osborn** (S.U.A.), care a cucerit în total, la edițiile din 1912, 1920 și 1924, 11 medalii, **Morris Fischer** (S.U.A.), **Konrad Stäheli** (Elveția), de 22 de ori campion mondial între 1898 și 1914, **Willis Lee** (S.U.A.), **Louis Richardet** (Elveția), **Alfred Love** (S.U.A.) și **Andreas Liloe-Olsen** (Norvegia). O altă figură aproape legendară a tirului a fost **Oscar Swann**. Când a cucerit ultima sa medalie de aur, în 1920, el număra, nici mai mult nici mai puțin decît... 73 de ani, el fiind, probabil, cel mai în vîrstă campion olimpic al tuturor timpurilor. De altfel, bătrînul Swann mai deține o performanță, aceea de a-l fi învins, tot în concursul olimpic din 1920, pe propriul său fiu, **Alfred Swann**, și el de două ori medaliat cu aur, în 1912. Multitudinea de întreceri pe care le permitea tirul, în funcție de felul armei, de calibrul ei și, mai ales, de imaginația trăgătorilor a condus în acest secol plin de curiozități, la foarte multe recorduri originale. Iată-l pe **Ed Mc Givern** care, la 20 august 1932, la Lead Club Range (Dakota de Sud), a tras, în 9 zecimi de secundă, 5 focuri de pistol într-o monedă cu diametrul de 3,6 cm, aflată la o distanță de 4,5 m; sau pe **Bob Munden**, cîștigător între 1961 și 1971 al trofeului „World's Fastest Gun”, nimerind din mers, cu pușca, de două ori aceeași țintă, în... 21 de sutimi de secundă; ori pe **Dave Berler**, spargînd într-o singură oră, la 4 septembrie 1971, 1572 de talere. În fine, pe scurt, tirul și-a făurit mereu noi căi de dezvoltare, renunțînd la întreceri cu caracter doar senzational și păstrînd probele cu adevărat sportive. Iar acest progres nu poate fi mai bine ilustrat decît reamintînd că, dacă în 1896, la Jocurile Olimpice de la Atena, au participat trăgători din 5 țări, la Montreal, aspirau la gloria olimpică 402 țînțiși din 64 de țări ale lumii.

Iosif Sirbu sau prima medalie de aur a sportului românesc !

*

Dacă luăm în considerație prima jumătate a secolului XX, participările trăgătorilor români la Jocurile Olimpice au fost mai mult simbolice. La ediția din 1924, de la Paris, de pildă, echipa de pușcă calibru mare s-a clasat pe locul 13; în 1936, **M. Ionescu-Călinești**, cu 293/300 p, s-a situat al 15-lea, în întrecerea individuală de pușcă calibru redus. Tot acum se poate consemna și prima prezență a unor trăgători români de pistol liber, doi din cei 3 sportivi părăsind însă competiția în calificări.

OLIMPIADA DE LA HELSINKI a însemnat însă o cotitură radicală în calitatea evoluțiilor reprezentanților noștri: din out-sideri, trăgătorii români au început să participe la lupta pentru primele locuri.

Trăgătorul care a spart gheața a fost, probabil, cel mai mare pușcaș pe care tirul românesc l-a avut vreodată într-un întreg secol de practicare a acestui sport, avînd în vedere că „Societatea de dare la semn” a luat ființă în deceniul 8 al veacului trecut. **IOSIF SIRBU** a avut onoarea să

devină primul campion olimpic român, realizând în proba de pușcă liberă 40 f.c., punctajul maxim: 400 din 400 puncte posibile. Victoria i-a revenit lui Sirbu doar după număratoarea „mes-telor” (decarii plini), întru-cit un alt mare trăgător so-vietic, Boris Andreev, reu-sise și el punctajul total! Iosif Sirbu nu a fost numai un trăgător de excepție, ci și un om cu o voință de fier. Suferind, în 1954, un acci-dent la ochiul drept, cel cu care ochia, el a imaginat și a construit un sistem de o-glinzi, cu ajutorul căruia ochiul stâng prelua funcțiile vederii, creind impresia că procesul de ochire se face tot cu dreptul...

OLIMPIADA DE LA AN-TIPOZI (Melbourne, 1956) avea să consfințească un nou domeniu în care românii au început să strălucească de atunci încolo: pistolul vite-ză. Inițiatorul școlii de pistol viteză a fost **Stefan Petrescu** care a devenit, cu

Stefan Petrescu, intemeietorul școlii românești de pistol viteză

587 p, cel de-al doilea cam-pion olimpic român la tir, întrerupând seria celor două victorii anterioare ale unui adevărat erou al probei, un-gurul Karoly Takacs, cel care pierzându-și brațul drept în război a devenit dublu campion olimpic, în 1948 și 1952, cu cel stâng! Caz unic în istoria tirului! Și **Stefan Petrescu** a fost un inventator. După un an

de la cucerirea medaliei de aur, el a avut ideea de a gău-ri de câteva ori țeava pisto-lului, ușurând evacuarea ga-zelor și micșorând sensibil reculul ce-i deranja atât de mult pe specialiștii probei. „Găselnița” a avut ecou: de atunci încolo fiecare fa-brică de arme a întrebuințat acest procedeu pentru a im-bunătăți calitatea pistoale-lor. Și pentru ca succesul românesc să fie aproape complet, și **Gheorghe Lichiardopol** și-a înscris numele pe lista medaliaților, cucerind poziția a treia de pe podium.

ROMA, 1960. A venit rindul unei a treia probe de tir de a fi remarcată de lumea iubitorilor de sport. Autor, **Ion Dumitrescu**, în proba de talere aruncate din șanț. Înaintea concursului olim-pic, românul nu intra în cal-culele nici unui specialist ca posibil candidat la medalii. Așa și părea să se întâmple după disputarea a 4 manșe, cînd Dumitrescu figura doar pe locurile 5—6, destul de

ceș de la Melbourne, dar și-a confirmat valoarea, venind al 5-lea, cu 585 p.

Ion Tripsa a fost persona-lul principal al delegației trăgătorilor noștri la **TO-KIO**, în 1964. Adunînd 591 p, tot în proba de pistol vi-teză, Tripsa a reușit să se claseze, în final, pe locul 2, obținînd o meritată, dar din nou de nimeni scontată me-dalie. Și de această partici-pare se leagă o întimplare neobișnuită. Întrucît con-cursul s-a prelungit mult peste program, mulți zia-riști au plecat în grabă să prindă edițiile de seară ale ziarelor de acasă, fără ca întrecerea să se fi sfîrșit. Au aflat apoi, uluiți, că trebuiau să schimbe ordinea primilor 3 clasaiți, datorită excelenței prestații a româ-nului.

Nici ediția **OLIMPIADEI DIN 1968** n-a făcut excepție de la regula bunelor com-portări românești. De astă dată, a venit rindul unui alt trăgător de valoare să completeze numărul perso-nalităților pe care tirul ro-mânesc le-a plasat pe or-bita valorilor mondiale: la sfîrșitul unui baraj palpi-tant, **Marcel Roșca**, în tim-pul liber și cîntăreț de mu-zică ușoară, a reușit să in-tre în posesia medaliei de argint, cu 591 p. Pe același po-ligon, **Nicolae Rotaru** a veni-t al 4-lea la pușcă li-beră 60 f.c., probă în care, 4 ani mai tîrziu, la Mînchen, va cucerii medalia de bronz, cu 598 p. Dar în 1972 a venit rindul unei alte probe românești de a fi luată în considerație: pistolul liber. Evoluînd calm, **Dan Iuga** a totalizat 562 p, la capătul celor 60 de focuri și a cucerit încă o medalie de argint pentru tirul românesc. „**MO-MENTUL MONTREAL**” a fost mai puțin fructuos, doar **Corneliu Ion** clasîndu-se pe locul 5, cu 595 p, în proba de pistol viteză.

Astfel, de-a lungul ulti-melor 7 ediții ale Jocurilor Olimpice de vară, tirul a adus mișcării sportive din România 3 medalii de aur,

3 de argint și 3 de bronz. Cu acest total, tirul nostru se plasează pe poziția a 12-a în lume, într-un clasament neoficial, pe medalii olimpice.

*

Pregătirile trăgătorilor în vederea Jocurilor Olimpice de la Moscova se află în faza finală. Calenul teoretic al șanselor lor în întrecerile de pe poligonul Mitisci ni-i arată tot pe specialiștii în proba de pistol viteză drept principalii purtători ai speranțelor noastre. Campionul european din 1977, corecționat mondial, cu 598 p., **Corneliu Ion**, și vicecampionul european din 1979, **Marin Stan**, au început anul olimpic cu cifre de 597 p. care, îmbunătățite, le pot aduce medalii. Dar lupta pentru titularizarea în echipă mai aduce în discuție și pe alți doi trăgători, pe **Dan Iuga** și pe **Teodor Tașcă**, ultimul autor, în luna aprilie, al unui senzațional 599 p.

Și în proba de pistol liber **Laurențiu Pop**, **Ilie Petru**, **Marinică Trușcă** și... veșnicul **Dan Iuga** cărora li se adaugă tânărul **Constantin Tîrloiu** aspiră să cucerească dreptul de a reprezenta România în această întrecere. Dacă oricare dintre ei va evolua la nivelul maxim al posibilităților, totalizând cifre în jur de 565—570 p., va putea cuceri puncte dacă nu medalii.

Cele două probe de pușcă liberă, 60 f.c. și 3×40 f., au un candidat aproape sigur la titularizare, pe **Ilie Codreanu**. El a muncit mult în această iarnă, iar rezultatele n-au întârziat să apară. În luna martie, el a reușit să se apropie de propriul său record din proba-maraton, până la un singur punct. Cu condiția unei autodepășiri substanțiale, posibile și de dorit de la acest pușcaș cu state vechi pe poligoanele lumii, Codreanu poate avea o comportare bună la Moscova. Cele mai mari șanse de a-l însoți aparțin lui **Romulus Nicolescu**, coechipier la clubul Steaua și bunul său prieten.

Daniel Buduru, **Atila Ciorba** și **Ioan Toman**, la skeet **Grigore Tomoiagă** și **Mihai Ispășiu**, la trap, nu sînt foarte cunoscuți pe plan internațional, deși în ultimii ani ei au dominat aria talerelor balcanice. Dar, oare, unii dintre predecesorii lor, poate la fel de necunoscuți înaintea Olimpiadelor la care au participat, n-au urcat chiar și pe cea mai înaltă treaptă a podiumului?

Radu TIMOFTE

MARIN STAN

● S-a născut la 9 iulie 1950, la Alexandria. Înălțime: 173 cm, greutate: 80 kg; student I.E.F.S.; Căsătorit, un copil; a început tirul în 1966, la Olimpia, legitimat la Clubul Steaua, antrenor: T. Coldea. ● Participări la J.O.: 1976, la Montreal: locul 8, cu 594 p. ● C.M.: 1974, la Thun: locul 10, cu 590 p. ● C.E.: 1975, la Madrid: locul 7—12, cu 592 p. cu echipa: locul 1, 2370 p. (record mondial); 1977, la București: locul 9, cu 593 p.; 1979, la Lvov: locul 2, cu 595 p. ● Campion național: 1975, cu 594 p.

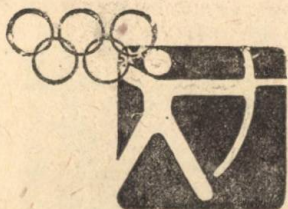

CORNELIU ION

● S-a născut la 27 iunie 1951, la Focșani. 187 cm, greutate 61 kg; cibernetician; căsătorit, 2 copii; practică tirul din 1968, la Steaua; primul antrenor: Gh. Corbescu; antrenor actual: T. Coldea. ● Participări la J.O.: 1976, la Montreal: locul 5, cu 595 p. ● C.M.: 1974, la Thun: locul 11, cu 590 p. ● C.E.: 1975, la Madrid: locul 2, cu 595 p.; împreună cu echipa: locul 1, cu 2370 p. (record mondial); 1977, la București: locul 1, cu 598 p. (record mondial egalat); 1979, la Lvov: locul 11, cu 594 p. ● Corecționat național, cu 600 p., la București, 1976.

Poligonul de la Mitisci, baza sportivă care va găzdui întrecerile olimpice de tir, este bine cunoscută iubitorilor acestui sport din capitala Uniunii Sovietice. Încă în 1958, aici au avut loc campionatele mondiale, unanim apreciate ca o reușită în istoria acestei discipline sportive. Acum, bătrînul poligon din marginea de nord-est a Moscovei îmbracă o haină nouă. Complet renovat, el oferă condiții optime pentru disputa

trăgătorilor olimpici. Peste 100 de concurenți se pot prezenta simultan la locurile de tragere (25 m și 50 m), iar 4.000 de spectatori au locuri asigurate în tribune. Spațioasa cabană a bazei, înconjurată de un parc cu arbori dispune de toate încăperile necesare pentru participanți, arbitri, oficiali, ziariști și celelalte servicii tehnice.

TIR *cu* ARCUL

URMAȘII ARCAȘILOR DE ODINIOARĂ

Nici un istoric n-ar fi atît de abil în a găsi argumente pe baza cărora să poată fixa, chiar cu aproximație, locul și data în care, în istoria omenirii, au apărut arcul și săgețile. Cînd afirmă că această descoperire (echivalentă, poate, ca importanță cu cea a focului sau a roții, într-atît noua armă a conferit omului puteri nebanuite asupra celorlalte animale cu care împărțea pămîntul...) s-a petrecut în Australia, dr. Robert P. Elmer se bazează, în cartea sa „Archery“, pe găsirea, în subsolul continentului de la Antipozi, a unui mînunchi de săgeți otrăvite, mai vechi decît oricare alte obiecte similare descoperite pînă acum. S-au găsit însă mărturii ale practicării tirului cu arcul zurgăvite în picturi rupestre paleolitice de acum 15 000 de ani. În Egipt au fost descoperite, de asemenea, săgeți, dar și un poligon special pentru trageri cu arcul și aruncări cu lancea. E de presupus că la umbra piramidelor au avut loc întreceri de precizie și nu rămîne decît un pas de aici pînă la a afirma că pe malurile Nilului s-a practicat, pentru prima oară, tirul cu arcul, în cadrul unor concursuri sportive între specialiști antrenati.

În Evul Mediu, tirul cu arcul a devenit din ce în ce mai mult o activitate de divertisment, în paralel cu dezvoltarea funcției sale războinice; în secolul 17, în Franța, episcopul de Soissons a patronat primele asociații de arcași nobili, iar în Anglia regelui Carol al II-lea, aproape nu exista sărbătoare populară de la care să lipsească spectacolul aces-

tui fel de tragere la țintă. Armele de foc n-au îndepărtat decît pentru o vreme pe oameni de la plăcerea strînirii arcului. La sfîrșitul secolului trecut, s-au înființat în unele țări europene federații naționale, care au favorizat răspîndirea din nou a anticului instrument. La începutul secolului nostru, se trăgea cu arcul la ținte, dar exista și o probă de lungime (flight shooting). Cît de romantice erau, la acea vreme, performanțele, o de-

monstrează și faptul că, în anul 1904, belgianul Van Innis trimitea o săgeată la 256,89 metri, fapt care a făcut senzație în presa vremii. Pentru comparație, supunem atenției recordul absolut al acestei încercări sportive, realizat la 24 octombrie 1971 de către americanul Harry Drake: 1854,40 metri!

Progresul tirului cu arcul ca disciplină sportivă cu drepturi depline a căpătat noi dimensiuni, mai întîi din anul 1930, anul înființării Federației internațio-

nale de tir cu arcul. Un an mai tîrziu, Polonia găzduiește primul campionat mondial masculin, iar în 1933 are loc cel feminin. Răspîndirea numerică și geografică a acestui sport a determinat C.I.O. să admită, în anul 1965, tirul cu arcul în familia disciplinelor olimpice, începînd cu Jocurile găzduite de München.

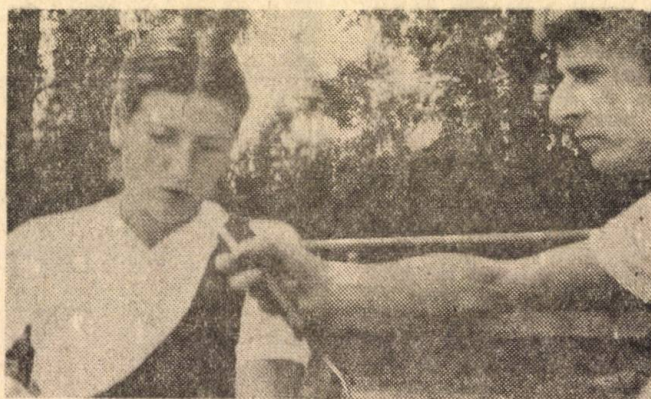
În program sînt două probe: dublu FITA masculin (cite 36 de execuții de la distanțele de 90,70,50 și 30 de metri) și dublu FITA feminin (tot 36 de lovituri, însă de la 70, 60, 50 și 30 de metri). Concursurile olimpice din 1972 și 1976 au adus Statelor Unite 4 medalii de aur, prin John Williams și Doreen Wüther, Darrel Pace și Luann Ryon, ultimii deținători ai recordurilor olimpice, cu 2571 p și respectiv, 2499 p, dintr-un total absolut de 2880 p.

Trăgătorii români cu arcul n-au participat la aceste două ediții, așa că Jocurile de la Moscova vor constitui primul lor examen olimpic. Iar dacă vor evolua la înalt nivel (demonstrat cu ocazia concursurilor internaționale ale anului 1979, cînd 3 dintre componenții lotului olimpic și-au îndeplinit una dintre normele-barem, stabilite de FITA ca probă de admitere în elita celor ce participă la Olimpiadă), Andrei Berki, Mihai Birzu, Aurora Chin și Terezia Preda vor putea aduce delegației noastre cîteva puncte. Pentru că, iată, recordul național al Tereziei Preda (2511 p) i-ar fi adus, la Montreal, medalia de aur, iar cel al lui Andrei Berki (2507 p), pe cea de argint!

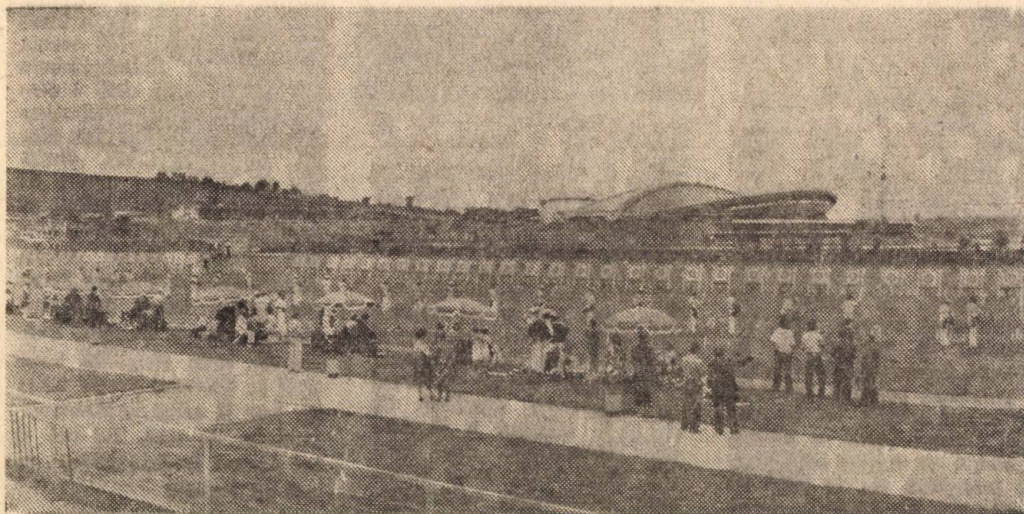
„Dacă asemenea oîmpuri de tragere cu arcul, ca acela pregătit acum la Krilatskoe, ar fi existat încă de pe vremea lui Robin Hood, poate că oamenii lor le-ar fi venit de mult în gînd să renunțe de a trage săgeți unul într-altul, și s-ar fi luptat numai în fața țintelor rotunde ale concursurilor sportive...” — această declarație, plină de spirit, aparține antrenorului Gheorghe Gordienko, cel care conduce pregătirile „olimpiilor” sovietici pentru apropiatele întreceri de tir cu arcul, din cadrul J.O. de vară. Într-adevăr, noul poligon al arcașilor, pregătit special pentru concursul olimpic, se prezintă în condiții admirabile. Pitorescul naturii înconjurătoare se îmbină cu modernismul instalațiilor puse la dispoziția concurenților. Așadar, arcași olimpici prezenți între 30 iulie și 2 august la Moscova, vor lua același drum cu cicliștii și canotorii, spre sud-vestul Capitalei, acolo unde, alături de velodromul acoperit și canalul artificial, se află poligonul de tragere cu arcul. Două terenuri de 90×90 m, acoperite de peluze verzi și străjuite de tribune cu 3.000 locuri, vor fi locul lor de întrecere. Și țintele cu multe cercuri, care-i așteaptă !

O nouă săgeată a lui Andrei Berki trimisă spre rotundul decarului din față.

Aurora Chin, cea mai bună arcașă română, la primul interviu sonor al vieții sale...

VOLEI

AMBIȚIA DE A FI ÎN FRUNTE

Deși a împlinit venerabila vîrstă de 85 de ani, voleiul se numără printre sporturile... tinere. A apărut în 1895 în orașul american Holyoke (Massachusetts) din capriciul profesorului William Morgan, care, pentru a ieși din tiparele monotone ale exercițiilor fizice și jocurilor efectuate cu studenții, a propus un joc cu mingea de baschet, de o parte și de alta a fileului de la terenul de tenis, înălțat la circa doi metri, trecerea mingii peste fileu făcîndu-se nu cu o rachetă, ci cu palmele. Noul joc a fost numit de autorul său „la minonette”, dar un an mai tîrziu, la o demonstrație care a avut loc la colegiul din Springfield, profesorul Halstead i-a dat numele pe care-l poartă și astăzi: volley-ball. Un joc care avea să se răspîndească foarte repede în întreaga lume datorită faptului că nu prețindea condiții materiale prea complicate, dar și frumuseții sale. De atunci, primele reguli au suferit multe modificări succesive, ajungîndu-se la regulamentul actual. În țara noastră s-a jucat volei pentru prima oară în anul 1919 cînd școlari; bucureșteni l-au adoptat de la misiunile străine.

Evoluția acestui sport la noi a marcat o frumoasă ascensiune atît pe plan intern cit și internațional, îndeosebi în ultimii 30 de ani. Dovadă, lărga popularitate în rîndul tineretului, voleiul numărîndu-se printre sporturile cu cei mai mulți practicanți la nivel de masă și de performanță. Dovadă sînt numeroasele succese obținute, în primul rînd de reprezentativele noastre masculine, în marile competiții internaționale: campionate mondiale, europene, balcanice, precum și de echipele de club românești care au făcut celebre „firme” ca Rapid sau Dinamo București.

În panoplia voleiului nostru figurează medalii de aur, argint și bronz obținute la „mondiale” sau „europene”, precum și prestigioase trofee internaționale.

Dacă spunem că voleiul ca atare este un sport tînr trebuie să precizăm că prezența lui în marea familie a sporturilor olimpice este și mai recentă, fiind integrat la ediția a 17-a a Jocurilor Olimpice moderne: în 1964, la Tokio. Chiar de la prima confruntare pe scena olimpică, în numărul restrîns de echipe calificate s-au aflat și reprezentativele României, cea masculină (în virtutea titlului de campioană a Europei, pe care îl cucerise în 1963) și cea feminină (medaliată cu bronz la C.E. din același an). Ambele echipe, dar mai cu seamă cea de băieți — în care figurau nume sonore în voleiul mondial ca Gh. Ferariu, A.

Udișteanu și Stamate, doi dintre jucătorii de valoare ai generației trecute, blocînd un atac al cehoslovacilor în meciul din cadrul C.E. din 1971. Echipa României cîștiga partida cu 3-0

Drăgan, D. Plocon, Ed. Derzei — n-au izbutit atunci să cucerească (așa cum era de așteptat și cum performanțele anterioare și valorile autentice care le compuneau ar fi îndrituit urcarea lor pe podium) nici o medalie. Amin-două s-au clasat pe locul al patrulea.

Desigur, principalele forțe ale voleiului masculin mondial de atunci, U.R.S.S. și Cehoslovacia prezentau garnituri redutabile, în care jucători ca Cesnokov, Eurobin, Mondzelevski, Kovalenko, Poiarkov (U.R.S.S.), Musil, Paulus, Golian, Kop, Shenk (Cehoslovacia) au rămas în memoria iubitorilor acestui sport, în timp ce o altă forță — Japonia, viitoarea campioană olimpică, în 1972 — marca un salt spectaculos cu acest prilej. Echipa feminină a României, în frunte cu jucătoarele de mare valoare care au fost Doina Ivănescu, Natalia Todorovschi, Elisabeta Goloșle sau Doina Vințan nu au putut depăși două garnituri la vremea aceea de neînvins: Japonia, cu celebra formație prezentată de firma Nichibo, rămasă în istoria voleiului ca unicat prin concepția modernă de joc și de pregătire (voleibalistele antrenate de celebrul Daimatzu își petreceau aproape tot timpul în sala de

antrenament, chiar masa servindu-li-se în teren !) și U.R.S.S. Fetele noastre au ratat însă medalia de bronz în fața echipei Poloniei, atunci vicecampionă europeană.

La ediția următoare, 1968, **Ciudad de Mexico**, numai echipa masculină, deținătoare din 1966 a poziției de vicecampionă mondială și-a câștigat dreptul de participare. Dar, volebaliștii noștri, care se pregătiseră pentru un nou asalt al podiumului olimpic, au fost opriți în ajun să mai facă deplasarea ! O absență plină de consecințe, întrucât această ediție a turneului olimpic de volei a fost cea mai revoluționară, prezentând noutăți deosebit de importante, iar voleiul nostru rămânea cu un mare pas în urmă, în concepție, în tehnică și mai ales în tactică. Patru ani mai târziu, pentru J. O. 1972, calificarea băieților — echipa de fete n-avea să obțină accesul — a fost, firește, mult mai grea. Au obținut-o (sub conducerea aceluiași tehnician care pregătise echipa de la Tokio, antrenorul emerit **Nicolae Sotir**) în turneul preolimpic de la Montpellier, desfășurat cu puțin timp înainte de J.O. de la München, ceea ce a făcut ca echipa să nu mai prindă necesarul vîrf de formă sportivă și la München. În grupa preliminară, alături de finalistele „**ediției bavareze**” a J.O., de Japonia și R. D. Germană (campiona olimpică și respectiv deținătoarea titlului mondial) echipa noastră nu a reușit să se califice între semifinalistele pentru locurile 1-4. **Schreiber, Udișteanu, Bartha, Stamate** și mai tinerii lor colegi **Oros, Dumănoiu, Tufovan, R. Enescu** (conduși de N. Sotir și A. Drăgan) au situat echipa noastră pe locul 5. Un loc care, în condițiile amintite, poate fi socotit onorabil.

Acum 4 ani, la Montreal, turneele olimpice de volei se desfășurau din nou fără prezența echipelor noastre, aflate în greu impas. Dar, după zbuciumuri zadarnice în anii următori, soarele a apărut din nou pe firmamentul voleiului românesc, cînd puțini mai întrevădeau acest lucru : la turneele din ianuarie, desfășurate în Bulgaria ambele noastre reprezentative au izbutit performanța remarcabilă de a se califica în turneele finale de la Moscova. Coincidență curiosă : echipa de băieți reîntră în scena olimpică sub același tehnician (N. Sotir, ajutat acum de Fl. Balaiș și St. Tudor) care a „văzut” pe acest post și celelalte două participări românești !

Oros, Dumănoiu, Pop, Gîrleanu, Stoian, G. Enescu, Macavei, Chifu și ceilalți sportivi care ne vor reprezenta la Moscova au dovedit capacitate deosebită de joc în dificilul turneu preolimpic de calificare și îndreptătesc speranțele unei comportări valoroase prin care să cucerească o medalie olimpică, care ar fi prima în istoria voleiului românesc. Desigur, adversarele sînt și de data aceasta foarte puternice. În primul rînd, echipa U.R.S.S., campioană mondială, apoi cea a Poloniei, deținătoarea titlului olimpic, precum și revelațiile ultimilor ani, Jugoslavia și Cuba.

Și echipa feminină, în frunte cu experimentatele **Mariana Ionescu, Victoria Banciu, Irina Petculeț, Doina Săvoiu, Iuliana Enescu etc.** (pregătită acum de trioul **N. Roibescu — N. Humă — O. Solomonov**), are posibilitatea și dorința fermă de a confirma și pe scena olimpică aprecierile meritate de care s-a bucurat la „**calificări**” din partea tehnicienilor străini și publicului bulgar. Vor avea însă de înfruntat forțe recunoscute cum sînt echipele Cubei, campioana lumii, U.R.S.S., R.D. Germane etc.

Această tentativă a echipelor de volei ale României de a se afirma și în arena olimpică este susținută de un potențial real, dovedit cu prisosință la acest început de an. Desigur, o astfel de șansă care se oferă reprezentanților voleiului nostru va fi legată și de măsura în care ele vor reuși să exprime la Moscova maniera nouă de joc impusă pe plan internațional cu prilejul campionatelor europene de anul trecut din Franța, unde jocul combativ în atac, desfășurat în viteză pe întreaga lungime a fileului și bazat pe o mare precizie în execuții, și-a dovedit cu prisosință superioritatea față de jocul în forță, axat pe pase înalte. În prima jumătate a anului olimpic 1980, la ambele loturi olimpice românești s-au depus serioase strădanii în această direcție. Dar șansa de a urca pe podium depinde încă de multe alte condiții, între care atingerea virfului de formă chiar în timpul turneului final olimpic ni se pare, de asemenea de prim ordin...

Aurelian BREBEANU

MEDALIATELE EDIȚIILOR PRECEDENTE

MASCULIN	FEMININ
1964	1964
1. U.R.S.S.	1. Japonia
2. Cehoslovacia	2. U.R.S.S.
3. Japonia	3. Polonia
4. România	4. România
1968	1968
1. U.R.S.S.	1. U.R.S.S.
2. Japonia	2. Japonia
3. Cehoslovacia	3. Polonia
1972	1972
1. Japonia	1. U.R.S.S.
2. R.D. Germană	2. Japonia
3. U.R.S.S.	3. R.P.D. Coreeană
5. România	
1976	1976
1. Polonia	1. Japonia
2. U.R.S.S.	2. U.R.S.S.
3. Cuba	3. Coreea de Sud

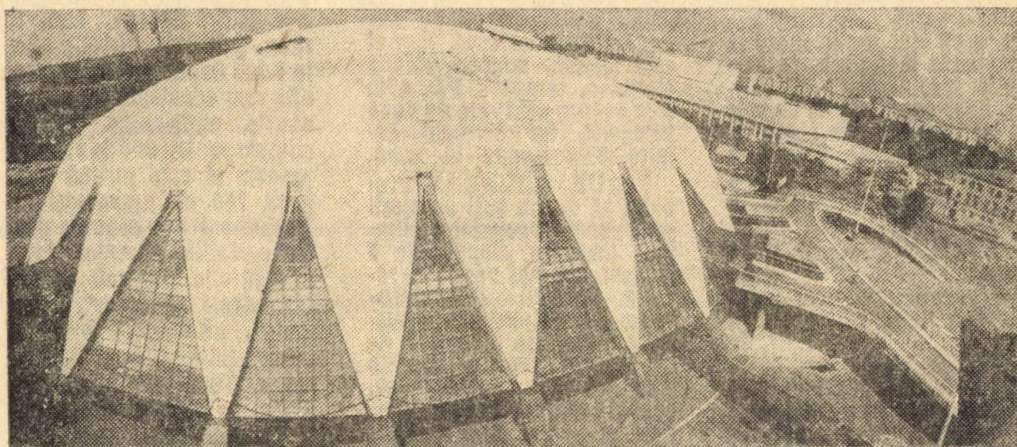

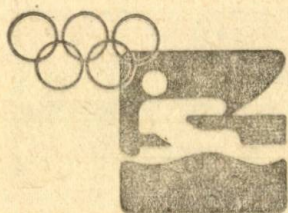
Voleibalistele lotului olimpic, aliniate pentru începerea unui nou antrenament, ascultă indicațiile antrenorului principal N. Roibescu

SALA „DRUJBA“

Ambele turnee olimpice de volei (masculin și feminin) se vor desfășura în Mica Arenă a complexului sportiv de la Lujniki, binecunoscut voleibaliștilor noștri din numeroasele alte întreceri internaționale care au avut loc aici. Cu amănuntul însă, că acum această arenă este acoperită, iar suprafața de joc dispune de Taraflex, material sintetic de fabricație franceză. În tribune sînt 9.000 locuri (370 fiind rezervate

membrilor delegațiilor sportive). O serie de meciuri vor fi programate și într-o altă sală a aceluiași complex, nou ridicată. Este vorba de sala „Drujba“, impresionantă prin arhitectura ei modernă, care dispune de 3.000 locuri în tribune. La dispoziția concurenților sînt puse și alte terenuri pentru antrenament și încălzire, tot la Lujniki.

YACHTING

CU TOATE PINZELE SUS !

ISTORIC. Derivind dintr-o disciplină cu caracter utilitar, e greu de stabilit data exactă cînd din activitate comercială sau militară s-a transformat în sport. Oricum, ca „navigație de agrement” yachtingul era cunoscut din secolul XVII. Primul club se înființează în Anglia la 1720, iar „Cumberland Sailing Society” organizează în 1775 primele regate. Sport nautic, yachtingul (scris și *iahting*) permite o călătorie pe ape întinse (ocean, mare, lac) a unor ambarcațiuni minate exclusiv prin energia propulsivă a vîntului (acțiune naturală asupra pinzelor) și abilitatea echipajului (navigație corectă, cunoștințe de aerodinamică și hidrodinamică, pentru a putea imprima bărcii cea mai mare viteză, prin manevre rapide în funcție de direcția și forța vîntului). În românește, se mai numește și *sportul velelor*. *Regata* este întrecerea ambarcațiilor cu pinze pe un parcurs marcat cu balize sau geamanduri.

În țara noastră, întreceri de „bărți cu pinze” se cunosc de la sfîrșitul secolului trecut, cînd sînt menționate la Constanța și Sulina, în cercurile marinărești. Mai trîziu, apar competițiile de vele pe lacurile Snagov (1935) și Herăstrău (1936). Federația română de sporturi nautice, care îngloba și yachtingul, ia ființă în 1937.

APARIȚIA LA J.O. În programul Jocurilor Olimpice yachtingul apare chiar de la a doua ediție (1900, Paris) și nu va mai lipsi, de atunci, decît o singură dată, în 1904, la St. Louis. Numărul cel mai mare de participanți se înregistrează în 1972, la

Kiel, unde sînt prezenți 318 veliști (sau yachtmeni). Dar numărul cel mai mare de țări participante îl cunosc întrecerile olimpice din 1960, din portul Napoli: 46. Să mai menționăm, ca o curiozitate, că în 1936 și 1952, printre participanți au figurat și cite 3 femei. (Mai mult, în 1928, Virginie Hériot — eu un echipaj de marinari profesioniști — devine campioană olimpică la proba ambarcațiilor de 8 metri!).

Varietatea foarte mare de tipuri de ambarcațiuni a impus o mare fluctuație și în programul olimpic, a cărui tendință a fost însă de a apela tot mai mult la vasele tipizate (pentru a evita favorizarea celor cu posibilități materiale la construirea și dotarea ambarcațiilor). În 1920, se întreceau încă vase de 40 sau 30 m lungime, adăvurate yachturi. Prin evoluție și continuă restricție, s-a ajuns acum la clase larg răspîndite cum sînt: cele cu chilă fixă (*soling*, *tempest*), cu derivă mobilă (*FD* — sau *Flying Dutchman* sau „Olandezul zburător”, 470 — după lungimea de 4,70 m, *finn*) sau catamaranul *tornado*. Dintre acestea, *finn*-ul este pentru solitari, alte 4 (*tornado*, *tempest*, *FD*, 470) sînt pentru echipaje de două persoane, iar *solingul* admite 3 persoane la bord.

FIGURI CELEBRE. Probabil că dintre toți curajoșii yachtmeni ai regatelor olimpice (care se dispută în 7 manșe), cel mai vestit va rămîne danezul *Paul Elvstrøm*, deținătorul unei senzaționale serii de 4 medalii de aur consecutive, la Jecurile Olimpice din 1948, 1952, 1956 și 1960, la clasa *finn* (numită și *iolă* — *finn dinghi*).

Ceea ce nu-l împiedică, în 1968, la vîrsta de 40 de ani, să se alinieze din nou la startul olimpic, în golful Acapulco, și — la clasa star, împreună cu Paul Mik-Meyer — să ocupe un ondrabil loc 4!

SPORTIVII ROMÂNI nu au participat niciodată pînă acum la regatele olimpice. Debutul lor este prevăzut pentru 1980, la Tallin.

Pentru proba de F.D., candidații noștri olimpici sînt inginerul mecanic *Mircea Carp* (28 ani, 1,83 m, 72 kg) — skiper și inginerul constructor *Adrian Arendt* (28 ani, 1,97 m, 95 kg). La clasa *finn*, trei candidați în pregătire, toți trei bucureșteni, mai obișnuși cu apele Herăstrăului, decît cu valurile mării: studentul în arhitectură *Mihai Butucaru*, studentul politehnician *Adrian Romășcan* și elevul liceului „Gheorghe Lazăr” *Cătălin Luchian*.

LOCUL DE DISPUTARE. Regatele olimpice de yachting ale celei de-a XXII-a ediții vor avea loc la Tallin, capitala R.S.S.Estone. Aici, în rada golfului Piritä, aflat la 5 km depărtare de oraș, se află nou construit un centru nautic, cuprinzînd un sat olimpic pentru 600 de oaspeți, precum și cale putînd adăposti 750 de ambarcațiuni. Yachtmenii vor concura pentru medalile olimpice, între 21 și 29 iulie, la clasele „Finn”, „Olandezul zburător”, „Tornado”, „Soling”, „470” și „Star” (ultima înlocuind pe cea a „Tempest”-urilor, prezente în ediția canadiană a Jocurilor, acum patru ani).

file de istorie

CONTRIBUȚII ROMÂNESTI LA DEZVOLTAREA MIȘCĂRII OLIMPICE

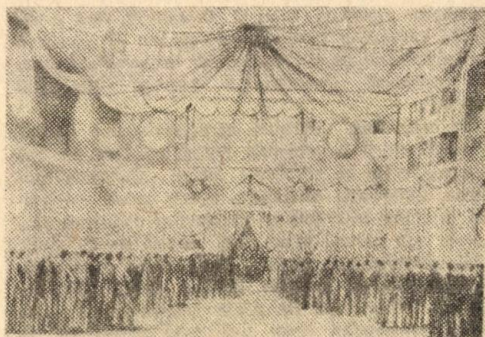
Apărute în vechea Eladă și desfășurate cu scopul de a atinge idealul dezvoltării armonioase a ființei umane și a celui mai potrivit echilibru spirit-corp, „patronate” de zei și tinzînd spre glorificarea celor mai aleși bărbați ai timpului, Jocurile Olimpice antice au dăinuit, din cîte putem ști astăzi, 1169 de ani. Ele s-au remarcat printr-o viabilitate și regularitate cu totul neobișnuite. Ce acțiuni sau manifestări umane se mai pot mîndri cu o întîndere în timp de milenii și cu o atare ritmicitate demne de invidiat?

Esența lor profund umană și idealurile care le-au inspirat au supraviețuit peste veacuri, ceea ce a făcut posibil ca ele să fie reluate la sfîrșitul secolului trecut, prin strădaniile de o viață ale lui Pierre de Coubertin, după un „somn” lung de 1503 ani, reluate nu ca o sărbătoare a unui singur popor, ci ca o grandioasă fiestă a tineretului sportiv din lumea largă.

Poporul român, sensibil la orice fenomen nou și progresist, cu înclinații ancestrale spre fapte de curaj și bărbăție, ale cărui obiceiuri și tradiții de întrecere în afirmarea calităților morale și fizice sînt pline de dovezi demne de admirație, s-a apropiat destul de timpuriu de fenomenul olimpic. În ciuda unor condiții social-economice nefavorabile și a unui evident dezinteres al oficialităților (criticat cu vehemență chiar în presa timpului), care nu au permis susținerea unor activități sportive organizate și intense, România și-a făcut apariția efectivă pe stadioanele olimpice încă de acum aproape șase decenii. Adevărata afirmare a venit însă mult mai tîrziu și anume după actul revoluționar de la 23 August 1944. Din fenomene aflate la marginea preocupărilor sociale în vremea fostului regim, educația fizică și sportul au devenit în anii socialismului activități de interes național, cu adînci implicații în formarea omului nou, constructor al noii societăți.

UN CETĂTEAN ROMÂN A PRECONIZAT RELUAREA JOCURILOR OLIMPICE MODERNE

Prima acțiune de amploare a renașterii vechilor Jocuri s-a înfăptuit în 1859, ca urmare a inițiativei și eforturilor financiare ale cetățeanului român Evanghelie Zappa (1800—1865). Născut în Grecia, în Epir, Zappa s-a stabilit în 1833 în țara noastră, după ce participase la luptele pentru independența Greciei (1821—1829), obținînd pe cîmpul de bătălie gradul de maior. În 1844 i s-a acordat, la cererea lui, cetățenia română, el ocupîndu-se cu negoțul de cereale și acumulînd o avere considerabilă. Prin testamentul său din 30 noiembrie, 1860, certificat de autoritățile din comuna Broșteni (actualul județ Vrancea) se arată că: „(...) Toate aceste venituri ale proprietăților mele cu case și altele, afară de cele 400 de acțiuni ale societății vapoarelor, acțiuni pe care le-am destinat pentru cheltuielile expoziției patru-aniuale a Olimpiilor și pe care Epitropia legaturilor se înregistrează să le primească la timp spre întrebuințarea lor, unde se cuvine (...)” În continuare se specifică: „Este dator (n.n. — se referă la vărul său, Constantin Zappa, executorul testamentului) a clădi «Fundatia Olympicilor», împreună cu arena lui după toată cuviința și spațios, conform planului ce am trimis domnului Rangabi și după copia ce am eu aici...”. Zappa! avea în vedere construirea unui complex expozițional, numit ulterior „Zappeion”, cu multiple funcții: tîrg, expoziție, spațiu pentru activități culturale și sportive. Și astfel, „(...) Evanghelie Zappa lasă uzu-

Inaugurarea bustului lui E. ZAPPA, odată cu aceea a Societății literare române (devenită Academia română), la 13 august 1867

fructul averii sale vărului său, Constantin Zappa, iar nuda proprietate — unei Epitropii din Grecia, menită a reînființa Jocurile Olimpice (...)”.

E. Zappa a manifestat mult interes și pentru problemele culturale ale patriei sale adoptive, ceea ce ne îndreptățește să-l socotim un om înaintat al vremii sale, un progresist. Fondurile donate de el i-au sprijinit, în opera lor, pe întemeietorii Aca-

1. Maria Bucur-Ionescu, Vlad Dogaru, Dan Popper, Anghel Vrabie: „Jocurile Olimpice — participarea sportivilor români”. Editura Sport-Turism, București, 1975, pag. 16—17.

demiei Române (eveniment ce a avut loc la 1 august 1867), pentru redactarea unei gramatici și întocmirea unui dicționar al limbii române proiectate de același for.

Dar opera cea mai de răsunet, cu ecouri pe plan internațional, a fost, așa cum am mai arătat, ideea sa de a organiza primele competiții de reînviere a jocurilor tradiționale ale vechilor greci. Așa cum s-a arătat, Zappa a pus la dispoziție o mare parte a averii sale din România pentru „restaurarea Jocurilor Olimpice, care trebuie să fie celebrată din patru în patru ani, după obiceiurile strămoșești”³.

Donajia, de aproximativ 600 000 de franc, sumă foarte mare în moneda timpului, este acceptată de guvernul grec, dar realizarea în sine a ambițiilor donatorului nu a fost la înălțimea visurilor sale. La Atena se creează „Fundatia Olympicilor”, iar propunerea lui Zappa se amplifică, fiind vorba nu numai de jocuri sportive, ci și de concursuri literare, muzicale și de arte plastice, ca și de expoziții industriale și agricole. În acest scop a și început construcția unor clădiri corespunzătoare, după proiectul arhitectului danez Teofil von Hansen, clădiri locuite, în 1895, de concurenții la prima ediție a Jocurilor Olimpice, precursorele... satelor olimpice.

Că „jocurile” preconizate de Zappa erau orientate în mare măsură după modelul celor din antichitate și limitate la o participare grecească — de aceea s-au și numit „panelenice” — este demonstrat limpede în memoriul său din 1858 adresat regelui Greciei, prin care propune restaurarea Jocurilor Olimpice. Ele s-au desfășurat la Atena în 1859, 1870, 1875, 1888 și 1889. Un cercetător american, John V. Grombach, fără a ascunde caracterul pitoresc, neorganizat al acestor competiții inițiate din voința lui Evanghelie Zappa, le consideră încercări pe nedrept uitate de istorie⁴.

În orice caz, datorită caracterului lor limitat și desfășurării la intervale neregulate, ele nu pot fi considerate ca adevărate Jocuri Olimpice moderne. Chiar așa, neîzbutite, aceste jocuri — prolog la suita triumfală a întrecerilor moderne disputate sub semnul celor cinci cercuri — au slujit ideii olimpismului, pentru că au trezit mult interes dincolo de hotarele Greciei și au fost urmărite îndeaproape de presa internațională. De aceea considerăm drept judicioasă aprecierea făcută de Victor Bănciulescu, membru al C.O.R., potrivit căruia: „(...) cu ideea sa, născută pe teritoriul României, Evanghelie Zappa își merită locul în Pantheonul olimpic”⁵.

Însăși Monique Berlioux, redactor-șef al publicației „Revue Olympique”, afirmă următoarele despre contribuția lui E. Zappa la reluarea Jocurilor moderne: „Pentru a face mai plăcută expo-

ziția — târg care trebuia să se inaugureze la Atena, un cetățean român (sublinierea noastră) bogat, născut în Grecia, Zappa Evanghelie, a cerut regelui Othon al Greciei să renoveze concursurile olimpice. Zappa (...) a lăsat la moarte sa o mare sumă de bani pentru organizarea de jocuri mai demne”⁶.

Pînă la apariția Jocurilor Olimpice moderne, cu caracterul lor pregnant internațional și în concordanță cu epoca respectivă, mai era un drum lung, care avea să fie luminat de clarviziunea, perseverența și îndrăzneala minții unui pedagog înăscut — Pierre de Coubertin.

LEGĂTURILE SPORTULUI ROMÂNESC CU MIȘCAREA OLIMPICĂ

Lăsînd la o parte propunerile lui Zappa, să arătăm că în februarie 1883, la București se înființează „Societatea olimpică română”, un fel de club de gimnastică și care-și propunea, pentru membrii săi, organizarea unor „exerciții olimpice”, de fapt lecții de gimnastică. Pentru noi, românii, nu atât activitatea acestei societăți este interesantă, cît felul cum a fost intitulată, deoarece dovedea că amatorilor de exerciții fizice din acea perioadă nu le erau străine ideile olimpice⁷.

Semnificativ pentru acel an este poezia „Atletul din Argos”, a marelui poet român George Coșbuc, publicată în 1888 în revista „Tribuna” din Sibiu. În această poezie Coșbuc descrie cu măiestrie destinul lui Stratofo, un pentatlonist din Argos.

S-a pus problema unei participări românești chiar la ediția de debut a Jocurilor Olimpice moderne, din 1896, de la Atena, ca răspuns la invitația primită în 1894. Se preconiza să ne prezentăm la această competiție internațională și cu două echipe de oină, sport românesc care seamănă foarte mult cu baseballul american. Cu acest prilej „se hotărâște redactarea unui regulament al acestui joc, acțiune care este îndreptată unui colectiv de profesori”. La propunerea noastră de a se prezenta oină în cadrul Jocurilor Olimpice, organizatorii răspund că la această competiție nu se poate participa, decît la sporturile care au mare răspîndire și pot întruni un mare număr de concurenți⁸.

După cum se vede, pe teritoriul țării noastre, în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea, existau cunoștințe despre Jocurile Olimpice antice, pătrunsesse ideea olimpismului. Primele legături oficiale ale sportului românesc cu mișcarea olimpică modernă aveau să se facă cu mult înaintea creării (în primăvara lui 1914) a Comitetului Olimpic Român. În 1899, George Gh. Bibescu este ales membru al Comitetului Internațional Olimpic, „figurînd pe lista de protocol drept al 23-lea component al Comitetului”, devenind ambasadorul său

6. Monique Berlioux: „D'Olympie à Mexico”, Paris, 1967, pag. 29.

7. Emil Ghibu și Ion Todan: „Sportul românesc de-a lungul anilor”, Editura Stadion, București, 1970, pag. 593.

8. A. Rafalescu și C. Oprîtescu: „Oină”, Editura Stadion, București, 1970, pag. 8.

3. Relatarea aparține lui J. Ketseas, membru al C.I.O. pentru Grecia, fiul trezorerului comitetului „Zappelos Epitropi” (Buletinul C.I.O., nr. 83/1963).

4. John V. Grombach: „Olympic cavalcade of sports”, Ballantine Books Inc., New York, 1956, pag. 7.

5. Victor Bănciulescu: „Jocurile olimpice de-a lungul veacurilor”, Editura U.C.F.S., București, 1961, pag. 48.

GEORGE GH. BIBESCU
primul membru al C.I.O. pentru România
1899—1901

în cea de-a 16-a țară prezentă pe listă⁹. A doua apariție românească în mișcarea internațională olimpică este tot timpurie: în anul 1908, la sesiunea C.I.O. de la Londra, George A. Plagino este cooptat ca al 57-lea membru al C.I.O. al cărui component a fost până la decesul său, în 1949.

Odată cu constituirea Comitetului Român s-a încheiat o primă etapă în istoria mișcării olimpice românești, un prim pas spre intrarea sportului românesc în arena internațională. Federația societăților sportive din România — F.S.S.R. (constituită în decembrie 1912), împreună cu C.O.R., alcătuiesc nucleele de bază ale conducerii sportului românesc nu numai în acea perioadă, dar și în continuare.

C. Kirițescu în „Palestrica”, ampla sa lucrare în care face o aprofundată istorie a sportului și a olimpismului, socotește afilierea C.O.R. la C.I.O. drept o „intrare formală în marea mișcare a sportismului universal”. În orice caz, la luarea aceste hotărâri nu trebuie neglijată influența pe care a exercitat-o Pierre de Coubertin¹⁰. Să ne amintim că pârintele olimpiadelor moderne este legat indisolubil de țara noastră printr-urta din acțiunile sale: întemeierea, în 1906, a Ligii de prietenie și apropiere Franța-România. La sfârșitul anului 1905, în cotidianul francez „Le Figaro”, sub semnătura lui Coubertin, apărea articolul intitulat „Prietenii noștri români”, în care — după ce se aduceau elogi

națiunii române — se propunea crearea unei grupări „(...) a cărei sarcină va consta în a cultiva sentimentele de prietenie și a face să nască prilejurile de apropiere între Franța și România”. Acest articol a avut un mare răsunet în România. Un grup de fruntași ai opiniei publice și culturale a țării i-au trimis lui Coubertin o scrisoare de aderare semnată de scriitorul Barbu Delavrancea, academicianul prof. dr. C. Istrati, savantul prof. dr. I. Cantacuzino, dramaturgul Al. Davila, poetul Al. Macedonski, actorul Aristide Demetriade și mulți alții¹¹.

Comitetul Olimpic Român a fost oficial recunoscut cu prilejul celei de a 16-a sesiuni, de la Paris, a C.I.O. (1914) care tocmai aniversa 20 de ani de la înființare. Acest prim comitet olimpic român avea printre membrii săi pe George A. Plagino, savantul Gh. Murgoci, prof. Al. Tzigara-Samurcaș, avocatul George Costescu (directorul „Revistei Automobilă”, care apărea încă din 1906) și alții. C.O.R. și-a inaugurat activitatea căutând, în colaborare cu așezata Federație a societăților de sport din România, „să coordoneze practica sporturilor de la noi cu

GEORGE A. PLAGINO
membru al C.I.O. pentru România, 1908—1949

normele prescrise de amatorismul strict care era principiul de bază al Jocurilor Olimpice și să stăruie pentru reglementarea tuturor concursurilor sportive în acest sens”.

În toamna lui 1919, ca o dovadă a întrării sale în mișcarea internațională olimpică, Comitetul Olimpic Român primește o scrisoare din partea C.I.O. prin care sportivii români sînt invitați pentru prima dată în mod oficial și direct să ia parte la „serbările mondiale ale celei de a VII-a Olim-

9. Victor Bănculescu: „Mexico '68 — Breviar olimpic”, Editura C.N.E.F.S., București, 1968, pag. 177.

10. Victor Bănculescu, op. cit., pag. 178.

11. Ziarul „Adevărul” din București, 13 ianuarie 1906.

piade, ce vor avea loc în august viitor la Anvers”¹².

Organizatorii au trimis la București și 250 de afișe olimpice în limba română. C.O.R. acceptă să participe. Ca urmare, F.S.S.R. întocmește o comisie de pregătire care desăvârșește regulamentele de practicare a diverselor discipline sportive, alcătuiește un program de activitate cuprinzând numeroase concursuri de selecție. Mai mult, într-o competiție numită „Criteriu pentru Olimpiadă” și dotată cu „Cupa Olimpică”, trebuiau să se întâlnească reprezentanții cluburilor și ai asociațiilor școlare¹³.

În același timp, C.O.R. se reconstituie în 1920, avându-l acum în frunte pe **George Valentin Bibescu** (cunoscut din activitatea sa aviatică, posesor al brevetului internațional de pilotaj nr. 20), iar în componența sa mai mulți politicieni.

Cum spuneam, invitația este acceptată imediat cu entuziasm. În rîndul conducătorilor, cît și al sportivilor se creează emulație. Activitatea sportivă se înviorază. Se prevedea participarea României cu 40 de sportivi (fotbaliști, tenismani, scrimeri, atleți, trăgători). Se mizează pe șansele maiorului Filip Iacob care, în 1919, la proba de călărie din cadrul Jocurilor militare interaliatate, disputate pe stadionul Pershing din Paris, a ocupat un excelent loc II. Dar mai ales se aștepta un succes din partea echipei noastre de rugby, alcătuită dintr-o seamă de tineri care-și făcuseră studiile în Franța și care activau acum în cadrul celor trei cluburi existente la București. Este locul să arătăm aci că reintroducerea rugby-ului în programul olimpic, la ediția din 1920, se datorește unei inițiative românești. La sesiunea de la Lausanne, delegatul român, bazindu-se pe frumoasa dezvoltare a acestui sport în România, propune înscrierea acestui sport în program pentru Anvers. Ideea este susținută și de alți țări. C.I.O. o aprobă, comunicînd acest lucru Comitetului Olimpic Român, printr-o scrisoare ce poartă data de 21 noiembrie 1919.

Dar, în ciuda faptului că la 23 iunie 1920 Ministerul Afacerilor Străine comunică guvernului belgian participarea României la Jocurile de la Anvers, delegația sportivilor nu a mai plecat. Participarea lotului românesc a rămas în faza de dezerat datorită inexistenței fondurilor necesare deplasării și participării la jocuri, lipsei de interes din partea guvernanților vremii.

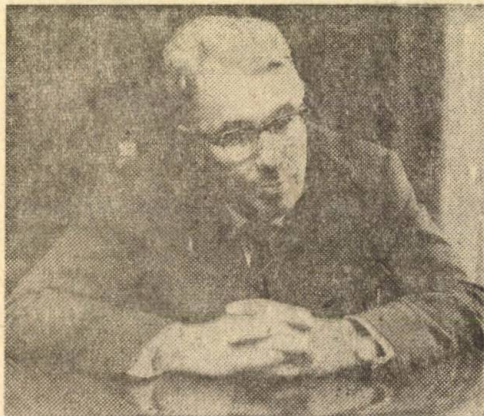
Dealtfel, C.O.R. desfășoară în această perioadă o activitate sporadică. Despre acest for sportiv nu se amintea decît în preajma edițiilor Jocurilor Olimpice, pe de o parte pentru a se întocmi formalitățile de participare la întrecere, iar pe de alta pentru că era forma de organizare recunoscută de C.I.O., un organism împuternicit să reprezinte interesele olimpice românești față de această organizație sportivă internațională. În plus, la C.O.R. se mai apela tot prin „firma” sa pentru colectarea fondurilor necesare participării la Olimpiade.

Sportul românesc își menține însă aprinsă flacăra prin entuziasmul unor mari iubitori ai acestei activități, pasionați pentru mișcarea în aer liber, patrioți înflăcărați.

12. „Revista Automobilă”, nr. 129—130 din noiembrie-decembrie 1919, pag. 15 (Raportul Comitetului F.S.S.R. pe perioada 1916—1919).

13. Victor Bănculescu, op. cit., pag. 130.

Dar, așa cum am mai arătat, adevărata afirmare a educației fizice și sportului în România a venit după victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944. În acești ani sportul românesc își face tot mai mult simțită prezența în mișcarea

ALEXANDRU ȘIPERCO

actualul membru al C.I.O. pentru România din anul 1955

olimpică atît prin participarea sportivilor români la șapte ediții ale Jocurilor Olimpice de vară și la opt ediții ale Jocurilor Olimpice de iarnă, de unde s-au înapoiat cu 98 de medalii de aur, argint și bronz, dar și prin activitatea depusă în cadrul mișcării olimpice, a Comitetului Internațional Olimpic, unde reprezentantul pentru România, **Alexandru Șiperco**, membru al C.I.O. din 1955, desfășoară o activitate intensă, are intervenții deosebit de utile. Ca o înclinare a contribuției sale la lucrările sesiunilor C.I.O., la conducerea mișcării olimpice internaționale, Alexandru Șiperco este ales în anul 1968, cu ocazia sesiunii C.I.O. de la Ciudad de Mexico, președinte al Comisiei mixte C.I.O./C.N.O. de admitere a sportivilor la Jocurile Olimpice. Timp de doi ani, sprijinit și de un colectiv de specialiști români, Al. Șiperco studiază toate laturile amatorismului olimpic și, la propunerea sa, în primăvara lui 1971 C.I.O. adoptă o nouă regulă a amatorismului, iar comisia prezidată de reprezentantul României își încetează activitatea. În continuare, A. Șiperco este ales membru în comisia de control a aplicării „regulii 26”, de admitere a sportivilor la Jocurile Olimpice. De asemenea, este ales în comisia C.I.O. privind Academia Internațională Olimpică, iar din 1979 face parte din Comisia executivă a C.I.O.

În ultimii ani, îndeosebi, C.O.R. depune o intensă activitate în mișcarea internațională olimpică, inițind o serie de acțiuni privite de C.I.O. cu multă satisfacție și apreciate personal atît de fostul președinte al mișcării olimpice, **Avery Brundage**, cît și de actualul conducător al C.I.O., lordul **Killanin**, amîndoi oaspeți ai Bucureștiului, cu ani în urmă.

Mircea TUDORAN

JOCURILE OLIMPICE

ȘI EMISIUNILE SPORTIVE

Pînă în prezent, în întreaga lume au fost emise de către administrațiile poștale naționale peste 4000 de timbre și 400 colițe avînd ca subiect Jocurile Olimpice de vară și de iarnă.

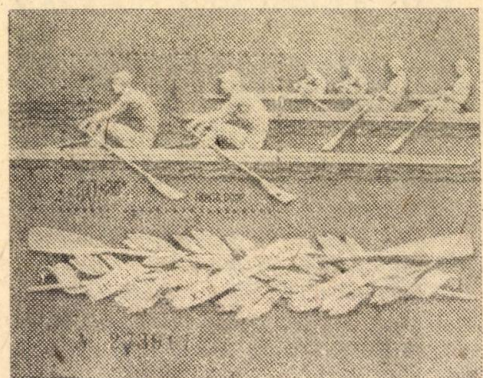
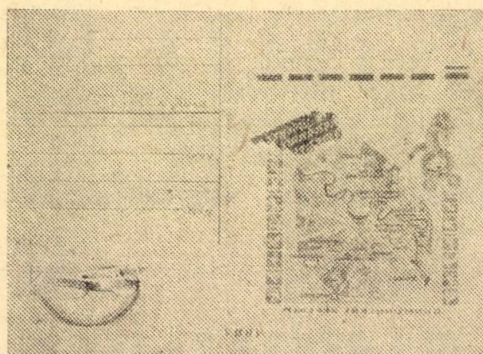
Ideea aniversării acestor autentice manifestări de prietenie între toate popoarele lumii, prin emisiuni filatelice, aparține chiar țării gazdă a celei dintîi ediții moderne Grecia care, în anul 1896 emite prima serie filatelică cu tematica „Olimpiade”. Inițiativa este preluată de abia în anul 1920 la cea de a VII Olimpiadă de către Belgia care emite a 2-a serie olimpică pentru ca așa pînă în anul 1948, țările organizatoare să emită, la fiecare ediție, cite o serie de timbre dedicată Jocurilor olimpice.

Din anul 1948 ca urmare a interesului tot mai mare pe care țările din întreaga lume

încep să îl acorde Olimpiadelor, pe lîngă țările organizatoare încep și alte state să emită Serii filatelice cu tema Jocurilor Olimpice. Astfel s-a ajuns de la un număr de 4 țări cu 18 valori emise, la Olimpiada de la Londra din 1948, la 111 țări și 562 mărci plus 61 de colițe la Olimpiada de la Montreal din anul 1976.

Începînd cu Olimpiada de la Roma, țările organizatoare își pun problema folosirii emisiunilor filatelice în scopul realizării de fonduri olimpice prin vânzarea lor cu suprataxă în folosul Jocurilor Olimpice. Apar astfel seriile „pre-olimpice” care, de la o singură serie emisă în anul 1959 de către Italia, cu 5 valori la edițiile următoare numărul lor se multiplică spectaculos. Astfel, pentru J. O. de la Tokio din anul 1964 țara gazdă emite 6 serii de timbre (total 20 valori) și 6 colițe, toate cu suprataxă în folosul Jocurilor Olimpice, Mexicul, în anul 1968, 4 serii (29 valori) și 12 colițe, R.F.G. pentru ediția jocurilor din 1972 de la München 5 serii (20 valori) și o coliță, iar Canada (Montreal 1976) 3 serii cu 20 valori. Pentru Jocurile Olimpice de la Moscova Uniunea Sovietică și-a propus să emită 30 de serii de timbre cu 79 de valori, dintre care, la primele 47 timbre și 5 colițe puse în circulație, suprataxa este de 9,94 ruble. În acest mod filatelia susține o bună parte din cheltuielile organizatorice ale Jocurilor Olimpice.

Tot din anul 1960 încep să se emită și unele serii filatelice și colițe cu caracter amagial, în cinstea învingătorilor și medaliaților olimpici, denumite „Medalii Olimpice”, România fiind țara care emite prima serie de acest gen,

după întrecerea de la Roma. În cele 268 de mărci și 40 colițe din secțiile de „Medalii Olimpice” scoase pînă în prezent, avem satisfacția de a semna prezența a trei medaliați olimpici români pe timbrele mai multor țări și anume :

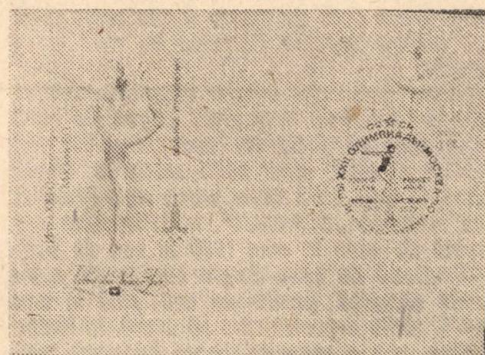
- NADIA COMĂNECI pe timbrele :
 - Rep. Malgașă Yv. Nr. P. A. 175
 - Mongolia Yv. Nd. 865/
 - Paraguay Yv. Nr. 1542
 - România Zu Nr. 3434 și B. F. 3435 A

- VASILE DIBA pe timbrele :
 - Rep. Malgașă Yv. Nr. 607
 - România Zu. B. F. 3435

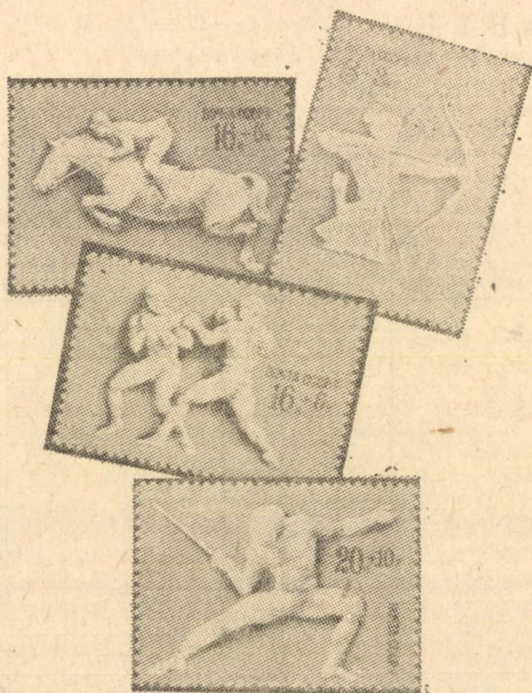
– IOLANDA BALAȘ pe un timbru din emisiunea „Retrospective olimpice”, Coreea de Sud 1979.

În ceea ce privește „Olimpiadele albe”, deși prima apariție de mărci cu această temă este mult mai tîrzie (1932 Lake Placid, S.U.A. 1 valoare) ele au prilejuit editarea pînă în prezent a unui număr de 777 mărci și 92 colițe care, adăugate emisiunilor dedicate Olimpiadelor de vară, au mărit considerabil patrimoniul emisiunilor filatelice cu tematică olimpică.

Pentru olimpiada de iarnă de la Lake Placid 1980 se cunosc pînă în prezent 12 țări care au emis serii filatelice și anume : Belize, Bulgaria, Canada, R.P.D. Coreeană, Guineea Ecuatorială, Lichtenstein, Mauritania, Niger, Paraguay, România, Ungaria și U.R.S.S. Seria emisă de țara noastră cuprinde 6 valori cu un total de 13,40 lei și două colițe (dantelată și nedantelată) fiecare cu valoare de 10 lei reprezentînd :

– valoarea de 55 bani, patinaj artistic, 1 leu schi-coboșire, 1,50 lei biatlon, 2,15 lei coborîre bob, 2 persoane, 3,40 lei patinaj v-

teză iar valoarea de lei 4,80 fază din jocul de hochei pe gheață — Colița de 10 lei dantelată reprezintă un bob de patru persoane iar cea nedantelată de asemenea o fază din jocul de hochei pe gheață.

Pentru ediția de vară de la Moscova, se cunosc, de asemenea, 14 țări care au emis pînă în prezent serii preolimpice sau olimpice și anume: Belize, Benin, Centrafica, Coasta de Fildeș, Congo, Mali, Mauritania, Mozambic, Niger, România, S.U.A., Tchad, U.R.S.S. și Uruguay.

Seria emisă de România (preolimpică), are 6 valori (55 bani; 1 leu; 1,50 lei; 3,40 lei și 4,80 lei) care reprezintă — în ordine cronologică stadiioanele olimpice de la Melbourn pînă la Montreal și 2 colițe în valoare fiecare a 10 lei, cea dantelată reprezentînd stadionul olimpic de la Moscova 1980 iar cea nedantelată stadionul J. O. de la Atena 1896.

Urmează a mai fi puse în circulație, potrivit planului emisiunilor de mărci poștale pe anul 1980 încă două serii și anume:

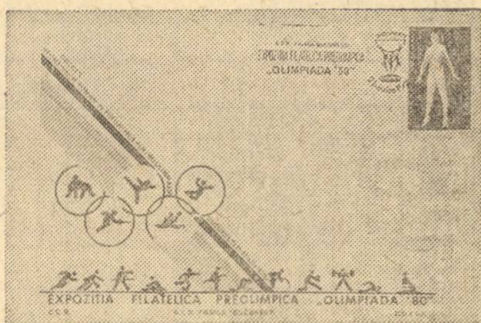
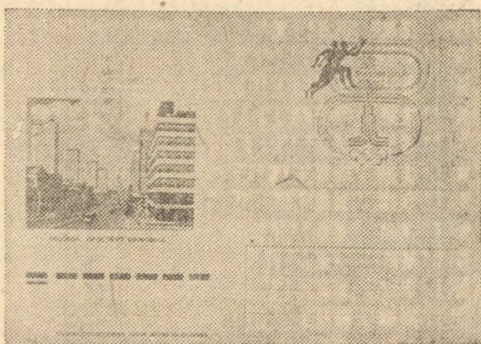
— O serie „Jocurile Olimpice de vară — Moscova” cu 6 valori și cîte o coliță dantelată și nedantelată.

— O serie „medalii olimpice” cu același număr de valori și colițe”.

Din cele arătate mai sus, față de numărul mare de valori filatelice emise pînă în pre-

zent cu tematică olimpică, la care se mai adaugă diferitele stampile puse în circulație cu ocazia jocurilor, cărți maxime, plicuri ocazionale, plicuri F.D.C. și alte piese filatelice, se desprinde cu claritate ideea că, un colecționar filatelic care ar vrea să întocmească un exponat cu tematică olimpică, va trebui să își aleagă ca temă pentru a putea obține un calificativ mai ridicat, fie emisiunile edițiilor I—XVI împreună (Atena — Melbourne) fie, începînd cu cea de a XVIII-a ediție (Roma) să trateze fiecare ediție în parte. De asemenea, se poate organiza un exponat numai din emisiunile țărilor organizatoare a jocurilor (cum, de altfel, s-a și realizat).

Olimpiadele de iarnă pot fi organizate într-un exponat unitar sau, cînd se dispune de material ajutător suficient, unele dintre ele

pot fi tratate chiar separat (Innsbruck 1964 sau 1976, Grenoble sau Sapporo).

În susținerea celor de mai sus, publicăm în pagina următoare un tabel cu țările care au emis piese filatelice, la fiecare ediție a J. O. și numărul de valori emise, atît pentru jocurile de iarnă cît și pentru cele de vară.

Profesor Titus Florin FREDESCU

TABEL

cu numărul de țări care au emis timbre filatelice cu caracter
olimpic și cantitățile emise

A. OLIMPIADE DE VARĂ

Anul olim- piadei	Ediția	Orașul organizator	Emisiuni preolimpice			Emisiuni olimpice			Emisiuni pentru medaliați olim- pici			Total emisiuni		Dintre care emise de organizatori	
			Țări emi- tente	Nr. de mărci emise	Nr. de B.F. emise	Țări emi- tente	Nr. de mărci emise	Nr. de B.F. emise	Țări emi- tente	Nr. de mărci emise	Nr. de B.F. emise	Mărci	B.F.	Mărci	B.F.
1896	I	ATENA	-	-	-	1	12	-	-	-	-	12	-	12	-
1900	II	PARIS	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1904	III	SAINT LOUIS	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1908	IV	LONDRA	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1912	V	STOCKHOLM	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1916	VI	(BERLIN)	Ne disputată												
1920	VII	ANVERS	-	-	-	1	6	-	-	-	-	6	-	6	-
1924	VIII	PARIS	-	-	-	1	4	-	-	-	-	4	-	4	-
1928	IX	AMSTERDAM	-	-	-	1	8	-	-	-	-	8	-	8	-
1932	X	LOS ANGELES	-	-	-	1	2	-	-	-	-	2	-	2	-
1936	XI	BERLIN	-	-	-	1	8	2	-	-	-	8	2	8	2
1940	XII	(TOKIO)	Ne disputată												
1944	XIII	(LONDRA)	Ne disputată												
1948	XIV	LONDRA	-	-	-	4	18	1	-	-	-	18	1	4	-
1952	XV	HELSINKI	-	-	-	5	28	-	-	-	-	28	-	4	-
1956	XVI	MELBOURNE	1	2	-	16	106	12	-	-	-	108	12	6	-
1960	XVII	ROMA	2	12	-	42	264	18	2	11	1	287	19	5	-
1964	XVIII	TOKIO	4	76	12	74	444	55	2	28	1	548	68	25	7
1968	XIX	MEXIC	9	97	18	84	439	30	9	81	10	617	58	35	17
1972	XX	MÜNCHEN	13	60	8	81	363	41	15	80	12	503	61	21	1
1976	XXI	MONTREAL	12	59	1	88	435	44	11	66	16	562	61	28	-
1980	XXII	MOSCOVA	-	128	14	-	31	11	-	-	-	159	25	79	6
TOTAL			-	434	53	-	2168	214	-	268	40	2870	307	247	33

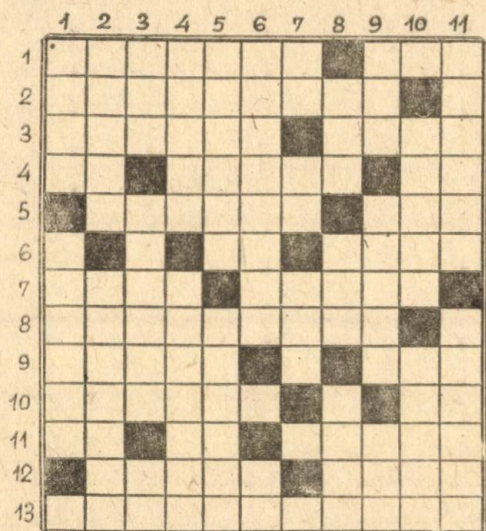
B. OLIMPIADE DE IARNĂ

1924	I	CHAMONIX	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1928	II	ST. MORITZ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1932	III	LAKE PLACID	-	-	-	1	1	-	-	-	-	1	-	1	-
1936	IV	GARMISCH- PARTENKIRCHEN	-	-	-	1	3	-	-	-	-	3	-	3	-
1948	V	ST. MORITZ	-	-	-	1	6	-	-	-	-	6	-	6	-
1952	VI	OSLO	-	-	-	1	3	-	-	-	-	3	-	3	-
1956	VII	CORTINA D'AMPEZZO	-	-	-	2	6	-	-	-	-	6	-	4	-
1960	VIII	SQUAW WALLEY	-	-	-	4	14	-	-	-	-	14	-	0	-
1964	IX	INNSBRUCK	1	16	1	16	116	12	2	18	1	150	14	7	-
1968	X	GRENOBLE	1	1	-	35	169	13	1	2	-	172	13	5	-
1972	XI	SAPPORO	1	2	-	34	164	21	2	16	3	182	24	5	1
1976	XII	INNSBRUCK	1	4	-	30	147	21	4	14	5	165	26	8	-
1980	XIII	LAKE PLACID	-	-	-	12	64	12	-	-	-	64	12	4	-
TOTAL			-	23	1	-	693	79	-	50	9	766	89	46	1

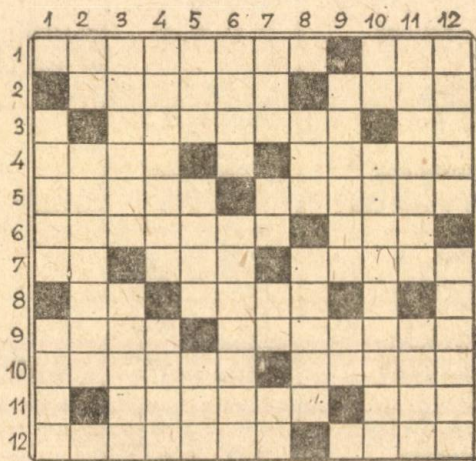
Box și lupte

ORIZONTAL: 1) Reprezentantă de frunte la box și lupte — Învins la lupte 2) Micul dar marele nostru luptător 3) Boxer de frunte al lotului nostru — De-ale gurii. 4) Galben unguresc — Localitate lângă Bacău — Cartel 5) Țară europeană cu tradiție în box — Pl 6) Asia! — Categorie la box. 7) Puternic — Joc de picioare. 8) Cu gândul la Moscova. 9) Mușchi inelar — Țară cu un puternic lot de boxeri. 10) Boxul olimpic — Nul și gol! 11) Cute! — Sint — Valoros luptător român (52 kg). 12) Plasă — Înlocuitor pentru cafea. 13) Treceți prin gardă.

VERTICAL: 1) Talentat boxer român — Oprit din acțiune. 2) Fără picioare — Se recomandă a fi rațional. 3) Menținut în frunte! — Boxer din Galați. 4) Subsoară — Are emoții. 5) Luată în balon — Aruncat la abandon. 6) Au primele noțiuni — Radu în final! 7) ... și la mijloc! — La grea! — Face pași înapoi. 8) Croația! — Salvare a luptătorilor — Careul magic. 9) Etapă a luptătorilor — Actriță (Irene) — Micul Nicolae. 10) Teren de sport. — Din Ungaria. 11) „Ringul” luptătorilor — Centru care a dat țării noastre mulți boxeri de frunte.

Sporturi olimpice

ORIZONTAL: 1) Sport olimpic de mare popularitate — Sport la țintă. 2) A se număra printre sporturile olimpice — La tir. 3) Sport la coș — La lupte! 4) Oraș în U.R.S.S. — Sport olimpic cu dublă participare românească. 5) Se luptă cu unele pietre — Sporturi. 6) Continentul ultimei Olimpiade — Tipi fără cap! 7) Primele la natație! — Aproape egal! — Nu stă. 8) Bine! — Sport pe apă. 9) Lac african — Încordat. 10) Scos din activitate — Ajutoare la hochei. 11) Provocată — Viață optimistă. 12) Întinderi ale tendoanelor — La volei.

VERTICAL: 1) Voleibalistă la lotul olimpic — Ridicător. 2) Locurile I la tir și fotbal! — Participantă de prestigiu la Jocurile Olimpice. 3) Stil de lupte — „Mica” noastră gimnastă, eroina Olimpiadei de la Montreal. 4) Echilibrarea jocului — Probă athletică de tradiție. 5) Învins la lupte — Regi — Trei de la „academic”! 6) Rică în încercătură! — Sport olimpic pe lac. 7) Sportul minții, prezent și el la Olimpiadă — La Draica! — Opt fără unu! — Cute! 8) Zörgö în familie — Ață subțire! 9) Privește atomul — Număr mic. 10) Cuture! — Din atletica grea. 11) Împărății — Se ține... la muzică. 12) Porții — Probe atletice rapide.

I. ȘUȘULESCU

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI 1978/79

	TURUL I	TURUL II	SEMIFINALE	FINALA
Nottingham Liverpool	Nottingham 2-0, 0-0	Nottingham 2-1, 5-1	Nottingham 4-1, 1-1	Nottingham 3-3, 1-0
A.E.K. F.C. Porto	A.E.K. 6-1, 1-4			
Grasshop. La Valletta	Grasshop. 8-0, 5-3	Grasshop. 1-3, 2-0		
Real M. Progress	Real M. 5-0, 7-0			
F.C. Köln Akranes	F.C. Köln 4-1, 1-1	F.C. Köln 0-1, 4-0	F.C. Köln 1-0, 1-1	NOTTINGHAM FOREST 1-0
Lok. Sofia Odense	Lok. Sofia 2-2, 2-0			
Rangers Juventus	Rangers 0-1, 2-0	Rangers 0-0, 3-2		
P.S.V. Fenerbahce	P.S.V. 1-2, 6-1			
Malmö Monaco	Malmö 0-0, 1-0	Malmö 0-0, 2-0	Malmö 1-2, 4-1	Malmö 0-0, 1-0
D. Kiev Haka	D. Kiev 1-0, 3-1			
W. Cracovia F.C. Bruges	W. Cracovia 1-2, 3-1	W. Cracovia 2-2, 1-1		
Z. Brno U. Dozsa	Z. Brno 2-2, 2-0			
Austria Villaznia	Austria 0-2, 4-1	Austria 4-1, 0-0	Austria 3-1, 0-1	
Lilleström Linfield	Lilleström 0-0, 1-0			
D. Dresda Part. Belgrad	D. Dresda 2-0, 0-2 (11m)	D. Dresda 0-0, 6-0		
Bohemians Nicosia	Bohemians 1-2, 1-0			

CUPA CUPELOR 1978/79

TURUL I TURUL II SEMIFINALE FINALA

Barcelona Sahtior	Barcelona 3-0, 1-1	Barcelona 0-3, 3-0 (11m)	Barcelona 1-2, 1-0	Barcelona 1-0, 1-0
Anderlecht (calificată)	Anderlecht			
Ipswich A.Z. 67	Ipswich 0-0, 1-0	Ipswich 1-0, 1-1		
Innsbruck Sosnowiec	Innsbruck 3-2, 1-1			
S.K. Beveren Ballymena	S.K. Beveren 3-0, 3-0	S.K. Beveren 0-0, 2-0		
N.K. Rijeka Wrexham	N.K. Rijeka 3-0, 0-2		S.K. Beveren 0-0, 1-0	
Inter Floriana	Inter 3-2, 1-1	Inter 5-0, 2-1		
Bodoe Luxemburg	Bodoe 4-1, 0-1			
Düsseldorf Univ. Craiova	Düsseldorf 4-3, 1-1	Düsseldorf 3-0, 2-2		
Aberdeen Marek	Aberdeen 2-3, 3-0		Düsseldorf 0-0, 1-1	
Servette P.A.O.K.	Servette 0-2, 4-0	Servette 2-1, 2-2		
Nancy Frem	Nancy 0-2, 4-0			
Ostrava Sporting	Ostrava 1-0, 1-0	Ostrava 3-0, 3-1		
Shamrock Apel	Shamrock 2-0, 1-0		Ostrava 1-2, 4-2	
Magdeburg Valur	Magdeburg 1-1, 4-0	Magdeburg 1-0, 1-2		
Ferencvaros Kalmar	Ferencvaros 2-0, 2-2			

CUPA U.E.F.A. 1978/79

TURUL II

TURUL III

SEMIFINALE

FINALA

B.M./gladbach	B.M./gladbach			
Benfica	0-0, 2-0	B.M./gladbach		
		1-1, 4-2		
Wroclaw	Wroclaw		B.M./gladbach	
Vestmann. I.B.	2-0, 2-1		1-1, 3-1	
M. City	M. City			
Standard	4-0, 0-2	M. City		
A.C. Milan	A.C. Milan	2-2, 3-0		
Levski-Sp.	1-1, 3-0			B.M./gladbach
				2-2, 4-1
F. Duisburg	F. Duisburg			
C.Z. Jena	0-0, 3-0	F. Duisburg		
		0-0, 4-0		
Strasbourg	Strasbourg		F. Duisburg	
Hibernian	2-0, 0-1		3-2, 1-2	
Honved	Honved			
P.Timișoara	4-0, 0-2	Honved		
		4-1, 0-2		
Ajax	Ajax			
Lausanne	1-0, 4-0			
Steaua Roșie	Steaua Roșie			
Gijon	1-0, 1-1	Steaua Roșie		
		1-0, 1-1		
Arsenal	Arsenal		Steaua Roșie	
Hajduc	1-2, 1-0		1-0, 1-1	
W.B. Albion	W.B. Albion			
Braga	2-0, 1-0	W.B. Albion		
		1-1, 2-0		
Valencia	Valencia			Steaua Roșie
Argeș	1-2, 5-2			1-0, 1-2
Hertha	Hertha			
D.Tbilisi	2-0, 0-1	Hertha		
		1-2, 4-0		
Esbjerg	Esbjerg			
Kuopio	2-0, 4-1		Hertha	
			1-1, 2-1	
Dukla	Dukla			
Everton	1-2, 1-0	Dukla		
		1-4, 4-0		
Stuttgart	Stuttgart			
Torpedo M.	1-2, 2-0			

BORUSSIA MÜNCHENGLADBACH 1-1, 1-0

BILANTUL ANULUI 79

Campionate MONDIALE

BIATLON

RUHPOLDING (RFG) — 28 ianuarie — 2 februarie 1979

10 km: 1. FRANK ULLRICH (RDG) 40:35,37; 2. Odd Lirhus (Norvegia) 41:28,51(1); 3. Luigi Weiss (Italia) 41:46,30(2); ... 19. Gheorghe Gîrniță (România) 43:56,01

20 km: 1. KLAUS SIEBERT (RDG) 1h.07:40,13(1); 2. Aleksandr Tihonov (URSS) 1h.09:22,11(2); 3. Sigleif Johansen (Norvegia) 1h.09:37,41(1); ... 29. Gheorghe Gîrniță (România) 1h.15:00,07;

4x7,5 km: 1. R.D. GERMANĂ (MANFRED BEER, KLAUS SIEBERT, FRANK ULLRICH, EBERHARD ROSCH) 1h.54:48,56; 2. Finlanda (Juko Halonen, Sepo Antila, Raimo Seppönen, Heikki Ikola) 1h. 56:26,76(1); 3. U.R.S.S. (Vladimir Alikin, Vladimir Barnasov, Nikolai Kruglov, Aleksandr Tihonov) 1h.58:14,60(3).

CICLOCROS

SACCOLONGO (ITALIA) — 28 ianuarie 1979

Amatori: 1. VITO DI TANO (ITALIA) 19,6 km în 1h.10:17; 2. Hennie Stamsluider (Olanda) la 41 sec; 3. Ueli Müller (Elveția) la 1:06;

Profesioniști: 1. ALBERT ZWEIFEL (ELVEȚIA) 21,1 km în 1h.28:33; 2. Gilles Blaser (Elveția) la 4:03; 3. Robert Vermeire (Belgia) la 8:21.

SANIE

KÖNIGSSEE — 27—28 ianuarie 1979

Feminin: 1. MELITTA SOLLMANN (RDG) 191,350; 2. Elisabeth Demleitner (RFG) 191,563; 3. Maria Luise Rainer (Italia) 192,293 p; ... 16. Elena Stan (România) 204,417; 20. Maria Maioru (România) 209,087;

Masculin: 1. DETLEF GÜNTHER (RDG) 196,806; 2. Karl Brunner (Italia) 197,056; 3. Paul Hildgartner (Italia) 197,142;

Dublu: 1. HANS BRANDNER-BALTHASAR SCHWARM (RFG) 96,008; 2. Horst Rinn-Norbert Rahn (RDG) 96,048; 3. Anton Winkler-Anton Wembacher (RFG) 96,288; ... 14. Victor Anghel-Iacob Ispas (România) 102,752.

PATINAJ VITEZĂ (I)

HAGA — 3—4 februarie 1979

500 m: 1. BETH HEIDEN (SUA) 44,49; 2. Sylvia Albrecht (RDG) 44,83; 3. Natalia Petrușeva (URSS) 44,88;

1500 m: 1. BETH HEIDEN (SUA) 2:13,79; 2. Ervina Ferenc-Rys (Polonia) 2:14,73; 3. Sylvia Burka (Canada) 2:15,62;

1000 m: 1. BETH HEIDEN (SUA) 1:26,14; 2. Tatiana Barabaș (URSS) 1:27,44; 3. Sylvia Burka (Canada) 1:27,53;

3000 m: 1. BETH HEIDEN (SUA) 4:44,24; 2. Eva Jensen (Norvegia) 4:42,06; 3. Ria Visser (Olanda) 4:43,01;

Poliațion: 1. BETH HEIDEN (SUA) 179,030 p; 2. Natalia Petrușeva (URSS) 181,722 p; 3. Sylvia Burka (Canada) 181, 995 p.

PATINAJ VITEZĂ (m)

OSLO — 10—11 februarie 1979

500 m: 1. ERIC HEIDEN (SUA) 38,22; 2. Jan Egil Storholt (Norvegia) 39,03; 3. Young Ha Lee (Coreea de Sud) 39,12; ... 32. Andrei Erdely (România) 40,53;

5000 m: 1. ERIC HEIDEN (SUA) 6:59,15; 2. Mike Woods (SUA) 7:10,93; 3. Amund Sjöbrend (Norvegia) 7:11,22; ... 27. Andrei Erdely (România) 7:33,39;

1500 m: 1. ERIC HEIDEN (SUA) 1:56,05; 2. Kay Arne Stenshemmet (Norvegia) 1:59,60; 3. Vladimir Lobanov (URSS) 2:00,12; ... 31. Andrei Erdely (România) 2:10,91;

10 000 m: 1. ERIC HEIDEN (SUA) 14:43,41; 2. Viktor Ljoskin (URSS) 14:58,74; 3. Masahiko Yamamoto (Japonia) 14:58,93;

Poliațion: 1. ERIC HEIDEN (SUA) 162,973 p; 2. Jan Egil Storholt (Norvegia) 167,805 p; 3. Kay Arne Stenshemmet (Norvegia) 167,903 p.

PATINAJ VITEZĂ (sprint)

INZELL — 17—18 februarie 1979

Masculin — 500 m: 1. ERIC HEIDEN (SUA) 38,17; 2. Frode Rønning (Norvegia) și Gaetan Boucher (Canada) 38,43; ... 17. Vasile Coroș (România) 39,44;

1000 m: 1. ERIC HEIDEN (SUA) 1:14,99; 2. Gaetan Boucher (Canada) 1:16,95; 3. Frode Rønning (Norvegia) 1:17,52; ... 18. Vasile Coroș (România) 1:19,88;

500 m: 1. ERIC HEIDEN (SUA) 38,23; 2. Frode Rønning (Norvegia) 38,35; 3. Gaetan Boucher (Canada) 38,57;

1000 m: 1. ERIC HEIDEN (SUA) 1:15,07; 2. Peter Müller (SUA) 1:16,95; 3. Gaetan Boucher (Canada) 1:17,27;

Poliațion: 1. ERIC HEIDEN (SUA) 151,430 p; 2. Gaetan Boucher (Canada) 154,086 p; 3. Frode

Ronning (Norvegia) 154,400 p; ...17. Vasile Coros (România) 159,245 p;

Feminin — 500 m: 1. LEAH MULLER-POULOS (SUA) 42,21; 2. Sylvia Albrecht (RDG) 42,50; 3. Christa Rothenburger (RDG) 42,85;

1000 m: 1. BETH HEIDEN (SUA) 1:26,09; 2. Tatiana Barabas (URSS) 1:26,27; 3. Christa Rothenburger (RDG) 1:26,30;

500 m: 1. LEAH MULLER-POULOS (SUA) 42,10; 2. Christa Rothenburger (RDG) 42,54; 3. Eva Jarnstrom (Suedia) 42,67;

1000 m: 1. BETH HEIDEN (SUA); 1:25,61; 2. Sylvia Burka (Canada) 1:26,02; 3. Eva Jensen (Norvegia) 1:26,26;

Poliatlon: 1. LEAH MULLER-POULOS (SUA) 171,020 p; 2. Beth Heiden (SUA) 171,940 p; 3. Christa Rothenburger (RDG) 171,945 p;

BOB

KÖNIGSSEE (RFG) — 17—18 februarie 1979

2 persoane: 1. ELVETIA (ERICH SCHÄRER-JOSEF BENZ) 3:29,08; 2. R.F. Germania (Stefan Gaisreiter-Manfred Schumann) 3:30,09; 3. R.F. Germania II (Toni Mangold-Stefan Späte) 3:30,24; ...11. România (Constantin Iancu-Dorel Cristudor) 3:34,38; 13. România II (Paul Neagu-Gheorghe Dolofan) 3:35,49.

BOB

KÖNIGSSEE — 24—25 februarie 1979

4 persoane: 1. R.F. GERMANIA (STEFAN GAISREITER, HANS WAGNER, HEINZ BUSCH, DIETER GEBHARD) 3:23,63; 2. R.D. Germană (Meinhard Nehmer, Detlef Richter, Bernhard Germeshausen, Hans Jürgen Gerhardt) 3:23,64; 3. Elvetia (Erich Schärer, Ueli Bächli, Hans Jörg Trächsel, Josef Benz) 3:23,82; ...9. România (Dragos Panaitescu, Paul Neagu, Dorel Cristudor, Gheorghe Lixandru) 3:27,11.

PATINAJ ARTISTIC

VIENA — 13—18 martie 1979

Perechi: 1. TAI BABILONIA-RANDY GARDNER (SUA) 144,54 p; 2. Marina Cerkasova-Serghei Sahrai (URSS) 142,22 p; 3. Sabine Baez-Tassilo Thierbach (RDG) 137,74 p;

Masculin: 1. VLADIMIR KOVALIOV (URSS) 185,80 p; 2. Robin Cousins (M. Britanie) 185,18 p; 3. Jan Hoffmann (RDG) 185,10 p;

Feminin: 1. LINDA FRATIANNE (SUA) 186,82 p; 2. Anett Pötzsch (RDG) 184,36 p; 3. Emi Watanabe (Japonia) 180,52 p;

Dans: 1. NATALIA LINICIUK-GHENADI KARPONOSOV (URSS) 207,86 p; 2. Kristina Regőczy-András Szallay (Ungaria) 204,10 p; 3. Irina Moiseeva-Andrei Minenkov (URSS) 203,74 p.

CROS

LIMERICK (IRLANDA) — 25 martie 1979

Masculin: 1. JOHN TREACY (Irlanda) 12 km în 37:20; 2. Bronislaw Malinowski (Polonia) la 9 sec; 3. Aleksandr Antipov (URSS) la 10 sec;

echipe: 1. M. BRITANIE 119 p; 2. Irlanda 198 p; 3. U.R.S.S. 210 p;

Feminin: 1. GRETE WAITZ (Norvegia) 5 km în 16:48; 2. Raisa Smehnova (URSS) la 26 sec; 3. Allison Goodall (SUA) la 30 sec;

echipe: 1. S.U.A. 29 p; 2. U.R.S.S. 48 p; 3. M. Britanie 68 p;

TENIS DE MASĂ

PHENIAN — 26 aprilie—5 mai 1979

Echipe (m): 1. UNGARIA; 2. R.P. Chineză; 3. Japonia; ...17. România

Echipe (f): 1. R.P. CHINEZĂ; 2. R.P.D. Coreeană; 3. Japonia; ...10. România;

Individual (m): 1. ONO SEIJI (Japonia); 2. Kuo Jao-Hua (R.P. Chineză); 3-4. Li-Csen-si (R.P. Chineză) și Liang Ko-liang (R.P. Chineză); Simion Crișan, Șerban Dobosi, Teodor Gheorghe (România) eliminați în primele tururi;

Individual (f): 1. KE HSIN AI (R.P. Chineză); 2. Li Song-suk (R.P.D. Coreeană); 3-4. Tong ling (R.P. Chineză) și Csang Te-jing (R.P. Chineză); Maria Alexandru, Liana Mihut, Eva Ferenczi (România) eliminate în primele tururi;

Dublu (m): 1. DRAGUTIN SURBEK-ANTON STIPANCICI (Iugoslavia); 2. Istvan Jonyer-Tibor Klampar (Ungaria); 3-4. Li Csen si-Wang Hui-juan (R.P. Chineză) și Liang Ko-liang-Kuo Jao-hua (R.P. Chineză); Janos Takacs-Teodor Gheorghe (Ungaria—România); Șerban Dobosi-Simion Crișan (România) eliminați în primele tururi;

Dublu (f): 1. CSANG LI-CSANG TE-KING (R.P. Chineză); 2. Ke Hsin ai-Jang Kuei-li (R.P. Chineză); 3-4. Ro Jong suk-Li Song suk (R.P.D. Coreeană) și Erzsebet Palatinus-Gordana Perkucin (Iugoslavia); Eva Ferencz-Liana Mihut (România) și Maria Alexandru-Wei Li-jie (România—R.P. Chineză) eliminați în primele tururi;

Dublu mixt: 1. LIANG KO-LIANG-KE HSUI-AI (R.P. CHINEZĂ); 2. Li Csen-si-Yan Gul-li (R.P. Chineză); 3-4. Jacques Secretin-Claude Bergeret (Franța) și Wang Hui-juan-Csang Te-jing (R.P. Chineză); Șerban Dobosi-Liana Mihut, Maria Alexandru-Tibor Kreisz (România—Ungaria) eliminați în primele tururi.

HOCHEI

Grupa A: 1. U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; 3. Suedia
Grupa B: 1. OLANDA; 2. R.D. Germană; 3. România

Grupa C: 1. IUGOSLAVIA; 2. Italia; 3. Franța

BASCHET (I)

SEUL — 29 aprilie—13 mai 1979

1. S.U.A.; 2. Coreea de Sud; 3. Canada

TIR CU ARCUL

BERLINUL OCCIDENTAL — 14—20 iulie 1979

Masculin-individual: 1. DARRELL PACE (SUA) 2474 p; 2. Richard McKinney (SUA) 2471 p; 3. Rodney Baston (SUA) 2464 p;

Echipe: 1. S.U.A. 7409 p; 2. R.F. Germania 7131 p; 3. Belgia 7103 p;

Feminin-individual: 1. KIM JIN HO (COREEA DE SUD) 2507 p; 2. Judi Adams (SUA) 2470 p; 3. Carole Mary Toy (Australia) 2443 p;

Echipe: 1. COREEA DE SUD 7341 p; 2. Australia 7248 p; 3. Marea Britanie 7111 p.

PENTATLON MODERN

BUDAPESTA — 12—16 august 1979

Individual: 1. ROBERT NIEMAN (S.U.A.) 5483 p; 2. Janusz Peciak-Pyciak (Polonia) 5467 p; 3. Daniele Masala (Italia) 5423 p; ...28. Cezar Răducanu (România) 5119 p; 30. Iuliu Galovici (România) 5026 p; 32. Dumitru Spirlea (România) 4937 p;

Echipe: 1. S.U.A. 15 976 p; 2. Ungaria 15 969 p; 3. U.R.S.S. și Polonia 15 885 p; ...9. România 15 082 p.

CAIAC-CANOE

DUISBURG — 15—19 august 1979

K1-500 m: 1. VLADIMIR PARFENOVICI (URSS) 1:49,649; 2. John Sumegi (Australia) 1:50,999; 3. Peter Hempel (RDG) 1:51,170; ... 6. Vasile Diba (România) 1:52,939;

K1-1000 m: 1. RUDIGER HELM (RDG) 3:58,615; 2. Ion Bărlădeanu (România) 3:59,866; 3. Felix Masar (Cehoslovacia) 4:01,042;

K1-10 000 m: 1. MILAN JANIC (IUGOSLAVIA) 46:01,843; 2. Einar Rasmussen (Norvegia) 46:02,746; 3. Nikolai Stepanenko (URSS) 46:06,225;

K2-500 m: 1. VLADIMIR PARFENOVICI-SERGHEI CIUHRAI (URSS) 1:37,572; 2. Bernd Olbricht-Rudiger Helm (RDG) 1:39,003; 3. Alain Lebas-François Hervieu (Franța) 1:40,605; ... 8. Ion Bărlădeanu-Polcarp Mailhin (România) 1:43,584;

K2-1000 m: 1. EINAR RASMUSSEN-OLAF SOYLAND (NORVEGIA) 3:36,190; 2. Istvan Szabo-Zoltan Bako (Ungaria) 3:36,985; 3. Serghei Ciuhrai-Vladimir Tamikov (URSS) 3:37,471;

K2-10 000 m: 1. ION BĂRLĂDEANU-NICUSOR EȘEANU (ROMÂNIA) 41:27,804; 2. Nikolai Astapkovici-Viktor Bukanov (URSS) 41:31,991; 3. Herminio Menendez-Luis Ramos Misiene (Spania) 41:33,331;

K4-500 m: 1. R.D. GERMANĂ (BERND DUVIGNEAU, HARALD MARG, JURGEN DITTRICH, ROLAND GRAUPNER) 1:30,026; 2. U.R.S.S. (Anatoli Sinkarenko, Ionas Zautra, Serghei Ciuhrai, Vladimir Tajnikov) 1:31,021; 3. Polonia

(Ryszard Oborski, Daniel Welna, Grzegorz Koltan, Grzegorz Sledziewski) 1:31,481; ... 5. România (Vasile Bîba, Mihai Zăciu, Alexandru Giura, Ion Geantă) 1:32,568;

K4-1000 m: 1. R.D. GERMANĂ (BERND OLBRICHT, BERND DUVIGNEAU, RUDIGER HELM, HARALD MARG) 3:14,438; 2. Polonia (Ryszard Oborski, Daniel Welna, Grzegorz Koltan, Grzegorz Sledziewski) 3:15,655; 3. U.R.S.S. (Aleksandr Saparenko, Serghei Nagorni, Aleksandr Avdeev, Ionas Zautra) 3:16,317;

K4-10 000 m: 1. U.R.S.S. (ALEKSANDR SAPARENKO, SERGHEI NAGORNI, ALEKSANDR AVDEEV, SERGHEI NIKOLSKI) 36:05,463; 2. Polonia (Andrzej Klimaszewski Krzysztof Lepianka, Zbigniew Torzecki, Zdzisław Szubski) 36:07,963; 3. Ungaria (Tamas Benkő, Peter Konecsny, Laszlo Szabo, Zoltan Romhányi) 36:13,353;

C1-500 m: 1. SERGHEI POSTREHIN (URSS) 2:03,322; 2. Ulrich Eicke (RFG) 2:03,366; 3. Luben Lubenov (Bulgaria) 2:04,027; ... 5. Lipat Varabiev (România) 2:05,943;

C1-1000 m: 1. TAMAS WICHMANN (UNGARIA) 4:22,092; 2. Luben Lubenov (Bulgaria) 4:23,702; 3. Ivan Patzaichin (România) 4:25,277;

C1-10 000 m: 1. TAMAS WICHMANN (UNGARIA) 49:08,419; 2. Serghei Liminovic (URSS) 49:16,938; 3. Ivan Patzaichin (România) 49:50,272;

C2-500 m: 1. IVAN PATZAICHIN-PETRE CAPUSTA (România) 1:50,197; 2. Serghei Petrenko-Aleksandr Vinogradov (URSS) 1:50,415; 3. Marek Libik-Piotr Pawlowski (Polonia) 1:52,222;

C2-1000 m: 1. VASILII IURCENKO-IURI LOBANOV (URSS) 3:54,038; 2. Tamas Buday-Oskar Frey (Ungaria) 3:56,578; 3. Toma Simionov-Gheorghe Simionov (România) 3:58,735;

C2-10 000 m: 1. VASILII IURCENKO-IURI LOBANOV (URSS) 43:53,656; 2. Gherasim Munteanu-Gheorghe Titu (România) 44:02,195; 3. Tamas Buday-Istvan Vaskuty (Ungaria) 44:17,504;

Feminin K1-500 m: 1. ROSWITHA EBERL (RDG) 2:04, 477; 2. Galia Alekseeva (URSS) 2:06,930; 3. Klara Rajnai (Ungaria) 2:08,455; ... 8. Maria Ștefan (România) 2:12,952;

K2-500 m: 1. NATALIA KALASNIKOVA-NINA DOROH (URSS) 1:54,195; 2. Marion Rosiger-Martina Bischof (RDG) 1:54,329; 3. Agafia Orlov-Nastasia Nichitov (România) 1:55,749;

K4-500 m: 1. R.D. GERMANĂ (MARION ROSIGER, MARTINA FISCHER, MARTINA BISCHOF, ROSWITHA EBERL) 1:42,606; 2. U.R.S.S. (Galina Alekseeva, Nadia Trahimenko, Tatiana Koršunova, Ludmila Nedviga) 1:45,325; 3. România (Agafia Orlov, Nastasia Nichitov, Maria Nicolae, Adriana Tarasov) 1:45,537.

SCRIMA

MELBOURNE — 18-28 august 1979

Florătă(m): 1. ALEKSANDR ROMANOV (URSS); 2. Pascal Jollyot (Franța); 3. Fabio Dal Zotto (Italia); Petru Kuki (România) eliminat în preliminarii;

Echipe: 1. U.R.S.S.; 2. Italia; 3. R.F. Germania; **Florătă(f):** 1. KORNELIA HANISCH (R.F.G.); 2. Valentina Sidorova (URSS); 3. Ildiko Schwarzenberger (Ungaria); Marcela Moldovan, Ecaterina Stahl, Viorica Turcan, Suzana Ardeleanu și Magdalena Chezan (România) eliminate în preliminarii;

Echipe: 1. U.R.S.S.; 2. Ungaria; 3. R.F. Germania; ... 5. România

Sabie: 1. VLADIMIR NAZLIMOV (URSS); 2. Viktor Krovopuskov (URSS); 3. Mihail Burtsev (URSS); Ioan Pop, Cornel Marin, Marin Mustăță, Ion Pantelimonescu, Alexandru Nilca (România) eliminați în preliminarii;

Echipe: 1. U.R.S.S.; 2. Italia; 3. Polonia; 4. România;

Spadă: 1. PHILLIPE RIBOUD (Franța); 2. Ernő Kolczonay (Ungaria); 3. Leszek Swornowski (Polonia); Ion Popa (România) eliminat în preliminarii;

Echipe: 1. U.R.S.S.; 2. R.F. Germania; 3. Elveția.

LUPTE GRECO ROMANE

SAN DIEGO — 21-24 august 1979

48 kg: 1. CONSTANTIN ALEXANDRU (ROMANIA); 2. Alexei Șumakov (URSS); 3. Pavel Hristov (Bulgaria);

52 kg: 1. LAJOS RACZ (UNGARIA); 2. Samil Fatkulin (URSS); 3. Toshio Asakura (Japonia); 4. Nicu Gingă (România);

57 kg: 1. SAMIL SERIKOV (URSS); 2. Kiwamu Kashiwagi (Japonia); 3. Antonio Caltabiano (Italia); Florea Ayram (România) eliminat în primele tururi;

62 kg: 1. ISTVAN TOTH (UNGARIA); 2. Fred Kuzu (SUA); 3. Lars Malmqvist (Suedia); Ștefan Negrișan (România) eliminat în primele tururi;

68 kg: 1. ANDRZEJ SUPRON (POLONIA); 2. Aleksandr Aliev (URSS); 3. Erich Klaus (RFG); Ștefan Rusu (România) eliminat în primele tururi;

74 kg: 1. FERENC KOCSIS (UNGARIA); 2. Ivanko Sopov (Bulgaria); 3. Karl Heinz Helbing (RFG); Gheorghe Ciobotaru (România) eliminat în primele tururi;

82 kg: 1. GHENADI KORBAN (URSS); 2. Momir Petković (Iugoslavia); 3. Pavel Pavlov (Bulgaria); 4. Ion Draica (România);

90 kg: 1. FRANK ANDERSSON (SUECIA); 2. Norbert Novey (Ungaria); 3. Petro Pawlidis (RFG); Petre Dicu (România) eliminat în primele tururi;

100 kg: 1. NIKOLAI BALBOȘIN (URSS); 2. Gheorghe Petkov (Bulgaria); 3. Brad Rheingans (SUA); 4. Vasile Andrei (România);

+100 kg: 1. ALEXANDER TOMOV (BULGARIA); 2. Aleksandr Kolcinski (URSS); 3. John Walker (SUA); Roman Codreanu (România) eliminat în primele tururi.

LUPTE LIBERE

SAN DIEGO — 25-28 august 1979

48 kg: 1. SERGHEI KORNILAEV (URSS); 2. Bob Weaver (SUA); 3. Jan Falandys (Polonia)

52 kg: 1. YUJI TAKADA (JAPONIA); 2. Jim Haines (SUA); 3. Hartmut Reich (RDG);

57 kg: 1. HIDEAKI TOMIYAMA (JAPONIA); 2. Serghei Beloglazov (URSS); 3. Joe Corso (SUA); ... 5. Aurel Neagu (România);

62 kg: 1. VLADIMIR IUMIN (URSS); 2. Micho Dukov (Bulgaria); 3. Andre Metzger (SUA);

68 kg: 1. MIHAIL CARACIURA (URSS); 2. Akira Miyahara (Japonia); 3. Eberhard Probst (RDG);

74 kg: 1. LEE KEMP (SUA); 2. Martin Knosp (RFG); 3. Nikolai Petrenko (URSS);

82 kg: 1. ISTVAN KOVACS (UNGARIA); 2. John Peterson (SUA); 3. Magomet Aratziyov (URSS)

90 kg: 1. HASAN ORTCUEV (URSS); 2. Uwe Neupert (RDG); 3. Ivan Guinov (Bulgaria);

100 kg: 1. ILIA MATE (URSS); 2. Russ Hellickson (SUA); 3. Vasile Pușcasu (România);

+100 kg: 1. SALMAN HASIMIKOV (URSS); 2. Roland Gehrke (RDG); 3. Andrei Janko (România).

CICLISM

OLANDA — 22 august-2 septembrie 1979

Amatori — 1000 m: 1. LOTHAR THOMS (RDG) 1:06,61; 2. Gordon Sigleton (Canada) 1:07,53; 3. Eduard Rapp (URSS) 1:07,78;

Urmărire echipe: 1. R.D. GERMANĂ (LUTZ KAUEISEN, VOLKER VINKLER, ALEX GROSSER, GERALD MORTAG) 4:29,02; 2. U.R.S.S. 4:29,43; 3. Italia 4:30,35;

Viteză: 1. LUTZ HESSLICH (RDG); 2. Emanuel Rasch (RDG); 3. Christian Dresscher (RDG);

Urmărire individual: 1. NIKOLAI MAKAROV (URSS) 4:49,54; 2. Maurizio Bidinost (Italia) 4:50,45; 3. Alain Bondue (Franța)

Tandem: 1. YVES CAHARD-FRANK DELEPINE (FRANTA); 2. Hans Peter Rejman-Dieter Giebken (RFG); 3. Vladimir Vakar-Miroslav Vymazal (Cehoslovacia);

Semifond cu antrenament mecanic: 1. MATHIEU PRONK (OLANDA) 50 km în 39:34, 76; 2. Van Meel (Belgia) la 1 tur; 3. Minneboo (Olanda) la două ture;

Semifond cu adițiune de puncte: 1. JIRI SLAMA (CEHOSLOVACIA) 37 p; 2. Pietrangelo Bincolotto (Italia) 33 p; Urs Freuler (Elveția) 28 p;

Fond: 1. GIANNI GIACOMINI (ITALIA) 178,800 km în 4 h.19:26; 2. Jan Jankiewicz (Polonia) a.t.; 3. Bernd Drogan (RDG) la 1 sec;

100 km contracronometru-echipe: 1. R.D. GERMANĂ (FALK BODEN, ANDREAS PETTERMAN, BERND DROGAN, HANS JURGEN HARTWICK) 1 h.58:29; 2. Polonia 2h.00:33; 3. Norvegia 2h.00:42;

Feminin-viteză: 1. GALINA TAREVA (IRSS); 2. Trus Van der Plaet (Olanda); 3. Sue Navarra (SUA);

Urmărire: 1. KEETIE VAN OSTEN-HAGE (OLANDA) 4:00,93; 2. Anne Mohlman Riemersma (Olanda) 4:07,59; 3. Luigina Bissoni (Italia) 4:00,57

Fond: 1. PETRA DE BRUIN (OLANDA) 71 km în 1 h. 43:57; 2. Jenny De Smet (Belgia) a.t.; 3. Beate Habetz (RFG) la 25 sec;

Profesioniști-viteză: 1. KOICHI NAKANO (JAPONIA); 2. Dieter Bergman (RFG); 3. Michel Waarten (Belgia);

Urmărire: 1. BERT OOSTERBOSH (OLANDA); 2. Francesco Moser (Italia); 3. Hermann Ponsteen (Olanda);

Semifond cu antrenament mecanic: 1. MARTIN VENIX (OLANDA) 76,626 km; 2. Wilfried Peffgen (RFG) la 450 m; 3. Ceas Stam (Olanda) la 470 m;

Fond: 1. JAN RAAS (OLANDA) 274,800 km în 7h.03:09; 2. Dietrich Thurau (RFG) a.t.; 3. Jean-René Berneadeau (Franta) a.t.

CANOTAJ (I)

BLD - 28 august - 2 septembrie 1979

4+1 rame: 1. U.R.S.S. (VALENTINA SEMENOVA, SVETLANA SEMENOVA, GALINA STEPANOVA, MARIA FEDEEVA + NINA CEREMISINA) 3:17,03; 2. R.D. Germană (Marita Sandig, Ute Skorupski, Angelika Noack, Kirsten Neisser + Kirsten Wenzel) 3:18,25; 3. România (Georgeta Mășcă, Florica Szilaghi, Maria Tănase, Valeria Cătescu + Aneta Matei) 3:19,98;

dublu vizier 1. R.D. GERMANĂ (CORNELIA LINSE-HEIDI WESTPHAL) 3:15,95; 2. Bulgaria (Svetla Otzetova-Zdravka Jordanova) 3:16,31; 3. România (Olga Homeghi-Valeria Răcilă-Roșca) 3:17,68;

2 l.e.: 1. R.D. GERMANĂ (UTE STEINDORF-KORNELIA BÜGEL) 3:27,74; 2. România (Florica Dospinescu-Elena Oprea) 3:30, 44; 3. Polonia (Malgorzata Dłuzewska-Czesława Koscianska) 3:32,30;

simplu: 1. SANDA TOMA (ROMÂNIA) 3:35,44; 2. Martina Schröter (RDG) 3:38,67; 3. Hette Bortias (Olanda) 3:39,61;

4+1 vizier: 1. R.D. GERMANĂ (SYBILLE TIETZE, CHRISTINE ROPKE, JUTTA LAU, ROSWITHA ZOBELT+LIANE BUHR) 3:06, 75; 2. Bulgaria (Ani Bakova, Dolores Nakova, Rumeliana Boneva, Mariana Serbezova+Ani Filipova) 3:07,04; 3. România (Maria Macovicu, Aneta Mihaly, Sofia Banovici, Veronica Juguțanu+Elena Giurcă) 3:08,06;

8+1: 1. U.R.S.S. (NINA ANTONIUK, TATIANA BUNIAK, NADEJDA DERGACENKO, VALENTINA ERMAKOVA, MARIA PAZUN, ELENA TEREHINA, NINA UMANET, OLGA PIVOVAROVA+NINA FROLOVA) 2:58,09; 2. R.D. Germană (Martina Bössler, Sylvia Frühlich, Petra Köhler, Jutta Raack, Renate Neu, Iona Richter, Ramona Kapheim, Karin Metz+Marina Wilke) 2:59,36; 3. S.U.A. (Jan Herville, Carol Brown, Carol Bover, Susan Tittle, Jeanne Flannagan, Patricia Spratlan, Patricia Brinck, Mary O'Connor+Holly Hatton) 2:59,91; 4. România (Elena Iacob, Lenuta Sansu, Katalin Kodelka, Doina Mărăndescu, Carmen Constantinescu, Ana Iluță, Georgeta Andrei, Marlena Zagoni+Elena Dobrițoiu) 3:01,12.

CANOTAJ (m)

BLD - 5-9 septembrie 1979

4+1 rame: 1. R.D. GERMANĂ (HELMUT LUDWIG, WALTER DIESSNER, JENS DOBERCHUTZ, ULLRICH DIESSNER+LUTZ WERNER) 6:27,24; 2. U.R.S.S. (Artur Garonski, Dzin-tars Krichianis, Dimants Krichianis, Jori Tikmers+luris Berzinh) 6:29,23; 3. R.F. Germania (Andreas

Sorlich, Frank Schütze, Wolfram Thiem, Wolf Dietrich Oeschles+Manfred Klein) 6:31,32;

dublu vizier: 1. NORVEGIA (FRANK HANSEN-ALF HANSEN) 6:26,98; 2. Cehoslovacia (Zdenek Pecka-Vaclav Vochoska) 6:30,46; 3. R.D. Germană (Uwe Heppner-Martin Winter) 6:32,01;

2 l.e.: 1. R.D. GERMANĂ (JORG LANDVOIGT-BERND LANDVOIGT) 6:42,63; 2. U.R.S.S. (Iuri Pimenov-Nikolai Pimenov) 6:45,76; 3. Elveția (Stephan Netzele-Hans Konrad Trümpler) 6:48,67;

simplu: 1. PERTTI KARPINEN (Finlanda) 6:58,27; 2. Peter Michael Kolbe (RFG) 7:04,60; 3. Rüdiger Reiche (RDG) 7:06,55;

2+1: 1. R.D. GERMANĂ (FRIEDERICH-WILHELM ULRICH-HARALD JÄHRING+GEORG SPOHR) 7:06,35; 2. Cehoslovacia (Milan Skopek-Josef Plamínek+Oldrich Hajdusek) 7:06,95; 3. S.U.A. (Mark Borchelt-Frederik Borchelt+Christopher Wells) 7:09,90; 5. România (Petre Ceapura-Gabriel Bularda+Ladislau Lovresnehi) 7:10,63;

4 rame l.e.: 1. R.D. GERMANĂ (WOLFGANG MAGER, STEFAN SEMMLER, ANDREAS DECKER, SIEGFRIED BRIETZKE) 6:00,64; 2. Cehoslovacia (Lubomir Zapletal, Josef Nesticky, Jiri Prudil, Vojtech Caska) 6:05,30; 3. M. Britanie (John Beattie, Ian McNuff, David Townsend, Martin Cross) 6:06,65;

4 vizier l.e.: 1. R.D. GERMANĂ (PETER KERSTEN, KLAUS KROPPELIER, KARL HEINZ BUSSERT, JOACHIM DREIFKE) 5:50,70; 2. R.F. Germania (Albert Hedderich, Raimund, Hörmann, Dieter Wiedenmann, Michael Dürch) 5:54,16; 3. Franta (Christian Marquis, Jean-Raymond Peltier, Charles Imbert, Roland Meill) 5:57,80;

8+1: 1. R.D. GERMANĂ (DIETMAR SCHILLER, JORG FRIEDERICH, WERNER WENZEL, GERT UEBELER, JURGEN PFEIFFER, ULRICH KARNAUTZ, BERND KRAUS, ORTWIN RODEWALD + KLAUS DIETER LUDWIG) 5:36,41; 2. Noua Zeelandă (Tony Brook, Mark James, Peter Jansen, Conrad Robertson, Greg Johnston, Tim Logan, Robbie Robinson, Grant McCauley+Allen Cotter) 5:39,92; 3. U.R.S.S. (Viktor Kokosia, Igor Maistrenko, Aleksandr Mantsevici, Vitali Moroz, Andrei Ruditin, Aleksandr Tkachenko, Andrei Tischenko, Andrei Luguin+Grigori Dmitrienko) 5:40,69.

TALERE

MONTECATINI - 11-14 octombrie 1979

Masculin - Trap: 1. MICHAEL CARREGA (FRANTA) 194 t; 2. Aleksandr Asanov (URSS) 193 t; 3. Alberto Giani (Italia) 190 t;

Echipe: 1. ITALIA 568 t; 2. U.R.S.S. 567 t; 3. Franta 563 t;

Feminin - Trap: 1. SUSAN NATTRAS (CANADA) 189 t; 2. Julia Klekova (URSS) 185 t; 3. Larisa Tuskina (URSS) 176 t;

Echipe: 1. U.R.S.S. 394 t; 2. Italia 378 t; 3. S.U.A. 367 t;

Masculin - Skeet: 1. OLE JUSTESEN (DANEMARCA) 198 t; 2. Lars Karlsson (Suedia) 198 t; 3. Tamas Innaisvili (URSS) 197 t;

Echipe: 1. S.U.A. 586 t; 2. U.R.S.S. 584 t; 3. Italia 583 t;

Feminin - Skeet: 1. BIANCA ROSA HANSBERG (ITALIA) 192 t; 2. Larisa Gurevici (URSS) 191 t; 3. Svetlana Jakimova (URSS) 191 t;

Echipe: 1. U.R.S.S. 417 p; 2. S.U.A. 395 t; 3. Franta 362 t.

HALTERE

SALONIC - 3-11 noiembrie 1979

Cat. 52 kg. Smuls: 1. WU SHUTE (R.P. CHINEZĂ) 110 kg; 2. Aleksandr Voronin (URSS) 110 kg; 3. Cai Jicheng (R.P. Chineză) 107,5 kg;

Aruncat: 1. KANIBEK OSMONALIEV (BULGARIA) 137,5 kg; 2. Ferenc Hornyak (Ungaria) 135 kg; 3. Aleksandr Voronin (URSS) 132,5 kg;

Total: 1. KANIBEK OSMONALIEV (BULGARIA) 242,5 kg; 2. Ferenc Hornyak (Ungaria) și Aleksandr Voronin (URSS) 242,5 kg;

Cat. 56 kg. Smuls: 1. TADEUSZ DEMBONCZYC (POLONIA) 117,5 kg; 2. Anton Kodjabashev

(Bulgaria) 117,5 kg; 3. Daniel Nunez (Cuba) 115 kg;

Aruncat: 1. VIKTOR VERETENIKOV (URSS) 150 kg; 2. Anton Kodjabasev (Bulgaria) 150 kg; 3. Andreas Letz (RDG) 147,5 kg;

Total: 1. ANTON KODJABASEV (BULGARIA) 267,5 kg; 2. Viktor Veretenikov (URSS) 262,5 kg; 3. Tadeusz Dembocznyk (Polonia) 260 kg;

Categ. 60 kg. Smuls: 1. MAREK SEWERYN (POLONIA) 127,5 kg; 2. Nikolai Kolesnikov (URSS) 125 kg; 3. Zang Zhi Fauq (R.P. Chineză) 125 kg;

Aruncat: 1. MAREK SEWERYN (POLONIA) 155 kg; 2. Georgi Todorov (Bulgaria) 155 kg; 3. Seduya Goto (Japonia) 150 kg;

Total: 1. MAREK SEWERYN (POLONIA) 282,5 kg; 2. Georgi Todorov (Bulgaria) 275 kg; 3. Setuya Goto (Japonia) 270 kg;

Categ. 67,5 kg. Smuls: 1. JANKO RUSEV (BULGARIA) 145 kg; 2. Joachim Kunz (RDG) 145 kg; 3. Daniel Senet (Franța) 142,5 kg;

Aruncat: 1. JANKO RUSEV (BULGARIA) 187,5 kg; 2. Joachim Kunz (RDG) 180 kg; 3. Yao Jingyuan (R.P. Chineză) 172,5 kg;

Total: 1. JANKO RUSEV (BULGARIA) 332,5 kg; 2. Joachim Kunz (RDG) 325 kg; 3. Daniel Senet (Franța) 312,5 kg;

Categ. 75 kg. Smuls: 1. ROBERTO URRUTIA (CUBA) 155 kg; 2. Nedelcio Kolev (Bulgaria) 155 kg; 3. Jordan Mitkov (Bulgaria) 150 kg;

Aruncat: 1. ROBERTO URRUTIA (CUBA) 190 kg; 2. Peter Wenzel (RDG) 190 kg; 3. Jürgen Negwer (RFG) 187,5 kg;

Total: 1. ROBERTO URRUTIA (CUBA) 345 kg; 2. Nedelcio Kolev (Bulgaria) 342,5 kg; 3. Peter Wenzel (RDG) 337,5 kg;

Cat. 82,5 kg. Smuls: 1. IURIK VARDANIAN (URSS) 170 kg; 2. Blagoi Blagoev (Bulgaria) 170 kg; 3. Bertalan Mandzak (Ungaria) 155 kg;

Aruncat: 1. IURIK VARDANIAN (URSS) 200 kg; 2. Andras Stark (Ungaria) 195 kg; 3. Norbert Bergmann (RFG) 195 kg;

Total: 1. IURIK VARDANIAN (URSS) 370 kg; 2. Blagoi Blagoev (Bulgaria) 362,5 kg; 3. Dusan Poliacik (Cehoslovacia) 350 kg;

Categ. 90 kg. Smuls: 1. GHENADI BESONOV (URSS) 170 kg; 2. Rolf Milser (RFG) 165 kg; 3. Witold Walo (Polonia) 160 kg;

Aruncat: 1. ROLF MILSER (RFG) 212,5 kg; 2. Ghenadi Besonov (URSS) 210 kg; 3. Witold Walo (Polonia) 202,5 kg;

Total: 1. GHENADI BESONOV (URSS) 380 kg; 2. Rolf Milser (RFG) 377,5 kg; 3. Witold Walo (Polonia) 362,5 kg;

Categ. 100 kg. Smuls: 1. JANOS SOLYOMVARI (UNGARIA) 175 kg; 2. Otto Zaremha (Cehoslovacia) 172,5 kg; 3. Plamen Asparuhov (Bulgaria) 167,5 kg;

Aruncat: 1. PAVEL SIRCHIN (URSS) 217,5 kg; 2. Anton Baraniak (Cehoslovacia) 210 kg; 3. Janos Solyomvari (Ungaria) 210 kg;

Total: 1. PAVEL SIRCHIN (URSS) 385 kg; 2. Janos Solyomvari (Ungaria) 385 kg; 3. Alberto Blanco (Cuba) 372,5 kg;

Catet. 110 kg. Smuls: 1. SERGHEI ARAKELOV (URSS) 185 kg; 2. Leonid Taranenko (URSS) 182,5 kg; 3. Valentin Hristov (Bulgaria) 177,5 kg;

Aruncat: 1. SERGHEI ARAKELOV (URSS) 225 kg; 2. Valentin Hristov (Bulgaria) 225 kg; 3. Leif Nilsson (Suedia) 220 kg;

Total: 1. SERGHEI ARAKELOV (URSS) 410 kg; 2. Valentin Hristov (Bulgaria) 402,5 kg; 3. Leonid Taranenko (URSS) 402,5 kg;

Categ. +110 kg. Smuls: 1. SULTAN RAHMANOV (URSS) 192,5 kg; 2. Jurgen Heuser (RDG) 187,5 kg; 3. Rudolf Streicek (Cehoslovacia) 185 kg;

Aruncat: 1. SULTAN RAHMANOV (URSS) 237,5 kg; 2. Jurgen Heuser (RDG) 232,5 kg; 3. Gerd Bonk (RDG) 230 kg;

Total: 1. SULTAN RAHMANOV (URSS) 430 kg; 2. Jurgen Heuser (RDG) 420 kg; 3. Gerd Bonk (RDG) 412,5 kg;

JUDO

PARIS — 6-9 decembrie 1979

Cat. 60 kg: 1. THIERRY REY (FRANTA); 2. Koa Woo Jonk (Coreea de Sud); 3-4. Yoshino Moriaki (Japonia) și Felice Mariani (Italia); 5. Arpad Szabo (România);

Cat. 65 kg: 1. NIKOLAI SOLODUHIN (URSS); 2. Yves Delvingt (Franța); 3-4. Janusz Pawlowski (Polonia) și Hashimoto Sahara (Japonia); 5. Constantin Nicolae (România);

Cat. 71 kg: 1. KIOCHI KATSUKI (JAPONIA); 2. Enzo Gamba (Italia); 3-4. Neil Adams (M. Britanie) și Sota Namchalaury (URSS); Nicolae Vlad (România) eliminat în primele tururi;

Cat. 75 kg: 1. SHOZO FUJII (JAPONIA); 2. Bernard Tehoulouyan (Franța); 3-4. Han Park (Coreea de Sud) și Harald Heincke (RDG); Mircea Frățică (România) eliminat în primele tururi;

Cat. 86 kg: 1. DETLEF ULTSCH (RDG); 2. Michel Sanchis (Franța); 3-4. Mateo Carmona (Brazilia) și Masao Takahashi (Japonia); Mihailache Toma (România) eliminat în primele tururi;

Cat. 95 kg: 1. TIMUR HUBULURI (URSS); 2. Robert Van de Walle (Belgia); 3-4. Gunther Neureuther (RFG) și Regmond Neuman (Olanda);

Cat. +95 kg: 1. HIRASE YAMASHITA (JAPONIA); 2. Jean Luc Rouge (Franța); 3-4. Imre Varga (Ungaria) și Cho Jae Ki (Coreea de Sud); Mihai Cioc (România) eliminat în primele tururi;

Cat. open: 1. SUMIO ENDO (JAPONIA); 2. Vitali Kuznetov (URSS); 3-4. Jean Luc Rouge (Franța) și Stanko Kovacevic (Iugoslavia); Mihai Cioc (România) eliminat în primele tururi.

GIMNASTICĂ

FORT WORTH (S.U.A.) — 2-9 decembrie 1979

Echipe(m): 1. U.R.S.S. 587.500 p; 2. Japonia 583.700 p; 3. S.U.A. 581.150 p; ... 8. România 569.750 p;

Echipe(f): 1. ROMÂNIA 389.550 p; 2. U.R.S.S. 388.925 p; 3. R.D. Germană 388.075 p;

Individual(m): 1. ALEKSANDR DITIATIN (URSS) 118.250 p; 2. Kurt Thomas (SUA) 117.975 p; 3. Aleksandr Tkacev (URSS) 117.475 p; ... 23. Dan Grecu (România) 114.650 p; 26. Kurt Szillier (România) 114.275 p; 30. Aurelian Georgescu (România) 113.650 p;

Individual(f): 1. NELLI KIM (URSS) 78.650 p; 2. Maxi Gnauk (RDG) 78.375 p; 3. Melita Ruhn (România) 78.325 p; ... 5. Rodica Dunca (România) 77.725 p; 8. Emilia Eberle (România) 77.375 p;

Feminin-sărituri: 1. DUMITRITA TURNER (ROMÂNIA) 19.775 p; 2. Stela Zaharova (URSS) 19.700 p; 3-4. Nelli Kim (URSS) și Steffi Kraker (RDG) 19.675 p; ... 7. Melita Ruhn (România) 19.475 p;

Paralele: 1. MA JANHONG (R.P. CHINEZĂ) și MAXI GNAUK (RDG) 19.825 p; 3. Emilia Eberle (România) 19.750 p;

Bornă: 1. VERA CERNĂ (CEHOSLOVACIA) 19.800 p; 2. Nelli Kim (URSS) 19.625 p; 3. Regina Grabole (RDG) 19.575 p; ... 8. Melita Ruhn (România) 18.975 p;

Sol: 1. EMILIA ERERLE (ROMÂNIA) 19.800 p; 2. Nelli Kim (URSS) 19.775 p; 3. Melita Ruhn (România) 19.725 p;

Masculin-sol: 1. KURT THOMAS (SUA) și ROLAND BRUCKNER (RDG) 19.800 p; 3. Aleksandr Tkacev (URSS) 19.775 p;

Cal cu minere: 1. ZOLTAN MAGYAR (UNGARIA) 19.825 p; 2. Kurt Thomas (SUA) 19.725 p; 3. Koji Gushiken (Japonia) 19.600 p;

Inele: 1. ALEKSANDR DITIATIN (URSS) 19.800 p; 2. Dan Grecu (România) 19.700 p; 3. Aleksandr Tkacev (URSS) 19.675 p;

Sărituri: 1. ALEKSANDR DITIATIN (URSS) 19.725 p; 2. Nikolai Andrianov (URSS) 19.700 p; 3-4. Bart Conner (SUA) și Ralph Barthel (RDG) 19.675 p;

Paralele: 1. BART CONNER (SUA) 19.725 p; 2-3. Kurt Thomas (SUA) și Aleksandr Tkacev (URSS) 19.600 p;

Bară: 1. KURT THOMAS (SUA) 19.775 p; 2. Aleksandr Tkacev (URSS) 19.750 p; 3. Aleksandr Ditiatin (URSS) 19.650 p.

CAMPIONATE MONDIALE

TINERET ȘI JUNIORI

HOCHEI (juniori)

1. U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; 3. Suedia.

SAH (juniori mici)

1. PAUL MOTWANI (SCOTIA) 9 p; 2. Jose Huergo (Cuba) 8 p; 3. Short (Marea Britanie) 8 p.

SCHI FOND (juniori)

St. ANNE (CANADA) — 16—18 februarie 1979

5 km(f): 1. MARLIES ROSTOCK (RDG) 16:25,64; 2. Carina Sandberg (Suedia) 16:35,97; 3. Carola Anding (RDG) 16:41,44;

3×10 km: 1. U.R.S.S. 1h. 28:33, 10; 2. Suedia 1h.29:11,54; 3. Norvegia 1h.29:46,38;

15 km: 1. THOMAS ERIKSSON (Suedia) 43:51,76; 2. Feodor Caikov (URSS) 44:21,48; 3. Grigori Kutunin (URSS) 44:24,93;

Trambulină: 1. HORST BULAU (CANADA) 240,4 p; 2. Ulrich Pschera (RDG) 240,1 p; 3. Hiroyasu Aizawa (Japonia) 238,4 p;

3×5 km(f): 1. R.D. GERMANĂ 50:00,19; 2. Suedia 50:33,17; 3. U.R.S.S. 51:16,75;

Combinată nordică: 1. HERMAN WEINBUCH (RFG) 390,07 p; 2. Manfred Scharfel (RFG) 398,91 p; 3. Hubert Schwarz (RFG) 385,40 p;

10 km: 1. UWE DOTZAUER (RDG) 32:05,24; 2. Pier Giorgio Rupit (Italia) 32:17,36; 3. Martin Rudberg (Suedia) 33:31,82.

PATINAJ VITEZĂ (juniori)

GRENOBLE — 24—25 februarie 1979

Masculin — 500 m: 1. CRAIG KRESSLER (SUA) 40,03; 2. Andreas Ehrig (RDG) 40,24; 3. Fritz Gowenus (RFG) 40,33; ... 14. Dezideriu Jeney (România) 41,12;

3000 m: 1. CRAIG KRESSLER (SUA) 4:17,47; 2. Tomas Gustafsson (Suedia) 4:17,67; 3. Wim Pool (Olanda) 4:18,12; ... 30. Dezideriu Jeney (România) 4:38,09;

1500 m: 1. ANDREAS EHRIG (RDG) 2:03,76; 2. Dmitri Bocikarev (URSS) 2:03,94; 3. Tomas Gustafsson (Suedia) 2:04,06; ... 27. Dezideriu Jeney (România) 2:10,54;

5000 m: 1. YASUHIRO SHIMIZU (Japonia) 7:21,10; 2. Tom Erik Oxholm (Norvegia) 7:21,43; 3. Serghei Berezin (URSS) 7:21,47;

Poliaton: 1. TOMAS GUSTAFSSON (Suedia) 169,314 p; 2. Andreas Ehrig (RDG) 169,592 p; 3. Craig Kressler (SUA) 169,960 p;

Feminin — 500 m: 1. BETH HEIDEN (SUA) 43,23; 2. Irina Kovrova (URSS) 43,70; 3. Eva Bjorg Jensen (Norvegia) 43,86;

1500 m: 1. BETH HEIDEN (SUA) 2:13,57; 2. Eva Bjorg Jensen (Norvegia) 2:15,76; 3. Ria Visser (Olanda) 2:16,01;

1000 m: 1. BETH HEIDEN (SUA) 1:26,47; 2. Kathy Vogt (Canada) 1:27,87; 3. Ria Visser (Olanda) 1:28,37;

3000 m: 1. BETH HEIDEN (SUA) 4:40,55; 2. Eva Bjorg Jensen (Norvegia) 4:43,21; 3. Ria Visser (Olanda) 4:45,53;

Poliaton: 1. BETH HEIDEN (SUA) 177,713 p; 2. Eva Bjorg Jensen (Norvegia) 180,586 p; 3. Ria Visser (Olanda) 181,350 p.

CROS (juniori)

LIMERICK (IRLANDA) — 25 martie 1979
EDDY DE PAUW (Belgia) 7,4 km în 23:02; 2. Steve Binns (M. Britanie) la 7 sec; 3. Ildar Denikeev (URSS) la 18 sec;
echipe: 1. SPANIA 57 p; 2. M. Britanie 74 p; 3. U.R.S.S. 75 p;

PATINAJ ARTISTIC (juniori)

AUGSBURG (RFG) — 27 martie—1 aprilie 1979

Feminin: 1. ELAINE ZAYAK (SUA) 9/172,44 p; 2. Manuela Ruben (RFG) 23/165,02 p; 3. Jacky Farrell (SUA) 24/164,48 p;

Masculin: 1. VITALI EGOROV (URSS) 12/168,78 p; 2. Bobby Beauchamp (SUA) 25/166,82 p; 3. Aleksandr Fadeev (URSS) 42/163,70 p;

Perechi: 1. VERONIKA PERSINA-MARAT AKBAROV (URSS) 10/133,82 p; 2. Larisa Selezneva-Oleg Makarov (URSS) 17/132,56 p; 3. I. Baier-D. Eisler (Canada) 30/128,84 p;

Dans: 1. TATIANA DURASOVA-SERGHEI PONOMARENKO (URSS) 9/193,40 p; 2. Batanova-Antonov (URSS) 20/187,00 p; 3. Johnson-Barker (Canada) 25/185,46 p.

SCRIMĂ (tineret)

SOUTH BEND (SUA) — 9—14 aprilie 1979

Floretă (m): 1. ANDREA BORELLA (Italia); 2. Mathias Gey (RFG); 3. Mauro Numa (Italia);

Floretă (f): 1. ANNARITA SPARACIANI (Italia); 2. Dorina Vaccaroni (Italia); 3. Zsuzsa Szöcs (Ungaria); Gabriela Betuker și Felicia Truț (România) eliminate în primele tururi;

Sabie: 1. IMRE BUJDOSO (Ungaria); 2. Andrei Alsan (URSS); 3. Serghei Koriaskin (URSS); Daniel Costin (România) eliminat în primele tururi;

Spadă: 1. IGOR KUCERAVI (URSS); 2. Andrzej Lis (Polonia); 3. Viktor Latișev (URSS); Rudolf Szabo (România) eliminat în primele tururi.

HALTERE (juniori)

DEBRETIN — 16—23 iunie 1979

52 kg: 1. JENIA SARANDALIEV (Bulgaria) 227,5 kg; 2. Wu Shu De (R.P. Chineză) 227,5 kg; 3. Jacek Gutowski (Polonia) 220 kg; ... 5. Ion Balaș (România) 217,5 kg; 7. Vasile Cocioran (România) 215 kg;

Smuls: 1. WU SHU DE (R.P. Chineză) 107,5 kg; 2. Jacek Gutowski (Polonia) 100 kg; 3. Masahiro Kodaka (Japonia) 100 kg; ... 5. Ion Balaș (România) 97,5 kg; 7. Vasile Cocioran (România) 95 kg.

Aruncat: 1. JENIA SARANDALIEV (Bulgaria) 130 kg; 2. Su Csing jang (R.P. Chineză) 122,5 kg; 3. Jacek Gutowski (Polonia) 120 kg; 5. Ion Balaș 120 kg; 7. Vasile Cocioran 120 kg;

56 kg: 1. JURIK SARKIZIAN (URSS) 250 kg; 2. Samuel Muradian (URSS) 250 kg; 3. Radev Radevov (Bulgaria) 245 kg; 4. Vasile Roșu (România) 242,5 kg;

Smuls: 1. VASILE ROȘU (România) 112,5 kg; 2. Samuel Muradian (URSS) 112,5 kg; 3. Jurik Sarkizian (URSS) 110 kg;

Aruncat: 1. JURIK SARKIZIAN (URSS) 140 kg; 2. Radev Radebov (Bulgaria) 140 kg; 3. Samuel Muradian (URSS) 137,5 kg;

60 kg: 1. GHEORGHI PANCEV (Bulgaria) 272,5 kg; 2. Serghei Kuznetov (URSS) 262,5 kg; 3. Julio Loscos (Cuba) 262,5 kg;

Smuls: 1. GHEORGHI PANCEV (Bulgaria) 120 kg; 2. Istvan Lenart (Ungaria) 117,5 kg; 3. Julio Loscos (Cuba) 115 kg;

Aruncat: 1. GHEORGHI PANCEV (Bulgaria) 152,5 kg; 2. Serghei Kuznetov (URSS) 150 kg; 3. Julio Loscos (Cuba) 147,5 kg;

67,5 kg: 1. JOACHIM KUNZ (RDG) 310 kg; 2. Budin Dimitrov (Bulgaria) 302,5 kg; 3. Eugen Chivu (România) 287,5 kg;

Smuls: 1. JOACHIM KUNZ (RDG) 135 kg; 2. Eugen Chivu (România) 132,5 kg; 3. Budin Dimitrov (Bulgaria) 130 kg;

Aruncat: 1. JOACHIM KUNZ (RDG) 175 kg; 2. Budin Dimitrov (Bulgaria) 172,5 kg; 3. Hermann Kubenka (RDG) 160 kg;

75 kg: 1. JULIO ECHENIQUE (Cuba) 337,5 kg; 2. Viktor Bugrov (URSS) 335 kg; 3. Aleksandr Pervi (URSS) 330 kg; ... 11. Constantin Dabija (România) 282,5 kg;

Smuls: 1. JULIO ECHENIQUE (Cuba) 150 kg; 2. Viktor Bugrov (URSS) 150 kg; 3. Aleksandr Pervi (URSS) 145 kg; ... 11. Constantin Dabija (România) 127,5 kg;

Aruncat: JULIO ECHENIQUE (Cuba) 187,5 kg; 2. Aleksandr Pervi (URSS) 185 kg; 3. Viktor Bugrov (URSS) 185 kg; ... 12. Constantin Dabija (România) 155 kg;

82,5 kg: 1. STANIMIR BAIKARTAROV (Bulgaria) 350 kg; 2. Aleksei Glukov (URSS) 337,5 kg; 3. Radi Radev (Bulgaria) 322,5 kg;

Smuls: 1. STANIMIR BAIKARTAROV (Bulgaria) 150 kg; 2. Aleksei Glukov (URSS) 147,5 kg; 3. Jozsef Kalmar (Ungaria) 145 kg;

Aruncat: 1. STANIMIR BAIKARTAROV (Bulgaria) 200 kg; 2. Aleksei Glukov (URSS) 190 kg; 3. Radi Radev (Bulgaria) 185 kg;

90 kg: 1. ALEKSEI HILIAZEV (URSS) 362,5 kg; 2. Liubomir Nikolov (Bulgaria) 337,5 kg; 3. Frank Mantek (RDG) 330 kg;

Smuls: 1. ALEKSEI HILIAZEV (URSS) 165 kg; 2. Frank Mantek (RDG) 150 kg; 3. Liubomir Nikolov (Bulgaria) 145 kg;

Aruncat: 1. ALEKSEI HILIAZEV (URSS) 197,5 kg; 2. Liubomir Nikolov (Bulgaria) 192,5 kg; 3. Frank Mantek (RDG) 180 kg;

100 kg: 1. SERGHEI GNEZDILOV (URSS) 357,5 kg; 2. Kasimir Geranov (Bulgaria) 352,5 kg; 3. Oleg Tanurov (URSS) 347,5 kg;

Smuls: 1. KASIMIR GERANOV (Bulgaria) 157,5 kg; 2. Oleg Tanurov (URSS) 157,5 kg; 3. Serghei Gnezdilov (URSS) 157,5 kg;

Aruncat: 1. SERGHEI GNEZDILOV (URSS) 200 kg; 2. Kasimir Geranov (Bulgaria) 195 kg; 3. Oleg Tanurov (URSS) 190 kg;

110 kg: 1. VIACESLAV KLOKOV (URSS) 380 kg; 2. René Wyszawa (RDG) 355 kg; 3. Michael Kahnfeld (RDG) 327,5 kg;

Smuls: 1. VIACESLAV KLOKOV (URSS) 170 kg; 2. René Wyszawa (RDG) 155 kg; 3. Michael Kahnfeld (RDG) 147,5 kg;

Aruncat: 1. VIACESLAV KLOKOV (URSS) 210 kg; 2. René Wyszawa (RDG) 200 kg; 3. Michael Kahnfeld (RDG) 180 kg;

+110 kg: 1. FRANCISCO MENDEZ (Cuba) 387,5 kg; 2. Antonio Krastev (Bulgaria) 385 kg; 3. Senno Salzwedel (RDG) 355 kg;

Smuls: 1. ANTONIO KRASTEV (Bulgaria) 172,5 kg; 1. Francisco Mendez (Cuba) 167,5 kg; 3. Tage Knudsen (Norvegia) 150 kg;

Aruncat: 1. FRANCISCO MENDEZ (Cuba) 220 kg; 2. Antonio Krastev (Bulgaria) 212,5 kg; 3. Senno Salzwedel (RDG) 205 kg.

LUPTE GRECO ROMANE

HARAPANDA — 20—22 iulie 1979

45 kg: 1. TEMO KAZARASVILI (URSS); 2. F. Schere (RFG); 3. U. Baumann (RDG); Marian Stefan (România) eliminat în tururile preliminare;

52 kg: 1. BENUR PATSALIAN (URSS); 2. N. Vidov (Bulgaria); 3. Roman Kierpacz (Polonia);

Florin Diaconescu (România) eliminat în tururile preliminare;

57 kg: 1. MARIN ATANASOV (Bulgaria); 2. M. Vejsada (Cehoslovacia); 3. H. Nigsch (Austria); Dănuț Staudt (România) eliminat în tururile preliminare;

62 kg: 1. MIHAIL PROKUDIN (URSS); 2. St. Mihailov (Bulgaria); 3. R. Tallroth (Suedia); 4. Gheorghe Păduraru (România);

68 kg: 1. SOLVE HALLING (Suedia); 2. P. Thathner (RDG); 3. A. Kudrișev (URSS); Ion Băbăleanu (România) eliminat în tururile preliminare;

74 kg: 1. VLADIMIR ARSENIIEV (URSS); 2. S. Stoianov (Bulgaria); 3. Gheorghe Minea (România);

82 kg: 1. EVGHENI STANOV (Bulgaria); 2. M. Baranov (URSS); 3. S. Claesson (Suedia); ... 6. Gheorghe Glont (România);

90 kg: 1. VALERI JDANOV (URSS); 2. C. Guldén (Suedia); 3. G. Wilczewski (Polonia); Ilie Matei (România) eliminat în tururile preliminare;

100 kg: 1. VLADIMIR SOKOLAEV (URSS); 2. T. Gaspar (Ungaria); 3. T. Popov (Bulgaria); ... 5. Ion Stignei (România);

+110 kg: 1. ANGHEL GUEROVSKI (Bulgaria); 2. I. Karapetian (URSS); 3. L. Toth (Ungaria); 4. Ion Hanu (România);

LUPTE LIBERE (juniori)

ULAN BATOR — 6—9 august 1979

48 kg: 1. A. GULAHMEDOV (URSS); 2. Son Gab Do (R.P.D. Coreeană); 3. Shinichi Ishikawa (Japonia);

52 kg: 1. IAKOB SUGAEV (URSS); 2. George Gunovski (Canada); 3. Randy Willingham (SUA). Alexandru Geanță (România) eliminat în primele tururi;

57 kg: 1. ANDREI IARTEV (URSS); 2. Takyu Tanaka (Japonia); 3. N. Ganbaatar (R.P. Mongolia); ... 5. Gheorghe Petre (România);

62 kg: 1. M. ABUSEV (URSS); 2. Simeon Sterev (Bulgaria); 3. Raul Cascaret (Cuba). Traian Marinescu (România) eliminat în primele tururi;

68 kg: 1. BORIS BUDAIEV (URSS); 2. B. Bold (R.P. Mongolia); 3. Clifton Frizzel (SUA). Iulian Rispoveanu (România) eliminat în primele tururi;

74 kg: 1. IURI VOROBIEV (URSS); 2. Valentin Raicev (Bulgaria); 3. D. Bayara (R.P. Mongolia). Constantin Mărășcu (România) eliminat în primele tururi;

82 kg: 1. A. BAATARKLAN (R.P. MONGOLIA); 2. V. Ecloev (URSS); 3. Ivan Iorgov (Bulgaria). Arpad Matefi (România) eliminat în primele tururi;

90 kg: 1. S. OGANISIAN (URSS); 2. Jordan Doinov (Bulgaria); 3. Hellmuth Weickert (RDG). Aurel Panait (România) eliminat în primele tururi;

100 kg: 1. G. KURASVILI (URSS); 2. Andreas Schröder (RDG); 3. J. Bor (R.P. Mongolia);

+100 kg: 1. MLADEN BLAGOEV (BULGARIA). 2. Gheorghe Kaloev (URSS); 3. Mathias Hiepe (RDG); ... 5. Constantin Ghemuş (România).

SAH (juniori)

1. YASER SEIRAWAR (SUA); 2. Viktor Cernin (URSS); 3. Adrian Negulescu (România).

CANOTAJ (juniori)

MOSCOVA — 17—18 august 1979

Feminin-Simplu: 1. S. MARKOVA (BULGARIA) 3:45,15; 2. E. Makievskaia (URSS) 3:45,43; 3. L. Justesen (Danemarca) 3:46,63;

Dublu vîsl: 1. R.D. GERMANĂ (SCHMIDT-LOINERT) 3:23,96; 2. U.R.S.S. (Efimova-Kaspina) 3:24,49; 3. Bulgaria 3:24,94;

2 f.e.: 1. ROMÂNIA (RODICA GRĂDINARU-MARIA TÂNASE) 3:28,23; 2. U.R.S.S. (Savul-Hrunova) 3:40,58; 3. Cehoslovacia 3:41,69;

4+1 vîsl: 1. R.D. GERMANĂ (LEIKE, SCHWABE, BLAN, PETZOLD+JOPKE) 3:14,65; 2. Bulgaria 3:18,16; 3. Olanda 3:18,89; ... 5. România 3:22,09;

4+1 rame: 1. R.D. GERMANĂ (ANDERS, FOCKE, MULLER, RUDOLF+MULLER) 3:27,85; 2. R.P. Germania 3:30,07; 3. U.R.S.S. 3:30,64; ... 5. România 3:33,47;

8+1: 1. CANADA 3:08,78; 2. U.R.S.S. 3:07,06; 3. R.D. Germană 3:09,00;

Masculin-simplu: 1. A. FOMCENKO (URSS) 5:11,52; 2. A. Reinke (RFG) 5:12,89; 3. U. Segling (RDG) 5:13,26;

Dublu vise: 1. BULGARIA (GEORGIEV-ZGUR-ROV) 4:43,12; 2. R.D. Germană 4:43,73; 3. U.R.S.S. 4:49,28;

2 loc: 1. R.F. GERMANIA (PERNER-HAMBERGER) 4:58,98; 2. R.D. Germană 5:01,19; 3. Franța 5:06,45;

2+1: 1. U.R.S.S. (BRATISKO-KLISEVSKI + DUDKO) 5:21,12; 2. R.D. Germană 5:22,08; 3. Polonia 5:25,17;

4 vise: 1. R.D. GERMANĂ (IURING-ZATLER-REINKE-KALISCH) 4:26,93; 2. R.F. Germania 4:29,78; 3. U.R.S.S. 4:31,14;

4 rame: 1. U.R.S.S. (SEMIN-FROLOV-DEMIN-NIKITIN) 4:32,51; 2. R.F. Germania 4:36,43; 3. R.D. Germană 4:36,71;

4+1 rame: 1. U.R.S.S. (DILIGUL-MIHAILOV-PROKOFIEV-IDANOV+SAZONOV) 4:37,22; 2. Ungaria 4:42,42; 3. R.F. Germania 4:44,73;

8+1: 1. U.R.S.S. 4:14,63; 2. R.F. Germania 4:17,58; 3. M. Britanie 4:18,96.

BASCHE (juniori)

BRAZILIA — 19—26 august 1979

1. S.U.A.; 2. Brazilia; 3. Argentina.

HOCHEI PE IARĂ (juniori).

1. PAKISTAN; 2. R.F. Germania; 3. Olanda.

PENTATLON MODERN

VEGHEL (OLANDA) — 24—28 septembrie 1979

Individual: 1. CHRISTIAN SANDOW (RDG) 5486 p; 2. Starostin (URSS) 5460 p; 3. Lipectev (URSS) 5393 p;

echipe: 1. U.R.S.S. 15 914 p; 2. R.F. Germania 15 773 p; 3. Ungaria 15 303 p.

TALERE (juniori)

MONTECATINI — 11—14 octombrie 1979

Cupa mondială-Trap: 1. MARCO VENTURIANI (ITALIA) 192 t; 2. Evgheni Oreskin (URSS) 190 t; 3. Pedro Duque (Spania) 189 t;

Echipe: 1. SPANIA 422 t; 2. Italia 417 t; 3. U.R.S.S. 414 t;

Skeet: 1. VALERI TIMOSKIN (URSS) 195 t; 2. Serghei Planowski (URSS) 194 t; 3. Juan Pinto (Spania) 192 t;

Echipe: 1. U.R.S.S. 433 t; 2. Marea Britanie 418 t; 3. Italia 418 t.

HANDBAL (juniori)

DANEMARCA—SUECIA — 24 octombrie—4 noiembrie 1979

1. U.R.S.S.; 2. Iugoslavia; 3. Suedia.

HANDBAL (junioare)

IUGOSLAVIA — 15—24 octombrie 1979

1. U.R.S.S.; 2. R.D. Germană; 3. Iugoslavia.

BOX (juniori)

YOKOHAMA — 10—16 decembrie 1979

Semimuscă: 1. ROBERT SHANON (SUA); 2. Hong Dong Siklem (Coreea de Sud); 3—4 Anatoli Mikulin (URSS) și Seiki Segawa (Japonia). Vanghele Baes (România) eliminat în primele tururi.

Muscă: 1. PETAR LESOV (BULGARIA); 2. Nathan Mattos (SUA); 3—4. Daniel Thompson (Canada) și Janos Varady (Ungaria).

Cocoș: 1. PARK KICHU (COREEA DE SUD); 2. Ali Ben Maghenia (Franța); 3—4. Suren Oganian (URSS) și Todor Paykov (Bulgaria). Ionel Panait (România) eliminat în primele tururi.

Pană: 1. IURI GLADISEV (URSS); 2. Oh Min Keum (Coreea de Sud); 3—4. Florian Tircomnicu (România) și Hiroshi Tsuchiguchi (Japonia).

Semimusoară: 1. ROBIN BLAKE (SUA); 2. Vasili Sisova (URSS); 3—4. Hiroki Hogashi (Japonia) și Zoltan Kottan (Ungaria). Florin Stan (România) eliminat în primele tururi.

Usoară: 1. IZRAEL AKOPOCHIAN (URSS); 2. Rick Anderson (Canada); 3—4. Darrel Chambers (SUA) și Konrad König (Austria). Mihai Niculescu (România) eliminat în primele tururi.

Semimifloie: 1. MILTON McCORRY (SUA); 2. Jerzy Kaczmarek (Polonia); 3. Evgheni Distel (URSS) și Vesa Koskela (Suedia).

Mifloie mică: 1. ALFRED MAYES (SUA); 2. Mick Washire (M. Britanie); 3—4. Marek Ejsmont (Polonia) și Yung Young Buk (Coreea de Sud).

Mifloie: 1. ALEKSANDR MILOV (URSS); 2. Petre Bornesen (România); 3—4. Jack Padia (SUA) și Jang Han Kon (Coreea de Sud).

Semigrea: 1. ALEKSANDR LEBEDEV (URSS); 2. David Cross (M. Britanie); 3—4. Jan Scott (Scoția) și Hiroshi Ishikawa (Japonia).

Grea: 1. MARVIS FRAZIER (SUA); 2. Olaf Mayer (Austria); 3—4. Cornel Bălan (România) și Aleksandr Jakubin (URSS).

Competitii mondiale

BIATLON

Cupa Mondială: 1. KLAUS SIEBERT (RDG) 143 p; 2. Frank Ulrich (RDG) 136 p; 3. Viktor Baranșev (URSS) 128 p.

SCHI

Cupa Mondială — Feminin: 1. ANNEMARIE MOSER PROLL (Austria) 243 p; 2. Hanni Wenzel (Lichtenstein) 240 p; 3. Irene Epple (RFG) 189 p;

echipe: 1. AUSTRIA 842 p; 2. R.F. Germania 660 p; 3. S.U.A. 629 p;

Masculin: 1. PETER LUSCHER (Elvetia) 186 p; 2. Leonhard Stock (Austria) 163 p; 3. Phil Mahre (SUA) 155 p;

echipe: 1. AUSTRIA 922 p; 2. Elvetia 734 p;

3. Italia 645 p;

Echipe (general): 1. AUSTRIA 1764 p; 2. Elvetia 1251 p; 3. Italia 996 p.

SCHI (sărituri).

Cupa Mondială: 1. ARMIN KOGLER (Austria) 741,5 p; 2. Axel Zitzman (RDG) 736 p; 3. Piotr Fijas (Polonia) 704,5 p.

GIMNASTICĂ

TOKIO — 2-4 iunie 1979

Feminin — individual compus: 1. STELA ZAHAROVA (URSS) 39,30 p; 2. Emilia Eberle (România) și Neli Kim (URSS) 39,15 p; 4. Nadia Comăneci (România) 39,00 p;

Sărituri: 1. NADIA COMĂNECI (România) 19,700 p; 2. Stela Zaharova (URSS) 19,525 p; 3. Neli Kim (URSS) 19,455 p;

Paralele: 1. EMILIA EBERLE (România) 19,65; 2. Steffi Kräker (RDG) 19,65; 3. Stela Zaharova (URSS), Zsuzsa Kalmár (Ungaria), Vera Cerna (Cehoslovacia) 19,55 p;

Bornă: 1. EMILIA EBERLE (România) 19,70 p; 2. Nadia Comăneci (România) 19,60 p; 3. Neli Kim (URSS) și Steffi Kräker (RDG) 19,45 p;

Sol: 1. NADIA COMĂNECI (România) 20,00 p; 2. Stela Zaharova (URSS) 19,95 p; 3. Emilia Eberle (România) 19,75 p;

Masculin — individual compus: 1. ALEKSANDR DITIATIN (URSS) 57,65 p; 2. Shigeru Kasamatsu (Japonia) 57,55 p; 3. Stoiian Delcev (Bulgaria) 57,50 p;

Sol: 1. SHIGERU KASAMATSU (Japonia) și STOIAN DELCEV (Bulgaria) 19,45 p; 3. Hiroshi Kajiyama (Japonia) 19,40 p;

Cal cu minere: 1. BART CONNER (SUA) 19,35 p; 2. Shigeru Kasamatsu (Japonia) 19,30 p; 3. Kurt Thomas (SUA) 19,25 p;

Inele: 1. ALEKSANDR DITIATIN (URSS) 19,40 p; 2. Eduard Azarian (URSS) 19,35 p; 3. Hiroshi Kajiyama (Japonia) și Ferenc Donath (Ungaria) 19,25 p; ... 6. Dan Grecu (România) 19,10 p;

Sărituri: 1. RALPH BARTHEL (RDG) 19,525 p; 2. Aleksandr Ditiatin (URSS) și Turbanov (URSS) 19,425 p;

Paralele: 1. EIZO KENMOTSU (Japonia) 19,60 p; 2. Aleksandr Ditiatin (URSS) 19,40 p; 3. Ferenc Donath (Ungaria) 19,25 p;

Bară fixă: 1. EBERHARD GIENGER (RFG) 19,55 p; 2. Elzo Kenmotsu (Japonia), Hiroshi Kajiyama (Japonia), Aleksandr Ditiatin (URSS) 19,50 p.

LUPTE LIBERE

Cupa Mondială: 1. U.R.S.S.; 2. S.U.A.; 3. Japonia.

GIMNASTICĂ

LONDRA — 7-8 aprilie 1979

Turneul campionilor. Feminin: 1. NADIA COMĂNECI (România) 39,10 p; 2. Elena Naimushina (URSS) 38,75 p; 3. Andrea Horacek (Ungaria) 38,05 p;

Masculin: 1. ANDREI POPOV (URSS) 55,95 p; 2. Peter Korman (SUA) 55,75 p; 3. Ion Chechiches (România) 55,50 p.

POLO

Cupa Mondială: 1. UNGARIA; 2. S.U.A.; 3. Iugoslavia; ... 7. România.

TENIS

Cupa Intercontinentală: T.C. BUENOS AIRES — Slavia Praga 6-3

Cupa Davis: S.U.A. — Italia 5-0

INOT

TOKIO — 1-3 septembrie 1979

Cupa mondială: 1. S.U.A. 258,5 p; 2. Europa 209,5 p; 3. Canada 192 p.

ATLETISM

MONTREAL — 25-27 august 1979

Cupa mondială — feminin: 1. R.D. GERMANĂ 106 p; 2. U.R.S.S. 98 p; 3. Europa 88 p;
masculin: 1. S.U.A. 119 p; 2. Europa 112 p; 3. R.D. Germană 108 p.

HANDBAL

R.F. GERMANIA — 18-23 decembrie 1979

Supercupa campionilor mondiali și olimpici

1. R.F. GERMANIA; 2. România.

BOX

NEW YORK — 11-19 octombrie 1979

CUPA MONDIALĂ: 1. S.U.A. 49 p; 2. U.R.S.S. 33 p; 3. America de Nord 10 p.

Semifuscă: Richard SANDOVAL (SUA) b. Koren Safin (URSS)

Muscă: ALBERTO MERCADO (PORTO RICO) b. Payao Pooltarat (Tailanda)

Cocoș: Jackie BEARD (SUA) b. Hwang Chiu Sun (Coreea de Sud)

Pană: BERNARD TAYLOR (SUA) b. Viktor Ribakov (URSS)

Semiușoară: VIKTOR DEMIANENKO (URSS) b. Davie Armstrong (SUA)

Ușoară: SERIK KONOKBAEV (URSS) b. Le-muel Steeples (SUA)

Semimijlocie: Eddie GREEN (SUA) b. Aleksandr Koskin (URSS)

Mijlocie mică: JAMES SHULER (SUA) b. Park Il-Chun (Coreea de Sud)

Mijlocie: VLADIMIR SHIN (URSS) b. Park Young Kyu (Coreea de Sud)

Semigrea: TONI TUCKER (SUA) b. Albert Nikolian (URSS)

Grea: Tony TUBBS (SUA) b. Soren Indzian (URSS)

Campionate europene

PATINAJ VITEZĂ

DEVENTER (OLANDA) — 20-21 ianuarie 1979

500 m: 1. JAN EGIL STORHOLT (NORVEGIA) 40,20; 2. Vladimir Lobanov (URSS) 40,62; 3. Kay-Arne Stenshjemmet (Norvegia) 40,63;

5000 m: 1. JAN EGIL STORHOLT (NORVEGIA) 7:32,56; 2. Viktor Lioskin (URSS) 7:35,41; 3. Piet Kleine (Olanda) 7:35,62;

1500 m: 1. JAN EGIL STORHOLT (NORVEGIA) 2:02,88; 2. Vladimir Lobanov (URSS) 2:03,37; 3. Serghei Marciuk (URSS) 2:03,56;

10 000 m: 1. KAY ARNE STENSHJEMMET (NORVEGIA) 15:31,08; 2. Viktor Lioskin (URSS) 15:31,17; 3. Piet Kleine (Olanda) 15:36,23;

Poliatlon: 1. JAN EGIL STORHOLT (NORVEGIA) 173,615 p; 2. Kay Arne Stenshjemmet (Norvegia) 174,533 p; 3. Serghei Marciuk (URSS) 174,757 p.

BOB 2 PERSOANE

WINTERBERG (RFG) — 27-28 ianuarie 1979

1. BERNHARD GERMESHAUSEN-HANS JURGEN GERHARDT (RDG) 3:50,16; 2. Erich Schärer-Ueli Bächli (Elveția) 3:51,36; 3. Meinhard Nehmer-Bogdan Musiol (RDG II) 3:51,80.

BOB 4 PERSOANE

WINTERBERG (RFG) — 3-4 februarie 1979

1. R.D. GERMANĂ I (MEINHARD NEHMER, JOCHEN BABOCK, BERNHARD GERMES-

HAUSEN, HANS JURGEN GERHARDT) 3:42,46;
2. Elvetia (Erich Schärer, Ueli Bächli, Toni Rüegg,
Hansjörg Trächsel) 3:43,19; 3. R.D. Germană II
(Horst Schönau, Bogdan Musiol, Horst Bernhardt,
Andreas Kirchner) 3:43,78.

PATINAJ ARTISTIC

ZAGREB — 28 ianuarie — 2 februarie 1979

Feminin: 1. ANETT POETZSCH (RDG) 9/185,
90 p; 2. Dagmar Lutz (RFG) 22/180,78 p; 3. Denise
Biellmann (Elvetia) 26/178,40 p;

Masculin: 1. JAN HOFFMANN (RDG) 18/184,
04 p; 2. Vladimir Kovalov (URSS) 20/183,98 p;
3. Robin Cousins (M. Britanie) 19/184,54 p;

Dans: 1. NATALIA LINICIUK-GHENADI
KARPONOSOV (URSS) 9/207,02 p; 2. Irina Moiseeva-
Andrei Minenkov (URSS) 21/201,72 p; 3. Kristina
Regöczy-Andras Sallay (Ungaria) 26/201,20 p;

Perechi: 1. MARINA CERKASOVA-SERGHEI
SAHRAI (URSS) 9/145,26 p; 2. Irina Vorobiova-
Igor Lisevski (URSS) 23/138,48 p p; 3. Sabine
Baess-Tassilo Thierbach (RDG) 23/138,26 p.

SANIE

OBERHOF — 3—5 februarie 1979

Feminin: 1. MELITTA SOLLMANN (RDG)
2:49,24; 2. Iona Brand (RDG) 2:49,25; 3. Margit
Schumann (RDG) 2:49,59; ...17. Elena Stan (Ro-
mânia) 2:58,34; 18. Maria Maioru (România) 3:01,
77;

Masculin: 1. HANS RINN (RDG) 3:00,53; 2.
Detlef Günther (RDG) 3:01,15; 3. Bernhardt Glass
(RDG) 3:01,40; ...29. Jacob Ispas (România) 3:14,
17; 32. Victor Anghel (România) 3:18,77;

Dublu: 1. BERND OBERHOFFNER-JORG
DIETER LUDWIG (RDG) 1:25,30; 2. Hans Rinn-
Norbert Hahn (RDG) 1:25,36; 3. Peter Gschnit-
zer-Karl Brunner (Italia) 1:25,72; ...13. Victor
Anghel-Jacob Ispas (România) 1:30,68.

ATLETISM (indoor)

VIENA — 24—25 februarie 1979

Masculin — 60 m: 1. MARIAN VORONIN (Po-
lonia) 6,57; 2. Leszek Duneczi (Polonia), 6,62; 3.
Petar Petrov (Bulgaria) 6,63;

400 m: 1. KAREL KOLAR (Cehoslovacia) 46,21;
2. Stefano Mallinverni (Italia) 46,59; 3. Horia To-
boc (România) 46,86

800 m: 1. ANTONIO PAEZ (Spania) 1:47,4;
2. Binko Kolev (Bulgaria) 1:47,8; 3. Andras Pa-
rocay (Ungaria) 1:48,2;

1500 m: 1. EAMONN COGHLAN (Irlanda)
3:41,8; 2. Thomas Wessinghage (RFG) 3:42,2;
3. John Robson (M. Britanie) 3:42,8;

3000 m: 1. MARKUS RYFFEL (Elvetia) 7:44,5;
2. Christoph Herle (RFG) 7:45,5; 3. Aleksandr
Fedotkin (URSS) 7:45,5;

60 m g: 1. THOMAS MUNKELT (RDG) 7,59
m; 2. Arto Bryggare (Finlanda) 7,67; 3. Eduard
Pereverzev (URSS) 7,70;

Finaltime: 1. VLADIMIR IASCENKO (URSS)
2,26 m; 2. Ghenadi Belkov (URSS) 2,26 m; Andrea
Schneider (RFG) 2,24 m

prăjină: 1. WLADYILSAW KOZAKIEWICZ
(Polonia) 5,58 m; 2. Konstantin Volkov (URSS)
5,45 m; 3. Vladimir Trofimenko (URSS) 5,45 m

lungime: 1. VLADIMIR ZEPELEV (URSS)
7,88 m; 2. Vladimir Podlujni (URSS) 7,86 m; 3.
Lutz Franke (RDG) 7,80 m;

triplusalt: 1. GHENADI VALIUKEVICI (URSS)
(URSS) 17,02 m; 2. Anatoli Piskulin (URSS) 16,97
m; 3. Jaak Uudmae (URSS) 16,91 m;

greutate: 1. REIJO STAHLBERG (Finlanda)
20,47 m; 2. Geoffrey Capes (M. Britanie) 20,23
m; 3. Vladimir Kiselev (URSS) 20,01 m;

Feminin — 60 m: 1. MARLIES GÖHR (RDG)
7,16; 2. Marita Koch (RDG) 7,19; 3. Ludmila Sto-
roškova (URSS) 7,22;

400 m: 1. VERONA ELDER (M. Britanie) 51,80;
2. Jarmila Kratochvilova (Cehoslovacia) 51,81; 3.
Karoline Kafer (Austria) 51,90;

800 m: 1. NIKOLINA STEREVA (Bulgaria)
2:02,6; 2. Anita Weisz (RDG) 2:02,9; 3. Fita Lo-
vin (România) 2:03,1;

1500 m: 1. NATALIA MĂRĂŞESCU (România)
4:03,5; 2. Zamira Zaiteva (URSS) 4:03,9; 3.
Svetlane Guskova (URSS) 4:07,4;

60 m g: 1. DANUTA PERKA (Polonia) 7,95;
2. Grazyna Rabsztyń (Polonia) 8,00; 3. Nina Mer-
gulina (URSS) 8,09;

Finaltime: 1. ANDREA MATAY (Ungaria) 1,92,
m; 2. Urszula Kielan (Polonia) 1,85 m; 3. Ulrike
Meylart (RFG) 1,80 m;

lungime: 1. SIEGRUN SIEGL (RDG) 6,70 m;
2. Jarmila Nygrinova (Cehoslovacia) 6,42 m; 3.
Lena Johansson (Suedia) 6,27 m; 4. Gina Panait-
Ghioroie (România) 6,10 m;

greutate: 1. ILONA SLUPIANEK (RDG) 21,01
m; 2. Marianne Adam (RDG) 20,14 m; 3. Judith
Oakes (M. Britanie) 15,66 m.

TIR (aer comprimat)

GRAZ — 8—11 martie 1979

Puşcă seniori: 1. MALCOLM COOPER (M. Bri-
tanie) 387 p; 2. Walter Hillenbrand (RFG) 387 p;
3. Oswald Schlipf (RFG) 386 p;

echipe: 1. R.D. GERMANĂ 1534 p; 2. R.F.
Germania 1531 p; 3. Franța 1529 p;

Puşcă seniore: 1. BAIBA BERKLAVA (URSS)
386 p; 2. Nonka Matova (Bulgaria) 386 p; 3. Mari-
lies Helbig (RDG) 385 p;

echipe: 1. U.R.S.S. 1152 p; 2. R.D. Germană
1149 p; 3. Bulgaria 1145 p;

Pistol seniori: 1. UWE POTTECK (RDG) 394
p; 2. Seppo Saarenpaa (Finlanda) 387 p; 3. Roman
Burkard (Elvetia) 387 p;

echipe: 1. FINLANDA 1530 p; 2. R.D. Germană
1529 p; 3. Suedia 1528 p;

Pistol seniore: 1. ZINAIDA SIMONIAN (URSS)
380 p; 2. Helga Buchner (Elvetia) 377 p; 3. Christine
Strahalm (Austria) 376 p;

echipe: 1. AUSTRIA 1125 p; 2. U.R.S.S. 1113 p;
3. Suedia 1113 p;

Tintă miscătoare: 1. IGOR SOKOLOV (URSS)
337 p; 2. Aleksandr Kediarov (URSS) 335 p; 3.
Jörg Uckert (RDG) 334 p.

LUPTE GRECO-ROMANE

BUCUREȘTI — 15—18 aprilie 1979

48 kg: 1. CONSTANTIN ALEXANDRU (RO-
MÂNIA); 2. Pavel Hristov (Bulgaria); 3. Anatoli
Bozin (URSS);

52 kg: 1. ROBERT MERSIVIAN (URSS); 2.
Nicu Gingă (România); 3. Lajos Raecz (Ungaria);

57 kg: 1. SAMIL SERIKOV (URSS); 2. Pas-
quale Passarelli (RFG); 3. Jozsef Crysta (Cehoslo-
vacia); 4. Mihai Botilă (România);

62 kg: 1. STYLIANOS MIGIAKIS (GRECIA);
2. Istvan Toth (Ungaria); 3. Kazimierz Lipien
(Polonia);

68 kg: 1. ȘTEFAN RUSU (ROMÂNIA); 2. Ivan
Staikov (Bulgaria); 3. Andrzej Supron (Polonia);

74 kg: 1. FERENC KOCSIS (UNGARIA); 2.
Vesoslav Makartiev (URSS); 3. Nedco Nedev (Bul-
garia); ...5. Gheorghe Ciobotaru (România);

82 kg: 1. ION DRAICA (ROMÂNIA); 2. Jan
Dolgowicz (Polonia); 3. Taimuraz Abhazava (URSS);

90 kg: 1. FRANK ANDERSSON (SUEDIA);
2. Norbert Nottini (Ungaria); 3. Petre Dieu (Ro-
mânia);

100 kg: NIKOLAI BALBOSIN (URSS); 2.
Roman Bierta (Polonia); 3. Vasile Andrei (România);

+100 kg: 1. ALEXANDAR TOMOV (BULGARIA);
2. Roman Codreanu (România); 3. Ege Kenan
(Turcia);

LUPTE LIBERE

BUCUREȘTI — 19—22 aprilie 1979

48 kg: 1. ARSAK SANOIAN (URSS); 2. Jan
Falandy (Polonia); 3. Aurel Rentea (România);

52 kg: 1. IARAGHI ȘUGAEV (URSS); 2. Har-
tmut Reich (RDG); 3. Andrzej Kudelski (Po-
lonia); ...6. Dumitru Ignat (România);

57 kg: 1. SERGHEI BELOGLAZOV (URSS);
2. Aurel Neagu (România); 3. Ivan Tocov (Bulgaria);

62 kg: 1. MIHO DUKOV (BULGARIA); 2.
Eduard Gyrai (RFG); 3. Jan Szymansky (Polonia);
...5. Gigel Anghel (România);

68 kg: 1. NIKOLAI PETRENKO (URSS); 2.
Ivan Jankov (Bulgaria); 3. Eberhard Probst (RDG);

74 kg: 1. ABDUL MUSEIMOV (URSS); 2. Martin Knops (RFG); 3. Alexandr Naney (Bulgaria); ...5. Emilian Cristian (România);
82 kg: 1. ALEC ALEKSEEV (URSS); 2. Istvan Kovacs (Ungaria); 3. Adolf Seger (RFG);
90 kg: 1. UWE NEUPERT (RDG); 2. Alla Daudov (URSS); 3. Ivan Ghinov (Bulgaria); ...Stelica Morcov (România) eliminat în primele tururi;
100 kg: 1. ILIA MATE (URSS); 2. Slavcio Servenkov (Bulgaria); 3. Vasile Puscașu (România);
+100 kg: 1. SALMAN HASIMIKOV (URSS); 2. Roland Gehrke (RDG); 3. Adam Sandurski (Polonia); 4. Andrei Janko (România).

BOX

KÖLN — 5-12 mai 1979

Semifusculă: 1. SAMIL SABIROV (URSS); 2. Dietmar Geilich (RDG); 3-4. Gheorghe Gheorghiev (Bulgaria) și Andras Rozsa (Ungaria). Ion Boboc (România) eliminat în primele tururi;
Muscă: 1. HENRYK SREDNICKI (Polonia); 2. Daniel Radu (România); 3-4. Aleksandr Dugarov (URSS) și Frank Kegebin (RDG);
Cocoș: 1. NIKOLAI KRAPTOV (URSS); 2. Dimitar Pehlivanov (Bulgaria); 3-4. Phil Sutcliffe (Irlanda) și Georg Vlachos (RFG); Teodor Dinu (România) eliminat în primele tururi;
Pană: 1. VIKTOR RIBAKOV (URSS); 2. Ciacio Andrejkowski (Bulgaria); 3-4. Kazimierz Przybiski (Polonia) și Carlo Rusolillo (Italia); Titi Cercel (România) eliminat în primele tururi;
Semișoară: 1. VIKTOR DEMIANENKO (URSS); 2. Renée Weller (RFG); 3-4. Dragomir Ilie (România) și Richard Nowakowski (RDG);
Ușoară: 1. SERIK KONOKBAEV (URSS); 2. Patrizio Oliva (Italia); 3-4. Carol Hajnal (România) și Karl Heinz Krüger (RDG);
Semimijlocie: 1. ERNST MÜLLER (RFG); 2. Sreten Mirković (Iugoslavia); 3-4. Ioan Budușan (România) și Kalevi Kosunen (Finlanda);
Mijlocie mică: 1. MIODRAG PERUNOVICI (IUGOSLAVIA); 2. Viktor Savcenko (URSS); 3-4. Rostislav Osicka (Cehoslovacia) și Markus Intlekofer (RFG); Vasile Girgavu (România) eliminat în primele tururi;
Mijlocie: 1. TARMO UUSIVIRTA (FINLANDA); 2. Valentin Silaghi (România); 3-4. Laszlo Pem (Ungaria) și Manfred Gebauer (RDG);
Semigrea: 1. ALBERT NIKOLIAN (URSS); 2. Tadija Kacear (Iugoslavia); 3-4. Georgică Donici (România) și Pawel Szerce (Polonia);
Grea: 1. EVGHENI GORSTKOV (URSS); 2. Werner Kohnert (RDG); 3-4. Ion Cernat (România) și Roger Andersson (Suedia);
Supergrea: 1. PETER HUSSING (RFG); 2. Ferenc Somody (Ungaria); 3-4. Soren Indzian (URSS) și Jurgen Fanghanel (RDG); Valentin Vrinceanu (România) eliminat în primele tururi.

GIMNASTICĂ (f)

COPENHAGA — 11-13 mai 1979

Individual: 1. NADIA COMĂNECI (România) 39,45 p; 2. Emilia Eberle (România) 38,85 p; 3. Natalia Saposnikova (URSS) 38,75 p; ...5. Melita Ruhn (România) 38,15 p;
Sărituri: 1. NADIA COMĂNECI (România) 19,775 p; 2. Maxi Gnauck (RDG) 19,550 p; 3. Natalia Saposnikova (URSS) 19,525 p; ...7. Emilia Eberle (România) 19,050 p;
Paralele: 1. ELENA MUHINA (URSS) 19,70 p; 2. Emilia Eberle (România) 19,65 p; 3. Maxi Gnauck (RDG) 19,60 p; 4. Nadia Comăneci (România) 19,35 p;
Bîrnă: 1. NATALIA SAPOSNIKOVA (URSS) 19,85 p; 2. Emilia Eberle (România) 19,60 p; 3. Nadia Comăneci (România) 19,25 p;
Sol: 1. NADIA COMĂNECI (România) 19,60 p; 2. Elena Muhina (URSS) și Natalia Saposnikova (URSS) 19,20 p; 4. Emilia Eberle (România) 19,15 p;

GIMNASTICĂ (m)

ESSEN — 19-20 mai 1979

Individual compus: 1. STOIAN DELCEV (Bulgaria) 57,75 p; 2. Aleksandr Tkacev (URSS) și Bogdan Makut (URSS) 57,45 p; ...8. Kurt Szi-

ller (România) 56,65 p; 12. Ion Chechicheș (România) 56,10 p; 22. Nicolae Oprescu (România) 55,25 p;
Sol: 1. STOIAN DELCEV (Bulgaria) 19,60 p; 2. Ralph Barthel (RDG) 19,50 p; 3. Lutz Mack (RDG) 19,45 p; ...5. Kurt Szillier (România) 19,20 p; 7. Ion Chechicheș 19,10 p;

Cal cu minere: 1. GYORGY GUCZOGHY (Ungaria) și ALEKSANDR DITIATIN (URSS) 19,15 p; 3. Bogdan Makut (URSS) și Michel Boutard (Franța) 19,05 p; 5. Kurt Szillier (România) 19,00 p;
Înele: 1. ALEKSANDR DITIATIN (URSS) 19,35 p; 2. Bogdan Makut (URSS) 19,20 p; 3. Lutz Mack (RDG) 19,15 p; ...8. Nicolae Oprescu (România) 18,90 p;

Sărituri: 1. BOGDAN MAKUT (URSS) 19,50 p; 2. Konecny (Cehoslovacia) 19,475 p; 3. Stoian Delcev (Bulgaria) și Ralph Barthel (RDG) 19,40 p;

Paralele: 1. BOGDAN MAKUT (URSS) 19,55 p; 2. Aleksandr Ditiatin (URSS) 19,40 p; 3. Eberhard Glenger (RFG) și Henry Boerio (Franța) 19,30 p; 5. Kurt Szillier (România) 19,25 p; 6. Nicolae Oprescu (România) 19,25 p;

Bară fixă: 1. ALEKSANDR TKACEV (URSS) 19,55 p; 2. Stoian Delcev (Bulgaria) și Peter Kovacs (Ungaria) 19,45 p.

RUGBY

1. FRANȚA; 2. România; 3. U.R.S.S.

HALTERE

VARNA — 21-27 mai 1979

52 kg: 1. ALEKSANDR VORONIN (URSS) 245 kg; 2. Ștefan Leletko (Polonia) 232,5 kg; 3. Bela Olah (Ungaria) 232,5 kg

smuls: ALEKSANDR VORONIN (URSS) 110 kg; 2. Ștefan Leletko (Polonia) 102,5 kg; 3. Tadeusz Golik (Polonia) 100 kg; aruncat: 1. ALEKSANDR VORONIN (URSS) 135 kg; 2. Bela Olah (Ungaria) 132,5 kg; 3. Ștefan Leletko (Polonia) 130 kg;

56 kg: 1. ANTON KODABSEV (Bulgaria) 262,5 kg; 2. Tadeusz Dembonczyk (Polonia) 260 kg; 3. Imre Stefanovics (Ungaria) 252,5 kg; 4. Gheorghe Naftel (România) 240 kg; 5. Mircea Tuli (România) 240 kg;

smuls: 1. TADEUSZ DEMBONCZYK (Polonia) 115 kg; 2. Anton Kodabasev (Bulgaria) 115 kg; 3. Leszek Skorupa (Polonia) 110 kg;

aruncat: 1. ANTON KODABASEV (Bulgaria) 147,5 kg; 2. Tadeusz Dembonczyk (Polonia) 145 kg; 3. Imre Stefanovics (Ungaria) 142,5 kg;

60 kg: 1. NIKOLAI KOLESNIKOV (URSS) 292,5 kg; 2. Gheorghe Todorov (Bulgaria) 272,5 kg; 3. Marian Grigoraș (România) 270 kg; ...6. Ștefan Kiss (România) 260 kg;

smuls: 1. NIKOLAI KOLESNIKOV (URSS) 127,5 kg; 2. Gheorghe Todorov (Bulgaria) 125 kg; 3. Marek Sewerny (Polonia) 122,5 kg;

aruncat: 1. NIKOLAI KOLESNIKOV (URSS) 165 kg; 2. Laszlo Szaraz (Ungaria) 152,5 kg; 3. Marian Grigoraș (România) 150 kg;

67,5 kg: 1. IANKO RUSEV (Bulgaria) 322,5 kg; 2. Joachim Kunz (RDG) 315 kg; 3. Günther Ambrass (RDG) 312,5 kg;

smuls: 1. IANKO RUSEV (Bulgaria) 145 kg; 2. Joachim Kunz (RDG) 140 kg; 3. Günther Ambrass (RDG) 137,5 kg;

aruncat: 1. IANKO RUSEV (Bulgaria) 177,5 kg; 2. Günther Ambrass (RDG) 175 kg; 3. Joachim Kunz (RDG) 175 kg;

75 kg: 1. IORDAN MITKOV (Bulgaria) 345 kg; 2. Nedelcio Kolev (Bulgaria) 337,5 kg; 3. Peter Wenzel (RDG) 332,5 kg; ...5. Dragomir Cioroslan (România) 327,5 kg;

smuls: 1. IORDAN MITKOV (Bulgaria) 155 kg; 2. Nedelcio Kolev (Bulgaria) 150 kg; 3. Peter Wenzel (RDG) 150 kg;

aruncat: 1. IORDAN MITKOV (Bulgaria) 190 kg; 2. Nedelcio Kolev (Bulgaria) 187,5 kg; 3. Dragomir Cioroslan (România) 185 kg;

82 kg: 1. BLAGOI BLAGOEV (Bulgaria) 380 kg; 2. Pawel Rabczewski (Polonia) 352,5 kg; 3. Dušan Polacsek (Cehoslovacia) 340 kg;

smuls: 1. BLAGOI BLAGOEV (Bulgaria) 172,5 kg; 2. Pawel Rabczewski (Polonia) 155 kg; 3. Andras Stark (Ungaria) 340 kg;

aruncat: 1. IURIK VARDANIAN (URSS) 207,5 kg; 2. Blagoi Blagoev (Bulgaria) 207,5 kg; 3. Pawel Rabczewski (Polonia) 197,5 kg;

90 kg: 1. ROLF MILSER (RFG) 382,5 kg; 2. Peter Baczakó (Ungaria) 370 kg; 3. Valeri Sarii (URSS) 370 kg; ...6. Vasile Groapă (România) 350 kg;

smuls: 1. PETER BACZAKO (Ungaria) 165 kg; 2. Valeri Sarii (URSS) 165 kg; 3. Ferenc Antalovics (Ungaria) 160 kg;

aruncat: 1. ROLF MILSER (RFG) 222,5 kg; 2. Peter Baczakó (Ungaria) 205 kg; 3. Valeri Sarii (URSS) 205 kg;

100 kg: 1. DAVID RIGERT (URSS) 402,5 kg; 2. Pavel Sircin (URSS) 392,5 kg; 3. Plamen Asparuhov (URSS) 375 kg; ...8. Ștefan Tașnadi (România) 347,5 kg;

smuls: 1. DAVID RIGERT (URSS) 180 kg; 2. Pavel Sircin (URSS) 172,5 kg; 3. Plamen Asparuhov (Bulgaria) 170 kg;

aruncat: 1. DAVID RIGERT (URSS) 222,5 kg; 2. Pavel Sircin (URSS) 220 kg; 3. Janos Solyomvari (Ungaria) 205 kg;

110 kg: 1. IURI ZAITEV (URSS) 400 kg; 2. Bogdan Drandarov (Bulgaria) 390 kg; 3. Peter Kács (RDG) 385 kg; ...7. Marin Parapancea (România) 362,5 kg;

smuls: 1. Peter Kács (RDG) 175 kg; 2. Bogdan Drandarov (Bulgaria) 172,5 kg; 3. Iuri Zaitev (URSS) 172,5 kg;

aruncat: 1. IURI ZAITEV (URSS) 227,5 kg; 2. Bogdan Drandarov (Bulgaria) 217,5 kg; 3. Peter Kács (RDG) 215 kg;

+110 kg: 1. GERD BONK (RDG) 427,5 kg; 2. Jurgen Heuser (RDG) 422,5 kg; 3. Rudolf Strejcek (Cehoslovacia) 390 kg; ...6. Ștefan Krejčík (România) 345 kg;

smuls: 1. SULTAN RAHMANOV (URSS) 195 kg; 2. Gerd Bonk (RDG) 185 kg; 3. Rudolf Strejcek (Cehoslovacia) 180 kg;

aruncat: 1. JURGEN HEUSER (RDG) 242,5 kg; 2. Gerd Bonk (RDG) 242,5 kg; 3. Viktor Okorokov (URSS) 232,5 kg.

JUDO

BRUXELLES — 24-27 mai 1979

Semigrea: 1. TIMUR HUBULURI (URSS); 2. Robert Van de Walle (Belgia); 3-4. Gunther Neureuther (RFG) și Robert Köstenberger (Austria);

Grea: 1. JEAN LUC ROUGE (Franța); 2. Vitali Kuznetsov (URSS); 3-4. Janos Varga (Ungaria) și Peter Adelaar (Olanda);

Superioară: 1. FELICE MARIANI (Italia); 2. Helmut Grobelin (RFG); 3-4. Josef Reiter (Austria) și Arambij Jemiz (URSS); Ion Domnar (România) eliminat în primele tururi;

Open: 1. ALEKSANDR TIURIN (URSS); 2. Angelo Parisi (Franța); 3-4. Paul Radburn (M. Britanie) și Robert Van de Walle (Belgia); Iosif Pal (România) eliminat în primele tururi;

Semioară: 1. NIKOLAI SOLODUHIN (URSS); 2. James Rohleder (RFG); 3-4. Nicolae Vlad (România) și Yves Delvingt (Franța);

Usoară: 1. NEIL ADAMS (M. Britanie); 2. Enzo Gamba (Italia); 3-4. Günther Krüger (RDG) și Evgheni Babanov (URSS); Loghin Lazăr (România) eliminat în primele tururi;

Semifinoale: 1. HARALD HEINKE (RDG); 2. Sota Habarell (URSS); 3-4. Mihalache Toma (România) și Adam Adamczyk (Polonia);

Mijlocie: 1. JORG ROTHLSBERGER (Elvetia); 2. Slavko Obadov (Iugoslavia); 3-4. Endre Kiss (Ungaria) și Detlef Ullsch (RDG); Iosif Pal (România) eliminat în primele tururi.

BASCHET (m)

ITALIA — 10-20 iunie 1979

1. U.R.S.S.; 2. Israel; 3. Iugoslavia.

TIR (skeet)

MONTECATINI — 45-47 iunie 1979

Seniori: 1. BRUNO ROSETTI (Franța) 197 t; 2. Ole Justensen (Danemarca) 196 t; 3. Enrique Camarens (Spania) 195 t; ...19. Sabin Popa (România) 191 t; 25. Bogdan Marinescu (România) 190 t; 35. Ion Ioniță (România) 188 t; 55. Adalbert Oster (România) 183 t;

Echipe: 1. OLANDA 578 t; 2. Cehoslovacia 578 t; 3. Franța 575 t; ...8. România 563 t;

Juniori: 1. ANDREA BENELLI (Italia) 147 t; 2. Hans Jorg Krefeldt (RDG) 147 t; 3. Manuel

Pinto (Italia) 144 t; ...12. Ioan Toman (Român) 140 t; 19. Istvan Egri (România) 138 t; 31. Florea Alexandru (România) 129 t;

Echipe: 1. U.R.S.S. 287 t; 2. Italia 285 t; 3. R.D. Germană 283 t; ...8. România 266 t;

Senioare: 1. BIANCA ROSA HANSBERG (Italia) 140 t; 2. Larisa Gurevici (URSS) 139 t; 3. Ruth Jordan (RFG) 139 t;

Echipe: 1. U.R.S.S. 260 t; 2. R.F. Germania 258 t; 3. Suedia 256 t.

TIR (trap)

MONTECATINI — 22-24 iunie 1979

Seniori: 1. BUCKHARD HOPPE (RDG) 194 t; 2. Aleksandr Asanov (URSS) 194 t; 3. Christian Demarle (Franța) 194 t; ...45. Mihai Ispășiu (România) 188 p;

Echipe: 1. U.R.S.S. 575 t; 2. Finlanda 573 t; 3. Franța 572 t;

Senioare: 1. BARBARA LYNCH (M. Britanie) 138 t; 2. Elda Rolandi (Italia) 137 t; 3. Valentina Hlebnikova (URSS) 135 t;

Echipe: 1. U.R.S.S. 263 t; 2. Italia 260 t; 3. Spania 241 t;

Juniori: 1. JUAN TORNE (Spania) 144 t; 2. Volker Escher (RDG) 144 t; 3. Aleksandr Lavrinenko (URSS) 143 t; ...13. Grigore Tomoioga (România) 136 p;

Echipe: 1. ITALIA 284 t; 2. R.D. Germană 280 t; 3. Spania 280 t.

TENIS

SOPOT — 6-12 august 1979

Simplu (m): 1. VADIM BORISOV (URSS); 2. Stanislav Birner (Cehoslovacia); 3-4. Dumitru Hărădău (România) și Janos Beniyk (Ungaria);

Dublu (m): 1. STANISLAV BIRNER-JAROSLAV NAVRATIL (CEHOSLOVACIA); 2. Peter Szöke-Janos Beniyk (Ungaria); 3-4. Dumitru Hărădău-Traian Mărcu (România) și Anatoli Volkov-Vadim Borisov (URSS);

Simplu (f): 1. OLGA MOROZOVA (URSS); 2. Hanna Mandlikova (Cehoslovacia); 3-4. Lucia Romanov (România) și Natasa Cimireva (URSS);

Dublu (f): 1. OLGA MOROZOVA-NATASA CIMIREVA (URSS); 2. Evghenia Birinkova-Natasa Borodina (URSS); 3-4. Lucia Romanov-Maria Romanov (România) și Hanna Mandlikova-Iva Budarova (Cehoslovacia);

Dublu mixt: 1. NATASA CIMIREVA-ANATOLI VOLKOV (URSS); 2. Olga Morozova-Vadim Borisov (URSS); 3-4. Natasa Borodina-Aleksandr Bogomilov (URSS) și Hanna Mandlikova-Jaroslav Navratil (Cehoslovacia);

CĂLĂRIE

ROTTERDAM — 16-19 august 1979

Obstacole. Individual: 1. GERD WILTFANG (RFG) cu Roman 8,95 p; 2. Paul Schockemöhle (RFG) cu Deister 9,10 p; 3. Hugo Simon (Austria) cu Gladstone 10,85 p;

Echipe: 1. MAREA BRITANIE (MALCOLM PYRAH cu Law Court, DEREK RICKETTS cu Hydrophane Coldstr.), CAROLINE BRADLEY cu Tigre, DAVID BROOME cu Queensway Big Q) 24,70 p; 2. R.F. Germania (Wilhelm Heinrich Johannesmann cu Sarto, Peter Luther cu Livius, Paul Schockemöhle cu Deister, Gerd Wiltfang cu Roman) 30,95 p; 3. Irlanda (John Roche cu Maigh Cuillin, Gerry Mullins cu Ballinderry, Con Power cu Rock Barton, Eddie Macken cu Carroll's Boom) 34,10 p.

Probă completă

LUHMÜHLEN (RFG) — 30 august — 2 septembrie 1979

Individual: 1. NILS HAAGENSEN (DANEMARCA) cu Monaco 53,80 p; 2. Rachel Bayliss (M. Britanie) cu Gurgle the Greek 67,60 p; 3. Rudiger Schwarz (RFG) cu Power Gm 76,80 p;

Echipe: 1. IRLANDA (DAVID FOSTER cu Inis Mean, HELEN CANTOLLON cu Wing Forward, ALAN LILLINGSTON cu Seven Up, JOHN WATSON cu Cambridge Blue) 301,90 p; 2. M. Britanie (Christopher Collins cu Gamble, Clarissa Strachan cu Merry Sovereign, Sue Hatherly cu Monacle II, Lucinda Prior-Palmer cu Killair)

312,25 p; 3. Franta (Thierry Tousaint cu Gribouille C, Thierry la Cour cu Sertorius, Edouard Decarme cu Frisson A, Armand Bigot cu Gamin du bois) 364 p;

Dresaj

AARHUS — 31 mai — 4 iunie 1979

Individual: 1. ELISABETH THEURER (AUSTRIA) cu Mon Cherie 1367 p; 2. Christine Stuckelberger (Elvetia) cu Granat 1347 p; 3. Harry Boldt (RFG) cu Woyceck 1325 p;

Echipe: 1. R.F. GERMANIA (GABRIELLA GRILLO cu Ultimo, HARRY BOLDT cu Woyceck, UWE SCHUTEN-BAUMER cu Slibovitz) 4905 p; 2. U.R.S.S. (Elena Petuskova cu Abakan, Viktor Ugrimov cu Sikval, Irina Karaceva cu Said) 4595 p; 3. Elvetia (Christine Stuckelberger cu Granat, Amy-Catherin De Bary cu Aintree, Ulrich Lehmann cu Widin) 4486 p.

TIR

EVON — 7-9 septembrie 1979

Pistol liber: 1. PAAVA PALOKANGAS (FINLANDA) 577 p; 2. Harald Vollmar (RDG) 576 p; 3. Uwe Potteck (RDG) 571 p; ... 10. Petru Ilie (România) 561 p; 30-33. Laurențiu Pop (România) 549 p;

Pușcă liberă 60 f culcat: 1. PETER GOREWSKI (RDG) 598 p; 2. Werner Selbold (RFG) 598 p; 3. Wilfram Weibel (Austria) 598 p; ... 13-17. Nicolae Rotaru (România) 595 p; 25-27. Romulus Nicolescu (România) 593 p; 38. Ilie Codreanu (România) 591 p;

Pușcă liberă 3x40 f: 1. NONKA MATOVA (BULGARIA) 4172 p; 2. Bernd Hardstein (RDG) 4169 p; 3. Mario Gonserowski (RDG) 4168 p; ... 42. Ilie Codreanu (România) 4143 p; 48. Romulus Nico-

lescu (România) 4138 p; 54-55. Nicolae Rotaru (România) 4126 p;

Mistret alergător: 1. TIBOR BODNAR (UNGARIA) 578 p; 2. Igor Sokolov (URSS) 576 p; 3. Thomas Pfeiffer (RDG) 576 p;

Pistol viteza: 1. WERNER BEYER (RFG) 597 p; 2. Marin Stan (România) 595 p; 3. Olavi Heikkinen (Finlanda) 595 p; ... 5. Grațian Calotă (România) 595 p; 41-43. Corneliu Ion (România) 594 p.

TIR (I)

FRANKFURT/MAIN — 29-30 septembrie 1979

Pistol standard: 1. ELISABETH KARABOLI (ALBANIA) 587 p; 2. Galina Korsun (URSS) 584 p; 3. Zinaida Simonian (URSS) 584 p;

Echipe: 1. U.R.S.S. 1746 p; 2. Albania 1733 p; 3. Ungaria 1727 p;

Pușcă calibru redus 60 f culcat: 1. ANKA PELOVA (BULGARIA) 594 p; 2. Odette Meuter (Belgia) 594 p; 3. Anita Enquist (Suedia) 593 p;

Echipe: 1. SUECIA 1778 p; 2. U.R.S.S. 1767 p; 3. Polonia 1763 p;

Pușcă calibru redus 3x20 f: 1. EVA FORLIAN (UNGARIA) 578 p; 2. Nonka Matova (Bulgaria) 575 p; 3. Valeria Sabadka (Iugoslavia) 575 p;

Echipe: 1. BULGARIA 1708 p; 2. Iugoslavia 1698 p; 3. U.R.S.S. 1697 p;

VOLEI

FRANȚA — 5-14 octombrie

Masculin: 1. U.R.S.S.; 2. Polonia; 3. Iugoslavia; ... 7. România

Feminin: 1. U.R.S.S.; 2. R.D. Germană; 3. Bulgaria; ... 5. România

Campionate europene

tinereț și juniori

CHI (probe alpine)

ACHENKIRCH — 26-28 ianuarie 1979

Coborire (b): 1. ERWIN RESCH (AUSTRIA) 1:38,64; 2. Gerhard Pfaffenbichler (Austria) 1:39,52; 3. Bruno Kern (Elvetia) 1:40,51;

Slalom special (b): 1. CHRISTIAN ORLAISKY (AUSTRIA) 92,74; 2. Joel Gaspoz (Elvetia) 93,64; 3. Ingvar Halvarsson (Suedia) 94,89;

Slalom urias (b): 1. CHRISTIAN ORLAISKY (AUSTRIA); 2. Ernst Hinterseer (Austria) 2:43,70; 3. Joel Gaspoz (Elvetia) 2:44,25;

Coborire (f): 1. ANDREA HAASER (AUSTRIA) 1:28,14; 2. Christa Puschmann (Austria) 1:28,97; 3. Heidi Riedler (Austria) 1:29,43;

Slalom special (f): 1. REGINE MOSENLECHNER (RFG) 92,74; 2. Trandl Hächer (RFG) 92,79; 3. Olga Charvatova (Cehoslovacia) 93,16;

Slalom urias (f): 1. TRUDL HÄCHER (RFG) 2:08,66; 2. Andrea Haaser (Austria) 2:08,92; 3. Heidi Riedler (Austria) 2:10,34.

BOB (tinereț)

CERVINIA — 3-4 februarie 1979

2 persoane: 1. ELVETIA (RALPH PICHLER-JOSEPH KALIN) 4:51,32; 2. România (Paul Neagu-Gheorghe Peptea) 4:54,19; 3. Austria (Franz Paulweber-Anton Schirner) 4:55,88; ... 8.

România M (Alexandru Pandrea-Nicolae Androne) 5:01,86.

SANIE (juniori).

KRYNICA (Polonia) — 40-41 februarie 1979

Feminin: 1. BETTINA SCHMIDT (RDG) 2:43,95; 2. Martina Gunl (RDG) 2:44,04; 3. Elka Djan (RFG) 2:45,02; ... 11. Mariana Carp (România) 2:52,23; 12. Gabriela Soare (România) 2:52,26;

Masculin: 1. THOMAS RUHROLD (RDG) 2:56,15; 2. Serghei Danilin (URSS) 2:59,00; 3. Jan Lindert (Polonia) 3:00,18; ... 17. Cristinel Piciorea (România) 3:08,87; 19. Constantin Răducan (România) 3:15,53;

Dublu: 1. JAN LINDERT-WITOLD KANIA (POLONIA) 1:23,09; 2. F. Wilhelm-F. Lechleitner (Austria) 1:23,57; 3. J. Jablonski-S. Secha (Polonia) 1:24,50; ... 8. Cristinel Piciorea-Viorel Florea (România) 1:26,84; 12. Constantin Răducan-Gheorghe Pleșa (România) 1:33,95

TIR juniori (aer comprimat)

GRAZ — 8-11 martie 1979

Pușcă: 1. IURI ZAVOLODKO (URSS) 384 p; 2. Manfred Tiess (Austria) 384 p; 3. Nicolas Berthelot (Franța) 384 p;

echipe: 1. U.R.S.S. 1150 p; 2. R.F. Germania 1133 p; 3. Austria 1133 p;

Pistol: 1. SERGHEI PIZIANOV (URSS) 384 p; 2. Thomas Andermann (RFG) 380 p; 3. Milos Kratochvil (Cehoslovacia) 379 p;
echipe: 1. U.R.S.S. 1188 p; 2. Suedia 1431 p; 3. Cehoslovacia 1130 p.

HOCHET (juniori)

Grupa A: 1. Cehoslovacia; 2. Finlanda; 3. U.R.S.S.;

Grupa B: 1. Norvegia; 2. România; 3. Iugoslavia;

Grupa C: 1. Bulgaria; 2. Spania; 3. Anglia

RUGBY

Cupa F.I.R.A.: 1. Franța; 2. U.R.S.S.; 3. Italia; ... 5. România

POPICE (juniori)

AUGSBURG (RFG) — 21-27 mai 1979

Echipe (f): 1. R.F. Germania 2424 p; 2. România 2305 p; 3. Iugoslavia 2284 p;

Echipe (m): 1. Iugoslavia 5115 p; 2. R.F. Germania 5039 p; 3. România 4994 p;

Perechi (f): 1. MARIA IOSIF NICHIFOR-IBOLYA KATONA (ROMANIA) 832 p; 2. Gertrude Stuzle-Maria Michel (RFG) 802 p; 3. Zsuzsa Almay-Maria Abraham (Ungaria) 793 p; 4. Ioana Dogaru-Elena Stan (România) 783 p; ... 8. Ildiko Szasz-Zoia Roman (România) 769 p;

Perechi (m): 1. HANS BOHRER-JURGEN FLEISCHER (RFG) 1742 p; 2. Ilie Hosu-Alexandru Naszodi (România) 1740 p; 3. I. Mohacs-D. Lovici (Iugoslavia) 1732 p; ... 7. Constantin Stamatescu-Alexandru Szekely (România) 1687 p;

Individual (f): 1. DAGMAR SEDLAKOVA (Cehoslovacia) 1242 p; 2. Marika Kolodzi (RFG) 1221 p; 3. Maria Abraham (Ungaria) 1215 p; ... 6. Ibolya Katona (România) 1199 p; 8. Elena Stan (România) 1185 p; 9. Ildiko Szasz (România) 1181 p; 12. Maria Iosif Nichifor (România) 1173 p;

Individual (m): 1. HANS BOHRER (RFG) 2623 p; 2. Ilie Hosu (România) 2614 p; 3. Alexandru Naszodi (România) 2596 p; ... 10. Constantin Stamatescu (România) 2544 p.

HALTERE (juniori)

DEBREŢIN — 16-24 iunie 1979

52 kg: 1. JENIA SARANDALIEV (BULGARIA) 227,5 kg; 2. Jacek Gutowski (Polonia) 220 kg; 3. Ion Balas (România) 217,5 kg; 4. Vasile Cocioran (România) 215 kg;

Smuls: 1. JACEK GUTOWSKI (POLONIA) 100 kg; 2. Jenia Sarandaliev (Bulgaria) 97,5 kg; 3. Ion Balas (România) 97,5 kg; ... 5. Vasile Cocioran (România) 95 kg;

Aruncat: 1. JENIA SARANDALIEV (BULGARIA) 130 kg; 2. Jacek Gutowski (Polonia) 120 kg; 3. Ion Balas (România) 120 kg; 4. Vasile Cocioran (România) 120 kg;

56 kg: 1. JURIK SARKIZIAN (URSS) 250 kg; 2. Samuel Muradian (URSS) 250 kg; 3. Radev Radehov (URSS) 245 kg; 4. Vasile Roşu (România) 242,5 kg;

Smuls: 1. VASILE ROŞU (ROMANIA) 112,5 kg; 2. Samuel Muradian (URSS) 112,5 kg; 3. Jurik Sarkizian (URSS) 110 kg;

Aruncat: 1. JURIK SARKIZIAN (URSS) 140 kg; 2. Radev Radehov (Bulgaria) 140 kg; 3. Samuel Muradian (URSS) 137,5 kg; ... 6. Vasile Roşu (România) 130 kg;

60 kg: 1. GHEORGHI PANCEV (BULGARIA) 272,5 kg; 2. Serghei Kuznetov (URSS) 262,5 kg; 3. Istvan Lenart (Ungaria) 257,5 kg;

Smuls: 1. GHEORGHI PANCEV (Bulgaria) 120 kg; 2. Istvan Lenart (Ungaria) 117,5 kg; 3. Serghei Kuznetov (URSS) 112,5 kg;

Aruncat: 1. GHEORGHI PANCEV (Bulgaria) 152,5 kg; 2. Serghei Kuznetov (URSS) 150 kg; 3. Istvan Lenart (Ungaria) 140 kg;

67,5 kg: 1. JOACHIM KUNZ (RDG) 310 kg; 2. Budin Dimitrov (Bulgaria) 302,5 kg; 3. Eugen Chivu (România) 287,5 kg;

Smuls: 1. JOACHIM KUNZ (RDG) 135 kg; 2. Eugen Chivu (România) 132,5 kg; 3. Budin Dimitrov (Bulgaria) 130 kg;

Aruncat: 1. JOACHIM KUNZ (RDG) 175 kg; 2. Budin Dimitrov (Bulgaria) 172,5 kg; 3. Hermann Kubenka (RDG) 160 kg;

75 kg: 1. VIKTOR BUGROV (URSS) 335 kg; 2. Aleksandr Pervi (URSS) 330 kg; 3. Pavel Pavlov (Bulgaria) 305 kg; ... 9. Constantin Dabija (România) 282,5 kg;

Smuls: 1. VIKTOR BUGROV (URSS) 150 kg; 2. Aleksandr Pervi (URSS) 145 kg; 3. Laszlo Kiraly (Ungaria) 137,5 kg; ... 10. Constantin Dabija (România) 127,5 kg;

Aruncat: 1. ALEKSANDR PERVI (URSS) 185 kg; 2. Viktor Bugrov (URSS) 185 kg; 3. Pavel Pavlov (Bulgaria) 170 kg; ... 9. Constantin Dabija (România) 155 kg;

82,5 kg: 1. STANIMIR BAIRAKTAROV (BULGARIA) 350 kg; 2. Aleksei Glukov (URSS) 337,5 kg; 3. Radi Radev (Bulgaria) 322,5 kg;

Smuls: 1. STANIMIR BAIRAKTAROV (BULGARIA) 150 kg; 2. Aleksei Glukov (URSS) 147,5 kg; 3. Jozsef Kalmar (Ungaria) 145 kg;

Aruncat: 1. STANIMIR BAIRAKTAROV (BULGARIA) 200 kg; 2. Aleksei Glukov (URSS) 190 kg; 3. Radi Radev (Bulgaria) 185 kg;

90 kg: 1. ALEKSEI HILIAZEV (URSS) 362,5 kg; 2. Liubomir Nikolov (Bulgaria) 337,5 kg; 3. Frank Mantek (RDG) 330 kg;

Smuls: 1. ALEKSEI HILIAZEV (URSS) 165 kg; 2. Frank Mantek (RDG) 150 kg; 3. Liubomir Nikolov (Bulgaria) 145 kg;

Aruncat: 1. ALEKSEI HILIAZEV (URSS) 197,5 kg; 2. Liubomir Nikolov (Bulgaria) 192,5 kg; 3. Frank Mantek (RDG) 180 kg;

100 kg: 1. SERGHEI GNEZDILOV (URSS) 357,5 kg; 2. Kasimir Geranov (Bulgaria) 352,5 kg; 3. Oleg Tanurov (URSS) 347,5 kg;

Smuls: 1. KASIMIR GERANOV (Bulgaria) 157,5 kg; 2. Oleg Tanurov (URSS) 157,5 kg; 3. Serghei Gnezdilov (URSS) 157,5 kg;

Aruncat: 1. SERGHEI GNEZDILOV (URSS) 200 kg; 2. Kasimir Geranov (Bulgaria) 195 kg; 3. Oleg Tanurov (URSS) 190 kg;

110 kg: 1. VIACESLAV KLOKOV (URSS) 380 kg; 2. René Wyszuwa (RDG) 355 kg; 3. Michael Kahnfeld (RDG) 327,5 kg;

Smuls: 1. VIACESLAV KLOKOV (URSS) 170 kg; 2. René Wyszuwa (RDG) 155 kg; 3. Michael Kahnfeld (RDG) 147,5 kg;

Aruncat: 1. VIACESLAV KLOKOV (URSS) 210 kg; 2. René Wyszuwa (RDG) 200 kg; 3. Michael Kahnfeld (RDG) 180 kg;

+110 kg: 1. ANTONIO KRASTEV (BULGARIA) 385 kg; 2. Senno Salzwedel (RDG) 355 kg; 3. Tage Knudsen (Norvegia) 340 kg;

Smuls: 1. ANTONIO KRASTEV (BULGARIA) 172,5 kg; 2. Tage Knudsen (Norvegia) 150 kg; 3. Senno Salzwedel (RDG) 150 kg;

Aruncat: 1. ANTONIO KRASTEV (BULGARIA) 212,5 kg; 2. Senno Salzwedel (RDG) 205 kg; 3. Tage Knudsen (Norvegia) 190 kg.

BASCHET (f)

ITALIA — 20-30 iulie 1979

1. U.R.S.S.; 2. Ungaria; 3. Cehoslovacia; ... 6. România.

BASCHET (cadeţi)

DAMASC — 20-29 iulie 1979

1. IUGOSLAVIA; 2. Italia; 3. Spania

VOLEI (juniori)

PORTUGALIA — 6-12 august 1979

1. U.R.S.S.; 2. Bulgaria; 3. R.D. Germană; ... 10. România

VOLEI (junioare)

SPANIA — 20-29 iulie 1979

1. U.R.S.S.; 2. R.D. Germană; 3. Cehoslovacia.

TENIS (tineret)

SOPOT — 6-12 august 1979

Simplu (m): 1. HELMAR STIEGLER (AUSTRIA) 2. Zoltan Kuharszky (Ungaria); 3-4. Andrei Dirzu (România); 5. Dusan Kulhaj (Cehoslovacia);

Dublu (m): ANDREI DIRZU-LIVIU MANCAŞ (ROMANIA); 2. Miroslav Lacey-Dusan Kulhaj (Cehoslovacia); 3-4. Kurt Christian Nielsen-Jean Bech Miller (Danemarca) şi Aleksandr Zverev (URSS)-Zoran Petkovici (Iugoslavia);

Simplu (f): 1. MARTA ROMANOV (ROMÂNIA); 2. Natașa Piscackova (Cehoslovacia); 3-4. Mihaela Pazderova (Cehoslovacia) și Elena Elisenko (URSS);

Dublu (f): 1. ELENA ELISENKO (URSS)-DORA RANGHELOVA (BULGARIA); 2. Mihaela Pazderova-Natașa Piscackova (Cehoslovacia); 3-4. Judit Budai-Lilla Lugasi (Ungaria) și Marzena Sieracka-Elzbieta Baranowska (Polonia);

Dublu mixt: 1. ANDREI DIRZU-CAMELIA CHIRIAC (ROMÂNIA); 2. Zoltan Kuharsky-Judit Budai (Ungaria); 3-4. Elena Elisenko-Aleksandr Zverev (URSS) și Angelika Kanalopoulou (Grecia)-Torner (Spania).

CALC-CANOE (juniori)

TAMPERE - 4-5 august 1979

500 m-K1 1. ALEKSEI AKIMOV (URSS) 1:58,6; 2. Jeremy West (M. Britanie) 2:01,7; 3. Istvan Pető (Ungaria) 2:01,7;

C1: 1. RALF HEUKRODT (RDG) 2:09,8; 2. Mirko Nisovic (Iugoslavia) 2:11,3; 3. Andrei Sarenko (URSS) 2:11,4;

K2: 1. U.R.S.S. 1:45,6; 2. Ungaria 1:46,3; 3. R.D. Germană 1:46,5;

C2: 1. U.R.S.S. 1:52,8; 2. R.D. Germană 1:54,8; 3. Bulgaria 1:55,3;

K4: 1. U.R.S.S. 1:35,1; 2. Suedia 1:35,7; 3. R.F. Germania 1:36,2;

C7: 1. U.R.S.S. 1:41,80; 2. Ungaria 1:45,91;

K1(f): 1. KATHRIN STOLL (RDG) 2:09,9; 2. Neia Pomiina (URSS) 2:10,1; 3. Elisabeta Băbeanu (România) 2:10,6;

K2 (f): 1. R.D. GERMANĂ 1:55,2; 2. Suedia 1:57,1; 3. U.R.S.S. 1:58,5;

K4 (f): 1. R.D. GERMANĂ 1:39,48; 2. U.R.S.S. 1:40,58; 3. Suedia 1:42,01.

1000 m-K1: 1. ISTVAN PETO (UNGARIA) 3:55,56; 2. Jovan Djolic (Iugoslavia) 3:56,38; 3. Kalle Sundqvist (Suedia) 3:57,48;

C1: 1. ATTILA LIPTAK (UNGARIA) 4:13,95; 2. Mirko Nisovic (Iugoslavia) 4:14,76; 3. Petrică Pogora (România) 4:19,83;

K2: 1. R.D. GERMANĂ 3:30,28; 2. U.R.S.S. 3:31,23; 3. România 3:31,47

C2: 1. U.R.S.S. și R.D. GERMANĂ 3:46,61;

K4: 1. R.D. GERMANĂ 3:10,13; 2. Suedia 3:11,08; 3. U.R.S.S. 3:11,56;

ATLETISM

BYDGOSZCZ - 16-19 august 1979

Lungime (f): HELGA RADTKE (RDG) 6,47 m; 2. Sabine Everts (RFG) 6,46 m; 3. Susan Hearnshaw (M. Britanie) 6,46 m; ...5. Elena Aflorui (România) 6,22 m;

greutate (f): 1. LIANE SCHMULL (RDG) 18,33 m; 2. Simone Rüdrieh (RDG) 17,12 m; 3. Elena Kozlova (URSS) 16,59 m; ...5. Tatiana Mihalcea (România) 15,56 m;

dise (b): 1. JURGEN SCHULT (RDG) 56,18 m; 2. Serghei Kot (URSS) 55,44 m; 3. Ryszard Idziak (Polonia) 54,94 m;

10 km mars: 1. JOZEF PRIBILINEC (Cehoslovacia) 41:04,8; 2. Erling Andersen (Norvegia) 41:12,8; 3. Jörg Pasemann (RDG) 42:31,1;

100 m (b): 1. THOMAS SCHRODER (RDG) 10,41; 2. Werner Zaske (RFG) 10,43; 3. Michael McFarlane (M. Britanie) 10,43;

100 m (f): 1. KERSTIN WALTER (RDG) 11,57; 2. Kirsten Simon (RDG) 11,57; 3. Elke Vollmer (RFG) 11,61;

1500 m (b): 1. GRAHAM WILLIAMSON (M. Britanie) 3:39,0; 2. Leonid Bruk (URSS) 3:40,0; 3. Peter Wirz (Elveția) 3:42,7; ... 14. Daniel Nistor (România) 3:59,2;

100 m g: 1. LENA SPOOF (Finlanda) 13,24; 2. Silva Oja (URSS) 13,57; 3. Edith Oker (RFG) 13,70;

110 m g: 1. FRANK ROSSLAND (RDG) 14,09; 2. Gyorgy Bakos (Ungaria) 14,23; 3. Gheorghe Săbanov (URSS) 14,24;

înălțime (b): 1. DIETMAR MOGENBURG (RFG) 2,24 m; 2. Roberto Cerri (Italia) 2,24 m; 3. Harald Ehike (RFG) 2,18 m;

clocan: 1. IGOR NIKULIN (URSS) 71,56 m; 2. Iuri Pastuhov (URSS) 67,18 m; 3. Klaus Streckenbach (RDG) 66,24 m;

decathlon: 1. SIEGFRIED WENTZ (RFG) 7822 p; 2. Dietmar Jentsch (RDG) 7718 p; 3. Peter Hummel (RDG) 7506 p;

400 m (f): 1. DAGMAR RUBSAM (RDG) 51,55; 2. Liliana Tusnikova (URSS) 51,68; 3. Marion Heilmann (RDG) 52,08; ... 7. Ana Marcu (România) 54,00;

800 m (f): 1. MARION HÜBNER (RDG) 2:01,3; 2. Birgit Brudel (RDG) 2:01,9; 3. Rosita Ekova (Bulgaria) 2:02,8

suliță (f): 1. FATIMA WHITBREAD (M. Britanie) 58,20 m; 2. Karin Ströbel (RDG) 58,02 m; 3. Antoaneta Todorova (Bulgaria) 57,76 m; 4. Doina Maxim (România) 55,48 m; ... 8. Cristina Dobrinolu (România) 53,92 m;

pentathlon: 1. SABINE EVERTS (RFG) 4594 p; 2. Silva Oja (URSS) 4424 p; 3. Anke Vater (RDG) 4322 p;

400 m (b): 1. HARTMUT WEBER (RFG) 45,77; 2. Andreas Knebel (RDG) 46,45; 3. Melvin Fowell (M. Britanie) 46,63;

5000 m: 1. STEPHEN BINNS (M. Britanie) 13:44,4; 2. Eddy de Pauw (Belgia) 13:52,2; 3. Antonio Leitao (Portugalia) 13:54,9;

2000 m obstacole: 1. GAETANO ERBA (Italia) 5:27,5; 2. Colin Reitz (M. Britanie) 5:29,7; 3. Michael Längler (RFG) 5:32,5;

lungime (b): 1. ANDRZEJ KLIMASZEWSKI (Polonia) 7,83 m; 2. Michael Rentz (RDG) 7,72 m; 3. Waldemar Golanko (Polonia) 7,58 m;

greutate (b): 1. REMIGIUS MACHURA (Cehoslovacia) 18,34 m; 2. Andreas Horn (RDG) 18,30 m; 3. Serghei Kasnauskas (URSS) 18,03 m; ...10. Sorin Tiricbiță (România) 16,39 m;

200 m (f): 1. KERSTIN WALTER (RDG) 23,11; 2. Karin Verguts (Belgia) 23,41; 3-4. Natalia Botsina (URSS) și Elke Vollmer (RFG) 23,45;

1500 m (f): 1. IRINA NIKITINA (URSS) 4:10,5; 2. Hilde Gunvor (Norvegia) 4:11,9; 3. Cristina Cojocaru (România) 4:12,2;

4x100 m (f): 1. R.D. GERMANĂ 43,95; 2. U.R.S.S. 44,59; 3. R.F. Germania 44,84;

4x400 m (f): 1. R.D. GERMANĂ 3:31,7; 2. R.F. Germania 3:35,4; 3. U.R.S.S. 3:35,5; ...6. România 3:41,0;

înălțime (f): 1. KERSTIN DEDNER (RDG) 1,87 m; 2. Katrin Buck (RFG) 1,87 m; 3. Barbara Simmonds (M. Britanie) 1,84 m;

dise (f): 1. IRINA MESZINSKI (RDG) 60,30 m; 2. Sylvia Madetzky (RDG) 56,88 m; 3. Tvetanka Hristova (Bulgaria) 54,76 m;

200 m (b): 1. MICHAEL McFARLANE (M. Britanie) 20,89; 2. Thomas Schröder (RDG) 21,41; 3. Francesco Tiziani (Italia) 21,17;

800 m (b): 1. KLAUS NABEIN (RFG) 1:48,2; 2. Andreas Hauck (RDG) 1:48,9; 3. Dieter Elmer (Elveția) 1:49,0;

3000 m (b): 1. STEPHEN CRAM (M. Britanie) 8:05,2; 2. Jürgen Mattern (RDG) 8:05,5; 3. Aleksandr Kuznetov (URSS) 8:07,8;

4x100 m (b): 1. R.F. GERMANIA 39,86; 2. Marea Britanie 40,06; 3. Italia 40,21;

4x100 m: 1. R.F. GERMANIA 3:06,8; 2. U.R.S.S. 3:06,8; 3. R.D. Germană 3:07,4;

400 m g: 1. GEORGIOS VANVAKAS (Grecia) 50,65; 2. Serghei Cigikov (URSS) 51,31; 3. Serge Guillen (Franța) 51,44;

prăjină: 1. VLADIMIR POLIAKOV (URSS) 5,40 m; 2. Aleksandr Krupski (URSS) 5,40 m; 3. Thierry Vigneron (Franța) 5,40 m

triplu salt: 1. ALEKSANDR BESKROVNI (URSS) 16,47 m; 2. Viktor Gherasimienia (URSS) 16,45 m; 3. Mihai Ene (România) 16,15 m;

suliță (b): 1. JOACHIM LANGE (RDG) 78,78 m; 2. Iuri Zirow (URSS) 76,92 m; 3. Mitko Pavlov (Bulgaria) 72,62 m

TIR

LVOV - 7-9 septembrie 1979

Pușcă standard 60 f culcat: 1. MICHEL GOBERVILLE (Franța) 594 p; 2. Aleksandr Pasternak (URSS) 594 p; 3. Christopher Weide (M. Britanie) 593 p; 4. Florin Cristofor (România) 593 p;

... 17-18. Florin Minișan (România) 591 p; 26-30. Gabriel Tătaru (România) 589 p;
echipe: 1. U.R.S.S. 1696 p; 2. România 1642 p; 3. R.D. Germană 1636 p;
Pistol viteză: 1. STANISLAV MATIUKEVICI (URSS) 596 p; 2. Laszlo Orban (Ungaria) 595 p; 3. Serghei Pîjanov (URSS) 595 p; ... 7. Constantin Tîrloiu (România) 590 p; 26. Iulian Neagu (România) 584 p; 32. Gabriel Cristache (România) 574 p;
echipe: 1. U.R.S.S. 1781 p; 2. Ungaria 1770 p; 3. R.D. Germană 1765 p; ... 8. România 1748 p;
Mistret alergător: 1. Iuri Kadenati (URSS) 578 p; 2. Andrei Terehin (URSS) 573 p; 3. Grigori Pasternak (URSS) 573 p;
Echipe: 1. U.R.S.S. 1154 p; 2. Cehoslovacia 1108 p; 3. Polonia 1104 p;
Pușcă standard 3×20 f: 1. ALEKSANDR PASTERNAK (URSS) 581 p; 2. Eva Florian (Ungaria) 579 p; 3. Ricardo Finocchi (Italia) 575 p; ... 5. Florin Minișan (România) 574 p; 15-17. Florin Cristofor (România) 569 p; 37. Gabriel Tătaru (România) 560 p;
echipe: 1. U.R.S.S. 1724 p; 2. Ungaria 1716 p; 3. Bulgaria 1710 p; ... 5. România 1703 p;
Pistol liber: 1. SERGHEI PIJANOV (URSS) 575 p; 2. Igor Vasinski (URSS) 563 p; 3. Boris Kokarev (URSS) 558 p; ... 5. Constantin Tîrloiu (România) 550 p; 6. Iulian Neagu (România) 550 p; 13. Mihai Dragomirescu (România) 542 p;
echipe: 1. U.R.S.S. 1696 p; 2. România 1642 p; 3. R.D. Germană 1636 p.

JUDO (juniori)

EDINBURG — 4-4 noiembrie 1979

60 kg: 1. FRANC OCKO (UGOSLAVIA); 2. Valeri Sokolov (URSS); 3-4. Przemyslaw Dzykowski (Polonia) și Cedivak (Cehoslovacia);
65 kg: 1. MIHAIL STRATAN (URSS); 2. Imre Gelenoser (Ungaria); 3-4. Antonio Lorenzo (Spania) și Gerd Fuchs (RDG);
71 kg: 1. Michel DYOT (FRANȚA); 2. Gerd Obschernitzki (RDG); 3-4. Armstrong (M. Britanie) și Kloian (URSS);
78 kg: 1. DETLEF KUNZE (RDG); 2. Valeri Sestakov (URSS); 3-4. Scissenbacher (Austria) și Imre Novak (Franța);
86 kg: 1. CHARLES GALVANO (FRANȚA); 2. Laszlo Tamas (Ungaria); 3-4. Krzysztof Kurezy-na (Polonia) și Anatoli Dezidenko (URSS);
95 kg: 1. ANATOLI SNEGOVOI (URSS); 2. Calistru Koley (Bulgaria); 3-4. Losch - Gerber (RFG) și Aldo Fazi (Italia);
4-95 kg: 1. VALERI KORLATANOV (URSS); 2. Frome Olhorn (RDG); 3-4. Dimitri Zaprianov (Bulgaria) și Salonen (Finlanda).

COMPETIȚII EUROPENÉ

SCHI

Cupa Europei — Feminin: 1. BENTE DAHLUM (Norvegia) 209 p; 2. Terhi Fjestaad (Norvegia) 172 p; 3. Heide Riedler (Austria) 123 p;
Masculin: 1. JARLE HALSNES (Norvegia) 137 p; 2. Aleksandr Zirov (URSS) 115 p; 3. Manfred Brunner (Austria) 106 p.

BUGHY

Turneul celor 5 națiuni: 1. TARA GABIDOR; 2. Franța; 3. Irlanda

SCRIMĂ

Cupa Europei floretă (f): 1. STEAUA BUCUREȘTI; 2. A.Z.S. Varșovia; 3. Dinamo Minsk; 4. Ujpesti Dozsa;

Cupa Europei floretă (m): 1. TAUBER BISCHOFF-SHEIM; 2. Burevestnik Moscova; 3-4. Honved Budapesta și A.Z.S. Varșovia

Cupa Europei sabie: 1. T.S.K.A. MOSCOVA; 2. Honved Budapesta; 3. Steaua București; 4. Vasas Budapesta

Cupa Europei spadă: 1. MASQUE DE FER LYON; 2. Salle Mangiarotti Milano; 3-4. Tauberbischof-sheim și Stockholm

TENIS DE MASĂ

Cupa ligii europene: 1. CEEHOSLOVACIA;

C.C.E. (m): 1. SPARTAKUS BUDAPESTA; 2. Borussia Dusseldorf;

C.C.E. (f): 1. STATISTIKA BUDAPESTA; 2. C.S. Arad.

SAH (junioare)

Cupa Europei: 1. NANA JOSELIANI (URSS); 2. Marta Kovacs (Ungaria); 3. Malgorzata Wiece (Polonia); ... 5. Viorica Ilie (România); 6-8. Marina Pogorevici (România).

BASCHE

C.C.E. (m): 1. BOSNA SARAJEVO; 2. Emerson Varese

Cupa cupelor (m): 1. GABETTI CANTU; 2. Den Bosch (Olanda)

C.C.E. (f): 1. STEAUA ROȘIE BELGRAD; 2. B.S.E. Budapesta

Cupa „Liliana Ronchetti”: 1. SPARTAK LEWSKI SOFIA; 2. Marija Plovdiv

Cupa Korac: 1. PARTIZAN BELGRAD. 2; Arrigoni Rieti

HANDBAL

C.C.E. (m): 1. T.V. GROSSWALSTADT (RFG); 2. Empor Rostock. Dinamo București eliminată în semifinale

Cupa cupelor (m): 1. V.F.L. GUMMERSBACH (RFG); 2. S.C. Magdeburg; H.C. Minaur Baia Mare eliminată în semifinale.

C.C.E. (f): 1. SPARTAK KIEV; 2. Vasas Budapesta.

Cupa cupelor (f): 1. T.S.C. BERLIN; 2. Ferencvaros Budapesta.

VOLEI (f)

Cupa cupelor: 1. RUDA HVEZDA PRAGA; 2. Traktor Schwerin; 3. Start Lodz; 4. Penicilina Iași;

C.C.E.: 1. T.S.K.A. SOFIA; 2. NIM Budapesta; 3. Dinamo Berlin; 4. Slavia Bratislava.

VOLEI (m)

Cupa cupelor: 1. DINAMO BUCUREȘTI; 2. Lewski Spartak Sofia; 3. Ruda Hvezda Praga; 4. Gemeenservice Vught (Olanda);

C.C.E.: 1. Cervena Hvezda Bratislava; 2. Steaua București; 3. Plomien Sosnowiec și Pieksamaen (Finlanda).

FOTBAL

C.C.E.: 1. NOTTINGHAM FORREST; 2. Malmö
Cupa cupelor: 1. F.C. BARCELONA; 2. Fortuna Dusseldorf

Cupa U.E.F.A.: 1. BORUSSIA MONCHENGLADBACH; 2. Steaua roșie Belgrad

HOCHEI

C.C.E.: 1. T.S.K.A. MOSCOVA; 2. Poldi Kladno (Cehoslovacia); 3. Pori Aesaet (Finlanda).

TENIS (echipe)

C.C.E.: 1. SLAVIA PRAGA; 2. B.T.O. Nisa; 3. T.C. Amberg (RFG).

JUDO (echipe)

C.C.E.: 1. V.F.D. WOLFSBURG (RFG); 2. J.C. Boersma Amersfoort (Olanda).

CICLISM

Cursa Păcii — individual: 1. SERGHEI SUHU-RUCENKO (URSS); 2. Andreas Petermann (RDG); 3. Krzysztof Sójka (Polonia)
Echipe: 1. U.R.S.S.; 2. Polonia; 3. R.D. Germană.

ATLETISM

TORINO — 4—5 august 1979

Cupa Europei — feminin: 1. R.D. GERMANĂ 102 p; 2. U.R.S.S. 100 p; 3. Bulgaria 76 p; ...5. România 58 p;
masculin: 1. R.D. GERMANĂ 125 p; 2. U.R.S.S. 114 p; 3. R.F. Germania 110 p; ...România locul II în grupa B.

SĂRITURI ÎN APĂ

SIBIU — 10—12 august 1979

Cupa Europei — feminin: 1. R.D. GERMANĂ 194 p; 2. U.R.S.S. 187 p; 3. România și Cehoslovacia 164 p;
masculin: 1. U.R.S.S. 192 p; 2. R.D. Germană 180 p; 3. Anglia 166 p; ...7. România 124 p;
trambulină (m): 1. GIORGIO CAGNOTTO (Italia) 608,81 p; 2. Aleksandr Kosenkov (URSS) 585,03 p; 3. Falk Hoffmann (RDG) 578,28 p; ...11. Alexandru Băgiu (România) 475,32 p; 17. Mathias Kaiss (România) 460,65 p;
trambulină (f): 1. BEATE ROTH (RDG) 464,15 p; 2. Irina Kalinina (URSS) 422,55 p; 2. Martina Jaschke (RDG) 408,69 p; 4. Ruxandra Hociotă (România) 404,46 p; ...6. Magdalena Toth (România) 385,50 p;

platformă (f): 1. MARTINA JASCHKE (RDG) 407,23 p; 2. Irina Kalinina (URSS) 374,61 p; 3. Kerstin Krause (RDG) 361,71 p; ...9. Elena Cîrșică (România) 285,45 p; 17. Felecia Cîrștea (România) 270,03 p;

platformă (m): 1. SERGHEI NEMTANOV (URSS) 585,09 p; 2. Vladimir Aleinik (URSS) 568,38 p; 3. Falk Hoffmann (RDG) 556,08 p; 23. Alexandru Băgiu (România) 374,79 p; 26. Mathias Kaiss (România) 343,08 p.

ATLETISM (decathlon)

DRESDA — 1—2 septembrie 1979

Cupa Europei: 1. R.D. GERMANĂ 24 070 p; 2. R.F. Germania 23 755 p; 3. U.R.S.S. 23 510 p.

Individual: 1. SIEGFRIED STARK (RDG) 8287 p; 2. Guido Kratschmer (RFG) 8053 p; 3. Aleksandr Nevski (URSS) 7949 p;

Feminin: 1. R.D. GERMANĂ 13 836 p; 2. U.R.S.S. 13 620 p; 3. R.F. Germania 13 325 p;

Individual: 1. ECATERINA SMIRNOVA (URSS) 4717 p; 2. Kristine Nitzsche (RDG) 4686 p; 3. Ramona Neubert (RDG) 4602 p;

INOT

UTRECHT — 11—12 august 1979

Cupa Europei (f): 1. R.D. GERMANĂ 186 p; 2. U.R.S.S. 96 p; 3. Olanda 92 p; ...România locul 4 în grupa B;

LEEDS — 11—12 august 1979

Cupa Europei (m): 1. U.R.S.S. 450 p; 2. R.F. Germania 111,5 p; 3. R.D. Germană 99 p; ...România locul 4 în grupa B.

TENIS

VICHY — 27—29 iulie 1979

Cupa Galea: 1. FRANȚA; 2. Cehoslovacia; 3. R.F. Germania

ȘAH

C.C.E.: BUREVESTNIK MOSCOVA — Volmac Rotterdam 10—8

POPICE

BUDAPESTA — 17—18 noiembrie 1979

C.C.E. (m): 1. K.C. ROTT WEISS SANDHAUSEN (RFG) 10 487 p; 2. Ferencvaros Budapesta 10 468 p; 3. Aurul Baia Mare 10 446 p;

C.C.E. (f): 1. CARL ZEISS JENA 4928 p; 2. Laromet București 4879 p; 3. K.K. Celje 4870 p.

POLO

C.C.E.: 1. VASAS BUDAPESTA; 2. Partizan Belgrad; 3. Spandau 04 Berlinul Occidental; 4. Montjuich Barcelona

Cupa cupelor: 1. FERENCVAROS BUDAPESTA; 2. POSK Split; 3. HZC Den Robben (Olanda); 4. C.N. Barcelona

Supercupa: FERENCVAROS BUDAPESTA—Vasas Budapesta 7—6

Campionate BALCANICE

TIR (aer comprimat)

SOFIA — 9—11 februarie 1979

Pușcă seniori: 1. ROMULUS NICOLIESCU (R) 582 p; 2. Ionel Trăscăveanu (R) 581 p; 3. Emil Janikov (B) 379 p;

echipe: 1. IUGOSLAVIA 1512 p; 2. România 1509 p; 3. Bulgaria 1502 p;

Pușcă seniore: 1. ANKA PELOVA (B) 386 p; 2. Ana Vasileva (B) 382 p; 3. Dumitru Matei (R) 381 p;

echipe: 1. BULGARIA 1142 p; 2. România 1129 p; 3. Iugoslavia 1113 p;

Pușcă juniori: 1. VICTOR POPA (R) 381 p; 2. Vesela Lercova (B) 379 p; 3. Florin Minișan (R) 379 p;

echipe: 1. ROMÂNIA 1134 p; 2. Bulgaria 1116 p; 3. Grecia 1086 p;

Pistol seniori: 1. IVAN MANDOV (B) 381 p; 2. Laurențiu Pop (R) 378 p; 3. Teodor Tașcă (R) 374 p;

echipe: 1. BULGARIA 1497 p; 2. România 1495 p; 3. Grecia 1475 p;

Pistol juniori: 1. ȘTEFAN BIOLAN (R) 370 p; 2. Gabriel Cristache (R) 369 p; 3. Constantin Tîrliu (R) 368 p;

echipe: 1. ROMÂNIA 1107 p; 2. Bulgaria 1088 p; 3. Grecia 1058 p;

CROS

PRISTINA — 18 martie 1979

Seniori: 1. ILIE FLOROIU (R) 36:28,4; 2. S. Selman (T) 37:03,2; 3. Gheorghe Zaharia (R) 37:09,0;

echipe: 1. ROMÂNIA 17 p; 2. Iugoslavia 45 p; 3. Grecia 50 p;

Senioare: 1. MARICICA PUICĂ (R) 13:31,2; 2. Fița Lovin (R) 13:37,3; 3. Antoaneta Iacob (R) 13:37,8;

echipe: 1. ROMÂNIA 6 p; 2. Bulgaria 15 p; 3. Iugoslavia 27 p;

Tineret: 1. DRAGAN ZDRAVKOVICI (I) 24:18,0; 2. N. Ayaz (T) 24:21,1; 3. Alexandru Choran (R) 24:27,2;

echipe: 1. IUGOSLAVIA 33 p; 2. România 34 p; 3. Bulgaria 35 p;

Juniori: 1. GYORGY MARKO (R) 18:00,4; 2. S. Rozman (I) 18:14,8; 3. Constantin Ariciu (I) 18:21,4;

echipe: 1. ROMÂNIA 15 p; 2. Iugoslavia 34 p; 3. Turcia 41 p;

Juniori: 1. EUGENIA NICOLA (R) 6:34,4; 2. Adriana Mustăță (R) 6:34,8; 3. Magdalena Avdeyevici (B) 6:34,9;

echipe: 1. ROMÂNIA 8 p; 2. Albania 21 p; 3. Bulgaria 28 p.

SCHI (probe alpine)

VITOSA — 31 martie—1 aprilie 1979

Slalom special seniori: 1. PETAR POPANGELOV (B) 96,42; 2. Joja Kuralt (I) 97,29; 3. Bojan Križaj (I) 97,76;

Slalom special juniori: 1. HRISTO ANGELOV (B) 100,69; 2. Emil Semov (B) 104,09; 3. Valentin Stefanov (B) 104,51;

Slalom special junioare: 1. MOTKA JERMAN (I) 81,75; 2. Natașa Blazici (I) 82,28; 3. Polena Peharz (I) 82,63;

Slalom urias seniori: 1. BORIS STREL (I) 2:04,06; 2. Petar Popanghelov (B) 2:06,23; 3. Mišo Maguchar (I) 2:08,08;

Slalom urias juniori: 1. URE FRANKO (I) 2:06,05; 2. Peter Sitar (I) 2:08,26; 3. Hristo Angelov (B) 2:09,26;

Slalom urias junioare: 1. MOTKA JERMAN (I) 1:06,05; 2. Iulia Tvetanova (B) 1:07,86; 3. Natașa Blazici (I) 1:08,93.

SCHI (fond)

VITOSA — 31 martie—2 aprilie 1979

15 km seniori: 1. IVAN LEBANOV (B) 51:59,75; 2. Max Jelenc (I) 54:04,72; 3. Tone Djuricic (I) 54:16,36;

3×10 km seniori: 1. IUGOSLAVIA (MAX JELENC, SVETO PODLOGAR, TONE DJURICIC) 1h.55:00,90; 2. Bulgaria 1h.57:01,81; 3. România 1h.59:16,82;

10 km juniori: 1. IVO CERMAN (I) 36:22,32; 2. Dusan Djuricic (I) 37:13,66; 3. Ion Lungoci (R) 37:26,78;

3×5 km juniori: 1. IUGOSLAVIA (DUSAN PODLOGAR, DUSAN DJURICIC, IVO CERMAN) 57:40,52; 2. România 58:53,42; 3. Bulgaria 59:18,99;

5 km junioare: 1. IULIANA POPOIU (R) 22:57,69; 2. Elena Langustis (R) 22:59,04; 3. Jiel Levotzan (I) 23:22,64;

3×3 km junioare: 1. ROMÂNIA (IULIANA POPOIU, PIROSKA ABOS, ELENA LANGUSTIS) 44:33,92; 2. Iugoslavia 45:32,93; 3. Bulgaria 46:38,01.

JUDO

ATENA — 6—8 aprilie 1979

Superușoară: 1. Franc Oeko (I); 2. Ianoș Cihî (I); 3—4. Ioan Domnar (R) și Ivailo Skutov (B);

Semiușoară: 1. NICOLAE VLAD (R); 2. Pavle Bulicici (I); 3—4. Erol Omer (T) și Nasko Cakarov (B);

Ușoară: 1. VOJO VUJEVICI (I); 2. Cornel Roman (R); 3—4. Jovan Zivkovic (I) și Ilian Netkov (B);

Semimijlocie: 1. GHEORGHE PETROV (B); 2. Radovan Stojcici (I); 3—4. Mihalache Toma (R) și Suhail Jestinur (T);

Mijlocie: 1. SLAVKO OBADOV (I); 2. Constantin Gotcă (R); 3—4. Salim Bazbu (T) și Victor Slopiș (G);

Semigrea: 1. TONIO ATANASOV (B); 2. Ranko Miranovic (I); 3—4. Costel Năftică (R) și Seretisio Petric (I);

Grea: 1. IACOB CODREANU (R); 2. Ion Arsenoiu (R); 3—4. Delcio-Dimov (B) și Dimitri Zaprianov (B);

Open: 1. IOSIF PAL (R); 2. Drago Vukovici (I); 3—4. Ion Arsenoiu (R) și Stanku Lopatic (I);

Echipe: 1. ROMÂNIA; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria

TIR

BUCUREȘTI — 25—29 aprilie 1979

Pușcă liberă 60 f e seniori: 1. GEORGI PAVLOV (B) 597 p; 2. Srečko Pejovici (I) 597 p; 3. Emil Jankov (B) 596 p;

echipe: 1. BULGARIA 2378 p; 2. România 2375 p; 3. Albania 2368 p;

Pistol liber seniori: 1. IVAN MANDOV (B) 568 p; 2. Liubko Diakov (B) 555 p; 3. Kristos Panageas (G) 551 p;

echipe: 1. BULGARIA 2209 p; 3. România 2170 p; 3. Iugoslavia 2157 p;

Pușcă standard 60 f e junioare: 1. DUMITRA MATEI (R) 595 p; 2. Anka Pelova (B) 594 p; 3. Valeria Sabatka (I) 592 p;

echipe: 1. BULGARIA 1771 p; 2. România 1770 p; 3. Iugoslavia 1760 p;

Pușcă standard 60 f e juniori: 1. PETAR ZUPRANOV (B) 597 p; 2. Evgheni Marinov (B) 595 p; 3. Goran Maximovici (I) 592 p;

echipe: 1. BULGARIA 1784 p; 2. Iugoslavia 1765 p; 3. România 1753 p;

Pistol liber juniori: 1. CONSTANTIN TIRLOIU (R) 544 p; 2. Todor Nedialkov (B) 539 p; 3. Iulian Neagu (R) 539 p;

echipe: 1. ROMÂNIA 1611 p; 2. Bulgaria 1602 p; 3. Iugoslavia 1564 p;

Pușcă liberă 3×40 f seniori: 1. SRECKO PEJOVICI (I) 1164 p; 2. Nonka Matova (B) 1162 p; 3. Ilie Codreanu (R) 1157 p;

echipe: 1. BULGARIA 4622 p; 2. Iugoslavia 4598 p; 3. România 4597 p;

Pistol viteza: 1. MARIN STAN (R) 596 p; 2. Corneliu Ion (R) 595 p; 3. Alexandru Gered (R) 589 p;

echipe: 1. ROMÂNIA 2363 p; 2. Bulgaria 2315 p; 2. Albania 2292 p;

Pușcă standard 3×20 f juniori: 1. EVGHENI MARINOV (B) 576 p; 2. Petar Zuprianov (B) 568 p; 3. Florin Minisan (R) 567 p;

echipe: 1. BULGARIA 1708 p; 2. România 1690 p; 3. Iugoslavia 1675 p;

Pușcă standard 3×20 f junioare: 1. NONKA MATOVA (B) 580 p; 2. Anka Pelova (B) 573 p; 3. Valeria Sabatka (I) 572 p;

echipe: 1. BULGARIA 1713 p; 2. Iugoslavia 1695 p; 3. România 1685 p.

TIR (talere)

BUCUREȘTI — 4—9 mai 1979

Trap seniori: 1. PANAGIS KORNOUTOS (G) 191 t; 2. Mihai Ispasiu (R) 190 t; 3. Ștefan Popovici (R) 186 t;

echipe: 1. ROMÂNIA 551 t; 2. Grecia 549 t; 3. Bulgaria 547 t;

Skeet seniori: 1. BOGDAN MARINESCU (R) 195 t; 2. Ion Ioniță (R) 194 t; 3. Alexandru Senovici (R) 194 t;

echipe: 1. ROMÂNIA 577 t; 2. Grecia 570 t; 3. Bulgaria 548 t;

Skeet juniori: 1. ION TOMAN (R) 147 t; 2. Ștefan Egri (R) 144 t; 3. Emil Iosifov (B) 138 t;

CAIAC-CANOE

BELGRAD — 5—6 mai 1979

K1 500 m: 1. ION BIRLĂDEANU (R) 2:00,2; 2. Janici (I) 2:00,9; 3. Manev (B) 2:05,2;

C1 500 m: 1. LIPAT VARABIEV (R) 2:10,0; 2. Ljubek (I) 2:12,5; 3. Krmadziev (B) 2:14,9;

K2 500 m: 1. ION BIRLĂDEANU—NICUȘOR ESEANU (R) 1:47,3; 2. Hristov—Milenkov (B) 1:49,6; 3. Petrovici—Kranovici (I) 1:50,2;

C2 500 m: 1. GHERASIM MUNTEANU—GHEORGHE TITU (R) 2:00,0; 2. Mitev—Niklanov (B) 2:00,6; 3. Nisovici—Jurij (I) 2:02,1;

K4 500 m: 1. ROMÂNIA (VASILE DIBA, MIHAI ZAFIU, ALEXANDRU GIURA, PETRICA DIMOFTE) 1:36,0; 2. Bulgaria (Cikhev, Manadziev, Tyetkov, Dancov) 1:38,1; 3. Iugoslavia (Petrovici, Kranovici, Muminovici, Saracevici) 1:38,2;

K1 500 m (B): 1. MARIA ȘTEFAN (R) 2:10,1; 2. Goceva (B) 2:14,5; 3. Konč (I) 2:24,0;

K2 500 m (f): 1. AGAFIA ORLOV—NASTASIA NICHITOV (R) 2:02,0; 2. Tezieva—Angelova (B) 2:12,1; 3. Kont—Popov (I) 2:14,6;

K4 500 m (f): 1. ROMÂNIA (AGAFIA ORLOV, MARIA AVRAM, ADRIANA MIHALA, MARIA NICOLAE) 1:50,2; 2. Bulgaria (Tezieva, Angelova, Goeva, Nikolaeva) 1:53,1; 3. Iugoslavia (Kont, Popov, S. Nadrljanski, M. Nadrljanski) 1:58,6;

K1 1000 m: 1. ION BIRLĂDEANU (R) 3:52,2; 2. Janici (I) 3:54,1; 3. Manev (B) 4:09,0;

C1 1000 m: 1. IVAN PATZAIHIN (R) 4:16,3; 2. Ljubek (I) 4:21,0; 3. Kutev (B) 4:36,6;

K2 1000 m: 1. ANGHEL COMAN—MARIAN DINCU (R) 3:33,1; 2. Hristov—Milenkov (B) 3:39,3; 3. Lujici—Markochevici (I) 3:48,2;

C2 1000 m: 1. TOMA SIMIONOV—GHEORGHE SIMIONOV (R) 3:53,4; 2. Mitev—Niklanov (B) 3:57,2; 3. Ljubek—Sabjan (I) 4:07,2;

K4 1000 m: 1. ROMÂNIA (VASILE DIBA, ALEXANDRU GIURA, MIHAI ZAFIU, PETRICA DEMOFTE) 3:15,0; 2. Bulgaria (Mandijev, Cuklev, Tvetkov, Dancev) 3:20,3; 3. Iugoslavia (Lujici, Markochevici, Herink, Kosijer) 3:22,8.

LUPTE

JAMBOL — 18—20 mai 1979

Libere-48 kg: 1. FAHRI SALIEV (B); 2. Selemann Kaigusis (T); 3. Vasile Pop (R);

52 kg: 1. ASLAN SEIHANOL (T); 2. Valentin Jordanov (B); 3. Stefan Goras (R);

57 kg: 1. GEORGI KALCEV (B); 2. Iusuf Sari (T); 3. Trsten Muraem (I);

62 kg: 1. SIMEON STEREV (B); 2. Traian Marincescu (R); 3. Georgios Atanasiadis (G);

68 kg: 1. KAMEN PENEV (B); 2. Saban Saidi (T); 3. Aktas Oktai (T);

74 kg: 1. VALENTIN RAICEV (B); 2. Nedjmi Genciali (T); 3. Iraklis Deskhilis (G);

82 kg: 1. SENOL TENEKEDJOLU (T); 2. Ivan Iorgov (B); 3. Constantin Mărascu (R);

90 kg: 1. JORDAN DOINOV (B); 2. Hahli Avaz (T); 3. Redjab Elezovski (I);

100 kg: 1. PETR HRISTOV (B); 2. Hairi Sezim (T); 3. Zlatko Petakovski (I);

+100 kg: 1. PETR IVANOV (B); 2. Costel Gemus (R); 3. Mustafa Topuz (T)

Greco-romane-48 kg: 1. ZLATOMIR STOIANOV (B); 2. Stefan Marian (R); 3. Jelko Tos (I);

52 kg: 1. KRASIMIR SLAVOV (B); 2. Florian Diaconescu (R); 3. Mehmed Bozcol (T);

57 kg: 1. MARIN ATANASOV (B); 2. Nandon Saho (I); 3. Ahmed Gungurdju (T);

62 kg: 1. ESAT METIN (T); 2. Petr Raicev (B); 3. Vasile Tudor (R);

68 kg: 1. BRANKO DJUKICI (I); 2. Sekir Fevzi (T); 3. Kostadin Janev (B)

74 kg: 1. SIMEON STOIANOV (B); 2. George Minea (R); 3. Sean Salahatin (T);

82 kg: 1. EVGHENI STAMOV (B); 2. Laslo Sleifer (I); 3. Gheorghita Glont (R);

90 kg: 1. ILIE MATEI (R); 2. Atanas Komşev (B); 3. Josef Tertek (I);

100 kg: 1. JEKO POPOV (B); 2. Ion Stignei (R); 3. Georgios Pikilidis (G);

+100 kg: 1. RANGHEL BEROVSKI (B); 2. Ion Hann (R); 3. Nikolas Papadopoulos (G).

VOLEI

BUCUREȘTI — 23—27 mai 1979

Masculin: 1. ROMÂNIA; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria

Feminin: 1. BULGARIA; 2. România; 3. Albania

VOLEI (juniori)

VUKOVAR — 3—7 iulie 1979

Masculin: 1. BULGARIA; 2. Iugoslavia; 3. România;

Feminin: 1. IUGOSLAVIA; 2. Bulgaria; 3. România.

TENIS

ANKARA — 4—8 iulie 1979

Feminin: 1. ROMÂNIA; 2. Bulgaria; 3. Grecia;

Masculin: 1. IUGOSLAVIA; 2. România; 3. Bulgaria.

BOX

TULCEA — 3—7 iulie 1979

Semimuscă: 1. Ion Boboc (R); 2. Hristo Bonev (B); 3—4. Constantin Panaghis (G) și Gene Mustafa (T);

Muscă: 1. DANIEL RADU (R); 2. Petar Leskov (B); 3—4. Ismail Musici (I) și Y. Yrmaz (T);

Cocoș: 1. IONEL PANAITTE (R); 2. Bulent Angin (T); 3—4. Sami Buzoli (I) și S. Filipov (B);

Pană: 1. GHEORGHE OTELEA (R); 2. Iordan Stoianov (B); 3—4. Bratislav Ristic (I) și Ali Hasetici (T);

Semișoară: 1. FLORIAN LIVADARU (R); 2. Hristos Iacobidis (G); 3—4. Dragan Vasiljevici (I) și Krasimir Stoianov (B);

Ușoară: 1. SIMION CUTOV (R); 2. Dino Kutici (I); 3—4. Anghel Bikov (B) și Ianis Aidiniotis (G);

Semimijlocie: 1. ATANASIOS ILIADIS (G); 2. Ion Vladimir (R); 3—4. Turan Kumralgil (T) și Zdravko Basic (I);

Mijlocie mică: 1. NEDELKO GROZEV (B); 2. Vasile Girgavu (R); 3. Damik Skaro (I);

Mijlocie: 1. VESELIN ZIZICI (I); 2. Sandu Tirila (R); 3. Dimitar Lubenov (B);

Semigrea: 1. SLOBODAN KACEAR (I); 2. Georgica Donici (R); 3. Kazimir Hristov (B);

Grea: 1. ION CERNAT (R); 2. Bojidar Kvetici (I); 3—4. Mali Ozturk (T) și Gheorghii Stoimenov (B).

CICLISM

ATENA — 13—15 iulie 1979

Contratimp echipe seniori: 1. BULGARIA 2h.10.05; 2. România 2h.14.39; 3. Grecia 2h.15.44;

Contratimp echipe juniori: 1. BULGARIA 1h.38.15; 2. Iugoslavia 1h.39.24; 3. Grecia 1h.40.14;

Fond seniori: 1. ILIAS KELESIDIS (G) 132 km în 3h.16.58; 2. Drago Frelin (I) a.t.; 3. Mirko Rakus (I) a.t.;

Fond juniori: 1. CERIN PRIMOZ (I) 72 km în 1h.54.44; 2. Kiriakos Orfanidis (G) a.t.; 3. Svetozar Grigorev (I) a.t.

NATATIE (juniori)

SOFIA — 2—5 august 1979

Înot — 100 m liber (f): 1. BORIANA DIMITROVA (B) 61,09; 2. Carmen Mihailă (R) 61,22; 3. Rumana Dobрева (B) 61,28;

100 m liber (b): 1. SORIN PLEV (R) 56,40; 2. Djerddji Sabafi (I) 57,14; 3. Gundis Evgin (T) 57,81;

200 m bras (f): 1. TANIA BOGOMILOVA (B) 2:42,26; 2. Cristine Seidl (R) 2:49,06; 3. Tvetka Angelova (B) 2:50,22;

200 m bras (b): 1. KRASIMIR NENOV (B) 2:34,61; 2. Andrej Brlici (I) 2:34,61; 3. Jiga Novac (I) 2:39,37;

100 m flutur (f): 1. ANI MONEVA (B) 67,11; 2. Carmen Alexe (R) 68,01; 3. Octana Mladin (R) 68,41;

100 m flutur (b): 1. TIBOR RESMAN (I) 61,76; 2. Sadri Ozum (T) 62,14; 3. Krasen Dimitrov (B) 62,95;

4×100 m liber: 1. ROMÂNIA 4:08,73; 2. Bulgaria 4:10,77; 3. Iugoslavia 4:16,05;

4×200 m liber: 1. IUGOSLAVIA 8:18,44; 2. România 8:29,84; 3. Bulgaria 8:35,99;

100 m spate (b): 1. MIRIAN KOS (I) 61,44; 2. Boris Sevo (I) 63,63; 3. Borislav Bogdanov (B) 65,02;

100 m spate (f): 1. LUCIELA MIHAILESCU (R) 1:10,47; 2. Marilena Meriantopoulou (G) 1:10,53; 3. Edit Kuglis (R) 1:10,72;

200 m liber (b): 1. DARIAN PETRICI (I) 2:01,90; 2. Elvis Sevo (I) 2:02,78; 3. Sorin Plev (R) 2:03,96;

200 m liber (f): 1. CARMEN MIHAELA (R) 2:12,13; 2. Rumana Dobрева (B) 2:14,43; 3. Daniela Rovdeva (B) 2:14,75;

200 m mixt (b): 1. MIRIAN KOS (I) 2:48,32; 2. Mircea Ciudaru (R) 2:51,49; 3. Boris Sevo (I) 2:52,21;

200 m mixt (f): 1. VESNA SEPAROVICI (I) 2:28,74; 2. Carmen Alexe (R) 2:30,62; 3. Octana Mladin (R) 2:30,79;

4×100 m mixt (b): 1. IUGOSLAVIA 4:11,85; 2. Bulgaria 4:18,83; 3. Grecia 4:20,95;

400 m liber (f): 1. VESNA SEPAROVICI (B) 4:36,22; 2. Carmen Mihailă (R) 4:38,88; 3. Evmari Dodoni (G) 4:40,22;
 400 m liber (b): 1. DARIAN PETRICI (I) 4:13,98; 2. Marko Celar (I) 4:20,60; Sorin Plev (R) 4:21,07;
 100 m bras (f): 1. TANIA BOGOMILOVA (B) 1:16,07; 2. Tvetka Angelova (B) 1:19,04; 3. Cristine Seidl (R) 1:19,31;
 100 m bras (b): 1. KRASIMIR NENOV (B) 1:11,25; 2. Andrej Brlici (I) 1:11,51; 3. Iskron Vasilev (B) 1:13,14;
 200 m fluture (f): 1. VESNA PRAPROTNIK (I) 2:25,77; 2. Ani Moneva (B) 2:26,23; 3. Octana Mladin (R) 2:27,63;
 200 m fluture (b): 1. TIBOR RESMAN (I) 2:13,33; 2. Elvis Sevo (I) 2:14,73; 3. Cornel Neagrău (R) 2:17,13;
 4×100 m mixt (f): 1. BULGARIA 4:34,39; 2. România 4:38,42; 3. Iugoslavia 4:46,42;
 800 m liber (f): 1. EVMARI DODONI (G) 9:20,29; 2. Vesna Separovic (I) 9:27,33; 3. Carmen Mihailă (R) 9:32,51;
 1500 m liber: 1. DARIAN PETRICI (I) 16:38,88; 2. Marko Celar (I) 17:10,67; 3. Gheorghe Popov (B) 17:19,72;
 400 m mixt (f): 1. TANIA BOGOMILOVA (B) 5:12,50; 2. Vesna Separovic (I) 5:16,92; 3. Carmen Alexe (R) 5:17,51;
 400 m mixt (b): 1. MIRCEA CIODARU (R) 4:57,73; 2. Sadri Ozum (T) 4:59,68; 3. Ilko Karagoutov (B) 5:00,78;
 200 m spate (f): 1. LUCIELA MIHĂILESCU (R) 2:27,23; 2. Edit Kuglis (R) 2:30,98; 3. Marilena Marianopolou (G) 2:33,03;
 200 m spate (b): 1. MIRIAN KOS (I) 2:12,80; 2. Boris Sevo (I) 2:16,56; 3. Cornel Neagrău (R) 2:18,09;
 4×100 m liber (b): 1. IUGOSLAVIA 3:50,98; 2. România 3:52,00; 3. Turcia 3:54,24;
 Sărituri — trambulină 3 m (b): 1. CORNEL POP (R) 396,5 p; 2. Valentin Urse (R) 363,40 p; 3. Gheorghe Todorov (B) 362,85 p;
 platformă (f): 1. ISABELA BERCARU (R) 277,55 p; 2. Luiza Nicolaescu (R) 275,15 p; 3. Angela Lazarevic (I) 260,85 p;
 platformă (b): 1. CORNEL POP (R) 346,50 p; 2. Boris Rankov (B) 326,15 p; 3. Valentin Urse (R) 318,70 p;
 trambulină (f): 1. ISABELA BERCARU (R) 361,15 p; 2. Daniela Cojann (R) 344,60 p; 3. Daniela Trifunova (B) 335,90 p.

HANDBAL (tinere)

LOVECI — 8—12 august 1979

Masculin: 1. IUGOSLAVIA; 2. România; 3. Bulgaria;
 Feminin: 1. IUGOSLAVIA; 2. România; 3. Bulgaria.

ATLETISM (juniori)

JAMBOL — 28—29 iulie 1979

Masculin—100 m: 1. PLAMEN PETKOV (B) 10,99; 2. Valentin Atanasov (B) 11,06; 3. Goran Humar (I) 11,15;
 400 m: 1. IOZEF KERESI (I) 48,02; 2. A. Traseledinos (G) 48,23; 3. P. Stefanopoulos (G) 48,74;
 1500 m: 1. LASZLO DARVAS (R) 3:56,8; 2. Daniel Nistor (R) 3:57,1; 3. A. Tsiminos (G) 3:58,2;
 400 m g: 1. G. VANVAKAS (G) 51,8; 2. Aurelian Tarbă (R) 53,0; 3. Dimitar (Ivanov) (B) 53,6;
 4×100 m: 1. Bulgaria 41,40; 2. Grecia 41,50; 3. Iugoslavia 41,84;
 lungime: 1. L. PALAIOGLU (G) 7,29 m; 2. Gheorghe Cojocar (R) 7,28 m; 3. Nikolai Markov (B) 7,05 m;
 prăjină: 1. IVO IANCEV (B) 4,90 m; 2. Ivan Dimitrov (B) 4,90 m; 3. Naiden Iordanov (B) 4,90 m;
 disc: 1. ATANAS MITZIKULEV (B) 48,52 m; 2. Ghencio Kankov (B) 48,38 m; 3. Mihai Bără (R) 47,06 m;
 ciocan: 1. ZIVKO KARADINOV (B) 65,46 m; 2. P. Kremasiotis (G) 64,28 m; 3. Ivan Petkov (B) 61,44 m;
 10 km marș: 1. LUBOMIR IVANOV (B) 42:27,0; 2. Raviil Basricev (B) 43:56,0; 3. Ion Ureche (R) 45:24,5;

200 m: 1. G. VANVAKAS (G) 21,29; 2. Plamen Petkov (B) 21,52; 3. Goran Humar (I) 21,65;
 800 m: 1. BORISLAV PERICA (I) 1:51,0; 2. Daniel Nistor (R) 1:52,6; 3. Leonidas Georgiadis (G) 1:52,7;
 5000 m: 1. GYORGY MARKO (R) 14:15,5; 2. Stane Miklavzina (I) 14:19,8; 3. Dumitru Sapoval (R) 14:43,3;
 4×400 m: 1. GRECIA 3:11,5; 2. Iugoslavia 3:12,1; 3. Bulgaria 3:18,1;
 110 m g: 1. HIK EURIPIDOU (G) 14,54; 2. Evgheni Jetzev (B) 14,65; Roslan Grozdanov (B) 14,72;
 2000 m obstacele: 1. A. TSIMINOS (G) 5:44,8; 2. Krasimir Stolanov (B) 5:46,1; 3. Mladen Krsek (I) 5:52,2;
 înălțime: 1. MIH MINZDIC (I) 2,15 m; 2. Valeri Tvetkov (B) 2,15 m; 3. Eugen Popescu (R) 2,12 m;
 Triplu salt: 1. MIHAI ENE (R) 15,87 m; 2. Ercegan Nenada (I) 15,61 m; 3. Paul Stanciu (R) 15,59 m;
 Greutate: 1. D. KUTZUKI (G) 16,95 m; 2. Sorin Trichifă (R) 16,86 m; 3. Georgi Todorov (B) 16,46 m;
 Sulță: 1. MITKO PAVLOV (B) 70,64 m; 2. Dumitru Negoită (R) 69,92 m; 3. Kiril Resciukov (B) 67,18 m;
 Decation: 1. MILKO GROZEV (B) 7491 p; 2. Stanslav Katerov (B) 7011 p; 3. Ivan Krestev (B) 6071 p.
 Feminin — 100 m: 1. VANIA VALOVA (B) 12,14; 2. Nicoleta Lia (R) 12,21; 3. Lucia Negoivan (R) 12,21;
 400 m: 1. ANA MARCU (R) 54,62; 2. Diana Dineva (B) 55,43; 3. Anna Gustin (I) 55,61;
 1500 m: 1. CRISTINA COJOCARU (R) 4:16,3; 2. Magdalena Averkov (B) 4:17,6; 3. Ileana Demeter (R) 4:22,0;
 100 m g: 1. IORDANKA DANKOVA (B) 13,75; 2. Elena Afiori (R) 14,08; 3. Maria Papiu (I) 14,56;
 4×100 m: ROMÂNIA 46,46; 2. Bulgaria 46,61; 3. Iugoslavia 47,79;
 lungime: 1. ELENA AFLORII (R) 5,93 m; 2. Marieta Icu (R) 5,74 m; 3. Elisabeta Ursik (I) 5,69 m;
 disc: 1. TVETANKA HRISTOVA (B) 53,25 m; 2. Veska Vasileva (B) 51,12 m; 3. Katia Petrova (B) 49,28 m;
 200 m: 1. LIA NICOLETA (R) 24,37; 2. Verica Petrovic (I) 24,39; 3. Ana Marcu (R) 24,46;
 800 m: 1. CRISTINA COJOCARU (R) 2:03,9; 2. Rosita Ekova (B) 2:06,0; 3. Margareta Ghile (R) 2:06,1;
 4×400 m: 1. ROMÂNIA 3:40,4; 2. Iugoslavia 3:42,0; 3. Bulgaria 3:51,0;
 înălțime: 1. BILIANA BOJOVIC (I) 1,75 m; 2. Stefka Kostadinova (B) 1,75 m; 3. Silvia Koeva (B) 1,75 m;
 Greutate: 1. TATIANA MIHALCEA (R) 15,62 m; 2. Vania Opterova (B) 14,59 m; 3. Katia Petrova (B) 14,29 m;
 Sulță: 1. MARIA DJALEVA (B) 54,44 m; 2. Doina Maxim (R) 53,88 m; 3. Antoaneta Todorova (B) 53,72 m;
 Pentation: 1. DANIELA NENOVA (B) 4087 p; 2. Elena Afiori (R) 3939 p; 3. Iordanka Dankova (B) 3885 p;

BASCHET (junioare)

STANKE DIMITROVO — 10—12 august 1979

1. BULGARIA; 2. Iugoslavia; 3. România.

ATLETISM

ATENA — 10—12 august 1979

800 m (f): 1. TOTKA PETROVA (B) 1:58,5; 2. Nicolina Stereva (B) 1:59,00; 3. Fița Lovin (R) 2:00,9;
 400 m g (f): 1. BONKA DIMOVA (B) 57,59; 2. Temenuška Nakova (B) 58,03; 3. Adriana Stancu (R) 58,85;
 lungime (f): 1. MARULA LAMBROU (G) 6,67 m; 2. Doina Anton (R) 6,62 m; 3. Sanda Vlad (R) 6,58 m;
 disc (f): 1. FLORENTA TACU (R) 65,06 m; 2. Maria Vergova (B) 65,02 m; 3. Svetla Boškova (B) 63,20 m;

100 m (f): 1. LILIANA IVANOVA (B) 11,60;
2. I. Valkova (B) 11,69; 3. Diana Sokaci (I) 11,82;
800 m (b): 1. DRAGAN ZIVOTICI (I) 4:46,7;
2. Binko Kolev (B) 4:47,9; 3. S. Mermingis (G) 4:48,9;

400 m g (b): 1. ROK KOPITAR (I) 50,03; 2. Horia Toboc (R) 50,43; 3. Ianko Bratanov (B) 50,72;

100 m (b): 1. PETAR PETROV (B) 10,49; 2. L. Kefallas (G) 10,69; 3. G. Vamvakas (G) 10,73;

400 m (f): 1. ELENA TARITA (R) 52,99; 2. Svobodka Damianova (B) 53,41; 3. Ibolya Korodi (R) 53,61;

200 m (f): 1. LILIANA IVANOVA (B) 23,06; 2. Svetla Popova (B) 23,53; 3. Diana Sokaci (I) 23,80;

1500 m (f): 1. TOTKA PETROVA (B) 3:57,4;
2. Natalia Marănescu (R) 3:58,2; 3. Maricea Puică (R) 4:04,9;

pentathlon: 1. V. DIMITROVA (B) 4539 p; 2. Gabriela Ionescu (R) 4503 p; 3. B. Lorenc (I) 4244 p;

greutate (f): 1. Ivanka PETROVA (B) 19,83 m; 2. Veselinova (B) 19,53 m; 3. Mihaela Loghin (R) 18,17 m;

3000 m (f): 1. VESELA IACINSKA (B) 9:18,7; 2. Maricea Puică (R) 9:20,3; 3. Rumiana Ceavdarova (B) 9:24,7;

100 m g: 1. DANIELA TENEVA (B) 13,25; 2. Mihaela Dumitrescu (R) 13,53; 3. G. Zagorceva (B) 13,58;

înaltime (f): 1. CORNELIA POPA (R) 1,89 m; 2. Niculina Vasile (R) 1,82 m; 3. Lidia Benedetti (I) 1,82 m;

4×100 m (f): 1. BULGARIA 44,19; 2. România 45,23; 3. Iugoslavia 46,16;

4×400 m (f): 1. BULGARIA 3:29,4; 2. România 3:32,5; 3. Iugoslavia 3:43,0;

suliță (f): 1. EVA ZORGO-RADULY (R) 67,10 m; 2. Ivanka Vanceva (B) 59,16 m; 3. T. Ralinska (B) 58,98 m;

10 000 m: 1. ILIE FLOROIU (R) 28:50,0; 2. Mihail Kousis (G) 29:09,1; 3. Petko Karpacev (B) 29:19,4;

1500 m: 1. DRAGAN ZDRAVKOVICI (I) 3:45,7; 2. F. Kourtis (G) 3:46,0; 3. C. Papahristos (G) 3:46,1;

3000 m obst.: 1. PAUL COPU (R) 8:26,9; 2. Dan Betini (R) 8:29,8; 3. F. Filipov (B) 8:36,2;

4×100 m (b): 1. BULGARIA 39,81; 2. Grecia 39,86; 3. România 40,00;

lungime (b): 1. NENAD STEKICI (I) 8,27 m; 2. E. Hatzis (G) 7,65 m; 3. Livin Focșeneanu (R) 7,62 m;

greutate (b): 1. VALENTIN HRISTOV (B) 20,18 m; 2. Vladimír Milici (I) 20,03 m; 3. Nicola Hristov (B) 19,82 m;

prăjină: 1. ATANAS TAREV (B) 5,30 m; 2. Ianko Iancev (B) 5,25 m; 3. D. Kiteas (G) 5,15 m;

cioacan: 1. NICOLAE BINDAR (R) 71,64 m; 2. D. Anghelov (B) 70,52 m; 3. Tudor Stan (R) 70,48 m;

suliță (b): 1. S. STOIKOV (B) 83,78 m; 2. I. Periteris (G) 79,16 m; 3. Carol Raduly-Zörgö (R) 79,02 m;

decathlon: 1. A. ANDONOV (B) 7700 p; 2. R. Iankov (B) 7569 p; 3. Vasile Bogdan (R) 7263 p;

20 km mars: 1. A. KARAGIORGIOS (G) 1h.41:00; 2. C. Karagiorgios (G) 1h.41:01; 3. Constantin Staicu (R) 1h.41:32,0;

200 m (b): 1. V. IVANOV (B) 20,76; 2. G. Vamvakas (G) 21,13; 3. Claudiu Suselescu (R) 21,27;

400 m (b): 1. ZORAN KNAPICI (I) 45,54; 2. Josko Alebici (I) 45,75; 3. Horia Toboc (R) 45,86;

5000 m: 1. ILIE FLOROIU (R) 13:46,1; 2. Dragan Zdravkovici (I) 13,57,2; 3. Petko Karpacev (B) 13:58,3;

110 m g: 1. BORISLAV PISICI (I) 13,88; 2. P. Euripidou (G) 13,92; 3. Vasko Nedialkov (B) 13,93;

triplusalt: 1. I. AFTHINOS (G) 16,66 m; 2. M. Srejić (I) 16,44 m; 3. Carol Corbu (R) 16,44 m;

dise (b): 1. V. VELEV (B) 65,50 m; 2. E. Vladimirov (B) 64,70 m; 3. Iosif Naghi (R) 63,84 m;

4×400 m: 1. IUGOSLAVIA 3:07,0. 2. Bulgaria 3:07,2; 3. România 3:07,4;

maraton: 1. MIHAIL KOUSIS (G) 2h.24:20; 2. Veli Balli (T) 2h.25:17; 3. Nikolaos Arghiroopoulos (G) 2h.27:50.

înaltime (b): 1. DIMITRIOS PATRONIS (G) 2,17 m; 2. Valeri Tvetkov (B) 2,17 m; 3. Adrian Proteasa (R) 2,14 m;

CĂLĂRIE

ATENA — 19—25 august 1979.

Dresaj: 1. ANGHEL TONESCU (R) 1342 p; 2. Petar Mendaliev (B) 1229 p; 3. Gheorghe Gadjev (B) 1227 p;

echipe: 1. BULGARIA 2526 p; 2. România 2516 p; 3. Iugoslavia 2406 p;

Obstacole: 1. C. MAIMARIDES (G) 6 p; 2. K. Oktayuren (T) 9 p; 3. D. Lambadarios (G) 11 p;

echipe: 1. ROMÂNIA 30 1/4 p; 2. Grecia 51 1/4 p; 3. Bulgaria 59 1/4 p;

Obstacole juniori: 1. H. KARAQULLE (T) 6 p; 2. Th. Dallas (G) 6 p; 3. C. Gratzios (G) 8 p;

echipe: 1. ROMÂNIA 39,5 p; 2. Turcia 47 p; 3. Grecia 60 p;

Obstacole femei: 1. TANIA MORUZICI (I) 5 p; 2. Mariana Moisei (R) 6 p; 3. Elisabeth Logofhetti (G) 8 p;

echipe: 1. ROMÂNIA 49; 2. Grecia 8 p; 3. Iugoslavia 43,5 p.

POLO (juniori)

SOFIA — 16—19 august 1979

1. BULGARIA; 2. Iugoslavia; 3. România.

BASCHE (juniori)

KRAGUEVAC — 2—5 august 1979

1. IUGOSLAVIA; 2. Bulgaria; 3. Turcia.

TENIS (juniori)

ATENA — 20—26 august 1979

Masculin: 1. BULGARIA; 2. Iugoslavia; 3; România;

Feminin: 1. IUGOSLAVIA; 2. Bulgaria; 3. România.

SĂRITURI ÎN APĂ

IZMIR — 23—26 august 1979

Platformă (f): 1. FELICIA CIRSTEA (R) 343,40 p; 2. Elena Cirstică (R) 321,40 p; 3. Jasmina Gheorghieva (B) 312,60 p;

Platformă (b): 1. ALEXANDRU BAGIU (R) 501,05 p; 2. Radoslav Todorov (B) 416,85 p; 3. Petar Gheorghiev (B) 373,50 p;

Trambulină (f): 1. MAGDALENA TOH (R) 413,50 p; 2. Felicia Cirstea (R) 381,90 p; 3. Maria Alexandrova (B) 368,85 p;

Trambulină (b): 1. PETAR GHEORGHIEV (B) 470,55 p; 2. Alexandru Bagiu (R) 459,75 p; 3. Radoslav Todorov (B) 414,85 p;

INOT

ISTANBUL — 23—26 august 1979

100 m liber (f): 1. SONIA DANGALAKOVA (B) 60,42; 2. Irinel Pănulescu (R) 60,60; 3. Vesna Separovic (I) 61,26;

100 m liber (b): 1. STEFAN GHEORGHIEV (B) 54,06; 2. Borut Petrici (I) 54,50; 3. Petar Gheorghiev (B) 54,41;

200 m bras (f): 1. TANIA BOGOMILOVA (B) 2:42,15; 2. Brigitte Prass (R) 2:48,71; 3. Cristine Seidl (R) 2:51,63;

200 m bras (b): 1. PLAMEN DONCEV (B) 2:28,91; 2. Gheorghe Dangelakov (B) 2:31,52; 3. Murat Ozhak (T) 2:31,83;

100 m flutur (f): 1. MARIANA PARASCHIV (R) 65,39; 2. Irinel Pănulescu (R) 65,52; 3. Ani Kostova (B) 65,53;

100 m flutur (b): 1. IULIAN VASILIEV (B) 58,00; 2. Horia Lucacu (R) 58,09; 3. Evangelos Koskinas (G) 58,39;

4×100 m liber (f): 1. BULGARIA 4:03,21; 2. România 4:06,79; 3. Iugoslavia 4:13,81;

4×200 m liber: 1. BULGARIA 7:54,02; 2. Iugoslavia 8:03,04; 3. Grecia 8:05,01;

100 m spate (b): 1. BRANIMIR POPOV (B) 60,70; 2. Mihail Mandache (R) 61,20; 3. Petar Gheorghiev (B) 61,86;

100 m spate (f): 1. EUCLEIA MIHAILESCU (R) 1:09,93; 2. Tatiana Blazici (I) 1:10,30; 3. Gordana Krstici (I) 1:10,31;

200 m liber (b): 1. PETAR KOCEANOV (B) 1:55,00; 2. Borut Petrici (I) 1:55,77; 3. Petar Petkov (B) 1:57,11;

200 m liber (f): 1. IRINEL PĂNULESCU (R) 2:08,25; 2. Dobrinka Minceva (B) 2:09,61; 3. Vesna Separovici (I) 2:10,83;

200 m mixt (b): 1. EVANGHELOS KOSKINAS (G) 2:10,24; 2. Murat Oziak (T) 2:12,63; 3. Petroslav Tonev (B) 2:12,70;

200 m mixt (f): 1. SONIA DANGALAKOVA (B) 2:22,10; 2. Mariana Paraschiv (R) 2:22,42; 3. Iordanka Penina (B) 2:25,50;

4x100 m mixt (b): 1. BULGARIA 3:59,42; 2. Iugoslavia 4:04,53; 3. România 4:05,47;

400 m liber (f): 1. SONIA DANGALAKOVA (B) 4:27,03; 2. Dobrinka Minceva (B) 4:28,51; 3. Irinel Pănulescu (R) 4:28,92;

400 m liber (b): 1. BORUT PETRICI (I) 4:03,32; 2. Petar Koceanov (B) 4:07,10; 3. Georgios Karpouzis (G) 4:08,20;

100 m bras: 1. TANIA BOGOMILOVA (B) 1:15,80; 2. Brigitte Prass (R) 1:17,77; 3. Sandra Duvnjak (I) 1:19,71;

100 m bras (b): 1. PLAMEN DONCEV (B) 67,60; 2. Stefanos Papadopoulos (G) 68,57; 3. Zarko Mitrovici (I) 69,45;

200 m flutur (f): 1. MARIANA PARASCHIV (R) 2:20,41; 2. Iordanka Penina (B) 2:22,41; 3. Ani Kostova (B) 2:23,23;

200 m flutur (b): 1. EVANGHELOS KOSKINAS (G) 2:06,50; 2. Iulian Vasiliev (B) 2:08,80; 3. Borut Petrici (I) 2:09,03;

4x100 m mixt (f): 1. BULGARIA 4:30,46; 2. România 4:34,31; 3. Iugoslavia 4:42,01;

500 m liber (f): 1. IRINEL PĂNULESCU (R) 9:11,95; 2. Paraschevi Protopapa (G) 9:13,20; 3. Vesna Separovici (I) 9:15,70;

1500 m liber: 1. BORUT PETRICI (I) 16:12,30; 2. Petar Koceanov (B) 16:13,73; 3. Georgios Karpouzis (G) 16:14,54;

400 m mixt (f): 1. MARIANA PARASCHIV (R) 4:56,99; 2. Sonia Dangalakova (B) 4:58,24; 3. Iordanka Penina (B) 5:05,09;

400 m mixt (b): 1. EVANGHELOS KOSKINAS (G) 4:39,60; 2. Petroslav Tonev (B) 4:39,65; 3. Borut Petrici (I) 4:45,98;

200 m spate (f): 1. SONIA DANGALAKOVA (B) 2:25,53; 2. Luciea Mihăilescu 2:26,77; 3. Gordana Krstici (I) 2:27,22;

200 m spate (b): 1. BRANIMIR POPOV (B) 2:09,37; 2. Mihai Mandache (R) 2:09,80; 3. Ladislau Szakadati (R) 2:10,20;

4x100 m liber (b): 1. BULGARIA 3:36,42; 2. Iugoslavia 3:40,10; 3. România 3:41,86.

POLO

ISTANBUL — 7—11 septembrie 1979

1. ROMÂNIA; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria

BASCHET (m)

ATENA — 14—18 septembrie 1979

1. GRECIA; 2. Iugoslavia; 3. Turcia.

YACHTING

CONSTANȚA — 7—14 septembrie 1979

Clasa F.D.: 1. ZLATAN ZORICICI-BRANKO SIROLA (I) 5,7 p; 2. Dušan Pub-Emil Milosevici (I) 14,7 p; 3. Mircea Carp-Adrian Arendt (R) 20,1 p;

Clasa 470: 1. IVAN STRAUS-RUDI STRAUS (I) 11,7; 2. Stojan Maljevac-Alan Cerkvenik (I) 14,4; 3. Stavros Perantiniadis-Dimitrios Gerandaris (G) 19,4 p;

Clasa Finn: 1. TEODORE GEORGIADIS (G) 8,7 p; 2. Dimitrios Sarikavazis (G) 9 p; 3. Nikolai Vasiliev (B) 25,1 p;

Clasa Finn (juniori): 1. CATALIN LUCHIAN (R) 14 p; 2. Alexandru Ferdean (R) 25,7 p; 3. Mihail Butucaru (R) 30,4 p;

Clasa Optimist: 1. MITJA KOSMINA (I) 16,7 p; 2. Eugen Komljanec (I) 18,7 p; 3. Bostjan Antoncic (I) 18,7 p.

CANOTAJ

SNAGOV — 3—4 octombrie 1979

Senioare — dublu visle: 1. SANDA TOMA-VALERIA ROȘCA-RĂCILĂ (R) 3:35,4; 2. Olga Pa-

rapanova-Margarita Dopceva (B) 3:35,5; 3. Branca Koskar-Jasmina Kraljević (I) 3:47,3;

Dublu rame: 1. ANA ILIUȚA-CARMEN CONSTANTINESCU (R) 3:42,5; 2. Ludmila Georgieva-Daniela Staveva (B) 3:45,7;

Simplu: 1. SANDA TOMA (R) 3:51,6; 2. Iskra Velinova (B) 4:06,6; 3. Yvette Volcici (I) 4:07,8;

Juniori — dublu visle: 1. GEORGI NEDELCEV-IVO RUSEV (B) 5:11,0; 2. Nicușor Jisa-Dragos Voicu (R) 5:13,5; 3. Rajko Jukici-Encio Kocijanici (I) 5:13,7;

Dublu rame: 1. HORIA LUPU-DUMITRU BATARAGA (R) 5:25,7; 2. Svetoslav Tachev-Rumen Tvetkov (B) 5:28,9; 3. Stilianos Jahaculis-Lambros Kiriacu (G) 5:32,7;

Simplu: 1. BOGDAN IONESCU (R) 5:34,5; 2. Jellasco Andreev (B) 5:38,7; 3. Branko Grdovici (I) 5:40,2;

2+1: 1. HINKO STORF-MOMIR PODNAR+ROBERT BANCICI (I) 5:40,8; 2. Nicolaos Bitis-Georgios Spanos+Constantinos Janacudis (G) 5:44,5; 3. Gheorghe Crismariu-Horațiu Droc+Ion Anghel (R) 5:48,0;

4 rame: 1. ROMÂNIA (CAROLICĂ ILIEȘ, ALEXANDRU CRISTIAN, GHEORGHE CRISMARIU, PETRU IOSUB) 4:50,7; 2. Turcia 4:57,6; 3. Iugoslavia 5:02,3;

8+1: 1. ROMÂNIA (CAROLICĂ ILIEȘ, DUMITRU BATARAGA, MARIAN CILIBIU, HORATIU DROC, GHEORGHE CRISMARIU, PETRE IOSUB, HORIA LUPU, ALEXANDRU CRISTIAN+ION ANGHEL) 4:25,4; 2. Iugoslavia 4:31,0; 3. Bulgaria 4:32,7;

Seniori — 4+1 rame: 1. ROMÂNIA (PETRE DONA, GRIGORE CUTAS, OVIDIU CUCOCICA, GEORGE DRAGOMIR+OVIDIU GHEORGHE) 6:35,0; 2. Bulgaria 6:40,7; 3. Iugoslavia 6:44,5;

Dublu visle: 1. DUSAN JURSE-DARKO ZIBAR (I) 6:39,0; 2. George Mereuță-Gheorghe Halaicu (R) 6:42,0; 3. Georgi Sgurov-Iuri Georgiev (B) 6:53,7;

2 f.e.: 1. NICOLAE SIMION-CONSTANTIN POSTOIU (R) 7:10,5; 2. Mirko Ivancici-Boris Peovici (I) 7:18,7; 3. Vasil Georgiev-Todor Urumb (B) 7:22,3;

Simplu: 1. MILORAD STANULOV (I) 7:12,3; 2. Constantinos Contomanolis (G) 7:14,4; 3. Mircea Roman (R) 7:19,0;

2+1: 1. DUSKO MRDULJAS-ZLATKO CELENT+DARKO KUCICI (I) 7:20,0; 2. Emeric Lakatos-Friedrich Schenker+Ovidiu Gheorghe (R) 7:35,6; 3. Mihail Petrov-Javor Boladjev+Ivan Tonev (B) 7:50,6;

4 rame: 1. ROMÂNIA (CONSTANTIN TOMA, DAN NIMU, PAVEL ZAGONI, EUGEN MOLODOI) 6:26,4; 2. Bulgaria 6:36,4; 3. Iugoslavia 6:42,4;

4 visle: 1. BULGARIA (MINCIO NIKOLOV, STOJKO HADILEV, JORDAN PAVLOV, EVTIM GERZLOV) 6:02,3; 2. România 6:02,9; 3. Iugoslavia 6:17,8;

8+1: 1. ROMÂNIA (DAN GHEORGHE, IULIAN STEFAN, GAVRILĂ ARBA, DANIEL VOICULESCU, PETRE CEAPURA, NICOLAE SIMION, CAROLICĂ ILIEȘ, CONSTANTIN POSTOIU+LADISLAU LOVRENSCHI) 5:48,2; 2. Iugoslavia 5:56,5; 3. Bulgaria 6:00,4.

TENIS DE MASĂ

ATENA — 4—7 octombrie 1979

Echipe (m): 1. ROMÂNIA; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria;

Echipe (f): 1. ROMÂNIA; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria;

Simplu (f): 1. EVA FERENCZI (R); 2. Maria Alexandru (R); 3-4. Fabri (I) și Palatinus (I);

Dublu (m): 1. A. STIPANCICI-Z. KALINICI (I); 2. S. Doboși-S. Crișan (R); 3-4. Zikar-Makris (G) și Jurici-Savnik (I);

Dublu (f): 1. PALATINUS-FABRI (I); 2. Gergelceva-Staleva (B); 3-4. Alexandru-Mihut (R) și Ferenczi-Tvetkovici (I);

Dublu mixt: 1. STIPANCICI-PALATINU (I); 2. Jurici-Fabri (I); 3-4. Crișan-Alexandru (R) și Kalinici-Tvetkovici (I).

SCRIMĂ (juniori)

ATENA — 10-14 octombrie 1979

Floretă (m): 1. SORIN ROCA (R); 2. Fernando Bucur (R); 3. Nicolae Ilie (R);
Echipe: 1. ROMÂNIA; 2. Bulgaria; 3. Turcia;
Sabie: 1. FLORIN PAUNESCU (R); 2. Alexandru Chienliță (R); 3. Nikolai Mateev (B);
Echipe: 1. ROMÂNIA; 2. Bulgaria; 3. Grecia;
Floretă (f): 1. GABRIELA BETUKER (R); 2. Elisabeta Guzzanu (R); 3. Otilia Hochdorfer (R);
echipe: 1. ROMÂNIA; 2. Bulgaria; 3. Iugoslavia;
Spadă: 1. NICOLAE BODOCI (R); 2. Rudolf Szabo (R);
echipe: 1. ROMÂNIA; 2. Turcia; 3. Bulgaria.

GIMNASTICĂ

LJUBLJANA — 10-14 octombrie 1979

Echipe (m): 1. ROMÂNIA 278,25 p; 2. Bulgaria 278,10 p; 3. Iugoslavia 274,15 p;
Individual (m): 1. DAN GRECU (R) 56,85 p; 2. Kurt Szilier (R) 56,55 p; 3. Miroslav Kezunovici (I) 56,30 p;
Echipe (f): 1. ROMÂNIA 194,40 p; 2. Bulgaria 184,20 p; 3. Iugoslavia 183,95 p;
Individual (f): 1. NADIA COMĂNECI (R) 39,30 p; 2. Emilia Eberle (R) 39,15 p; 3. Dumitrița Turner (R) 38,60 p;
Masculin-sol: 1. STOIAN DELCEV (B) 19,25 p; 2. Plamen Petkov (B) 18,85 p; 3. Kurt Szilier (R) 18,70 p;
Cal cu mînere: 1. DANCIO IORDANOV (B) 19,15; 2. Romulus Bucureiu (R) 19,00; 3. Miroslav Kezunovici (I) 18,45 p;
Inele: 1. DAN GRECU (R) 19,60; 2. Stoian Delcev (B) 19,30 p; 3. Miroslav Kezunovici (I) 19,00 p;
sărituri: 1. MIROSLAV KEZUNOVICI (I) și PLAMEN PETKOV (B) 18,950 p; 3. Kurt Szilier (R) și Djordje Jovicic (I) 18,875 p;
Paralele: 1. STOIAN DELCEV (B) 19,45 p; 2. Dan Grecu (R) 19,10 p; 3. Branimir Tripkovic (I) 19,00 p;
bară fixă: 1. KURT SZILIER (R) 19,55 p; 2. Branimir Tripkovic (I) 18,95 p; 3. Plamen Petkov (B) 18,85 p;
Feminin — sărituri: 1. NADIA COMĂNECI (R) 19,900 p; 2. Anca Kiss (R) 19,250 p; 3. Alenka Zupancic (I) 19,150 p;
paralele înegale: 1. NADIA COMĂNECI (R) 20,00 p; 2. Diliana Glușceva (B) și Anca Kiss (R) 19,15 p;
birnă: 1. EMILIA EBERLE (R) 19,90 p; 2. Dumitrița Turner (R) 19,60 p; 3. Dumitrinka Filipova (B) 19,20 p;
sol: 1. ANCA KISS (R) 19,80 p; 2. Nadia Comăneci (R) 19,70 p; 3. Jasna Dokl (Iugoslavia) și Diliana Glușceva (B) 19,10 p.

ȘAH

BIHACI (IUGOSLAVIA) — 2-7 octombrie 1979

Masculin: 1. IUGOSLAVIA 22 p; 2. Bulgaria 21 p; 3. România 18,5 p;
Feminin: 1. BULGARIA 7,5 p; 2. România 5 p; 3. Iugoslavia 3,5 p;
Juniori: 1. IUGOSLAVIA 12,5 p; 2. Bulgaria 11,5 p; 3. România 9 p.

HANDBAL (m)

VARAZDIN — 2-4 noiembrie 1979

1. IUGOSLAVIA; 2. România; 3. Bulgaria

HANDBAL (f)

SOFIA — 14-16 decembrie 1979

1. BULGARIA; 2. Iugoslavia; 3. România.

SCRIMĂ

SOFIA — 21-25 noiembrie 1979

Floretă (m): 1. SORIN ROCA (R); 2. Iulian Jekov (B); 3. Mihai Tiu (R)
Echipe: 1. ROMÂNIA; 2. Turcia; 3. Bulgaria;
Sabie: 1. V. ETROPOLSKI (B); 2. N. Marinchevski (B); 3. N. Mateev (B);
Echipe: 1. ROMÂNIA; 2. Bulgaria; 3. Iugoslavia;
Spadă: 1. CONSTANTIN BARĂGAN (R); 2. D. Stoianov (B); 3. Anton Pongracz (R);

Echipe: 1. ROMÂNIA; 2. Bulgaria; 3. Iugoslavia;

Floretă (f): 1. GABRIELA BETUKER (R); 2. A. Spasova (B); 3. D. Lakova (B);

Echipe: 1. ROMÂNIA; 2. Bulgaria; 3. Iugoslavia.

HALTERE

VRANJA — 29 noiembrie-2 decembrie 1979

52 kg: 1. H. HASANOV (B) 217,5 kg; 2. V. Cocioran (R) 212,5 kg; 3. Z. Stoianovici (I) 195 kg; Smuls: 1. H. HASANOV (B) 92,5 kg; 2. V. Cocioran (R) 90 kg; 3. Z. Stoianovici (I) 85 kg; Aruncat: 1. H. HASANOV (B) 125 kg; 2. V. Cocioran (R) 122,5 kg; 3. Z. Stoianovici (I) 110 kg;

56 kg: 1. Gh. MAFTEI (R) 237,5 kg; 2. P. Pavel (R) 235 kg; 3. M. Ostrogonat (I) 220 kg; Smuls: 1. P. PAVEL (R) 105 kg; 2. Gh. Maftei (R) 100 kg; 3. I. Kataidonis (G) 97,5 kg; Aruncat: 1. Gh. MAFTEI (R) 137,5 kg; 2. P. Pavel (R) 130 kg; 3. M. Ostrogonat (I) 125 kg;

60 kg: 1. St. DIMITROV (B) 272,5 kg; 2. C. Chiru (R) 242,5 kg; 3. M. Tuli (R) 240 kg; Smuls: 1. St. DIMITROV (B) 122,5 kg; 2. C. Chiru (R) 110 kg; 3. M. Tuli (R) 100 kg; Aruncat: 1. St. DIMITROV (B) 150 kg; 2. M. Tuli (R) 140 kg; 3. I. Sidiropoulos (G) 132,5 kg;

67,5 kg: 1. V. TODOROV (B) 302,5 kg; 2. E. Chivu (R) 282,5 kg; 3. H. Lesponidis (G) 277,5 kg; Smuls: 1. E. CHIVU (R) 132,5 kg; 2. V. Todorov (B) 130 kg; 3. H. Lesponidis (G) 120 kg; Aruncat: 1. V. TODOROV (B) 172,5 kg; 2. H. Lesponidis (G) 157,5 kg; 3. E. Chivu (R) 150 kg;

75 kg: 1. Z. TODOROV (B) 312,5 kg; 2. Al. Kiss (R) 290 kg; 3. H. Apostolakis (G) 265 kg; Smuls: 1. Z. TODOROV (B) 135 kg; 2. H. Apostolakis (G) 120 kg; 3. Al. Kiss (R) 120 kg; Aruncat: 1. Z. TODOROV (B) 177,5 kg; 2. Al. Kiss (R) 170 kg; 3. I. Sabici (I) 147,5 kg;

82,5 kg: 1. S. BAIRAKTAROV (B) 322,5 kg; 2. V. Căpriceru (R) 320 kg; 3. Z. Zrnic (I) 317,5 kg; Smuls: 1. S. BAIRAKTAROV (B) 142,5 kg; 2. V. Căpriceru (R) 142,5 kg; 3. Z. Zrnic (I) 135 kg; Aruncat: 1. Z. ZRNICI (I) 182,5 kg; 2. S. Bairaktarov (B) 180 kg; 3. V. Căpriceru (R) 177,5 kg;

90 kg: 1. N. KAMENOPOLSKI (B) 332,5 kg; 2. M. Purdilă (R) 315 kg; 3. Z. Korpar (I) 275 kg; Smuls: 1. N. KAMENOPOLSKI (B) 150 kg; 2. M. Purdilă (R) 130 kg; 3. Z. Korpar (I) 125 kg; Aruncat: 1. M. PURDILĂ (R) 185 kg; 2. N. Kamenopolski (B) 182,5 kg; 3. Z. Korpar (I) 150 kg;

100 kg: 1. F. ASPARUHOV (B) 342,5 kg; 2. Simic (I) 300 kg; 3. Nikolic (I) 285 kg; Smuls: 1. F. ASPARUHOV (B) 145 kg; 2. Simic (I) 130 kg; 3. Nikolic (I) 125 kg; Aruncat: 1. F. ASPARUHOV (B) 197,5 kg; 2. Simic (I) 170 kg; 3. Nikolic (I) 160 kg;

110 kg: 1. B. DRANDAROV (B) 362,5 kg; 2. Zarzavaditis (G) 330 kg; 3. Duricic (I) 297,5 kg; Smuls: 1. B. DRANDAROV (B) 160 kg; 2. Zarzavaditis (G) 150 kg; 3. Duricic (I) 135 kg; Aruncat: 1. B. DRANDAROV (B) 202,5 kg; 2. Zarzavaditis (G) 180 kg; 3. Duricic (I) 162,5 kg;

+110 kg: 1. E. POPOV (B) 397,5 kg; 2. I. Gircev (B) 385 kg; 3. St. Kreicik (R) 355 kg; Smuls: 1. I. GIRCEV (B) 185 kg; 2. E. Popov (B) 185 kg; 3. St. Kreicik (R) 155 kg; Aruncat: 1. E. POPOV (B) 212,5 kg; 2. S. Surbanovici (I) 202,5 kg; 3. St. Kreicik (R) 200 kg;

Echipe: 1. BULGARIA 328 p; 2. România 274 p; 3. Iugoslavia 226 p.

GIMNASTICĂ (juniori)

FOCȘANI — 21-23 decembrie 1979

Individual compus (m): 1. EMILIAN NICULA (R) 57,20 p; 2. Molnar Levente (R) 56,60 p; 3. Zdravko Stoianov (B) 55,80 p;

Echipe (m): 1. ROMÂNIA 278,70 p; 2. Bulgaria 271,60 p; 3. Iugoslavia 266,80 p;

Individual compus (f): 1. LUMINIȚA BAICEA (R) 38,60 p; 2. Cristina Grigoraș (R) 38,45 p; 3. Aurelia Pinzaru (R) 37,85 p;

Echipe (f): 1. ROMÂNIA 190,10 p; 2. Bulgaria 181,50 p; 3. Iugoslavia 174,70 p;

Feminin-sărituri: 1. DUMINIȚA BAICEA (R) 19,45 p; 2. Cristina Grigoraș (R) 19,425 p; 3. Dumitrinka Filipova (B) 18,625 p;

Paralele: 1. CRISTINA GRIGORAȘ (R) 19,60 p; 2. Aurelia Pinzaru (R) 19,25 p; 3. Svetla Petrova (B) 18,45 p;

Biră: 1. SIMONA PĂUCĂ (R) 19,45 p; 2. Duminița Baicea (R) 18,75 p; 3. Dragna Dosen (I) și Dumitrinka Filipova (B) 18,55 p;

Sol: 1. CRISTINA GRIGORAȘ (R) 19,70 p; 2. Luminița Baicea (R) și Zoia Grancearova (B) 19,00 p;

Masculin-sol: 1. ADRIAN SANDU (R) 18,60 p; 2. Emilian Nicula (R) 18,55 p; 3. Dimitar Dimov (B) 18,40 p;

Cal cu minere: 1. EMILIAN NICULA (R) 19,00 p; 2. Molnar Levente (R) 18,95 p; 3. Zdravko Stolanov (B) 18,70 p;

Inele: 1. EMILIAN NICULA (R) 19,25 p; 2. Molnar Levente (R) 18,95 p; 3. Zdravko Stolanov (B) 18,85 p;

Sărituri: 1. RUMEN STOEV (B) 18,85 p; 2. Molnar Levente (R) 18,775 p; 3. Duro Nincevici (I) 18,300 p;

Paralele: 1. EMILIAN NICULA (R) 19,40 p; 2. Molnar Levente (R) 19,00 p; 3. Ivan Tașkov (B) 18,30 p;

Bară: 1. CONSTANTIN PRISCA (R) 19,55 p; 2. Emilian Nicula (R) 19,45 p; 3. Ivan Tașkov (B) 19,300 p;

Ritmice-individual compus: 1. LILIA IGNATOVA (B) 28,95 p; 2. Dorina Cordoș (R) 28,75 p; 3. Rozica Popescu (R) 28,50 p;

Echipe: 1. BULGARIA 85,45 p; 2. România 85,25 p;

Minge: 1. DORINA CORDOȘ (R) 19,45 p; 2. Rozica Popescu (R) și Lilia Ignatova (B) 19,35 p; 3. Coardă: 1. DORINA CORDOȘ (R) 19,35 p; 2. Lilia Ignatova (B) 19,25 p; 3. Iliana Ilieva (B) și Milena Melin (I) 18,90 p;

Panglică: 1. LILIA IGNATOVA (B) 19,55 p; 2. Rozica Popescu (R) 19,20 p; 3. Dorina Cordoș (R) 19,15 p.

BASCHET (I)

SOFIA — 23—25 decembrie 1979

1. BULGARIA; 2. Iugoslavia; 3. România.

campionate naționale

ATLETISM

BUCUREȘTI — 11—13 iulie

Feminin — 100 m: 1. GABRIELA IONESCU (CAU) 11,88; 2. Otilia Somănescu (Steaua) 12,03; 3. Niculina Chiriciuță (Știința Constanța) 12,07;

200 m: 1. MARIA SAMUNGHI (Farul Constanța) 23,81; 2. Otilia Somănescu (Steaua) 24,29; 3. Ibo-lyia Korodi (Steaua) 24,37;

400 m: 1. MARIA SAMUNGHI (Farul Constanța) 52,60; 2. Ibo-lyia Korodi (Steaua) 53,23; 3. Niculina Lazarelcu (ASU Oradea) 53,26;

800 m: 1. ILEANA SILAI (Metalul Buc.) 1:58,8; 2. Fița Lovin (CSU Galați) 2:00,5; 3. Tudorița Nedelea (Metalul) 2:02,0;

1500 m: 1. NATALIA MĂRĂȘESCU (CSM Craiova) 3:58,2; 2. Ileana Silai (Metalul) 3:58,5; 3. Maricica Puică (Olimpia) 3:59,8;

3000 m: 1. NATALIA MĂRĂȘESCU (CSM Craiova) 9:31,5; 2. Maria Radu (Univ. Craiova) 9:39,5; 3. Elena Floarea (Viitorul Vaslui) 9:40,3;

100 m g: 1. MIHAELA DUMITRESCU (Rapid) 13,36; 2. Ștefana Kulcsar (CASU Cluj-Napoca) 14,14; 3. Elena Afiorii (Șc. Generală 7 Deva) 14,20;

400 m g: 1. ADRIANA STANCU (Farul Constanța) 59,16; 2. Gabriela Banciu (CSM Craiova) 60,10; 3. Silvia Marin (Metalul Buc.) 60,99;

lungime: 1. DOENA ANTON (CSM Pitești) 6,60 m; 2. Sanda Vlad (CSM Baia Mare) 6,56 m; 3. Gabriela Ionescu (CAU) 6,33 m;

înălțime: 1. CORNELIA POPA (Dinamo) 1,83 m; 2. Maria Preda (CASU Oradea) 1,83m; 3. Niculina Vasile (Dinamo) 1,83 m;

disc: 1. ARGENTINA MENIS (Dinamo) 63,20 m; 2. Florența Tacu (Farul Constanța) 57,28 m; 3. Mariana Ionescu (CSM Craiova) 56,16 m;

greutate: 1. MIHAELA LOGHIN (CAU) 18,34 m; 2. Mioara Boros (Dinamo) 16,79 m; 3. Suzana Herman (Steaua) 16,66 m;

suliță: 1. EVA ZORGO-RADULY (CASU Cluj-Napoca) 65,90 m; 2. Corina Gîrbea (Știința Constanța) 57,60 m; 3. Ioana Pecec (Dinamo) 55,48 m;

4x100 m: 1. STEAUA 45,98; 2. Rapid 47,54-- 3. CAU 49,18;

4x400 m: 1. METALUL 3:43,2; 2. Olimpia Craiova 3:44,1; 3. Rapid Oradea 4:03,0;

Masculin — 100 m: 1. CLAUDIU ȘUSELESCU (Dinamo) 10,65; 2. FL. Bălțat (Steaua) 10,81; 3. Viorel Dumitrescu (Farul Constanța) 10,85;

200 m: 1. CLAUDIU ȘUSELESCU (Dinamo) 21,24; 2. Viorel Dumitrescu (Farul) 21,41; 3. Florin Bălțat (Steaua) 21,52;

400 m: 1. HORIA TOBOC (Farul Constanța) 46,86; 2. Ștefan Nagy (Steaua) 47,22; 3. Sigismund Nagy (CAU) 48,30;

800 m: 1. NICOLAE ONESCU (CSM Craiova) 1:52,2; 2. Gheorghe Ghișu (Metalul) 1:52,4; 3. Ștefan Nagy (Steaua) 1:52,9;

1500 m: 1. GHEORGHE GHIȘU (Metalul) 3:43,5; 2. Nicolae Onescu (CSM Craiova) 3:43,7; 3. Nicolae Voicu (Metalul) 3:44,3;

5000 m: 1. ILIE FLOROIU (Farul Constanța) 13:48,5; 2. Petre Lupan (Steaua) 13:58,7; 3. Aurel Niculescu (CASU Timișoara) 14:00,0;

10 000 m: 1. ILIE FLOROIU (Farul Constanța) 28:35,6; 2. Aurel Niculescu (CASU Timișoara) 28:51,2; 3. Moise Hatoș (Rapid) 28:52,4;

110 m g: 1. PAL PALFFY (CASU Cluj-Napoca) 14,32; 2. V. Teacă (Farul Constanța) 14,52; 3. Nicolae Petcu (CASU Timișoara) 14,90;

400 m g: 1. HORIA TOBOC (Farul Constanța) 51,04; 2. O Korodi (Steaua) 52,09; 3. Dorin Melinte (ASU Suceava) 52,55;

3000 m obstacole: 1. PAUL COPU (Știința Constanța) 8:29,1; 2. Dan Betini (CSM Craiova) 8:30,9; 3. Nicolae Voicu (Metalul) 8:32,8;

înălțime: 1. ADRIAN PROTEASA (Steaua) 2,14 m; 2. Daniel Albu (Steaua) 2,14 m; 3. Maricel Onciu (Steaua) 2,10 m;

Lungime: 1. DUMITRU IORDACHE (Rapid) 7,69 m; 2. Liviu Focșeanu (CAU) 7,65 m; 3. Tudorcel Vasile (Dinamo) 7,62 m;

Prăjină: 1. NICHIFOR LIGOR (Steaua) 4,90 m; 2. Constantin Lihu (CSM Craiova) 4,69 m; 3. Marian Nitu (Steaua) 4,60 m;

Triplusalt: 1. CAROL CORBU (Steaua) 16,37 m; 2. Bedros Bedrosian (Dinamo) 16,35 m; 3. Adrian Ghioraie (Steaua) 16,30 m;

Disc: 1. IOSIF NAGY (Steaua) 60,60 m; 2. Ion Zamfirache (Dinamo) 59,08 m; 3. Nicolae Pop (ASU Oradea) 47,62 m;

Greutate: 1. PAUL NEAGU (Tractorul Brașov) 16,86 m; 2. Csaba Csakany (CASU Cluj-Napoca) 16,58 m; 3. Viorel Savu (Metalul) 16,22 m;

sulfă: 1. VASILE BOTINDEAN (Steaua) 76,62 m; 2. Carol Raduly-Zorgo (CASU Cluj-Napoca) 75,45 m; 3. Octavian Sandru (CASU Timiș) 75,06 m; **efecan:** 1. NICOLAE BINDAR (Dinamo) 70,68 m; 2. Tudor Stan (Dinamo) 67,86 m; 3. Petru Leușel (CAU) 64,48 m;

4x100 m: 1. CASU CLUJ-NAPOCA 41,48; 2. CAU 42,07; 3. ASU Oradea 42,6;

4x400 m: 1. STEAUA 3:12,0; 2. Farul Constanța 3:13,0; 3. CAU 3:14,4.

20 km marș: 1. CONSTANTIN STAN (Steaua) 1h.27:03,8; 2. Constantin Staicu (PTT) 1h.27:10,8; 3. Liodor Pescaru (CSM Pitești) 1h.28:20,8; **echipe** 1. P.T.T. 4h.32:42,6; 2. Steaua 4h.35:41,3; 3. Olimpia Buc. 4h.37:21,9;

Decatlon: 1. DAN GOIA (CASU Cluj-Napoca) 7125 p; 2. Constantin Halichias (CSU Brașov) 7080 p; 3. Mihai Nicolau (Steaua) 6813 p.

BOSX

BUCUREȘTI — 18-28 iulie

Seminușcă: 1. DUMITRU SCHIOPU (Steaua); 2. Sandu Petrescu (BC Galați); 3-4. Alexandru Turei (Voința Cluj-Napoca) și Nicolae Crăciun (Dinamo);

Musea: 1. DANIEL RADU (Steaua); 2. Gheorghe Brumă (Rapid); 3-4. Gheorghe Govici (Steaua) și Marin Vișan (Metalul Bocșa);

Cocoș: 1. TEODOR DINU (Dinamo); 2. Niță Robu (B.C. Brăila); 3-4. Ion Căprărescu (Farul Constanța) și Gheorghe Negoită (B.C. Brăila);

Pană: 1. TIBERIU CUCU (Voința Iași); 2. Titu Tudor (Prahova); 3-4. Iuseim Sali (Farul) și Victor Duchin (Rapid);

Semișoară: 1. FLORIAN LIVADARU (Steaua); 2. Haralambie Sultan (Steaua); 3-4. Florin Stan (Dinamo) și Viorel Iona (Muscelul);

Ușoară: 1. DRAGOMIR ILIE (Dinamo); 2. Carol Hajnal (Steaua); 3-4. Leontin Sandu (Prahova) și Ion Corneanu (Farul);

Seminifloie: 1. ION BUDUSAN (Metalul Buc.); 2. Gheorghe Simion (Dinamo); 3-4. Constantin Ghindăoanu (Dinamo) și Gheorghe Costache (Rapid);

Mijloce mică: 1. VASILE GIRGAVU (Steaua); 2. Nicolae Chioveanu (Litoral Mangalia); 3-4. Marcel Sirba (Electroputere Craiova) și Cornel Hoduț (Rapid);

Mijloce: 1. GHEORGHE BUTNARU (Steaua); 2. Sandu Tîrila (B.C. Galați); 3-4. Valentin Silaghi (Dinamo) și Pavel Istrate (B.C. Galați);

Semigrea: 1. GEORGICA DONICI (Dunărea Galați); 2. Ion Joita (Electroputere); 3-4. Dumitru Văleanu (Muscelul) și Ion Gyorfi (Dinamo);

Grea: 1. ION CERNAT (Steaua); 2. Dumitru Mieu (B.C. Galați); 3-4. Ion Boancă (Litoral Mangalia) și Petre Ungureanu (Muscelul).

BASCHE (f)

1. CRIȘUL ORADEA; 2. Universitatea Timișoara; 3. Voința București; 4. Rapid București

BASCHE (m):

1. DINAMO BUCUREȘTI; 2. Steaua; 3. I.C.E.D. București; 4. Farul Constanța.

BIATLON

VALEA RIȘNOAVEI — 15-16 martie

20 km: 1. VLADIMIR TODAȘCĂ (Dinamo Brașov) 1h.29:56; 2. Victor Fontana (ASA Brașov) 1h.32:18; 3. Gheorghe Voicu (ASA Brașov) 1h.32:19;

10 km: 1. GHEORGHE GIRNITĂ (Dinamo) 41:14; 2. Vasile Băjanaru (Dinamo) 42:47; 3. Francisc Foriko (Dinamo) 42:51;

4x7,5 km: 1. DINAMO (VLADIMIR TODAȘCĂ, FRANCISC FORIKO, VASILE BAJANARU, GHEORGHE GIRNITĂ) 2h.25:14; 2. Dinamo II 2h.26:12; 3. A.S.A. Brașov 2h.27:30.

CAIAC-CANOE (fond)

SNAGOV — 19 aprilie

C1 10 000 m: 1. IVAN PATZAICHIN (Dinamo) 1h.28:00,5; 2. Gheorghe Lungu (Danubiu Tulcea) 1h.28:46,5; 3. Grigore Denisov (Steaua) 1h.28:55,1; **C2 10 000 m:** 1. GHEORGHE SIMIONOV-TOMA SIMIONOV (Steaua) 1h.17:34,0; 2. Mihai Marcov-Gheorghe Simiocenco (Steaua) 1h.18:57,5; 3. Ion Corneanu-Teodor Cobzarenco (Steaua) 1h.19:25,5;

K1 (f): 1. MARIA ȘTEFAN (Dinamo) 1h.46:59,7; 2. Adriana Mihala (Steaua) 1h.41:02,4; 3. Despina Simionov (Steaua) 1h.41:42,5;

K2 (f): 1. AGAFIA ORLOV-MARIA NICOLAE (Steaua) 1h.37:16,7; 2. Nastasia Buri-Stela Moldovan (Dinamo) 1h.37:50; 3. CSS Constanța 1h.37:56,2;

K1 10 000 m: 1. ANGHEL COMAN (C.S. Brăila) 1h.16:37,0; 2. Ion Biriădeanu (Steaua) 1h.16:39,5; 3. Marian Ciobanu (Dinamo) 1h.16:56,4;

K2 10 000 m: 1. CUPRIAN MACARENCO-NICOLAE TICU (Dinamo) 1h.10:20; 2. Steaua 1h.10:30; 3. Dinamo II 1h.13:16.

CAIAC-CANOE

SNAGOV — 6-8 iunie

K1 1000 m: 1. ION GEANTĂ (Dunărea Galați) 3:59,1; 2. Anghel Coman (C.S. Brăila) 4:00,5; 3. Andreian Ștefan (Steaua) 4:01,1;

C1 1000 m: 1. IVAN PATZAICHIN (Dinamo) 4:13,5; 2. Simion Corneanu (Dinamo) 4:18,9; 3. Gheorghe Lungu (Danubiu Tulcea) 4:19,8;

K2 1000 m: 1. LARION SERGHEI-ILIE LABANOV (Steaua) 3:36,0; 2. Cuprian Macarencu-Nicolae Ticu (Dinamo) 3:36,3; 3. Alexandru Axente-Iacob Sidor (Delta Tulcea) 3:37,0;

C2 1000 m: 1. GHEORGHE SIMIONOV-TOMA SIMIONOV (Steaua) 3:50,2; 2. Petre Capusta-Gheorghe Buhaicov (Dinamo) 3:56,6; 3. Ion Corneanu-Toader Cobzarenco (Steaua) 4:03,7;

K4 1000 m: 1. DINAMO (MIHAI ZAFIU, PETRE DIMOFTE, MARIAN CIOBANU, ALEXANDRU GIURA) 3:10,7; 2. Steaua 3:13,5; 3. Dinamo II 3:17,0;

K1 500 m: 1. VASILE DIBA (Dinamo) 1:51,0; 2. Ion Biriădeanu (Steaua) 1:52,2; 3. Urso Ivoivici (Dinamo) 1:55,2;

C1 500 m: 1. LIPAT VARABIEV (Dinamo) 2:09,2; 2. Grigore Denisov (Steaua) 2:13,7; 3. Dobre Nenciu (Danubiu Tulcea) 2:14,2;

K2 500 m: 1. BENIAMIN BORBANDI-POLICARP MALIHIN (Steaua) 1:43,7; 2. Ionel Milascur-Rodion Filipov (Dinamo) 1:44,7; 3. Ion Luca-Victor Ignat (Danubiu) 1:45,6;

C2 500 m: 1. GHERASIM MUNTEANU-GHEORGHE TITU (Dinamo) 1:58,8; 2. Simion Ismailciuc-Constantin Gheba (Dinamo) 2:00,1; 3. Mihai Marcov-Ivan Erofei (Steaua) 2:01,6;

K4 500 m: 1. DINAMO (MIHAI ZAFIU, VASILE DIBA, PETRICĂ DIMOFTE, ALEXANDRU GIURA) 1:27,6; 2. Steaua 1:28,4; 3. Dinamo II 1:30,0;

K1 500 m (f): 1. MARIA ȘTEFAN (Dinamo) 2:11,7; 2. Maria Nicolae (Steaua) 2:12,5; 3. Elisabeta Băbeanu (CSS 2. Buc.) 2:14,5;

K2 500 m (f): 1. AGAFIA ORLOV-NASTASIA SADOVNIC (Steaua) 1:50,8; 2. Nastasia Buri-Stela Moldovanu (Dinamo) 1:59,5; 3. Maria Avram-Dobrița Lupu (Steaua) 2:00,7;

K4 500 m (f): 1. STEAUA (ADRIANA TARAȘOV, MARIA NICOLAE, AGAFIA ORLOV, NASTASIA NICHITOV) 1:40,9; 2. Dinamo 1:42,8; 3. Steaua II 1:44,4;

K1 10 000 m: 1. ANGHEL COMAN (C.S. Brăila) 42:24,2; 2. Ion Luca (Danubiu Tulcea) 42:35,5; 3. Grigore Constantinov (Steaua) 42:40,0;

K2 10 000 m: 1. NICUȘOR EȘEANU-ION BIRLĂDEANU (Steaua) 38:29,2; 2. Cuprian Macarencu-Nicolae Ticu (Dinamo) 38:34,1; Alexandru Axente-Iacob Sidor (Delta Tulcea) 39:40,3;

CI 10 000 m: 1. IVAN PATZAICHIN (Dinamo) 44:33,4; 2. Gheorghe Lungu (Danubiu) 44:41,6; 3. Osip Ivanov (Rapid) 44:56,0;
C2 10 000 m: 1. GHERASIM MUNTEANU-GHEORGHE TITU (Dinamo) 39:49,2; 2. Gheorghe Simionov-Toma Simionov (Steaua) 40:02,6; 3. Costel Avram-Ivan Erofei (Steaua) 40:17,9.

CALAC-CANOE (echipe)

SNAGOV — 2-3 iulie

1. DINAMO BUCUREȘTI 120 p; 2. Steaua 113 p; 3. Olimpia București 57 p; 4. Danubiu Tulcea 44 p.

CANOTAJ (tand)

Masculin-simplu: 1. MIRCEA ROMAN (CN ASE) 39:46,0; 2. Győző Gall (Muresul Tg. Mures) 41:00,6; 3. Ion Filigean (CNSU Timiș) 43:01,6;
2+1: 1. DINAMO 39:41,0; 2. CNSU Timișoara 41:02,0; 3. CSS Deva 41:52,0;
2 l.e.: 1. STEAUA 38:12,5; 2. Dinamo 38:23,0;

3. CSS Arad 41:27,0;
dublu vîsle: 1. STEAUA 36:01,5; 2. Dinamo 36:12,6; 3. CN ASE 38:01,0

4+1 rame: 1. STEAUA 36:11,6; 2. Electrica Constanta 26:46,1; 3. Dinamo 37:17,5;

4 rame: 1. STEAUA 35:10,8; 2. Dinamo 35:27,0; 3. Marina Mangalia 36:50,8;

4 vîsle: 1. STEAUA 31:48,5; 2. Dinamo 31:55,5; 3. CNSU Timiș 35:12,4;

8+1: 1. DINAMO 30:46,5; 2. Steaua 31:07,8; 3. CNSU Timiș 34:13,4

Feminin-simplu: 1. MARIA MACOVICIUC (Vointa Timiș) 26:40,3; 2. Valeria Răcilă-Rosca (UTA) 26:40,5; 3. Aneta Mihaly (Dinamo) 27:06,9;

2 l.e.: 1. STEAUA 26:10,0; 2. Ceahlăul Piatra Neamt 26:55,5; 3. Vointa București 27:15,9;

dublu vîsle: 1. VIITORUL BUCUREȘTI 26:04,6; 2. CNSU Timișoara 27:55,4; 3. C.S. Onești 28:46,1;

4+1 vîsle: 1. VIITORUL 23:13,9; 2. CN ASE 23:18,4; 3. Vointa Timișoara 25:03,0;

4+1 rame: 1. DINAMO 24:26,2; 2. Viitorul 25:19,6; 3. CN ASE 21:25,1;

8+1: 1. VIITORUL 21:39,3; 2. Dinamo 21:55,6; 3. CN ASE 24:20,0.

CANOTAJ (B)

SNAGOV — 8 septembrie

4+1 rame: 1. DINAMO (ELENA AVRAM, MARIA TANASE, FLORICA SZILAGY, GEORGETA MASCA+LUMINIȚA POPESCU) 3:31,0; 2. CN ASE 3:34,9; 3. Vointa București 3:46,2;

dublu vîsle: 1. DINAMO (ANETA MIHALY-LUCIA BUZUC) 3:35,0; 2. Viitorul București (Elena Ungureanu-Mariana Zaharia) 3:42,0; 3. CN ASE (Mariana Crețu-Rosemarie Matz) 3:50,9;

2 l.e.: 1. DINAMO (ELENA OPREA-FLORICA DOSPINESCU) 3:36,2; 2. Metalul Buc. (Valeria Cătescu-Elena Chiritoiu) 3:42,0; 3. Olimpia Buc. (Ana Iluță-Mariana Birdan) 3:47,4;

simplu: 1. SANDA TOMA (Viitorul Buc.) 3:40,4; 2. Valeria Răcilă-Rosca (UTA) 3:44,2; 3. Elena Calapis (CNSU Timiș) 4:04,9;

4+1 vîsle: 1. VIITORUL (OLGA HOMEGLI, SOFIA BARANOVICI, ELENA HORVAT, MARIA DUMANGIU+ELENA DOBRITOIU) 3:47,7; 2. CN ASE 3:22,0; 3. Vointa Timișoara 3:25,5;

8+1: 1. VIITORUL (ELENA BONDAR, GEORGETA ANDREI, DOINA MARANDESCU, KATALIN KODELKA, PINA LUCHIAN, MARIANA IORDACHEL, FLORICA BUCUR, MARIANA PUSCAS+ELENA DOBRITOIU) 3:05,9; 2. Dinamo 3:09,9; 3. Ceahlăul Piatra Neamt 3:17,9.

CANOTAJ (m)

SNAGOV — 26 septembrie

4+1 rame: 1. STEAUA (PETRE DONA, GEORGE DRAGOMIR, OVIDIU CURACICA, GRIGORE CUTAS+GHEORGHE OVIDIU) 6:31,0; 2. Dinamo 6:42,5; 3. C.S.S. 2 Constanta 7:03,4;

dublu vîsle: 1. STEAUA (NICOLAE POPA-GEORGE MEREUTĂ) 6:40,0; 2. Dinamo-Vointa Timișoara (Dragoș Voicu-Nicușor Jisa) 6:47,0; 3. CN ASE (Mihai Petrus-Adrian Popescu) 6:48,9;

2 l.e.: 1. DINAMO (NICOLAE SIMION-CONSTANTIN POSTOIU) 6:44,5; 2. Steaua (Pavel

Zagoni-Eugen Molodoi) 6:56,2; 3. Electrica Constanta (Ioan Pană-Teodor Coman) 7:02,3;

simplu: 1. MIRCEA ROMAN (CN ASE) 7:13,9; 2. Gabriel Tuța (Dinamo) 7:22,3; 3. Győző Gall (C.S. Muresul) 7:31,8;

2+1: 1. DINAMO (DAN GHEORGHE-PETRU IOSUB+LADISLAV LOVRENSCHI) 7:25,4; 2. Dinamo (Constantin Cahler-Atila Beszney+Marin Gheorghe) 7:44,7; 3. Politehnica Timișoara (Stefan Krepelka-Dorel Iancu+Alexandru Majaroși) 7:55,9;

4 rame l.e.: 1. DINAMO (ION STEFAN, GABRIEL BULARDA, PETRE CEAPURA, MIHAI LEFTER) 6:14,6; 2. Steaua 6:32,7; 3. Politehnica Timișoara 6:44,5;

4 vîsle: l.e.: 1. DINAMO (SEVER SUCAN, PETRE NEDELCU, IOAN ONU, VALER TOMA) 5:59,0; 2. Steaua 6:05,4; 3. Steaua II 6:23,3;

8+1: 1. DINAMO (CAROLICĂ ILIEȘ, DAN VOICULESCU, ALEXANDRU CRISTIAN, EUGEN UNGURITU, ALEXANDRU VASILE, GAVRILA ARBA, ATILA BIHARI, DUMITRU BATARAGA+LADISLAV LOVRENSCHI) 5:49,6; 2. Steaua 5:53,7.

CICLISM

BUCUREȘTI — 12-19 august

Viteză: 1. ION GEORGE (C.S.S. 2 Buc.) 2. Atila Telegi (Steaua); 3. Florian Negoescu (Steaua);

1000 m cu start de pe loc: 1. GHEORGHE LAUTARU; 1:11,7. 2. Atila Telegi (Steaua) 1:12,4; 3. Mihai Ștefan (Steaua) 1:12,9;

Urmărire individuală (4000 m): 1. VALENTIN MARIN (Dinamo); 2. Gheorghe Lăutaru; 3. Mircea Romășcanu (Dinamo);

Urmărire echipe: 1. DINAMO; 2. Dinamo II; 3. Steaua;

Semifond cu adătuire de puncte: 1. VASILE TEODOR (Dinamo); 2. Gheorghe Lăutaru; 3. Valentin Marin (Dinamo).

CICLISM

Semifond: 1. VASILE TEODOR (Dinamo); 2. Nicolae Savu (Dinamo); 3. Valentin Ilie (Dinamo)

Fond: 1. MIRCEA ROMĂȘCANU (Dinamo) 4h.30:00; 2. Nicolae Savu (Dinamo) 4h.33:40; 3. Teodor Drăgan (Olimpia) 4h.35:52;

Contratimp individual: 1. VALENTIN MARIN (Dinamo) 57:19,8; 2. Ilie Butaru (Dinamo) 58:32,1; 3. Vasile Bănescu (Steaua) 58:34,1;

Contratimp echipe: 1. DINAMO (TEODOR VASILE, MIRCEA ROMĂȘCANU, MARIN VALENTIN, NICOLAE SAVU) 2h.16:50; 2. Steaua 2h.22:23; 3. Olimpia București 2h.24:47.

CICLOCROS

POIANA BRAȘOV — 4 noiembrie 1979

1. NICOLAE SAVU (DINAMO BUCUREȘTI) 1h.17:33; 2. T. Drăgan (Olimpia) 1h.17:34; 3. I. Parasciv (Vointa București) 1h.17:43;

CROS

SIBIU — 8 aprilie.

Feminin: 1. MARICICA PUICĂ (Olimpia București); 2. Fița Lovin (CSU Galați); 3. Eugenia Taar (Rapid Oradea);

Echipe: 1. RAPID ORADEA 25 p; 2. Olimpia București 31 p; 3. CSU Galați 34 p;

Masculin: 1. GHEORGHE ZAHARIA (Prahova Ploiești); 2. Vasile Bichea (CASU Timișoara); 3. Gheorghe Motorea (ind.);

Echipe: 1. CASU TIMIȘOARA 30 p; 2. Steaua 32 p; 3. Rapid București 60 p.

GINASTICĂ (m)

CLUJ-NAPOCA — 2-4 noiembrie 1979

Echipe: 1. STEAUA 278,55 p; 2. Dinamo București 276,10 p; 3. Liceul nr. 2 București 268,20 p;

Individual compus: 1. DAN GRECU (DINAMO) și KURT SZILIER (DINAMO) 112,35 p; 3. Sorin Cepoi (Steaua) 112,30 p;

Sol: 1. KURT SZILIER (DINAMO) și ION CHECICHES (STEAUA) 18,725 p; 3. Aurelian Georgescu (Steaua) 18,585 p;

Cal cu minere: 1. SORIN CEPOI (STEAUA) 18,60 p; 2. Dan Grecu (Dinamo) 18,50 p; 3. Octavian Ionașiu (Steaua) 18,05 p;

Inele: 1. DAN GRECU (DINAMO) 49,325 p; 2. Mihai Bors (Steaua) 18,875 p; 3. Ion Checiches (Steaua) 18,825 p;

Sărituri: 1. AURELIAN GEORGESCU (STEUA) 18,975 p; 2. Kurt Sziller (Dinamo) 18,825 p; 3. Dorel Marin (Dinamo) 18,600 p;

Paralele: 1. DAN GRECU (DINAMO) 19,05 p; 2. Sorin Cepoi (Steaua) 18,95 p; 3. Aurelian Georgescu (Steaua) 18,875 p;

Bară: 1. DAN GRECU (DINAMO) 19,025 p; 2. Sorin Cepoi (Steaua) 18,725 p; 3. Gabriel Popescu (Steaua) 18,425 p.

HALTERE

Gh. GHEORGHIU-DEJ - 2-5 august

52 kg: 1. ION BĂLAȘ (Steaua) 232,5 kg; 2. Vasile Cocioran (Olimpia Buc.) 212,5 kg; 3. Gheorghe Cîrjăliu (Electromotor Timiș.) 192,5 kg; smuls: 1. Ion Balaș 105 kg; 2. Vasile Cocioran 90 kg; 3. Nicolae Dragna (URBIS Buc.) 85 kg; aruncat: 1. Ion Balaș 127,5 kg; 2. Vasile Cocioran 122,5 kg; 3. Gheorghe Cîrjăliu 110 kg;

56 kg: 1. MIRCEA TULI (Steaua) 250 kg; 2. Constantin Chiru (Steaua) 242,5 kg; 3. Gheorghe Maftei (C.S. Gh. Gheorghiu-Dej) 242,5 kg; smuls: 1. Constantin Chiru 110 kg; 2. Mircea Tuli 107,5 kg; 3. P. Petre (URBIS Buc.) 105 kg; aruncat: 1. Mircea Tuli 142,5 kg; 2. Gheorghe Maftei 142,5 kg; 3. Constantin Chiru 132,5 kg;

60 kg: 1. MARIAN GRIGORAS (Rapid Buc.) 275 kg; 2. Stefan Kiss (Clujana) 272,5 kg; 3. Gelu Radu (CS Gh. Gheorghiu-Dej) 255 kg; smuls: 1. Marian Grigoras 122,5 kg; 2. Stefan Kiss 122,5 kg; 3. Marcel Chiamil (Chimpex Constanta) 112,5 kg; aruncat: 1. Marian Grigoras 152,5 kg; 2. Stefan Kiss 150 kg; 3. Gelu Radu 145 kg;

67,5 kg: 1. VIRGIL DOCIU (Olimpia Buc.) 300 kg; 2. Ilie Nicu (Rapid) 262,5 kg; 3. Vasile Chira (Clujana) 245 kg; smuls: 1. Virgil Dociu 130 kg; 2. Ilie Nicu 122,5 kg; 3. Vasile Chira 110 kg; aruncat: 1. Virgil Dociu 170 kg; 2. Ilie Nicu 140 kg; 3. Fănică Ciocan (Nicolina Iasi) 137,5 kg;

75 kg: 1. DRAGOMIR CIOROSLAN (Olimpia) 312,5 kg; 2. Nicolae Tuțianu (Steaua) 300 kg; 3. Alexandru Kiss (Clujana) 295 kg; smuls: 1. Dragomir Cioroslan 140 kg; 2. Nicolae Tuțianu 130 kg; 3. A. Antal (Clujana) 130 kg; aruncat: 1. Dragomir Cioroslan 172,5 kg; 2. Alexandru Kiss 170 kg; 3. Nicolae Tuțianu 170 kg;

82,5 kg: 1. PETRE DUMITRU (Chimpex Constanta) 335 kg; 2. Vasile Căpriceru (Steaua) 317,5 kg; 3. Andrei Nemes (Clujana) 295 kg; smuls: 1. Petre Dumitru 152,5 kg; 2. Vasile Căpriceru 142,5 kg; 3. Andrei Nemes 135 kg; aruncat: 1. Petre Dumitru 182,5 kg; 2. Vasile Căpriceru 175 kg; 3. Bela Halasz (Clujana) 160 kg;

90 kg: 1. ION ANGHELUȚĂ (Steaua) 337,5 kg; 2. Tudor Petrisor (Rapid Buc.) 317,5 kg; 3. Petrisor Chiriloiu (C.S. Gh. Gheorghiu-Dej) 300 kg; smuls: 1. Ion Anghelută 157,5 kg; 2. Vasile Groapă (Steaua) 150 kg; 3. Tudor Petrisor 147,5 kg; aruncat: 1. Ion Anghelută 180 kg; 2. Tudor Petrisor 170 kg; 3. Petrisor Chiriloiu 165 kg;

100 kg: 1. ȘTEFAN TASNADI (Clujana) 360 kg; 2. Vasile Ilie (Chimpex Constanta) 357,5 kg; 3. Cezar Neculaie (Steaua) 300 kg; smuls: 1. Ștefan Tasnadi 165 kg; 2. Vasile Ilie 162,5 kg; 3. Cezar Neculaie 140 kg; aruncat: 1. Vasile Ilie 195 kg; 2. Ștefan Tasnadi 195 kg; 3. Cezar Neculaie 160 kg;

110 kg: 1. MARIN PARAPANEEA (Steaua) 340 kg; 2. Ion Orosz (CSM Cluj-Napoca) 312,5 kg; 3. Csaba Mate (Clujana) 310 kg; smuls: 1. Marin Parapanee 150 kg; 2. Ștefan Csata (ASA Tg. Mures) 135 kg; 3. Csaba Mate 135 kg; aruncat: 1. Marin Parapanee 190 kg; 2. Ion Orosz 177,5 kg; 3. Csaba Mate 175 kg;

+110 kg: 1. ȘTEFAN KREICIK (CSM Cluj-Napoca) 359 kg; 2. Zoltan Rad (ASA Tg. Mures) 305 kg; 3. Alexe Druzic (Rapid) 305 kg; smuls: 1. Ștefan Kreicik 160 kg; 2. Alexe Druzic 140 kg; 3. Zoltan Rad 135 kg; aruncat: 1. Ștefan Kreicik 190 kg; 2. Zoltan Rad 170 kg; 3. Alexe Druzic 165 kg.

HALTERE (echipe)

1. STEAUA 186 p; 2. Chimpex Constanta 161 p; 3. Clujana Cluj-Napoca 123 p.

HANDBAL (m):

1. STEAUA; 2. Politehnica Timișoara; 3. Dinamo București; 4. H.C. Minaur Baia Mare

HANDBAL (f)

1. ȘTIINȚA BACĂU; 2. Constructorul Baia Mare; 3. Hidrotehnica Constanța; 3. Rulmentul Brașov.

HOCHEI

1. DINAMO BUCUREȘTI 75 p; 2. Steaua 65 p; 3. C.S. Miercurea Ciuc 47 p; 4. Dunărea Galați 28 p;

ÎNOT (indoor)

HUNEDOARA - 15-18 martie.

100 m liber (f): 1. DANIELA GEORGESCU (Dinamo) 60,70; 2. Irinel Pănulescu (Petrolul) 60,80; 3. Carmen Alexe (Cs.sp. Timiș.) 61,96;

100 m liber (b): 1. ZENO OPRITESCU (Steaua) 52,89; 2. Mihai Mandache (Petrolul) 53,84; 3. Valeriu Buzatu (CSS Resita) 55,17;

200 m bras (f): 1. CAMELIA HOTESCU (Dinamo) 2:43,46; 2. Cristine Seidl (CSS Timiș.) 2:45,66; 3. Mioara Gere (Lic. 4 Galați) 2:45,77;

200 m bras (b): 1. ALEXANDRU SZABO (CSM Cluj-Napoca) 2:29,24; 2. Ionel Luca (Steaua) 2:30,14; 3. Ovidiu Cocenescu (Lic. 2 Buc.) 2:32,50

200 m mixt (f): 1. MARIANA PARASCHIV (Dinamo) 2:22,24; 2. Irinel Pănulescu (Petrolul) 2:24,48; 3. Mihaela Costea (Dinamo) 2:26,64;

200 m mixt (b): 1. ȘTEFAN MITU (Lic 4 Galați) 2:13,29; 2. Andrei Linteanu (Steaua) 2:15,84; 3. Ladislau Szakadaty (Crișul) 2:16,81;

200 m liber (b): 1. MIHAI MANDACHE (Petrolul) 1:58,01; 2. Flaviu Vișan (Lic. 2 Buc.) 1:58,46; 3. Ion Covaci (CSM Cluj-Napoca) 2:00,97;

200 m liber (f): 1. IRINEL PĂNULESCU (Petrolul) 2:09,53; 2. Daniela Georgescu (Dinamo) 2:11,36; 3. Carmen Alexe (CSS Timiș.) 2:12,15

200 m fluture (b): 1. HORATIU NEAGRĂU (Crișul) 2:09,80; 2. Valeriu Buzatu (CSS Resita) 2:12,02; 3. Horia Lucaci (Steaua) 2:15,20;

200 m fluture (f): 1. OCTANA MLADIN (CSM Cluj-Napoca) 2:26,06; 2. Adina Schuster (CSS Resita) 2:27,35; 3. Denisa Mihăilă (Dinamo) 2:29,76;

400 m mixt (b): 1. ȘTEFAN MITU (Lic. 4 Galați) 4:45,55; 2. Dan Tinca (Crișul) 4:46,06; 3. Ladislau Szakadaty (Crișul) 4:48,25;

400 m mixt (f): 1. MARIANA PARASCHIV (Dinamo) 4:59,81; 2. Irinel Pănulescu (Petrolul) 5:08,76; 3. Mihaela Costea (Dinamo) 5:11,76;

4x200 m liber: 1. CSS RESITA 8:08,69; 2. Steaua 8:13,73; 3. Lic. 2 București 8:35,60;

4x100 m liber (b): 1. STEAUA 3:39,63; 2. CSS Resita 3:44,87; 3. Crișul Oradea 3:49,02;

4x100 m liber (f): 1. DINAMO 4:09,24; 2. Dinamo II 4:15,15; 3. CSS Timișoara 4:28,02;

400 m liber (b): 1. HORATIU NEAGRĂU (Crișul) 4:06,21; 2. Octavian Mladin (CSM Cluj-Napoca) 4:16,01; 3. Flaviu Vișan (Lic. 2 Buc) 4:16,03;

400 m liber (f): 1. IRINEL PĂNULESCU (Petrolul) 4:33,70; 2. Mihaela Costea (Dinamo) 4:37,26; 3. Carmen Mihăilă (Dinamo) 4:58,63;

100 m bras (b): 1. ALEXANDRU SZABO (CSM Cluj-Napoca) 67,72; 2. Ionel Luca (Steaua) 67,78; 3. Dan Moisan (Petrolul) 70,28;

100 m bras (f): 1. LIGIA ANASTASESCU (Dinamo) 1:17,34; 2. Camelia Hotescu (Dinamo) 1:17,36; 3. Cristine Seidl (CSS Timiș.) 1:17,65;

100 m spate (b): 1. LADISLAU SZAKADATY (Crișul) 59,41; 2. Mihai Mandache (Petrolul) 60,29; 3. Adrian Alexandru (Dinamo) 61,84;

100 m spate (f): 1. CARMEN BUNACIU (Dinamo) 63,41; 2. Edit Kugliș (Crișul) 69,60; 3. Luciea Mihăilescu (Lic. 2 Buc.) 70,78;

100 m fluture (b): 1. HORIA LUCACIU (Steaua) 59,07; 2. Zeno Opritescu (Steaua) 60,91; 3. Horatiu Neagrău (Crișul) 60,95;

100 m fluture (f): 1. MARIANA PARASCHIV (Dinamo) 66,14; 2. Irinel Pănulescu (Petrolul) 66,39; 3. Carmen Alexe (CSS Timiș.) 67,88;

200 m spate (b): 1. LADISLAU SZAKADATY (Crișul) 2:08,13; 2. Adrian Alexandru (Dinamo) 2:15,00; 3. Cornel Neagrău (Crișul) 2:16,56;

200 m spate (f): 1. CARMEN BUNACIU (Dinamo) 2:13,94; 2. Mariana Paraschiv (Dinamo) 2:23,74; 3. Edit Kugliș (Crișul) 2:27,98;

800 m liber (f): 1. MARIANA PARASCHIV (Dinamo) 9:30,66; 2. Mihaela Costea (Dinamo) 9:38,91; 3. Carmen Mihăilă (Dinamo) 9:43,94.

1500 m liber: 1. HORATIU NEAGRAU (Crisul) 16:21,26; 2. Octavian Mladin (CSM Cluj-Napoca) 17:01,81; 3. Cristian Drăgan (Crisul) 17:13,00.

4x100 m mixt (b): 1. STEAUA 4:03,18; 2. Lic. 4 Galati 4:12,68; 3. Lic. 2 Bucuresti 4:16,07.

4x100 m mixt (f): 1. DINAMO 4:37,48; 2. Dinamo II 4:44,92; 3. CSS Timisoara 4:51,30.

INOT

BUCUREȘTI — 16—19 august

200 m liber (b): 1. FLAVIUS VIȘAN (Lic. 2 Buc.) 2:00,92; 2. Zeno Opritescu (Steaua) 2:01,70; 3. Octavian Mladin (CSM Cluj-Napoca) 2:02,72.

200 m liber (f): 1. IRINEL PĂNULESCU (Petroliul) 2:10,53; 2. Carmen Mihăilă (Dinamo) 2:10,88; 3. Octavia Mladin (CSM Cluj-Napoca) 2:15,51.

100 m spate (b): 1. MIHAI MANDACHE (Dinamo) 61,16; 2. Ladislau Szakadati (Crisul) 61,34; 3. Adrian Horvat (Dinamo) 61,86.

100 m spate (f): 1. CARMEN BUNACIU (Dinamo) 63,59; 2. Lucicla Mihăilescu (Lic. 2 Buc.) 69,83; 3. Edit Kuglis (Crisul) 71,60.

200 m flutur (b): 1. VALERIU BUZATU (CSS Resita) 2:12,84; 2. Horia Lucaci (Steaua) 2:16,02; 3. Horatiu Neagru (Crisul) 2:17,92.

200 m flutur (f): 1. IRINEL PĂNULESCU (Petroliul) 2:20,91; 2. Mariana Paraschiv (Dinamo) 2:22,43; 3. Adina Schuster (CSS Resita) 2:27,10.

4x100 m liber (b): 1. STEAUA 3:46,29; 2. CSS Resita 3:47,40; 3. Dinamo 3:49,29.

4x100 m liber (f): 1. DINAMO 4:07,90; 2. Irinel Panulescu (Petroliul) 59,84; 2. Daniela Georgescu (Dinamo) 60,75; 3. Carmen Mihăilă (Dinamo) 61,90.

100 m liber (b): 1. ZENO OPRITESCU (Steaua) 54,38; 2. Mihai Mandache (Dinamo) 55,10; 3. Flavius Visan (Lic. 2 Buc.) 55,59.

100 m bras (f): 1. BRIGITTE PRASS (CSS Resita) 1:18,34; 2. Cristine Seidl (CSS Timisoara) 1:19,38; 3. Mioara Gereca (Lic. 4 Galati) 1:20,99.

100 m bras (b): 1. ALEXANDRU SZABO (CSM Cluj-Napoca) 1:09,81; 2. Ionel Luca (Steaua) 1:10,80; 3. Dan Moisan (Petroliul) 1:13,55.

200 m mixt (f): 1. MARIANA PARASCHIV (Dinamo) 2:22,48; 2. Irinel Panulescu (Petroliul) 2:24,47; 3. Octavia Mladin (CSM Cluj-Napoca) 2:30,20.

200 m mixt (b): 1. OVIDIU COCENESCU (Lic. 2 Buc.) 2:16,27; 2. Andrei Linteanu (Steaua) 2:16,56; 3. Ladislau Szakadati (Crisul) 2:18,45.

4x200 m liber: 1. CRISUL ORADEA 8:18,04; 2. CSS Resita 8:20,40; 3. Steaua 8:30,65.

400 m liber (b): 1. FLAVIUS VIȘAN (Lic. 2 Buc.) 4:10,81; 2. Horatiu Neagru (Crisul) 4:10,90; 3. Octavian Mladin (CSM Cluj-Napoca) 4:15,85.

400 m liber (f): 1. CARMEN MIHAILĂ (Dinamo) 4:43,27; 2. Carmen Alexe (Petroliul) 4:48,72; 3. Edit Kuglis (Crisul) 4:51,16.

200 m bras (b): 1. OVIDIU COCENESCU (Lic. 2 Buc.) 2:31,94; 2. Ionel Luca (Steaua) 2:33,30; 3. Alexandra Szabo (CSM Cluj-Napoca) 2:36,86.

200 m bras (f): 1. BRIGITTE PRASS (CSS Resita) 2:49,39; 2. Cristine Seidl (CSS Timisoara) 2:51,65; 3. Mioara Gereca (Lic. 4 Galati) 2:58,10.

400 m mixt (b): 1. ANDREI LINTEANU (Steaua) 4:50,47; 2. Ladislau Szakadati (Crisul) 4:53,41; 3. Dan Tinea (Crisul) 4:54,95.

400 m mixt (f): 1. MARIANA PARASCHIV (Dinamo) 5:05,21; 2. Irinel Panulescu (Petroliul) 5:09,35; 3. Mihaela Costea (Dinamo) 5:18,50.

100 m flutur (f): 1. IRINEL PĂNULESCU (Petroliul) 65,66; 2. Mariana Paraschiv (Dinamo) 66,27; 3. Adina Schuster (CSS Resita) 67,71.

100 m flutur (b): 1. HORIA LUCACIU (Steaua) 58,56; 2. Flavius Visan (Lic. 2 Buc.) 60,87; 3. Zeno Opritescu (Steaua) 61,57.

200 m spate (f): 1. CARMEN BUNACIU (Dinamo) 2:16,13; 2. Lucicla Mihăilescu (Lic. 2 Buc.) 2:25,63; 3. Edit Kuglis (Crisul) 2:32,47.

800 m liber (f): 1. IRINEL PĂNULESCU (Petroliul) 9:18,33; 2. Carmen Mihăilă (Dinamo) 9:38,01; 3. Edit Kuglis (Crisul) 9:52,88.

1500 m liber: 1. HORATIU NEAGRAU (Crisul) 16:37,68; 2. Cristian Drăgan (Crisul) 17:30,42; 3. Eugen Almer (CSS Resita) 17:33,89.

4x100 m mixt (f): 1. DINAMO 4:46,09; 4x100 m mixt (b): 1. STEAUA 4:05,85; 2. Dinamo 4:16,52; 3. Crisul 4:16,61.

JUDO

BUCUREȘTI — 1—3 iunie

Superusoră: 1. VIOREL RUSU (Dinamo Brașov); 2. Nicolae Vlad (Dinamo Brașov); 3—4. Maricel Zamfir (Voluntă Focșani) și Adrian Velicu (ASA Tg. Mures).

Semi-usoră: 1. CONSTANTIN NICULAE (Dinamo București); 2. Marcel Nufu (Dinamo București); 3—4. Nicolae Vlad (Nitramonia Făgăraș) și Ion Năstăilă (Dinamo București).

Ușoră: 1. LOGHIN LAZAR (Rapid Arad); 2. Simion Topliceanu (Dinamo Brașov); 3—4. Petre Motin (LEFS) și Cornel Roman (Dinamo București).

Semimijlocie: 1. MIRCEA FRATICA (CSM Pitești); 2. Florinel Ciucu (ASA Tg. Mures); 3—4. Vicente Dusa (Dinamo Brașov) și Istvan Mathe (ASA Tg. Mures).

Mijlocie: 1. MIHALACHE TOMA (Dinamo București); 2. Costică Sauciu (Politehnica Iași); 3—4. Ștefan Toma (Dinamo București) și Dumitru Constantin (CSM Borzești).

Semigrea: 1. CONSTANTIN ȘTIRBU (Dinamo Brașov); 2. Daniel Radu (Dinamo Brașov); 3—4. Bela Udvari (Constructorul Miercurea Ciuc) și Pavel Drăgoi (CSM Pitești).

Grea: 1. DEZSO UDVARI (Universitatea Cluj-Napoca); 2. Iacob Codrea (Dinamo București); 3—4. Gheorghe Dumbravă (CSM Borzești) și Ștefan Toth (Universitatea Cluj-Napoca).

Open: 1. MIHALACHE TOMA (Dinamo București); 2. Constantin Gotea (Dinamo Brașov); 3—4. Iosif Pal (Constructorul M. Ciuc) și Mihai Cioe (Dinamo Brașov).

JUDO (echipe)

1. DINAMO BUCUREȘTI 10 p; 2. Dinamo Brașov 10 p; 3. Nitramonia Făgăraș 10 p; 4. Constructorul Miercurea Ciuc 7 p.

LUPE (echipe)

Greco-romane: 1. DINAMO BUCUREȘTI 68 p; 2. Aluminu Slatina 54 p; 3. Dacia Pitești 51 p; 4. Steaua 48 p.

Libre: 1. STEAUA 73 p; 2. Dinamo Brașov 68 p; 3. Hidrotehnica Constanța 56 p; 4. Vulcan București 45 p.

LUPE GRECO-ROMANE

BUCUREȘTI — 27—29 mai

48 kg: 1. CONSTANTIN ALEXANDRU (Steaua); 2. Gheorghe Albert (Mobila Rădăuți); 3. Petre Bărgan (Rapid București).

52 kg: 1. NICU GINGĂ (Steaua); 2. Constantin Turcu (SC Bacău); 3. Fl. Avram (Carpati Sinaia).

57 kg: 1. MIHAI BOTILA (L.C. Dacia Pitești); 2. Mihai Dumitru (Dunărea Galați); 3. Nicolae Mares (Aluminu Slatina).

63 kg: 1. GHEORGHE DUMITRU (Steaua); 2. Ion Dulică (L.C. Dacia Pitești); 3. Danuș Alacobaie (Rapid București).

68 kg: 1. ȘTEFAN NEGRISAN (Farul Constanța); 2. Mihai Lută (Mobila Rădăuți); 3. Ion Păun (Dinamo București).

74 kg: 1. GHEORGHE CIOBOTARU (Dinamo București); 2. Lazăr Tipa (CSM Succava); 3. Dinu Obrocea (Aluminu Slatina).

82 kg: 1. ION ENACHE (Dinamo București) și ION DRAICA (Farul Constanța); 3. Ilie Ciobanu (CFR Timișoara).

90 kg: 1. PETRE DICU (Dinamo București); 2. Adrian Popa (Progresul București); 3. Zaharia Felea (Rapid București).

100 kg: 1. VASILE ANDREI (Progresul București); 2. Dumitru Manea (Delta Tulcea); 3. Ion Silvestru (Aluminu Slatina).

+100 kg: 1. ROMAN CODREANU (C.S. Arad) și VICTOR DOLIPSCHI (Dinamo); 3. V. Gheorghe (Chimia Rm. Vlcea).

LUPE LIBRE

IASI — 3—6 iunie

48 kg: 1. VIRGIL VIȘAN (Steaua); 2. Gheorghe Rașovan (CSM Resita); 3. Octavian Feher (C.S. Satu Mare).

52 kg: 1. PETRE CERNĂU (U.M. Timișoara); 2. Ion Arapu (Steaua); 3. Constantin Mândilă (Jiul Petrilă);

47 kg: 1. PETRE BRÎNDUȘAN (C.F.R. Timișoara); 2. Alexandru Șuteu (Steaua); 3. Victor Cioacă (Progresul Brăila);

62 kg: 1. GIGEL ANGHEL (Steaua); 2. Constantin Moldoveanu (Dinamo Brașov); 3. Gheorghe Mitran (Progresul Buc.);

74 kg: 1. DUMITRU BUTA (Vulcan București); 2. Marin Pircălabu (Steaua); 3. Emilian Cristian (Dinamo Brașov);

82 kg: 1. VASILE TIGĂNAȘ (Nicolina Iași); 3. Gheorghe Fodore (Dinamo Brașov);

90 kg: 1. ION IVANOV (Steaua); 2. Crăciun Copil (Dinamo Brașov); 3. Ion Dumitru (Steaua);

100 kg: 1. VASILE PUȘCĂȘU (Steaua); 2. Ion Marton (CSM Cluj-Napoca); 3. Constantin Sandru (Dinamo Brașov);

+100 kg: 1. ENACHE PANAIT (Steaua); 2. Andrei Ianko (Dinamo Brașov); 3. Paul Prisăcaru (Rapid București).

OINĂ

1. DINAMO BUCUREȘTI 27 p; Universitatea București 23 p; 3. C.P. București 21 p; 4. Laminorul Roman 21 p.

PENTATLON MODERN

BUCUREȘTI — 28—31 august

Individual: 1. DUMITRU SPÎRLEA (Olimpia Buc.) 5530 p; 2. Iuliu Galovici (Universitatea Timișoara) 5213 p; 3. Ștefan Cozma (Olimpia Buc.) 5023 p.

Echipe: 1. OLIMPIA BUCUREȘTI 15 545 p; 2. Universitatea Timișoara 14 463 p; 3. C.S.S. nr. 2 București 13 340 p.

POLO

1. DINAMO BUCUREȘTI 26 p; 2. Voința Cluj-Napoca 20 p; 3. Rapid București 17 p; 4. Crișul Oradea 9 p.

POPICE

BRAȘOV — 10—13 mai

Individual (f): 1. ELISABETA BADEA (Voința București) 906 p; 2. Mariana Constantin (Hidromecanica Brașov) 896 p; 3. Elisabeta Albert (Voința Tg. Mureș) 884 p;

Perechi (f): 1. IOANA DOGARU—ELENA STAN (Rapid București) 875 p; 2. Doina Mihăilă—Polixenia Gavrilă (Voința Ploiești) 865 p; 3. Elisabeta Albert—Ildiko Szasz (Voința Tg. Mureș) 865 p;

Individual (m): 1. IOSIF TISMANAR (Rulmentul Brașov) 1985 p; 2. Pavel Radu (Rulmentul Brașov) 1955 p; 3. Ștefan Deak (Voința Cluj-Napoca) 1935 p;

Perechi (m): 1. IOSIF TISMANAR—PAVEL RADU (Rulmentul Brașov) 1954 p; 2. Ludovic Martina—Ștefan Ordog (Electromures Tg. Mureș) 1858 p; 3. Ludovic Fodor—Ștefan Deak (Voința Cluj-Napoca) 1850 p.

POPICE (echipe)

Feminin: 1. VOINȚA TG. MUREȘ; 2. Rapid București; 3. Hidromecanica Brașov; 4. Laromet București;

Masculin: 1. AURUL BAIĂ MARE; 2. Electromures Tg. Mureș; 3. Gloria București; 4. Voința București.

RUGBY

1. STEAUA 35 p; 2. Dinamo București 32 p; 3. Grivița roșie București 32 p; 4. Știința Petroșani 31 p.

SANIE

SINAIA — 17—18 februarie

Masculin: 1. GHEORGHE DUMITRESCU (ASA Brașov) 3:03,15; 2. Iacob Ispas (ASA Brașov) 3:05,92; 3. Ion Bălăsta (ASA Brașov) 3:07,90;

Feminin: 1. CARMEN POPOVICI (IEFS) 3:17,36; 2. Maria Maioru (CSO Sinaia) 3:17,99; 3. Gabriela Soare (CSO Sinaia) 3:18,35.

Dublu: 1. VICTOR ANGHEL—IACOB ISPAS (ASA Brașov) 2:01,00; 2. Ștefan Nenciu—Vasile Radu (CSS Sinaia) 2:02,08; 3. Viorel Florea—Cristinel Piciorea (Tractorul Brașov—CSS Sinaia) 2:02,99.

SĂRITURI ÎN APĂ

BUCUREȘTI — 5—7 iulie

Masculin — 1 m: 1. ALEXANDRU BAGIU (Crișul Oradea) 445,68 p; 2. Mathias Kaiß (CSS Sibiu) 429,03 p; 3. Hans Beer (CSS Sibiu) 349,89 p;

3 m: 1. ALEXANDRU BAGIU (Crișul) 763,09 p; 2. Mathias Kaiß (CSS Sibiu) 663,28 p; 3. Cornel Pop (Progresul Buc.) 662,23 p;

Platformă: 1. MATHIAS KAISS (CSS Sibiu) 436,35 p; 2. A Cherciu (CSS Triumf Buc.) 355,23 p; 3. Hans Beer (CSS Sibiu) 333,63 p;

Feminin — 1 m: 1. MAGDALENA TOTH (Crișul) 388,5 p; 2. Elena Cîrștică (Progresul Buc.) 349,26 p; 3. Georgiana Săcăleanu (Progresul Buc.) 345,30 p;

3 m: 1. MAGDALENA TOTH (Crișul) 605,57 p; 2. Ruxandra Hociotă (CSS Sibiu) 587,75 p; 3. Felicia Cîrștea (Lic. 2. Buc.) 585,80 p;

Platformă: 1. ELENA CÎRȘTICA (Progresul) 489,93 p; 2. Victorita Mîrșică (Progresul) 489,82 p; 3. Georgiana Săcăleanu (Progresul) 463,23 p.

SCHI (probe alpine)

POIANA BRAȘOV — 5—18 februarie

Slalom special (f): 1. DANIELA UNCROP (Dinamo Brașov) 2:15,45; 2. Juja Ratz (CSU Pitești) 2:28,72; 3. Maria Balasz (CSS M. Ciuc) 2:29,33;

Slalom special (b): 1. GHEORGHE VULPE (Telefericul) 1:57,69; 2. Dorin Munteanu (ASA Brașov) 1:57,79; 3. Alexandru Manta (ASA Brașov) 1:58,87;

Slalom urias (f): 1. DANIELA UNCROP (Dinamo) 1:56,11; 2. Maria Balasz (CSS M. Ciuc) 2:02,31; 3. Mariana Axinte (Lic. Predeal) 2:02,36;

Slalom urias (b): 1. IOAN CAVASI (Dinamo) 3:16,04; 2. Dorin Munteanu (ASA Brașov) 3:16,70; 3. Alin Năstase (Dinamo) 3:16,95;

Coborire (f): 1. NELIDA VELCIOV (Lic. Predeal) 53,5; 2. Aurelia Nițu (CSU Pitești) 53,7; 3. Erica Codrescu (Lic. Predeal) 54,2;

Coborire (b): 1. DAN CRISTEA (Dinamo) 1:39,5; 2. Ioan Cavasi (Dinamo) 1:41,8; 3. Alexandru Munteanu (ASA Brașov) 1:42,3.

SCHI (fond)

PĂLTINIȘ — 16—18 martie

15 km (b): 1. IOAN LUNGOCI (Lic. Predeal) 51:27,47; 2. Gheorghe Găvenea (Dinamo Brașov) 52:41,78; 3. Petre Ciobanu (Dinamo) 52:55,63;

5 km (f): 1. ELENA LANGUSIS (Tractorul Brașov) 20:47,93; 2. Piroșka Aboș (Voința M. Ciuc) 20:51,31; 3. Lucia Perciog (Tractorul) 21:22,50;

30 km (b): 1. GHEORGHE GĂVENEA (Dinamo) 1h:46:13,11; 2. Petre Ciobanu (Dinamo) 1h:46:46,87; 3. Gheorghe Dudu (IEFS) 1h:48:46,21;

10 km (f): 1. LUCIA PERCIOG (Tractorul) 38:46,45; 2. Elena Langusis (Tractorul) 38:46,93; 3. Iuliana Popoiu (Tractorul) 39:54,38;

3×5 km (f): 1. TRACTORUL (IULIANA POPOIU, LUCIA PERCIOG, ELENA LANGUSIS) 1h:05,16; 2. CSU Oradea 1h:13,36; 3. Tractorul II 1h:14,40;

3×10 km (b): 1. DINAMO BRAȘOV (GHEORGHE GĂVENEA, ANDREI PERCIOG, PETRE CIOBANU) 1h:53:22; 2. Dinamo II 1h:56:42; 3. IEFS București 1h:59:39.

SCHI (sărituri)

BOERSA — 24 februarie

1. COSTICĂ BUZOIU (Dinamo Brașov) 204,3 p; 2. Gheorghe Gereca (Dinamo) 173,4 p; 3. Lőrincz Balint (Dinamo) 168,4 p.

SCRIMĂ (individual)

Floretă (m): 1. PETRU KUKI (IEFS); 2. Tudor Petruș (Steaua); 3. Petre Buricea (Dinamo);

Sabie: 1. ION PANTELIMONESCU (Dinamo); 2. Ioan Pop (Steaua); 3. Alexandru Nică (Steaua);
Floretă (f): 1. SUZANA ARDELEANU (CS Satu Mare); 2. Viorica Turcan (Farul Constanța); 3. Adriana Dragomir (Steaua)
Spadă: 1. ION POPA (Steaua); 2. Anton Pon-gracz (ASU Tg. Mureș); 3. Costică Bărăgan (Steaua).

SCRIMĂ (echipe)

Floretă (m): 1. STEAUA 30 p; 2. Dinamo București 22 p; 3. Progresul București 20 p; 4. Tractorul Brașov 20 p.

Sabie: 1. STEAUA 26 p; 2. I.E.F.S. 24 p; 3. C.S. Satu Mare 14 p; 4. Progresul București 14 p.

Spadă: 1. STEAUA 28 p; 2. Farul Constanța 22 p; 3. C.S. Satu Mare 12 p; 4. CTAS București 10 p.

Floretă (f) 1. STEAUA 29 p; 2. C.S. Satu Mare 24 p; 3. Dinamo București 17 p; 4. Farul Constanța 14 p.

SAH (f)

1. DANA NUTU 11,5 p; 2. Margareta Mureșan 10,5 p; 3. Lia Bogdan 10 p.

SAH (echipe)

Masculin: 1. UNIVERSITATEA BUCUREȘTI 37 p; 2. I.T.B. 35,5 p; 3. Medicina Timișoara 32,5 p;

Feminin: 1. ELECTROMOTOR TIMIȘOARA 14 p; 2. Universitatea București 12,5 p; 3. Politehnica București 11 p;

Absolut: 1. UNIVERSITATEA BUCUREȘTI 25 p; 2. Medicina Timișoara 22 p; 3. I.T.B. 22 p.

TALERE

BAIA MARE — 11—16 septembrie

Trap: 1. MIHAI ISPAȘIU (CSM Baia Mare) 196 t; 2. Viorel Antonescu (Steaua) 191 t; 3. Sta-măte Iorgu (Centrul Tunari) 187 t;

Skeet: 1. DAN BUDURU (Olimpia Buc.) 193 t; 2. Alexandru Sencovici (Olimpia Buc.) 193 t; 3. Nicolae Vlădoiu (Olimpia Buc.) 192 t.

Echipe: 1. OLIMPIA BUCUREȘTI 576 p; 2. Unirea Jița 558 p; 3. Vinătorul Timișoara 542 p.

TENIS

BRAȘOV — 28 iulie—2 august.

Simplu (b): 1. FLORIN SEGĂRCEANU (Dinamo București); 2. Dumitru Hărădău (Steaua); 3—4. Eduard Pană (Dinamo Buc.) și Traian Marcu (Dinamo Brașov);

Dublu (b): 1. DUMITRU HĂRĂDĂU (Steaua) — TRAIAN MARCU (Dinamo Brașov); 2. Marian Mirza (Steaua)—Jean Bircu (Dinamo București); 3—4. Andrei Dirzu (Progresul București)—Florin Segărcăanu (Dinamo București) și Radu Giurgiu—Alexandru Suto (Cuprom Baia Mare);

Simplu (f): 1. LUCIA ROMANOV (Politehnica București); 2. Florența Mihai (Dinamo București); 3—4. Gabriela Szoke (Dinamo București) și Elena Trifu (Progresul București);

Dublu (f): 1. LUCIA ROMANOV—MARIA ROMANOV (Politehnica București); 2. Florența Mihai (Dinamo București)—Camelia Chiriac (Dinamo Brașov); 3—4. Simona Nunweiller (Progresul București)—Mariana Hadgiu (Cuprom Baia Mare) și Gabriela Szoke (Dinamo București)—Elena Căescu (UTA);

Dublu mixt: 1. FLORENȚA MIHAI (Dinamo București)—TRAIAN MARCU (Dinamo Brașov); 2. Andrei Dirzu (Progresul București)—Lucia Romanov (Politehnica București); 3—4. Maria Romanov (Politehnica București)—Florin Segărcăanu (Dinamo București) și Simona Nunweiller (Progresul București)—Laurențiu Tiței (Steaua).

TENIS (echipe)

Feminin: 1. DINAMO BUCUREȘTI; 2. Politehnica București; 3. Progresul București;

Masculin: 1. STEAUA; 2. Dinamo București; 3. Jiul Petroșani.

TENIS DE MASĂ

Tg. MUREȘ — 16—19 martie

Dublu (m): 1. ȘERBAN DOBOȘI (CSM Cluj-Napoca)—STEFAN MORARU (Gloria Buzău); 2. 3—4. Teodor Gheorghe (Universitatea Craiova)—Sorin Cauri (Progresul București) și Simion Crișan (CSM Cluj-Napoca)—Cristinel Romanescu (Gloria Buzău)

Feminin: 1. MARIA ALEXANDRU (Progresul București); 2. Eva Ferenczi (CS Arad); 3—4. Liana Mihut—Măcean (CS Arad) și Madgalena Leszay (CS Arad);

Dublu (f): 1. LIANA MIHUT—MACEAN—EVA FERENCZI (CS Arad); 2. Maria Alexandru (Progresul București)—Maria Păun (Politehnica București); 3—4. Viorica Ivan—Camelia Dascalu (Progresul București) și Faustina Bunduc—Carmen Manole (CSS Rm. Vilcea);

Dublu mixt: 1. MARIA ALEXANDRU (Progresul București)—TEODOR GHEORGHE (Universitatea Craiova); 2. Maria Păun (Politehnica București)—Cristinel Romanescu (Gloria Buzău); 3—4. Liana Mihut—Măcean (CS Arad)—Șerban Dobosi (CSM Cluj-Napoca) și Viorica Ivan—Sorin Cauri (Progresul București).

TENIS DE MASĂ (echipe)

Feminin: 1. C.S. ARAD II 50 p; 2. Progresul București 43 p; 3. C.S. Arad I 41 p; 4. C.S.S.Sc. Rm. Vilcea 33 p;

Masculin: 1. C.S.M. CLUJ-NAPOCA 48 p; 2. Universitatea Craiova 43 p; 3. Gloria Buzău 39 p; 4. Progresul București 38 p.

TIR (aer comprimat)

BUCUREȘTI — 2—4 februarie

Pușcă seniori: 1. ROMULUS NICOLESCU (Steaua) 381 p; 2. Ilie Codreanu (Steaua) 380 p; 3. Ionel Trăscăveanu (Steaua) 380 p;

echipe: 1. STEAUA 1517 p; 2. Dinamo 1479 p; 3. I.E.F.S. 1471 p;

Pușcă senioare: 1. MARIANA FEODOT (Dinamo) 381 p; 2. Eva Ionescu (CSU Brașov) 377 p; 3. Margareta Vochin (Olimpia) 373 p;

echipe: 1. DINAMO 1121 p; 2. I.E.F.S. 1088 p; **Pistol:** 1. LAURENȚIU POP (Dinamo) 379 p; 2. Teodor Tașcă (Dinamo) 378 p; 3. Mihai Bujdei (Steaua) 378 p;

echipe: 1. DINAMO 1505 p; 2. Steaua 1499 p; 3. Olimpia 1494 p;

Pistol senioare: 1. ANIȘOARA MATEI (Dinamo) 377 p; 2. Ana Ciobanu (Dinamo) 374 p; 3. Silvia Kaposztai (UTA) 368 p;

echipe: 1. DINAMO 1118 p.

TIR.

BUCUREȘTI — 7—12 august

Pușcă liberă 60 f.e.: 1. ROMULUS NICOLESCU (Steaua) 598 p; 2. Nicolae Rotaru (IEFS) 597 p; 3. Mihai Dumitrescu (Dinamo) 595 p;

Echipe: 1. STEAUA 2367 p;

Pușcă standard 60 f.e. senioare: 1. EVA IONESCU (CSU Brașov) 592 p; 2. Dumitra Matei (Dinamo) 591 p; 3. Mariana Feodot (Dinamo) 591 p;

echipe: 1. DINAMO 1766 p;

Pistol standard senioare: 1. ANIȘOARA MATEI (Dinamo) 578 p; 2. Marieta Sălăjan (UTA) 572 p; 3. Virginia Sisoe (Steaua) 570 p;

Echipe: 1. DINAMO 1702 p; 2. U.T.A. 1699 p; **Pistol liber:** 1. ILIE PETRU (Olimpia) 560 p; 2. Grațian Calotă (Steaua) 559 p; 3. Laurențiu Pop (Dinamo) 553 p;

Echipe: 1. DINAMO 2170 p; 2. Steaua 2170 p;

Pușcă standard 3×20 f senioare: 1. EVA IONESCU (CSU Brașov) 570 p; 2. Dumitra Matei (Dinamo) 568 p; 3. Mariana Feodot (Dinamo) 566 p;

Echipe: 1. DINAMO 1692 p; 2. I.E.F.S. 1684 p.
Mistreț alergător: 1. ION MIHAI (Olimpia) 560 p;
2. Sorin Manea (Metalul) 558 p; 3. Valentin Cenușoiu (IEFS) 548 p;

Echipe: 1. OLIMPIA BUCUREȘTI 1358 p.
Pistol viteză: 1. MIHAI BUJDEI (Steaua) 594 p; 2. Grațian Calotă (Steaua) 593 p; 3. Marin Stan (Steaua) 592 p;

Echipe: 1. Steaua 2361 p; 2. Dinamo 2338 p;
3. C.S.U. Brașov 2325 p.

Pușcă liberă 40 f picioare: 1. ION MARGINEAN (Steaua) 367 p; 2. Ionel Trăscăveanu (Steaua) 363 p; 3. Marin Marin (Steaua) 363 p;

Echipe: 1. STEAUA 1442 p;
Pușcă liberă 40 g genunchi: 1. ROMULUS NICOLĂESCU (Steaua) 391 p; 2. Ilie Codreanu (Steaua) 391 p; 3. Ion Olărescu (IEFS) 391 p;

Echipe: STEAUA 1543 p;
Pușcă liberă 3×40 f: 1. ION OLĂRESCU (IEFS) 1148 p; 2. Ilie Codreanu (Steaua) 1143 p; 3. Romulus Nicolescu (Steaua) 1141 p;

Echipe: 1. STEAUA 4552 p.

VOLEI (f)

1. DINAMO BUCUREȘTI; 2. C.S.U. Galați;
3. Penicilina Iași; 4. Universitatea Craiova.

VOLEI (m)

1. DINAMO BUCUREȘTI; 2. Steaua; 3. Explorări Baia Mare; 4. Tractorul Brașov.

YACHTING

CONSTANȚA — 16—19 august

Clasa optimist: 1. BUJORI ROȘCA (CNASE) 8,7 p; 2. Florin Păgărașan (CNASE) 11,7 p; 3. Radu Totir (CNASE) 29 p;

Clasa Finn: 1. MIHAI BUTUCARU (CNASE) 8,7 p; 2. Adrian Romașcu (CNASE) 16,7 p; 3. Alexandru Feredeian (CNASE) 20 p;

Clasa F.D.: 1. MIRCEA CARP—ADRIAN ARENDT (CNASE) 0 p; 2. Gheorghe Mărădoi—Marius Tîrșioagă (Marina Constanța) 19,7 p; 3. Daniel Radu—Doru Matei (Marina Constanța) 24,7 p;

Clasa 470: 1. NICOLAE MARGA—CONSTANTIN PANĂ (Electrică Constanța) 6 p; 2. Radu Manu—Doru Tutoveanu (I.P. Buc.) 17,1 p; 3. Petre Găitau—Ionuț Pușpurică (I.P. Buc.) 18 p;

ALMANAHUL „SPORTUL“ '80
Editat de redacția ziarului „SPORTUL“
Redactor șef : **Aurel Neagu**

Prezentarea grafică și tehnică :
ION ZARLIU și MARCEL UNGUREANU

Tiparul executat sub comanda nr. 162
la Combinatul poligrafic „Casa Scintei”,
București, R.S.R.

Adresa : Ziarul „Sportul” str. Vasile Conta nr. 16
telefon 111.005, București, sectorul I

almanahul
Sportul'80

A
XXII-a
EDITIE DE VARĂ
A
JOCURILOR
OLIMPICE
1980
19 iulie - 3 august
MOSCOVA

Lei 15